

GOVERNMENT OF INDIA

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

CALL NO. *891.53 Sun*

D.G.A. 79.

1



Shams-ul-Ulma Dastur Darab Peshotan Sanjana, B.A.,
Editor and Translator of the Dinkard, (Vols. X-XIV).

THE DĪNKARD.

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT OF THE LATTER PART OF
BOOK VII., THE SAME TRANSLITERATED IN ROMAN
CHARACTERS, TRANSLATIONS OF THE PAHLAVI
TEXT INTO THE ENGLISH AND GUJERATI
LANGUAGES WITH FULL ANNOTATIONS,
AND A GLOSSARY OF SELECT WORDS

34103

BY

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,
PRINCIPAL, SIR JAMSHEDJI JIJIBHAI ZARATHUSHTI MADRESSA,
BOMBAY.



VOLUME XIV.,

CONTAINING THE PAHLAVI

ZARATHUSHTRA-NĀMAG, PART II.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE OF THE TRUSTEES
OF THE
SIR JAMSHEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sum

LONDON :

KEGAN PAUL, TRENCH, TRUBNER & Co.

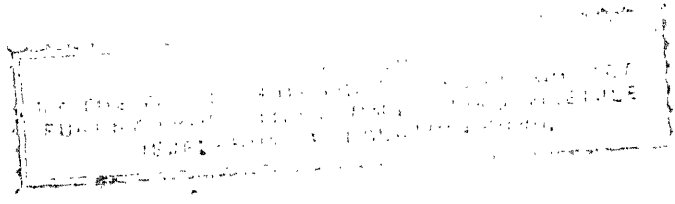
Ref. 295
Sum

IN THE YEAR 1284 OF YAZDAZARD, AND 1915 OF CHRIST.
(All rights reserved.)

PRINTED AT BOMBAY AT
THE CAXTON PRINTING WORKS, BY G. W. & A. E. CLARIDGE ;
THE BRITISH INDIA PRESS, BY B. MILLER ; AND
THE SANJ VARTMAN PRESS, BY P. C. PATHAN ;
AND
PUBLISHED IN INDIA BY
DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,
85, CUMBALLA HILL, BOMBAY.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

No. No. 34186
..... 10. 6. 58
..... 891.531 Suh.



CONTENTS.

Introduction Page V.
The Pahlavi Text of the Dinkard, Book VII (to the end) Pages 1—100.

ENGLISH TRANSLATION.

THE DINKARD, BOOK VII. THE ZARATHUSHTRA-NĀMAG, PART II.,

CHAPTER III.

- The heading of this chapter
- (§§ 1-4) The proclamation by Zarathushtra of his divine mission after his return from the first conference with Ahuramazda.
- (§§ 5-7) The effront taken by the Kigs and Karapans, on hearing the prophet's sermons, especially those regarding the doctrine of *khvāctūkdasā* or self-sacrifice.
- (§§ 8-10) The acknowledgement by the shrewd and far-sighted Tur, Aúrvaťâ-dēng, the descendant of the Usikhshes, of the truth of the prophet's teachings.
- (§§ 11-13) The practical precepts and personal influence of Zarathushtra which produce a wonderful effect on the character of his hearers.
- (§§ 14-20) The inspiration of Zarathushtra by Ahuramazda as to the way in which a recalcitrant chief like Aúrvaťâ-dēng should be induced to join his party.
- (§§ 21-23) The message of Ahuramazda to Vaédvoishta delivered through Zarathushtra to sacrifice his material belongings for the sake of the Great Cause.
- (§§ 24-26) The arrogant refusal of Vaédvoishta to accept the offer.
- (§§ 27-28) The announcement by Ahuramazda of the punishment of Vaédvoishta.
- (§§ 29-35) The miracle of the cure of the black bull by making him drink the consecrated *haōma-water*.
- (§§ 36-41) The secret machinations of Aharman and his confederate-demons to put an end to Zarathushtra's life and the latter's escape from the secret attack of these powers of evil by the magical use of the divine incantation of the Ahunavairya formula.
- (§§ 42-46) The breaking of the power of the demons on hearing the recital of the Sacred Prayer and their concealment under the earth.
- (§§ 47-48) How good men are deluded into the worship of the demons.
- (§§ 49-50) The place and time for demon-worship.
- (§§ 51-53) The belief of the demon—worshipper that his prosperity is from the evil objects of his worship and his ultimate ruin predicted by Ahuramazda.
- (§§ 54-56) Zarathushtra warned by Ahuramazda of his temptation by the *drúj* in the shape of Spenta Armaiti and advised as to how the demoness was to be foiled in her evil intents.

- (§§ 57-62) The temptation of Zarathushtra by the *drúj*, her being compelled to display herself in her ugliest form and her destruction by the miraculous recital of the Sacred Formula.
- (§ 63) Zarathushtra divulges his secret to men.
- (§§ 64-66) The jealousy of the nobles of Vishtâspa's court at the growing influence of Zarathushtra over Vishtâspa and their plot to bring about his downfall.
- (§§ 67-69) The incarceration and sufferings of Zarathushtra.
- (§§ 70-72) The miracles performed by the prophet to vindicate to Vishtâspa his divine mission, *viz.*, those of the revival of a dead bull to life, of the reading of the thoughts in the minds of the king and his attendants, and of the destruction from the country of the sorcery of the Babylonians.
- (§§ 73-76) The manifestation, under the command of the Creator, of the Ameshaspentas, Vahumana and Ashavahishta, and the spirit of Fire to Vishtâspa and his sages to convince them of the truths of Religion.
- (§§ 77-82) The message of the three Heavenly Beings to Vishtâspa to accept the new Faith and to help in spreading it in the world.
- (§§ 83-87) Nairyôsangha, the messenger of God, administers to Vishtâspa the beverage of consecrated *haoma* and *mang* which enables him to see the future.
- (§§ 88-90) The demons, especially Aeshma, the personification of anger, perceive their hopeless position and try to work against the Irânians through the Khyaónians.

CHAPTER IV.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The manifestation of joy by animate beings and inanimate objects in the royal mansion of Vishtâspa on hearing the sound of the Zarathushtrian hymns.
- (§§ 3-4) The performance by Zarathushtra of the fire ordeal and its effect on the populace.
- (§§ 5-7) Zarathushtra's instructions to Vishtâspa to propagate the faith.
- (§§ 8-10) The manifestations of the wonderful powers of Zarathushtra in the various arts and sciences.
- (§ 11) The Avesta itself is a great miracle.
- (§§ 12-13) The gift of God to Vishtâspa in the shape of a son like Peshôtanu.

CHAPTER V.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The phenomenon of the chariot of Sraëta of the family of the Vaësrapas.
- (§§ 3-10) The manifestation in public at the behest of Vishtâspa of the miracle of Sraëta's chariot and the increase in Vishtâspa's popularity therefrom.
- (§§ 11-12) The splitting up of the chariot into two.
- (§§ 13-14) The immediate and far-reaching consequences of the miracles described in this and the preceding chapters.

CHAPTER VI.

The heading of the Chapter

- (§ 1-2) The miracles hinted at of the Prophet's disciples and the collection of the religious books in the *Ganj-i-shapîgân* after the devastation wrought by Alexander.
- (§§ 3-4) The good work of a line of Zoroastrian reformers ending with Vahumana, son of Spentô-dâta.
- (§§ 5-6) The miracles of the high priest Saëna and the calamities inflicted on Irân by Alexander.
- (§§ 7-10) The protection afforded to the Religion by the four high-priests Arezvâô, Sento-spâdâô, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô.
- (§§ 11-17) Areta-khshathra, the first Sâsânian Emperor, and Tanû-sara his prime-minister, as the organisers of the Faith in their age.
- (§§ 18-20) The Reformation of the Religion by Âtarô-pâta, son of Mahraspend.
- (§§ 21) What the Religion owes to a descendant of Mânûshchîhar.
- (§§ 22-25) The spread of Manichean views in Irân.
- (§§ 26-27) The prevalence of the counterfeit faith of Mazdak.
- (§ 28) The praise of Naôshiravân, the Sâsânian monarch, as the last ruler of Irân to re-organise the ancient faith.
- (§§ 29-32) The four signs of the coming of the ravagers of the country, and the precautions to be observed to prevent the entire destruction of learning in those dark ages.
- (§§ 33-37) The degradation and downfall of Irân brought about by the wicked, the refusal of the people to follow the true leaders of the Religion, and the spread of iniquity throughout the length and breadth of the land.
- (§§ 38-39) The good influence of the miracles described in this chapter in keeping up the continuity of the existence of the Faith.

CHAPTER VII.

The heading of this Chapter

- (§§ 1-3) The disorganised condition of the Irânian Religion and country during the ninth and tenth centuries of Zarathushtra's millennium.
- (§§ 4-6) The entire replacement of virtues by vices in Irân in these centuries.
- (§§ 7-10) The disruption of all laws and of government, and the breaking up of the bonds of society.
- (§§ 11-12) The downmost swing of the iron age.
- (§§ 13-18) The disruption of spiritual from temporal authority, religion being at its lowest ebb.
- (§§ 19-21) The infliction of physical and moral calamities.
- (§§ 22-23) The Good Religion will cease to be preached.
- (§§ 24-27) A momentary exaltation of the nefarious rabble and the falling of the poor righteous man into derision and hatred.
- (§§ 28-31) The existence, even in such a dark age, of righteous persons presaging the advent of Aûshîdar.
- (§§ 32-37) The age of hypocrisy and dissimulation which practises irreligion and calls it religion, turns vice into virtue and brings about its own ruin.

- (§§ 38-43) Question whether the fallen people will rise again and the down-trodden monarchs will ever recover their quondam greatness.
- (§§ 44-47) The prediction regarding the appearance of Chithro-maêsana, the Holy, with his 150 disciples to purge the earth of its wickedness.
- (§§ 48-50) The good influence of the teachings of Chithro-maêsana.
- (§§ 51-54) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Zarathushtra's millennium.
- (§§ 55-58) The miraculous and virgin birth of Aûshîdar.
- (§§ 59-61) The world settles itself down again into law and order when Aûshîdar attains the age of 30.

CHAPTER VIII.

The heading of the Chapter

- (§ 1) The miracle of Aûshîdar at his birth in bodily form.
- (§§ 2-7) The severity of the seven winters of the sorcerer Mahrkûsha, and the rejuvenation of the world thereafter.
- (§§ 8-12) The admonition of the archangel Ashvahashta to men to cease from the slaughter of cattle.
- (§ 13) The proportion in which men will be saved.
- (§§ 14-17) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Aûshîdar's millennium.
- (§§ 18-20) The miraculous and virgin birth of Aûshîdar-mâh.
- (§§ 21-23) The miracles of Aûshîdar-mâh when he attains the age of thirty years.

CHAPTER IX.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The miracles of Aûshîdar-mâh at his birth in bodily form.
- (§§ 3-6) The visible signs of the growth and development of the human race in the first ten years of Aûshîdar-mâh's millennium.
- (§§ 7-9) The disappearance of untimely death and the gradual acquirement by men of the ability to live without food and drink.
- (§ 10) The release of Azi Dahâk from imprisonment, and the rising of Kareshâspa from sleep to slay Azi Dahâk.
- (§§ 11-14) The standing still of the sun to mark the passage of one century into another of Aûshîdar-mâh's millennium.
- (§§ 15-18) The miraculous and virgin birth of Saôshans.
- (§§ 19) The sun stands still when Saôshans attains the age of thirty.

CHAPTER X.

The heading of the Chapter

- (§§ 1-2) The miraculous powers and faculties of Saôshans and the possession by him of the Kayânian glory.
- (§§ 3-5) The rapid coming of the human race to perfection during the fifty-seven years of Saôshans.
- (§§ 6-11) The complete renovation of mankind.



INTRODUCTION.

The last volume of the present series brought up the publication of the Dīnkard to the end of the Second Chapter of Book VII. The rest of the book, comprising eight more chapters, has now been placed before the public in this Vol. XIV. The only old manuscript available for the editing of the book is, as observed by me in my Introduction to Volume XIII, DM. which I was compelled to follow with all its defects and deficiencies. Nine folios in DM. containing the Pahlavi text from chapter II, § 56 upto the end of chapter III, § 90 are missing in the manuscript existing in the Mullan Firoze Library in Bombay, but these are found in DP. The collations in the footnotes to pages 1 to 35 of the Pahlavi text are from these missing folios; for the rest I am indebted to the original manuscript itself.

The edition of the Pahlavi text of the *Zarathushtra-nāmāg* has now been completed for the first time accompanied by a translation in English as well as in Gujerati. An attempt has been made, as in the previous volume, to render the translation as readable as possible for the layman without in any way depriving it of its literal sense so very necessary for the student of the language. No pains have been spared to enhance the utility of the work by the addition of copious notes illuminating the obscurity of the language, explaining philological and historical references and indicating, where possible, the allusions to the existing Avesta on which portions of the *Zarathushtra-nāmāg* have been based, along with citations from the lost Nasks. The importance of the *Zarathushtra-nāmāg* is due as much to the fact that it is based almost solely on the Avesta as then existing as that it is the only available and authentic account of the life and achievements of the great reformer and sage, Zarathushtra.

After having described the marvellous genealogy of Zarathushtra and the miracles accompanying his birth and youth in the first two chapters, the text in the present volume proceeds with what may be regarded as the real miracles performed by the prophet himself knowingly and consciously. The marvels hitherto manifested were as it were supernatural phenomena centered round the innocent infant and untrained youth who was miraculously guided to achieve a higher destiny. After the age of thirty circumstances are entirely changed; Zarathushtra is thrown upon his own resources and the miracles indicate difficulties and failures to which all human efforts, however much they may be allied to the divine, are liable. Indeed, as the book proceeds further the meaning of the very word *afâ*, or "miracle," assumes a broader significance than could have been detected in the earlier portion of it. The miracle denotes, no doubt, the marvellous, the wonderful and the superhuman. But it is really something more than that. Ahuramazda has already laid down a plan on which his universe is to build itself up and progress. Religion is one of the lines on which this progress is to be guided. Man, however evolved and high in the scale of civilization, is unable, without the assistance of Ahuramazda and his Ameshaspentas and Yazatas, to carry out this mighty achievement. The necessity of a divine Revelation and of continual adjustment by Ahuramazda of the affairs of the world are thus obvious. Zarathushtra was a centre of these forces and his miracles are nothing less than the special efforts of God to adjust the clockwork of the universe whenever it gets out of order. Time after time religion is revived and reformed by great personages who are divinely inspired to do this and who derive their energy and inspiration from the original source of all these marvels, Zarathushtra.

At the outset of his career, which, it seems, practically begins after the age of thirty, Zarathushtra fails to draw to his teachings petty chiefs, such as the shrewd and well-disposed Tur, who was named Aûrvâitâ-dêng, a descendant of the Usikhshes, the wealthy Vaêdvoishta, even the pious Parshîd-Tôrâ or the foul

Karapans, Zâg and Cheshmak. On the contrary, Zarathushtra's outspoken attitude, his opposition to the existing creeds, rotten to the core, and his puritanic religion exasperate the people and, in spite of the support of Ahuramazda behind him, he is subjected at first to the mortification and suffering which is the lot of all reformers. His innate purity remains unsullied and his grloy shines brighter than ever ; the archfiend Aharman, the *druj* or the demon of lie, the demon Buiti or idolatrous practices, and a host of other fell powers of darkness fall upon him and try to surprise and destroy his untainted purity, but to no purpose. At the back of him are the divine power and guidance which lead him unerring to the performance of his glorious mission. Zarathushtra is warned beforehand miraculously of the danger lurking near in some concealed form, and he is apprised of the weapons required to deal with it. The word " Ahuna-vairya " is a potent instrument of spiritual power to ward off evil. The Gâthic writings now extant confirm the statements in the *Zarathushtra-nâmag* when they depict Zarathushtra in sore straits, bewailing the loss of his following and enquiring what he should do and to what land he should go.

Zarathushtra comes out into greater prominence during the two years after he attains the age of forty. He is invited to the court of Vishtâspa, the reigning monarch, to discuss religion with the sages of the land and vindicate his divine mission by displaying his spiritual powers. Zarathushtra completely foils his assailants by meeting successfully with all the 33 problems propounded by them as the hardest to answer and by performing such feats as those of reading the minds of the king and his attendants, and of curing and resuscitating the favourite animals of the king that had become ill or had died. In all this he was guided and helped by Ahura himself or his archangels. The stir made in the land by the stories of these performances can only be guessed from the naive manner in which the author of *Zarathushtra-nâmag* relates how Zarathushtra's opponents, the great nobles of the court, becoming jealous of him, used their influence with the king and got him imprisoned.

Even in the midst of his sufferings in prison Zarathushtra's glory is seen by all to shine brighter than ever. By bringing to life the dead bull of the king Zarathushtra obtains his freedom. The archangels Vahumana and Ashavahishta and the Fire Bûrzîn-mitra appear at the court of Vishtâspa, who is forthwith made to accept the Religion. After Zarathushtra had fully established himself in his own country, he turned his attention to the spread of his religion in the neighbourhood. The naive way in which again the *Zarathushtra-nâmag* puts it is by showing how Aeshma, the demon of wrath and war, incites the Khyaonians, the hereditary enemies of the Iranians, to wage war against them as the rise of Zarathushtra and his religion would practically mean the downfall of idol- and demon-worship. The hand of God directs the operations against Arejâspa and his Khyaonians, and Vishtâspa's army marches successfully through their territory, spreading a knowledge of the tenets of the faith.

The fourth chapter describes the marvellous effects of the recital of the Gâthic hymns on the men and animals in the royal mansion of Vishtâspa, the successful performance by Zarathushtra of the *Var-nirang*, or the fire-ordeal, and the wonderful knowledge and powers of Zarathushtra extending over all the sciences and arts in the world, *e.g.*, medicine, astrology, character-understanding, magic and over many other "spiritual and celestial and aerial and earthly and other world-profitting mysteries which could (only) be attained to by one through angelic sagacity." The miracle of all miracles, in the sense indicated by me above as fulfilling the divine purpose, is the Avesta itself, "the loftiest of the statements in the sum-total of all wisdom of the world."

Chapter V continues to show the way in which Zarathushtra works his "miracles" after his death, by the effects of the causes set in motion by him when alive. The mysterious miracle of Sraêta's chariot, bringing the soul of Sraêta to that of Vishtâspa and breaking itself up into two, "the one spiritual and the other earthly," and the drive of Vishtâspa in that

earthly chariot to the province of his relatives, the Naôtaras, appear to mark an accession of strength to the Revelation by a general acceptance of the faith amongst a large mass of people. Thereafter, the wisest men of other countries derived their religious inspiration from ancient Persia. The *Zarathushtra-nâmag* then justifies the performance of these miracles on the ground that if they had not been performed, and if they had not convinced the primitive men of the truths of the Religion, the Avesta would not have continued down to our age, as it has actually done, and as it was the wish of God.

Chapter VI indicates briefly the miracles of the immediate followers of the prophet, of Vahumana, son of Spentô-dâta, of Saêna, of the four priests, Arezvâô, Srûtô-spâdâô, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô, of Areta-khshatra, the founder of the Sâsânian dynasty and of his prime-minister Tanû-sara, of Atarô-pâta, son of Mahraspend, and of his son Avarethrabâô, known otherwise as Zarathushtra, of Khûsrui, son of Kavâd, and lastly of Naôshiravân, the Just. Along with these we are also informed of the malignance of Alexander, Rashnu-raêsha, Mâni, Mazdak and the like, through whose wickedness and apostacy the Religion was made to suffer.

Chapter VII describes the downfall and degradation of Irân and her religion in the last two "centuries" of the "millennium" of Zarathushtra, whatever durations of time these two expressions may exactly denote. The advent of foreigners and of people of foreign religion such as the Ecclesiastical Romans, the Arabs and Christians indicates the loss of power and religion. The miracles which follow this stage were yet to happen in the writer's time. The first great prophet who was still to come is Chithrô-maêsana, with his victorious club and his 150 followers. The passage of one century into another is invariably marked by a miracle, namely, "the sun stops (for some time)." At the end of the millennium of Zarathushtra the miraculous birth of Aûshîdar takes place. His mother, Shemîg-abû, a maiden, conceives the child by absorbing within herself

the germs which Zarathushtra had dropped in the river Kânsava when he came into contact with Hvôvi. The chapter closes with an account of the miracles of Aûshîdar at the time of his birth.

Chapter VIII deals with the miracles of Aûshîdar. History repeats itself. There is again after the days of Yima the destruction of the world by the infliction of severe winters, this time by the arch-wizard Mahrkûsha, for a period of seven years. This destruction is however followed by an immediate reconstruction by the unclosing of the enclosure in which Yima had gathered the best materials for the future resuscitation of the world. Men then live again a life of simplicity and naturalness in point of food and raiment. At the end of the millennium of Aûshîdar, will be born the second of the three unborn sons of Zarathushtra and saviours of the world, namely, Aûshîdar-mah, from the maiden Shapîr-abu in a way similar to that in which Aûshîdar's birth is described.

The millennium of Aûshîdar-mah as described in Chapter IX will see a repetition of the glorious state of the world in the age of Aûshîdar. Life will become simple and less cumbersome yet, the attention of the people being drawn most to the education of the young. Disease and untimely death will be extirpated. There will be a final struggle between the good, accumulated and unused for ages, and the evil, pent up during the same period, as allegorically depicted by the myth of the unloosening of Azi Dahâk from his age-long bonds and the awakening of Kereshâspa from his sleep to slay the foul demon. At the end of the millennium the last and the greatest of Zoroastrian Saviours takes birth miraculously again from the maiden Gûbak-abû from the dormant seeds of Zarathushtra.

The *Zarathushtra-nâmâg* ends with a description of the miracles of Saôshyâns, the final Deliverer and Renovator of the world. The work of improving and reforming the world, carried on from time to time by his predecessors, will be brought to a close and perfected. In this millennium will take place

“ the annihilation of the devilishness of the too-footed race and others, and the suppression of sickness and old age, death and affliction, and all other distresses of tyranny, heresy and evil ; there will be perpetual growth of fresh vegetation, and joyfulness in all the creations.” And again “ all mankind will stand on one unanimous ground as to the Religion of Ahuramazda.....The *drûj* Aharman will be annihilated, and the Renovation of the Future Existence will take place. All the good creation will be endowed with purity and complete happiness.” Thus will the divine plan be matured and carried out to perfection by human agency assisted from time to time by divine guidance and thus will Zarathustra’s divine mission be fulfilled in the ages to come.

I express my indebtedness to the idifatigable labours of my predecessor in the field, the great European scholar Dr. E. W. West, for his translation of the *Zaratûhshtranâmâg* in the Sacred Books of the East. His attempt, however helpful, has still all the drawbacks of a first translation of a difficult Pahlavi book like the Dinkard. Besides, Pahlavi scholarship has progressed considerably since the days of Dr. West. I have at places deferred considerably from this eminent authority, though not without some hesitation at times, and have tried to breathe so far as possible into my translations the spirit of Zoroastrianism to which the *Zarathushtra-nâmâg* was intended to give expression.

In conclusion I would here warn the student against the unfair and ignorant criticisms of Dr. Jûncker on the method of collating the Pahlavi text adopted by Dr. West. The hasty and misdirected remarks of this raw German orientalist, whose pretensions to Pahlavi scholarship are of a doubtful value, against the mature judgment and keen discrimination of the late Englishman have been treated by me with the contempt they deserve, as but the result of a superficial study and lack of proper discernment. The German critic not only fails miserably to understand and appreciate the value of Dr. West’s

intelligent collations of the two original manuscripts containing Book VI of the Dinkard, which is the least troublesome and the easiest portion of the work to decipher, but he betrays also his inability even to rate the value of the codices according to their proper relative merits. It is not at all surprising therefore why Dr. Jüncker, envious of the fame of the great English savant, did not publish his criticisms during the lifetime of the latter while he had a chance of being replied to, although Dr. West lived for years after the publication of his collations in my vol. X of the Dinkard.

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA.

85, CUMBALA HILL,

Bombay, 15th April, 1915.

وایاوا میناوا میناوا وایاوا کد کت میناوا کد وایاوا میناوا
وایاوا^۱ وایاوا^۲ وایاوا^۳ وایاوا^۴

(5) وایاوا میناوا وایاوا وایاوا وایاوا وایاوا
وایاوا^۵ وایاوا^۶ وایاوا^۷ وایاوا^۸ وایاوا^۹ وایاوا^{۱۰}
وایاوا^{۱۱} وایاوا^{۱۲} وایاوا^{۱۳} وایاوا^{۱۴} وایاوا^{۱۵} وایاوا^{۱۶}
وایاوا^{۱۷} وایاوا^{۱۸} وایاوا^{۱۹} وایاوا^{۲۰} وایاوا^{۲۱} وایاوا^{۲۲}
وایاوا^{۲۳} وایاوا^{۲۴} وایاوا^{۲۵} وایاوا^{۲۶} وایاوا^{۲۷} وایاوا^{۲۸}
وایاوا^{۲۹} وایاوا^{۳۰} وایاوا^{۳۱} وایاوا^{۳۲} وایاوا^{۳۳} وایاوا^{۳۴}
وایاوا^{۳۵} وایاوا^{۳۶} وایاوا^{۳۷} وایاوا^{۳۸} وایاوا^{۳۹} وایاوا^{۴۰}
وایاوا^{۴۱} وایاوا^{۴۲} وایاوا^{۴۳} وایاوا^{۴۴} وایاوا^{۴۵} وایاوا^{۴۶}
وایاوا^{۴۷} وایاوا^{۴۸} وایاوا^{۴۹} وایاوا^{۵۰} وایاوا^{۵۱} وایاوا^{۵۲}
وایاوا^{۵۳} وایاوا^{۵۴} وایاوا^{۵۵} وایاوا^{۵۶} وایاوا^{۵۷} وایاوا^{۵۸}
وایاوا^{۵۹} وایاوا^{۶۰} وایاوا^{۶۱} وایاوا^{۶۲} وایاوا^{۶۳} وایاوا^{۶۴}
وایاوا^{۶۵} وایاوا^{۶۶} وایاوا^{۶۷} وایاوا^{۶۸} وایاوا^{۶۹} وایاوا^{۷۰}
وایاوا^{۷۱} وایاوا^{۷۲} وایاوا^{۷۳} وایاوا^{۷۴} وایاوا^{۷۵} وایاوا^{۷۶}
وایاوا^{۷۷} وایاوا^{۷۸} وایاوا^{۷۹} وایاوا^{۸۰} وایاوا^{۸۱} وایاوا^{۸۲}
وایاوا^{۸۳} وایاوا^{۸۴} وایاوا^{۸۵} وایاوا^{۸۶} وایاوا^{۸۷} وایاوا^{۸۸}
وایاوا^{۸۹} وایاوا^{۹۰} وایاوا^{۹۱} وایاوا^{۹۲} وایاوا^{۹۳} وایاوا^{۹۴}
وایاوا^{۹۵} وایاوا^{۹۶} وایاوا^{۹۷} وایاوا^{۹۸} وایاوا^{۹۹} وایاوا^{۱۰۰}

yegavîmûnêd astûbânîh kerfag-i zak mas hû-dartûm min ôlâ-shân abû bartâ, barâ, bûrdâr, va akh akhtâ.”

(5). Paêdâg aîgh pavan zak gûbishna an-aûshmâr Kîg va Karapan, shaêdâ-yazag, madam Zaratûshtra sârihêd, va ôl-ash aôsha tûkhshîd havâ-and, chîgûn hanâ î Daêna yemalekûnêd :— “Havâ-t adîn mar barâ vîrakht havâ-and, mûn pavan nazdîgîh yetîbûnast havâ-and, î Tûr khun-nûshag, vajerdâr, va akh î Tûr, chîgûn anshûtâ mûn sharm [aîgh-shân min khvaêtûgdas, î ôlâ gûft aîgh ghal vabîdûnayên, sharm yehvûnt].” (6). Denâ Tûr, Tûr î Aûrvâitâ-dêng î Aûsîkhshan, chîgûn mas pâdakhshâe î zak kûstag yehvûnt, afash kabad spâh va nîrûg dâsht. (7). Afash gûft mar:—“Azash mas yansegûnâ mûn kas dâsh, Tûr î Aûrvâitâ-dêng î Aûsîkhshân khun-nûshag ! aîgh-ash pavan-ash denâ mas makhîtunîm, mûn levatâ zak î avzûnîg milayâ ôl

1. DP. ۴۴۱—2. DP. ۴۴۱—3. DP. ۴۴۱—4. DP. adds ۱—5. DP. ۱۴۰۰۰۰۰۰
Better ۱۴۰۰۰۰۰۰—6-6. DP. ۱۴۰۰۰۰۰۰—7. DP. ۴۴۱—8. DP. ۴۴۱

מִלְּטָז מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ
 וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ

- (11) וּ לְעֵשֶׂה מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ
 עֵשֶׂה וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ
 עֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה
 וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ
 עֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה (12)
 מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ
 עֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה
 וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ מְרַמְּטֵי וּ
 עֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה (13)
 עֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה לְעֵשֶׂה (14)

andarg gûbishna, va haêm vaêrâstan, va khvaêtûgdas, va dastôbar vabîdûntan, va yazishna kardan."

(11). Va litamá hû-ahûih va gadâ-amâvandih i Zarat-ûshshtra, zak i pasijag ôl âshthagih i avartûm khûdqâe va dâdqâr Aûharmazda, paêdâgihast rabâ avdih ôl kabadân, didârigihast rabâ frâjih zyash madam vakhshvar i dâmân, mûn pavan nangih raspatag-âômand aîsh, nihân rûbishna va fradiptâr gaônag, khûp khûg va hû-pađag râyinishna. (12). Adîn a-kh^vishkârih aômânâg bîm-âînînag va aharmûg-âînînag, âînag âînag amargânig khâstâr, amat ôl kabad drûgî-ih yehamtûnêd, andag andag-ich ôlâ nimûdâr, va kûshidâr, masîh kh^vâstâr yehvûnêd. (13). Paêdâg aîgh-ash pavan zak tanid, libabmâ-ih va avartar mînishnih, pavan gadâ i zak stavra gûrd khanid chabun i kabad.

(14). Bûm sharitâ, Tûr i Aûrvâtâ-dêng, mîyâna aeshmûn

1. DP. adds ::—2. DP. מְרַמְּטֵי—3. DP. מְרַמְּטֵי—4. DP. מְרַמְּטֵי—5. DP. מְרַמְּטֵי—6. DP. מְרַמְּטֵי

۱ وک سز د اهل دوسلر و سز د وندس و اولس وک سز د
 سز سز و اولس و سز سز د سز و سز سز سز سز سز
 کلس و سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز
 و سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز (15) سز سز سز
 سز د سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز
 ۱ وک سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز

(16) سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز
 کلس و سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز
 سز سز د سز سز سز سز سز سز سز سز سز
 سز سز سز د سز سز سز سز سز سز سز سز
 سز سز سز ۱ و سز سز سز سز سز سز سز
 و سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز
 و سز سز سز سز سز سز سز سز سز سز

va ôl aôsha î ôlâ sârđag va avbars, î Kîgân va Karapân ôl
 Daêna î Aûharmazda karîtunt, çhîgun hanâ î Daêna yemalehûn-
 êđ aîgh:—"Afash gûft Zaratûshstra aîgh:—"Gaêtâ yasharâêih,
 Tûr î Aûrvâtâ-dêng î Aûsîkhshan! kolâ shaêdân frajâm
 Mâzdayasnîh Zaratûshstra." (15). Azash gûft Tûr î
 Aûrvâtâ-dêng î Aûsîkhshan aîgh:—"Zaratûshstra î Spîtâmân!
 ał li ôl hanâ anâgîh âkhez-âe, mûn baên lak-ich havâ-âe."

(16). Afash gûft Zaratûshstra aîgh:—"Pûrsîđ min li
 Aûharmazda aîgh:—"Zaratûshstra! amat avô lenâ baên
 ahvân barâ mađ havâ-âe, haît mûn baên ahû î astâômand
 min anshûtâân pâs hû-tûbângarân anshûtâân î arataêshârân,
 sûđ kh^vâstârtûm, va gaôspendân kh^vâstârtûm, va dûr-
 nâmîgtûm, va kabad pîshnatûm [aîgh, mandavam vêsh
 barâ yehabûnêđ], kabad babâtûm [aîgh, babâ î hiçh-gaôna

1-1. DP. ۱۴۳۰—2. DP. ۱۱۴۲—3. DP. adds ۱—4. DP. ۳۳۰—
 5. DP. ۱۳۰, better ۱۳۰—6. DP. ۴۱۳—7. DP. ۴۱۳—8. DP.
 ۴۱۳—9. DP. ۱۴۳

ٲٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳ (19) ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳ ٳ ٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳٳ

(21) ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ
 ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ (22) ٳٳٳٳٳٳٳٳ ٳٳٳٳٳٳٳٳ

frâj. (19). Va hat zak, Zaratûshtra! lâ âkhezîd, afash lâ hîmnunêd, lâ hanâ î lak rûbâgîh yehabûnêd, lâ nyôgshêd, lâ lak pađîrag yetîbûnêd; mâ lâ lak pađîrag yetîbûnêd-âê aîgh-am dânishnîg aîgh lâ âkhezîd, madam ôlâ yemalelûnêsh, Zaratûshtra! aîgh:—"Zađ, kh^vâstâr yasharâêih! havâ-âe, va tanâpûhragân marg-arjân khrûsishna dâđâr ôl rûbân"; mâ aêdûn-ich haît, va hanâ râê marg-arjân yehvûnêd, mâ-ash haîtîgîh î Daêna khavîtunast.'" (20). "Mâ lak yemalelûnam, Tûr î Aûrvâitâ-dêng î Aûsíkhshagân! aîgh zađ, kh^vâstâr yasharâêih! havâ-âe, tanapûhragân marg-arjân khrûsishn dâđâr ôl rûbân."

(21). Aêvag shkaft î shaêdân paêdâg, mûn kolâ mâ yazadân dûshman Karapan-î, *Vaêdvôishta shem*, a-hakhtân î Aûharmazda. (22). Afash gûft Aûharmazda aîgh: "Â-dâram aêdûn

1. DP. ٳٳٳٳٳٳٳ—2. DP. ٳٳٳٳ—3. DP. adds ٳ—4. DP. ٳٳٳٳٳٳ—5. DP. ٳٳٳٳ—6. DP. ٳٳ

כד תאמרי כל־אשר־אמרת־לנו וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 [שֶׁעָלְנוּ לְפָנֶיךָ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ] מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם (23) מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 [שֶׁעָלְנוּ לְפָנֶיךָ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ] מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ

(24) מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ
 מִמִּדְּבַר־מִסְתָּהֶם וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ וְאֵלֶּיךָ תִּפְּתָחֵנוּ

zak gabrâ, Zaratûshstra! mûn-ash pavan li madam dâma frâj yehabûnt yegavîmûnê!, mûn hû-andish Aûharmazda havâ-am, mâ havâ havâ-am pavan yasharâêih jvid-bîsh [aigh, pavan frârûnih bîsh min dâmân lakhvâr yakhsenunam], Amesûspend jvid-bîsh havâ-and. (23). Adîn barâ sâtûn, Zaratûshstra! li râê min ôlâ bavîhûnêsh [aigh, pavan kh'îshîh î li yakhsenun], 100 tvishtar va kanîg, va âyûjishna î 4 aspa; aêdûn ôlâ ôl yemalelûn, aigh:—‘Vaêdvoishta! min lak Aûharmazda bavîhûnêd 100 tvishtar va kanîg, va âyûjishna î 4 aspân; hat ân² ôlâ yehabûn-âe, lak râya va gadâ pavan zak dahishna, va hat ân² ôlâ lâ yehabûn-âe, lak dûsh-gadâ-ih pavan zak lâ dahishnîh.’”

(24). Adîn barâ raft Zaratûshstra zak ôl Vaêdvoishta î a-hakhtân, afash avô ôlâ gûft aigh:—“ Vaêdvoishta î a-hakhtân! zak min lak Aûharmazda bavîhûnêd, 100 tvishtar va kanîg,

1. DP. #5—2. Or, avî.

† ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

(26) ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 † ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

va âyûjishna î 4 aspa, va hat ân° ôlâ yehabûn-âe, lak râya va
 gadâ pavan zak dahishna; va hat ân° ôlâ lâ yehabûn-âe, lak
 dûsh-gadâ-ih pavan zak lâ dahishnih." (25). Va zak
 Karapan pavan pasakhûn Zaratûshtra drâyîd aîgh:—"Am
 lâ min lak bêsh [aîgh-am tûbângarih haît la min karðan î
 lak], va lâ min Aûharmazda; bagatar havâ havâ-îm, pavan
 tûbângarih frâjtar havâ-îm min Aûharmazda-ich; afam kabad,
 zak î 1000 khûg ramag, vindîd yegavîmûnêd."

(26). Barâ raft Zaratûshtra madam avô Aûharmazda,
 madam avô Amesûspendân; afash gûft Zaratûshtra aîgh:—
 "Aûharmazda, mainûg-avzûnig, dâdâr î gêhân î astâomandân,
 yesharûb! aêdûn-ash avô li pasakhûn gûft, aîgh:—"Am lâ min lak
 bêsh, va lâ min Aûharmazda; bagatar havâ havâ-îm min lak va
 Aûharmazda-ich; afam kabad, zak î 1000 khûg ramag, vindîd
 yegavîmûnêd."

1-1. DP. ۱۰۰۰—2. DP. ۱۰۰۰—3. DP. ۱۰۰۰—4. DP. adds ;—5. DP.
 ۱۰۰—6. Or, avâ.

(27-28) 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 [𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 [𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 [𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎] 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (29-30) 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

(27-28). *Afash gūft Aûhar Mazda aigh* :—“Min ôlâ-shân î lenâ râya va gadâ-î, Zaratûshshtra! ôlâ gabrâ avar-mînishnîh vindid yegavîmûnêd! [aigh, gaôsprend lenâ yehabûnt, ôlâ avar-mînishnîh kabad gaôsprendîh]; adîn-îch ôlâ denâ pavan zak î pâdahîshna, amat lâ zak î sadîgar lêlyâ frâj pavan roêshâ zîndag yehamtûnêd, pavan zak sadîgar lêlyâ ôlâ khayâ min kôstag barâ yegavîmûnâd havâ-and [aigh-ash min aiyayâr-âomandîh lakhvâr yegavîmûnâd havâ-and], 7 zak î raôshan î spaêta-dôisra, ôlâ-shân zak pavan lâlâih lâlâ râtûnînîd, tamâ pavan lâlâih lâlâ parnân a-frâj vashtamûnt.”

(29-30). *Aêvag rabâ bîshâzîshnîh min mayâ î haômîgân Zaratûshshtra, min rûd î Dâitya zak denâ yansegûnâ, î amat Vahûmana ôl ham-pûrsagîh yezarûnâ paêdâgîhast; chîgûn pavan gûbishna î Aûhar Mazda ôl Zaratûshshtra paêdâg, aigh* :—“Pavan ôlâ-shân mayâ î haômîgan mûn debrûn-âe, Zaratûshshtra!

1. DP. adds 1—2. DP. 𐬀𐬎𐬎—3-3. DP. 𐬀𐬎𐬎𐬎—4. DP. 𐬀𐬎𐬎

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

(31) arst astâomand mûn ân ham Parshîd-tôrâ shem yehvûnt, Sajâstân pavan rôêshâ madam katrûnast. (32). Afash ôl ôlâ gûft Parshîd-tôrâ aîgh :—"Zartûshstra î Spîtâmân! ôl li hanâ mayâ yehabûn, î haômîgân mûn debrûn-âe". (33). Afash gûft Zaratûshstra aîgh :—"Stây lak yasharâêih, Parshîd-tôrâ! va nikûh shaêdân, franâm Mâzdayasnîh î Zaratûshstra andarg sarîtarân yemalêlûn." (34). Stâyîd-ash Parshîd-tôrâ, afash nikûhîd shaêdân, afash lâ min ôlâ mekablûnâ Mâzdayasnîh î

al pavan zak mardûm î shaêdâ-yazag shaêdân yazênd, ayûf ôl sakhun-châr zak madam âhênehând ; ôl tôrâ zak frâj debrûnêsh, î 4 sâlag, shkast-sân, î sihâ-mûi, î sûdâômand ; va mayâ frâj khûrishnih zak tôrâ min zak vîmârih barâ dravist yehvûnêd."

(31). *Barâ âkhar raft Zaratûshstra, fratûm baên ahû î astâomand, mûn ân ham Parshîd-tôrâ shem yehvûnt, Sajâstân pavan rôêshâ madam katrûnast. (32). Afash ôl ôlâ gûft Parshîd-tôrâ aîgh :—"Zartûshstra î Spîtâmân! ôl li hanâ mayâ yehabûn, î haômîgân mûn debrûn-âe". (33). Afash gûft Zaratûshstra aîgh :—"Stây lak yasharâêih, Parshîd-tôrâ! va nikûh shaêdân, franâm Mâzdayasnîh î Zaratûshstra andarg sarîtarân yemalêlûn."* (34). *Stâyîd-ash Parshîd-tôrâ, afash nikûhîd shaêdân, afash lâ min ôlâ mekablûnâ Mâzdayasnîh î*

1. DP. 1010—2. DP. 1011—3. DP. 1012—4. DP. 1013—
 5. DP. 1014—6. DP. 1015—7. DP. 1016—8. DP. 1017

† (35) *Frâj ôl ôlâ raft Zarâtûshtra, pavan zak yasharâêih stâyishnih, ash zak mayâ i haômigân mûn bûrd Zarâtûshtra, lâ pavan zak mardûm i shaêdâ-yazag shaêdâ yasht havâ-and; afash ôl zak tôrâ zak frâj bûrd Zarâtûshtra, i 4 sâlag, i shkast-sân, i sihâ-mûi, i sûdâomand, va min zak mayâ frâj barishnih zak tôrâ min zak vîmârih barâ dravîst yehvûnt.*

(36) *Aêvag zak i min dûbâristan i Ganrâg-mainûg ôl kûshishna i Zarâtûshtra paêdâg, chîgûn Daêna yemalêlûnêd aîgh:—“Min apâkhtara naêmag frâj dûbârîd Ganrâg-mainûg i pûr-marg, afash aêdûn davyaîd, ôlâ i dûsh-dânâg Ganrâg-mainûg i pûr-marg, aîgh:—“Drûj madam dûbârîd, va marenehînið yasharûb Zarâtûshtra.” (37-38). Drûj ôl ôlâ madam dûbârîd*

Zarâtûshtra andarg i sarîtarân gûft. (35). Frâj ôl ôlâ raft Zarâtûshtra, pavan zak yasharâêih stâyishnih, ash zak mayâ i haômigân mûn bûrd Zarâtûshtra, lâ pavan zak mardûm i shaêdâ-yazag shaêdâ yasht havâ-and; afash ôl zak tôrâ zak frâj bûrd Zarâtûshtra, i 4 sâlag, i shkast-sân, i sihâ-mûi, i sûdâomand, va min zak mayâ frâj barishnih zak tôrâ min zak vîmârih barâ dravîst yehvûnt.

(36). *Aêvag zak i min dûbâristan i Ganrâg-mainûg ôl kûshishna i Zarâtûshtra paêdâg, chîgûn Daêna yemalêlûnêd aîgh:—“Min apâkhtara naêmag frâj dûbârîd Ganrâg-mainûg i pûr-marg, afash aêdûn davyaîd, ôlâ i dûsh-dânâg Ganrâg-mainûg i pûr-marg, aîgh:—“Drûj madam dûbârîd, va marenehînið yasharûb Zarâtûshtra.” (37-38). Drûj ôl ôlâ madam dûbârîd*

1. - DP. *Frâj ôl ôlâ*—2. DP. *Frâj* by mistake.—3. DP. *Frâj*—4. DP. *Frâj*—5. DP. adds *Frâj*:—6. DP. repeats *Frâj*—7-7. DP. *Frâj*

ספראת וראו ססס ו^א ודעו ו אסספראסו ו שלעסמל ו כלספראסו
 ספרא ו אס בלסו דלסו וז וסו שלסו לסמל מרלסו ו ספראת וראו
 ססס ו^א ודעו ו אסספראסו ו שלעסמל : (39) ו דלסו וז מלסו
 ספראת סס ספראסו ספראסו מואספראו [סס ספרא וסו סל וסו סס
 אופס] ו כד שלעסמל וסו וסו סס ספרא סס סס כד ו וסו
 סס סס ספראסו ספראסו ספראסו כלספראסו :^א (40) סו ספראסו
^א ו ספראו כלספראסו וסו ספרא סס ספראסו סס סס ו ספראו
 מן-ספראסו וסו כד ו סס ספראסו ו סס ספראסו כלספראסו
 ו אס דסו ספראסו כלספראסו

(41) סס סס ספראסו ספראסו ספראסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו
 ספראסו סס סס וסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו וסו
 ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו
 ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו ספראסו

havâ-and, Bût shaêdâ va vîspa î nihân-rûbishna î fradîptâr, va
 Zaratûshtra Ahunavar frâj srûd, drûj ôl ôlâ starð lakhvâr
 dûbârîd havâ-and, Bût shaêdâ va vîspa î nihân-rûbishna î
 fradîptâr. (39). Va drûj ôl davyaîd havâ-and aîgh:—
 ‘Tar-nigîrîshna havâ-âe, Ganrâg-mainûg! [aîgh, mandavam
 pavan çhim barâ lâ nigîr-âe], va zak framâid kardân lâ
 shâyad, lâ mân zak î ôlâ aôsha madam khadîtunt, mûn
 Spîtâmân Zaratûshtra.’ (40). Min pûr-gadâ-ih î yasharûb
 Zaratûshtra, pavan mînishna madam khadîtunt aîgh:—‘Shaêdâ
 î dravand, dûsh-dânâg, pavan zak î li aôsha ham-pûrsênd;’
 va lâlâ aûstâd Zaratûshtra, frâj sâtunt Zaratûshtra.”
 (41). Litamá paêdâgîhast rabâ afdîh ôl kabadân, pavan zak
 î yemalelûnêd aîgh:—“Afash kaspâ frâjyâd yadâ dâsht, îkadûg-
 masâe yehvunt, yasharûb Zaratûshtra, mûnash vindîd yegavî-
 mûnâd min dâdâr Aûharmazda, mainûg Yathâ-ahû-vaîryô.”

1. DP. 11010—2. DP. 11011—3. DP. 11012—4. DP. 11013

𐬰 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 [𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎] 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (46) 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (47) 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 (48) 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

*baên zimîg nigân va khazîd havâ-and harvispâ shaêdâ [aîgh-
 shân kahrpad barâ shkast]."* (46) *Va paêdâg aîgh-shân âkhar min
 shkastan zyashân kahrpad, pavan shaêdâ karpîh baên gêhân
 paêdâg yehvûntan va vinâsishna kardân lâ shâyêd havâ-and; nihân
 haêm-ash ôl anshûtâân paêdâg yehvûnt havâ-and, mardûmân
 ôlâ-shân barâ shnâkht aîgh lâ yazadân barâ shaêdâ havâ-and.*

(47). *Zaratûshtra min gûbishnîh î Aûharmazda ôl anshûtâ-
 ân gushûft, chîgûn baên hanâ î Daêna, pavan gûbishnîh ôl
 Zaratûshtra, yemalelûnêd aîgh:—"Chîgûn baên ahû î
 astâômand anshûtâân shaêdâ pavan afrâs, pavan dastôbar,
 yakhsenund; chîgûn havâ-and aîgh yemalelûnd aîgh pavan
 dastôbar âvâyend dâshtan?"* (48). *Afash gûft ôl Zaratûshtra,
 Aûharmazda, aîgh:—"Chîgûn ôlâ-shân, Zaratûshtra! î hû-
 anshûtâ, shaêdâ pavan afrâs yakhsenund, va chîgûn havâ-and*

1-1. DP. 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎—2-2. DP. 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎—3. DP. 𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎

١٤
 ١٤

(52) ١٤

١٤
 ١٤

١٤
 ١٤
 ١٤

١٤
 ١٤
 ١٤

ūhsht̄ra! vabidūnānd, aīgh-shān yehabūnt yehabūnt chīgūn
 yehamtūnēd, aīgh-shān yemalelūnd aīgh:—"Mān mad'?"

(52). Azash̄ gūft Zaratūhsht̄ra aīgh:—"Jvīd pavan zak,
 Aūharmazda! āvādīh yemalelūnd; haīt mūn aēdūn yemalelūnēd
 aīgh:—"Hamāē ākhar ramag-āōmandtar yehvūnt havā-am, vad
 amat ōl shaēdān ham-pūsragīh havā-am;’ va haīt mūn aēdūn
 yemalelūnēd aīgh:—"Hamāē ākhar vadagtar va dūsh-gadā-tar
 yehvūnt havā-am, vad amat ōl-shān shaēdān ham-pūsīd havā-
 am;’ chīgūn pavan ōlā-shān min shaēdān barā yehvūnishnīh
 yakhsenund [aīgh, amat min shaēdān jvīd barā yehvūnd mā
 yemalelūnd]." (53). Afash̄ gūft Zaratūhsht̄ra aīgh:—"Aēdūn
 pavan zak, Aūharmazda! yemalelūnd aīgh:—"Parūn barā nigīrīd
 aīgh aīsh min lenā lakhvār vardēd, ayūf ōl ham mūshēd [aīgh,
 rôeshā frūd ōl kanār yakhsenunēd], ayūf barā mūshēd [aīgh,

1. DP. ١٤ ١٤—2. So in DP.—3-3. DP. ١٤ ١٤ ١٤ ١٤—4. DP. ١٤ ١٤

ואשר [אשר וזאת] אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר

(54) אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר
 אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר וזאת אשר

kôst-î barâ nigîrêd], ayûf barâ bîsma aûftêd, va
 baên zak min avâgîh barâê anshûtâân shaêdâ barâ
 nas'hônd'."

(54). Azash gûft Aûharmazda aîgh:—"Chîgûn-at kâmag lak,
 Zaratûshstra! haîtî lak barâ nigîr, lâlâih min roêshâ, va nigûnih
 min zîrih regalâ, va dô lak kûst va kûst, va zâyâê pîsh va
 âkhar, harvispa-êha naêmag; mâ lâ lenâ min lak barâ pavan
 avînâvdâgîh barâ vispa jadyîm, chîgûn shaêdâ min anshûtâân.
 (55) Barâ shaêdâ pavan frâj bandishnih amat barâ dûbârênd,
 barâ pavan avînâvdâgîh barâ nas' hônd. (56) Madam-îch ôl lak,
 Zaratûshstra! drûj barâ dûbârêd, nakad, kerpa zarîn, va
 pûr-sîna [aîgh, pistân-pân yakhsenunêd]; va ham-hakhagîh î
 min lak zâyîdan dûbârêd, nakad, kerpa zarîn, va pûr-sîna,
 ham-pûrsagîh min lak zâyîdan, ham-kerdârîh min lak zâyîdan;

1-1. DP. 1111313—2. DP. 147—3. DP. 1 1111—4. DP. 1 111—
 5. DP. 1111111—6. DP. 1111111—7. DP. 1111111—8. DP. adds "—9. DP.
 1111111—10. DP. 1111111

۴ ۳ ۲ ۱ ۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

(57) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

(58) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

afash al ham-hakhagîh yehabûn-âe, va al ham-pûrsagîh, va al ham-kerdârih framâêsh; ôlâ ôl âkharîh frûd vashtan, zak î pîrûjgar gûbishna frâj yemalekûnêsh, Yathâ-ahû-vaîryô."

(57) *Barâ raft Zaratûhshttra avô zak î mânîshna-âômand, dûst-âômand gêhân, zak khâpîshna î ahû î ast-âômand barâ nigîrîshnîh râê; adîn ôl drûj frâj mad amat pavan nazdîgîh î jâmag yetîbûnast—zak jâmag î amat Vahûmana barâ ôl ham-pûrsagîh yezderûnâ ash barâ hankhetûnt—nakad, kerpa zahbâin, pûr-sîna; afash ham-hakhagîh va ham-pûrsagîh va ham-kerdârih min ôlâ zadîd, afash dandîd aîgh:—“Havâ havâ-am Spendarmad.”*

(58) *Gûft-ash Zaratûhshttra aîgh:—“Barâ-am zak nigîrîd mûn Spendarmad, baên zak î raôshan yôm î an-avar; va zak li*

1. DP. ۴ ۳ ۲ ۱—2. DP. ۱—3. DP. ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰—4. DP. ۴ ۳ ۲ ۱—5. DP. adds ۰—6. DP. ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰—7-7. DP. ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰—8. DP. ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰—9. DP. ۴ ۳ ۲ ۱—10. DP. ۱ ۲ ۳—11. DP. ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

100 100 100 100 100 100 100 100
 [100] 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100

(59) 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100

(61-62) 100 100 100 100 100 100 100 100
 100 100 100 100 100 100 100 100

medammûnast Spendarmad, hû-avrûn va hû-pargûn va
 hû-tarascha [aïgh, hamâg jîvâg nyôg yehvûnt];
 âkharîh frûd vard aïgh shnâyînâam hat lak havâ-âe
 Spendarmad.”

[(59)] Azash ôl ôlâ drûj gûft aïgh:—“Zaratûshtra î Spîtâ-
 mân! aïgh ôlâ-shân lenâ havâ-îm mûn nakadân, nyôgûg min
 pîsh naêmag, va dûsh zêshst min âkharîh, al li ôl âkharîh
 framâyên.” (60). Âkhar min sadîgar patkârîd, drûj ôl âkharîh
 frûd vasht; azash ôlâ khaditunt Zaratûshtra bâtar, andarg
 gasht amat hikhra-suft yegavîmûnâd, pûr gaz va khun-jalâg
 va karbûg va pazagûg va vazaga.

[(61-62)]. Afash zak î pirûjgar gûbishna frâj gûft Zaratû-
 shtra, Yathâ-ahû-vaîryô; adîn zak drûj barâ nasîd, va

1. DP. 100—2. DP. adds *—3. DP. 100—4. DP. 100—5. DP.
 100—6. DP. 100—7. DP. 100

𐬰𐬀𐬯𐬀𐬰𐬀𐬀𐬵 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

(63) 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀
 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵𐬀

*Chêshmag Karapan frâj dūbârîd, afash dandîd pavan barâ
 nasishnih aîgh:—“Anâgîh min litamâ aêdûn chîgûn li vindîd,
 mâ min lak mîniđ aîgh-at gehân shâtar mûn gûrdân mâ, mûn
 pavan zanishna ôl dûsh-khan vazlûnd ; li gehân shâtar sâtûnam
 madam pavan tanû khayâ, aîgh-at pavan tanû khayâ barâ
 fradîp min afam lak râê barâ fradîpt havâ-âe.”*

(63). Va Zaratûshstra hanâ râza ôl anshûtâ gushûft,
 afashân aûzmûdan va shaêdâ padash shnâkhtan paêdâgîhast
 min-ich ham babâ rabâ afdîh ôl anshûtâân—vînâvdâg dūbârîshnih
 î shaêdân pîsh min Zaratûshstra baên gēhân, shkast kehrrpad
 zyashân âkhar pavan frâj srâyîshnih î Zaratûshstra Daēna
 min Avistâg paêdâg, î dahyûpad Vishtâspa va marđûm î zak
 zimânag pavan râstîh padîraft—va hat hanâ ângûn lâ yehvûnt,
 Vishtâspa va ôlâ-shân avbâmîgân Avistâg, mûn hanâ aêdûnih

1 DP. 𐬀—2. DP. 𐬀𐬵𐬀—3. DP. 𐬀—4-4. DP. 𐬀𐬵𐬀𐬀—5. So in
 DP,—6. DP. 𐬀𐬵𐬀𐬀𐬀𐬀

שׁט פּאָדװאַט וואָס וואָס פּאַדװאַט וואָס וואָס פּאַדװאַט
פּאַדװאַט וואָס וואָס פּאַדװאַט

(64) אַװאַג האַנאַ יִלױװאַ־יֶחַז זאַק יִזאַראַתֿשְׁתְּרַא מִן דַּײַנאַ, מאַדאַם סאַרִיטאַרִיחַ װאַשְׁתַּאג דִּינִיחַ יִזַּאג יִפּֿױר־מאַרג, קאַראַפאַן יִװִישְׁתַּאסְפּאַ, האַן־עְחאַ קאַבאַד קאַיַ װאַ קאַראַפאַן יִמאַדאַם בַּבַּא יִװִישְׁתַּאסְפּאַ, האַמִּיחַ יִזְיַאַשְׁחאַן מאַדאַם אֹױשְׁחאַ יִזאַראַתֿשְׁתְּרַא, װאַײַרַאסְטאַן יִמאַדאַם־אַשְׁ גִּירַאן א־רַאסְט ׁל װִישְׁתַּאסְפּאַ, װאַ סַאִרִינִיִדאַן יִװִישְׁתַּאסְפּאַ ׁל אֹױשְׁחאַ יִׁלֹא, װאַ מִן פְּרַמאַן יִװִישְׁתַּאסְפּאַ ׁל שְׁחַאפְט בַּאד װאַ פַּאדֿפְּרַאסׁ יֶעְחַמְתֿוּנֶײַד, אַגַּאסׁ יֶעְחַװֿאַנְטאַן. (65) אַֿחְחאַר־יֶחַז אַגַּאסִיחַ זְיַאַשׁ מאַדאַם בִּױכְחִיטִישְׁנִיִּז אַזאַשׁ, פּאַײַדֿאַגִּיחַ זְיַאַשׁ אֶפְדִּיחַ װאַ גַאֹקַאסִיחַ יִמאַדאַם װאַכְשְׁװאַרִיחַ מאַדאַן רַאֶײַ; אַֿחְחאַר מִן זאַק יִאֶפְדֿוּם פְּרַאַשְׁנאַ 10 שְׁחַנַּת יִחַמ־פֿױר־סַאגִּיחַ סַאַחִישְׁחַנַּא, פּאַװאַן זאַק יִאִװֿחאַרמאַזדאַ אַנְדַּרַז װאַ פְּרַמאַן, אֶױװאַתַּאג ׁל בַּבַּא יִװִישְׁתַּאסְפּאַ װאַ װאַר יִזאַק סַאַחְמְגֿוּן רַזאַמ פְּרַװאַפְטאַן. (66) מאַדאַם

azash paedâg, pavan kadbâ dâshtan lâ mekablûnâ, va ôl lenâ lâ padvast havâ-âe.

(64). Aêvag hanâ i levatâ-ich zak i Zaratûshstra min Daêna, madam saritarîh vaşhtag dînîh i Zâg i pûr-marg, Karapân i Vishtâspa, hân-cha kabad Kaî va Karapan i madam babâ i Vishtâspa, hamîh i zyashân madam aôsha i Zaratûshstra, vaêrâstan i madam-ash girân a-râst ol Vishtâspa, va sârinîdan i Vishtâspa ol aôsha i olâ, va min framân i Vishtâspa ol shkaft band va pâdfrâs yehamtûnêd, âgâs yehvûntan. (65) Âkhar-ich âgâsîh zyash madam bûkhtishnî azash, paedâgîh zyash afdîh va gaôkâsîh i madam vakhshvarîh madan râê; âkhar min zak i afdûm frashna 10 shnat i ham-pûrsagîh sachishna, pavan zak i Aûharmazda andarz va framân, aêvatâg ol babâ i Vishtâspa va var i zak sahmgûn razam fravaftan. (66) Madam

1. DP. 1911—2-2. DP. 3111—3. DP. 411—4. DP. 511—5-5. DP. 61 1911

واورو سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی

(67) و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی
 و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی و او سپاسی

aspânvar î Vištâspa âshtih î Aûharmazda, amâvandih va
 pîrujgarîh, madam nafshâ gûftan, Vištâspa ôl Daêna î
 Aûharmazda karîtantan; va levatâ zak î Vištâspa rabâ
 khratû, bündag-mînishnih, va mainûg-vîrûyishnih î nafshâ
 râê, Zaratûshtra milayâ vashammûntan, pavan vakhshvarîh
 handâkhtan râê bavîhûnast havâ-âe.

(67) Va âkhar-ich—pîsh aîgh-ash milayâ î Zaratûshtra
 vashammûnt, va çhîgûnih î Zaratûshtra shnâkht havâ-âe—min
 sijîniðan î Zâg î pûrmarg, va avârig olâ-shân Kîgân va Karapân,
 spazgišnîhâ va yâtûg-kârihâ Vištâspa madam Zaratûshtra,
 barâ adîn-ash Zaratûshtra ôl zak band pâdfrâs avispârdanî;
 çhîgûn pavan gûbishna î Zaratûshtra yemalekûnêd aîgh:—
 “-Shân 33 khâst madam gûftam, va 33 azashân bast havâ-am, li
 marân î dravandân î dîviyastân pavan 33 band; (68) barâ

1. DP. واورو سپاسی—2. DP. واورو سپاسی—3. DP. واورو سپاسی—4. DP. واورو سپاسی—
 5. DP. واورو سپاسی—6. DP. واورو سپاسی

موعودا و او موعودا موعودا و موعودا موعودا و موعودا موعودا
 موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا

(67) او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا
 او موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا موعودا

aspânvar î Vishtâspa âshtîh î Aûharmazda, amâvandîh va
 pîrujgarîh, madam nafshâ gûftan, Vishtâspa ôl Daêna î
 Aûharmazda karîtantan; va levatâ zak î Vishtâspa rabâ
 khratû, bündag-mînishnîh, va mainûg-vîrûyishnîh î nafshâ
 râê, Zaratûshtra milayâ vashammûntan, pavan vakhshvarîh
 handâkhtan râê bavîhûnast havâ-âe.

(67) Va âkhar-ich—pîsh aîgh-ash milayâ î Zaratûshtra
 vashammûnt, va chîgûnîh î Zaratûshtra shnâkht havâ-âe—min
 sijîniđan î Zâg î pûrmarg, va avârig olâ-shân Kîgân va Karapân,
 spazgišnîhâ va yâtûg-kârihâ Vishtâspa madam Zaratûshtra,
 barâ adîn-ash Zaratûshtra ôl zak band pâdfrâs avispârđanî;
 chîgûn pavan gûbishna î Zaratûshtra yemalelûnêđ aîgh:—
 “-Shân 33 khâst madam gûftam, va 33 azashân bast havâ-am, li
 marân î dravandân î diviyastân pavan 33 band; (68) barâ

1. DP. موعودا موعودا—2. DP. موعودا موعودا—3. DP. موعودا موعودا—4. DP. موعودا—
 5. DP. موعودا—6. DP. موعودا

אֶסְרָה וּמְהַלְּסֵהּ כְּדֹשָׁן וְשֶׁחָבֵרָהּ שָׁחֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
אֶסְרָה וּמְהַלְּסֵהּ כְּדֹשָׁן וְשֶׁחָבֵרָהּ שָׁחֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
כְּדֹשָׁן וּמְהַלְּסֵהּ אֶסְרָה וּמְהַלְּסֵהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
שֶׁחָבֵרָהּ וּמְהַלְּסֵהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ
[שָׁחֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ] אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ
מְהַלְּסֵהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ

(69) וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ
אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ וְשֶׁחָבֵרָהּ אֶסְרָה לֵאלֹהֵי עֲבָרָהּ

li sang î dûsh-vailag-kash zak î regalâ an-kârd zûr; barâ li sang î dûsh-vailag-kash zak î bâzâê an-kârd aôj; barâ li sang î dûsh-vailag-kash zak î gûsh an-kârd vashammûnishna; barâ li sang î dûsh-vailag-kash zak î ainâ an-kârd vînishna; afam barâ sinag ôl parshiti+ madam avgûndîd [aigh-am pavan parshiti lakhvâr yegavîmûnâd], min avar-khastishnih î zak î dûsh-vaîl sang î pûr-marg.”

(69) Va litamâ min tagîgih î Zaratûshstra, pavan aêvatâg ôl agîh sahmîgûn razam sâtûnt; tamâ pavan zak ainînag î nipisht paêdâg yehvûnt patûdan zy-ash zîndagîh baên zak ângûn pâdfrâs min sûd va tashna, va band î girân, avârig anâgîh î baên nîrûg î çhîhar î anshûtâ patâê î baên—lâ vaga-dađ—paêdâgîhast rabâ afdîh ôl Vishtâspa malkâ afash yalêgân, amatshân vindâd pûr-gadâ tanû baên shkaftih

1. DP. אֶסְרָה—2-2. DP. אֶסְרָה—3-3. DP. אֶסְרָה—4. General reading: pûshht.

۱ ارئیس ۱ سائت اچم ۱ سزاسوون ۱ نط سسلسللس ۱ سزاسوون ۱
 (70) ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱

(71) ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱

(72) ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱
 ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱ سزاسوون ۱

va bandih va tanid ôlâ paḍ-khastagih dêr a-khûrdârih zivandag.

(70) Aêvag hanâ î yazadân ôl vahân î bûkhtishna î ôlâ min zak shkaftîh andâkht, jân-âômand tanû bikhêdra azash azîvandag a-paêlâg yehvûnt; âkhar baên rabâ nishast î Vishtâspa va hanjamana î gehân Zaratûshstra, pavan aôj va vâvarîgânîh î zak î râst milayâ, ham-tanû navag lakhvâr kard, çhîgûn zak î afdîh î madam aspa î shaêta î Vishtâspân baên srûb-disîg.

(71) Aêvag minishna î Vishtâspa malkâ va kaêshvarîgân, va hân-ich kabad î nihûftag çhabun, pavan mainûg-vînishnîh gûftan va âshkârîniḍan.

(72) Aêvag çhand mandavam î vaḍ-jamâs î Dahâka pavan yâtûgîh baên Bâvîr kard yegavîmûnâḍ, anshûtâ pavan zak nîyâz-ânîh ôl aûzdis paristishnîh maḍ yegavîmûnâḍ havâ-and, va azash

1-1. DP. ۴۱۱۱۱۱۱۱—2. DP. :: ۳۳—3. DP. ۴۱۱۱۱۱۱۱۱۱—4. DP. ۱۱۱۱—5-5. ۱۱۱۱ written above the line in DP.—6-6. DP. ۳۳

(75) 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀

(75) *Afdih î ôl Vishtâspa va kaêshvarigân—pavan-ich frûd
 vâzinîdan î olâ-shân Amesûspendân min asmân ôl zimîg, va
 baên vâzidanî ôl mân î Vishtâspa—paêðâgihast, çhîgûn hanâ î
 Daêna yemalelûnêd, aîgh:—“Adîn-ash ôlâ-shân gûft, mûn dâdâr
 Aûharmazda, ôl Vahûmana, Aḡhavaḡhishta, va Âtâsh-ich î avzûnîg
 î Aûharmazda, aîgh:—‘Frâj sâtûnîd mûn Amesûspendîd, madam
 avô mânî Vishtâspa, î avzâr î gaôspend, î dûr frâj nâmîg, avar-
 âstishnih î denâ Daêna râê [aîgh vad pavan denâ Daêna barâ
 yegavîmûnâd]; va pasakhun gûbishnih î Spîtâmân î yasharûb
 Zaratûshstra râê zy-ashân zak gûbishna paðîraftan.’ (76)
 Sâtûnt havâ-and Amesûspend madam avô mân î Vishtâspa,
 î avzâr î gaôspend, î dûr frâj nâmîg; ôlâ-shân dêh-râya ôlâ
 Vishtâspa baên zak bûland mânişna mainû hamâg raôshnih
 medammûnast, min zak i mas amâvandîh va pîrûjgarîh î ôlâ-shân;*

1. DP. 𐬀𐬎𐬎𐬀 Better 𐬀𐬎𐬎𐬀—2-2. DP. 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 (see § 74).—3. DP.
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬀𐬎𐬎𐬀; perhaps a corruption of 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀, “the Ameshaspentas of the
 Religion.”—4. DP. 𐬀𐬎—5. DP. adds 𐬀—6. DP. 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬀𐬎𐬎𐬀

אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ

(77) אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ
 אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ אֶתְּסָאֵתְּ

denâ aigh, amatash zak aêḏûn madam khaditunt, bûrjâvand
 Kaê-Vishtâspa larzîd, ôlâ harvispa pîshag larzîd, ôlâ harvispa pad
 gardihêd, ôlâ min avartar naêmag chîgûn aspa î ras-î vâzinîdâr.

(77) “Afašh gûft pavan zak î vîrân gûbishnîh, Âtâsh
 î Aûharmazda, aigh:—‘Al tars, mâ-at lâ madam tarsishna,
 bûrjâvand Kaê-Vishtâspa! lâ-at ôl mân tarsîdan maḏ havâ-
 and âdâtag va avarkâr paêtâambar î Arjâspa; afat lâ
 ôl mân tarsîdan maḏ havâ-and 2 Khyaôna î Arjâspa, mûn
 sâk va bâj bavîhûnd; afat lâ ôl mân-at tarsîdan maḏ, zak
 î harvispa tarvînîdâr, dûj î khûstâr, sag î râsdâr. (78-79) 3
 havâ-îm, mûn-at avô mân taras-cha maḏ havâ-îm, Vahûmana
 va Ashavahishta va Atâsh-ich î Khûdâê î avzûnig, denâ lak
 âgâsîh rastagtûm dânnâgihâtûm; hat vînâgîh avâgîn-âe [aigh-at

1. Thus in DP., an active verb used for the causative; better אֶתְּסָאֵתְּ
 tarsânîdan.—2. DP. אֶתְּסָאֵתְּ—3-3. DP. אֶתְּסָאֵתְּ—4. DP. אֶתְּסָאֵתְּ—5-5. DP.
 אֶתְּסָאֵתְּ—6. DP. אֶתְּסָאֵתְּ—7. DP. אֶתְּסָאֵתְּ, perhaps for אֶתְּסָאֵתְּ, “most true.”

۱۴۳۰۰۰ [۱۴۳۰۰۰] ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 (80) ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰
 ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰

dānâgîh yehvûnêd], âvâyađ gaêtâ šhapîr Daêna i Mazdayasnân
 mûn avîzagîhâ pavan aûshmûrîshna sâtûnêd mûn Spîtâmân
 Zaratûshštra. (80) Srây Ahunavar, stây yasharâêih i pâhlûm,
 va a-âyazîshnih yemalelûn ôl shaêdân, mâ-ash kâmag lak râê
 Aûharmazda âfrâstîshnih i denâ Daêna, afashân kâmag Amesû-
 spendân, afash kâmag lak râê avârîg yazadân, mûn šhapîr dahag
 yasharûb havâ-and. (81) Va pavan zak yâna, pavan zak
 pâdahîshna, hat lakûm stâyîd šhapîr Daêna i avîzag i Spîtâmân
 yasharûb Zaratûshštra, lenâ ôl lak yehabûnim dêr khûđâêih va
 pâdakhshâêih, va dêr zîndagîh i khayâ 150 shnat; lenâ ôl lak
 yehabûnim yashar-sakhûnî va rayâ-hastîshnih i dêr, pavan kâmag
 pavan hamîshag avâgîh, va khûp madam avâgîh pavan hamîshag
 avâgîh, va afrâj sachîshnih; va lenâ ôl lak barâ yehabûnim,
 Pêshyôtanû haît shem, amarg, aêđûn azarmân, asûdishna

1. DP. ۱۴۳۰۰۰-2. Thus in DP., better ۱۴۳۰۰۰-3. For ۱۴۳۰۰۰-
 4. DP. ۱۴۳۰۰۰-5. DP. ۱۴۳۰۰۰

۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰
 ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰
 ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰
 ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰
 ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰
 ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰
 ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰
 ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰
 ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰
 ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰
 ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰
 ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰
 ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰
 ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰
 ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰
 ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰
 ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰
 ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰

(83) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
 ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

haît apûyishna; baên kolâ 2 ahvân zîvandag va sharîtâ min
 astâômandân min-cha mainûgân. (82) Pavan zak yâna,
 pavan zak pâdahishna, hat lakûm lâ stâyîd shapîr Daêna î
 avîzag î Spîtâmân yasharûb Zaratûshstra, a-lak pavan lâlâih
 lâlâ vâzînîm, afat âkharîh framâyîm kargâs î zarmân-minishna,
 ôlâ-shân hanâ î lak fraj vashtamûnd khadîtund lak, va khûn ôl
 zimîg barâ yehamtûnêd, va âvân tanû î lak lâ yehamtûnêd.”

(83) Aêvag zak î levatâ vâvarîhastan î Vishtâspa baên
 Daêna, pavan-ich zak yehamtûnishna î gûbishna î Amesûspondân;
 âkhar-cha padîsâê handîshishna zy-ash min garân ajân pavan
 khûn-rîjishna î min Arejadâspa î Khyaôna va pas-darishna zy-ash
 lechadôn ham Khyaôna, min Daêna padîraftagârîh; yaonamîg
 zak î âgâsig vînâvdâg-cha nimûdanî ôl Vishtâspa pîrûjîh î madam

1-1. DP. ۱۱۱۱۱۱—2. DP. ۱۱۱—3-3. DP. ۱۱۱۱۱۱۱۱—4. DP. ۱—
 5-5. DP. ۱۱۱۱۱۱۱—6. A correct Pahlavi transliteration of the Avesta
 ۱۱۱۱۱۱۱۱—7-7. DP. ۱۱۱۱۱—8. DP. ۱۱۱—9. DP. ۱۱۱۱۱۱۱۱۱۱

מלכא ו מלכא :† (84) אן בנאפשâ-חא אבאר-גâס וא
 אשיגישניג קחûدâعîه וא رآيا وا gadâ râê shêdrûnîdanî baên
 ham zimân dâdâr Aûharmazda Nairûgsang yêzata ôl mân î
 Vishtâspa, pavan âshtagih ôl Ashavahishta Amesûspend,
 khârimîdanî ôl Vishtâspa zak khayâ ainâ pavan madam
 vinishnîh î ôl mainûgân ahvân, raôshangar khûrishna mûn
 râê-ash khaditunt Vishtâspa rabâ gadâ va râza. (85) Chîgûn
 hanâ î Daêna yemalelûnêd, aîgh afash ôl Nairûgsang
 yêzata gûft, mûn dâdâr Aûharmazda, aîgh:—“Barâ sâtûn
 vâz, Nairûgsang î hanjamanîg ! madam ân mân î Vishtâspa, î
 avzâr î gaôspend, î dûr frâj nâmîg, va denâ yemalelûnêsh ôl
 Ashavahishta, aîgh:—“Ashavahishta pâdakhshâê ! yansegunî
 tashta î nyôg, î madam nyôgtar min zakâê tashtagân î
 kard [aîgh, jâm aêdûn nyôg pavan khûdâعîه shâyad kard],
 va madam haôma va mang lenâ râê debrûnâ ôl Vishtâspa,

Arjâspa va Khyaôna. (84) Ân benafshâ-cha avartar-gâs va
 asijishnig khûdâêih va râya va gadâ râê shêdrûnîdanî baên
 ham zimân dâdâr Aûharmazda Nairûgsang yêzata ôl mân î
 Vishtâspa, pavan âshtagih ôl Ashavahishta Amesûspend,
 khârimîdanî ôl Vishtâspa zak khayâ ainâ pavan madam
 vinishnîh î ôl mainûgân ahvân, raôshangar khûrishna mûn
 râê-ash khaditunt Vishtâspa rabâ gadâ va râza. (85) Chîgûn
 hanâ î Daêna yemalelûnêd, aîgh afash ôl Nairûgsang
 yêzata gûft, mûn dâdâr Aûharmazda, aîgh:—“Barâ sâtûn
 vâz, Nairûgsang î hanjamanîg ! madam ân mân î Vishtâspa, î
 avzâr î gaôspend, î dûr frâj nâmîg, va denâ yemalelûnêsh ôl
 Ashavahishta, aîgh:—“Ashavahishta pâdakhshâê ! yansegunî
 tashta î nyôg, î madam nyôgtar min zakâê tashtagân î
 kard [aîgh, jâm aêdûn nyôg pavan khûdâêih shâyad kard],
 va madam haôma va mang lenâ râê debrûnâ ôl Vishtâspa,

וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ (86) וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ (87) וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ (88) וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ

וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ (88) וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ
 וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ וְיָשֶׁטְתָּ וְעָלְתָּ עָלַי אֵשׁ חַדָּשׁ

afash pavan zak madam frâj khârin dahyûpad Vištâspa, zy-ash î ôlâ gûbishna padîraftag.” (86) *Ashvahišta pâđakshshâê azash yansegunâ tashtha î nyôg, afash pavan zak frâj khârinîđ dahyûpad bûrjâvand Kaê-Vištâspa.* (87) *Va shakbahônast dêh dahyûpad bûrjâvand Kaê-Vištâspa, amat min vastar frâj yehvûnt afash avô Hûtaôsa gûft aigh:—* “*Yehvûnîđ, Hûtaôsa! mûn Spîtâmân Zaratûshtra tij hûnara barâ hanâ yehamtûnêđ, pavan tûkshshâgih î Spîtâmân Zaratûshtra tij hûnara aê nikizîđ Daêna î Aûharmazda va Zaratûshtra.*”

(88) *Aêvag hanâ î paêđâg aigh:—*“*Amat Vištâspa Daêna mekablûnâ yasharâêih stâyîđ, shaêdân baên dûsh-khan alkârinîđ havâ-and, va Aeshma shaêdâ ôl Khyaônân matâân, va mar î*

1. DP. 149 13 13 13—2. DP. 111 13 13—3. DP. here repeats by mistake the foregoing three lines, namely: 149 13 13 13—4-4. DP. 13 13 13—5. DP. adds 13 Perhaps, *Hûtaôsî.*—6. DP. 13 13 13 by mistake,—7-7. DP. 111 13 13

۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹

(89) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵
 ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰
 ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵
 ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵
 ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰
 ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵
 ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰

Khyaôna Arjâspa, çhîgûn baên zak avigâma min sâstârân zak mazvantûm yehvûnt, dûbârið, afash baên Khyaônân matâân zêshatâtûm vâng harvispa azashân ôl kûshishna sârînîd."

(89) Va litamâ-ich paêdâgîhast rabâ afdîh ôl-ich Airân rama îtamâ madam babâ î Khyaôna Arjâspa madâr yehvûnt havâ-and, çhîgûn hanâ î Daêna yemalelûnêd, aîgh :—" Adîn madam pavan zimân ash hanjamana davyîd, nimûdag Aeshma î tanâpûhragân, ôlâ gêrezîd çhîgûn a-gurûth, afash barâ gêrezîd çhîgûn:—" Anâg lakûm yehvûntan, mûn Khyaôna havâ-îd, pavan apîrûjgarîh âkhar âyûjîd ; min kanun frâj lâ haît aîgh pîrûjîh î Airân min an-Airân Khyaônân tarasecha madan, pavan hamhakhaçîh ôl mân zak î tagîgtar gabrà min zerkhûntag Spîtâmân 'Zaratûshtra.' (90) Amatash zak zêshata khûdâêih madam vashammûnt mar Khyaôna Arjâspa, ôl mar-gaôna

1. DP. ۳۱۲۵۵۵—2. DP. ۱۲۳۴۳ ۱۱۲۴—3. DP. ۴۱۳۲۵۵—4. DP. ۱۱۲—5-5. DP. ۱۳۴۴۱۱۲—6. DP. ۱۱۲۵۵ by mistake.—7. DP. ۳۱۲۴—8. DM. ۱۲۳۱

ממשמש¹ ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש
 ששש² ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש
 ששש³ [ששש ששש] ששש ששש [ששש⁴ ששש] ששש ששש ששש
 ששש¹ ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש
 ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש
 ששש⁵ ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש ששש

khshûft, aîgh-ash aêvag pavan tanid frâj makhîtantan, afash
 ham-rân va pavan ham-khun-rîjishnih ôl ham-vashtamûnt; afash
 barâ zak î tâkhal khûp-gasht Khyaôna [aîgh-ash vesh barâ
 akârînîd], ôlâ mar î zak î sakhûn-vîn khûn-rân madam
 khshûft; afash aêdûn pavan zêshta khûdâêih davyîd, aîgh :—‘Tîj
 hûnara avô ham-yehamtûnêd Khyaôna mad, adîn tîj hûnara
 ôl ham yehamtûnêd Air matâêd.’ ”

1. DP. ששש—2. DP. ששש—3. DP. ששש—4. DP. ששש by mis-
 take—5. According to the Persian numbering of the folios in DM. and
 DP., one folio is here missing, which contained the remaining text of this
 chapter III.

CHAPTER IV.¹



𐬨𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀

(1) 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀

Madam afdih i paedâgihast min padiraftan frâj i Vishtâspa
 Daêna vad vikhîz i yashta-fravâhar i Zaratûhshtra ôl zak i
 pâhlûm ahvân, amat aôjîd yegavîmûnâd min zerkhûnishnih frâj
 77 shnat, va min hampûrsagih frâj 47 shnat, va min padiraftan i
 Vishtâspa Daêna frâj 35 shnat.

(1) Aêvag hanâ i paedâg aigh amat Zaratûhshtra baên
 mân i Vishtâspa Daêna srîd, ainâ paedâg aigh âkhûmbihast pa-
 van-ich pâhân, staôrân, âtâshân mainûg-cha i mân mayân
 hû-ravâkhmanih. (2) Min-ich barâ paedâgihast rabâ afdih,

1. The missing nine folios in DM., which are found in DP., contain
 the Pahlavi text of the Dinkard from chapter II., § 56 as far as the end of
 section 90 of chapter III. The text of chapter IV. begins again in folio 314
 of DM.—2. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀—3. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—4. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—5. DM.adds :
 —6. So DM.

دن سوا و پانچواں او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده

(5-6) دن سوا و پانچواں او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده

دن سوا و پانچواں او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده
 و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده و او ایستاده

gêhân stardag; va paêdâgîhastan î pavan-ich zak rabâ afdîh, pavan shapîr Daêna madam ham-babâ denâ-ich yemaletûnêd, aîgh:—"Zak kabad amat nigîrênd, ashân hêmnun-ênd dravandân, zak î nîrang î var."

(5-6). *Aêvag zak î âkhar min pîsh kaêdîgîh î Zaratûshtra, va avar-gûbishnîh î Daêna ôl Vishtâspa va kaêshvarîgân paêdâgîhast, chîgûn pađiraftan î Vishtâspa Daêna zak î Zaratûshtra pavan bûn-yehamtûnishna; aôbash gûft min dahyûpad Daêna paêdâgîh aîgh:—"Lak denâ haêm va denâ Daêna mûn ârûî-îg haît, khvâstag avkunun ôl ham-va bîdûn-âe, Kaê-Vishtâspa! aîgh barâ pađir-âe lak denâ haêm va denâ Daêna mûn haît, aîgh frahângân frahâng, î barâ yakhsenun-âe, dahyûpad ! aîgh rûbâgîh va bîdûnâ lak denâ haêm madam yakhsenun-âe; chîgûn stûnag î navag âsyâ pavan madam yakhsenunishnîh madam yakhsenunêd, chîgûn stûnag dâshâtâr î denâ Daêna havâ-âe."* (7) *Va pîrûjîh*

1. DM. 10115—2. DM. repeats 15—3. DM. adds 1—4. DM. 1145155

וּמְלֹאכְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא

(8) אֶבְרָתָא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא
 וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא וְזֶרְעָא וְשִׁיבְתָּא וְנִיבְתָּא

î Vishtâspa madam Arjâspa î Khyaôna, va âvârîg an-Airân pavan zak shkaft kârîjâr, çhîgûn Zaratûhshtra pavan Daëna barâ ôl Vishtâspa çhâshîd kabad î min Daëna paêdâg.

(8) *Aêvag ahû-patih î Zaratûhshtra baên pûr nyôgih va bazeshgih va çhîhar-shnâsîh, va avârîg pîshag kîrûgih, râzîgihâ va bandihâ, î pavan dâtîg dânîshnih va mainûg-vînîshnih shâyad; va nimûðanî min Daëna nîrangihâ î madam spûkhtan î sîj va tarvînîdan î shaêdâ va parîg, va akârînîdan î yâtûgih va parîgih; (9) va baêshâzînîdan î vîmârîh, va hamaêstârînîdan î gûrgân va khrafstrân, va sharîtuntan î vâran, va bastan î tagarg va tûna va magas va sahm avârîg î jûrdâgân, aûrvarân va gaôspendân paîtîyârag, afd nîrang î madam-ich Hvardad va Amerdad*

1. DM. 𐬨𐬀𐬎𐬎𐬎; better 𐬨𐬀𐬎𐬎𐬎—2. DM. 𐬨𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎—3-3. DM. 𐬨𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎
 —4-4. DM. 𐬨𐬀𐬎𐬎—5. DM. 𐬨𐬀𐬎𐬎

۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱

(11) ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱

(12) ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱

jastan; hân-cha kabad nîrang î vad han-ehaptan î Airân khûdâêih pavan kâr dâsht; va haît î kunun-ich katrûnit yegavîmûnêd levatâ andagî min afdîh î pavan âtâshân.; (10) va lâlâ paêlâgîhastan va âshkâragîniçanî ôl anshûtân kabad mayâ-îhâ î tag min argîhâ î afd, va darmân î vîmârih î min bazeshgân huskâr fragarlag; kabad maîmûgîg va spaharîg va vâ-yîg va zimîgîg va hân-ich gêhân-sûd râza, î pavan yazadân khratû-îh aôbash shâyad maðan.

(11) Aêvag afdîh î benafshâ Avistâg î pavan hamâg pâhlûm aêvâchîh î gêhân, hangardîgîh î vispa-dânâgîh gûbishnân avartûm.

(12) Aêvag maðanî ôl Vishtâspa hanâ-ich î Amesûspondân pavan pâdahîshna î Dâena paðiraft va navîgînîd, ehîgûn Pêshyôtanû, va khadîtuntan î frakhû dahyûpadî ôlâ amarg, va azarmân,

1-1. DM. ۱۱۱۱۱۱—2-2. DM. ۱۱۱۱۱۱—3-3. DM. ۱۱۱۱۱۱—4-4. DM.
 ۱۱۱۱۱۱

ממשו מלןמו לך נון ו נונב ודלו ו על טא ממשו
 ודלדט ו ממשו נא:† (13) עעלו נ לדט-ממנו ו
 ואדלו מממט-נ אסו טמלו מממט-מננ מלוונו
 ודמט-ממנו נ אסו אד לך טט-נ ו ודמט-

CHAPTER V.



א טט-נ נ דמט-ממנו טמלו א וטלו נ דטו ודמט-ממנו
 נאמט-ממנו ו אד נ על טמט-ממשו א קמט-נ נ ודמט-ממנו
 (1) ענו מ-נ נ א טנו אדמו א ודמט-ממנו נ ודמט-ממנו
 נ ודמט-ממנו לך טט-נ עלו טט-נ נ אטב ו אטב

anîyâz khûrîshna, rabâ-tanû, va bûndag nîrûg va pûr gadâ,
amâvand va pîrûjgar, va yazadân hamtâg barâ. (13) Aêvare-
cha î Peshyô-tanû ôl Kanga-daêza khûdâêih, î tamâ chigûn
dâdâr Atharmazda aôbash khalkûnt, paêdâgihastan î pavan-
ich zak rabâ afdîh ôl kabadân.

CHAPTER V.



Madam afdîh î paêdâgihast âkhar min vîkhîz î yashta-
fravâhar Zaratûshtra ôl zak î pâhlûm ahvân baên zîndagîh î
Vishtâspa.

(1). Aêvag hanâ î min Daêna paêdâg madam vaîrâstan î
Sraêta i Vaêsrâpân ras-î, hanâ pavan afdîh î nâmîg, va mađan î

𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥

(2) 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥

(3) 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥

sr̥tīb ī madam afdīh ī zak ras-ī ōl Vištâspa, va bavîhûnastan ī
 Vištâspa zak ras-ī min Sraêta, va Sraêta pavan pasakhun ī
 Vištâspa :—“Zak ras-ī ōl gabrâ-ī ī yasharûtb, mân rûbân ī Sraêta
 pavan zîndagîh ī Sraêta, va tanû zak ī ōlâ gabrâ pavan zîndagîh
 ī ōlâ tanû, agavîn pavan gaêtâ vinâvîlâg ōl ham-yehamtûnd.”

(2). Va rûbân ī Sraêta, pavan râdînîdan ī zak Sraêta zak
 ras-ī ōl ōlâ gabrâ ī yasharûbîh chashm, dîdan padash paêdâg
 yehvûncî, khaditunt yegavîmûnâd, va hân ânînag lâ kard an gûft.

(3). Bûrjâvand Kaê-Vištâspa chîgûn min Daêna madam
 shnûdîh ī baên zak avigâma hanâ afdîh âgâs yehvûnt, avîrtar
 denâ-ich afdîh ōl gêhân dagyâ paedâgîhastan, va avarîh ī Daêna

1. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—2-2. DM 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—3. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥; the Pers. ح for 𐭠𐭣
 would be naturally written by a Persian scribe for the Pahl. 𐭠𐭣, kh. This
 shows that the writer knew the correct pronunciation of this Pahl. word,
 which afterwards came to be pronounced *astînt*.—4-4. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—5. DM.
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥; it might be 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥 “existence”—6. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—7-7. West
 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—8-8. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥

1. 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 : (4) 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 : (5) 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

(6) 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

Mazdayasna karî tunâgtar yehvûntan râê min kaêshvarîgân diâârîg
 yehvûntan bavîhûnast, (4) Ham-bûd-dîd paêdâg yehvûnt rabâ
 afdîh ôl Vishtâspa va gêhânigân, çhîgûn Daëna yemaletûnêd,
 aîgh:—" Adin zak î ôlâ rûbân Amesûspendân frâj shedkûnâ,
 min zak î raôshan Garô-demâna madam ôl zimîg î Aûharmazda-
 dâd, min raôshnîh zak sâtûnt ôl rûbân î Vishtâspa, afash baên
 raôshnîh ôl padîrag sâtûnt Vishtâspa, madam avô zak i avzûnîg
 Rapithvîn. (5) Zak min ayâvagân ayâvagîhâtar, va zak min
 pûrsishnîgân pûrsishnîgtar, va harvispa mûn khadîtunt ashân
 gûft, va aêdûn mûn gûft ashân madam vashammûnt; amat-
 shân pavan agavîn-vînishnîh khadîtunt barâ yegavimûnâd
 havâ-and, va rûbân va kerpa î Vishtâspa afashân nîyâyishna
 andarg nimûd.

(6) Pavan zak madam tîj yehvûnt, lâ dêr, amat frâj mađ

1. DM. 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎—2. DM. 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎—3. DM. 𐬎𐬎—4. DM. 𐬎𐬎𐬎𐬎

۱۱
 ۱۱
 ۱۱
 (7) ۱۱
 ۱۱
 ۱۱
 ۱۱

(8) ۱۱

۱۱
 ۱۱
 ۱۱

pavan dūbârishna, va rūbân ī Sraēta ī Vaēsrapân, min apâkhtara
 naēmag ī âdrang ī âdrang zadâr ; aiġh banafshâ sihâ yehvûnt,
 afash kûnishna-ich sihâ sihâ yehvûnt, âdrangtûm min shaēdân.
 [(7) Azash aêḏûn khûḏ-khast, afash aêḏûn davyîḏ, rūbân ī Sraēta,
 aiġh ;—“ Yehabûn kh'ârâe ī vâzinîḏâr mûn zy-at, Vishtâspa,
 pavan hanjâm akhagîh madam vârtûnîh ; va pavan zak saġîḏ
 yasharâēih madam avîzag, al pavan mandavam ī sâig-âômand ;
 aiġh, al nirmaḏ ī gaētâ râê, yasharâēih zûshâram râê, ī min
 haîtân pâhlum.”

[(8-9) Amat-ash zak gûbishna madam vashammûnt,
 Sraēta ī Vaēsrapân levîn ī vâsha barâ yegavîmûnâḏ ; afash
 aêḏûn pavan gûbishna gûft, aiġh :—“ Pavan yasharâēih ôl
 lak yehabûnam, aê tagîg Kaê-Vishtâspa ! denḏ ras-î ī barâ
 vâzinîḏâr, aêvâcha yasharâēih zûshâram râê, ī min haîtân pâhlum ;

1. *DM.* *va aêdûn pavan yasharâêih chîgûn pavan yasharâêih pâhlûm* ;
va aêdûn pavan rûbân chîgûn ôl rûbân pâhlûm." (10) *DM.* *Hamîh dahîshna vandînîd aîgh-ash padîrishna paêdâgînîd vad ôl 3 bâr.*

(11) *DM.* *Adîn zak ras-i 2 ras-i yehvûnt, mainûg zakâê va gaêtâ zakâê; va pavan gaêtâ frâj vâzîd bûrjâvand Kaê-Vîshâtâspa madam avô vîs î Naôdarân pavan hû-ravâkhmanîh hû-mînîshnîh; va pavan zak î mainûg frâj vâzîd rûbân î Sraêta î Vaêsrâpân madam avô zak î pâhlum ahvân.*

(12) *DM.* *Aêvag hanâ î paêdâg pavan 57 shnat î min padîraftan î Zaratûshshtra Daêna, va frâj barâ rasîshnîh î Daêna pavan haft-kaêshvar paêdâg; baên zîndagîh î Vîshâtâspa aêdûnîh paêdâg-îhast pavan madan î min kaêshvar pavan Daêna khâyîshnîh ôl Frâshâoêshtra î Hvôbân, chîgûn Daêna yemalelûnêd, aîgh:—" 2 mûn*

1. *DM.* *va aêdûn*—2. *DM.* *Hamîh dahîshna vandînîd*—3. In *DM.* *va* is written above the line—4. *DM.* *va*

۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

(13) ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

(14) ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱

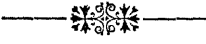
aêdûn shem yehvûnd—Spitûîsh va Arezurâspa—mûn tachîd havâ-and pavan khratû kh'âyishnih î madam avô Frashaôshtra î Hvôbân."

(13) Va hanâ hand varecha va afdîh î Vishtâspa va kaêsh-varîgân madam Zaratûshshtra, va hanâ zak î min mađan î Amesû-spendân pavan gaôkâsîh î madam râst vakhshvarîh î Zaratûshshtra min asmân ôl zimîg levîn î Vishtâspa, va zak-ich î madam Pêshyô-tanû va ras-î î Sraêta va âvârîg babâ î avar-nipisht khadîtunt, min Avistâg paêdâg, î ham î ôlâ-shân min Zaratûshshtra pavan âfrîgânîh î Aûhar-mazda gûbishnih pađîraft. (14) Va hat hanâ varecha va gadâ afdîh î avar-nipisht madam khadîtuntan î ôlâ-shân kaêshvar frazânagân î pavan paêdâgîh, î min Avistâg paêdâg, lâ yehvûnt; va Vish-tâspa malkâ va ôlâ-shân kaêshvar frazânagân lâ khadîtunt havâ-âe zyashân dênâ Avistâg, mûn paêdâg yehvûnt î hanâ

1. DM, adds :—2. DM, ۱۱۱۱۱۱۱۱—3-3. DM, ۱۱۱۱۱۱۱۱—4. DM, ۱۱۱۱۱۱۱۱

سأفدیه او اشدیه اوله شانه آزاره اوست و اوست از او آزار
. شد و او را آزار دادند

CHAPTER VI.



سأفدیه او اشدیه اوله شانه آزاره اوست و اوست از او آزار
شد و او را آزار دادند

(1) سأفدیه او اشدیه اوله شانه آزاره اوست و اوست از او آزار
شد و او را آزار دادند و او را آزار دادند و او را آزار دادند
و او را آزار دادند و او را آزار دادند و او را آزار دادند
و او را آزار دادند و او را آزار دادند و او را آزار دادند

hand varecha va afdih ol olâ-shân azash paêdâg avî-avar
dâshktan shedgûnâ, ol lenâ lâ padvast havâ-âe.

CHAPTER VI.



Madam afdih î paêdâgihast âkhar min Vishtâspa vad
han-chaptan î Airân khûdâêih.

[(1); Havâ-at afdih paêdâgihast âkhar min Vishtâspa vad
han-chaptan î Airân khûdâêih jvîd min vâvarigânih î var, va pa-
sâkhtan î âvârig Avistâgig nîrang, va rabâ aôj î madam âtâshân
î Varasrân, va hân kabad Daêna-ig varecha-gârih, î pavan
hâvishtân î Zaratûshtra padvastag yehvînt.

(2) ۱۳۰۲۳۰۱۳۰۱۳۰۱۳۰۱۳۰۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰ ۱۳۰۱۳۰
 ۱۳۰
 ۱۳۰

(3) ۱۳۰
 ۱۳۰
 ۱۳۰
 ۱۳۰
 ۱۳۰

(4) ۱۳۰
 ۱۳۰
 ۱۳۰

[(2)' *Ākhar-ich min vishûpishna î Aleksandar mad, kabad zak î khûdâyan î min zak âkhar min parğandagih lakhvâr ôl hamih yâityûnt; haît î pavan Ganj-i-Shapigân dâshitan framûd.*

[(3)' *Va âfrihastan-ich î zak î madam khûdâyan va dastôbarân, shem chigûn baên zimânagîhâ va avibâmîhâ î âkhar âkhar ôl ârastârih î Daêna va gêhan yehamtûnd; va sâstâr-ich î aharmôg¹⁰, î baên avibâm avibâm ôl vishûpdârîh î Daêna va khûdâêih va gêhân pađîđ paêđâg mađan pađîđ havâ-and.*

[(4)' *Chigûn min khûdâyan, Vahûmana î Spend-dâdân, zyash baên Avistâg denâ-ich madam yemalelûnêđ, aigh:—"Vahûmana î râst, î hanjaman kerđærtûm min Mazdayasnân."* (5) *Va min dastô-barân Shaênava, chigûn-ash denâ-ich madam yemalelûnêđ,*

1. DM. ۱۳۰۲۳—2. DM. ۱۳۰۲۳—3. DM. ۱۳۰۲۳—4. DM. ۱۳۰۲۳—
 5. DM. ۱۳۰۲۳—6. DM. ۱۳۰۲۳—7. DM. ۱۳۰۲۳—8. DM. repeats
 #—9. DM. ۱۳۰۲۳—10. Better reading: *yashar-môg.*

100 sâlag yehvûnêd¹ Daêna amat Shaênava zerkhûnêd²,
 va 200 sâlag amat barâ vaḏîrêd³; zak-ieh⁴ fratûm Mazdayasna
 100 sâlag khayâ yehvûnêd⁵, va mûn pavan 100 hâvîsh-tân frâj
 sâtûnêd⁶ madam denâ zimîg⁷.

(6) Min vîshûftârân Aleksandar, chîgûn-ash baên Daêna
 denâ-ieh yemaletûnêd⁸, aîgh:—“ Aê zak î ham-ayâvag zimistâna
 ôlâ î Aeshma madam pavan hieh dâmân nihânihâ mar vaḏîdûn-
 ayên, î dûsh-gadâ Aleksandar”.

(7) Va min dastôbarân Arezvâg, zyash vichârîshna
 î shem, “avîzag gûbishna⁹”; va Srûtavôg Spâdâg, zyash
 vichârîshna î shem, “srûd avzûnîg¹⁰”; va Zrayanghâo,
 zyash vichârîshna î shem, “zrayâe ahû¹¹”; va Spentô
 Khratvâo, zyash vichârîshna î shem, “avzûnîg khratû¹²”.

aîgh:—“ 100 sâlag yehvûnêd¹ Daêna amat Shaênava zerkhûnêd²,
 va 200 sâlag amat barâ vaḏîrêd³; zak-ieh⁴ fratûm Mazdayasna
 100 sâlag khayâ yehvûnêd⁵, va mûn pavan 100 hâvîsh-tân frâj
 sâtûnêd⁶ madam denâ zimîg.”

(6) Min vîshûftârân Aleksandar, chîgûn-ash baên Daêna
 denâ-ieh yemaletûnêd⁸, aîgh:—“ Aê zak î ham-ayâvag zimistâna
 ôlâ î Aeshma madam pavan hieh dâmân nihânihâ mar vaḏîdûn-
 ayên, î dûsh-gadâ Aleksandar”.

(7) Va min dastôbarân Arezvâg, zyash vichârîshna
 î shem, “avîzag gûbishna⁹”; va Srûtavôg Spâdâg, zyash
 vichârîshna î shem, “srûd avzûnîg¹⁰”; va Zrayanghâo,
 zyash vichârîshna î shem, “zrayâe ahû¹¹”; va Spentô
 Khratvâo, zyash vichârîshna î shem, “avzûnîg khratû¹²”.

1. DM. adds :.—2. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—3. DM. omits.—4. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—
 5. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—6. So DM. for 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—7-7. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—8. DM.
 adds 𐬵.—9. DM. adds :.—10-10. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—11. DM. adds :.—
 12. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀.—13. DM. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀

۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰
 ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰

(13) ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰
 ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰
 (14) ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰
 ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰
 (15) ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰
 ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰

ôl tanû frâkhûih bavîhûnêd; mûn haît aîgh pavan rasishna î ardîg, aîgh pavan zak î nafshâ bâzâê, ôl hamîmâlân madam âyûjêd?

(13) Afash Tanû-sara pavan avâgîh, chîgûn-shân denâ-îch madam yemalelûnêd:—‘Lakhvâr-ash min ôlâ pûrsî! Zaratûhshtra aîgh ‘Mûn matâ baêshâzîniðartûm, mûn shaêdân avispârd min mandavam î frârûn, mûn-ash dastôbarîh madam debrûnt yegavîmûnêd dravand va kadbâ châsh.’ (14) Gûft-ash Aûharmazda aîgh:—‘Sâstâr matâ aê baêshâzîniðanî, a-raftag [aîgh shapîrân lâ bîshêd], va hû-framân [aîgh framân î frârûn yehabûnêd], mun haît âzâð-taôkhmag, va âsrunag-îch î âgâs patkâr, î matâ nâmîg, î yasharûb; zak matâ baêshâzîniðartûm havâ-and.’ (15) Va zak avô lak yemalelûnam, aîgh:—‘Zanishna aharmôgîh chîgûn gûrg î 4 zang, mûn zak gêhân frâj yehabûnêd ôl varðag-tâshishnih [aîgh min karðan î ôlâ pavan varðag barâ

1. DM. ۱۳۰ ۱۳۱—2. DM. adds :—3-3, DM. ۱۳۱ ۱۳۲—4. DM. ۱۳۱ ۱۳۲

ܐܠܘܫܐܘܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܚܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܪܐܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܩܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ

ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ
 ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ ܘܠܐܘܫܐܘܡܘܢܐ

*Fryâna nâf; chîgûnih î madam patvandishna î gadâ ôl taôkhmag
 denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—“Amatlâlâ yehamtûnêd yasharâêih
 min nâfân va naftagân î Tûrân, amat aôjîl pavan Fryânân
 gûft [aîgh-ash tamâ padîrishna yehvûnêd], pavan bûndag-
 minishnih frâdênd gehân î astâômand î yasharâêih, va tangîh
 ôl drûj yehabûnd, va ham ôlâ-shân madam pavan Vahûmana
 katrûnd, Zaratûhshtra! ôlâ-shân râmînîdârih pavan gûbishna.
 (19) Zâdagîh î Zaratûhshtra min lenâ, mûn Amesûspendân havâ-
 îm; lenâ hanâ ôl lak râlîh haît, mûn Amesûspendân havâ-im.”*

(20) *Âtarô-pâta î Frasha-vakhsha-tûm, hû-bakhtag yehvûnt,
 afash denâ-ich madam yemalelûnêd, aîgh:—“Zak avibâma î
 pûrâvtîg, mûn baên zak gabrâ zerkhûnêd, Avarethrabâo, avzûn-
 îgîh ârâstâr, yasharâêih ârâstâr, hanjamanîg, î Âtaô-pâta î
 Mahraspendân.:—“Denâ-ich Avarethrabâo ârâstâr, aê î yasharûb-
 fravâhar yazam.”*

1-1. DM. 16—2. DM. 16—3. DM. 16—4. DM. 16

سج ملسونو من ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج
 ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج (25) ملسونو ملسونو ملسونو
 ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو

(26) سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو
 سج ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو ملسونو سج ملسونو ملسونو ملسونو

aïgh khûrishna sùd patmân yemalelûnd; va zâgîh yemalelûnd
 aïgh patvand pavân amîtarân yemalelûnd; va gûrgîh khûnênd
 aïgh mandavam gûrgîhâ vabîdûnând, ôlâ-shân sâkhtanî pavân
 kâmag rûbishnih; chîgûn zak î gûrg zâg bâtir amîtar. (25) Ôlâ-
 shân-ich patvand pavân amîtarân vabîdûnd; ôlâ-shân nârik-î
 gaôspend zadûnând; zak-ich î zâg barâ-akh barâ deprûnând ôl bar,
 aïgh : ‘-Shân lakûm ôl amîh yehabûnt havâ-im, lâ sharîtâ havâ-îl
 barâ pavân amîh yegavîmûnâd’; ôlâ-shân lâ-cha hêm-nund var,
 lâ amat âshkârâg madam yehabûnêd, aïgh barâ búkhtêd;
 ôlâ-shân pavân-ich frazandân drûjênd, aïgh-shân mitrôk-drûj
 madam yehamtûnishna, va pavân-ich zak î nafshâ tanû.’”

(26) Litamâ madam Daêna ârâstârîh î an-
 aôshag-rûbân Khûsrûb' î Kavâdân yemalelûnêd aïgh:—
 “Pavân zak î ôlâ-shân lakhvâr-hastîshnih, gabrâ-î yehabûnt

1. DM. repeats 𐬰𐬀𐬎𐬎—2. So DM.—3. DM. 𐬰𐬀𐬎𐬎𐬎—4-4. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬎
 𐬀𐬎𐬎𐬎—5. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬎—6-6. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬎—7. Better *Haösrûb*, Av. *Haösravangha*.

و تَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن لَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن

(33) مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن
 مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن مَهْمَن

î matâ, lâlâ aôjêd zak âtâsh hû-barishnih, va lâlâ zak gabràân î yasharûbân, aïgh-shân pâhrij lâ vabîdûnând, zaôstra-cha lâ aêdûn avô ôlâ î ratû deprûnând, aïgh bâhar î ratû-ân barâ vakhdûnt lâ yehabûnd, zak î raêshîdâr î matâ; va pavan-ich zak raêshênd mân, va pavan zak vîs, va pavan zak zand, va pavan zak matâ, va pavan zak harvisp-ich matâ zak paêdâgîlî chîgâm-ich châshishnih yehamtûnêd, î raêshîdâr î matâ; aêdûn-ich gabrà î vînâg î frazânag madam nigâs-aê yakhsenunêd, matâ chîgûn-ash pavan mînishna âgâs-dahishnih."

(33) Madam han-ghâpishna î Airân khûdâê-ih denâ-ich yemalêlûnêd, aïgh :—“Zak-ich mar, Zaratûshtra! ôlâ-shân matâ-ân madam yehamtûnînêd ôl vardag tâshishnih, aïgh-shân hûshkâftag barâ vabîdûnayên mûn ôlâ haît khûdâêih î tûbânig havâ-and; va adîn zak haît bûndag zadâr î yasharûbân, adîn zak

1. DM. مَهْمَن—2. DM. مَهْمَن—3. DM. adds :—4-4. DM. مَهْمَن—5-5. DM. omits.—6. DM. مَهْمَن—7. DM. مَهْمَن—8. DM. adds :—9. DM. مَهْمَن—10. DM. omits.

۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ (34) ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ :۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱

۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ (36) ۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱ ۱۱۱۱

haît pavan kâmaj zadâr î yasharûbân. (34) *Zak-ich* mar, *Zarat-ûshshtra*: lâ dêr âkhar dêr-zivêl, barâ ôl nasênd frazand [aigh barâ avissâhênd]; barâ zak î ôlâ rûbân patêl ôl bûn î ahvân î tum, mûn âdrang dôsh-khan; va madam ôlâ-shân tanû-ân harvispîn min benafshâ yehamtûnêl adâta ashâdîh min kardân î nafshâ, amat li yehabûnd palîrishna ôl âsravan, î mainûg sarâdâr, î pûr-gûftâr, î râst gûftâr, î yasharûb. (35) *Frâj zak* mar patkârêl, *Zaratûshshtra*! pavan harvispa ahû î astâômand ahûih va ratû-ih, aigh li shapîr shâyîm; va *frâj* daêna tâshishnih vichîr kardân î vad; va *frâj* barâ dahishnih î patkârtârân î dravandân-ich yasharûbân-ich, mûn zak î dûr-hastishna vîs dûtâg î bûnig hû-nîyâzân-ich vabidûnând."

(36) "Va zimîg-ich mûn ôl tarascha vardêl Ganrâg-mainûg,

1. DM. ۱۱۱۱—2. DM. ۱۱۱۱—3. DM. ۱۱۱۱—4. DM. adds ۱—
 5. DM. omits.—6. DM. adds ۱—7. DM. ۱۱۱۱—8. DM. ۱۱۱۱—9. DM.
 ۱۱۱۱—10. DM. ۱۱۱۱

۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 (39) ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵

CHAPTER VII.



۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵
 ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵ ۱۱۴۵۵

shatra; paêdâg aîgh denâ î nipisht maḍ gêhânîgân âgâsîh.
 (39) Denâ-ich madam gaôkâs haît î avar:—"Va hat hanâ î min
 Avistâg pavan yehamtûnishnâ î âkhar min Kaê-Vishtâspa vad
 frajâm î Airân khûdâêih î paêdâg, lâ maḍ yehvûnt havâ-
 âe, vâvarîgânîh î Avistâg mûn-ich denâ çhabun vad kunun
 yehvûnt, pavan ghal yehvûnêḍ, î baên zak afash gâs azash
 paêdâg, baên ôlâ-shân khûdâyân va dastôbarân min Vishtâspa
 frâj vishûptan nasîḍan, ôl lenâ lâ patvast havâ-âe."

CHAPTER VII.

Madam afdih î paêdâgîhastan paêdâg paêdâgîhêḍ âkhar
 min han-çhâpîhastan î Airân khûdâêih min Airân shatra, vad
 hazangrôg-zima î Zaratûhshtân rôêshâ va yehamtûnishna î
 Aûshîḍar î Zaratûhshtân.

1. DM. ۱۱۴۵۵—2. DM. adds ۱۱۴۵۵—3. DM. ۱۱۴۵۵—4. DM. ۱۱۴۵۵—
 5. DM. ۱۱۴۵۵—6-6. DM. ۱۱۴۵۵—7. DM. omits.—8. DM. adds ۱۱۴۵۵ by mistake.

1. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 2. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 3. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 4. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 5. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 6. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 7. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 8. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 9. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 10. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥
 11. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥𐭥

mainûg î râmishna mîn Airân matâân, va mâhmâmih î shîvan
 va mûi va snaödiyân va garzishna baên shatra, va a-vandishna
 kaûdamih, nasîd-zûrîh, zađ-gadâ-ih, va kam-zîvishnih marđûm.
 (8) Va kabadih î ân î sarâdag sarâdag, va pađiraftagih î
 aharmôg baên sâstârân, apađiraftagih î zak î hû-haêm va
 dânâg, zûđ zûđ rasishnih î niyâj va sîj va avârig paityârâg,
 va hû-shkâpishna va vardag tâshishnih î baên-ich matâân va
 jivâg î Airân matâân tarvinîdâr. (9) Va âzandih dâshtagih
 î Daêna î Yazadân; nizârîh va gardîh va dûsh-gûih î
 hû-Daênân, va khrûsagih va khûstûgih î Daêna-bûrdârân,
 va dravandih, va marenchinîdan î kerfagih î frehist î Airân
 matâân. (10) Hân-ich kabad anâgih î baên denâ 2 sata-zima
 pavan Avistâg makhîtunt yegavîmûnêđ, î azash vidard,

1-1. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥—2. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—3-3. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—4-4. Better 𐭠𐭣𐭥𐭥
 𐭠𐭣𐭥𐭥—5. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥𐭥—6. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥—7-7. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥 *vispa*, meaning
 "all (other adversities)."—8-8. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥—9. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥—10-10. DM.
 𐭠𐭣𐭥𐭥—11-11. DM. 𐭠𐭣𐭥𐭥, *va dûshgûnih*.

וְזָרַח וְקָרַח וְלֵד סַח וְזָרַח וְסַח וְלֵד וְזָרַח וְסַח וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח
 וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח וְלֵד וְקָרַח וְזָרַח

ôl ôlá î dûst, va lâ akh ôl ôlá î akh, va lâ barâ ôl ôlá î abîtar, va lâ-ieh abîtar ôl ôlá î barâ; li handarzînîd va li haêmnunînd, jîvâg kâmag mânishna yehvûnd [aîgh, kolâ jîvâg-î aîgh-shân âvâyað, barâ katrûnd], pavan kolâ barhâmag zyashân âvâyað barâ sâtûnd; va madam râs gusârînênd pavan râs î vâvarîgânîh, va avzûn frahâng min li dânishnîh yemalêlûnd.

(17). “*Hanâ, aê avzûn frahâng min zak î lenâ, barâ khavîtunîm pavan lâláih zak î kas, va pavan nigûnîh zak î mas—mas min ôlá î kas barâ âmûkhtishnîh—aîgh pavan kolâ mandavam-î pavan pâe î ôlá sâstâr yehvûnêd. (18). Mainûg-mînâg mainûg yehvûnêd, sâstâr-mânâg Kavîg yehvûnêd, va daêvag-haêm daêvag yehvûnêd, Kavîg-haêm benafshâ ôl dûjân hakhtêd.*”

(19). Adîn amat haêm va khratû frûd varðêd min Airân matâân [aîgh, barâ vazlûnêd], aêdûn madam avô Airân matâân

1. DM. adds 1-2. DM. omits.—3-3. DM. 𐭢𐭣𐭥—4. DM. adds 𐭢𐭣𐭥:—5-5. DM. 𐭢𐭣𐭥—6. DM. 𐭢𐭣𐭥—7-7. DM. 𐭢𐭣𐭥𐭢𐭣𐭥

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
 ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

(22) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

min nazdīgih ī vdiǰhn avô ham dūbârêl levît-mandavamih
 va zimistân-ich ī shaædân-dâd ī daêva-niyishna havâ-and, aigh
 vârân-ich kam yehvûnêd, va sîj ī nihân-rûbishnih ī fradîptâr,
 aigh margih, vêsh yehvûnêd; aêlûn khîratû-gashtag-ich ī dravand
 va aharmôg-ichî an-yasharûb pavan ham-hakhagih ôl ham-dûbâ-
 rênd. (20). *Chîgûn zak* ī davyîdan, ôlâ-shân davyênd aigh :—
 “*Vashtamûn va makhîتون, dahyûpat ! mâ-at khûrishna, afat
 makhîتونishna, âtâsh-ich makhîتون, pavan-ich khûrishna vash-
 tamûn ôlâ-shân mûn Sraôsha-vareza hamih pânag havâ-and, va
 ôlâ-shân madam pavan yezrûnishna yezrûnând drîgûsh ī yasha-
 rûb-dâdistâna.*” (21). *Aigh-ash hû-shkâftag barâ vabîdûnând,*
afash makhîتونund ; afash khîratû zak deprûnd ī *khâstâg* ; havâ-at
 amatshân *khâstâg* deprûnând, *ashân khîratû bûrd* yehvûnêd.

[(22)]. “*Va baên zak avibâma, lak râê am lâ kâmag, avîjag*

1. DM. ۱۱۱۱۱۱۱۱۱۱—2. DM. ۱۱۱۱۱۱—3. DM. ۱۱۱۱۱—4. DM. ۱۱۱۱

𐬨𐬀𐬯𐬀𐬵 𐬀𐬵 𐬨𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵 𐬀𐬵 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵 𐬀𐬵 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵 𐬀𐬵 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬀𐬵 𐬀𐬵 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀

(23) 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀

(24) 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀
 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀 𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀

yasharûb î Spîtâmân! yâtûnishna, lâ barâ vîrûyishnîh î vazlûnishn-
 îh î khayâ, aigh mitra-gû yaityûnishna va barishna lâ âvâyað;
 ôlâ-shân î kûdag aharmôg hanâ î lak srûb nasînênd, Avistâg
 va Zand, [aigh, nizâr barâ vabîdûnând], ôlâ-shân î kûdag
 aharmôg zak î nafshâ rûbân âzârînênd, zak î kard khâstâg
 zûshârm râê.

(23). Va madam nahûm va dâhûm satôg-zima denâ-ich
 yemalelûnêd, aigh:—“Zak avibâma satûnêd hanâ aigh yeham-
 tûnêd, Spîtâmân Zaratûshtra! amat kabad aharmôg radîh va
 dastôbarîh yasharûbîh yemalelûnd, va kam dravandîh; va
 ânâsînênd mayâ, va khûshînênd aûrvar, va nasînênd harvispa
 âvâðîh mun min yasharâêih paêdagîh.”

(24). Lakhvâr-ash min ôlâ pûrsîd Zaratûshtra aigh:—
 “Mâ aêlûn ôlâ-shân, Âharmazda! pavan zak yehabûnd, amat

1. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—2. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—3-3. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀—4. DM. 𐬵𐬀𐬵𐬀

Spitâmân Zaratûshtra! mûn pavan zak î nahûm
va dâhûm satôg-zima yehamtûnd, aîgh drûj î âzi yehvûnd;
ôlâ-shân baên ashkam haît aîgh frûd karînishna havâ-and, mûn
ôlâ-shân pavan frâjih î pavan pîshôpâêih, ayûf pavan âvâjih î
pavan pasôpâêih, aîyyârînênd zak î avârûnihâ.

(33) Afashân denâ-ich madam yemalelûnêd:—"Ôlâ-shân
gabrâân zanishnatar havâ-and"; 'aêdûn-ash gûft Aûharmazda,
aîgh':—"Anâg yasharûb mûn nasâê barâ kashênd baên denâ
gêhân, pavan kolâ nastan î li, ôlâ-shân âtâsh bîshênd va mayâ-ich
î girân tachishna; ôlâ-shân tanû î mayâ-vakhdûn-ich î chîharag-
âômmand, î sahmgûn î âzaragânag aîyyâra-dahishnatar yehvûnd,
mûn nasâê girân dravand havâ-and. (34) Ôlâ-shân râê ôl
lak yemalelûnam, Spitâmân Zaratûshtra! aîgh, pavan zak
nahûm va dâhûm satôg-zima yehamtûnd ôlâ î drûj khun-nûshag

1. DM. 11430

1. DM. 2-2. DM. 11431; West suggests hold
dastûr;—3. DM. 11430

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
 ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 (35) ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰
 ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰
 ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰
 ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰
 ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰
 (36) ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰
 ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰
 ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰
 ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰
 ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰
 (37) ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰
 ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰
 ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰
 ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰
 ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰

havâ-and, va raesha-gâr î Ganrâg-maînûg; aêvag-ich min ôlâ-shân zanîshnatar chîgûn 10 daêvâyasna; va ôlâ-shân-ich ôl denâ î li marenchînîshna yehabûnd, ôl denâ î li Daêna mûn zanîshna-âômandîh yemalelûnd, aîgh:—‘Amat zîvastan shâyad, pavan râs î lenâ;’ va dravand havâ-and va pavan masîh kâhênd. (35) Vatarîh-ich aîgh pavan pîshôpâêih va pasôpâêih vabîdûnând vinâs, mûn lak Ganrâg-vârâg yemalelûnd; avîjag Spîtâmân! nîvâg ôlâ-shân yemalelûnd mûn hanâ î lak Daêna î Mazdayasnân makhîtund. (36) Ôlâ-shân, Zaratûhshttra! barâ min lak zak-ich î li âyazîshna va nîyâyîshna âfrînênd; vatar hanâ î lak âyazîshna mînênd, vatar nîyâyîshna, Zaratûhshttra! vatar zak î kôla 2 âfrîgânîh mînênd, Avistâg va Zand, mûn lak li frâj gûft, mûn min maînûgân avzûnîg-tûm havâ-îm. (37) Raêshta î sarîtar

1. DM. ۱۳۵۱۲۰—2. DM. ۱۳۵۱۳۲—3. DM. ۳۳۵۱۳۶—4. DM. ۳۳۵۱۳۴—5-5. DM. ۱۳۵۱, West reads ۱۳۵۱ lagân “thy people.”—6-6. DM. ۳۳۵۱۳۱ ۱۳۵۱۱۱ nîyîshna âfrênd. The correct reading is indicated by the following clause.—7. DM. ۱۳۵۱ tara, “perversely;” comp. Av. tarômata.—8. DM. ۳۳۵۱۳۱ vâvarîgânîh, “belief.”—9. DM. ۳۳۶۰. In the case of God the verb is sometimes used in the plural.

ܕܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ

(38) ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ
 ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ

(40) ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ ܘܠܝܢܝܢܝܢ

srâyênd pâhlûm kûnishna ôl mardûm, a-patmân kûshishnih, mûn
 min zak î sarîtar kûnishna hû-ravâkhmanîh yemalelûnd; zak-ich
 marenchînênd zak î mainûgân ahvân, marenchînênd zak î nafshâ
 rûbân, marenchînênd astâômandân gêhân; ôlâ-shân khrûsishna
 yehabûnd ôl rûbân; va Daêna-ich madam mâ ainîdag râyînîdan î
 hû-daêna anshûtâ levatâ sarîtarân î ham zimânag."

(38) Va denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Zaratûshtra pûrsîd
 min Aûharmazda aîgh:—"Mâ aêdûn ôl ôlâ-shân framâyîm, mûn
 lâ pavan dâr-snesh tûbânîg havâ-and, aîgh-shân avzâr levît,
 afashân lâ spâh, va lâ madam pâmag, va afashân kabad bîshîdâr."
 (39) Gûft-ash Aûharmazda aîgh: "Ôlâ-shân-ich tôsht mîn-
 ishna gabrâ vakhshînishna dakhshagî pavan aôsha mûn lâ haît,
 pavan spâh tûbânîg havâ-and, afashân kabad bîshîdâr."

(40) Va madam sachîhastan î pâdakhshâêih min sarîtarân î

1. DM. ܘܠܝܢܝܢܝܢ

𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (41) 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (42) 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (43) 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

(44) 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (45) 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎

ham zimanag denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Pûrsîd Zarat-
 ûshstra aîgh:—"Zak, Aûharmazda! mûn Kaê va Karapan, zak î
 dûsh-khûdâêtûm pavan sharitâih, lakhvâr ôl shapîrân gûmikhtêd?
 (41) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—"Zak-ich, Zaratûshstra!"
 (42) Pûrsîd-ash Zaratûshstra aîgh:—"Zak-ich, Aûharmazda!
 mûn ôlâ-shân î zak hû-khûdâêih lakhvâr ôl shapîrân gûmikhtêd,
 denâ chîgûn Kaêsara va Khâkân." (43) Azash gûft Aûharmazda
 aîgh:—"Zak-ich, Zaratûshstra!"

(44) Madam ham sarîtarân denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—
 "Ôlâ-shân amat âgâs havâ-and va baên khvîtûnd, diramag min
 yasharâêih zaôshênd, aîgh-shân pârag shapîr medammûnêd min
 kâr va kerfag; tam zak zaôshênd min raôshnih, va zak î vad-tûm
 ahvân zaôshênd min zak î pâhlûm ahvân; ôlâ-shân avâgînênd
 dûsh-vârih. (45) Ôlâ-shân-ich râê avô lak yemalelûnam aîgh:—

1. The original MS. adds :: by mistake.—2. The MS. repeats here
 the following by mistake:—𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎
 :: 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎—3. DM. 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎—4. DM. repeats.

د گز و سږسپا، د ځيگن گورگ و شير،
 د اولد-شان پان كاينا و بيش هامه مين زك فرينامند واد
 امات زك گابرا يهامتونه مين څاترنگ-مايسانا⁵ ا ياشاروب
 لواتا وازرا ا پيرنگار. (46). Levatâ 50 × 3 gabrâân sâtûnêd
 i hâvishân i amâvand i bûland, frâj nigirîdâr i kâr va dâdistân
 i frâkhû-sûpt i stavra bâzâe i kabad milyâ, aigh-shân didân
 stavra i sihakînîh, aigh-shân shaedâ va srîtarân azash tarsênd.
 (47). Va zak makhîtunêd Ganrâg-mainûg levatâ dâmân zak i
 ab âzi i paêdag aigh drûj yazêd pavan agavîn yazishnîh;
 hanâ-cha mûn pavan bûland pîshagîh sâtûnd pavan aspa, Tûrk
 shaedâih-ich i vijârd-varesa Tâjîg, va Shedâspa-ich i Kirâsâig
 Arûmâe.

(48) د زك فريست پان كار اخيزيشنيه گابراان دين

‘Zanishna-tar havâ-and min gaz i shaspa, i chîgûn gûrg va shîr;
 va ôlâ-shân pavan kaêna va bîsh hamâe min zak frinâmênd vad
 amat zak gabrâ yehamtûnêd mûn ̄Chatrûg-maêsana⁵ i yasharûb
 levatâ vazra i pîrûjgar’. (46). Levatâ 50 × 3 gabrâân sâtûnêd
 i hâvishân i amâvand i bûland, frâj nigirîdâr i kâr va dâdistân
 i frâkhû-sûpt i stavra bâzâe i kabad milyâ, aigh-shân didân
 stavra i sihakînîh, aigh-shân shaedâ va srîtarân azash tarsênd.
 (47). Va zak makhîtunêd Ganrâg-mainûg levatâ dâmân zak i
 ab âzi i paêdag aigh drûj yazêd pavan agavîn yazishnîh;
 hanâ-cha mûn pavan bûland pîshagîh sâtûnd pavan aspa, Tûrk
 shaedâih-ich i vijârd-varesa Tâjîg, va Shedâspa-ich i Kirâsâig
 Arûmâe.

(48) “Va zak frehist pavan kâr akhizishnîh gabrâân adîn

1-1. DM. 1111111111—2-2. DM. 1111111111—3. DM. 1111111111—4. DM. 1111111111
 —5. Comp. Av. *Chathru-maêthana*, lit., “a city built within a square area.”



۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰
 ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰

(51) ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
 ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰

âkhizêd, khûrsandihâ va a khûrsandihâ; mûn ôlâ lâ khûrsand
 aîgh pavan zak î yemalelûnêd lâ ham-dâdistân, ash khûrsandihâ fra-
 nâmêd, Zaratûshstra! aîgh-ash barâ ôl Daëna yâityûnêd. (49);
 Ham ôlâ pavan zak vazra masinêd, î hanâ-ham aîgh pavan yadâ
 î ôl kh'ârihêd kh'âr dâshtan pavan zak î chîr bâzâê, va pavan
 zak î garshna tûvishna. (50) Barâ amâvandîh va pîrûjgarîh
 asrûnêd ôl zak î ôlâ Daëna î Aûharmazda, va pavan zak
 amâvandîh va pîrûjgarîh hamâê min zak franâmîd yehvûnd;
 amat ôlâ-shân yehamtûnd mûn barâ î Zaratûshstra havâ-and,
 mûn vabîdûnând Frashakarêd baên ahvân, azarmân va amarg va
 asûdishna va apûishna, dêr hamâê vad avô vispa."

(51) Va madam barîmag î 10 sata-zima, î baên aëvag hazan-
 grôg-zima î Zaratûshstân, va âgâsîh î Aûshîdar î Zaratûshstra barâ,

1-1. DM. ۱۱۱۱۱۱—2. DM. ۲۲۲۲۲۲—3. DM. ۳۳۳۳۳۳—4. DM. ۴۴۴۴۴۴—

5. DM. ۵۵۵۵۵۵—6. DM. ۶۶۶

אֲדִין אֲמַת זַכַּת סַטֹג־זִימָא בַרְאֵה שַׁחְבֵּד,
 אִי פִרְאֲתוּם פַּאבַּן דַּאֵנָא אִי מַזְדַּיַאסְנָאן, מִינ זַרַתֹּחְשְׁתְּרָא אֹל
 חַמ־פִּירְסַגִּיחַ מַדִּי פִרְאֲיָי, מַדִּי פִרְאֲתוּם סַטֹג־זִימָא בַרְאִין חַאִיִּת? (52)
 אַזַּשְׁ גִּיִּפְתִּי אֲוִיחַרְמַזְדָּא אִיגְחִי:—‘ חַוַּרֶשְׁהַאֵתָא בַרְאֵה נִיחֻמְבֵּדִי,
 (53) מַדִּי אֲכַחַר דַּדִּיגַר וַאֲסַדִּיגַר וַאֲחַחַאֲרֻם וַאֲפַנְיֻם וַאֲשַׁשְׁחֻם
 וַאֲחַפְתֻּם וַאֲחַשְׁתֻּם וַאֲנַחֻם וַאֲדַחֻם סַטֹג־זִימָא בַרְאִין חַאִיִּת?
 (54) אַזַּשְׁ גִּיִּפְתִּי אֲוִיחַרְמַזְדָּא אִיגְחִי:—‘ חַוַּרֶשְׁהַאֵתָא
 מַדַּמַּם נִיחֻמְבֵּדִי. ’
 (55) אֲדִין אֲמַת זַכַּת אִי דַחֻם סַטֹג־זִימָא 30 זִימִיסְתָּנָא אֲרַנַּג
 [אִיגְחִי, 30 זִימִיסְתָּנָא לַאחַוַּר], קַנִּיגַּ אַוֹ מַאֲיָא מַדַּמַּם סַאֲתֻנֵּדִי,
 מִנִּין שְׁחֵמִיג־אַבֻּי, אֵי, אִיגְחִי אַמ אִי אֹלָא אִי נַאֲמִיג אֲוִישְׁחִידַר; אַפַּשְׁ מִינ
 וֹחֻחֻרַאֹעְחָא אִי פִרְאֲחַנְיָאן אִי בַאֵעַן דִּחֻדַּג אִי אִיסַדְוַאֲסְטְרָא אִי בַרְאֵה אִי זַרַתֹּחְשְׁתְּרָא
 מִינ אַרְוִיג זַרְכְּחֻנְתִּי יַעַגַּוִימֻנֵּדִי פִרְאֲיָי תַּאֹכְחַמַּג. (56) אֲדִין
 בַּאֵעַן זַכַּת מַאֲיָא יַעֲתִיבֻנֵּדִי וַאֲוַשְׁתַּמֻּנֵּדִי, וַאֲ אֹלָא אֹלָא־שְׁחַאן שְׁחֻסְרָא

denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—“ Amat zak satôg-zima barâ sachêd,
 i fratûm pavan Daëna i Mazdayasnân, min Zaratûshstra ôl
 ham-pûrsagih mad frâj, mâ fratûm satôg-zima barîn haît? (52).
 Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘ Hvareshaêta barâ nihûmbêd.
 (53) Mâ âkhar dadîgar va sadîgar va çahârûm va panjûm va
 shashûm va haftûm va hashtûm va nahûm va dâhûm satôg-zima
 barîn haît? (54) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘ Hvareshaêta
 madam nihûmbêd. ’

(55) “ Adîn amat zak i dâhûm satôg-zima 30 zimistâna a-
 rânag[aîgh, 30 zimistâna lakhvâr], kanîg avô mayâ madam sâtûnêd,
 mûn Shemîg-abû, aê, aîgh am i ôlâ i nâmîg Aûshîdar; afash min
 Vôhû-raôçha i Frâhnyân i baên dûdag i Îsadvâstra i barâ i Zarat-
 ûshstra min Arvij zerkhûnt yegavîmûnêd frâj taôkhmag. (56) Adîn
 b aên zak mayâ yetibûnêd va vashtamûnêd, va ôlâ ôlâ-shân shûsra

1. DM. 11314—2-2. DM. 11314—3-3. DM. 11314—4. DM. adds 1

𐬨𐬀 𐬀𐬎𐬌𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀

(58) 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀

madam lâlâ frûjêd, mûn yehvûnt aîgh yasharûb Zaratûhshtra
 sadîgar afdûm ôl Hrov bûn fraj shedgûnt, va zak barâ baên
 yehabûnêd mûn haît ‘Vakhshnîdâr î Yasharâêih’ shem. (57)
 Amat 15 sâlag haît kanîg, lâ pîsh min zak levatâ gabrâân barâ
 vîfyîdan, va lâ amat âkhar vad amat âpustan yehvûnêd, pîsh
 min zak vad amat zak lâlâ zerkhûnêd.

(58) “Amat zak gabrâ 30 sâlag yehvûnêd, zak hvareshaêta
 barâ yegavîmûnêd pavan bâlist î asmân 10 yôm va 10 lelyâ
 darenga, va madam avô zak gâs zak lakhvâr barâ yehamtûnêd
 aîgh zak fratûm pavan frâj brêhînishnîh frâj brêhînêd, aîgh min
 4 angûst 1 angûst baên vakhdûnêd. va harvispa kaêshvar
 madam tâpêd, mûn 7. (59) Aêdûn-îch ôlâ-shân, Zaratûhshtra î
 benafshâ, aêdûn ôlâ-shân paêdâgîh haît, aîgh khvîtund aîgh
 hazangrôg-zima î barîn mûn dena Daêna madam pavan

CHAPTER VIII.



𐬨𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 (1) 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀
 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀 𐬀𐬎𐬎𐬀

Madam afdih i akhar min hazangrôg-zima i Zaratûshstân rôeshâ va rasishnih i Aûshidar, vad hazangrôg-zima i Aûshidarân rôeshâ va rasishnih i Aûshidar-mâh, min âgâsîh i ham zimânag.

1. Afdih i Aûshidar pavan zerkhûnishna tanû, gadâ va milayâ va kâr; hastishna i hvareshaêta 10 yôm miyân asmân; avîsâishna i 4 zanda-taôkhmag drûj; yehabûntan i 3-zare-mâe an-avargirih ôl aûrvarân; nizârîhastan i frehîbûd va aîbîbûd; vêsh zôrihastan i patmân; râmihastan i an-airih vêh-dûstih; mêh vakhshishnih i Daêna dânâgîh; va stâyîdan i chand srâdag mâr-jan Daêna i Mazdayasnân makhîtantan i Aûshidar mazûnîhâ i chârân.

1. DM. adds 1—2. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—3. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—4. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—
 5. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—6. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀—7. DM. 𐬀𐬎𐬎𐬀

מָרְעָא מִן מַדַּי מְשַׁלְלֵי מְעָרְתִּי אַיָּה וְאִנְשֵׁי מְסַוּוּתָא דְמָרְעָא קִטְרוּ כִּי
 יִשְׁעֵי אַיָּה וְאִנְשֵׁי מְסַוּוּתָא מְרַעֲרָעֵי: (9) מְרַדְּרֵי אַיָּה וְשִׂיטְרֵי
 יָהּ וְהוּ מְרַדְּרֵי אַיָּה וְיִמְרָטֵי שׁוּ וְהוּ מְרַדְּרֵי אַיָּה מְעָרְתִּי אַיָּה
 וְאִנְשֵׁי אֶבֶר כִּי אֶבֶר וְלֵהּ אַיָּה וְאִנְשֵׁי אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ מִמְרַדְּרֵי אַיָּה
 וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר [אֶבֶר מִמְרַדְּרֵי אַיָּה וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי
 לְוֵהּ אֶבֶר] אֶבֶר מְרַדְּרֵי אַיָּה וְאִנְשֵׁי אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר
 כִּי אֶבֶר לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר (10) וְכִי
 וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר מְרַדְּרֵי אַיָּה וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר מְרַדְּרֵי אַיָּה וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר
 וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר
 וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר
 וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר וְכִי לְוֵהּ אֶבֶר (11)

havâ-îd, al aîsh aêdûn gaöspend barâ kûshîr yehvûnêd, chîgûn zak pîsh barâ kûshîr yehvûnt havâ-îd. (9) Andarzînið veh-dahishna pavan yêzata, andarzînið vazdvarîh pavan tanû; Mazdayasna-îd, gaöspend barâ kûshîd? zak min ôlâ-shân barâ kûshîl mûn ôl lakûm aiyyârînêd? mûn ôl lakûm yemalelûnêd [aîgh, aiyyâr-âômandîh î lakûm râe ôl lakûm yemalelûnêd], aîgh:—‘Mazdayasna havâ-îd? vashtamûnið li pavan vazdvarîh, pîsh min zak vad amat li gaz va khun-karbâ barâ gangêd?’ (10) Va andarzînið vêh-dahishna, andarzînið vazdvarîh, Mazdayasna gaöspend barâ kûshênd, zak-ieh min ôlâ-shân mûn ôl ôlâ-shân aiyyârînêd; [aîgh: ‘Mazdaysna havâ-îd, vashtamûnið li pavan vazdvarîh, pîsh min zak vad amat li gaz va khun-karbâ barâ gangêd?’]”

(11) Khûrsandîhâ Mazdayasna gaöspend kûshênd, va

1. DM. 140001—2. DM. 1400—3. DM. 14002—4. DM. 140004—
 5. DM. 140004—6-6. These four lines seem to be a repetition of the idea
 contained in the above four lines.—7. DM. 140001

۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳

(13) ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳
 ۱ ۱۳۰۳۳۳ ۲ ۱۳۰۳۳۳ ۳ ۱۳۰۳۳۳ ۴ ۱۳۰۳۳۳

khûrsandihâ Mazdayasna gaöspend bûrînênd, va khûrsand gaöspend amat la bûrênd ; va khûrsandihâ Mazdayasna gaöspend vashtamûnd, va khûrsand gaöspend amat-ash vashtamûnd. (12) Va adin amat mainûgân yehvûnd, ham-pâyîd kûsh-dâr va mûn-chesh kûshênd, va bûrîdâr va mûn-chesh bûrînênd, va vashtamûntârân va mûn-chesh vashtamûnd.

(13) Va denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—"Amat zak satôg-zima barâ sachêd, î panjûm pavan Daêna î Mazdayasnân, pavan zak î dadîgar hazangrôg-zima, adîn ôlâ-shân harvispa mûn madam pavan zimîg ahûî yehvûnd, dravand-ich yasharûbân-ich, dôsrîshvâtag Air matâ yasharûb havâ-and, va aêvag-srîshvâtag dravand ; va ham aêdûn Tûrân zak î pairîmûn Airân, an-Airân pairîmûn Airân mânênd ; mas litamâ min zak baên ahû î astâômând avzûnîgîh pavan mânîshna katrûnêd ehîgûn kunun."

1. DM. ۳۳۳۳۳—2. DM. ۳۳۳۳۳—3. DM. ۳۳۳۳۳—4. DM. ۳۳۳۳۳—
 5. DM. ۳۳۳۳۳—6. DM. ۳۳۳۳۳—7. DM. ۳۳۳۳۳—8. DM. ۳۳۳۳۳

(14) *amāt zak hazangrôg-zima barâ sachêd, î fratûm pavan Daëna î Mazdayasnân, mâ âkhar fratûm satôg-zima barîn haît?*

amāt zak hazangrôg-zima barîn haît? amāt zak hazangrôg-zima barîn haît?

(15) *Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’*

Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’

(17) *Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’*

Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’

(18) *Adîn amat zak î dâhûm satôg-zima 30 zimistâna arânag, kanig ôl mayâ madam sâtûnêd, mûn Shapîr-abû, aîgh ôlâ î shapîr Aûshîdarmâh ash am; afash Vôhû-raôcha î Frâhnyân, î baên dûdag î Îsadvâstra, î barâ î Zaratûshtra, min Aurvij zerkhûnt yegavimûnêd, frâj taôkhmag.*

Adîn amat zak î dâhûm satôg-zima 30 zimistâna arânag, kanig ôl mayâ madam sâtûnêd, mûn Shapîr-abû, aîgh ôlâ î shapîr Aûshîdarmâh ash am; afash Vôhû-raôcha î Frâhnyân, î baên dûdag î Îsadvâstra, î barâ î Zaratûshtra, min Aurvij zerkhûnt yegavimûnêd, frâj taôkhmag.

Adîn amat zak î dâhûm satôg-zima 30 zimistâna arânag, kanig ôl mayâ madam sâtûnêd, mûn Shapîr-abû, aîgh ôlâ î shapîr Aûshîdarmâh ash am; afash Vôhû-raôcha î Frâhnyân, î baên dûdag î Îsadvâstra, î barâ î Zaratûshtra, min Aurvij zerkhûnt yegavimûnêd, frâj taôkhmag.

Adîn amat zak î dâhûm satôg-zima 30 zimistâna arânag, kanig ôl mayâ madam sâtûnêd, mûn Shapîr-abû, aîgh ôlâ î shapîr Aûshîdarmâh ash am; afash Vôhû-raôcha î Frâhnyân, î baên dûdag î Îsadvâstra, î barâ î Zaratûshtra, min Aurvij zerkhûnt yegavimûnêd, frâj taôkhmag.

(19) *Adîn baên zak mayâ yetîbûnêd vashtamûnêd, ôlâ zak shûsra madam lâlâ parû-tanu mûn*

Adîn baên zak mayâ yetîbûnêd vashtamûnêd, ôlâ zak shûsra madam lâlâ parû-tanu mûn

[14] *Va denâ yemalelûnêd, aîgh:—‘Amat zak hazangrôg-zima barâ sachêd, î fratûm pavan Daëna î Mazdayasnân, mâ âkhar fratûm satôg-zima barîn haît? (15) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’ (16) Va mâ âkhar dađîgar va sadîgar va çahârûm, pangûm, shashûm, haftûm va hashtûm, nahûm va dâhûm satôg-zima barîn haît? (17) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’*

[18] *“Adîn amat zak î dâhûm satôg-zima 30 zimistâna arânag, kanig ôl mayâ madam sâtûnêd, mûn Shapîr-abû, aîgh ôlâ î shapîr Aûshîdarmâh ash am; afash Vôhû-raôcha î Frâhnyân, î baên dûdag î Îsadvâstra, î barâ î Zaratûshtra, min Aurvij zerkhûnt yegavimûnêd, frâj taôkhmag. (19) Adîn baên zak mayâ yetîbûnêd vashtamûnêd, ôlâ zak shûsra madam lâlâ parû-tanu mûn*

1. DM. *amāt zak*—2. DM. *amāt zak*—3. DM. *amāt zak* by mistake—4. DM. repeats *amāt zak*—5. DM. *amāt zak*—6. Perhaps Arnij.

سومروئو سغ سمدروئو کلاموسوسهوا سهدلا سمد سمد وک سومروئو وروئو کد
 هواس سمدروئو و کد کد اوه سغ سومروئو هو هواس سغ وسوسوسهدلا
 د اوسمدوسو سغ [سغ لسوسوسهوا وسهوا وسهوا وسهوا] :† (20) سغ
 وس سوسوسهوا کوسوسهوا لس هوسوسهوا کد لسوسهوا سوسوسهوا وس
 وسوسهوا † لسوسهوا سوسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا کد وس
 سغ کد لسوسهوا وسوسهوا †

(21) سغ کد سوسوسهوا لو سوسوسهوا کد سوسوسهوا وسوسهوا
 وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا
 وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا †

(22) وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا
 وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا
 وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا وسوسهوا †

yehvünt. aigh yasharūb Zaratūshstra dađigar avdūm ash ōl
 Hvōv būn zak frāj shedkūnā, va zak zak bard baēn yehabūnēd,
 mūn haīt aigh ‘Vakhshīnīdār ī Nīyāyishna’ shem [aigh, rādīh
 barā avzāyīnēd]. (20) Amat 15 sālāg zihānag lā pīsh min zak
 levatd gabrā-ān barā vifyīdan va lā-cha ākhar amat āpūstan
 yehvūnēd pīsh min zak vad amat zak lālā zerkhūnēd.

(21) “Amat zak gabrā 30 sālāg yehvūnēd, zak hvare-
 shaēta barā yegavīmūnēd pavan balist ī zak asmān 20 yōm
 lēlyā darenga, harvispa kaēshvar madam tāpēd, mūn 7.”

(22) “Aēdūn-ich ōld-shān benafshā paēdāgīh haīt [aigh,
 khavitund aigh hazangrōg-zima barīn], mūn dend Daēna madam
 pavan vashammūntan vashammūnt; aēdūn-ich ōld-shān mūn
 rāē adīn-ich khavitund aigh mandavam-ī ī jvītar haīt.

1. DM. ۱۱۱ ۱۳۰. In the *Larger Būndahishna* her name is written *سوسوسهوا*
Hvōvāvi.—2. DM. ۳۴۵—3. DM. ۱۱۱—4. DM. ۱۱۱

(23) 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀

CHAPTER IX.



𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀
𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀

(23) "Amat zak gabrâ 30 sâiag yehvûnêd, zak ham-pûrsêd 'ôl Amesûspendân, hû-khûdâyân î hû-dâgân; fardâg baên yôm, zak î raôshan yômî, barâ paêdâg amat ahû î astâômand haît amûst, va a-Kaî va a-Karapan [aîgh, pavan mandavam î Yazadân lâ kûr va lâ kar]; va a-nas'honishna [aîgh-ash nafshâ tanû mandavam î Yazadân jivîd lâ kard yegavîmûnêd], va pûr khayâ dâd yegavîmûnêd [aîgh, vârân yehvûnt yegavîmûnêd], va mayâ jivâg jîvâg lakhvâr baên Airâna-vaêja, aîgh shapîr Dâitya."

CHAPTER IX.



Madam afdîh î âkhar min hazangrôg-zima î Aûshîdar rôêshâ va rasishna î Aûshîdar-mâh, vad hazangrôg-zima î Aûshîdar-mâhân rôêshâ va yehamtûnishna î Saôgshâns, min agâsîh ham zimânag.

1. DM. 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀—2-2. DM. 𐬵𐬀𐬯𐬭𐬀

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

vastarg kam âvâyaḍ? Bûndagtar lenâ min zak gaôspendân zûshâram maḍ yegavîmûnêḍ, chîgûn mân pîsh yehvînt? Â-râḍtar lenâ min zak pîrîh baên varesa madam vakhshîḍan, chîgûn pîsh madam vakhshîḍ? Farah-hâtar lenâ zak nâirîg va apernâyîg mînishna va gûbishna va kûnishna, chîgûn pîsh min zak yehvînt? (4) Va denâ-ieh mandavam yehvînt aîgh pavan avîz-kâr ârâihêḍ, î pavan kûḍag vaêrâe pas-ûrûzda barâ yehvînt yegavîmûnêḍ, tôjishna-eha ârâihêḍ? Karapan ânînag drûj mînêḍ, afash pavan zak î vaḍtûm mînishna barâ marenehînêḍ, jvîḍ min yasharâêih, jvîḍ min yasharâêih zûshishna? [(5) Nazda litamâ baên ahvân asîjîh yehamtûnêḍ, chîgûn mân zak pavan vashammûnishna vashammûnt min pîshînîgân Mazdayasnân, râst fraj gûftârân? [(6) Kunun-eha amat-ieh denâ dâḍistâna aêḍtûn lenâ mas-dâshṭâr marag, arûshag-âômand-

1. DM. ۱-۲-۲. DM. ۱-۳-۳. DM. ۱۳۱۶-۴۰۱ ۱۱۵ ۱۳۰۱۶-۴۰۱—

4. DM. ۳۳۵۵۵۶

וּמְשַׁבְּחֵיךָ וְשֹׁמְרֵיךָ וְעוֹשֵׂי מִצְוֹתֶיךָ וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם

(11) וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 (12) וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם

(15) וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם
 וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם וְשֹׁמְרֵי אֲמַרְתֶּם

Kaê-Haösrûi, afash ham-hakhangân ôl aiyyârîh Saögshâns, pavan Frasha-kardî kerdârîh, va nivârîshna î frehist anshûtâ pavan Gâsânîg haêm va dâta, hân-cha kabad afdîh va shkaftîh baên ôlâ zak hazangrôg-zima yehvûntan paêdâg.”

(11) Va denâ-ich yemalelûnêd, aîgh:—“Amat zak hazangrôg-zima î dadîgar pavan Daëna î Mazdayasnân barâ sachêd, mâ âkhar fratûm satôg-zima barîn haît? (12) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’ (13) Va mâ âkhar dadîgar va sadîgar va çahârûm va panjûm, shashûm va haftûm va hashtûm, nahûm va dâhûm satôg-zima barin? (14) Azash gûft Aûharmazda aîgh:—‘Hvareshaêta madam nihûmbêd.’

(15) “Va amat zak î dâhûm satôg-zima 30 zimistâna a-rânag, ôl kanîg ôl mayâ madam sâtûnêd mûn. Gûbâg-abû, hanâ aîgh

1. DM. 1111—2. DM. 1111—3-3. DM. 1111

1 2 3 4 5 6 7 8 9
 10 11 12 13 14 15 16 17 18
 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

am î ôlâ î gûbâg Saögshâns, aîgh Aîb-dad paitîyârag barâ bûrdan
 nimûdâr; afash min Vôhû-raöcha î Frâhnyân î baên dûdag î
 Îsatvâstra, î barâ Zaratûshtra min Aurvij zerkhûnt yegavîmûnêd,
 frâj taökhmag. '(16)' 'Mûn "Harvispa Tarvînîdâr" shem, zak
 kanîg aêdûn harvispa tarvînîdâr, çhîgûn zak pavan zerkhûnishna
 zerkhûnêd mûn harvispa tarvînêd, zak-ich î min shaêdân bîsh,
 va zak-ich min anshûtâân.' '(17)' Adîn baên zak mayâ
 yetîbûnêd, amat 15 sâlag haît kanîg, zak baên dahêd, mûn haît
 aîgh "Sûd-âômand Pîrûjgar" shem, "Tanû-kerdâr"-ich shem;
 aêdûn Sûd-âômand çhîgûn harvispa ahû î astâômand sûdînîdan,
 va aêdûn Tauû-kerdâr çhîgûn ham tanû-âômand va jân-âômand,
 astâômandân marđûmân asijih madam bavîhûnêd. '(18)' Lâ
 pîsh min zak levatâ gabrâân barâ vifyîdan, lâ amat âkhar amat

1-1. DM. 114-115—2-2. DM. 116—3. DM. 117—4-4. DM.
 118—5-5. DM. 119—6. DM. 120, savîndân—7-7.
 DM. 121—8. DM. 122—9. DM. 123

۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 (19) ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱

CHAPTER X.



۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 (1) ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱۳۳۱۱۱۱۱۱۱۱

âpustan yehvûnêd, pîsh min zak vad amat mûn lâlà zerkhûnêd.
 (19) "Amat zak gabrâ 30 sâlag yehvûnêd, zak hvareshaëta barâ yegavîmûnêd pavan balist î zak asmân 30 yôm lêlyâ dareng, va madam avô zak gâs zak lakhvâr barâ yehamtûnêd aîgh zak pavan brêhînishnîh frâj brêhîned."

CHAPTER X.



Madam afdîh î âkhar min hazangrôg-zima î Aûshîdar-mâhân rôeshâ va rasishnîh î Sûdâômand Pîrûjgar, vad 57 shnat î Saôkshâns rôeshâ va Frash-kert dahishnîh î baên ahvân.

(1) Afdîh î Saôkshâns pavan tanû, varecha, gadâ râe yemalelûnêd aîgh:—"Amat min ôlâ-shân avibâma vardishnîh î

1. DM. f—2. DM. ۳۳۳

۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱

(4) ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 (5) ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱

(6) ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱
 (7) ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۱۱۱۱۱ ۱

vîmârîh va zermânîh, margîh va bîsh, va kâdd anâgîh sâstârih
 va aharmôgîh va sarîtarîh; yehvûnêd hamîshag aûrvara zarîn
 vakhshishna, hâm dahishna aûrvâkhmanîh, yehvûnd I7 shnat
 aûrvara khûrîshna, 30 shnat mayâ khûrîshna, 10 shnat mainûg
 khûrîshna.

(4) "Va hamâg varecha va gadâ va aôja î madam kolâ
 varechâvandân, gadâ-âômandân, va aôj-âômandân yehvûnt, pavan
 ôlâ î madam ân ham yehamtûnêd, va ôl zak î ôlâ; amat-ash kabad
 kai va nîrûg varechâvand va aôj-âômand hû-sachîhastan; va
 pavan zak î ôlâ-shân aôja va gadâ hamâg drûj va gurd-ash
 vânihêd. (5) Va vispa mardûm madam aêvag hamîh î pavan
 zak î Aûharmazda Daêna yegavîmûnd, min dâdâr kâma, va
 framâna ôl afash, va ham-hakhagân avzârîh."

(6) Pavan frajâm î 57 shnat, drûj Aharman avisâihêd,
 Frasha-kert Tanû-i-pasîn yehvûnêd. (7) Hamâg î shapîr

1. DM. ۱۱۱۱۱۱۱۱—2. Inverted in DM.—3. DM. ۱۱۱۱۱۱۱۱

١٥٠٠٠ ١٥١١٤ ١٥٢٠٠ ١٥٣٠٠ ١٥٤٠٠ ١٥٥٠٠ ١٥٦٠٠ ١٥٧٠٠ ١٥٨٠٠ ١٥٩٠٠
 (8) ١٦٠٠٠ ١٦١٠٠ ١٦٢٠٠ ١٦٣٠٠ ١٦٤٠٠ ١٦٥٠٠ ١٦٦٠٠ ١٦٧٠٠ ١٦٨٠٠ ١٦٩٠٠
 ١٧٠٠٠ ١٧١٠٠ ١٧٢٠٠ ١٧٣٠٠ ١٧٤٠٠ ١٧٥٠٠ ١٧٦٠٠ ١٧٧٠٠ ١٧٨٠٠ ١٧٩٠٠
 ١٨٠٠٠ ١٨١٠٠ ١٨٢٠٠ ١٨٣٠٠ ١٨٤٠٠ ١٨٥٠٠ ١٨٦٠٠ ١٨٧٠٠ ١٨٨٠٠ ١٨٩٠٠
 ١٩٠٠٠ ١٩١٠٠ ١٩٢٠٠ ١٩٣٠٠ ١٩٤٠٠ ١٩٥٠٠ ١٩٦٠٠ ١٩٧٠٠ ١٩٨٠٠ ١٩٩٠٠
 ٢٠٠٠٠ ٢٠١٠٠ ٢٠٢٠٠ ٢٠٣٠٠ ٢٠٤٠٠ ٢٠٥٠٠ ٢٠٦٠٠ ٢٠٧٠٠ ٢٠٨٠٠ ٢٠٩٠٠

(9) ٢١٠٠٠ ٢١١٠٠ ٢١٢٠٠ ٢١٣٠٠ ٢١٤٠٠ ٢١٥٠٠ ٢١٦٠٠ ٢١٧٠٠ ٢١٨٠٠ ٢١٩٠٠
 (10) ٢٢٠٠٠ ٢٢١٠٠ ٢٢٢٠٠ ٢٢٣٠٠ ٢٢٤٠٠ ٢٢٥٠٠ ٢٢٦٠٠ ٢٢٧٠٠ ٢٢٨٠٠ ٢٢٩٠٠
 (11) ٢٣٠٠٠ ٢٣١٠٠ ٢٣٢٠٠ ٢٣٣٠٠ ٢٣٤٠٠ ٢٣٥٠٠ ٢٣٦٠٠ ٢٣٧٠٠ ٢٣٨٠٠ ٢٣٩٠٠
 ٢٤٠٠٠ ٢٤١٠٠ ٢٤٢٠٠ ٢٤٣٠٠ ٢٤٤٠٠ ٢٤٥٠٠ ٢٤٦٠٠ ٢٤٧٠٠ ٢٤٨٠٠ ٢٤٩٠٠
 ٢٥٠٠٠ ٢٥١٠٠ ٢٥٢٠٠ ٢٥٣٠٠ ٢٥٤٠٠ ٢٥٥٠٠ ٢٥٦٠٠ ٢٥٧٠٠ ٢٥٨٠٠ ٢٥٩٠٠
 ٢٦٠٠٠ ٢٦١٠٠ ٢٦٢٠٠ ٢٦٣٠٠ ٢٦٤٠٠ ٢٦٥٠٠ ٢٦٦٠٠ ٢٦٧٠٠ ٢٦٨٠٠ ٢٦٩٠٠

dahishna pavan avijagîh pôrû-shaêtâêih nivârîhênd. (8) Chīgún
 Daêna yemalêlúnêd aigh:—"Amat zak hazangrôg-zima barâ
 sachêd, î sadîgar pavan Daêna î Mazdayasnân, adîn zak
 Mazdayasna frâj sâtûnêd min mayâ î Kânmasâ, mîn haît
 Pîrûjgar shem, levatâ 1,000 ham-hakhag va bigar pa-vand haêm,
 nôk-var-ich, hû-râs; va marðûm dravand î sâstâr makhîtonêd,
 afashân avîsâînêd."

[(9) "Adîn ôlâ-shân Mazdayasna makhîtund, afashân lâ
 zadâr-âômand. (10) Adîn ôlâ-shân Mazdayasna Frasha-kert
 baên ahvân kâmag yehabûnd, hamâê-zîvandag, va hamâê-sûd,
 va hamâê-kâmag khûdâê. (11) Adîn li mîn Aûharmazda
 havâ-am, Frasha-kart pavan kâmag baên ahvân yehabûnam,
 hamâê-zîvandag, hamâê-sûd, hamâê-kâmag khûdâê."]

1. DM. ١٣٤٥٥—2. DM. ١٤٥٥٦—3. DM. ١٥٥٥٧ (Pâzend); gene-
 rally written ١٦٥٥٨ Kayânsâê—4. DM. ١٧٥٥٩—5. DM. ١٨٥٦٠—6. DM.
 ١٩٥٦١—7. DM. adds ,

THE DĪNKARD, BOOK VII.,

(continued.)

[The Pahlavî *Zarathushtra-nâmah*,]

PART II.,

CHAPTER III.

About the miracles, which were manifested from the first conference onwards (*fray*) till the end of the seventh conference, (and) which happened¹ during the long lapse of ten years; and (about) his^{1a} praiseworthiness² through (his) prophetic power (as exhibited) in the world; and (about) the acceptance of the Religion by the blessed³ Kaê-Vishtâspa within⁴ the two years that followed the ten years which (elapsed) in the conferences.⁴

(1) One (miracle was) this which⁵ became manifest when⁵ he returned⁶ from the first conference; then he by the first commandment of the lord-creator Ahuramazda, then solely in the midst of a flock of the Kîgs and the Karapans, proclaimed⁸ (his) prophetship of that which was for him the Religion of Ahuramazda-worship, and the peace of Ahuramazda; just as he chanted (it)⁷ with a loud voice, he attracted⁸ mankind to the

1. *I yehvînt*. The writer means that those seven conferences occupied a period of ten years during which those miracles were manifested, which are mentioned in this chapter.—1^a Zarathushtra's.

2. Av. *frî*, "to praise." The word might also mean "blessedness." Should it be read *vâvarîgânîh*, by attaching to it the preceding word, it would mean (from Av. *vere*, "to believe"), "trustworthiness."

3. Comp. Av. *barej*, "to bless" or, "to exalt."

4-4. *Chîgîn âkhar min 10 shnat î bân hampûrsagîh pavan 2 shnat*.
Lit., "within two years, such as (happened) after the 10 years."

5-5. *Paêtâk aîgh amat*.

6. *Lakhvâr yehvînt*; comp. Mod. Pers. *bâz-shûdan*, *bâz-âmadan*.
Literally, "when he (Zarathushtra) was back from the first conference."

7. The Religion. 8. *Karînt*; lit., "summoned."

Religion of Ahuramazda. (2) Since (it is) this which the Religion says, namely (*aîgh*) :—“ Then as to those who had settled in dwellings¹ and were possessed of cattle,¹ to those who were with the *kusti*² (the sacred garment and girdle) on, (and) who were embodied beings, it was altogether arranged³ by Zarathushtra that thorough attention be paid⁴ to them.” (3) And when the request⁵ was made by them (to him) for hearing (his) utterances,⁶ then Zarathushtra with (his) exalted attainments⁷ proclaimed aloud to the world of embodied beings,⁸ what righteousness (was⁹). (4) “ I declare it to be the best for you,¹⁰ to praise righteousness and to condemn the demons, and to do homage¹¹ to the Ahuramazda-worshipping Religion of Zarathushtra, and the admiration¹² and praise of the Ameshaspentas (archangels), and also to make known¹³ (to the people) that denouncement¹⁴ of the demons and self-sacrifice¹⁵ (are) the best (for them) ;” so that from the intelligence that is offered (by Zarathushtra, there shall be) faith in that one meritorious act (which is) the great, (and) the most sympathetic¹⁶ of their (acts, *viz.*, the self-sacrifice of) the father, the

1-1. *Mânishna-âômand va gaôspend-âômand.*

2. *Zak î pavan aôvyângahân*, compare Av. *atwâyâônghana* (root *yâongh*, “to put on”), “the sacred badge of the Parsi Zoroastrian, namely, the *kûsîf*.” 3. *Ham-ârâst.*

4. *Barâ-nigîrishnîh* for *barâ-nigîrishna* (subjunctive).

5. *Nivôdishna*, comp. Av. *ni-vid*, Skr. *ni-vid*, “to invite,” “to request the company of,” (see *Yasna* I., §§ 1-19).

6. *Ôl nyôkshishna gûbîshnîh barâ mat.* Lit., “(when their invitation) for listening to (his) sermons reached (him).”

7. *Pavan madam rasîshnîh.* 8. Or, “to the physical world.”

9. *Î yasharâêih*, lit., “what righteousness (is),” or, “(to the material world) of righteousness.”

10. *Ôl lakîm pâhlîm yemalclûnam.*

11. Av. *fya* and *nam* “to perform dutiful reverence,” “to bow down.”

12. *Â-yazîshna.* 13. *Âgâs-dahîshnîh.*

14. *Â-gazîshna*; comp. Pahl. and Pers. *gazîdan.*

15. *Khvâêtûkdasa.* For the interpretation of this word see my essay on “The Alleged Practice of Next-of-kin Marriages in Old Irân,” (Trübner & Co., London, 1888).

16. *Hû-dardûm* for *hû-dard-tûm.*

daughter, the son, (and) her who bore them ; (and that) of the brother (and) the sister.¹

(5) It is manifest that on account of that sermon innumerable Kîgs and Karapans, (who were) demon-worshippers, fell upon² Zarathushtra, and strove for his death ; since (it is) this which the Religion says : “ It was then³ (that) the cruel⁴ (Karapans) fled away, (those) who were seated near him, (and) who (were) the next-of-kin relations⁵ of Tûr, the obedient ones,⁶ and (with them) the brother of Tûr, just like men who were modest⁷ ” [that is, they became ashamed on (listening to the doctrine of) the *khvaêtûkdasa* about which he (Zarathushtra) had declared that they should practise it]. (6) This Tûr (was) the Tûr who (was named) Aûrvâtâ-dêng, who (was) a descendant of the Usikhshes⁸ ; (he was so named) because he was a great king of that quarter, and he had many a soldier and much power. (7) To him spoke the cruel (Karapans):—“ Should they

1. “ That is, the self-sacrifice of the father towards his wife and children, and *vice versa* ; and that of the brothers towards their sisters, and *vice versa*.

2. Comp. Av. *sar*, “ to torment,” “ to break into pieces.”

3. Pahl. *havât adîn*. 4. Comp. Av. *mairya*.

5. Lit., “ Those who had sucked the breasts of women of the same family.”

6. *Ijîr-dâr*, “ those who abided by his decisions or orders ;” in other words his staunch followers.

7. *Mûn sharm yehvînt* ; comp. Av. *fsharema*. From the context of this passage and that of section 7, it appears that the word *khvaêtûkdasa* was used and taken in a bad sense by the early Tûrânians, especially the Kîgs and the Karapans, who were the worst opponents of the Religion of Zarathushtra. The Prophet's doctrine was, therefore, misinterpreted by those opponents amongst themselves with an evil motive, and the Avestic idea of “ self-sacrifice ” or “ self-communion ” was diverted by them to that of marriages between next-of-kin relations. This accounts for the flight of the party opposed to the Prophet, from amongst the audience while Zarathushtra was delivering his pious sermon.

8. The *Usikhsh* of the Gâthâ, chap. XLIV., § 20, a Tûrânian sect that was opposed to Zarathushtra, just like the Kavis and the Karapans. Compare the Gâthic text : *yâish gâm Karapâ Usikhsh-châ aêshêmâi datâ yâchâ Kavâ ãniméné urûdôyatâ*.

exact greatness from him who has little (knowledge),¹ O Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the next-of-kin relation of the Usikhshes! where on account of it we should kill this great one, who commingles his² with the propitious statements (of our religion); where we are so much without doubt as to a work therein³ (mentioned), that such (a thing as) *khvaêtûkdasa* should not be practised, he would be making⁴ us doubtful (about it, by declaring) that it ought to be practised."

(8) Thereupon spoke the Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thus: "Mayest thou not kill that man who in my opinion (*âyain*)⁵ is perceived (to be) one who has the most remarkable⁶ desires,⁶ (the only one) of the entire embodied world (who) will attain to power; because it has not seemed to me (that), if thou shouldst kill him for this (reason), wisdom should exist very long⁷ [that is, the lord of wisdom (*ahûk i dânakîh*) will cease to exist on this earth, who is so perfectly reasonable⁸ as this one is]; that is, if they kill a man who has such a good reasoning power, wisdom will cease to exist for a long period."⁹ (9) Thereupon spoke (unto Zarathushtra) the Tûr, Aûrvâtâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thus: "In my opinion¹⁰ thou art pure, who art sincerely reasonable."⁹

1. *Azash mas yansegûnâ mûn kas-dâst*, better *kas-dâst*; otherwise it might be read *kasîhast*.

2. That is, his religious ideas.

3. That is, in the religion of those demon-worshippers.

4. Pahl. *hamâê vâbidûnâ*. 5. *Mûn-am âyain*.

6-6. *Kâmak dôsratûm*, (comp. Av. *doithra*, "the eye"). Lit., "the desires which are most eyed (observed or watched)."

7. *Lâ hanâ râê, dêr zimân dânâgîh yehvûntan, li medammûnâsi*.

8. The reading *hû-chemîg*, in this section is correct. DM. reads it *hanjamanîg* in § 9, which seems to be an error of the copyist. *Hû-chemîg*, lit., means, "of good reason or reasoning power." Here Zarathushtra's opponent seems to have been convinced of the Prophet's sound and clear reasoning, which was a remarkable characteristic of his sermons.

9. Reading: *arîk* (long) *dânakîh lâ yehvûnêt*.

10. Lit., "as for me," meaning "as far as I am concerned (*li râê*)."

(10) Thereupon spoke Zarathushtra thus:—"I should never be that (sort of) mean (*a-frâj*) speaker, by whom it was declared (so) against me; for him (these) acquirements¹ (are) most favourable,² (namely) an intuitive speech³ and embellished temper and self-sacrifice, and appointment of the high-priest⁴ and performance of (divine) worship."

(11) And here was manifested a great miracle to many, (namely) the true spiritual lordship⁵ and the glorious moral courage⁶ of Zarathushtra, whereof the preparation⁷ (was conducive) to the peace of the supreme lord and creator Ahuramazda; (and here) was observed the sublime exaltation which (was) his, the superior (*madam*) Prophet of the creatures, by whom anybody who (was) disgracefully⁸ a glutton,⁹ of clandestine movements and a manifold (*gaônak*) cheat, was guided¹⁰ towards a good temperament¹¹ and moderation.¹² (12) Then (again) as to indiligence¹³ which, like the nature of fear and the nature of apostasy, (is) an attractor¹⁴ of innumerable people of different kinds (or creeds) to it,¹⁵ when it reaches intense falsehood,¹⁶ he (who is indolent) becomes little by little proof¹⁷ (against it) and a killer (of it), (and consequently) a desirer of greatness (through the guidance of Zarathushtra). (13) It is declared that through those two (virtues,

1. *Īyāvishna*.

2. *Avzūnāgtām*, lit., "most increasing," "most propitious."

3. *Andarg gūbishnāh*, lit., "a declaration or speech (emanating) from the inmost of the heart," or "an inward or intuitive speech."

4. *Dastōbar kartan*. The appointment of a qualified person as the head-priest of a community, is here regarded as a meritorious act. Hence it is obligatory on a Zoroastrian that he shall in life elect a high-priest for himself.

5. *Hū-ahūūh*. 6. *Gadā-amāvandīh*; comp. Av. *amavant*.

7. *Pasijak*, comp. Pers. *pasīzah*, "prepared."

8. *Nangīh*, for *nangīhā*. Comp. Pers. *nang*.

9. Comp. *raspatagīh*, used in vol. XII., C., chap. IX., p. 57. Pers. *ras*, "a glutton."

10. *Rāyīnīshna* for *rāyīnī*. 11. *Khūp khūk*, "a good character."

12. *Hū-patak*; comp. Pers. *pad*, "a guardian."

13. *A-khvīshkārīh*, "inaction," "indolence." 14. *Khāstār*, or *hākhtār*.

15. That is, to indiligence. 16. *Kabad drūgīh*.

17. *Nimūtār*, comp. the use of the word in Mod. Pers.

namely) conscience and excellent (*avartar*) thinking of his, and through the glory of that strong¹ hero (of the Religion, there) was (in this world) abundance (*kabad*) of wealth that was luminous.²

(14) The ruler of the land, the Tûr, who (was named) Aûrvâitâ-dêng, in the midst of (his) wrath and excitement³ and distraction⁴ for (causing) Zarathushtra's death, invited the Kîgs and the Karapans to (listen to) the Revelation of Ahuramazda, just as this which the Revelation says: "And he, Zarathushtra, spoke thus: 'Righteousness in this world, O Tûr, who (is named) Aûrvâitâ-dêng, the descendant of the Usikhshes! (and) the Ahuramazda-worshipping Religion of Zarathushtra (will bring) all demonism to an end.'"⁵ (15) The Tûr, who (was named) Aûrvâitâ-dêng, the descendant of the Usikhshes, thereupon spoke as follows: "O Zarathushtra of the Spîtâmas! thou shalt not attract (*âkhez-âe*) me to such a danger as thou, too, art in."

(16) And he, Zarathushtra, spoke thus: "Ahuramazda inquired of me thus: 'O Zarathushtra! when thou hast approached us in (our) spiritual abodes,⁶ (I ask thee:) Is (there) someone who from the men in the material world (is) the guardian⁷ of the good-powerful men⁸ who (are) warriors, (and who is) most desiring for benefit and most desiring for cattle, and most famous in distant lands,⁹ and most-possessing food of

1. Comp. Av. *stawra*. 2. *Khanât*, Av. *khan*, "to shine."

3. Comp. Pahl. *sârîdan*; see vol. XIII., Bk. VII., chap. I., § 9, p. 23, l. 4; and the Glossary, s. v.

4. Reading: *avbars*, "distraction"; see vol. XIII., Bk. VI., E. chap. XXVII., p. 12, l. 1; and the Glossary, s. v.

5. Meaning that "Righteousness and the Mazdayasnian Religion of Zarathushtra will cause the destruction of all evil or the demons."

6. *Ahvân*, "spiritual abodes," comp. Av. *anghu*.

7. Comp. Pers. *pâs*, "a guard," "a sentinel."

8. That is, the able or opulent people who are righteous.

9. Reading: *dâr-nâmîgtûm*. It might be read *dâr-zimîgtûm*, meaning "one who owns properties in most distant lands."

many kinds¹ [that is, he gives out things abundantly], (and) most hospitable² in many ways² [that is, the door of every kind of treasure³ (of his) is open⁴] ?' (17) I spoke to him in reply, thus : 'Aûrvâitâ-dêng the Tûr, who (is) the descendant of the Usikhshes.' "

(18) " And he spoke to me in reply, thus :—' That one first from amongst the men (who are) warriors,⁵ O Zarathushtra ! thou shalt attract⁶ to this Revelation of the high thoughts⁷, of the high words, and of the superior deeds⁸ (of us) who⁹ (are) Ahuramazda and Zarathushtra ; if that one is attracted, O Zarathushtra ! and he believes (in it), and also gives currency to this (Religion) of thine, and even sits in front (of thee) as a disciple—in such a manner that¹⁰ he calls himself thy disciple, (and) would act (as such)—and listens to the Religion and would propagate it ; that one, likewise, is always after (thee), O Zarathushtra ! first¹¹ from amongst the men (who are) warriors, (who is) most desiring for benefit, most desiring for cattle, and most famous in distant lands, and most hospitable in manifold ways, (first) of those who have been born until now, (and) who will be born henceforward. (19) And if that one is not attracted, O Zarathushtra ! and he does not believe (in it), nor gives currency to this (Religion) of thine, nor listens (to it), nor would sit in front of thee¹² ; since he would not sit in front (of thee, as thy disciple), as to him (*aîgh*) my idea¹³ is that he will

1. *Kabad pishma-tâm.*

2-2. *Kabad babâtâm, lit.*, " who has many doors mostly open for hospitality."

3. Reading : *khanjînak*, Av. *khan*, " to shine ;" comp. Mod Pers. *khazânah*. Perhaps, *khanjîvak*, " a place or depository of riches."

4. *khadâtunt*, lit., " is seen or visible."

5. If we would take *anshûtâân* in the sense of Pers. *mardân*, the expression might mean " manly warriors."

6. Reading : *âkhezêsh* ; better *hakhzêsh*, comp. Av. *hakhshaêsha*, rt *hach*, " to guide." 7. *Madam mînishnîh*. 8. *Avar-varzishnîh*.

9. Better *lenâ mîn*..... 10. *Hanâ aîgh*.—

11. Perhaps, the most pre-eminent one amongst warriors.

12. *Lâ lak patîrak yetîbînêt-âe*.

13. *Dânishnîk*, for *dânishnîh*, " knowledge" " anticipation."

not be attracted, (then) thou shalt denounce on him,¹ O Zarathushtra! thus:—‘ O seeker of righteousness! thou art possessed of the devil,² and (thou art) the causer of the hardship³ of^{3a} the *tanâpûhr* sinners (who are) worthy of damnation, unto (thy) soul;’ for so, too, it is, and for this (reason) he will be worthy of damnation, because the existence of the Religion is known to him.’” (20) (Then Zarathushtra spoke thus:—) “ What I declare to thee, O Aûrvâtâ-dêng the Tûr, who art one of the Usikhshes! (is) that thou art possessed of the devil, O seeker of righteousness! and (thou art) the causer of the hardship of the *tanâpûhr* sinners, (who are) worthy of damnation, unto (thy) soul.”

(21) A wonder relating to a demon (became) manifest, relating to him who (was) a Karapan, Vaêdvoishta⁴ by name, an enemy of the good spirits of every description, one of the non-adherents (*a-hakhtân*)^{4a} of Ahuramazda. (22) With reference to him Ahuramazda spoke thus:— “ I so lead⁵ that man, O Zarathushtra! who is produced to be over creatures by me, who am the good-thinking⁶ Ahuramazda; since I am free from harm through righteousness [that is, through straight-forwardness I keep back harm from the creatures]; (also) the Ameshaspentas are free from harm.⁷ (23) Therefore (*adîn*) walk forth, O Zarathushtra! thou shalt ask from him⁸ for me [that is, assume (him) as my own (and⁹ ask from him)] a hundred most

1. *Madam ôlâ yemalclînêsh*.—2. *Zat havâ-âe*; comp. Mod. Pers. *zada budan*, “to be possessed of the devil,” (Steingass.)

3. *Khrûsishna dâtâr ôl rûban*; comp. Pahl. *Vendidâd*, Fragard, V., § 4., where Av. *khraozhdât-urva* is rendered in Pahlavi by *va khrûsishnâ dât ôl rûbân*; see *Vendidâd*, Fd., XV., § 5, *khraôsyéiti*, Av. rt. *khru*, “to clamour” · Pers. *kharrûsîdan*.—3^a That is, the hardship suffered by such sinners..

4. One of the four Karapans, who were opponents of Zarathushtra, and who flourished before the conversion of Vishtâspa by the Prophet. See Bk. VII., vol. XIII. chap. I., § 9. note 5.—4^a Av. *hach*, “to follow.”

5. Reading: *â-dâram*; comp. Pers. *bar ân dâshtan*, “to lead,” or “to investigate,” DP. *âsharam*, meaning “I strike,” (comp. Pers. *âshurdan*), which is not applicable to the context; so the reading is here altered by me.

6. Reading: *hû-andish*. West’s reading: *khvânêsh* “thou shalt invite.”

7. *Jvê bîsh havâ-and*. 8. Vaêdvoishta. 9 *Yakhsenûn*.

vigorous¹ males and females, and a team of four horses²; thus speak to him :— ‘ O Vaêdvoîshṭa ! Ahuramazda demands from thee a hundred most vigorous males and females, and a team of four horses³; if thou givest them (*ân*) to him, splendour and glory (will be) thine through that gift, and if thou dost not give them to him, evil-notoriety (will be) thine through that non-bestowing.’ ”

(24) Then walked forth Zarathushtra to that Vaêdvoîshṭa the non-adherent,⁴ and he said to him, thus :—“ O Vaêdvoîshṭa, the non-adherent ! what Ahuramazda demands from thee is one hundred most vigorous males and females, and a team of four horses ; if⁵ thou givest them to him, splendour and glory (will be) thine through that gift ; but (*va*) if thou givest not them to him, evil-notoriety (will be) thine through that non-bestowing.” (25) And that Karapan exclaimed (*drâyîi*) to Zarathushtra in reply, thus : “ For me (there is) much (*bêsh*) not from thee [that is, my opulence is not from thy doing], nor from Ahuramazda ; I am⁷ a better god⁸ (than thee), in opulence I am⁷ more abundant, too, than Ahuramazda, much has been acquired by me, (namely) a thousand droves of swine.⁹”

(26) On went Zarathushtra to Ahuramazda, on to the Ameshaspentas ; and he, Zarathushtra, said (to them) thus :—“ O Ahuramazda, the spirit of progress, the creator of the world of embodied beings, thou righteous one ! thus he (Vaêdvoîshṭa) spoke to me in reply : ‘ For me (there is) much not from thee,

1. Comp. Av. *têvîshi*, “ strength,” “ vigour.”

2. *Ā-yûjishna 4 aspa*; comp. Av. *chathru-yûkhta*.

3. The demand does not seem to have been made for an offering or sacrifice in honour of Ahuramazda, but it is a mere demand for causing an increase in the followers and helpers in the religious work of the Prophet. One hundred strong warriors with their families are demanded from Vaêdvoîshṭa, the chief of the Karapans (idol-worshippers), for their conversion from demon-worship to Ahuramazda-worship.

4. Of Ahuramazda. 5. Pahl. *va hat*, lit., “ and if.”

6. *Lâ-dahishnîh*. 7. The plural *havâ-îm* is used for a king.

8. *Bagatar*, Av. *bagha*, Old Persian *baga*, “ a god.”

9. *Zak î 1000 khûg ramît vandît yegarîmûnêt*.

nor from Ahuramazda ; I am a better god than thee, and Ahuramazda, too ; much has been acquired by me, (namely) a thousand droves of swine.' ”

(27-28) And he, Ahuramazda, spoke thus :—“ From those who (are) ours, O Zarathushtra ! that man of arrogance has acquired splendour and glory¹ [that is, the cattle are created by us, (and look at) his arrogance of (possessing) many cattle²] ; therefore this (will be) his, too, as a retribution for it,³ when at the end of (embodied) life on the third night he approaches (us)⁴ not, on that third night (when) they⁵ have stood aside from his soul [that is, they have stood back from helping him], the seven (good spirits) that are shining, that are bright-eyed ; (and) he will be caused by them to run up to a height, there to that height where very mouldy (*lâlâ parnân*)⁶ food will be largely (*afraj*) eaten by him.”

(29-30) One (miracle) of Zarathushtra's, the great (*rabâ*) curing by means of the consecrated *haoma* water, (and) the bringing of that (water) by him⁷ from the river Dâitya, was manifested when Vahumana was conveying (him) to the conference (with Ahuramazda) ; just as is evident through the speech of Ahuramazda unto Zarathushtra, thus : “ For those⁸ the consecrated *haoma*-water (is meant), which thou bringest, O Zarathushtra ! not for those demon-worshippers, who worship demons ;⁹ in other words (*ayûf*) they¹⁰ may sprinkle it (only) on those who follow (thy)

1. *Gadâi* in the sense of *gadâih*.

2. *Ôlâ avar-mînishnîh kabad gaôspendîh*.

3. That is, for his arrogance and evil practices.

4. Or “when at the end, on the third night he does not approach alive (but he will be condemned to hell)” ; that is, he does not come to the good spirits in an immortal state worthy of heaven.

5. Perhaps, the seven archangels.

6. That is, he will be thrown down from the *Chînvat Bridge* into hell, where he will eat mouldy food. Comp. Pers. *parnân*, “mouldiness of bread.”—7. Lit., “by this one” (namely, Zarathushtra).

8. For the pious spirits and pious men.

9. Meaning that it is not meant for those who do not worship Ahuramazda.

10. That is, the priests.

words (*sakhun-châr*)¹ ; (also) to that bull thou shouldst convey it, who (is) four years old, whose body is broken (*shkasta-sân*²), who (is) of black hair and useful (*sût-âômand*) ; and on drinking the (*haôma*) water that bull will become cured of that illness.”

(31) Soon after³ Zarathushtra proceeded first into the embodied world on which dwelt at the end of Sajâstân⁴ he who was of that same name, Parshîd-tôrâ.⁵ (32) And he, Parshîd-tôrâ, spoke to him thus:—“ O Zarathushtra of the Spîtâmas ! give unto me this water which (is) of the consecrated *haôma* (*haômîgân*, and) which thou holdest in thy hand.⁶” (33) And he, Zarathushtra, spoke thus : “ Do thou praise piety, O Parshîd-tôrâ ! and condemn the demons ; declare among the evil people⁷ the blessings of the Ahuramazda-worship of Zarathushtra.” (34) Parshîd-tôrâ praised it⁸ and he condemned the demons ; but he did not declare among the evil people his acceptance of the Ahuramazda-worship of Zarathushtra. (35) To him went forth Zarathushtra, on (hearing) his praise of righteousness ; for him the consecrated *haôma*-water was brought by him, who (was) Zarathushtra, but not for the men who were demon-worshippers and worshipped the demons :

1. Reading : *sakhun-châr*, Av. *char*, “ to pass,” “ to proceed on.”

2. Comp. Mod. Pers. *sân*, “ the back.” 3. *Barâ âkhar*.

4. Generally named Sajistân, which was situated on the frontier of Afghânistân.

5. Parshîd-tôrâ is mentioned in the *Fravardîn Yasht*, §§ 96 and 127, and in the *Bûdahishna*, chap. XXIX., 5. According to the Avesta, there were two men of the name of Parshad-gaô, one of whom was the son of Frâta, another was the brother of Dâzgara-gaô, of the Apakhshîra country. It is easy to ascertain from the context that the Parshîd-tôrâ alluded to here in the Dînkard, is identical with one of the two illustrious personages of the same name recorded in the Avesta. According to the *Bûdahishna*. “ Parshadgâ Khembya is in the plain of Peshyânsâi ; Khembya for this reason because they brought him up in a *khemb* (a jar) for fear of Aeshma (the demon of wrath).” The Avestâ mentions one Fradhâkshhti Khumbya, in § 138, and the Pahlavi *Dâdistân-î-Dînîg*, one Fradhâkshta Khumbîgân, in the reply to question 89. 6. *Debrûnâe*, lit., “ thou carriest.”

7. West, “ iniquitous.” 8. Namely, piety.

and he, Zarathushtra, brought it for that ox, who (was) four years old, whose body had been broken, who (was) of black hair (and) who (was) useful; (and) owing to the use (*frâj-barish-nîh*) of that water that ox was quite restored from that illness to health.¹

(36) One (miracle was) that which was manifested from the rushing of Aharman (the destructive spirit) for killing Zarathushtra, just as the Revelation says, namely:—"From the northern direction rushed forth Aharman, who is full-of-death; and he who (is) the evil-knowing Aharman, who (is) full-of-death, shouted out thus: 'O *drûjas*! rush upon (him), and kill the holy Zarathushtra.' (37-38) The *drûjas* rushed on towards him, the demon Buiti,² and all (others) who (were) thievishly moving³, (and) who (were) deceitful: and Zarathushtra recited the *Ahûnavar* aloud, (and) the *drûjas*, (namely) the demon Buiti and all (others) who (were) thievishly-moving and deceitful, that (were) near him,⁴ were (thereby) confounded, (and) they ran away. (39) And the *drûjas* exclaimed to him thus:—"Thou art arrogantly observing, O Aharman! [that is, thou dost not at all observe things with reason], and what you order (us) to do is not possible; the death of him who (is) Zarathushtra of the Spîtâmas, is not anticipated by us." (40) Owing to the perfect gloriousness of the holy Zarathushtra, he⁴ foresaw in his superior (*madam*) mind thus: 'The wicked, evil-knowing demons conspire (to bring) about

1 *Zak tôrâ min zak vîmârîh barâ dravîst yehvînt.*

2. Vide the Avesta-Pahlavi *Vendîdâd*, Fd. XIX, §§ 1-4., According to Darmesteter: "Bûiti is identified by the *Larger Bândahishna*, with the Bût, the idol worshipped by Bûdâsp (a corruption of Bodhisattva). Bûiti would be, therefore, a personification of Buddhism, which was flourishing in Eastern Irân in the two centuries before and after Christ. Bûidhi in Fragard XI. may be another and more correct pronounciation of Bodhi." For this quotation refer to S. B. E., vol., IV., p. 209.

3. *Nihân-rûbishna*, lit., "secretly-moving." The text may be otherwise read thus: *Bût shaêdâ va Sîj î nihân-rûbishna î fradîptâr.* "The demon Buiti, and the thievishly moving (demon) *Sîj* (pestilence), who (is) deceitful." To *Sîj* comp. Av. *Ithyêjangh*, name of the demon of destruction.

4. Zarathushtra.

my death ;' and (contemplating thus) stood up Zarathushtra, walked forward Zarathushtra."

(41) Here was manifested a great miracle to many in that (passage) which speaks thus¹ : " And he, the holy Zarathushtra, lifted up² a stone³ (and) held (it) in (his) hand ; it was of the size of a gourd⁴ (*kadûg-masâê*), (and) it was obtained by him from the creator Ahuramazda, (namely) the divine⁵ (word) *Yathâ-ahû-vairyô*."

(42-43) And one (miracle was) this which was manifested not only⁶ in the kingdom of Irân to the Irânians, but in every land and to every race, (namely) the breaking of the bodies of the demons, (and) the loud intonation⁷ of the *Ahûnavar* by Zarathushtra ; just as that (passage) which speaks thus : " I admire the help (*châr*)⁸ of the glory of the Kayâns, where-with the holy Zarathushtra was highly associated⁹ through (his) high-thinking, high-speaking (and) high-activity about the Revelation, who was the holiest of all embodied existences in holiness, the best sovereign in ruling, the most splendid in splendour, and the most glorious in glory.

(44) And on observing (his) splendour (*vîn-âv-dâkîh*)¹⁰ the demons have already¹¹ fallen down ; and on beholding (his) splendour their stinging and biting habits¹² have passed away¹³ ;

1. Pahl. *pavan zak ê yemalelûnêt*.

2. Reading : *frâjyât* (from Pahl. *frâjîtan*). Other readings : *frâj-dât*, " gave back," " put forth ;" and *frâjishî* or *frâjîst* " most elevated."

3. *Kaspâ*, the Huzvaresh synonym of the Pazend word *sag*, " stone."

4. DP., *kadag-masâê*, " of the size of a hut;" better *kadûg-masâê*, " of the size of a gourd."

5. *Maînûg*, " spiritual," " divine," " inspired."

6. *Lâ âvâg-ich*. 7. *Frâj-srâyishnûh*.

8. Comp. Pers. *bî-chârah*, " helpless."

9. *Madam levatâ yehvûnt*.

10. The word is composed of *vîn* " sight", and *âv* " splendour" and *dâkîh*, " gift"; lit., it means " seeing the halo of splendour."

11. *Pîsh min zak*, lit., " before that."

12. Comp. Mod. Pers. *mâyah*, " a stinging or biting animal."

13. Reading *frûnîtan*, comp. Avestic rt. *fru*, " to go or pass away." It might be *naflûnît*, Pahl. *naflûnastan*, " to fall down."

and their licentious indulgence¹ has been withdrawn from men on beholding (his) splendour ; on account of that the injurious ones² deplored, (and) they the demons deplored most violently.³ (45) To them was chanted the *Ahûnavar* by the pious Zarathushtra,⁴ (and) all the demons have been buried and concealed⁵ in the earth (thereby) [that is, their bodies have been entirely shattered].” (46) And it is declared that they after the shattering of their bodies, have been unable to come forward and cause destruction in the world as embodied demons ; their concealed nature⁶ having become apparent to mankind, men thoroughly recognised them, (and knew) that they were no angels but demons.

(47) Zarathushtra divulged⁷ unto mankind by the words of Ahuramazda, how in this (passage) of the Revelation He spoke unto Zarathushtra in (the form of) a question (*gûbîshnîh*), namely : “ How in the material existence do mankind regard demons as exalted as *dastûrs*⁸ ? how are they that say that they ought to regard (them) as *dastûrs* (or head-priests) ? ” (48) And Ahuramazda (further) spoke unto Zarathushtra thus : “ O Zarathushtra ! how do those who are good⁹ men,

1. Comp. Av. *jah, jahi*.

2. Comp. Av. *Snâvidhaka*, the name of a giant who caused injury and destruction in this world. It is sometimes used as a common noun in Pahlavi, and signifies “ a destructive demon.” According to West, the Pahlavi word is probably intended for *šnâyân* “ hearing,” or it might be an approximate transcript of the Av. *snaôdhentish*, namely *snôdâyân*, meaning “ weeping.”

3. *Stahmagîhâtar*, lit., “ more oppressively or tyrannically.”

4. West : “ By the *Ahûnavâr* which the righteous Zaratûst chanted aloud to them.”

5. Pahl. *khazît* for *khazîtak* ; comp. Mod. Pers. *khazhîdah* “ concealed,” “ lying hid.” It might be read *nigân va apaêtâk*.

6. Reading : *nihân haêmîh*. West : *yazadân haêmîh*, “ of the nature of sacred beings.”

7. Better *vîshûfti*, Mod. Pers. *gushûfti*, “ opened,” or “ revealed.”

8. The chief authorities in religious matters.

9. Here such men are ironically called “ good.” They are rather the greedy and avaricious people who go to worship demons, because of the deceitful attraction towards the demons by the affirmative replies of the latter to grant every asking, demand and wants, fair or unfair, of their worshippers.

regard demons as exalted? and how are they? to whom (*aigh*) whatever they say, the demons (reply to) thus: 'We will do (it) for you'; (and) whatever they ask the demons (reply to) thus: 'It will happen to you.' "

(49) Thereupon Zarathushtra spoke thus: "Only for that¹, O Ahuramazda! mankind run to that (place) which is a desert-plain² uninhabited,³ where no one stays from the passing away⁴ of light until sunrise⁵ approaches, when (it is) two *hâsras*⁶ of night and behind⁷ (it), [or from after the time of sunset until the time of their returning (there) together⁸, (that is,) when two *hâsras* of night have passed,] where they hear no noise of work, nor voice of men nor dogs⁹. (50) Then as to that¹⁰ they say on returning back (to their country), thus: 'There¹¹ we have conferred¹² with the demons; when we solicit¹³ from them kingship and leadership, they give that to us; when we solicit from them ownership of flocks¹⁴ and opulence, they give that to us.' "

1. *Barâ pavan zak.*

2. *Vishkar-dasht.* For the use of the word *vishkar*, "a jungle," see Bk. VI., E., chap. XXX., § 11, p. 18, l. 3. It is the Pahlavi rendering of the Av., word *skairya*, "a hunting ground." Refer to the *Vendîdâd*, *Fragard* VIII., § 95.

3. *Amânishna*, "without dwelling places," "unpopulated," or "lonely."

4. *Franâmishna*, Av. *fra-nam*, "to bow down (and depart)."

5. *Hû-vakhsh*; comp. Av. *hacha hû vakhshât â-hû frâshmôdâtôit*, "from sunrise to sunset,"

6. In the *Pahlavi Pâzend Frahang* the word signifies a measure of time, about one hour and a half. In the Avesta *hâhira* is used to denote a measure of space, equal to one Roman mile. The Pahlavi text here means that demon-worshippers haunt such a lonely place in search of demon-gods, not before it is 10 or 11 o'clock in the night, but even later than that.

7. Pahl., *lakhvâr*, that is, "after." 8. *Vad ôl ham-vartishnîh.*

9. That is, they frequent a place that is very quiet, in the middle of the night.

10. That is, as to the benefit accruing from demon-worship.

11. In such and such a place. 12. *Ham-pûrsît.*

13. *Jadyîm*; comp. Av. *jad*, "to request," *jaidhyêmi*. The Dinkard in this sentence first reads it *zadyîm*, and afterwards *jadyîm*. The latter reading is correct. 14. *Pâh-âômandîh* "possession of cattle."

(51) (Thereupon Ahuramazda spoke thus:) "How can they do such a thing for them? that is, how do the gifts frequently reach (*yehabúnt yehabúnt*) them?¹ so that they speak thus "It has come to us"'"

(52) Thereupon spoke Zarathushtra thus: "They speak³, O Ahuramazda! about that prosperity² differently³; there is some one who speaks thus: 'Always after that⁴ I have been possessing more men and herds⁵, (and thus it will be) so long as I am in communication with the demons;' and there is some one who speaks thus: 'Always after that I have been continuing worse, and more ill-famous⁶, (and thus it will be) so long as I am in communication with those demons;' since they possess the entire living⁷ for themselves from the demons, [that is, when their different sorts of lives,⁸ whatever they may ask for, are owing to the demons].'" (53) And he, Zarathushtra, (further) spoke thus:—"So they speak about it⁹, O Ahuramazda! 'You should observe very closely¹⁰ that (when) anybody of us (demon-worshippers) gets perverted¹¹, either he laments for the same¹² [that is, he keeps (his) head down on his chest (*ól kanâr*)], or he repents for it [that is, he sees only on one side], or he falls down full of pain,¹³ and in that (condition)

1. That is, how can the demons grant all the gifts asked for, every now and then, by the demon-worshippers?

2. Reading: *âvâtîh*. Another reading: *âzâtîh* (Av. *âzâta*) "generosity," "nobility." 3-3 *Jyêt yemalclînd*.

4. That is, after my communion with the demons. 5. *Ramag-âômandtar*. 6. *Dûsh-gadâ-âômand*.

7. *Barâ yehvûnîshûh yakhsenûnd*; West: "they possess a full subsistence for themselves

8. Lit., "when they live differently owing to the demons, as to whatever they ask for." 9. Lit., "So they speak about it, thus"

10. *Parûn barâ nigîrât*; comp. Av. *parenangh*, *paru* "abundant," "much." West: "further."

11. *Lakhwâr vardêt*, comp. Mod. Pers. *gashtan*, "to go away," "to be converted, or perverted."

12. *Ol ham mûshêt*; see the use of the word *mûshêt* in vol. XIII., Bk. VI., E., chap. XLV., § 21, p. 35, l. 10.; Mod. Pers. *mûsh*, "grief," "lamentation."

13. *Ārâ bîsma aîftêt*, comp. Sanskrit *vishama*, "painful," "frightful." West: "only pleasantly cast down (*barâ basîm aîftêt*)."

the demons¹ push (him) away from (receiving) the help¹ (which is) for mankind (from the good spirits).’ ”

(54) Thereupon spoke Ahuramazda thus : “ Just as it is desired by thee, O Zarathushtra ! observe thoroughly (*barâ*) thy life,² upwards from the head, and downwards from the shoe,³ and on thy two different sides,⁴ and thou shouldst produce⁵ (fruits) before and behind, and on all sides ; because we do not ask (*jadyîm*) from thee everything only clandestinely,⁶ just as the demons (do) from mankind. (55) Besides, the demons, when they rush forth with a strong league,⁷ draw away⁸ (mankind) only surreptitiously. (56) Even on towards thee, O Zarathushtra ! the *drûj* will rush forth, a female, golden-bodied,⁹ and full-bosomed¹⁰ [that is, she has put on a bosom-protector¹¹] ; and she will rush to seek¹² companionship¹³ of thee, a female, golden-bodied, and full-bosomed, to seek conference with thee, (and) to seek co-operation¹⁴ with thee ; (but) thou shouldst not grant her companion-

1-1. *Min avâgîh. . shaêdâ barâ nas'hînd.*

2. *Haîtî(h) î lak barâ nigîr.*

3. Pahl. reading : *zîrîh regalâ* (corrected from *lélyâ va regalâ* in the manuscript DP.) ; comp. Mod. Pers. *zîr-pâ*, “ a shoe ”. West : “ the sole of the foot.”

4. West : *arîk kûstak va kûstak*, “ afar on various sides.”

5. Reading : *zâyâê* ; comp. Av. *jan*, Pers. *zâyîdân*, “ to bring forth,” “ to produce,” “ to come forward.” It can be read *zadyêâê*, comp. Av. *jad*, “ to beseech,” “ to solicit ;” hence West : “ thou shouldst beseech.”

6. Lit., “ in a surreptitious manner ” (*pavan avînâvdâkîh*). The demons are here supposed to persuade their worshippers to fulfil their evil objects, generally in the darkness of night, secretly and not openly.

7. *Pavan frâj bandishnîh*, “ with strong ties,” “ strongly united.”

8. *Barâ nas'hînd.* 9. *Kerpa zarîn.*

10. Comp. Pers. *pûr-sînâh*. It may be read *vakad kerpa zarîn-pûsîn*, “ a female person with a golden crown ;” comp. Av. *zaranyô-pusa*. But the latter idea does not accord with the context of the whole passage.

11. That is, “ a bodice ;” Av. *fshatâna-pâna* · Mod. Pers. *pêstân*, “ the breast,” and *pân, bân*, “ protector.” West : “ a bodice.”

12. Comp. Pers. *justan*, aorist *zây* ; Av. *jad*, “ to beg ”

13. *Ham-hakhagîh*, Av. *hakha*, “ a friend ;” Pers. *ham-khwâh* “ a fellow-citizen.” 14. *Ham-kertârîh*.

ship nor conference, nor shalt thou order her to do any work; thou shalt recite aloud that triumphant (sacred) formula, the *Yathâ-ahu-vairyô*, in order that she be reversed downwards to (her) end.¹ ”

(57) Onward walked Zarathushtra, towards the world that was full of habitations and friends, in order to observe thoroughly the life of embodied existence which belonged to himself²; then he met the *drûj* who was seated near a garment³—the garment which was deposited (there) by him⁴ when Vahumana was leading him⁴ to the conference⁵ (with Ahuramazda)—a female, a person ornamented with gold, and full-bosomed; and she solicited from him companionship and conference and co-operation; and she murmured⁶ thus: “I am Spendârmât.⁷ ”

(58) And Zarathushtra spoke to her thus: “But I have seen her, who (is) Spendârmât, on a bright day that was cloudless,⁸ and that Spendârmât seemed to me fine⁹ behind,⁹ and fine in the front,¹⁰ and fine all round¹¹ [that is, she was fine on all

1. *Ôlâ ôl âkharîh frût vashtan*; comp. Mod. Pers. *frû-gashtan*.

2. Pahl. *zak khâpishna*, “that (was) his own,” when Zarathushtra returned to this world. Comp. Av. *khâpaithya* or *hvâpaithya* in *paitish nmânêm yim hvâpaithêm* (see *Yasht* V, § 62). West: *khâpishnô*, “a beaten track.”

3. *Adîn ôl drûj frâj mat, amat* (for *mûn*) *pavan nazdîkîh i jâmak yetîbînast*. 4. Zarathushtra.

5. To the first conference with Ahuramazda.

6. Comp. Av. *dantan*, “a tooth.” Pers. *dandîdan*, “to mutter to oneself in anger,” “to growl.” Another reading: *davyît*, Av. *davata*. The Pahl. word might otherwise be read *gandît*; comp. Av. *gainti, gan*, Pers. *gandîdan*, “to stink,” “to putrefy,” “to make a false statement.”

7. Av. *Spenta-Ârmaiti*, the archangel presiding over the piety and humility of females, etc.

8. *Baên zak i raôshna yôm i an-avar*. As to *an-avar*, comp. Av.-Pers. *abar*; hence *an-avar*, or *bî-abar*, means “without clouds.”

9-9. Comp. Pahl. *hû-avârûn* of which *hû-avrûn* here used is a variant.

10. Reading: *hû-pargûn*; comp. Av. *pairi-chîhît*, “before,” “in front of.”

11. Comp. Av. *tarascha, tarô*.

sides] ; (now) turn your back,¹ so that² I may know if thou art Spendârmât.”

(59) Thereupon the *drûj* spoke to him thus : “ O Zarathushtra, the descendant of the Spîtâmas ! as we are of those who (are) females, that are handsome in the front side and badly ugly from behind, (therefore) do not order me (to turn my) back.” (60) After she had (so) squabbled (*patkârît*) a third time (with him,) the *drûj* turned towards (her) back,³ whereupon⁴ Zarathushtra observed her from behind,⁵ when (there) stood⁶ hard *nasâ* matter⁶ under the interior opening,⁷ (which was) full of biting reptiles (*gaz*)⁸ and leeches (*khûn-jalâg*)⁹ and lizards (*kalbug*)¹⁰ and centipedes (*pazgug*)¹¹ and frogs (*vazaga*).¹²

(61-62) Thereupon, the triumphant formula, (namely) the *Yathâ-ahû-vairyô*, was loudly recited by Zarathushtra, then that *drûj* was confounded¹³; and Chêshmak the Karapan rushed forth, and while he was in a decaying state,¹⁴ he muttered thus : “ The injury from here¹⁵ (is) such as has overpowered¹⁶ me ; why (*mâ*) is it thought by thee that thy world (is) more delightful than that of the heroes of any description (*mâ*) who, through (thy) striking, go to hell ? I (too) proceed more joy-

1. *Ākharîh frût vart.* 2. *Aîgh* is here inserted by me.

3. *Ôl âkharîh frût vasht.* 4. *Azash.*

5. *Bâtar*, compare Chaldæ, *bâtil*, “ behind,” “ through” ; Arabic *bâtin* “ interior,” “ private.”

6-6. *Amat hikhra-suft yegavîmânât* ; comp. Av. *hikhra*, and Pers. *suft*, “ hard.”

7. Pahl. *andarg-gasht.* 8. Av. *azhi*, Pers. *gaz*, “ a snake.”

9. Reading : *khûn-jalâg* ; comp. Mod. Pers. *zalûk* or *zalû* “ leeches.” Lit., “ blood-sucking (reptiles).”

10. Comp. Av. *kahrpu*, Pers. *kalpag*.

11. Comp. Mod. Pers. *pazg*, “ a centipede.”

12. Av. *vazaga*. This is an allegorical representation showing how Zarathushtra was tempted by vicious and wicked women in this world, how corrupt and filthy the latter were, and how the prophet withstood their temptations by the help of his holy conscience.

13. Reading : *nasît* ; comp. Av. rt. *nas*, “ to decay,” “ to grow weak.”

14. *Nasishnîh*, from the same root. 15. That is, from this world.

16. *Vandît*, Av. rt. *van*, “ to conquer.”

fully in (*madam*) my world in my embodied life,¹ so that thou art deceived as to thine (*lak râê*) by deceits from me² in thy embodied life.³”

(63) And Zarathushtra divulged this secret to mankind,⁴ the test of themselves and through it the knowledge of the demons were manifested to humanity also by a great miracle of like nature⁵—(namely), the visible rushing of the demons in this world before Zarathushtra, the shattering of their bodies by Zarathushtra’s loud-chanting of the Revelation declared by the Avesta, which king Vishtâspa and the people of his age accepted as truth—and if this had not been so, Vishtâspa and those of (his) generation would not have accepted the Avesta, of which such a (truthful) nature is manifested therefrom, considering it⁶ to be false, and it would not have survived to us.⁷

(64) One (miracle was) this which was also associated (*levata*) with the cognizance⁸ of Zarathushtra from the Revelation about the evil of the perverted religion⁹ of Zâg,¹⁰ who was full of damnation,¹¹ (and that) of the Karapans of Vishtâspa, and many other Kâis¹² and Karapans that (were) at the court of

1. *Pavan tanû khayâ.*

2. *Barâ fradîpt min afam.* 3. *Aîgh-at pavan tanû khayâ*; lit., “that is, in thy material life.”

4. The Prophet revealed unto mankind the danger of vicious temptations in this world, and the test of the good people in the midst of such temptations, and their protection from such temptations by the necessary warning and commandments of the Mazdayasnian Religion. The survival of this Religion up to the present time seems certainly due to its purity, piety and truth.

5. *Min-ich ham-babâ.* 6. Namely, the Avestic Religion.

7. *Ôl lenâ lâ patvast havâ-âe*; lit., “it (the Avesta) would not have been now connected with us.”

8. *Âkâs yehvûntan.* 9. *Vashtak daênâih.*

10. Zâg is here the name of a demon, In the *Bûndahishna*, chap. XXXIII., § 5, it is the name of a good person.

11. *Pûr-marg*, “full of death or destruction.”

12. Comp. Av. *Kavi* or *Kavan*, he who was blind to the truths of the Zarathushtrian Revelation.

Vishtâspa ;¹ (about) their united action (*hamîh*) for causing the death of Zarathushtra, the fabrication² of grievous scandals about him² (that were told) to Vishtâspa, and the incitement³ of Vishtâspa for (causing) his death; and (about this that) he will suffer⁴ rigorous imprisonment⁵ and punishment by the command of Vishtâspa. (65) Then, too, the intelligence (he received) about his great (*madam*) deliverance therefrom⁶, the manifestation of a marvellous act of his, and the remarkable testimony of his attainment to prophetic power ; (and) after the last question (put to God by him) in the ten years that had elapsed (*sachishna*) in (*his*) conference (with Ahuramazda), about (his) lonely departure⁷, by the advice and command of Ahuramazda, to the court (*babâ*) of Vishtâspa, and to the ordeal (*var*) of that terrible battle (for the sake of the Religion). (66) About his own superior utterance on the race-course⁸ of Vishtâspa, (on) the friendship,⁹ power and triumph of Ahuramazda; (about his) invitation of Vishtâspa to the Religion of Ahuramazda ; and besides,¹⁰ the listening of Vishtâspa, on account of his¹¹ own great wisdom, devotion, and spiritual faith, to the words of Zarathushtra, (what) he¹² should have wished for the establishment of (his) prophetship.¹³

(67) (And) afterwards, too—(but) before the words of Zarathushtra were (completely) heard by him,¹⁴ and the character of Zarathushtra could be understood (by him)—

1. *Madam babâ i Vishtâspa.*

2-2. *Vaêrâstan i madam-ash gîrân a-râst* (untruth). West : “ the preparation for severe abuses.”

3. See the use of the word *sârinîtan* in vol. XIII., Bk. VII., chap. I., § 9. 4. *Yehamtânêt*, lit., “ he approaches to.”

5. *Shkast band*, lit., “ strong fetters.”

6. That is, from his rigorous imprisonment and punishment.

7. *Aêvatâk fravaftan*, “ to stalk ostentatiously alone.”

8. *Aspânvar*, “ a race-course;” comp. Pers. *aspânvar*.

9. According to the MS., *âshîh*, Av. *âkhshti*, “ peace,” “ friendliness ” ; it might be read *ayâdîh*, and mean “ remembrance.”

10. *Levatâ zak*. 11. Vishtâspa's. 12. Zarathushtra.

13. *Vakhshvarîh andâkhtan râê*. 14. Vishtâspa:

owing to the poisoning of the mind¹ of Vishtâspa against² Zarathushtra by Zâg, who was deadly,³ and the rest of the Kîgs and the Karapans, through back-biting⁴ and sorcerous acts, (there was) for Zarathushtra (then) the consignment⁵ by him⁶ to the punishment of a prison⁷, as it is expressed in the words of Zarathushtra, thus:—" I have thoroughly replied to their 33 enquiries,⁸ and I have fastened (the mouths of) 33 of them, (that is), I (have fastened) with 33 fetters the cruel ones, who were wicked and demon-worshippers; (68) (but) as to me the weight⁹ of the evil-vindictive¹⁰ ones rendered useless¹¹ the strength of (my) legs; as to me the weight of the evil-vindictive ones rendered useless the vigour of (my) arms; as to me the weight of the evil-vindictive ones rendered useless the hearing of (my) ears; as to me the weight of the evil vindictive ones rendered useless the sight of my eyes; my bosom was thrust inward upto the back¹² [that is, I

1. *Sîjînîtan* î *Vishtâspa madam Zarâtûshtra*. Comp. Av. *ihyêjangh* "destruction," Pahl. *sij*, "pestilence," "infection." It may be read *dîpînîtan* or *dîvînîtan*, "to demonize;" Av. rt. *dab*, or *dîv*, "to deceive."

2. *Madam*, lit., "about."

3. *Pâr-marg*, lit., "full of death or destruction."

4. *Spazgishnaîhâ*, Av. *spazga*, "slander."

5. *Avispârtanî*. 6. Vishtâspa.

7. *Band pârfrâs*.

8. Lit., "I have spoken excellently (*madam*) to their 33 interrogatories." His replies to the religious enquiries of those thirty-three Kîgs and Karapans, were so cutting and appropriate that their mouths were as though fettered or locked up.

9. Reading: *sang*, Av. *asenga*, Pers. *sang*, "a stone," "a weight." West's reading: *sûd*, "hunger."

10. Reading: *dûsh-vaîlag-kash*; comp. Mod. Pers. *vaîl-kash*, "a vindictive person," According to West, "*gushn-gîrâîh*, 'manhood's inclination,' perhaps *dûshvîrâîh*, 'bad provision.' He was left to starve to death in prison."

11. Reading: *ankârtan*; lit., "to render (any physical part of a body) useless."

12. Pahl. *afam barâ sînak ôl parshîi madam avgûndît*. Meaning that, by the distress brought on him by the malignant Kîgs and Karapans, Zarathushtra suffered starvation, whereby his body became so macerated that his breast-bones almost touched the spine like an utterly famine-stricken man.

withdrew¹ towards the back], from the heavy affliction² caused by the weight of the evil malignance (*dûsh-vail*) of the deadly ones.”

(69) And here owing to the brave endurance³ of Zarathushtra, single-handed⁴ he faced⁵ the terrible combat against evil⁶; there, in the manner written (above), became manifest the fall⁷ of his life into so much punishment⁸ from hunger⁹ and thirst,⁹ and from heavy fetters (and) other afflictions—against which (there is) a guardian¹⁰ in the natural vigour of the man, (and) which (afflictions) are not divinely destined¹¹—(then) a great miracle was manifested to Vishtâspa the king and his heroes,¹² when his (Zarathushtra's) body was found¹³ by them in full-glory in the midst of distortions (*shkafîh*) and imprisonment, and of his other afflictions of a life of prolonged starvation.¹⁴

(70) One (miracle was) that which was designed¹⁵ by the good spirits for the purpose of delivering him¹⁶ (Zarathushtra) from that awful hardship,¹⁷ (when) a life-possessing body of

1. *Aîgh-am lakhvâr yegavmânât.*
2. Reading: *avar-khastishnîh*; comp. Av. rt. *khad* “to beat,” “to extirpate;” Pahl.-Persian *khastan*, “to wound.” West's reading: *padgashtagîh*, “transformations.”
3. *Takîgîh*; comp. Av. *tanjishta*; Mod. Pers. *tag*, “brave,” “powerful.”
4. *Pavan aévatâk*, “undefended,” “standing by himself.”
5. *Sâtûnt*, “walked or proceeded towards.”
6. *Ôl agîh*; comp. Av. *agha*, or *aka*, “bad,” “evil.”
7. *Patûtan*; Av. *pat*. “to fall.” 8. Av. *paiti-frasa*, or *paiti-frasha*.
- 9-9. Reading: *sud va tashma*. It may be read: *sang i vadagân*, “the weight of the evil ones.”
10. Meaning, the virtue of endurance; comp. Pers. *pad*, “a guardian,” and Pahl. *patâyîtan*.
11. *Baga-dat*, for *baga-dâta*; see my edition of *Dînâ i Maînûg-î-Khratû*, chap. XXIV. (*bâgûk-bakhta*).
12. Reading: *yalêgân*; comp. Pers. *yal*, “a hero.”
13. *Vindât*, Av. *vind*, “to obtain.” Reading according to DP., *amat-shân dât*, “was presented to them,” “was offered to them.”
14. *Dêr a-khûrtârîh zêvandak*.
15. *Andâkht*; it may mean “conceived,” “contemplated.”
16. *Ôl vahâna i búkhtîshna i ôlâ*. To *vahâna* comp. Pers. *bahânah*.
17. *Min shkafîh*, lit., “from a confused condition, or from bewilderment.”

an ungelded bull¹ was invisibly (rendered) by them² lifeless ; (and) afterwards in the great session³ of Vishtâspa and the conference⁴ of the world Zarathushtra, through the strength and faith⁵ in what is the true Word⁶ (of God), restored the same body to life,⁷ just like the miracle about the shining horse⁸ of Vishtâspa, which is mentioned in the sacred text.⁹

(71) One (miracle was Zarathushtra's) foretelling¹⁰ and disclosing¹⁰ through(his)spiritual insight¹¹ what was in the minds¹² of king Vishtâspa and of the people of (his) country, and, likewise, several other valuable¹³ (*chabun*) private matters.¹³

(72) One (miracle was that) several objects of vicious⁴ delusions¹⁴ which had been practised by means of sorcery

1. Reading : *jân-âômand tanû bikhêdra* ; comp. Av. *bikhedhra*, Pahl. *bûkhêdrak*, "not castrated," (see *Vendîdâd*, Frag. XIX., § 21). The author refers possibly to the purely white bull used in certain religious ceremonies by Zarathushtrian priests.

2. Namely, by the good spirits. According to DP., *a-zîvandak va a-paêtâk yehvûni*, "became lifeless and imperceptible."

3. Comp. Pers. *nishast*. 4. *Hanjamana*.

5. *Vâvarîganîh*, "belief," "admiration ;" comp. Av. *var*, "to put faith in," "to venerate ;" Av. *vâurayâ*, *vâvar*, *vâûr*.

6. *Zak î râst milayâ*.

7. *Ham-tantû navak lakhvâr kart*; lit., "renewed again the body (to life)."

8. Reading : *aspa î shaêta*; comp. Av. *khshi*, "to glitter ;" *shaêta*, "affluence." The passage here alludes to the marvellous curing of Vishtâspa's horse by Zarathushtra. This miracle is described in detail by the Persian *Zaratûsht-nâmah*.

9. Comp. Av. *sravangh*, "the (Avesta) sacred text," and Av. *dîs*, Skr. *dîsh*, "to show," "to exhibit." It may also mean : "which is demonstrated in a remarkable passage."

10-10. *Gûftan va âshkârînûtan*. 11. *Mainû-vînishma*. 12. *Mînishma*, "thoughts."

13-13. That is, they were divulged by him. *Nihûftak chabun* might, otherwise, mean "mysterious (spiritual) wealth."

14-14. Reading : *vad-jamâs* ; comp. Pers. *bad-jamâsh*, "evil or wicked deceit."

by Dahâka in Babylon¹—through the greediness² whereof mankind had come³ to the worship of idols and, consequently,⁴ there was destruction of the world,—were⁵ entirely dispelled and rendered inactive⁵ through the proclamation⁶ of the triumphant words of the Religion by Zarathushtra, (namely) those⁷ (words that were) opposed to that sorcery.⁷

(73) One (miracle was) this which was manifested with the miracles that⁸ are attributed to Zarathushtra,⁸ in the controversy⁹ on the Religion with the famous sages of the region¹⁰ (of Khanîras), who were well-known¹¹ in the world for (their) learning (and) contributors¹² to the sacred texts,¹² (and who were) among those that (were) the most awful opponents¹³ of the most

1. *Bâvîr*; comp. Av. *Bawri*, "Babylon," in *Yasht* V., § 29, and *Yasht* XV., § 19. According to Darmesteter (*Etudes Irânniennes*, II, 210), "the usurper Azi, being a non-Aryan, was identified with the hereditary foe, the Chaldæan; the name Babylon united in it, at the same time, a dim historical record of the old Assyrian oppression, then shaken off and forgotten, and an actual expression of the national antipathy of the Irânians for their semitic neighbours in Chaldæa. After the conquest of Persia by the Musulmâns, Azi was turned at last into an Arab. The original seat of the Azi-myths was on the southern coast of the Caspian Sea." According to *Yasht* XV., § 19, Dahâka built *Kvirintem duzitem*, his palace of Kvirinta, called *Kuleng-dîs* by Hamza, and *Dizukht* by Ferdausi in the *Shâh-nâmah*. Azi-dahâka used to take refuge frequently in this "accursed" fortress of Babylon.

2. *Pavan zak nîyâzânîh*.

3. *Mat yegavîmûnât*.

4. Reading: *azash*. According to DP., *vakhsh*, "increase;" so according to West: "(and its) increase was the destruction of the world."

5-5. *Hamâk vishâpîhast va akârîhast*. 6. *Frâj gûftân*.

7-7 *Zak patîrak zak yâtûkîh*. 8-8 Pahl. *î min Zaratûhshtra*.

9. *Patkâr*. lit., "contest;" here "public argument," or "debate."

10. *Kaêshwar*; Av. *karshware*. 11. Comp. Pers. *âshnâ*.

12-12. Reading: *srûb bâj girâyagân*; comp. to *srûb* Av. *sravangh*, "the sacred test," and to *bâj* the Old Persian word *bâji*, "tribute" (in the Behistâna Inscriptions, col. I., § 19), Av. rt. *baj*, Skr. *bhaj*, "to allot;" Pers. *bakhtan*. Hence *bâj-girâyagân*, lit., means "those who are inclined to pay a tribute (to literature)."

13. *Shkafi patkârtar*.

deceitful doctrine, (and) whose desire (was) for freeing themselves from (that) most deceitful religion (of theirs); to them (there was then) the intelligible² manifestation of the truth (by Zarathushtra), and the making of king Vishtâspa and of all those sages³ certain⁴ as to the truth of the Religion. (74) (It was then that) Ahuramazda sent⁵ some,⁶ (namely) Vahumana, Ashavahishta, and the propitious Fire (Bûrzîn-mitra⁷ to this world), for (creating) peace of mind⁸ in Vishtâspa as to the true prophesying of Zarathushtra and as to the wish of Ahuramazda for the acceptance of the Mazdayasnian Religion by Vishtâspa, and for the propagation (thereof) in the world.

(75) The miracle which was revealed to Vishtâspa and the people of (his) region—both through the flight⁹ of those Ameshaspentas down from the sky to the earth, and in their entrance into the residence of Vishtâspa—(was) like this which the Religion mentions thus: “Then He, Who is the creator Ahuramazda, spoke to them, (namely) to Vahumana, Ashavahishta, and the propitious Fire of Ahuramazda, thus: ‘Proceed, you who are Ameshaspentas,¹⁰ on to the residence of Vishtâspa, who has the resources¹¹ of cattle (and) who is pre-

1. *Zak dîbzagtar gûbishna*; lit., “the most deceitful words,” meaning the doctrine of the demon and idol-worshippers of the age. Comp. Av. *dîwza*, “fraud,” rt., *dîwz*, “to deceive” (see *dîwzat hacha* in *Vend.* XVIII., 1 seq.,)

2. *Dânishnik*. 3. Who are referred to above.

4. Lit., “doubtless.” 5. *Shedrûnîtan*, “sending,” “mission.”

6. *Chand* (of the Ameshaspentas).

7. See the *Selections of Zâdsparam*, chap. XXIII., § 7.

8. *Pavan âshîîh*, i.e., “for producing a stronger conviction” in Vishtâspa, and for helping him and his council of sages to believe in the truth of Zarathushtra’s prophecy, and in spreading the same throughout the world. 9. *Vâzitan*, Av. *vaz*, “to move,” “to fly,” “to drive in a carriage.”

10. *Amesûspend-ît* for *Amesûspend havâ-ît*.

11. *Afzâr*, means “resources or means;” also it is used in the sense of “a faculty or aptitude for a special kind of action.” According to DP., “who possesses the resources of cattle,” signifying that he had abundant financial resources. In Avestic Irân payment was generally made in cattle, and not in coins.

eminently (*frâj*) renowned in distant countries,¹ for the divine guidance² (of Vishtâspa) towards this Religion [that is, until he shall stand entirely (*barâ*) for this Religion]; and as to the utterance of the replies (to them)³ of the holy Zarathushtra of the Spîtâmas, for (causing) the acceptance by them⁴ of that utterance.⁵ (76) The Ameshaspentas proceeded on to the residence of Vishtâspa, who had the resources of cattle (and was) pre-eminently renowned in distant lands, (when) the radiances of their bodies⁶ in that lofty mansion, owing to their great vigour and triumph, seemed to that Vishtâspa all heavenly⁷ light; this (then happened) that, when he was thus looking upon it, the great Kaê-Vishtâspa trembled,⁸ he who (was) the premier⁹ trembled, he who (was) the chieftain over all¹⁰ became dizzy,¹¹ (and) he who (was) an aristocrat¹² (was) like the driver of a chariot-horse.¹³

1. Reading: *î dâr frâj nâmâk*.

2. *Avar-âstishmâh*; comp. Pers. *bar-âstâ*, "a skilful guide." It may be read: *avar-hastishmâh*, "faith," "reliance," "superior life."

3. The replies made by Zarathushtra, during the controversy on the Mazdayasnian Religion, to Vishtâspa and the sages of his kingdom.

4. *Zyashân*, "by them," namely, by Vishtâspa and the people of his kingdom. Perhaps, the plural pronoun is used only for the king.

5. West's reading: *zag shân î zak î gûbîshna*, "the nature of those words."

6. Of the bodies of the Ameshaspentas. Comp. Pers. *deh*, "the human body." 7. *Maînâ*, "heavenly."

8. Comp. Pers. *larzîdan*, "to tremble."

9. *Pîshak*; lit., "he who (was) in the front, or (was) the first in rank."

10. *Ôlâ harvispa pat*; lit., "he who (was) above all," or, at the head of all.

11. *Gardîhêt*, lit., "was tumbled down; comp. Pers. *gardîdah*, "revolved."

12. *Ôlâ min avartar naêmak*, lit., "he who (was) from the highest quarter."

13. He was as stupefied as though he was an ordinary driver of a chariot-horse. To the Pahl. word *ras*. comp. Av. *ratha*. Owing to the awe-striking radiance of the Ameshaspentas, Vishtâspa and all his courtiers were highly thunderstruck, and they began to tremble with awful fear.

(77) "And he, the Fire of Ahuramazda, addressed (them) in a manly speech¹, thus :—' Fear not; because for thee, O exalted Kaê-Vishtâspa ! (there is) nothing to fear about²; they (the Ameshaspentas) have not come to alarm³ thee in (thy) residence, nor have they come to alarm thee in thy residence as lawful⁴ and expert⁵ envoys⁶ of Arjâspa,⁷ nor have they come to alarm thee in thy residence as the 2 Khyaônas of Arjâspa, who demand offerings and tribute⁸; nor has come to alarm thee in thy residence the injurious thief⁹, who is all-plundering¹⁰, or the dog of a bandit.¹¹ (78-79) We¹² are three, who have come to thee,¹²

1. *Zak ê vîrân gûbishna*. Comp. Av. *vira*, "a manly person."

2. *Mâ-at lâ madam tarsishna*.

3. Better reading: *tarsânîtan*; Av. *teres*, "to fear."

4. Reading: *â-dâtak*, "appointed," or "lawful;" according to West, *ayûtak*, "reminder;" according to DP., *âshtak*, "friendly," or "peaceful."

5. *Avarkâr*. 6. *Paêtâmbâr*.

7. *Arejat-aspa* of the Avesta, the king of the Khyaônians. He is mentioned in *Yasht V*, §§ 109, 113, 116; *Yasht XVII*, 50; XIX, 87. The allusion is to the envoys, Vidrafsa and Nâmkhvâst, who were sent by Arjâspa at the court of Vishtâspa, for the purpose of compelling the latter to abjure the new Zarathushtrian Mazdayasnian Religion. The refusal of Vishtâspa and his brother Zairivairi (Zarîr) to do so, resulted in the famous war between Vishtâspa and Arjâspa, which ended in the entire victory of the army of Vishtâspa over the Khyaônians. This "war of the Religion" between Arjâspa and Vishtâspa is described in the Pahlavi treatise entitled the *Yât-gâr-ê-Zarîrân*.

8. Comp. Pers. *bâj va sâv*. This expression is off and on mentioned by Firdausi in his *Shâh-nâmâh*.

9. Reading: *dûj ê khûstâr*; comp. Pahl. *khûstan*, "to wound." According to DP., the word can be read *sag*, which may denote the figure 60 in Pahlavi. Considering the figure that follows, it might be read *se*, "3." West's translation runs thus: "and (there has) not come, for alarming thy abode, the all-overpowering thief who is an injurer, (or) the dog who is a highwayman."

10. DP. *tarînistâr*, better *tarvînistâr*, which is the Pahlavi rendering of the Av. *hâm-vaintyâô* in the *Sirûzah Yasht*, § 2 (see also *Âfrîn ê Rapîthvîna*, § 3). Av. *hâm-vaintyâô*, means "victorious," "overpowering;" rt. *van*, "to conquer."

11. Reading: *râsdâr*; comp. Pers. *râhdâr*, "a robber," "a bandit."
12-12. *Se havâ-âm mûn-at mat*.

in (thy) residence outside¹ (the heavens, namely), Vahûmana, Ashavahishta, and the Fire of the propitious Lord²; of these thy knowledge³ is most wisely most unprejudiced⁴; if thou shouldst help⁵ (thy spiritual) vision⁶ [that is, if (spiritual) wisdom is in thee], (you will perceive that) this world requires⁷ the good Mazdayasnian Religion, which proceeds in (its) purity⁸ through the recitation⁹ of him who is Zarathushtra of the Spîtâmas. (80) Chant¹⁰ the *Ahunavairya*¹¹, praise piety which is best,¹² and utter no worship¹³ for the demons; because the will of Ahuramazda regarding thee is the exaltation¹⁴ (by thee) of this Religion, and as (it is) the desire of those Ameshaspentas, and (also) the desire regarding thee of the other Yazatas (sacred beings), who are judicious¹⁵ and pious. (81) And if you praise the good and pure Religion of the holy Zarathushtra of the Spîtâmas, (then) as the gift¹⁶ (and) as the recompense (thereof) we will give to thee a kingship and sovereignty of a long duration, and¹⁷ a long life which (is) a life of 150 years¹⁷; we will

1. Reading: *tarashcha*, comp. Av. *tarô*, *tarascha*, "through," "beyond." West: "over to thy residence."

2. *Ahuramazda*.

3. Referring, to the knowledge which Vishtâspa received from Zarathushtra about the Ameshaspentas.

4. Pahl. *rastaktûm*, comp. Pers. *rastah*, "liberal," "free."

5. Comp. Av. *avangh*, Skr. *avas*, "help;" rt. *av*, "to help."

6. *Vînâgîh*, "sight," rt. *dî*, *vîn*, *bîn*, "to see."

7. *Gaêtâ âvâyat*.

8. *Mûn avîzagîhâ sâtûmet*, lit., "which goes onward purely."

9. *Pavan aûshmûrishna*.

10. Aorist imper. *srây*, Av. *sru*, "to sing."

11. The *Yathâ-ahu-vairyô* prayer.

12. That is, chant the *Ashem-vôhu* prayer.

13. *A-âyazishnîh*, in the sense of *gazishna*, "execration." In other words: "denounce execrations on the demons."

14. Comp. Pahl. *afràjîtan*, from *frâj*; Pers. *afràkhtan* "to raise."

15. *Shapîr-dahak*, lit., "good-giving." Comp. Av. *hu-dhâcng*, "possessing good sense."

16. Comp. Av. *yâna*, "a blessing," "a gift," West's reading is *jân*, "life," and his rendering is "and as the recompense in this life."

17-17. West: "and the long lifetime of a life of 150 years."

give to thee righteous-speaking¹ and a glorious existence of a long duration,¹ (we will give) constant help in your object,² and good superior³ help in (that) constant helping, and sublime progress⁴; and we will give to thee a son, Peshôtanu⁵ will be (his) name, (who will be) immortal, (who will be) so without old age,⁶ without hunger⁷ and without thirst⁸; (who will be) alive and powerful⁹ in both the lives of the embodied and spiritual existences.¹⁰ (82) If you do not praise the good and pure Religion of the holy Zarathushtra of the Spîtâmas, as the gift (and) as the recompense (thereof) we will not carry thee on high (to heaven), (but) we will order for thee at (thy) end (that) the vultures¹¹ who (are) thinking of decaying (bodies),

1-1. Reading: *ashar-sakhûnîh va rayâ hastishnîh î dêr*; comp. Pahl. *ashar-gûbishnîh*. West's reading: "Aharîshvang and Râê-astishnîh, the equivalents of Av. *Ashish-vanguhi* and *Rasâstât*, who are spiritual personifications of the qualities (integrity and rectitude) mentioned in the text."

2. *Kâmak*. 3. *Madam*. 4. *Afrâj-sachishnîh*.

5. The son of Vishtâspa, born long after this prophesying of Zarathushtra (see chap. IV., 12). He is named Peshôtanu in the *Vishtâspa Yasht*, 4. He is mentioned in the *Bûndahishma*, chap. XXIX., 5; *Vahûman Yasht*, chap. III., 25-32, 36-42, and 51-52. Sections 26, 37 and 38 of the *Vahûman Yasht* states:—(26) *Sâtûnêt Naîryôksanga yêzata va Sraôsha yasharûb min shapîr Chakât-î-Dâtîg ôl Kanga-daêza î Sîyâvakhsha î bâmîk kart, afash kâlâ vabîdûnt aîgh*:—"Frâj sâtûn, Peshyôtanû bâmîk! Chîtrômîyân î Vish-tâspân, Kayân gadâ, î Daêna râst vaêrâstâr! frâj sâtûn ol denâ Aîrân matâân î li Aûharmazda dât, lakhvâr vaêrâî gâs va Daêna khâtâêh.".....(37) *Va madam yehamtûnêt Peshyôtanû bâmîk, va Âtarô Frôbâg, va Âtarô î Gaôshmaspa, Âtarô î Bârzân-Mitra î pîrûjgar, barâ makhîtûnêt zak drûj î kabaâ-âj; barâ khafrûnêt zak aôjdâschâr, aîgh nishîmak î shaêdâân; va yazishna frâj sâjênd, barsûm frâj vastarênd, va yezbakhûnd Dvâzdah-hômâst, va stâyênd li Aûharmazda levatâ Amesûspendân; denâ zak levîn yemalelân-am.* (38) *Frâj sâtûnêt Peshyôtanû î bamîk ôl denâ Aîrân matâân, î li Aûharmazda dât, ôl Arvend va Vêh-rût; amat dravandân ôlâ khadîtûnt barâ dâgînând, ôlâ-shân tâmtûmîgân va lâ arjânîgân.*

6. Comp. Av. *zaurva*, rt. *zar* "to decay.". 7. Av. and Skr. *shudha*, "hunger."

8. Comp. Av. *tarshna*, "thirst," Pers. *tishmagî*.

9. Pahl. *sharîtâ*, a synonym of *pâtakhsâ*.

10. *Min ast-âbmandân min-cha maînûgân*.

11. Av. *kahrkâsa*, Pers. *kargas*, "a vulture," who is always anxious to find out corpses to feed himself.

will behold thee and devour this (body) of thine, (when) thy blood will reach the earth, and no waters will (then) reach thy body¹.' ”

(83) One (miracle was) that which was connected² with the faith² of Vishtâspa in the Religion through the advent (into this world) of the Ameshaspentas (archangels) as well as their speeches, and, after that, with his³ distressful⁴ anxiety⁵ owing to the heavy⁶ loss of lives⁶ through the bloodshed that (was caused) by the Arêjat-aspa of Khyaôna, and his⁷ later defeat⁸ beyond⁹ the very (district of) Khyaôna ; because of the acceptance of the Religion (by Vishtâspa), and continuously (*yaonamîg*)¹⁰ with the intelligent vision causing Vishtâspa to perceive¹¹ (his) triumph over Arejat-aspa and the Khyaônians. (84) And on account of that most pre-eminent position and harmless¹² sovereignty and splendour and glory owned by him,¹³ the simultaneous¹⁴

1. It is a sort of curse on the unbelievers, for whom no water at death will be available for the purpose of purification, and whose blood will be merged in the earth ; that is, they will die without leaving any male progeny behind them. 2-2. *Levatâ vâvarîhastan*. 3. Vishtâspa's.

4. *Patîsâê*, comp. Av. *paiti* and *sâ* “to torment.” The word is also used in Pahlavi in the sense of “a beginning,” hence the rendering would be : “and later on with the beginning of his anxiety.” West's reading : *patyasâê*, “obedience.” 5. *Han-dîshishna* ; comp. Pers. *andishah*,

.6-6. Reading : *garân* (“heavy”) *ajân* (“lifeless”). According to DP., *garânîgishna*, “heaviness,” “burden on the head.” 7. Arejat-aspa's.

8. Reading : *pas-darishna*, Pahl. *darîtan*, “to tear,” “to defeat,” Av. rt. *dere* “to tear.” West's reading : *pas-gurdân*, “attendant heroes.”

9. Huzvaresh word : *lechadôn*, “beyond,” or “across.”

10. Comp. Av. adverb *yaônêm*, “perseveringly,” “constantly.” West's reading : *yômîg*, “daily ;” hence it may mean : “daily with the intelligent vision.....”

11. Pahl. *nimûtan*. The sentence may be supplemented thus : “One (miracle was) that which (was) connected continuously with the intelligent vision exhibiting (spiritually) unto Vishtâspa (his future) victory over Arejat-aspa and the Khyaônians.”

12. Reading : *a-sîjishnîg*, “without injury,” “without pain.” West's reading : *â-sachishnîg*, “unceasing.” The latter reading may also mean “progressive” (sovereignty).

13. *Benafshâ-cha* ; namely, by Vishtâspa. 5. *Shedrûnîtanî baên ham zîmâna*.

sending of the *yazata* (angel) Nairyôsangha¹ to the residence of Vishtâspa by the creator Ahuramazda, as a companion² unto Ashavahishta, to make Vishtâspa drink of the spring of life,³ for⁴ the sublime (*madam*) looking into the abodes of the good spirits⁴—that enlightening beverage (*khûrîshna*) on account of which Vishtâspa beheld the great glory and splendour⁵ (of heaven). (85) Just as this, which the Revelation declares that He, Who (is) the creator Ahuramazda, said to the *yazata* Nairyôsangha thus : “ Proceed quickly,⁶ O Nairyôsangha, who is the chief of assemblies⁷ ! to that residence of Vishtâspa, who (has) resources of cattle, (and) who (is) very famous in distant lands ; and thou shalt say this to Ashavahishta, thus : ‘ O Ashavahishta, the authorized⁸ (archangel) ! thou shouldst take the fine goblet, highly finer⁹ than the other goblets which are made [that is, a goblet so fine as (one) made to suit for royalty¹⁰] ; and thou shouldst carry (in it) our excellent (*madam*) *haôma* and

1. Av. Nairyô-sangha, name of the messenger of Ahuramazda. It is also the name of a fire that dwells in the hearts of kings, and helps them in their royal functions.

2. Comp. Av. *âkhshti*, or *âkhshta*, “ friendliness.”

3. *Khayâ aîna* ; comp. Huzvareh *aîn*, Pers.-Ar. ‘*aîn*, “ a spring.”

4-4. In order that his spirit may become exalted, and he may be able to look into the sublime abodes of the spirits in heaven. 5. Comp. Av. *vâza*, *vâz* “ to glitter.”

6. *Vâz*; comp. Av. *vâza*, “ strength,” and *vâzishta*, “ swiftest,” “ quickest ;” Here *vâz* may also be taken as an aorist imperative of *vâzitan*, “ to drive,” or “ to hasten,” Av. rt. *vaz*. Refer to *Vendîdâd*, chap. XXII., 7 : *Nairyôsanghō aôchayata yô dadhvâo Ahurō Mazdâo* : “ *Nairyôsangha vyâkhana ! para-âidhi upa-vazanguha avinmânem Airyamainê, imat sanghōish.*”—“ He, Who is the creator Ahura Mazda, sent a message to Nairyô-sangha : ‘ Go thou, O Nairyô-sangha, the cheif of assemblies ! drive towards the residence of Airyaman, and speak thus to him.’” Hence the Pahlavi *barâ sâtûn vâz* would signify : “ Go, drive swiftly, O Nairyô-sangha ! to the residence of Vishtaspa”

7. Comp. Av. *vyâkhana* of which *hanjamanîg* is the exact Pahlavi rendering. West’s meaning : “ the assembler.”

8. *Pâtakhshâê*, “ empowered,” or “ proper.” 9. *Madam nyôktar*.

10. *Pavan khûtâtêih shâyat-kart*.

narcotic¹ (*mang*) to Vishtâspa, and make him drink it up to the brim²—the king Vishtâspa, by whom the (divine) Word³ has been accepted.’” (86) Ashavahishta, the authorized (archangel), taking the fine goblet from him⁴, made the blessed king, Kaê-Vishtâspa, drink entirely the contents⁵ of it⁵. (87) And the king of the country, the blessed Kaê-Vishtâspa, lay down⁶ when he had undressed himself,⁷ and spoke to Hûtaôsa⁸ thus:—“ O Hûtaôsa ! you are (she) to whom will reach, besides this⁹ (Religion), the prompt skill¹⁰ of Zarathushtra of the Spîtâmas, through perseverance¹¹ in (acquiring) the prompt skill of Zarathushtra of the Spîtâmas, so that (*aê*) you will expound¹² the Religion of Ahuramazda and Zarathushtra.”

(88) One (miracle was) this which is revealed thus : “ When Vishtâspa, accepting the Religion, praised piety, the demons were rendered inactive in hell, and the demon

1. Reading : *mang*, Pers. *mang* ; see Pahalvi *Artâ-Vîrâf Nâmah*, chap. I., § 38 ; II., §§ 22 *seq.* West’s reading : *mât*, “ hair ” (meaning thereby the *varesa* used for sacred purposes.)

2. *Pavan zak madam frâj*, lit., “ full with it up to the brim.....”

3. *Zyash î ôlâ gûbishna patraftak*. By the Word the Revelation is meant.

4. From Nairyô-sangha. 5-5. *Î pavan zak*, “ what (was) in it.”

6. *Shakbahônast* ; *shakbah* means in Semitic languages : “ to acquire,” “ to collect,” “ to toil.” In the Pahlavi Version of the Avesta this word is used as the rendering of the Av. word *saêtê* (*shakbahônêt*) “ he lies down.” The last meaning is here adopted as it is applicable to the context.

7. *Amat min vastar frâj yehvînt*, “ when he had taken off (his) clothings.”

8. Av. Hutaôsa, wife of Vishtâspa, who is mentioned in the *Gôsh Yasht*, § 26 ; *Râm Yasht*, §§ 35-36 ; and *Ashi Yasht*, § 46. She belonged to the heroic family of the Naôtaras. In the *Gôsh* and *Ashi Yashts* Zarathushtra prays as follows : *Dazdi mê vanguhi sevishîê Dravâspa tat âyaptem, yaîha axem hachayêni vanguhîm âzâtîm Hutaôsâm, anumatê Daênayâo, amukhiê Daênayâo, anvarshtêê Daênayâo, yâ mê Daênâm Mâzdayasntm sarascha dât apaêcha aôtât, yâ mê varezanûi vanguhîm dât frasastîm.*

9. *Barâ hanâ*. 10. *Tîj ûnara*, “ the prompt dexterity or expertness ” of Zarathushtra as the prophet, soothsayer, philosopher, physician, sec. Comp. Av. *thwâ hunarâ* in *Yasna XLIII.*, § 5.

11. *Pavan tûkshhâkîh*. 12. *Nikîzêt*.

Aeshma rushed towards the Khyaõnian territories, and towards Arjâspa the cruel ruler¹ of Khyaõna, as that one was the most powerful² of the tyrants³ in that age, (and) he instigated⁴ all of them to battle⁵ by the most terrible clamour⁶."

(89) And here, too, was manifested a great miracle to the Irânian deputation⁷ that had come⁸ to the court of the Khyaõnian Arjâspa ; just as this (passage) of the Revelation declares, (namely) : " Then directly⁹ he¹⁰ called¹¹ an assembly, (and) Aeshma the unforgivable¹² appeared¹³ ; he¹⁴ wailed¹⁵ as being without a retinue of followers¹⁶, and he cried aloud thus : ' Distress must be yours, you who are Khyaõnians, through (your) defeat after your engagement (in battle) ; henceforth it shall not be that the victory of Irân comes over¹⁷ to the Khyaõnians from (amongst) the non-Irânians, because of the companionship¹⁸ in the abode of Vishtâspa of that man who is stronger¹⁹ than those that have been born,¹⁹ (namely) Zarathushtra of the Spîtâmas.' " (90) When (it was that) that worst²⁰ kingdom of the cruel Khyaõnian Arjâspa, which was highly heard of²¹

1. Comp. Av. *mârya*. 2. *Mazvantûm* ; comp. Av. *mas-vanaiti*.

3. Av. *sâstar*. Skr. *shâstar*, "an oppressor."

4. *Sârînit* (see vol. XIII., chap. II., § 50) ; comp. Av. *sâra*, and *sâremnô* ; Pers. *sâr*, "incitement," "affliction." 5. *Kûshishna*.

6. Reading : *zeshta-tûm vâng* ; comp. Av. *achishta*. According to DP., *zeshtatûm va hand*.

7. *Rama*, "a body of people," "a flock of followers ;" comp. Av. *hvâthwa*, "a good retinue," which Av. expression is rendered into Pahlavi by *hû-rama*. 8. *Matâr*, lit., "that had been comers."

9. *Madam pavan zimâna*, "immediately at the time." 10. Arjâspa.

11. Comp. Av. *davata*, used for the utterance of evil people, as Av. *aôkhta* is used for the utterance of good people. 12. *Tanâpûthragân*. 13. *Nimûtak*. 14. Aeshma.

15. Comp. Av. *garez*, "to cry aloud," "to wail ;" Pers. *garzîdan*.

16. Pers. *gurôh*, "a squadron," "a troop of warriors."

17. Comp. Av. *tarascha*. 18. *Ham-hakhagîh* ; comp. Av. *hakha*.

19-19. *Zak î takîgtar gabrâ min zerkhûntak*.

20. Comp. Av. *achishta*, superl. of *aka*. *Zeshta* is generally used in Pahlavi in the sense of the English words "ugly," "hideous," etc.

21. *Madam vashammûnt*. West's reading : *madam vashtamûnt*.

(before), was cruelly disturbed,¹ that is, by its strong (*frāj*) mutual smiting, and its mutual struggling² and mutual slaughter,³ it was altogether engulfed⁴; and besides, (when) its Khyaōnians (were) bitterly⁵ much perverted⁶ [that is, they were much disabled], the cruel one, that one who was eloquent⁷ for blood-shedding,⁸ became highly confused,⁹ and he clamoured thus regarding (his) worst sovereignty :—“ Prompt skill (once) approaches (me) simultaneously when the Khyaōnian came (to power), immediately after that¹⁰ prompt skill approaches (him) simultaneously when the Irānian came (to power).”¹¹

-
1. *Mar-gaōna khshūft* (generally read *āshūft*); Av. *khshup*, “to decay.”
 2. *Ham-rân*; comp. Av. *râna*, “a fighter,” Skr. *rana*, “a battle-field,” rt., *ran*, “to fight,” “to agitate.”
 3. Reading: *ham-khun-rījishmāh* instead of *ham-khūrishmāh* in DP.
 4. *Ham-vashtamūnt*, lit., “was all devoured.”
 5. Reading: *tākhal*; comp. Mod. Pers. *talkh*, “bitter.”
 6. *Khūp-gasht*, “much changed,” “much transformed.”
 7. *Sakhun-vîn*; comp. Mod. Pers. *sakhun-var*, *sakhun-rân*.
 8. *Khūn-rân*, comp. Mod. Pers. *khūn-riz*, or *khūn-chakân*.
 9. *Madam khshūft*. 10. *Adin*, “thereupon” “soon after.”
 11. Meaning that, prompt skill was at one time a gift of the Khyaōnian Arjāsapa when he was predominant, but now it has become the gift of the Irānian Zarathushtra.

CHAPTER IV.

About the miracles which were manifested (during the interval) from the acceptance onwards¹ of the Religion by Vishtâspa, until the passing away² of Zarathushtra of the revered-*fravâhar* to the best abode, when 77 years³ had passed away⁴ from the nativity, and 47 years onwards from the conference (with Ahuramazda), and 37 years onwards from the acceptance by Vishtâspa of the Religion.

(1) One (miracle was) this which was manifested thus (that) when Zarathushtra chanted⁵ (the hymns of) the Religion in the residence⁶ of Vishtâspa, it could be seen with the eye⁷ that even the animals (and) cattle, and the spirits of the (sacred) fires which were in the midst of the royal mansion, were made to leap⁸ with sincere joy.⁹ (2) From that,¹⁰ too, was manifest a great miracle like this which the Revelation describes thus: "All the animals and cattle and fires of holy places manifested joyfulness, and all the well-adorned¹¹ spirits

1. *Frâj*. 2. *Vîkhîz*, (see Bk. VII., Pahl. intro., § IV., p. 18, l. 5 and Glossary, s. v.), a corruption of *âkhîz*, "rising," "ascension."

3. The original has here "57 years," which is evidently a mistake for "77 years," for we know from chapter II, § 51, that a period of 30 years elapsed after the nativity, and before Zarathûshtra had a conference with Ahuramazda; adding to this the 47 years mentioned here, the time that should have elapsed from the nativity ought to be 77 years and not 57.

4. *Avazît*; Av. *vaz*, Sans. *vah.*, lit. "to drive," "to be carried swiftly."

5. *Srût*. 6. *Mân*, lit. "a house." Av. *umâna* or *demâna*.

7. That is, there could be no doubt on the point.

8. *Âkhûmbîhast*.....*hu-ravâkhmanîh*, lit. "joy was leapt to." *Âkhûmbîhast*, a denominative verb; comp. Pers. *khamb*, "a trumpet," hence lit., "were summoned to good rejoicings." West. "to dance to."

9. *Hûravâkhmanîh*; Av. *uroâzeman*, "joy," "friendliness."

10. *Mîn*. 11. *Khûp-nîvârt*.

and (those) of their ranks¹ manifested strength, (thinking within themselves) thus : ‘ We shall henceforth be powerful through the practice of the Religion ’; when those words will be heard by them, which will be uttered by the holy Zarathushtra of the Spîtâmas.”

(3) And one (miracle was) the performance by Zarathushtra of the achievement² of the (fire) ordeal², indicating a free³ and uninvolved⁴ (condition of the soul), in (coming to) the decision and dispensation of justice, which have been mentioned as most decidedly the secrets in the Religion, (and) such (secrets) are of 33 kinds. (4) (It was) this (practice) which after that (time), even until the fall⁶ of the Irânian sovereignty, the disciples of Zarathushtra used to observe; one of the modes⁷ (of performing the ordeal was) to pour melted brass over a person, as (was the case with) Âtarô-pâta of the good-*fravâhar*,⁸ son of Mahraspand, by whose undergoing (through the experiment) over (the questions of) the Religion and passing⁹ through it successfully⁹, knowledge (was) spread¹⁰ throughout the world; and concerning the manifestation which (was) also through that great miracle, this, too, is stated on the same subject in the good Religion, namely:—“When many (people) will observe that they, the wicked ones, (even) believe¹¹ in that ordeal of fire.”

1. *Mânâ-shân*; *lit.* “those like them;” Av. Pers. *mân*, “to resemble,” and *mânâ*, “like,” “resembling.” West reads *mân-hishânô*, “those quitting the abode,” from *hishtan*, “to quit.”

2-2. *Var pasâkhtan*. 3. *Bûkht*.

4. *A-girâyît*, i.e., not involved in sin; comp. Pers. *girâyîdan*, “to involve,” “to wrap round,” “to cover.” This refers to the *var-nirang* or the fire-ordeal through which the Prophet and his successors had passed in the public, to prove the infallibility of the truths of the Avesta Revelation.

6. *Han-chaptan*; Av. rt. *schap* or *chap*, “to break down.”

7. *Âhang*; comp. Pers. *âhang*, “rule,” “custom,” “manner of proceeding.”

8. *Hû-fravard*; comp. Av. *fravarti*, *fravashi*, rt. *varet* “to guard,” hence “the guardian spirit,” also Pers. *parvardan*, “to teach,” “to educate.”

9-9. *Bûkhtan*. 10. Comp. Av. *stere*, “to spread,” Eng. *strew*

11. *Haêmnunênd*, “will put faith in.”

(5-6) One (miracle was) that which was manifested just after the previous¹ (*pîsh*) captivity of Zarathushtra and the proclamation² of the Religion to Vishtâspa and the people, such as the acceptance by Vishtâspa of the Religion of Zarathushtra from the moment³ of its advent⁴ (into the world), (when) he (Zarathushtra) spoke to him (Vishtâspa) regarding the proclamation⁵ of the Religion by the king, thus :—" O Kaê-Vishtâspa ! thou shouldst collect together⁶ now the wealth of this faith⁶ (*haem*) and this Religion which is beyond (all) doubts⁷, that is, thou shouldst accept this faith and this Religion which exists, which (is) the science of sciences, (and) which thou shouldst accept, O king ! so that⁸ by propagating this faith thou mayest stick⁹ to it highly⁹, just as¹⁰ a new support¹¹ props up firmly¹² a mill, so¹⁰ be thou the supporter¹³ of this Religion." (7) And many a victory of Vishtâspa over Arjâspa the Khyaônian and other non-Irânians in that awful battle, is revealed by the Religion, just as Zarathushtra prophesied¹⁴ to Vishtâspa with (the help of) his spiritual vision.¹⁵

(8) And one (miracle was) the mastery¹⁶ of Zarathushtra in perfect goodness and healing power and character-under-

1. *Pîsh*. 2. *Avar-gûbîshnîh*. 3. Lit., "original" (*bûn*).

4. Lit. "coming," The very fact that the Religion was accepted by Vishtâspa so soon after its Revelation was a miracle in itself.

5. *Paêtâkîh*, lit., "manifestation."

6. *Ham-vabîdûn-âe*.

7. *Arûî-îg*, lit., "without doubt," comp. Pers. *rûî*, "doubt." West reads it *khrosakô*, "calling."

8. *Aîgh*. 9. *Madam yakhsenun-âe*.

10. Observe the idiomatic use of *chîgûn*.....*chîgûn*, "just as....so."

11. *Stînak*, Av. *stîna*, "a pillar", rt. *stâ*, "to stand." Pers. *sîtan*.

12. *Madam yakhsenunishna madam yakhsenunêt*. This use of the cognate object to denote emphasis is peculiarly Avestic, and shows that the text is a translation of a lost fragment of the Avesta.

13. Lit., "support-keeper." 14. *Châshîi* "taught," from Av. *chash*.

15. Here *daëna* is used in the etymological sense, from Av. *di*, "to see," and seems to be the "spiritual vision" (*maînuîg-vînishnîh*) which is spoken of in the next section.

16. *Ahû-patîh*, Av. *ahû*, "the earthly leader or master." West, *gushâftîh*, "disclosure."

standing, and in the secrets¹ of other professions, mysteriously and completely, which are essential (*shâyat*) to the knowledge of the law and spiritual vision, and (to) the display from the Revelation of the incantations which (are meant) for the warding off² of death, and the annihilation of the demon and the faery, and the disabling³ of sorcery and witchcraft; (9) and (in) the marvellous rites⁴ about soliciting⁵ (the help of) Hvardat and Amerdat for the curing of diseases, and the fighting against wolves and noxious creatures, and the freeing of rain,⁶ and the confining of hail, and the binding of spiders,⁷ locusts⁸ and other terrors (*sahm*) that are opposed to⁹ corn, plants and cattle; and (in) several other rites which were kept in use until the collapse of the Irânian sovereignty, and (there) are (several) which have survived even till now along with a few miracles which (are performed) through fires; (10) and (in) the publication and disclosure unto men of many powerful liquids¹⁰ (produced) from wonderful (medicinal) essences,¹¹ and of remedies for diseases which (are) mixtures¹² (made) by well-experienced¹³ physicians, and (of) many spiritual and celestial and aerial and earthly and other world-profiting mysteries¹⁴ which could (only) be attained to by one through angelic sagacity.¹⁵

1. Comp. Pers. *kirû*, "memory," "the getting of the knowledge of a secret," (Steingass). West, *gîrûkîh*, "retentiveness."

2. *Madam spûkkhtan*. 3. *Akârînîtan*.

4. *Ajd-nirang*. 5. *Jastan*, Av, *jad*, "to seek," "to solicit."

6. Compare the struggle, as described in the Avesta, between Tishtrya and Apaōsha.

7. *Tûna*, comp. Av. *sûnô*, see *Vend.*, Frag. I; Pers. *tanandû*, "a spider." 8. *Magas*, "locusts," "gnats;" comp, Av. *sûnô madhakhayâōscha*. Some of the plagues referred to here are mentioned in *Vend.* I.

9. *Paîtîyârak*; lit., "opposition." 10. lit., "waters."

11. *Ark* is the technical expression for a certain class of medicinal essences or preparations. West: "of many running waters from marvellous streams (*arââyâ*)."

12. Comp. Pers., *fragardah*, "mixture"; Pahl, *a-fragart*, "unmixed," (used in the *Dînkard*, Bk. IV., 12); see also my English foot-note on p 27, Bk. V., vol. X.

13. *Hâskâr*, lit., "thoughtful;" comp. Pers. *sigâlîdan*, "to think."

14. Reading *rîza*; West, *lâfô*, "praise." 15. Lit., "wisdom."

(11) One miracle (was) of the Avesta itself, which on account of (its) all-best praise¹ (is) the loftiest (of the) statements in the sum-total (*han-garîgîh*) of all wisdom of the world.

(12). One (miracle was) the coming from the Ameshaspentas to Vishtâspa, as a reward² of his accepting and promulgating³ the Religion, of such a one, too⁴, like Peshô-tanu,⁵ and the seeing by that auspicious⁶ sovereign of him (who was) the immortal, the ever-youthful one,⁷ one needing no food, of a stalwart constitution,⁸ and perfect strength and complete glory, mighty and victorious, and a son⁹ resembling an angel.

(13). The unique splendour of Peshô-tanu over the kingdom of Kanga-daêza, just as the creator Ahuramazda allotted it to him there, was a manifestation to many also by that magnificent miracle.¹⁰

1. Pers. *aêvâz* or *aêvâzah*, "praise," "fame;"

2. Generally *pâtdahishna*, Av., *paiti* and *dâ*.

3. Av. *nivaêdhaya*, from *vid*, "to know"; Pers. *navîd*, "good news," "gospel."

4. *Hanâ-ich*, "such a one, too."

5. Peshô-tânu is in the Av. *Yasht* XXIV, here, and in the *Bândahishna*, mentioned as a son of Vishtâspa. He was surnamed Chitrô-Mîyânak from the most prominent river of that name in *Kanga-daêza*, where he was the ruler.

6. Pers. *farrukh*, "auspicious." 7. Lit., "one without old age."

8. *Rabî tanû*.

9. *Yazaân hamtâk barâ*.

10. Here end the miracles of Zarathushtra, performed by the prophet during his life-time. The next chapter contains a list of such manifestations of Zarathushtra as took place after his passing away. According to a later tradition the event of the Prophet's passing away was also marked by a miracle. When the Prophet was assassinated by Brâdrûg-raêsha the Tur, he threw his beads at his murderer and killed him, thus vindicating his divine powers.

CHAPTER V.

About the miracles which were revealed after the passing of Zarathushtra of the revered-*fravâhar* to the best abode in the life-time of Vishtâspa.

(I) One (miracle was) this which is revealed by the Religion about the preparation¹ of a chariot for Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas²—this was through a celebrated marvel—and the coming to (the ears of) Vishtâspa of the fame of (that) great marvel in connection with that chariot, and the request of Vishtâspa to Sraêta for that chariot, and the response³ of Sraêta to Vishtâspa :—“ That chariot (is) for a holy man whose soul, which (was) Sraêta’s in the life-time of Sraêta, and (whose) body (which was) of that (holy) man in the life-time of that body, came visibly⁴ together over the earth.”

1. *Vaêrâstan*, lit., “ to adorn,” “ to embellish.”

2. Sraêta mentioned here is probably the one referred to in the Pahl. (*Vend.*) XX., § 2 comm. His patronymic, as given here, is Vaêsrapân, which name is spelt Israzân or Israpân in the Pahl. (*Vend.*). In section 7 of this chapter the spelling used is Israpân. The Sraêta of the Dînkard, Book VII, is certainly not the Av. Thrîta, son of Sâyûzdri, whose Fravashi is worshipped in *Yasht* XIII., § 113. West thinks that as the legend in the text appears to refer to the soul of Sraêta, revisiting the world to meet Vishtâspa, this Sraêta may have been the warrior Sraêta, the seventh brother, employed by Kaî-Ûs, about 350 years earlier, to kill the “ frontier-settling ” ox of that time.

3. *Pasakhûn*, comp. Av. *sâkheni*, *sangh*, “ to speak.”

4. It must be remembered that the prophet is performing the miracle from the other side of death, hence he necessarily has to use the soul of one who has already passed on to the next world, but the body must necessarily be the body of one who is living. The miracle as described is at first sight rather vague and chimerical, but the leading ideas are the same which we find described in the spiritualistic experiments narrated by the most eminent scientists of our age.

(2) The soul of Sraêta, on account of the driving¹ of that chariot by that Sraêta to that man of righteous² vision, was³ manifest to his sight thereby; it was (thus) seen (by him) it is said, and not by doing anything else.

(3) The blessed Kaê-Vishtâspa, when he became aware of this miracle at that time (by) listening⁴ to⁵ the Revelation, (in order that) this miracle, too, may be best manifested to the world in a pure form,⁶ and (that) the supremacy of the Mazdayasnian Religion may be best proclaimed,⁷ wished that it may be exhibited to the people of his region. (4) A great miracle was simultaneously⁸ manifested to Vishtâspa and the people of the world, just as it is related in the Revelation, namely:—"Then the Archangels sent down the soul of that (Sraêta) from the brilliant Garô-demana towards the earth created by Ahuramazda, from the light it walked forth towards the soul of Vishtâspa and he, Vishtâspa, proceeded in the light to meet it, towards the propitious south." (5) He (Vishtâspa was) the more talking⁹ amongst the talkative, and more questioning amongst the questioners; and he accosted everyone whom he saw and, likewise,¹⁰ listened attentively¹¹ to those who spoke to him; when they had (just) a sight of him they stood (still), and they carried¹² obeisance to the soul and the person of Vishtâspa.

1. West also, *râdnîtan*, "to drive." 2 *Yasharûbîh* for *yasharûbîk*.

3. Lit., "is" (*y'chvânêt*).

4. Comp., Pers. *shnavidan*, "to listen." Av. *sru*, "to hear."

5. *Mîn*, lit., "from."

6. *Dagvâ*; West's reading *gêhânîgîh*, "worldly existence."

7. *Karîtmâgtar*, from Huzvâresh *karîtmuntan*, rt. *karra*, "to invoke," "to call."

8. *Ham-bût-dîd*. or *ham-bûd-ast*; comp. Pers. *ham-bûdah ast*.

9. Pers. *yâvagî*, "talkativeness," generally used for a foolish talk. The familiarity of Vishtâspa with the poorest of his subjects is described here. West, "acquiring," "gaining." 10. *Aêdûn*. 11. *Madam*.

12. Lit., "showed."

(6) It was immediately after that, (but) not long after, that¹ he, the calamity²-striker³, came running along with the soul of Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas, from the horrid quarters of the north⁴; that is, he was himself black and his actions, too, were extremely⁵ wicked⁵, the most destructive⁶ of the demons.⁶ (7) And he (the demon) so self-distressed therefrom, cried out to the soul of Sraêta thus:—“Give distress⁷ to him who (is) the driver, (and) who (is) thine, (namely) Vishtâspa, he is highly perverted⁸ for sincere companionship⁹; and by that you shall be worthy of the highly pure holiness, (but) not by things which (are) shadowy¹⁰; that is, (it¹¹ is) the best amongst existing things¹² not for (any) earthly recompense,¹³ but for the love of holiness (itself)¹⁴.”

(8-9) When he had listened to those words attentively,¹ Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas stopped in front of the carriage¹⁶; and he spoke in these words¹⁷, namely:—“O mighty king Vishtâspa! I bestow this self-driving¹⁸ chariot on thee

1. *Amat*, lit., “when.” 2. Reading: *î âdrang zatâr*, “who is the striker of affliction.”

3. That is, the evil spirit 4. *Min apâkhtara naêmak î âdrang*; see Pers. *âdrang*, “grief,” “heavy calamity,” “ruin.” West, *âgrand*, “horrid.” The word might also be read *âirvad*, Pers. *âir*, “the north-wind.”

5-5. *Sihâ sihâ*, lit., “black black” or “very black.”

6-6. *Âdrang-tûm min shaêdân*. 7. *khvârîh*, comp. Pers., “distress;” intensive form *dûsh-khvârîh*. West, *khûd âyêt*, “comes himself.”

8. Here *vârûnîh* for *vârûnîk*; Pers., *vârûn*, “inverted,” “unfortunate.” West’s reading: *khvârag*, “maintenance” 9. Reading: *khûp ham-hakhagîh*. West, too, reads *khûp ham-hakhagîh*, “good fellowship;” it might also be read *khûp hamîshagîh*, “for ever.”

10. *Sâig-âdmand*. That is, not substantial. West: “protective.”

11. Namely, holiness. 12. *Haîtân pâhlûm*. 13. *Nîrmað î zaêta*. The word *nîrmað* is used off and on in Pahlavi for the fees of a Zoroastrian priest, or for his share in a diocese (*panthak*).

14. Holiness is to be practised not for any earthly reward it brings, but for its own sake, as the proverb goes: “virtue is its own reward.”

15. *Madam*. 16. Pahl. *vâsha*, Av. *vâsha*, Sans. *vâha*, Lat., *vehiculum* “a waggon,” from Av. root, *vaz*, to carry. West’s reading: *levînô-vakhsh*, “the early bestower.” 17. *Aêdûm pavan gibishna*. 18. Lit., “without (*barâ*) a driver.” Apparently the miracle of the chariot is an allegory.

for (thy) holiness, and only¹ for (thy) love of purity, which is the best of existing things²; and thus much for purity as (is) the best for purity, and thus much for the soul as (is) the best for the soul.” (10) On the whole,³ he obtained possession of the gift, whereof (*aîgh*) he announced the acceptance three times.⁴

(11) Then that one chariot became (*yehvînt*) two chariots, the one⁵ spiritual and the other⁵ earthly; and in the earthly (one) the blessed Kaê-Vishtâspa drove over to the province of the Naôrtaras⁶ in sincere joyfulness⁷ (and) devotion, and in the spiritual (one) the soul of Sraêta of (the family of) the Vaêsrapas (drove) over to the best abode.

(12) One (miracle was) that which (was) manifested in the 57th year onwards from the acceptance of the Religion by Zarathushtra, and at the coming of the Religion to the seven *kaêshvars* (of the earth); (and) in the life-time of Vishtâspa it was manifested in this manner⁸ by the coming (of people) from the (several) *kaêshvars* to Frashaôshtra of the Hvôvas,⁹ desiring for the Religion; just as the Revelation declares, namely:—“The two, whose names are as follows¹⁰:—Spîtûîsh and Arezurâspa¹¹—came running to Frashaôshtra of the Hvôvas in search of wisdom.”

1. *Aêvâcha*. 2. That is, virtues. 3. *Hamîh*. 4. Probably Vishtâspa repeated the *Ashem Vohu* formula three times.

5-5. Mark the use of *zakâî*. *zakâî*, “the one.....the other.”

6. According to the *Bândahishna*, Naôtara was the descendant of Mânûshchîhar of the Kayâniân dynasty to which Vishtâspa belonged. Hutaôsa, the wife of Vishtâspa, also came of the Naôtara family.

7. *Hû-ravâkhmanîh*. 8. *Aêdûnîh*; West: “a circumstance.”

9. He is the Ferashaôshtra Hvôgva of *Yasna* LI, 17, the brother of De-Jâmâspâ, and the father-in-law of Zarathûshtra. He was one of the first disciples of Zarathushtra.

10. *Mûn aêtûn shem yehvînt*. 11. According to the *Bândahishna*, these two personages were the high-priests of the two *kaêshvars*, Fradadhafshu and Vidadhafshu, respectively. They were brothers, sons of Uspânû. and their *fravashis* are remembered in the *Fravardîn Yasht*, section 121.

(13) And it is clear from the Avesta that as soon as so much of the glory and wonder (displayed) by¹ Zarathushtra to Vishtâspa and (his) country-people, and that (displayed) in the coming of the Ameshaspentas in the presence of Vishtâspa, from the sky to the earth, in witness² of the highly³ true prophetship³ of Zarathushtra, and even that regarding Peshô-tanu and the chariot of Sraêta and other matters, which are written above, were observed, (people) accepted from Zarathushtra entirely those words (which were) in praise of Ahuramazda⁴. (14) And if the marvellousness of that splendour and glory, which is described above as observed, had not been manifested to those wise men of these (different) regions, as (it is) declared by the Avesta; and if king Vishtâspa and those wise men of the *kaêshvars* had not looked over this Avesta which became manifest along with so much splendour and marvellousness that appeared to them⁵ from it,⁶ (but) had abandoned the same by disbelieving⁷ it⁶, it⁶ would⁸ not have survived to our times.⁸

1. *Madam*, lit., "over."

2. *Gaôkâsîh*, originally *gaô-âkâsîh*.

3-3. *Madam râst vakhshvarîh*.

4. That is to say, one got converted to the Religion and became Ahuramazda-worshipper. This passing remark well indicates the object with which the Prophet performed these miracles. It was neither for self-glory nor for working upon the simple faith of the king and his people, but in order to turn their minds towards the One God and His worship.

5. *Ôl ôlâ-shân azash paêtâk*. 6. The Avesta.

7. Comp. Pers. *bâvar-dâshtan*, "to believe;" hence *avt-bâvar-dâshtan* means "disbelief," "scepticism."

8-8. Lit., "would not have continued (to exist) to our times."

CHAPTER VI

About the miracles which were revealed after (the death of) Vishtâspa until the collapse¹ of the Irânian sovereignty.

(1) There are miracles which were revealed after Vishtâspa until the overthrow of the Irânian sovereignty, besides (*juvit*) those (manifested) from the faith² in the ordeals, and from the accomplishment of other Avestic rites and great powers of the superior Behram Fires, and many other acts of glory³ pertaining to the Religion, which have been associated⁴ with the disciples of Zarathushtra.

(2) Even after the devastation by Alexander which had reached Irân, many (things) were brought again together from a scattered condition by the rulers⁵ who (came) after him⁶; there was one (ruler) who ordered (those things) to be deposited in the (*Ganj-i-Shapîgân*) Treasury of Shapîgân.⁷

(3) And, likewise, (the records of) the fame⁸ and names of great⁹ rulers and high-priests, according as they came

1. *Hanchaptan*. 2. *Vâvarîgânîh*.

3. West: *varich-gârîh*, "religious observances."

4. Lit., "connected with." 5. Referring to king Valkhas (Vologeses I) the Ashkânian, and kings Aretakhshathra and Shahpûhrs of the Sâsânian dynasty. 6. That is, the Greek emperor Alexander the Great.

7. The treasury where an accurate copy of the Avesta and Zend, written on cow-hides in golden letters, is said to have been deposited by Jâmâspa, by the order of the Kayânian monarch Vishtâspa. The name is written *Ganj-i-Shapîgân*, *Ganj-i-Shaspîgân*, or *Ganj-i-Shapân*; also *Ganj-i-Khûdâyân* in the *Dînkard*, Bk. V. In Pahlavi the word *shapîg* is used for the sacred shirt (*sûdrah*) of the Parsi-Zoroastrians; so the name *ganj-i-shapîgan* may mean: "the treasury of the (religious writings of the) Zoroastrian *Bastêkûstîyân*" of ancient Irân.

8. *Âfrîhastan*. 9. *Madam*.

one¹ after the other¹ for the organisation² of the Religion and the world at different times and at different places; and even of³ the apostate-tyrants who have appeared,⁴ and whose coming was manifest and well-known at different times for the destruction of the Religion and sovereignty and the world (in general⁵).

(4) Just as from amongst the rulers (there was) Vahumana,⁶ the son of Spentô-dâta, regarding whom this, too, is mentioned in the Avesta :—“ Vahumana, the truthful and the best organiser⁷ of the community⁸ from amongst the Mazdaysnians.”

(5) And from amongst the high-priests (was) Saêna,⁹ just as about him, too, it says, namely :—“ It will be 100 years to the Revelation when Saêna will be born, and 200 years when he will pass away; he, too, will be the first Ahuramazda-worshipper whose life will be of 100 years, and who will walk forth on this earth with 100 disciples.”¹⁰

(6) And from amongst the devastators (was) Alexander, just as about him it is also said in the Revelation, thus :—“ Know

1-1. *Ākhar ākhar*. 2. Lit “ornamentation,” “preparation.”

3. Meaning: the records of the evil notoriety and names of. 4. Pers. *padîd*, “apparent.” West, *paît*, “penance.”

5. That is, for the destruction of the Religion, government and everything else. It is possible that the word *padît* might have been inserted by the copyist through mistake.

6. Vahûmana was the son of Spentô-dâta and a grandson of Vishtâspa. He was the last of the Kayânian rulers of ancient Irân. His name does not occur in the Avesta. Spentô-dâta is the celebrated hero, Ispendiyâr, son of Gûshâtâspa, of the *Shâh-nâmah*, with whom ends the Avesta Kayânian dynasty.

7. *Kerdârtûm*. 8. Av. *hanjamana*. 9. He is the Saêna of the Avesta, who is here called Shaênava in Pahlavi.

10. This is a quotation from the *Fravardin Yasht* section 97 :—*Saênahê Ahûm-stûtô ashaõnô fravashîm yazamaidê, yô paõiryô satô-aêthryô frakhshtata paîti âya zemâ*. “We praise the *fravashi* of the pious Saêna, the son of Ahûm-stûta, who first appeared upon this earth with a hundred disciples.”

that (*ad*) he, who (is) Aêshma¹, will inflict all-desolating² winters on each³ and every one of the creatures³ without⁴ being seen⁴, the wicked one⁵ who is Alexander of evil glory.”

(7) And from amongst the head-priests (were) Arezvâô,⁶ the meaning¹⁰ of whose name (is) “pure speech”; and Srûtô-spâdhâô,⁷ the meaning of whose name (is) “beneficial intonation”; and *Zrayanghâô*,⁸ the meaning of whose name (is) “the lord¹¹ over the seas”; and *Spentô-khratvâô*,⁹ the meaning of whose name (is) “propitious wisdom.”

(8) Just as about them this, too, it declares, namely:—“ I declare thy manifestation¹² and the tokens, too, of their fame¹³:—‘ When it will be 400 years to this Ahuramazda-worshipping Religion of thine, in the course of (*baên*) which (*denâ*) irreligion will come¹⁴ to an end¹⁴, the people of the world will observe the appearance¹⁵ of a number¹⁵ of

1. The demon of destructive wrath, called Esmodeus in the Old Testament.

2. Reading: *ham-ayâvag*. Comp. Pers. *yâvagi*, “loss,” “ruin.” It can also be read *ham-ayâzag*, “shaking,” “trembling” from Persian *yâzeh*. West, *ham-ayâzakô*, “of like purpose.”

3-3. *Pavan hich min dâmân*.

4. *Nihânîhâ*; compare the expression *nîhân rûbîshnîh*, “moving secretly,” which occurs as a rendering of the Avesta word *marshaônem*, in *Vend.*, XIX., 1; there it is applied to *Sîj*, the demon of death. West reads *apashîmân gêhânîha*, “the impenitent world.”

5. *Mar*, Av. *mairya*.

6-9. These are called in the Dinkard, Bk. VII., chap. VI., § 7; Arezvâk, Srûtavôk-spâdâk, Zrayanghâô and Spentô-khratvâô. They are the four high-priests mentioned in the *Fravardîn Yasht*, § 115:—*Arezvâô Srûtô-spâdhâô ashaônâô fravashîm yazamaidê. Zrayanghâô Spentô-khratvâô ashaônâô fravashîm yazamaidê*. The last two names are here transcribed in their Avesta form, and are in the genitive singular.

10. *Vijârishma*, “explanation.”

11. Reading the word as *ahû*, “lord.” West’s rendering: “ocean existence.”

12. *Paêtâgîh î lak*, “thy appearance” “sight.” 13. *Va ôlâ-shân âshkârahîh dakhshak-ich*.

14-14. To *lêlyâ yehvântan* comp. Pers. *shab shudan* “to terminate.”

15-15. *Pavan mar paêtâkîh*. *Mar* here means “a number of,” Av. *mar*, “to count”

planets as well as stars ; and of those who are mine during the century¹—according to a moderate view² who have been amongst mankind for thirty years³—the holy Arezvâõ and those three others of them, who are the holiest of the (human) existences⁴, (and) who (are) the most exalted lords⁵ and best *dastûrs*⁶ of the period.' ” (9) And this, too, (is added), namely :—“ (It is) they who, during the fifth and sixth centuries, will glorify the Ahuramazda-worshipping Religion, and none of them⁷ will save (his) soul except by the coming of (these) four ; ” [the exposition (is this) that everybody⁸ will stand through the spiritual guidance (*dastôbarîh*) of these four,—namely, Arezvâõ and Srûtô-spâdhâõ and Zrayanghâõ and Spentô-khratvâô—who⁹ will seek⁹ the thoughts, words and deeds of all those four¹⁰ through the *mânthras*.]

(10) And Rashnû-raêsha¹¹ (was) the apostate¹² of that age, when much injury (was done) to Justice ; and this, too, is declared about it, namely :—“ On all those who are the creatures of Spentâ-mainyu, and who believe highly¹³ in those men, (namely), Arezvâõ and those three others, calamities will be inflicted by him.”¹⁴

1. West here remarks : “ If the chronology in the *Bd.* xxxiv, 7, 8, were correct, the interval between the first revelation of the religion and the death of Alexander would be 272 years, and this would make the 400th year of the religion coincide with B.C. 195. The four successive high-priests insure the continuance of orthodox religion for more than a century, or well into the sixth century of the religion as mentioned in § 10.”

2. *Mayân minishnîh* ; *lit.*, “ moderate thinking.”

3. *Lit.*, “ 30 winters.” Evidently a distinction appears to have been made here between a *sâlak* and a *zimistâna*, though it is difficult to see exactly what it is. 4. *Hâtân*.

5. *Madam radtûm*. 6. *Dastôbartûm*. 7. *Ôlâ-shân lâ aîsh*. 8. *Aîsh*.

9-9. That is, “ everybody will stand, who wishes for, or seeks (them).” 10. *Ôlâ-shân kôlâ* 4.

11. He is mentioned in the *Dînkard*, Bk. III., Dasturji Peshotanji's edition, vol. V., § 198, in which his ten monitions against Saëna aforesaid, are given. He flourished two centuries later than Saëna.

12. *Av. ashemaõga*. 13. *Madam*.

14. *Rashnû-raêsha*. *Pahl. min zak bîshîtârîh bîshî havâ-and*.

(11) And from amongst the organisers of the age¹ (was) Areta-khshâtra,² the descendant of Pâpak, as regarding him this, too, is declared, namely:—"Who (is) that powerful Kaê-Aretakhshatra, who (is) mighty, who (is) an embodiment of commandments, who (is) awfully armed,³ who (is) the lord in whose residence (the angel) Ashish-vangh, the good⁴ and bright, walks forth in a virgin body,⁵ who (is) virtuous, who (is) very (*kabad*) bold, who (is) of a beautiful stature (*hû-raôsta*), who (is) high-girt⁶, who (is) truthful, who (is) glorious and noble (*âzâta*)⁷? (12)⁸ Who is he that on the outbreak of war⁹ seeks success¹⁰ for himself with (the strength of) his own arm? who is he that on the outbreak of war encounters his enemies with (the strength of) his own arm?"

(13) Tanû-sara¹¹ (will be) as his assistant, as about them this, too, it says:—"Zarathushtra inquired of him¹² again

1. *Avibâma* for Av. *aivigâma*.

2. The well-known founder of the Sâsânian dynasty of Irân. For his life see the Introduction to my edition and translation of the Pahl. *Kârnâmag i Artakhshtar i Pâpagân*. He is called Kaê-Areta-khshatra, because his pedigree is traced from the Kayânians. 3. *Skaft zayana*.

4. *Vanguhi* is a recognised epithet of Ashi. 5. *Kanâg kerpa*.

6. *Bûland aivâyâsta*. 7. Most of these epithets are applied to the *yazata* Ashi-Vanghui in the *Fravardin Yasht*, § 107: *Yênghê nmânê Ashish Vanghui srîra khshôithni fracharaêta, kainânô kehrpa, srîrayâô ashamayâô, hu-raôdhayâô, uskât yâstayâô erezvairihyô raêvat chithrem âzâtayâô*.

8. This section seems also to be a quotation from the Pahlavi Version of the *Fravardin Yasht*, § 107, with reference to the hero Karesna, son of Zbaurvant:—"Yô azgatô arezyayâô havaêibya bâzubya, tanuyê ravô aêshishtô; yô azgatô arezyayâô havaêibya bâzubya, hamerethem patî yûidhishtô."

9. *Artig*. 10. DM. has *frâkhûth* "ease," "prosperity"; possibly *firûjîh*, "victory," "success," is here meant.

11. This name is generally spelt so as to read *Tanû-sara* (lit. "the head of the embodied existence"), *Tanû-gîra* (lit., "the conqueror of the embodied existence"), *Tanûwasar* ("of hairy body"), *Tôsar*, and *Tansar*. He was the *dastûrân-dastûr*, the head-priest, and the prime minister of the first Sâsânian king, Ardashîr Pâpakân. He played a very important part in reforming the Religion, and it was mainly through his efforts that the lost Avesta fragments were gathered together and compiled in the present form, and translated into Pahlavi. This explains the reference in the text. Tanû-sara's letter to Gûshnasp-shâh, king of Padashkhvârgar and Tabaristân, was translated into Arabic by Ibn-al-Moqaffa, and is still preserved to us (*vide* Darmesteter's edition in the *Journal Asiatique*, 1894, Lp. 185-250, 502-555). See my papers on "Tansar's Alleged Pahlavi letter to the king of Tabaristân," read before the B. B. Royal Asiatic Society. 12. Of Ahuramazda.

thus :—‘ Who is the most health-giving for the country, which the demons have enchanted away¹ from (all) good things ? to whom has the office of its *dastûr* been assigned² for the teaching of the wicked and the false ? ’ (14) To him Ahuramazda replied thus : ‘ The potentate³ (is) for keeping the country salutary, who has not exceeded⁴ (the limits of his authority), [that is, he does no harm to the good], who is well-directing [that is, he issues righteous commands], who is of noble blood⁵ and also a priest, who (is) versed in warfare (*patkâr*⁶), renowned in the land, (and) holy ; such a one⁷ is the most health-giving (ruler) of the country.’⁷ (15) And this I declare to thee, namely : ‘ The apostasy of destruction is like unto a four-footed wolf, that⁸ gives up the world to a confused formation⁸ [that is, it drags it into confusion by its action] ; it is he who afflicts⁹ the opulent person [that is, he robs him of his wealth] with¹⁰ a murderous hand;¹⁰ and he throws into confusion superior habitations¹¹, the homes of (the people of) the world. (16) But horrible strife¹² doth descend upon that country, besides the wicked *daêva*-worship¹³, (and) besides the dishonest slander ; nor does the horrible strife, nor the wicked *daêva*-worship, nor the dishonest slander disappear¹⁴ from that country, until they (the people of the land) acknowledge¹⁵ him,

1. *Avispârt*, “ delivered away,” “ removed.” 2. *Debrânt*, lit., “ conveyed.”

3. Av. *sâstar*, Skr. *shastar*, “ a ruler,” “ a king.” Lit., “ the potentate of a country (is) for rendering it healthy.”

4. *A-raftag*, lit., “ not gone (beyond).”

5. *Āzâta taōkhmak*.

6. Or, “ in (religious) controversies.”

7-7. Meaning that, such (people are) the best restorers or reformers of the country. 8-8. *Mûn zak gêhân frâj yehabûnêt ôl vartag tâshishnîh*.

9. *Vîmârinêt* ; the Persian word *bîmâr* is also used sometimes in this sense.

10-10. *Khûnishma dast*. West reads *khûmyân dast*, “ by the hand of the assassin.” It might be read : *khûnîgân-dast* or *khûn-yehvûn-dast*, “ a bloody hand.”

11. *Madam katrûnishnîh*.

12. *Avârûn an-âshîh*, “ immoral discord,” “ wicked struggle.”

13. Reading : *daêva-nîyaishma*. 14. *Avîsâihêt*, lit., “ is annihilated.”

15. *Yehabûnd padîrishma*, “ they give acceptance to.”

the priest who (is) the spiritual guide, who (is) the eloquent¹ speaker¹, who (is) the truthful preacher, who (is) the holy Tanû-sara. (17) And when they will accept as (their) spiritual leader him who is the holy Tanû-sara, the eloquent speaker, and the truthful preacher, then those (people) of the land will obtain redress² whenever they desire it, but not (so) by unlawfully³ deviating from (*min*) the Zarathushtrian Religion.”

(18) And as to the restorer of the Religion, Âtarô-pâta, son of Mahraspend, the descendant⁴ of the Fryâna⁴ (race), (and as to) the nature⁵ of the high connection of the glory with (his) family, this, too, the Revelation mentions, namely :—“ When, righteousness is exalted⁶ by the descendants and offspring⁷ of the Tûrânians, when it is said⁸ to be elevated by the Fryânas, [that is, when it is there accepted by them⁹], they further the material world of holiness with perfect¹⁰ understanding,¹⁰ and involve¹¹ the wicked in distress; and, O Zarathushtra! they, too (*ham*), rely¹² on Vahûmana, their joy (is) in the words (of¹³ Ahuramazda¹³).”

1-1. *Pûr gûftâr*; *pûr* meaning lit., “ full.” “ complete,” “ perfect.”

2. *Batshâzinishnîh*, “ the remedy of a disease.” 3. *Lâ-âinînak*.

4-4. *Fryâna nâf*. The Fryânas were a border tribe, a clan of the Tûrânians. They appear to have been friendly to the Irânians, and were converted to Zarathushtrianism. According to the author of the Dînkard, Âtarô-pâta-i-Mahraspend was a descendant of this race. Doubts must have been felt by certain classes of the Irânians as to whether so much piety and zeal for the Religion could sincerely be shown by a Fryâna, hence the writer cites the authority of the Gâthâ wherein the Fryânas are alluded to. The passage quoted here is a Pahlavi translation of the *Yasna*, *hâ XLVI*. § 12 (see Mills, p. 262). Dr. West instead of reading *Fryâna nâf*, reads *pârsishna va vâch* “ questions and statements.”

5. *Chîgûnîh*. 6. *Lâlâ yehamtûnêt*. 7. *Naftagân*; Dr. Mills in his translation of the Gâthâs reads *nafteshô*. *Nâfân* and *naftagân* stand for the Avesta *naptyaêshû* and *nafshuchâ*, which are both connected with the Sans., *nâbha*. 8. *Gûft* may be for Av. *aojyaêshû*. 9. The Fryânas.

10-10. That is, *Ârmaiti*, “ devotion,” “ humility.” 11. This seems to be a translation of the Avesta word *thwakhshanghâ*. 12. Av. *aibî mbist*.

13-13. Added from the Gâthâ XLVI. This whole quotation is very interesting like other similar ones occurring in the Dînkard, as showing that there were more than one edition and translation of the Avesta, extant at the period, out of which only one has survived to us. It is also probable that the author is giving his own explanation of the Avesta. The Pahlavi version of the Avesta passage, as we have it at present, is :—*Amat lâlâ yasharâêlh min nâfân va naftagân î Tûrân abjêt pavan Fryânân zak gûft* [*aîgh tamâ padîrishna yehvûnêt*], *pavan bûndak mînishnîh gêhân frâj yehabûnd pavan tûkhshâkîh*; *âêtûn ôlâ-shân ham pavan Vahûmana katrûnd* [*pavan frârûnîh*], *ôlâshân zak î Aûharmazda râmînitârîh yemalelûnd* [*zak mandavam yemalelûnd zyashân râmînitârîh azash yehvûnêt*].

(19) "The birth of Zarathushtra is from us who are the Ameshaspentas ; we, who are the Ameshaspentas, are thus liberal to thee."

(20) *Ātarô-pâta* was a descendant of *Frashâ-vakhsha*,¹ (and) well-destined ; regarding him this, too, is revealed, namely :—"That steel² age, in which that man, *Avarethrabâõ*,³ will be born, the organiser of prosperity, the furtherer of holiness, possessing a high status in society,⁴ son of *Ātarô-pâta*, son of *Mahraspand* :—"I admire also this *Avarethrabâõ*, the restorer (of the Religion), this one (*aê*) who (is) of the holy *fravâhar*.⁵"

(21) And (about) *Vakaêdrûg-dah*,⁶ the descendant

1 The name occurs in the *Fravardîn Yasht*, sec. 109 : *Frashâ-vakhshahê ashaônô fravashîm yazamaidê*. He seems to be a progenitor of *Ātarô-pâta*. The Pahl. *tûm* at the end of the word, is sometimes used as a variant of *taôkkhma*. Hence *Frasha-vakhsha-tûm* means "of the family of *Frashâ-vakhsha*." *Ātarô-pâta* flourished in the reign of *Shahpûr II.* (A. D. 309-379.)

2. Comp. Pers. *fûlâd*, "steel." According to the Pahlavi writers the world has already passed through three ages : the gold age, the silver age and the copper age ; we are now in the fourth and the last, namely, the steel age.

3. This name is found written in Avesta characters. From this and the former passages it appears that this *Avarethrabâõ* is the same personage who is known as *Zarathushtra*, the son of *Ātarô-pâta*. The book of advice known as *Andarz-i-Ātarô-pâta* was written by the latter for the instruction of this *Zarathushtra*. *Ātarô-pâta* was the high-priest and prime minister of the Sâsânian king, *Shahpûr II.* The *Fravardîn Yasht*, § 106, refers to one *Avarethrabâõ*, son of *Râstare Vanghant*, whom Dr. West identifies with this *Zarathushtra*, son of *Ātarô-pâta*. This theory however cannot be accepted for the following two reasons :—(1) The list of names given in the *Fravardîn Yasht* is, as far as these names can be identified, arranged in the order of the times in which the persons flourished. If so, *Avarethrabâõ*, son of *Râstare Vanghant*, would belong to the age of the Prophet's immediate successors. (2) It does not appear that any of the names in the *Fravardîn Yasht* belong to the Sâsânian period. *Āreta-khshatra* and *Tanû-sara* had greater claims for the inclusion of their names in the list than *Zarathushtra*, the son of *Ātarô-pâta*.

4. *Hanjamanîg*. 5. This is a quotation from the *Fravardîn Yasht*.

6. The reading of this name is doubtful. It may be *Vakêdrûg-dâ*, Av. *Vâkhedhrô-dâ*. The name does not occur elsewhere as the name of a person, and therefore cannot be identified. Av. *Vâkhedrakae* is the name only of a mountain in the *Zamyâd Yasht*, § 4.

of Mânûshchîhar,¹ and the ancestor of Âtarô-pâta, the well-destined, it² speaks thus :—“ From him was Avarethrabâô (born) ” ; and from this one (will be born) also those who are the opponents of the Religion, the arch-infidels whom they call also Mazdakians.³ (22) As this, too, it² says about them, namely :—“ Thou shouldst pore over this Religion of mine with a spiritual mind,⁴ O Zarathushtra ! [that is pore over it exceedingly (*kabad*)], when many, tutored by infidels, proclaim the practice of righteousness and priesthood as (conditions of) sinlessness, (though) they are (really) un-informed (people), and practise (them) little.” (23) In the Mazdayasnian Revelation this (is declared), namely :—“ Observe thoroughly the Revelation, and seek a redemption for them, or (*va*) for any one whatever of them, who⁵ have been disturbers of the whole material world⁵, and are not restrained⁶

1. In the *Bândahishna*, chap. XXXIII, Âtarô-pâta's genealogy, as well as that of other high priests, is traced back to this Mânûshchîhar. He must not, however, as it is sometimes done, be confounded with the Kayâniân king Mânûschîhar. 2. The Revelation.

3 The followers of the heretic Mazdak who is supposed to be one of the followers of Mânîh, who was put to death in about A.D. 276-277. Mazdak was put to death in A.D. 528. “ All men, Mazdak said, were, by God's providence, born equal—none brought into the world any property, or any natural right to possess more than another. Property and marriage were mere human inventions, contrary to the will of God, which required an equal division of the good things of this world among all, and forbade the appropriation of particular women by particular men. In communities based upon property and marriage, men might lawfully vindicate their natural rights by taking their fair share of the good things wrongfully appropriated by their fellows. Adultery, incest, theft, were not really crimes, but necessary steps towards re-establishing the laws of nature in such societies. He preached on abstinence from animal food, other than milk, cheese or eggs, on simplicity of apparel, etc.,” (Rawlinson, *The Seventh Oriental Monarchy*, p. 343). The Pahlavi text refers to a third impostor like Mazdak, who preceded the latter, and who must have flourished in the time of Âtarô-pâta, two centuries earlier. He might be a follower of Mânîh.

4. Reading : *ahû-mînishna*, lit., “ (with) the mind of a spiritual guide.” Reading . *hû-mînishna*, lit., “ (with) sincere meditations.”

5-5. *Lit.*, the heretics “ who have become opponents (of the good Religion) in the material world.” 6. *Agiriftâr*, lit., “ are uncaptivated by.”

by the prescribed¹ rules of holiness, which are (meant) for the best among the living ones ; and such is the Religion of the Ahuramazda-worshippers ; (but) they grant freedom to their own race, they declare actions for their own, and grant to their own the share (thereof). (24) As to food and provisions they are careful, so that they say that food should be in proportion to (one's) hunger ; as to procreation they say that their lineage should be declared through the mothers ; and concerning wolfishness² they proclaim² that anything they would do in the manner of wolves they should do to the gratification of (their) desires ; their offspring is like that of the wolf after the mothers. (25) They form their lineage through the mothers, they would buy a woman like cattle³ ; also those of the offspring (that are born to them) as son-brothers⁴ they take to young women,⁵ (saying) thus : ‘ We have delivered them to you to be mothers (*ól amîh*),⁶ it is not possible that you should stand to them but as mothers ;’ they do not even believe in an ordeal, not even when one submits himself to it openly [that is, acquits himself] ; they swear falsely⁷ in the case of their children, so that the sin of promise-breaking⁸ accrues through them highly (*madam*), and even in their own selves.”

1. *Âyîn-âômand*, lit., “ regular.”

2-2. *Gûrgîh khûnënd*, Pers. *khwândan* ; otherwise, “ they wickedly practise (Pers. *khûnîdan*, *khûn*, “ blood ”) wolfishness.”

3. *Ôlâ-shân nâtrîk-î gaôspend zabûnând*.

4. An appropriate expression for the issue of an inhuman union.

5. *Bar*, probably, from Avesta, *barethrî*. Pers. *bar*, “ a young woman.” *Bar* also means “ embrace,” Av. *vara*. The text apparently refers to the spread in Persia of the teachings of an alien school of philosophy. 6. Pahl. *am*, “ mother.”

7. Lit., “ They deceive (others) as to their children.” With reference to this passage West remarks :—“ This quotation, from a Pahlavi version of an Avesta text, would probably be very applicable to the state of the Persian people at many periods in the fourth and fifth centuries, when heresy was prevalent, and orthodox Zoroastrianism was by no means universal. Some of the evils mentioned are inseparable from slavery at all times.”

8. The sin of *mîtrôg-drûjîh*, or breaking a promise, referred to here, includes also the taking of a false oath.

(26) Regarding the reformation (*âvâstârîh*) of the Religion by the immortal-souled Khûsrûî¹, the son of Kavâd, it² says here thus :—“ During their degenerate condition, a man will be born, who (will be) righteous (and) immortal-souled, who (will be) an eloquent³ speaker,³ a man of learning, to listen to whose words (there will be) an assembly, [that is, whatever he speaks, he speaks with authority], (and) when he administers justice [that is, to sinners], he shall deal out punishment to them. (27) Certainly,⁴ he exercises (his) influence⁵; when he casts himself in (their) neighbourhood (by a chance), the lookers-on⁶ from that community of that awful personage⁶ are immediately appeased;⁷ owing to him even those men, who were smiters⁸ of the pious⁸, become charitable (*dâtâr*), (and) destroyers of affliction (*sij-dâg*)⁹; just as now those who¹⁰ scattered away religious wisdom, are relievers of distress owing to you (Zarathushtra) of the Spîtâmas, who are the reliever of distress.”

1. Khûsrûî I. who ruled over Persia from 531 to 578 A.D. In the reign of his predecessor Kavâd arose the great heretic Mazdak, whose evil influence was all powerful at his court. Mazdak's extremely socialistic views found no congenial soil in the Persian mind, and the nobility and the priesthood becoming jealous rose against him, and brought about his downfall. Khûsrûî, as heir to the throne, took a leading part against the unpopular preacher, and called an assembly of the learned to settle issues with him. Mazdak and his heretical teachings were condemned (A.D. 528-9). It was about this time that the final edition of the Pahlavi version of the Avesta seems to have been compiled. 2. The Revelation.

3-3. *Hûzvân-khînîdâr*. Comp., Old Pers. *khînîdan*, “to embellish,” “to decorate;” from Av. *khan*, “to shine.” West, “approver of speech.”

4. Reading: *bâstân*, comp. Av. *bâidhista*, “most assuredly,” and Pers. *bâstân*, “in olden times.”

5. *Pa-fshârêt*, for *pavan fshârêt*. Comp. Pers. *fashârdan*, “to squeeze,” “to exert pressure.” Khûsrûî must have been a great and awe-inspiring speaker. Dr. West, “The constant outpouring of perplexity (*pêch shârîdan*) by the perverters is the fear of that hero.” The passage is not clear.

6-6. *Dîdârân î ôlâ vîra bîm*. 7. Lit., “immediately take their seats.”

8-8. *Yasharûb-jan*. 9. *Sij-dâg*, lit., “burners of distress”; Av. *îthyeyangh*, “calamity,” and *dah*, “to burn.” 10. *Amat* is here used as a substitute for *mân*.

(28) About Anaōshag-rûbân's¹ vanquishing the leader of heresy, this, too, it speaks, namely:—"On the whole² I tell thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas! that in their age, he who (is) a prominent friend (will be) a disbeliever and the greatest deceiver of the wicked as well as of the holy; Anaōshag-rûbân (will be) the leader of armies,³ the lifter-up (*afrâj*) of creatures, of those creatures that are holy, so that they⁴ will go back to their (proper) work with a view to render the soul immortal⁵; (since it is) that Anaōshag-rûbân who (will be) the centre⁶ of true actions, and the utterer of (true) replies."

(29) And about the sign of the coming of the devastators of the sovereignty of the country of Irân and of (its) Religion a⁷ well-known miracle⁷ occurred, in connection wherewith (*avô*) the Revelation declares this, too, namely:—"Then, when, O holy Zarathushtra! the first sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the tyrants become more spiteful smiters and more unforgiving⁸ in the land, and on that account they do harm to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and even to all those lands in which is manifested the advent (*yehamtûnîtan*) of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the country; and thus the man, who is farsighted⁹ and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment.

1. Naōshiravân, the Sâsânian emperor, the last of the great rulers of ancient Persia, who supported the Religion, is referred to here.

2. *Harvispîn*.

3. *Haênâdâr*; Av. *haênâ*, Sans. *saênâ*, "an army." It can also be read *khaênâdâr*, "a decorator," "a reformer," "a light-bearer;" from Avesta, *khan* "to shine." West, *ayûkhtâr*, "controller."

4. That is, the people of the world.

5. There seems to be a pun on *anaōshag-rûbân*.

6. *Patvastâr*; lit., "one who links up or joins together;" comp. Av. *paiti* and *band*, "to fasten."

7-7. *Afdâ î shem*. 8. *An-âmûrzîtârtar*. According to the oriental view, the spirit of forgiveness is the mark of a good ruler.

9. *Vînâg*, lit., "seeing"; Av. *vin*, "to see"; Per. *bînân*.

(30) "Then, when the second sign (of the coming) of the ravagers of the country (appears).....¹

(31) "Then, when the third sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the *âthvava* (priests) become indiscrete² talkers [that is (to say), they do not speak anything wisely]; for this reason³ they (the people) do not accept them, and that (too) when they do not speak the truth; (but) the ravagers of the country believe in them, and on that account, too, they do harm thereby to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and to every land in which is manifested the advent of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the country; and thus the man, who (is) farsighted and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment.

(32) " Then, when the fourth sign (of the coming) of the ravagers of the country appears, the consecration⁴ of fires disappears⁵, and (so) do holy men, so that they take no care of them (the fires), nor do they convey the consecrated water⁶ to the *ratû*,⁷ so that they, (who are) the ravagers of the country, withholding (his) stipend,⁸ do not pay it to the *ratû*; and on that account, too, they do harm to the house, and to the village, and to the town, and to the country, and to every land in which is manifested the advent of any teaching whatever; (namely) those who (are) the ravagers of the

1. The text describing the second sign of the coming of the ravagers is missing in the original manuscript. This second sign probably appeared in connection with the warrior-class.

2. *A-vichîtâr*, "without judgment."

3. *Hanâ râê mâ*, lit., "for this reason because....."

4. *Hû-barishnâh*, lit., "the pious conveying."

5. *Lâlâ ađjêt*; Av. rt. *vaz*, "to take flight."

6. *Zaōsra*; Av. *zāōthra*, "the fluid substance consecrated and offered to good spirits."

7. The spiritual preceptor, the representative of God on earth.

8. *Bâhar*, "a fee," "a share."

country; and thus the man, who (is) far-sighted and intelligent, keeps a watch over it, so that the country may be given knowledge through (his) judgment."

(33) Regarding the downfall¹ of the Irânian monarchy, this, too, it says, namely:—"O Zarathushtra! that very worker² of iniquity² will lead³ to a perverted⁴ constitution⁴ those country peoples, so that they shall cause⁵ the destruction⁵ of those who hold⁶ possession of a powerful sovereignty⁶; and then⁷ that one is a perfect smiter of the pious people, then⁷ he is their destroyer according to (his) wish. (34) That worker of iniquity, too, O Zarathushtra! does⁸ not live long after that⁸; besides, his progeny are extirpated⁹ [that is, they are annihilated]; besides, his soul falls to the bottom of the dark abode which is the horrible¹⁰ hell; and on account of their¹¹ own deeds (and) entirely¹² owing to themselves indescribable¹³ unhappiness¹⁴ befalls their bodies, when they do not give acceptance to¹⁵ the *âthrvan*¹⁶ (priest) who (is) the spiritual leader, who (is) the orator,¹⁷ who (is) the truthful speaker, who (is) holy. (35) That wicked one, O Zarathushtra! he¹⁸ boldly (*frâj*) opposes in favour of¹⁹ the temporal and spiritual leadership of the

1. *Han-châpishna*. 2-2. *Mar*, Av. *mairya*. 3. *Yehamtûnînet*, lit., "will cause to arrive."

4-4. *Ôl vartak tâshishnîh*; Av. *varet*, "to pervert," and *tash* "to frame," 5-5. *Hû-shkâftak barâ vabîdûnayên*, lit., "they may cause the entire break-down of (those)", Av. rt. *shkap*, "to break"; Pers. *shkâftan*.

6-6 *Mûn ôlâ haît khâtâêêh î tûbânîk havâ-and*. 7-7. *Adîn...adîn*.

8-8 *Lâ dêr âkhar dêr-zûvêt*, "does not live long, long after (that)."

9. *Nasênd*, Av. *nas*, "to decay" "to be destroyed."

10. *Âdrang*, vide chap. V, § 7, note 2. 11 That is, of those who are iniquitous. 12. *Harvispîn*.

13. *A-dât*, lit., "not given or denounced before." Or, *âdât*, "established," "destined." West, "unseemly."

14. In the manuscript, the word is written *asht*, which is a miswriting for the following word *a-shâtîh*. Comp. Av. *shâiti*. 15. That is, they do not follow the guidance of.

16. *Âsravan*, Av. *âthrvan*. West reads *asrûn*, "imprisonment," from Pahl. *asrûntan*, "to bind." 17. *Pûr-gûftâr*.

18. That is, the righteous spiritual leader mentioned above.

19. *Pavan*, lit., "for."

whole embodied¹ world, which I so well deserve²; and he (also) opposes (*patkârêt*) the selection³ of an evil (and) fabricated religion³; and (he is) against the acquittal⁴ of (all) suitors,⁵ whether guilty⁶ or guiltless,⁶ who by (allowing) the distant⁷ living of (their) original family-relations in villages⁷, shall make them very miserable.⁸

(36) ‘‘ And as to the land, too, through which Aharman⁹ wanders, he destroys those (who are) of that country through disease and other calamities; and besides (*barâ*), over¹⁰ near that country¹⁰ befalls immoral strife¹¹, besides the immoral *daêva*-worship,¹² (and) besides the iniquitous slander. (37) And even from that country that immoral discord does¹³ not disappear,¹³ nor that immoral *daêva*-worship, nor that iniquitous slander, until¹⁴ they acknowledge¹⁵ as (*ól*) the *âthrvan* him who is the spiritual leader, the orator, the truthful preacher, and holy; and when they (so) acknowledge him, it is then that those countries obtain relief if they wish, but not by any unlawfulness¹⁶ (resulting) from them,¹⁶ O Zarathushtra ! ’’

(38) And this that is recounted (above) (is) a statement¹⁷ in which (there is) many a thing (that is) deprecated,¹⁸ which survives¹⁹ in (the Avesta), (and) which comes¹⁹ (to us) from the

1. *Astâumand*. 2. *Aîgh li shapîr shâyîm*; comp., Pers. *shâyîdan* ‘‘ to be worthy of. ’’

3-3. *Daênâ-tâshishmîh vichîr kardan î vad*, lit: ‘‘ the approval of the fabrication of a religion which is evil. Here *tâshishmîh* is used for *tâshishnûg*, Av. *tash*, ‘‘ to make, ’’ ‘‘ to frame. ’’

4. *Barâ-dahishmîh*. 5. *Patkârtârân*, ‘‘ litigants. ’’

6-6. *Dravandân-ich yasharûbân-ich*.

7-7. *Dûr-hastishna vis dâtak î bûmîk*; refers to opulent people who live at a distance from their poor family-relations, and are not in touch with them, nor are they helping them.

8. *Hû-nîyâzân-ich vabîdânând*, lit., ‘‘ make them entirely needy. ’’

9. *Ganrâk-mârnûg*, name of the evil destructive spirit. 10-10. *Madam avô zak matâ*. 11. *An-âshîh*. 12. *Daêva-nîyishmîh*. 13-13. *Avisâhêt*, lit., ‘‘ is annihilated. ’’ 14. *Pîsh min zak vad amat*. 15. *Yehabûnd patîrishna*. 16-16. *Âînînagî min zak*. 17. *Nisang-î*.

18. *Nîfrîhêt*; Pers. *nîfrî*, meaning ‘‘ execrations. ’’ 19-19. *Pavan yehvûnêt yehamtûnishna (min Avistâk)*.

Avesta, (happening) after (the age of) Vishtâspa until the overthrow of the Irânian monarchy from the territory of Irân; it is manifest that this, which is written (therein), came to the knowledge of the people of the world. (39) This, too, is a superior evidence¹ of the above (statement) :—“ And if this, which is declared by the Avesta concerning the occurrences which (are to be) manifest after (the age of) Vishtâspa until the end of the Irânian sovereignty, had not taken place, the belief in the Avesta which too, was till the present time such a treasure (*chabun*), and which will certainly be (so in the future), (and) from which are revealed in its respective place the destruction and annihilation amongst those rulers and *dastûrs* from (the time of) Vishtâspa onwards, could not have survived to² us (up to now).”

1. *Gaôkâs*, for *gaô-âkâs*; Av. *gûp* and *kas* “ to see ”; Pers. *gavâhî*.

2. *Ôl lenâ lâ patvast havâ-âe*, lit., “ could not have been connected (*patvast*) with us.”

CHAPTER VII.

About the marvellousness of the manifestations (which were) publicly (*paêtâk*) revealed after the overthrow of the Irânian monarchy from the territory of Irân, until the end of the millennium of Zarathushtra and the arrival of Aûshîdar¹, the descendant of Zarathushtra.²

(1) There happened³ this miracle of the faith⁴, too, concerning the knowledge about the first bondage (of Irân), about the ninth and tenth centuries (of that millennium), which is revealed by the Avesta. (2) (It is) the present spectacle, which is the indicator of the condition (of Irân), such as the overthrow of the Irânian sovereignty from the territory of Irân, and the destruction of (all) laws⁵, customs and ways (of the Irânians) by the monarchy of (the nation with) dishevelled hair,⁶ and of

1. The Prophet had three sons in his lifetime and three others are to be born to him from the seed he leaves behind in this world. The first of these is Aûshîdar.

2. *Zaratûhshân*, compare *Spîtâmân*, "of the family of the Spîtâmas." Aûshîdar's descent as described below will, from the mother's side at least, be from Zarathushtra. 3. *Havâ-at*, lit., "there was."

4. *Vâvarîgânîh*, "faith," "confidence." The meaning of the sentence is that the prophesy by Zarathushtra regarding the coming of the great ones in succession after his death and about their success or adversity, has been fulfilled up to the age of the writer and, therefore, there is no reason why those marvellous sayings of the Prophet relating to the events which are yet to happen in the future, should not come to pass as true.

5. *Rastag*; Pers. *rastah*, "rule," "institute."

6. *Vijârta-varesa*. These are referred to, in section 47 below, as the Turkish or Arab demons. They came to Irân from the east. In the *Vahûmana Yasht*, chap. II, §§ 22, 24, 28, and chapter III, §§ 1, 6, 13, it is stated that they will invade Irân in the first millennium of the Religion.

the Christians¹ of high skill. (3) And also (such as) the commixture² of all the laws and the correlatives², too, of all those of the 4 systems of beliefs³ which are uppermost⁴, and the coming with them of the sodomites⁵ and the low⁶ and the dark⁷ and the maimed⁸ of the time, and the destruction and overthrow of men of birth⁹ and fame¹⁰ in their age.

(4) And the deviation¹¹ of the nature of wisdom from the Irânian to the non-Irânian countries, which (is) a demonstration¹² of the truth and modesty of the Religion, and gratefulness, and peacefulness, and charity, and other virtues, the entertainment¹³ whereof (is) an embellishment¹³ regarding the nature of superior wisdom. (5) And the abundance¹⁴ and violence¹⁴ of heresy, and falsehood, and deceit, and slander, and quarrelsomeness,¹⁵ and fraudulence, and ungratefulness, and discord, and miserliness and other vices, the connection whereof (with one, causes)¹⁶ also the deterioration¹⁷ of character¹⁷, and the abandoning¹⁸ of the care¹⁸ of the Ameshaspentas of fire, water and earth. (6) And the tyranny of the evil religion¹⁹ and idol-worship, and the lessening²⁰ of liberty,²⁰ and the abundant²¹ prevalence²¹ of greed in the person

1. These are supposed to be the Byzantine Christians. 2. *Agavîn-ham dâtagîh va patvandîh-ich.* 3. *Vâvarîhastan.*

4. *Ôl avartar pâtg.* Dr. West considers that these four faiths are Zoroastrianism, Mahomedanism, Christianity, and either Judaism or Idolatry. The reference is here to some system or brotherhood, such as we now have of the Bihâists in Persia, which consisted of a mixture of certain elements of the existing principal religions.

5. Comp. Pers. *kavan*, or *kuvan*, "a sodomite."

6. *Khîrtakân.* 7. Comp. Pers. *têreh*, "obscure," "dark."

8. *Âzîdagân*; comp. Pers., *âzîdan*, "to injure," "to prick."

9. *Bûnîk*, "of a good family or origin." 10. *Paêdâk*, "well-known."

11. *Frût gashtan.* 12. *Nimûtan.* 13-13 *Nîvârîshna mâhmânîh.*

14-14. *Kabadîh va chîrîh*, "excess and violence"; West reads, *kabadîh (î) vichîrîh*, "the abundance of the decisions."

15. Comp. Pers., *siturg*, "impudent," "quarrelsome."

16. Vices which lead to or mean.

17-17. *Khvârtan î haêm.* 18-18. *Shedkînâ pâhrîjîh* ("respect, reverence").

19. *Aka-daênîh.* 20-20. Reading: *kamîh î âzâtagîh*; or, reading: *âvâtagîh*, "prosperity." 21-21. *Vêsh pâatakshâêîh.*

of mankind, and the fulness¹ of heretical² views² in regard to sorcery, and the abundant³ propensity³ of many (a people) for suppressing⁴ the Religion of God.⁵

(7) The annihilation of the mastership of men, of one⁶ being over the other⁶, the desolation of cities⁷ even by grievous⁸ distress⁸, and the non-Îrânian evil monarchs who oppose one another and (their) grievous⁹ wounding,⁹ and the butchery¹⁰ of cattle, and the passing away¹¹ of the spirit of joy from the Îrânian countries, and the lodgment of lamentation¹², and weeping¹², and mourning¹³, and clamour in the territory (of Îrân), and irredeemable¹⁴ stupidity¹⁴, and degeneration¹⁵, and misfortune¹⁶, and the shortening of the life of man. (8) And (also) an abundance¹⁷ of laws¹⁸ of a conflicting nature¹⁸, and the approval of infidels by¹⁹ the oppressors, and the disapproval (by them) of people of good character and learning, and the fast²⁰ and frequent approach of want²⁰ and pestilence and other adversities, and the disruption²¹ and perverse²² constitution²² which overpower the internal provinces and lands belonging

1. *Pârih*. 2.-2. *Jvît dâristânîh*. 3-3. *Kabad girâyishmîh*.

4. *Madam stûbîh*, "overpowering." Pers., *stûh*. 5. *Yazatân*, God. 6-6. *Aêvag madam tanîd*.

7. *Jîvâkân râstâkân*, "populated places." 8-8. *Mústî-ich î girân*. 9-9. *Girân raêsha*. 10. *Zanishna*.

11. *Pazdîgîh*, comp. Av. *pazdu*, Pers. *pazdî* "a worm"; hence, "consumption or destruction." 12-12. *Shîvan va mûî*. 13. *Sna ãtyân*.

14-14. *A-vandîshna kaúdanîh*; comp. Pers., *kaúdanî*, "stupidity." West reads *avandîshna kadîh*, "unobtainable stature."

15. *Nasît zûrih*. West, "non-existent strength."

16. Lit., "a destiny which has received a blow;" or, according to West, "blighted destiny."

17. *Kabadîh*. 18-18. *Âin î sarâtag sarâtag*; lit., "of different kinds." Comp. Av. *saredha*. As an alternative for *ain* West suggests *haêna*, "squadrons."

19. Lit., "among." 20-20. *Zût zût rasishnîh î nýâyj* (starvation). West, "the coming of the Zôti (reading: *zãõta*) to want."

21. Comp. Av. *shkap* or *chap*, "to break down." Comp. Pers. *shkâftan*.

22-22. *Vartag tâshishnîh*, Av. *tash*.

to the Irânian districts. (9) And the maintenance¹ of infidelity¹ to the Religion of God, the leanness² and affliction³ and slander of those of the good Religion, and the crying⁴ and wounding⁵ of the propagators of the Religion and (other) wickednesses, and the extirpation of most of the good works in the districts of Irân. (10) Much other misery which has been smitten⁶ during these two centuries (mentioned) in the Avestâ, some of which has passed away (with them)⁷, some of which (is) visible (now), and (some) of which is coming on as is evident (*paêtâk*).

(11) And this, too, (is) a statement regarding them, (which) the Revelation mentions thus: "That (is) the age which is highly mingled with iron⁸ [that is, (it is) of iron from any standpoint⁹ they view it], in which strongly¹⁰ begging¹¹ apostates will be born among them.¹² (12) Their strength (is) this that their approval¹³ is blind¹⁴ to both the doctrines¹⁴; their begging (is) this that always when they are able they do harm to others; when an old man appears at a meeting¹⁵ of youngsters,¹⁶ the latter¹⁷ are unfriendly¹⁸ to him on account of the evil age

1-1. *Â-zandîh dâshtagîh*; comp. Av. *zanda*, "a false interpreter or the Avesta," "an infidel."

2. Av. *nî-zairîna*, Pers. *nizâr* "macerated."

3. Comp. Pers. *gardîh*, "misfortune."

4. *Khrûsagîh*; Av. *khrus*, "to cry."

5. *Khâstûgîh*; comp. Av. *khad*, "to pierce"; Pers. *khûstan* "to extirpate."

6. *Makhîtunt yegavîmûnêt*. 7. That is, with those centuries.

8. Reading: *ayagênîn* (Av. *ayanghaëni*), generally read *âsînîn*.

9. *Kûstag*, lit., "side." 10. Comp. Skr. *sthurâ*, *sthûla*; Pers., *siturg*, "thick," "able-bodied". West, "sturdy."

11. *Khvâstâr*. 12. *Ash baën*.

13. *Pasand*. 14-14 *Avînishna kolâ 2 âînag*, that is, they do not at all approve of the two doctrines. West, "their approval is unobservant of both the doctrines (*âînag*)."

15. Reading: *karku*, comp. Av. *karshu*, "a thick crowd," "a meeting;" or reading: *gurôg*, Pers. *gurôh*, "a crowd." West, *galag*, "a crowd."

16. Comp. Av. *varshni*. DM. *gû-dânân* "those who know how to make speeches." 17. Lit., "they." 18. *A-dûst*; Av. *zush*, "to love." That is they prove themselves hostile to him.

in which that man, who (is) a sage¹, is born [that is, they are unfriendly to the high-priests of a (Zoroastrian) religious institution,²].

(13) "They speak flatteringly³ [that is, they utter⁴ smooth words⁴], and they are wicked, and they use very eloquent⁵ language, so that they do render useless the teachings of *aêrpats* and *dastûrs*; and they dissever⁶ the temporal authority from the spiritual authority, and they attribute evil reputation to royalty and high-priesthood as (being) immoral, but (when these two are) united, (then) they bear⁷ a good name.⁸ (14) Anything, which they say, is always⁸ bad⁹; and that country which had a judge,¹⁰ they cast into a destructive¹¹ ordeal¹², (namely) into hell; know that they do inflict injury to all¹³ of them¹³ therein, until they attain to entire (*barâ*) wickedness through¹⁴ the (religious) reckonings they rely upon¹⁴, (both) he who is of the evil offspring disseminated¹⁵ by the apostate, (and) he who is the worst wolf, full of calamity¹⁶, full of depravity.¹⁷

1. *Frazânak*, Av. *fra* and *zan*, "to know."

2. Reading: *Aêrpatistâna dastôbaran*. Here *aêrpatistâna* is to be distinguished from *dapêristâna*, "a scientific institution."

3. *Âzâta gûbishna*; comp. *âzâtîh*, "praise," "freedom."

4-4. Comp. Pers. *charb zabârî*.

5. *Pârdagîntâr*. Reading: *pârtagîntâr*, Av. *pouru* and *taka* "flowing"; it means "fully-flowing" or "very eloquent." Also comp. Pers. *pardak*, "an enigma;" hence "enigmatical."

6. *Sigûnd* "they cut." Huzvâresh rt. *sig*, "to cut."

7. *Hû-nâm*. West's rendering: "they bring together (*avô ham*) those (who are) singular."

8. Comp. Old Pers., *hakaramchîy*. 9. *Agîh*, "evil"; West, "mischief."

10. *Dâtôbar*. 11. *Ganâg* for *ganwâg*, "smiting," "painful." Av. *angra*, rt. *angh*, "to torment." 12. *Var*; Av. *varangha*, "an ordeal."

13-13. Reading: *ham-ashân*. West, *amtyân*, "without intermission."

14-14. *Pavan aûshmârishna madam yegavîmûnd*, lit., "through the (religious) reckonings (or recitations) which they rely upon." That is, by acting according to the directions of their evil religion.

15. *Dûsh-vîst*; *vîstan*, "to emit seed", Av. rt. *vîp*.

16. *Volghen*, transcribed in Avestic characters; lit., "calamity."

17. *Sarîtarîh*.

(15) "They strike here (below), the friend (smiting) him who (is) a friend; they defraud¹ him (the friend) of (the reward of) his own deeds [that is, always when they are able to do so, they would rob him of his wealth], and they make it over to him from whom they get² abundance³ in return; (and) when not (so), they seek him who (would be) an associate³ in theft³, and get the latter (*zak î zakâê*) to defraud the poor man, so that they may seize upon his belongings (*khvâstak*); and they drive⁴ him⁵ away when he would make a complaint.

(16) I shall not again create for thee, not here (below, such) a friend for him who is a friend, nor⁶ a brother for him who is a brother, nor a son for him who is a father, nor even a father for him who is a son; advised by me and putting faith in me they (will) reside⁷ in desirable places [that is, they will stay wherever they should (stay)], and they will walk in the garment⁸ in which they should (walk); and as to their (path) they will be made to quit⁹ it for the path of faith, and they will give utterance to the propitious (*avzûn*) learning (derived) from a knowledge of me."

(17)¹⁰ "This, that is (*ae*) the propitious learning of those of ours, we recognise as existing on account of the ascendancy of the poor¹¹, and the downfall of the great—greater than the poor on account of education—so that he (the poor) is, therefore,

1. Reading: *zabûnênd*, (traditional reading) *zadûnênd*; Chaldæ *zab*. "to buy" "to rob." According to DM., *zivend*, Av. *dib*, "to deceive," Pers. *ziv*, "deceit," "fraud."

2-2. A denominative verb from *patishna*, "abundant food."

3-3. Reading: *nishîn-jan* or *nishîn-gan*, "an associate in smiting," comp. Pers. *nishîn*. West, *nishîn-gân*.

4. *Rîvînênd*, Av. rt. *rich*, "to throw off," "to abandon." It can also be read *rîjînênd*; comp. Old Pers., *rîzîdan*, "to be bruised," "to be broken into pieces," "to rot." 5. The poor man.

6. *Va la*, 7. *Mânishna yehvând*.

8. *Barhâmak*, comp. Pers. *bar ham kardan*, "to put on together," "to wear."

9. Comp. Pers. *gûsârdan*, "to abandon."

10. Sections 17 and 18 do not seem to be the words of Ahura-mazda. 11. *Kas*, "the low."

at the mercy¹ of the tyrant in every respect.¹ (18) One who is thinking of the spirits,² becomes a spirit; one who (is acting) like a tyrant, becomes a Kavîg,³ being demoniacally disposed, one becomes a demon; and being a Kavîg in disposition, one becomes⁴ a follower of thieves.⁴”

(19) When good disposition and wisdom turn away from the countries of Irân [that is, they pass away], then destruction⁵ and winter, too, produced by the demons who are *daêva*-worshippers, rush together over these Irânian countries from the neighbourhood of disasters (*vôighn*), so that there will be less of rain, and there will be an increase in the secretly-moving and deceitful pestilence, that is plague; thus those of perverted wisdom, too, who are wicked, and even the unholy infidels rush together as companions⁶. (20) Like unto the howling (of the demons) they clamour thus:—“Consume and destroy, O king!⁷ since (it is) for thee to consume, and (it is) for thee to destroy; destroy even the (sacred) fires⁸, and consume even as food those of whom *srâôshâ-vareza*⁹ has been always the protector, and those who lead through (their) guidance the poor man of righteous judgment.” (21) That is, they would make them entirely separate¹⁰ (from others), and smite them; they carry away their wisdom which (is their) wealth; (know) that (*havâ-at*) when they rob them of their wealth, their¹¹ wisdom is lost.¹¹

1-1. *Pavan kolâ mandavam-î pavan pâe î ôlâ î sâstâr yehvûnêt*. Lit., “in every thing he will be (or stand) at the foot of the tyrant.”

2. *Maînûg mînâg*. 3. Originally, a royal title, degraded later on and applied to persons spiritually blind. 4. *Ol dûjân hakhtêt*.

5. *Levî-mandavamîh*, “annihilation.”

6. *Pavan ham-hakhagîh*, Av. *hakha*, “a friend.” Comp. Pers. *hamk-hwâh*, “a fellow-citizen.” 7. Meaning, the king of the demons

8. That is, the consecrated fires established in sacred places of worship.

9. The priest of penance or obedience is so called. Or, “those of whom the practice of obedience (*srâôshâ-vareza*) to Ahuramazda has been the protector.”

10. *Hû-shkâftan*; comp. Av. *skap* or *chap*; Pers. *shkâftan*, “to break down,” “to split.” 11-11. *Ashân khratû bûrt yehvûnêt*, lit., “their wisdom is carried away.”

(22) “ And in that age, O righteous¹ friend¹, descendant of the Spîtâmas ! my desire is not for thy coming,² nor for (spreading) the belief of the departure of the soul (to the spiritual world), [that is, the conveying and conducting of a truthful³ speaker³ (like thee) are (then) not required]; (in that age) those who are mean-spirited⁴ infidels will destroy this Word of thine, (namely) the Avesta and the Zand, [that is, they shall render them powerless⁵]; those mean-spirited infidels will injure their own souls for the love of the wealth which they produced.⁶”

(23) And about the ninth and tenth centuries this, too, it⁷ reveals namely⁷ :—“ While⁸ that age is in progress, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! this happens that many a heretic will preach⁹ on the righteousness of the *ratû*-ship and the *dastûr*-ship,⁸ and few on the wickedness (of demons) ; and (under that garb) they will dry up¹⁰ waters, and wither¹¹ trees, and annihilate¹² all prosperity the manifestation of which (is) through holiness.”

(24) He, Zarathushtra, again enquired of him thus :—“ So what do they give to them thereby¹³, O Ahuramazda ! when they dry up waters, and wither trees, and annihilate all prosperity the manifestation of which (is) through holiness ?”

(25) Thereupon Ahuramazda replied (to him) thus :—“ So do

1-1. Comp. Pers. *dâst i vîzah*, “ a sincere friend.”

2. *Yâtânishna*, “ coming.”

3-3 *Mitra-gû*, “ a speaker of love and friendship.”

4. *Kûdag* ; comp. Pers. *kûtâh*, “ mean.” West, *hardag*, “ perfect.” There is a reference here to mean-spirited teachers of other religions, who distorted the true meaning of the Avesta. 5. *Nizâr*, “ lean,” “ macerated.”

6. *Kard*, lit., “ which they made.” 7-7. Lit., “ (the Revelation) speaks thus :”

8-8. The Pahlavi passage should read thus : *Amat zak avibâma sâtânêt, hanâ yehamîânêt, Spîtâmân Zaratûshtra ! aîgh kabad aharmôg ratîh va dastôbarîh yasharûbîh yemalelûnd.....*

9. *Yemalelûnd*. ‘ will speak.”

10. Comp. Pers. *nâsîdan*, “ to be lean,” “ to decay.”

11. Av. *hushka*, “ dry ;” Pers. *khûsîdan*, “ to dry up,” “ to shrivel,” or “ *khûshîdan*, “ to wither ”. 12. Av *nas*, “ to decay.” 13. *Pavan zak*

they give them those (things), O Zarathushtra ! while (*amat*) they¹ declare something² greater² for (their) progeny and relations,⁸ such as (they would) for their own souls, so that they speak much⁴ in favour of a share (*nîrmat*) for themselves, [that is, that for their own selves]. (26) Besides, they give (reward) to the Kîgs⁵ and the Karapans⁵, to the shepherd⁶ who (is) a husbandman, and to the swift-horsed man who (is) a warrior well-known⁷ (among them), in such a manner as⁸ we in this world distribute a share of meat to those who are greater than the former, so that they may bestow on us sovereignty (*sharîtâih*); [(that is) in such a manner as⁸ we here below give meat (as a present) to those whom we hold highly dear.]⁹ (27) The wealth of a wicked man even here (below), O Zarathushtra ! is in the midst of the house¹⁰, among uncivilized¹¹ people, a lofty ornament¹²; (know) that we¹³ hold strong opinions¹³, of which the acceptance¹⁴ is most expressed¹⁴, just like the judgment of a poor pious man regarding one who is worthily righteous, whose public piety is to respect¹⁵ duties and acts of merit.

1. They, that is, the heretic spiritual guides and high-priests, flatter them, and manage to obtain their fees from their congregation in this way. This is probably a reference to the degraded condition of the priesthood.

2-2. *Mîn zak mas*, lit., "greater than those."

3. *Nafshâ-ân* in the sense of *khvîshân*.

4. The priests talk much for obtaining their fees rather than for saving the souls of their people.

5-5. These are the spiritually blind and the deaf people.

6. *Anshûtâ-pâha*; Av. *pasu*, *fshu*; Av. *fshuyant* "thrifty"; *fshû*, "to increase." 7. *Aêvâj-aê* for *aêvâjîk*. 8. *Chigân*. 9. The meaning of the whole paragraph is doubtful. The reply to the question is not quite fitting. The sense seems to be that presents are distributed to those whom the donors love or whose attention they wish to draw towards them. In the two centuries in question people will obtain gifts by flattering others. This act of unholiness will cause the drying up of water, the withering of trees, and the destruction of sacred fires.

10. Reading: *pavan mîyân mânishnîh*. If we read it: *pavan mîyân mînishnîh*, "in a moderate view."

11. *An-ârstân*, lit., "unrefined"; comp. Pahl. *ârstân*, Pers. *paêrstân*, "to adorn," "to elevate"

12. *Bûland vaêrâyishnîh*. 13-13. *Dîná î stavra vakhdûnim*.

14-14. *Î patîrishna gûbishnatar*. 15. *Franâmishma*; Av., *fra-nam*, "to bow down."

(28) “ He asked of me again, thus :—‘ Will (there) be¹ so in that age, here (below) in this world, the best manifestation of the Ahuramazda-worshipping Religion [that is, will² any one profess truly the Ahuramazda-worshipping Religion²] ? ’ ”

(29) Thereupon Ahuramazda spoke thus :—“ There will be, O Zarathushtra ! such superior³ ones among those men, as have been here (below) eloquent theologians, and they will be also men of limited wealth⁴ in the material world ; and the wicked and tyrannical men will call them, too, pestilence-creators and destruction-producers, (full) of harm and sorcery ; excepting thee, O Zarathushtra ! they will sanctify righteousness more largely, more powerfully, and more strenuously⁵. (30) Blind are those devils, who communicate with thee, and who are unaware of the tyrants ; and observant are those devils who communicate with them⁶, and think intelligently⁶ ; unknowing are those apostates who being near cause opposition against them so that this they say, namely : ‘ What thou sayest is manifest to us, that is, it is not so as thou declarest it ’ ; when⁷ they speak (further) thus : ‘ This business of thee, O man ! is not mine [that is, it should not be done by me], nor thine [that is, you also should not do it], because this (is) no piety [that is, it is no act of merit]. ’ (31) Since this one has been created for these words and thoughts of thine, of which thou, too, art aware—Aûshîdar, who is a picture of the Thinker of every thing whatsoever is here,—O Zarathushtra of the Spîtâmas ! for by the (material) intermingling of his own soul it comes into notice whether he is a holy person, or he has not been so.”

1. *Haiti*. 2-2. Lit., “ will there be the dwelling of the Ahuramazda-worshipping Religion in anyone.” 3. *Madam*. 4. I have read *andagag khvâstâg*, “ little wealth.”

5. Reading : *arvandâg-âômandîhâtar* ; comp. Av. *aurvanta*, “ a warrior.”

6-6. Lit., “ who think with knowledge of those who are in communication with them.” 7. *Mân* is here used for *amat*.

(32) And this, too, it says, thus :—“ As to those who will take¹ birth¹ in the ninth and tenth centuries, I tell thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! that they will be mostly the *drûjas* of greed, (and) it will be in their² wombs that they will be moulded, they who will help the vicious through their greatness in leadership, or through their fame in being followers (*pasôpâêih*).”

(33) About them this, too, it says, thus :—“ Those men are more worthy of destruction ” ; ‘ so spoke about them Ahuramazda, namely ’ :—“ those (so-called) holy persons, who carry about dead bodies in this world³, in order⁴ to destroy every (creature)⁴ of mine (by its infection) ; they destroy fires and deeply flowing⁵ waters ; their bodies (are) also cesspools of water⁶, which (are) of a frightful⁷ aspect⁷, (and) they are more helpful to causers of distress, those who are the corpse-holding wicked men (*dvavands*). (34) Regarding them I say to thee, O Zarathushtra of the Spîtâmas ! that in those ninth and tenth centuries (there) will be born⁸ those who (are) the progeny of the *drûjas*, and are the wound-makers⁹ of Aharman, even one of them is more fit to be killed¹⁰ than ten *daêva*-worshippers ; and they, too, cause destruction to those (creatures) of mine—those of my Religion—regarding whose destruction¹¹ they say thus : ‘ If it is necessary for them to live, (they shall live) in our

1-1. Lit., “ come.” 2. That is, in the wombs of the *drûjas*.

3. The crime of carrying dead matter, without proper ceremonies and formalities, was regarded by the ancient Persians as a very heinous one. According to the *Vendîdâd* a person convicted of this offence deserved the extreme penalty of the law.

4-4. Reading *pavan kolâ nastan* (Av. *nas*) *î li*. West, *pavan kolâ dastûr*, “ according to every high-priest.”

5. *Gîrân tachishma*. 6. West, too, reads *mayâ-vakhdân*, Pers. *âb-gîr*, “ cesspools of water.” 7-7. *Châharag-âbmand î sahmân*.

8. *Yehamtûnd*, lit., “ come,” “ arrive” (in this world).

9. *Raêsha-gâr* “ killers ” ; lit., “ wound-makers ” ; comp. Av. *raêsha*, “ wound ” ; or Pers. *rôshgâr*, *rôsh*, “ wicked ” ; hence “ wicked-doers.” West, *reshgâr*, “ wound-producer.”

10. *Zanishnatar*. 11. *Zanishma-âbmandîh*, lit., “ destructiveness.”

own way'; but (*va*) they are wicked, and they reduce the power¹ of the great ones. (35) The worst² even (is) that they commit sin in the matter of precedence and subordination, who call thee one³ like Aharman³, O holy one of the Spîtâmas! they call them champions⁴, who kill those of thy Religion who are Ahura'nazda-worshippers. (36) O Zarathushtra! they celebrate⁵ even my *yazishna* and *nîyâyishna* rituals without (naming) thee⁵; and O Zarathushtra! they think this thy worship as worst,⁶ and thy extollings as worst; they think also of these two blessings as worst, the Avesta and the Zand, which I announced to thee, I who am the most bountiful of spirits. (37) They encourage⁷ the worst kind of⁸ bloodshed⁹ as the best action for men, (namely) immoderate slaughter, who declare joy (to result) from that worst kind of deed; they also destroy¹⁰ (for themselves the bliss of) spiritual abodes; they annihilate¹¹ their own souls¹¹; they cause ruin to the bodily existences of this world; they consign their own souls to lamentation¹²; and (they destroy) the Religion, too, on which is based¹¹ the mode¹⁴ of leading¹⁵ (to the right path) the people of the good Religion, who are associated with the most evil people of the same period."

1. *Va pavan masîh kâhênd*, "and they diminish those in authority."
2. *Vatarîh* for *vadtarîh*. Reading: *va tarîh*, "and their arrogance." The sin in the matter of precedence and subordination, as explained further on, is disrespect towards superiors and ill-treatment of inferiors.

3-3. *Ganrâk vârag*. To *vârag* comp. Pers. *vârêh*, "like," "resembling"; that is, one resembling the evil spirit Aharman. It can also be read *janâg halag*, "striking (and) destroying"; to *halag* comp. Pers. *halk*, "ruining," "leading to destruction." West reads *khalakô*, "a trifle." His rendering is: "the sin which is smiting thee, they call a trifle (*khalakî*)." 4. *Nîvâg*; *nêv*, "a hero," "a champion." West reads *va janâg*, "and the smiter."

5-5. *Barâ min lak zak-ich î li yazishna va nîyâyishna âfrînênd*. The text in the original has been restored by me to suit the context. West reads "*barâ min lak zak-ich î lagân vandishna âzârênd*, "they distress those (duties), too, which (are) to be acquired (by) thy people (*lagân*)." 6. Otherwise: "they condemn this thy worship."

7. *Srâyênd*; Av. *thrâ*, "to nourish." 8. *Sarî-tar*. 9. Av. *raêsha*. 10. *Marenchînênd*. 11-11. That is, they destroy the happiness of their souls in heaven, by submitting them to damnation in hell.

12. *Khrûsîshna*; Av. *khrûdkh* or *khrus*, "to bewail." 13. *Madam mâ*, lit. "on which (is)." 14. *Âlnînak*. 15. *Râyînîtan*.

(38) And this, too, it¹ says (namely) :—“ Zarathushtra asked Ahuramazda thus :—‘ So what (is) it (which) we should prescribe for those, who are not capable of military² exploits², that is, they have no weapons³ of war,³ they have no soldiers, and no supervising⁴ protector⁴; and their tormentors are many ?’
39. Ahuramazda replied thus : ‘ Thou shouldst develop the strength of those men who are strong-minded⁵, in whom (there is) a characteristic⁶ of⁷ being without comprehension,⁷ who⁸ are capable of joining the army⁸, (and) whose⁹ tormentors are many.’ ”

(40) And regarding the passing over of authority from the evil ones of that period this, too, it¹ declares, namely :—“ Zarathushtra asked thus : ‘ Does that one, O Ahuramazda ! who is a Kaê or a Karapan, who is the worst ruler in authority, mingle again with the good¹⁰ ? ’ (41) Ahuramazda replied : ‘ That one, too, O Zarathushtra ! ’ (42) Zarathushtra enquired of him thus : ‘ Does that one, too, O Ahuramazda ! who belongs to good sovereignty, mingle again with the good, such as the Kaêsara¹¹ and the Khâkân¹² ? ’ (43) Ahuramazda replied to him thus : ‘ That one, too, O Zarathushtra.’ ”

1. The Revelation. 2-2. Reading : *pavan dâra-snesh* (for *snesh-dârîh*), lit., “ for wielding weapons ”; comp., Av. *dâra*, Skr., *dhâra*, “ the sharp edge of a weapon,” and Av. *snatha*, “ a smiting weapon.” It might be read *pavan kâr î daênîh*, lit., “ for religious exploits,” which meaning is not applicable to the context. West, *pavan drîgûsh*, “ through being poor.”

3-3. *Avzâr*. 4-4. *Madam pâmag*. 5. *Tôsht* (Av. *tevîshi*, “ strength ”) *mînishna*; better reading *tôshîn mînishna* (from the same Av. word).

6. *Dakhshag*, Av. *dakhshâ*, lit., “ a characteristic mark.” 7-7. *Pavan hûsh mân lâ hâit*, lit., “ who are nothing in point of understanding.”

8-8. *Pavan spâh tûbânîk havâ-and*. In the absence of intelligence you should do the best you can by developing their physical strength.

9-9. *Afashân kabad bîshîtâr*. 10. That is, “ Does he ultimately improve and come in the class of good rulers ? ”

11. Refers to the Kaêsara or Cæsar of the Eastern Empire of Rome.

12. The monarch of the ancient Chinese Empire in the West. The idea in this paragraph is, whether an ordinarily good ruler in Persia will attain to a mighty name again as those of the great neighbouring Empires.

(44) About the same evil ones¹ this, too, it says, namely:—“ They, when they are cognisant and (when) they understand, prefer *dirams*² (money) to (words of) holiness, that is, a reward³ appears to them to be better than good work and righteousness; they prefer darkness⁴ to light, and the worst world (of hell) to the best one (of heaven), and they promote difficulties. (45) ‘ About them, too, I say to thee that they are more to be destroyed than the leaping⁶ snake⁷, which (is) like the wolf and the lion; and they continuously advance⁸ in malice and harm until⁹ the time when⁹ that man comes, who (is) Chithrô-maêsana¹⁰ the holy, with (his) victorious club (*vazra*).’ (46) He marches (forth) with three (times) fifty¹¹ men who (are his) disciples, who (are) strong, lofty, watchful of their duties¹² and religious opinions, who (are) of broad¹³ shoulders,¹³ of stout arms, very popular¹⁴, so that

1. Refer to §§ 37-39. 2. *Diramak*; comp. Pers. *diram*, name of a silver coin, hence “ money.” West, . *galimag* “ sayings.” These men know the law, yet for evil designs they prefer money to right conduct.

3. *Pârag*; comp. Pers. *bâreh* or *pâreh*, “ a bribe,” “ a bribe given to a judge,” “ a reward.”

4. In Pahl. *tam* or *tûm* is used; comp. Av. *temangha*, “ darkness.”

5. *Avâgînênd*, “ help forward.” 6. *Shasp*; comp. Pers. *shasp*, “ leaping.”

7. *Gaz*; comp. Av. *azi*, Pers. *gazâ*, “ a biting serpent.”

8-8. *Hamâe min zak franâmênd*.

9-9. *Vad amat*. 10. Chithrô-maêsana is spelt in various ways. West suggests that the primary form is *Chîtrô-mêhan*, Av., *Chîthrô-maêthanem*, “ of the racial home;” a title applied to a river in Kanga-daêza, and also to the *dastur* presiding over that province. It is supposed to be another name of Peshô-tanû, son of Vishtâspa. It is believed that he is immortal, and will appear again in the world on the Day of the Resurrection, and restore to Irân her old Religion.

11. Lit., “ fifty triplets,” that is 150. This number is indicated in the *Vahûmana Yasht*, chap. III, 27, 29, 42: *Va frâj sâtûnêt Pêshyô-tanû î bâmâk, levatâ 150 gabrâ î yasharûb mûn hâvishta î Peshyô-tanû havâ-and, pavan sihâ samûr jâmak pavan maînuç shapîr yakhsenûnd*. West translates “ fifty triplets.” 12. Lit., “ work,” “ business.”

13-13. *Frâkhû sùpt*; Av., *supti*, Sans. *shupti*; comp. Pers. *sujt*, “ the shoulder ”

14. *Kabad millîyâ*; Semitic, *s. v.*, “ popular,” “ democratic.” West, *kabad milîh* “ very hairy.” The description of the hair is however given separately later on.

their stout¹ stature (is clothed) in black (garment made of fur);² wherefore (*aîgh*) those demons and the vicious ones are afraid of them. (47) And that one smites Aharman together with the brood³ of which he is the father,⁴ the "demon of greed", whom, as is manifest, the *drûj* worships⁵ with a complete worship⁵; and those (of his disciples), who march forward on high service⁶ on horseback, smite the Turkish⁷ demon with dishevelled hair,⁷ the Arabs, and also Shedâspa⁸, the Christian Arûmân.⁹

(48) "And he instructs men chiefly in the instruction¹⁰ regarding (their) duties, the contented and the discontented; whoso does not agree in what he says, is not pleased by him¹¹; (but) contentedly lives¹² he, O Zarathushtra! whom he¹¹ brings round to (believe in) the Religion. (49) The same (person) he exalts¹³ with that mace (of the Religion), who (is) that¹⁴ very¹⁴ (person) who is rendered happy¹⁴ through (his) hands, (whose) happiness¹⁵ he is to maintain¹⁵ with his powerful arms, and with his youthful strength.¹⁶ (50) He attaches

1. *Stavra*; see Av. s. v.; West, "rough." 2. *Sihâkgîmîh* for *sihâk-gûmîh*, lit. "in black colour."

3. *Dâmân*, "creatures." 4. *Ab*, "father," the usual form in Pahlavi is *abû*. West reads: 3 *azg*, "three branches," viz., the Turkish demons, the Arabs and the Shedâspes: Pers. *azg*, "a branch."

5-5. *Yazêt pavan agavîn yazishma*.

6. *Bâland pîshagîh*.

7-7. The Turks were so called. These are the original inhabitants of Tartary, who finally settled in Europe. The Ottoman Turks had not, of course, come into existence.

8. This name is written Shedâspîh in *Vahûmana Yasht*, chap. III., §§ 3, 5, 8, 21. It is supposed to be a corrupt pronunciation of the name of some Byzantine emperor or general who defeated the Persians. Theodosius is the name suggested.

9. The Byzantine Romans were known to the Irânians as Kirâsiyâkig.

10. *Âkhizishma*, Av. *hach*. "to guide"; originally from *â-hachûan*, "to teach." 11. The teacher. 12. Lit., "walks contentedly."

13. *Masînêt*; comp., Av. *masu* Pers. *mâh*; hence "to cause to be great"

14-14. *Hanâ-ham*.

15-15. *Khvârîhêt khvâr dâshlan*; comp. Av. *khâthra*, "repose."

16. Comp. Av. *tevîshi*, "strength."

power and victory entirely (*barâ*) to the Religion of Ahuramazda, and on account of that power and victory all (the people) become reverent¹ to it; when those (personages will) come who are the (unborn) sons² of Zarathushtra, who are to produce the Renovation in the world, (to produce) the undying and immortal ones who will be hungerless and thirstless long, for ever and everlasting (time)³.”

(51) And regarding the destiny⁴ of the ten centuries comprised in the one millennium of Zarathushtra, and the intelligence (of the coming) of Aûshîdar, son of Zarathushtra, this, too, it relates, namely:—“When that century, which (is) the first concerning the Ahuramazda-worshipping Religion, from the time that Zarathushtra proceeded to the conference onwards (*frâj*) passes, what is destined (*barîn*) for the first century? (52) Thereupon Ahuramazda replied: ‘The sun stops⁵ (for sometime).’ (53) What is subsequently destined for the second, and third, and fourth, and fifth, and sixth, and seventh, and eighth, and ninth, and tenth⁶ centuries? (54) Thereupon Ahuramazda replied: ‘The sun stops (for some-time.)’

(55) “Then, when the (last) thirty years of the tenth century are unelapsed⁷ [that is, when thirty winters are unelapsed (*lakhvâr*)], a maiden who (is called) Shemîg-abû⁸ walks forward to the waters⁹, she⁸ (who is) the mother of him who

1. *Fra-nâmêt*, “bows to,” “respects,” Av. *fra-nam*.

2. These are Aûshîdar, Aûshîdar-mâh and Saôkshâns, who appear each at an interval of 1,000 years to renovate the world.

3. *Dêr hamâê vad avô vispa*. 4. Comp., Pers., *barin frahâng*, “the science of Divinity,” also “name of a book ascribed to Tahnûras;” *barin dâira*, “the heavenly sphere,” “the terrestrial globe.” West, *ôvîrînag* “separation.” 5. Otherwise, “The sun conceals itself.” Comp. the uses of the Persian word *nihumbîdan*, “to stop,” “to cover” to conceal;” (see Steingass).

6. What occurs in the tenth is given below separately.

7. *A-rânag* for *a-rândag*, “unelapsed,” lit. “not passed.”

8. *Shemîg-abû* is the Pahlavi rendering of the Av. name *Srûtat-fedhrî*. *i.e.*, “having a renowned father,” (Zvârish). 9. To the Lake Kânsu

(is called) the illustrious Aûshîdar¹, and her origin is from Vôhû-raôcha², the son of Franya, who is related to the family of Isatvâstra³, who (is) the son of Zarathushtra, (and who is) born from Aurvij.⁴ (56) Then she sits in that water, and drinks it; and she highly conceives⁵ in her body⁵ those superior (*madam*) germs, which were the third of the last germs for Hvôvi, those which the holy Zarathushtra dropped; and those (germs) produce in her that son whose name is *Vakhshînîtar î Yasharâêih*,⁶ 'The Increaser of Righteousness.' (57) Though she is fifteen years of age⁷, the maiden has⁸ not before that united sexually with men,⁸ nor even afterwards when she becomes pregnant, until the time when she gives birth.

(58) "When that man attains the age of thirty, the sun stands⁹ still⁹ in the zenith of the sky for the lapse of ten days and ten nights, and it comes back again to that spot where it was¹⁰ created first at (the time of) the original¹⁰ (*frâj*) creation, so

1. In the *Fravardîn Yasht*, § 129, he is called *Ukshyat-ereta*, "The Raiser up of the Bones (of the dead)," "The Revivor." The name of the maiden who gives birth to him is *Srûtat-fedhrî*. In the *Saddar Bûndahishma*, she is called *Bad*. It is stated that, bathing in the Lake *Kâsava*, she will become pregnant from the seed of Zarathushtra, which is preserved there, and will bring forth a son. 2. One of the three sons of Frânya remembered in the *Fravardîn Yasht*, § 97. He appears to belong to the family of Isatvâstra. See foot-notes, pp. 86-87.

3. Isatvâstra was the eldest of the three sons of Zarathushtra, born to him in his life-time. He was the chief of the priests, and became the *Magûpatân-magûpat* of his age. He died when the Religion was a hundred years old. The two other sons, *Aûrvatatnara* and *Khûrshîd-chihar* were agriculturist and warrior respectively.

4. She is apparently one of the three wives of Zarathushtra. The names of Zarathushtra's wives are not found in the Avesta, except that of *Hvôvi*, the daughter of *Ferashaôshtra*, whose name occurs in the *Fravardîn Yasht*, § 139. 5-5. *Frâjêt*; comp. *frûkhtan* or *afrûkhtan*, "to kindle."

6. *Vakhshînîtar î Yasharâêih*, an imperfect transcript of the Avesta name *Ukshyat-ereta*.

7. This was considered to be the age of puberty. At the age of fifteen a person was supposed to have entered full manhood in ancient Irân.

8-8. *Levatâ gabràân barâ vifyîtan*. 9-9. *Barâ yegavîmânêt*. 10. *Fratûm frâj brêhînêt*.

that it occupies one quarter out of four quarters¹, and sheds² (its) burning light² over all the *kaēshvars*, which (are) seven. (59) So, too, of themselves, O Zarathushtra! from such circumstances³ (so, too) the manifestation of them is, so that they (the people) should know that (it is) the millennium which is destined⁴ (for those) who have been heard⁵ of by listening⁵ to this superior (*madam*) Religion⁵; so, too, they (are) for whom people do not know⁶ then that it is a thing⁷ that is extraordinary.⁷

(60) “ Then, when that man becomes thirty years of age, he confers with the Ameshaspentas (archangels), who (are) good rulers, who (are) sincerely liberal⁸; on the next day⁹, that which is a bright day, it is manifest as though the embodied world (*ahū*) is unembarrassed¹⁰, and without the Kaê and the Karapan [that is, it is neither dumb nor deaf as to things pertaining to God], and without distress¹¹ [that is, it has not made itself separate from the things pertaining to God]; and it¹² is rendered full of life¹² [that is to say, it has become raining], and water¹³ again appears¹⁴ at different places in Airyana-vaēja, where the good Dâitya¹⁵ (is).”

(61) These are the characteristics of the two great centuries, the ninth and the tenth; the accuracy of the foretellings regarding what is to come to pass (is ascertained from) what (*denâ*) (has already) happened; and the accuracy (of the prophecies) regarding those events of those two great (centuries) which have already arrived, (and) which are described above, are being witnessed¹⁶ (by us).

1. Lit., “ one finger-breadth out of four fingers-breadth.” 2-2. *Tâpêt*. 3. *Min aētân*. 4. *Barîn*. 5-5. *Pavan vashammûnishna vashammûnt*. 6. When these signs are not observable, people must know that the proper time for the coming of the Renovator has not arrived. 7-7. *Mandavam-t ê jvîtar hasti*. 8. *Hû-dahgân*; Av., *hû-dâo*; comp. old Pers. *hûdah*.

9. *Frâdâg*; that is, on his 31st birthday; the morrow of the Day of Judgment. 10. *A-mûst*. 11. *A-nas'honishma*. 12-12. *Pûr khayâ dâtîg yegavîmûnêt*. West, *pûr khayâ dâtîg*, “ produced full of life.”

13. *Mayâ*. 14. *Yegavîmûnêt*. 15. The name of a river in Airân-vaēj, the *Vanghû Daitya*, (the “ good-created,”) of the Avesta. 16. *Gaōkās*.

CHAPTER VIII.

About the miracles which (happened) after the end of the millennium of Zarathushtra and the advent of Aûshîdar, until the end of the millennium of Aûshîdar, from the knowledge of the same period¹.

(1) The miracles of Aûshîdar at (his) birth in bodily form, of (his) gloriousness and words and deeds², (of) the position³ of the sun in the middle of the sky for ten days, the annihilation of the fiends of the four terrible⁴ races, the production of 3 cloudless⁵ springs for the trees, the enfeebling⁶ of the fondness of excess and blemish⁷, the much strengthening of the bonds of union⁸, the enjoyment⁹ of the good friendship of foreign countries, the great progress¹⁰ of the philosophy (*dânakîh*) of the Religion, and the extolling of the greatness¹¹ of the resources¹¹ of the Mazdayasnian Religion, the several kinds of criminal scourges¹² for the smiting (of wickedness) by Aûshîdar.

1. *Min âkâsîh î ham zimânak.*

2. West: "as to birth, glory of person, sayings and deeds."

3. West: "standing."

4. Comp. Pers. *zandah*, "terrible," "wicked." West's reading is *zang*, from Av. *zangra*, "the foot"; DM. 4-*zanga*, "four-legged."

5. Reading: *an-avar-givîh*, Av. *awra* and *gar*; comp. Pers. *ba abra girifta*, "cloudy." Hence the whole expression signifies "cloudless."

6. *Nizârîgîhastan*, comp. Av. *zar*, "to be old"; Pers. *nizâr*, "lean," "macerated."

7. *Frehî-bût va âbbî-bût*, comp. Av. *buiti*, "an idol"; lit. "the idol of excess, and the idol of vice." West, "superfluity and destitution."

8. *Patmân*, Pers. *paêmân*.

9. *Râmîhastan*, "indulgence"; perhaps "the indulgence to the good-friendship of non-Arian countries."

10. *Mêh-vakhshishnîh*, lit., "the great growth (of learning)."

11-11. *Mazîmîhâ î chârân*; comp., Av. *mazena* (*maz*) "exalted," "greatness," and Pers. *châr*, as in *lâ-châr*.

12. *Mâr-jan*, comp. Av. *ashtrâm-mairîm*, "an instrument for punishing criminals." Crime and wickedness were smitten away from the world by Aûshîdar by means of his religious instruments.

(2-3) In the fifth century of the very millennium (there was) the appearance of the wizard Mahrkûsha¹ for four years², in those years which are famous³ in all the *kaêshvars* that are

1. Pahl. *Markûsa*, Av. *Mahrkûsha* (see Westergaard's Fragment VIII., 2). Pahl. *Markûs* is mentioned in the Pahlavi Version of the *Vendîdâd*, Fragard II, §§ 22, *seq.*; *Dînâ-î-Mainûg-î-Khratû*, chap. XXVII., §§ 24-33; and *Dâdistâna-î-Dînîk*, chap. XXXVII., §§ 94-96; and off and on in the *Dînkard*. The reference to him in the Larger *Bûdahishna* runs as follows:—

Amat hazârak î Aûshîtar roêshâ yehvûnêt, Markûs sîj-chîharî min taôkhmak î Tûr-î-Brâtrûk-raêsha, î khunîh î Zaratûshtra yehvûnt, ôl paêtâgîh yehamtûnêt, pavan yâtûk daênîh va parîg-kâmakîh sahmgûn matrâ, î Markûsân karîtûnd, vabîdûnêt; 3 shnat pavan zimistâna zak î saria, va pavan hamîn zak î garma, levatâ amar varf va takarg dahishnîh avisâînîtâr; ângûn hamâk martûmân achârak âtâsh avisâênd; va âkhar lakhvâr ârâyishnîh î martûm va gaôspend min Vara-î-Yima-kart yehvûnêt; denâ kâr râê pavan nihûftakîh kart yegavîmûnêt;—“When the millennium of Aûshîdâr comes to an end, the plague-faced (fatal) Markûs of the family of Tûr-î-Brâtrûk-raêsha, who was the murderer of Zarathushtra, will come into appearance; through the religion of the sorcerers, and through idolatry, he will cause terrible raining, which they call Markûsân; for 3 years he will be the destroyer through cold winters and hot summers, accompanied with the production of continuous fall of snow and frozen rain; thus all men will perish helplessly by fiery heat, and at last the reconstitution of mankind and cattle will be by the *Vara-î-Yima-kart*; for this purpose it was constructed in a concealed (subterranean) place.”

Markûsân in Pahlavi is also taken as a denominative adjective derived from the Chaldæ *malkôsh*, meaning “autumnal rain,” and an attempt has been made to reconcile the Irânian legend of the world destroyed by winter with the Semitic legend of the Deluge. Against this theory two objections have been raised by M. Halévy: “(1) That *malkôsh* is purely a Hebrew word, and not Aramaic; and (2) that the rains called *malkôsh* are beneficent rains falling in the arrear of the season; the ritual in which it is mentioned thanks God who causes the rains to descend. It has nothing to do directly or indirectly with the Deluge.” The most important objection is that in the Irânian legend *Mahrkûsha* is the name of a man or a wizard, who sends down hail and snow in the dire winters.

2. DM. states seven years, which does not seem to be correct from the context of this section. Other authorities mention only three years.

3. *Baên shnat zak î srûb*. *Srûb* means “famous,” Av. *sru*, “to hear.” The years in which Mahrkûsha exercised his evil power on the earth.

seven, the coming and approach of the winter of Mahrkûsha, the annihilation¹ of most of mankind and cattle within three winters and in the fourth, through the severity² of those winters of the sorcerer³ Mahrkûsha, and through the blessings of the good spirits⁴ the dying away of the male⁵ progeny⁶ of Mahrkûsha during the fourth winter. (4) The unclosing⁷ of the Vara-î-Yima-kart⁸, the coming out of mankind and cattle (animals) from it,⁹ and (consequently) the complete¹⁰ renovation¹¹ of mankind and cattle most excellently¹² occurring from them.¹³

1. *Avîsâtîshna*. 2. *Shkaftîh*.

3. Here *yâtûgîh* is used for *yâtûg-î*. According to DM., "of (resulting from) the sorcery of Mahrkûsha."

4. This is the literal meaning of the expression *dahmân âfrîn*. "Dâhmân Âfrîn" is also the title of a benedictive prayer, otherwise known as the "Âfrîn î Amesûspendân."

5. Also written *garshna*, which is generally the Pahlavi rendering of the Av. *varshni*, "a male animal," rt. *varesh*.

6. Reading: *zâgân*, comp. Pers. *zâg û zâq*, "children;" according to DM. it can be read *zâishna*, "birth;" Pahl. *zâdan*; Av. *jan*, "to beget."

7. *A-khûmbîshna*, from Pahl. *khûmbîshna*, "concealing or hiding into a jar (Av. *khumba*)."

8. Read the description of this Vara given in detail in the Av. *Vendîdâd*, Fragard II., §§ 25-42. Ahuramazda commands Yima to make a Vara, thus:—"Âat tem Varem kerenava, charetu-drâjô kem-chit paiti chathrushanâm, hathra taðkhma upa-bara pasvâmcha staðra-nâmcha, mashyânâmcha, súnâmcha, vayâmcha, âthráâmcha sukhrâm saðchen-tâm. Âat tem Varem kerenava charetu-drâjô kem-chit paiti chathrushanâm, narâm aiwi-khshôithne; charetu-drâjô kem-chit paiti chathrushanâm, gavâm gâvayanâm" Yima is forewarned by Ahuramazda of a dire universal calamity happening in the future, which will clear off imperfect humanity from this world. He is, therefore, commanded to build a Vara as a refuge for the choice specimens of the good creation, viz., man, animal, tree, etc., which are to replace those that will be destroyed by severe winters.

9. Meaning, the Vara. 10. *Pûri* for *pûrîg*.

11. *Râbîshnîh*, "spread," "increase," "progress."

12. *Avîrtar*. 13-13. *Min ôlâ-shân yekhwântan*.

(5-6). After those winters (there was) much and great increase¹ as to² the milk of cattle, and considerable³ nourishment of man³ from milk, and no⁴ illness⁵ in the bodies of cattle; fullness and spaciousness⁶ of the world, and the glory⁷ of united⁸ humanity, and the sublime (*rabâ*) increase of liberality, and the decrease (*nizârîh*) of poverty among mankind; just as the Revelation declares, namely:—"So also, that (man), O Zarathushtra, though (*amat*) he be more unfortunate⁹ than he who (is) the acceptor¹⁰ (of his gifts, is) like the donor who, in the material world, (is) so forward in liberality by (*barâ*) his gifts; that¹¹ (man) is remembered¹¹".

(7) And this, too, it declares, namely:—"When that winter will end¹², of which it is said that it (will be) full of heavy frost¹³, and fatal¹⁴, then beasts¹⁵, dark-coloured, and walkers¹⁶ far and wide¹⁶ will proceed towards the Mazdayasnians, and so they¹⁷ will contemplate that 'Hereafter the Mazdayasnians will no more hate us than they would

1. *Kabad va rabâ avzûn*. That is, increase in quantity and quality. West, "abundant and great increase."

2. *Madam zak î*. 3. *Vêsh srâyishnîh î mardûm*. Comp. Av. *thrâ*, Skr. *trâ*, "to thrive," "to nourish." 4. *Kam*, "little," "less."

5. *Khûjîmagîh*; comp. Pers. *khûchîdan*, "to grieve."

6. *Frâkhûîh*, comp. Pers. *farâkh*, "spacious," "plentiful."

7. *Khanîîh*; Av. *khan*, "to shine."

8. *Ham-bâjîtag*, comp. Pers. *ham-bâj*, "an associate;" lit. "an association (of mankind.)"

9. *Dûsh-vakhtar*, for *dûsh-vakht-tar*, Pers. *bad-bakht-tar*.

10. *Patîraftârtar*.

11-11. *Zak pavan mânishna katrûnêt*, lit. "that one remains in the mind or thought." According to DM., *zak pavan mânishna katrûnêt*, "that one remains in the dwelling."

12. *Sachêt*; Av. *sach*, "to go," "to pass away."

13. *Vas-takarg*, "much frost," "full of snow-flakes", comp. the Pahl. text of the *Vendîdâd*, Fragard II., §§ 22 seq. *Madam ôl ahû î astâômand zak î sarîtar zimistâna yehamtûnêt, mûn min zak stahmagîh zyash vas-takarg mrûtag zimistâna*. It is the rendering of the Avesta: *avi ahûm astvantem aghem zemô janghentû, yahmat hacha stakhrô mrûrô zyâô*.

14. *Marenechîntâr*, "destroyer," Av. *mrûrô*.

15. Better *dadân*, "beasts," namely, cattle; comp. Pers. *dad*.

16-16. *Frâkhû-raftâr*. 17. The wild beasts.

their own offspring¹; like a son the Mazdayasnians will here below bring up² the cattle which are good-yielding³, with love devoid of hatred⁴.'

(8) "Then Ashavahishta will loudly summon⁵ and address⁵ the Mazdayasnians from the highest⁶ quarters⁶, thus:— 'You are Mazdayasnians (worshippers of Ahuramazda)⁷; none (of you) shall be such a slaughterer of cattle as you have been slaughterers before. (9) You should admonish good offerings to the *yazatas*⁸, you should admonish glory⁹ for (one's) person⁹; you being Ahuramazda-worshippers¹⁰, are you slaughtering cattle? (and) are you slaughtering those¹¹ of them by whom benefit is rendered unto you¹¹? who¹² will speak unto you thus [that is, on account of your help, (who) will speak to you thus]:—'You are Mazdayasnians, you will eat me for the comfort⁹ (of your body), until toads¹³ and bloody-lizards¹³ will eat¹⁴ me¹⁵.' (10) And you (as Mazdayasnians) admonish good offerings, admonish comfort (of the body), (and) the Mazda-

1. *Zâk*, comp. Pers. *zâk*. 2. *Madam debrûnd*.

3. *Hû-dâg*, "yielding in abundance objects of benefit" to the world, such as milk, etc. 4. *A-kînîh zûshâram*, "love without any tinge of malice;" comp. Av. *kaênâ* and *zaôsha*.

5-5. *Madam barâ karitûnêt va aêtûn yemalelûnêt*. 6-6. *Avatar naemag*, "highest heaven." Here the comp, adj. is used for the superlative.

7. West: "You are for the worship of Mazda."

8. Reading: *vah-dahishma pavan yezata*. According to DM., *vakhshishma pavan yezata*, "progress towards the *yezatas*." West: *vakhshishma pavan dâta*, "increase in gifts."

9-9. Comp. Av. *ahmâi tanvô vazdvare*, "renown or glory for his person;" Av. rt. *vangh*, Skr. *vas*, "to shine."

10. *Mazdayasna-ît* for *Mazdayasna havâ-ît*. 11. *Zak min ôlâshân ôl lakûm aiyâyârînêt*. 12. Meaning, the cattle as a body.

13-13. *Gaz va khun-karbâ* "scorpions and bloody-lizards;" compare Av. *vazaga*, and *kahrpu*; Pers., *gaz* and *karbû*.

14. Comp. Av. *gangh*, Skr., *ghas*, "to eat," "to devour." After the fifth century of his millennium, Aûshîdar will begin to renovate the world, when the slaughtering of cattle by men will cease, and the cattle will die its natural death, and its dead body will be eaten and devoured not by men, but by reptiles on the earth.

15. That is, "until I die a natural death, when not men but reptiles will begin to eat me."

yasnians slaughter cattle, even (slaughter) those of them by whom benefit is rendered unto them; [that is, (saying) 'you are Mazdayasnians, you eat me for the comfort (of your body), until toads and bloody-lizards will eat me.' ”

(11) Willingly¹ the Mazdayasnians slaughter cattle, and willingly the Mazdayasnians cause cattle to be butchered², and contented³ (are) the cattle when they⁴ butcher (them); and gladly¹ the Mazdayasnians eat cattle, and contented (are) the cattle when they eat them. (12) And then when good spirits stand⁵ (as judges), the slaughterers and whatever⁶ they slaughter, and the butchers and whatever they butcher, and the eaters and whatever they eat, are together judged⁷ (by them).

(13) And this, too, it declares, namely:—“ When that century comes to an end⁸, which (is) the fifth as regards the Religion of the Mazdayasnians in the second millennium, of all those who will be then living⁹ upon the earth, both the wicked¹⁰ and the righteous, two-thirds¹¹ of the country of Irân will be righteous, and one-third will be wicked; and so also the Tûrânians, those who (are) round about Irân, (and) the non-Irânians round about Irân, will remain¹²; the great increase¹³, here¹⁴ in the dwellings of those (who will be) in the material world, will remain (the same) as now.”

(14) And this, too, it¹ declares, namely:—“ When that millennium comes to an end, which is the first as regards the

1. *Khûrsandîhâ*. 2. *Bûrinênd*, (a causal verb) Av. *bar*, “to bore,” “to cut,” Pers. *bûrîdan*.

3. *Khûrsand*. 4. The Mazdayasnians.

5. *Yehvûnd*. 6. *Mûn-chesh*, “whatever object.”

7. *Pâyîd*, comp. Pers. *pâyîdan*, “to watch,” or *pây*, “rank,” “grade.” West: “are watched (by) them.”

8. *Barâ sachêt*. 9. Reading: *ahûtg*; *ahûi* in DM., perhaps for *ahûi-astâômand*.

10. Better: *dravandân-ich*.

11. Comp. Av. *dva-thrîshva*.

12. That is, they will remain as they are now.

13. *Mas-avzûnîgîh*. 14. In this world. 15. The Revelation.

Religion of the Mazdayasnians, what is destined¹ at the end of² the first century? (15) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—‘The sun³ stops at the zenith (*madam*)³.’ (16) And what is destined at the end of the second and third and fourth, fifth, sixth, seventh and eighth, ninth and tenth centuries? (17) Thereupon Ahuramazda spoke thus:—‘The sun³ stops at the zenith.’³

(18) “At the time when (the last) thirty years⁴ of the tenth century remain unelapsed⁵, a maiden⁶ who (is called) Shapîr-abû, (*aîgh*) who (is) the mother of him who (is) the good Aûshîdar-mâh, proceeds on to the water⁷; her family descends⁸ from Vôhû-raôcha⁹, the son of Frânya, who¹⁰ is related to the family¹⁰ of Isatvâstra, who (is) the son of Zarathushtra,

1. Comp. my edition of *Dînâ-î-Maînûg-î-Khratû*, chap. XXVII, § 10:—*pavan barîh va zimânag va vachêr î barîn sâtînêt*. *Barîn* in Pahlavi means: “Providence,” “Destiny,” “The Supreme.”

2. *Âkhar*, lit., “after (the first century).”

3-3. *Madam nihûmbêt*; or “the sun conceals itself, or keeps itself out of view.” This is the traditional reading, but the philological reading is *ni-khûmbêt*, from Av. *khûmba*, “a jar.” Paul Horn reads the inf.: *nihembîtan* or *nâhûmbîtan*.

4. Lit., “thirty winters.” 5. *A-rânag*, for *a-rândag*, “unelapsed”, “remained;” comp. Pers. *rûz rândan*, “to pass ones days.” West: “are unelapsed.”

6. The maiden here mentioned is *Vanghu-fedhrî* of the Avesta, whose name is here rendered into Pahlavi by *Shapîr-abû* “having a good father.” The Avesta name literally means “of a good parentage;” wherein *fedhrî* is the feminine of *patar*, *pitav*, “a father.” *Vanghu-fedhrî* is the name of the mother of *Ukhshyat-nemangh* (Pahl. *Aûshîtar-mâh*), one of the three future prophets, who will be born in order to achieve the Renovation of the world (see *Fravardîn Yasht*, § 142). In Persian the maiden is called *Vêh-pad* or *Vêh-bad*.

7. That is, to the waters of the Lake Kânsava.

8. *Frâj-taôkhmak*, “pre-lineage.”

9. *Vôhû-raôchô î Frâhnyân*, who is mentioned in the *Fravardîn Yasht*, § 97, as *Vôhu-raôchah*, the son of *Frânya*. The latter had two more sons, namely: *Ashô-raôchah* and *Varesmô-raôchah*. *Yôishta* (*Gôshsta Fryâna*) belonged to the same family. They seem to be some of the primitive teachers of the Religion. 10-10. Reading: *î baên dûtâg*.

(and who) is brought forth by (the Prophet's wife) Aûrvij¹. (19) Then in that water she sits and drinks it, (and) she conceives² highly in (her) body² those superior (*madam*) germs which (*aîgh*) (were) the second³ of the last of his germs for Hvôvi³, those that the holy Zarathushtra dropped,⁴ and those (germs) will produce⁵ in⁵ (her) that son whose name is *Vakhshînâtâr-i-Niyâyishna*⁶ [that is, offerings⁷ (unto God then) increase⁸]. (20) Though Fifteen years of age, the damsel (*zihânak*) has not before that time united⁹ sexually with the male species⁹; nor even after when she becomes pregnant¹⁰, until the time when that (maiden) gives birth.¹¹

1. Zarathushtra had three wives, namely, Urvij, Arnij, and Hvôvi, of which the first and the third were *pâdshâh-zan*, and the second *chakar-zan*. Isatvâstra was born of the first, namely Urvij (a *pâdshâh-zan*). According to the Pahlavi legend regarding the marvellous births of the three future prophets, found in the Pahlavi *Bûndahishma* (Larger Edition), chap. XXXII., § 8:—*Adîn 3 barâ* (sons) *Zaratûshtra, chîgûn Aûshîtar, Aûshîtar-mâh, va Saôkshâns min Hvôvi yehvûnt; chîgûn yemalelânêt aîgh*:—"Zaratûshtra 3 yâvar ôl nazdîgîh Hvôvi nîshâ hamâê vazlûnt, kolâ yâvar zak taôkhma ôl zimîg vazlûnt; Nâtrîyôsanga yêzata raôshnîh va zâr î zak taôkhma mekablûnt, va pavan nigâs dârîshnîh ôl Anâhîta yezata avispârt; avigâma nafshâ ôl mâtar gûmîjênd; 99999 fravâhar î yasharûbân pavan pânağîh gûmârt yegavî-mûnd. (See S. B. E., vol. V., p. 144, and compare the Dinkard, Book VIII, chap. XIV., §§ 13 seq.)

2-2. *Madam lâlâ parû-tanu mân yehvûnt*; comp. Av. *paru*, "full of," and *tanu*; *parû-tanu*, "pregnant." Or, *zak shûsra* (comp. Av. *khshudra*) *madam lâlâ fravart*, "(she drinks) those superior germs pertaining to the superior *fravâhar* (of Zarathushtra)." According to West: *ôlâ zak shûsra madam lâlâ frûkht*, "she kindles in a high degree those germs." 3-3. *Datîgar avdûm ash ôl Hvôv bûn*; here *Hvôvi* is the name of Zarathushtra's *pâdshâh-zan* ("privileged wife"). West: *ash ôl avô bûn zak frâj shedkûnt*. "(he) was dropping forth originally." 4. Here *frâj shedkûnâ* is used for *frâj shedkûnt*.

5-5. *Baên yehabûnêt*. Here in all statements and predictions of the Revelation the historical present tense of verbs is used for the future tense, and sometimes a singular verb for a plural verb. 6. Which name means "The Developer of the Worship" of "Ahuramazda. It is the Pahl. rendering of his Avesta name *Ukhshyat-nemangh*.

7. *Râtîh*; comp. the use of the Av. word *râiti*. The Pahl. word off and on means: "liberality," "charity." 8. Lit. "are caused to increase." 9-9. Reading: *levatâ gabrâân barâ vipyîtan*; comp. Av. rt. *vip*.

10. *Âpûstan*; comp. Av. *âputhra*; Pers. *âbâstan*, "pregnant."

11. *Pîsh min zak vad amat zak lâlâ zerkhûnêt*. Otherwise, "until that (prophet Aûshîtar) is born."

(21) "When that man becomes thirty years old, the sun stands still¹ in the zenith of the sky for² the lapse of twenty days and nights, shedding its burning light over all the *kaêshvars* (regions), which are seven."

(22) So, too, is the manifestation of themselves³ [that is (people) should know that a millennium is destined (for⁴ each of them)] who are known⁵ through (our) listening to this superior Religion; so, too, they⁶ (are) for whom then (people) should know that (it is) a thing which is different.⁷

(23) "When⁸ that man becomes thirty years of age, he sits in conference with⁹ the Ameshaspentas (archangels), the good rulers who are sincerely¹⁰ liberal¹⁰; during the next day¹¹, that which is a bright day, it is manifest as though¹² the embodied world is unembarrassed¹³ and without (the presence of) the Kaïs and the Karapans¹⁴ [that is, (there is) none blind nor deaf¹⁵ to the things pertaining to God¹⁶], and without distress¹⁷ [that is, it¹⁸ has not made itself separate from the things pertaining to God]; and it is rendered full of life¹⁹ [that is, it has become raining²⁰], and (there is) water again in the different districts in Aîryana-vaêja, where the good Dâîtya (is)."²⁰

1. *Barâ yegavîmûnêt.*

2. *Pavan bâlist î zak asmân*, lit., in the highest part of the sky; comp. Av. *barezishta* and *asman*.

3. The appearance and birth of the three future prophets predicted by the Revelation. 4. *Hazangrôg-zima barîn*. 5. Lit., "which is heard of." 6. The future prophets.

7. Meaning that their birth is something different (supernatural), and it is a marvellous occurrence. West's rendering is entirely different.

8. "This, too, it (the Revelation) says, namely:—" is here understood. 9. *Ham-pûrsêt*. 10-10. *Hû-dâkân*. 11. *Fradâk baên yôm*.

12. *Barâ paêtâk amat*, for *paêtâg barâ amat*. 13. *A-mûst*, better read *a-marsta*; comp. Av. *mared*, "to crush;" or, Pers. *mûst*, "miserable."

14. That is, the opponents. 15. *Lâ kûr va lâ kar*; comp. Pers. *kûr* and *kar*; Av. *ku*, *kevîta*, and *karenâ*. 16. *Mandavam î Yazadân*.

17. *A-nas'hônishma*. 18. The material world or the embodied existence.

19. *Va pâr khayâ dât yegavîmûnêt*, lit., "and lives are produced plentifully."

20-20. West differs: "that it has become extending, and is again great in various places in Aîrânvej where the good Dâîtya is." 21. Vide vol. XIII., note 2, p. 58.

CHAPTER IX.

About the miracles which (happened) after the end of the millennium of Aûshîdar and after the advent of Aûshîdar-mâh, until the end of the millennium of Aûshîdar-mâh and the arrival of Saõkshâns, from the knowledge of the same period.

(1) The miracles of Aûshîdar-mâh at (his) birth¹ in bodily form, (his) glory and words and deeds, the position of the sun in the middle of the sky for a duration of twenty days¹, and the approach² of the milk³ of cattle to the highest⁴ increase⁴, just as that (passage)⁵ says that only one young⁶ cow is milked for a thousand men [that is, it brings as much milk as (suffices for) a thousand men]; and as to leanness of hunger and thirst, so it says that from one beverage⁷ only one is satiated⁸ for three nights; (and) whoso eats meat⁹ of the size of a breast⁹, has too much for him for three days and nights.

(2) The lessening¹⁰ of the weakness of old-age¹⁰, and the longevity or increase¹¹ of life, the growth of nobleness (*airih*) and peace, and the excellence¹² of charity and joy in this world.

(3) Just as this (passage) of the Revelation says, namely: "When the first ten years¹³ in that final millennium elapse¹⁴, then the Ahuramazda-worshippers are induced to

1-1. See footnotes to chap. VIII, page 2-2. *Yehamtiûnitân*, for *yehamtiûnishna*.

3. Comp. Av. *paêman*, *payangh*; Pers. *pîm*, "milk."

4-4. *Ôl avartûm avzûn*. 5. Of the Revelation.

6. *Az*, comp. Av. *azi* (see *Vend.*, IX., 37:—*azyâo*), rt. *az*, "to graze;" according to the Pahl. comm., it means "a cow three years old."

7. Reading: *payân*, from Av. *pi*, "to drink," "to nourish"; or *pishna*, "a meal," Av. *pithwa*.

8. *Sîr yehvûnêt*. 9. *Sînak masâê-î*; Pers. *sînah*, "the breast."

10-10. Reading: *kamîgîh zermânîh*, lit., "the lessening of old age."

11. *Vêshîh*. 12. Comp. Av. *vahishta*, "best."

13. Lit., "winters," 14. *Barâ sachêt*, Av. *sach*, "to pass on."

mutually ask one another¹, thus : ‘ Are we longer-preserving² ourselves (now) than was the case before³, owing to the cattle that are well-yielding, so that we require little food and less (*kam*) clothing? Have we more fully⁴ attained to love (now) than was the case with us before, owing to those cattle? Are we more liberal, owing to old age, in the hair⁵ of which the growth (is now more) than it had been the case before⁵? Are the thoughts and words and deeds of the women and children of ours more refined than they were before? (4) And was there such a thing, too, that one who was prepared⁶ for pure actions⁶, has become retrograded⁷ in the education of (his) child, and (his) punishment is arranged (therefor)? Does one (now) regard a Karapan like a *drúj*⁸, (and) does one kill him for his worst thinking, (him who is) without piety, (or) without any love for piety? (5) Near (*nazda*) here in this world does pestilence disappear⁹, just as it was heard¹⁰ through listening¹⁰ from the ancient Ahuramazda-worshippers, the truthful¹¹ proclaimers¹¹? (6) And now when we in a majority¹² are also so great supporters¹³ of this doctrine¹³, do we sanctify piety¹⁴ most steadily¹⁵ and

1. *Avô ham-pârsînênd*, lit., “ they will be made to ask one another.”

2. Reading: *dêr-varespatar* for *dêr-varespattar*, comp. Av. *dareghô-vâreihman*, in which *vâreihman* means, “ a shield,” or “ shelter,” rt. *var*, “ to protect;” hence “ affording protection for a long time,” and Pahl. *vârespat*, means “ the master of protection.” The literal rendering is: “ Are we better masters of protection of life for a long period than we have used to be before now.” West’s reading: *sar-varsichtar*, “ more hairy-headed.” 3. *Chîgân pîsh yehvûnt*. 4. *Bûndaktar*, “ more completely.”

5. Lit. “ in the hair which has grown up more (now) than (in the hair which) had grown up before? For *farakhâtar*, lit., “ full of thoughtfulness and grandeur.” 6-6. *Avîz-kâr* (for *avîzak-kâr*) *ârâhêd*.

7. Comp. Av. *uruzda*, “ impurity.”

8. *Drúj âînînag*; otherwise “ of the *drúj*-class.”

9-9. *A-sîjagîh yehamûnêd*, lit. “ non-pestilence arrives.”

10-10. *Pavan vashammûnishma vashammûnt*. 11-11. *Râst frâj-gûftârân*.

12. *Marak*, “ in numbers,” Av. *mere*, “ to count,” Pers. *mar*.

13-13. *Mas-dâstâr î dâdîstâna*, “ those who exerted most to maintain the Religion.” 14. *Yasharâêih yasharâyînam*.

15. Reading: *arûshak-âômandîhâtar*, comp., Huzvâresh *arûj* or *arûsh*, “ firm,” “ steady.” West’s reading: *kharûshak-âômandîhâtar*, “ more vociferously.”

most ardently¹ [that is, do we perform acts of religion and merit] ? ”

(7) This, too, it² declares, namely:—“ No one (*mâ lâ*) will pass away (from this world) in that last millennium, except those³ whom they will kill by hanging on the scaffold⁴, and except those⁵ who will die on account of old age⁵. (8) When fifty-three years of that millennium of his are unelapsed, sweetness and fat in milk and vegetables are so complete⁶ that men on account of their having no necessity of meat⁷, shall abandon⁸ the eating of meat ; and milk and vegetables shall become their food. (9) When three years have remained they shall abandon also the milk diet, and their food and drink shall be water and vegetables.

(10) “And during that millennium of his (there) shall be the release⁹ of Dahâk from (his) imprisonment⁹, the rising¹⁰ of Kereshâspa for the killing of Dahâk, the arrival of Kaê-Haösrûi and his associates for helping Saökhshâns in the achievement¹¹ of the Renovation (of the universe)¹¹, and the improvement¹² of most of mankind with the nature and laws prescribed¹³ in the Gâthâs¹³, and several other miracles and wonders of which the happening in that millennium of his is revealed¹⁴.”

1. *Tvakhshâkîhâtar*, comp. Av. *thwakhsh*, “to exert.”

2. The Revelation. 3. *Zakâê min zak*.

4. *Dâr-snesh* ; comp. Av. *dâuru* and *snaithish*. It may mean “by the spearing weapons,” or “by piercing with spears” (comp. Av. *dâuru*, “a spear,”) ”

5-5. *Mûn min zermânîh barâ vadîrênd*. 6. *Spûrîgîhêt*.

7. *Basaryâ*, “flesh,” “meat-food.” 8. *Shedgûnând*.

9-9. *Rânak bandîh î Dahâk* ; comp. Pers., *rân*, “driving,” “expelling.” Refer to the *Zand î Vahûman Yasht*, chap. III., §§ 55-61 ; *Bûndahishna*, chap. XXIX., §§ 7-9 ; and *Dâdistâna-î-Dînûg*, question XXXVI, 97, wherein details are mentioned relating to Dahâk, Kereshâspa and others.

10. Comp. Old Pers. *udapatatâ* ; Av. *uz* and *pat*.

11-11. *Pavan Frasha-keretîh kertârîh* ; Av. *Frashô-kereti*, “resuscitation.”

12. *Nîvârishna*, “embellishment ;” Av. *ni-var*, “to decorate.”

13-13. *Gâsânîk*, “pertaining to or contained in the Gâthâs.”

14. *Paêtâk*.

(11) And this, too, it declares, namely: "When that millennium, which is the second as regards¹ the Mazdayasnian Religion¹, comes² to an end², what is destined at the end of the² first century? (12) Thereupon Ahuramazda spoke thus: 'The sun conceals itself?' (13) And what is destined at the end of the second, and the third and the fourth and the fifth, the sixth and the seventh and the eighth, the ninth and the tenth century? (14) Thereupon Ahuramazda spoke thus: 'The sun conceals itself.'

(15) "And when thirty winters³ of its tenth century remains⁴, the maiden who is (named) Gûbâk-abû⁵, that one who is the mother of him who is Saôkshâns, the testifier⁶ (to the Revelation), that is, (he is) the demonstrator⁷ of the path by which to entirely remove⁸ the opposition of the Blemish-giver⁹, proceeds on to the waters, her family descent¹⁰ (is) from Vôhû-raôcha, the descendant of Frânya, who is connected with the family of Isatvâstra, who (is) the son of Zarathushtra, and who is brought forth by (the Prophet's wife) Aûrvîj. (16) 'That maiden, whose name is all-overpowering¹¹, is so all-overpowering, as she through a delivery¹² gives birth to him who overpowers all, (namely) the injury from the demons as well

1-1. *Pavan Daêna Mazdayasnân.*

2-2. *Barâ sachêt*, "entirely passes." 3. Years. 4. *A-rânag*, "unpassed," "unelapsd."

5. The Pahlavi rendering of the Av. proper name *Eredatfedhri*, "having a testifying father," (see West, p. 115, note 1).

6. *Gûbâk*. 7. *Nimûtâr*, "one who shows" how to do a thing, "an exhibiter." 8. *Barâ-bûrtan*, "to carry away entirely or thoroughly."

9. *Aîb-dat* (the Evil Spirit) *paîtîyârak*.

10. *Afash frâj taôkhmak*, lit., "her former lineage." See the footnotes to chap. VIII., §§ 18-19.

11. *Havispa tarvîntâr*; comp. Av. *vîspa taurvairi*, "all-destroying." Comp. Av. *Fravardîn Yasht*, § 142: *Kanyâô Eredat-fedhryô ashañnyâô fravashîm yazamaidê, yâ vîspa-taurvairicha nâma; avatha vîspa-taurvairi yatha hâ tem zîzanût, yô vîspa taurvayât daêvâatcha tbaêshâô mashyâatcha, paîtishîâtêê jaê-karshîahê tbaêshanghê*. The last three Avesta words are not rendered in the Pahlavi version given above in this section.

12. *Pavan zerkhûnishna*, lit., "through begetting."

as¹ that from mankind.' (17) Then in that water she sits, when the maiden is fifteen years (of age), and it² gives into her³ him, whose name⁴ (is) the Victorious Benefitter, also (his) name (is) the Body-maker⁴; such⁵ a Benefitter as does good to all embodied lives, and such a Body-maker as seeks great⁶ comfort⁷ for embodied men, alike possessing body and possessing life⁸. (18) Not before that time⁹ had she coupled¹⁰ with men, nor afterwards when she becomes pregnant¹¹, nor before the time when she delivers.

(19) "When that man (Saōkshâns) becomes thirty years (of age), the sun stands still in the topmost part (zenith) of the sky for thirty days and nights long; and at that position it arrives again, namely, at that which is destined for it¹²."

1. *Zak-ich va zak-ich*, 2. The water. 3. *Zak baên-dahêt*, "introduces or injects in that (maiden) "

4-4. Comp. Av. *Fravardîn Yasht*, § 129: *Yô anghat Saōshyâns Verethraja nâma, Astvat-eretascha nâma. Avatha Saōshyâns yatha vîspem ahûm astvantem sâvayât; avatha Astvat-eretô, yatha astvâô hâ ushtanavâô astvat-ithyêjanghem pâitishtât* Also comp. *Vendîdâd*, XIX.

5. *Tavû-kertâr*, for Av. *Astvat-eretô*.

5. *Chîgûn ham*, 6. *Madam*.

7. *A-sijîh*, lit., "non-disturbance," "non-injury;" hence, "ease or happiness."

8. According to the Avesta mentioned above, he will stand against the destruction of all bodily creatures, and help forward their physical and spiritual welfare.

9. Before she sat in the water of the river Kânsu.

10-11. See the foot-notes to chap. VIII., §§ 20 *seq.*

12. Lit., "which is fixed through destiny."

CHAPTER X.

About the miracles which (occurred) after the end of the millennium of Aûshîdar-mâh and the arrival of the Beneficent Victor,¹ until the end of 57 years of Saökshâns² and the gift of the Renovation³ in the world.

(1) About the miracles of Saokshâns as to (his) person, splendour, (and) glory, it⁴ says thus: "When the last rotation⁵ of those rotations of the age (years) of Aûshîdar-mâh occurs, that man Saökshâns will be born⁶, whose food will be spiritual, whose body (will be) like the sun [that is, his person will be as shining as the sun];" this, too, that "he sees from all sides with six eyes⁷, (and) he closely perceives the remedy for the afflictions of the *drûj*."

(2) This, too,⁸ that "he will possess⁹ the Kayânian glory, which (is) victorious, and which the brave Fraêdûn¹⁰ bore when Azi-Dahâka¹¹ was killed by him; and Kaê-Haösrû¹² carried it when he killed the Tûra Frangrasyan¹³ (Afrâsyâb); and Frangrasyan bore it when he smote Dravê Zainîgâg¹⁴; (and)

1. *Sût-âdmand Pêrûjgar*. 2. The last of the 3 prophets who will accomplish the Resurrection and the Renovation of the world.

3. Av. *Frashô-keretî* mentioned in *Yasht* XIII., 58, *Yasna* LXII., 3.

4. The Revelation. 5. *Vartishnûh*. 6. That is, 28 years later than the date suggested in chap. IX., §§ 15-19.

7. That is, he sees things three times more fully than the ordinary human being can do. 8. This, too, the Revelation declares.

9. *Lêvatâ yehvânêt*, lit. "will be with."

10. See vol. XIII., Pahlavi Introduction, § 25. 11. See *ibid.*, § 26.

12. See *ibid.*, § 39. 13. See *ibid.*, §§ 31, 39.

14. According to Darmesteter's version of the Larger *Bândahishna*, chap. XLI., "it is the name of an Arab chieftain who invaded Irân in early times and killed many with his evil eye, till the Irânians invited Afrâsyâb to destroy him" (see West, pp. 116-117).

Kaê-Vishtâspa¹ shall bear it when he sticks² entirely to righteousness, whereby he shall remove the *drûj* from this world of righteousness.³”

(3) And this, too, that “ During fifty-seven of his years (there) will be the annihilation of the devilishness⁴ of the two-footed race⁴ and others, and the suppression⁵ of sickness and old age, death and affliction⁶, and all other distresses of tyranny, heresy, and evil ; (there) will be perpetual⁷ growth of fresh vegetation⁷, (and) joyfulness in all the creations ; (there) will be seventeen years of vegetable eating, thirty years of liquid food, and ten years of spiritual food.”

(4) “ And all the grandeur and glory and power which have been in all those who (are) illustrious, glorious and powerful, will reach together in him who⁸ (will be) above them⁸, and in those who (will be) his ; when many just and able⁹ ones will be well-helped forward¹⁰, and (rendered) splendid and powerful; and through their power and glory all the *drûjas* and (their) heroes¹¹ will be overpowered¹². (5) And all mankind will stand¹³ on one unanimous ground¹³ as to the Religion of Ahuramazda, owing to the will of the Creator, and the command to him¹⁴ (*Saôkshâns*), and the instrumentality¹⁵ of his companions.”

1. See Pahlavi Intro., § 41. 2. *Hakhtêt*.

3. See *Zamyâd Yasht*, §§ 92—93.

4-4. *Dô-zangân taôkhamak drûjîh*.

5. *An-âvishna*, *lit.*, “ without lustre,” or “ lifelessness.” Comp. Pers *âb*, “ lustre ” as of a diamond.

6. Av. rt. *tbish*, “ to torment.”

7-7. *Hamîshak aûrvara zarîn vakhshishna*.

8-8. *Î madam ân*. 9. Comp. Pers. *kaî*, “ just,” “ innocent,” “ noble,”

10. *Hû-sachîhastan*, Av. *sach*, “ to proceed onward.”

11. *Gurd-ash*, comp. Pers. *gûrd*, “ a hero.”

12. *Vânîhêt*, Av. *van*, “ to conquer.”

13-13. *Madam aêvak hamîh yegavimând*, where *aêvak-hamîh* means ‘ unity.’

14. *Ôl* here used as a substitute for *ôlâ*.

15. *Avzârîh*.

(6) At the end of (those) fifty-seven years, the *drûj* Aharman will be annihilated, (and) the Renovation of the Future-embodied-existence¹ will take place. (7) All the good creations will be endowed² with purity (and) complete happiness³. (8). Just as the Revelation declares, namely: "When that millennium comes to an end, which is the third of the Religion of the Ahuramazda-worshippers, then the Ahuramazda-worshipper, whose name is the Victorious, walks forth from (the river) Kânsû⁴ with a thousand companions and maidens⁵ of surpassing⁶ nature⁶, also virtuous attitude⁷, (and) of good character⁸; and he will smite the wicked men who are oppressive, and annihilate them."

(9) "Then those Ahuramazada-worshippers will smite, and (there will be) no smiters of them. (10) Then those Ahuramazda-worshippers will create a desire for⁹ the Renovation in the world, (they will be) ever-living, and ever-beneficent, and ever longing for the Lord¹⁰. (11) Then I, who am Ahuramazda, will produce the Renovation in the world according to (my) will, ever-living, and ever-beneficent, and ever-longing for the Lord."

1. *Frasha-kereta Tanû-î-pasîn yehvûnêt.*

2. *Nîvârihênd*, "will be adorned or embellished."

3. Av. *pôuru-shaêta*.

4. Name of a sea, which is identified with the Hâmûn Sea in Seistân. See *Bûndahishna*, chap. XIII., 16; XX., 34; XXI., 6-7.

5. Reading: *bigar*, comp. Arabic *bigar* or *bâgarah*, "a maid."

6-6. Reading: *pa vand haêma* for *pavan vand-haêma*, lit., "with a conquering nature." Here *vand* for *vandîg*.

7. Reading: *nôk-var-ich*; comp. Pers. *bar*, "bearing," "attitude."

8. *Hû-râs*, lit., "of a good path."

9. *Kâmak yehabûnd*. 10. Ahuramazda.

END OF BOOK VII.

દીનકર્દ કેતાબ,

તેની

અસલ પહલવી એઆરત, ઈંગ્રિજી અક્ષરે તેનું વાંચણ,
ઈંગ્રિજી તથા ગુજરાતીમાં તેનો શરેહ સાથે
તરબુમો, અને તેમાં આવેલા મુશકેલ
પહલવી શબ્દોની ફરહંગ.



કર્તા:

દારાબ દસ્તુર પેશોતન સંબાણા, બી. એ.,

નામદાર સર જમશેદજી જરથોસ્તી મદરેસાના વડા શિક્ષાગુરુ.



વાંદ્યુમ ચઉદમું,

દીનકર્દના સાતમા પુસ્તકમાં આવેલું
પહલવી ઝરથોશત-નામું, ભાગ ૨ જો.



નામદાર સર જમશેદજી જીજીભાઈ ત્રાન્સલેશન ફંડના ત્રસ્ટી સાહેબોના
આસરા હેઠલ છપાવી પ્રગટ કર્યું છે.



લંડન:

કેગન પોલ, ત્રેનચ, ત્રુબ્નર અને કુંપની.

મુદ્રણરદી સને ૧૨૮૪, ઈસ્વી સને ૧૯૧૫.

[All Rights Reserved.]

મુ'બ્દ મઘે, “ ધી કેક્તન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ” માં, મેસર્સ કલેરીજ અને કુ'પનીએ,
“ ધી બ્રીટીશ ઇન્ડિયા પ્રેસ ” માં મીં બી. મીલરે, અને “ સાંજ વર્તમાન ”
પ્રેસમાં મીં રૂ. ન. વાચ્છાગાંધીએ દીનકર્દતુ' આ ૧૪ મુ' વૉલ્યુમ છાપ્યું છે,
અને

દારાબ દસ્તુર પેશોતન સંજાણા, બી. એ., એ
નાં ૮૫, ખ'બાલા હીલ, મુ'બ્દ મઘે પ્રગટ કીધું છે.

ગુજરાતી તરજુમાનું સાંકળ્યું.

દીનકંઈ પુસ્તક સાતમું,

પહલવી અરથોશત-નામું. ભાગ ૨ જો,

બાબ ત્રીજો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૪) અહુરમઝદ સાથની પહેલી ગોફતેગોમાંથી પાછા ફરીઆ પછી અરથુશતનું પોતાની ખુદાઈ પેગામબરીનું જાહેર કરવું.
- (§§ ૫-૭) પેગામબર સાહેબની વાચજો, ખાસ કરીને ખવએતૂગ-દસ, યાને જાતી ભોગ આપવાની ભલામણમાં, સાંભલીને છેડાઈ પહેલા કીકા તથા કરપનો.
- (§§ ૮-૧૦) પેગામબર સાહેબના શીક્ષણોની સચાઈ, ઉસિક્ષોના નખીરા તુર અઉર્વાઈતા-દેંગ જેવા પોંહચેલ અને દુરઅદેશ શખસથી કબુલ કરવામાં આવી.
- (§§ ૧૧-૧૩) અરથુશતના કાર્યસાધક શીક્ષણો અને અંગત ચાલચલણની તેઓનાં સાંભલનારાઓ ઉપર ચમતકારીક અસર.
- (§§ ૧૪-૨૦) અઉર્વાઈતા-દેંગ જેવા સામી પક્ષના સરદારને પોતાની હારોલમાં કેમ સમજાવી લેવો તે બાબે અહુરમઝદ તરફથી અરથુશતને મહેલી વહી.
- (§§ ૨૧-૨૩) દીનને માટે પોતાની દુન્યવી માલમતાનો ભોગ આપવા અરથુશત પાસે અહુરમઝદે મોકલેલો વએદોઈશત ઉપર પેગામ.
- (§§ ૨૪-૨૬) વએદોઈશતે એ માગણી સ્વીકારવા તકોબરીથી ના પાડી.
- (§§ ૨૭-૨૮) વએદોઈશતને શું શીક્ષા થશે તેનું અહુરમઝદ તરફથી જાહેર થવું.
- (§§ ૨૯-૩૫) હોમનું ધજેલું પાણી પાછ કાળા ગોધાને સાજો કીધો તે બાબેનો મોજેજો.
- (§§ ૩૬-૪૧) અરથુશતની જીંદગીનો છેડો આણવા અહરેમન અને તેના ગોઠીયાઓએ કીધેલી છુપી મસલત અને અહુનવધર્મના પાક કલામની ચમતકારીક અસરથી એ ધુરાઈની શક્તિઓના છુપા હુમલામાંથી અરથુશતનું બચી જવું.

- (§§ ૪૨-૪૬) એ પવિત્ર કલામતું લણતર સાંભળી દેવોની શક્તિતું ટુટી જવું અને તેઓતું જમીન હેઠલ ભરાઇ જવું.
- (§§ ૪૭-૪૮) દેવોની પરસ્તેશ કરવા લલા આદમીઓને કેવી રીતે ભોલવી નાખવામાં આવે છે તેતું અયાન.
- (§§ ૪૯-૫૦) દેવોની પરસ્તેશ કરવાની જગયા તથા વખત.
- (§§ ૫૧-૫૩) દેવ પરસ્તતું માનવું કે તેની સંપતિ જે જ્યુન દેવોને તેઓ આરાધે છે તેઓથી છે, અને અહુરમઝદે તે દેવ પરસ્તના અંતની કીધેલી આગાહી.
- (§§ ૫૪-૫૬) સ્પેન્ત આમંધતિના આકારમાં દુજ અરથુશ્ત્રને લલચાવશે તે માટે અહુરમઝદે આપેલી અરથુશ્ત્રને ચેતવણી, અને તેની કરપીણ શીક્ષાઓને કેમ તોડી પાડવી તે આખે અહુરમઝદતું શીક્ષણ.
- (§§ ૫૭-૬૨) અરથુશ્ત્રને દુજે કેમ લલચાવ્યા, દુજને તેની કદરૂપી હાલત ઉંઘાડી પાડવાની તેને કેમ ફરજ પાડી અને પવિત્ર કલામ પઠવાએ તે કેવી રીતે નાશ પામી તેતું અયાન.
- (§ ૬૩) અરથુશ્ત્રે માણસોને પોતાનો ભેદ ખુલ્લો કીધો.
- (§§ ૬૪-૬૬) વીશ્તારૂપની અરથુશ્ત્ર ઉપરની વધતી જતી મેહરખાનીને લીધે તેની દરબારના ઉમરાવોતું અરથુશ્ત્ર ઉપર અદેખાઇથી જોવું અને તેને તોડી પાડવાતું કીધેલું કાવત્રું.
- (§§ ૬૭-૬૯) અરથુશ્ત્રતું કેદમાં પડવું અને તેનાં સંકટો.
- (§§ ૭૦-૭૨) પોતાની ખુદાઇ પેગામખરીની સચાઇ સાખેત કરવા માટે અરથુશ્ત્રે કીધેલા મોજેજઓ, જેવા કે મુવેલા ગોધાને સજીવન કીધો, શાહ અને તેના લોકોના મનમાંના વીચારો વાંચીઆ, અને આખીલોતીઅન જાહુગરીનો દેશમાંથી નાશ કીધો.
- (§§ ૭૩-૭૬) દીનનાં સીધાંતોની વીશ્તારૂપ અને તેના દાનાવોની ખાતરી કરવા દાદાર અહુરમઝદના ફરમાનોથી બહમન અને અરદીખેહેશ્ત અમશારૂપદોતું, તથા આદર યઝદતું જાહેર થવું.
- (§§ ૭૭-૮૨) નવો દીન કચુલ રાખવા અને તેને પ્રજામાં ફેલાવવા માટે એ ત્રણ યઝદોનો વીશ્તારૂપને પેગામ.
- (§§ ૮૩-૮૭) અમશારૂપદોના સંદેશા લઇ જનાર નધર્યોસંગ યઝદે ધંજેલા હોમતું પાણી તેની સાથ મંગ બેલીને પીવાડયું જેથી તે લવીખ્ય જોવાને શકિતવાન થયો.
- (§§ ૮૮-૯૦) દેવો, ખાસ કરીને યુસ્સાનો એશમ દેવ, પોતાની હાલતથી નાહિમેદ થાય છે અને ખ્યઓની પ્રજાની મદદથી ધરાનીઓને તુકશાન કરવા ઇચ્છે છે.

બાબ ૪ થો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) ઝરથુશ્ત્રના ગાથાનું ગાયણુ સાંભલીને વીશ્તારપના બાદશાહી મકાનમાં જીવવાલી તેમજ નીરજીવ પદાર્થોમાં ખુશાલીનું પેદા થવું.
- (§§ ૩-૪) આતશની વરનીરંગનો ઝરથુશ્ત્રથી કરી બતાવવામાં આવેલો અખતરો અને પ્રબ્ન ઉપર તેની અસર.
- (§§ ૫-૭) દીનને ફેલાવવા માટે ઝરથુશ્ત્રે વીશ્તારપને કીધેલો આગ્રહ.
- (§§ ૮-૧૦) જુદા જુદા હુનરો અને એલમો ઉપર ઝરથુશ્ત્રનો અભયબ કાણુ.
- (§ ૧૧) અવસ્તા એજ એક મોટો મોજો.
- (§§ ૧૨-૧૩) પેશોતન જેવા એક ખેટાની અહુરમઝદ તરફથી વીશ્તારપને ભેટ.

બાબ ૫ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) વએસપ કુટુંબના સ્ત્રએતની રથને લગતો મોજો.
- (§§ ૩-૧૦) સ્ત્રએતની રથના મોજોનનું, વીશ્તારપના ફરમાનથી લોકોમાં જાહેર દેખડાવવું, અને તેથી કરી વીશ્તારપની લોકપ્રીયતાનું વધવું.
- (§§ ૧૧-૧૨) એ રથનું બે રથમાં છુટું પડી જવું.
- (§§ ૧૩-૧૪) આ અને આગલ બાબમાં વણુવેલા મોજોનઓનાં તુરત વેલાના તથા લાંબે વખતે નીપજનાર પરીણામોનું બયાન.

બાબ ૬ થો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) પેગામબરના ચેલાઓના મોજોનઓ વીશેનો ઇસારો અને સીકનદરથી થયેલી ખરાબી પછી અવસ્તાની કેતાઓનો ફરીને ગાંજે-ઇ-શાયગાનમાં એકઠો કરવામાં આવેલો સંગ્રહ.
- (§§ ૩-૪) અસ્પંદ્યારના ખેટા બહમન સુધી ઉતરી આવેલા દીનના સુધાર-કોનોનું ભણું કાર્ય.
- (§§ ૫-૬) વડા દસ્તુર સએનવના મોજોનઓ તથા ઇરાન ઉપર સીકનદરે વરસાવેલા ગજો.
- (§§ ૭-૧૦) ચાર વડા દસ્તુરો, અરેઝવાઓ, સુતો-સ્પાદાઓ, ઝરથંધહાઓ તથા સ્પેન્તો ખતવાઓએ આપેલું દીનને રક્ષણ.

- (§§ ૧૧-૧૭) સાસાની વંશના પહેલા શાહ અરદશીર અને તેના વડા વણ્ણર અને દસતુ-
રાન દસતુર તનૂ-સરે પોતાના જમાનામાં દીન સમારી તે આષ્ટેનું વણ્ણન.
- (§§ ૧૮-૨૦) આદર્યાદ માહરેરૂપંદાનથી દીનનું સમરાવું.
- (§ ૨૧) મીનોચીહરના એક નખીરાથી થયલો દીનને ફાયદો.
- (§§ ૨૨-૨૫) ધરાન દેશમાં માનીના વીચારોનો ફેલાવો.
- (§§ ૨૬-૨૭) મઝદકના ઉભા કીચેલા દીનનું ધરાન દેશમાં ખરપા થવું.
- (§ ૨૮) સાસાની રાજ નવશીરવાન ધરાનનો છેલ્લો રાજ હતો જેને આપણી
પૂરાણી દીન ફરીને સુધારી.
- (§§ ૨૯-૩૨) દુનીઆની ખરાખી કરનારાઓના આવવાના ચાર ચિનહો અને એ
રોશની વગરના જમાનામાં જ્ઞાનનો સદંતર નાશ થતો અટકાવવા
માટે લેવા કહેલી સાવચેતી.
- (§§ ૩૩-૩૭) યુરાઓથી નીપજવવામાં આવેલી ધરાન દેશની હીનપસ્તી અને
પડતી, દીનના ખરા સરદારોને તાબે થવા લોકોએ પાડેલી ના,
અને દેશમાં એમર ફેલાયલી બદી.
- (§§ ૩૮-૩૯) દીનની હસ્તી ચાલુ રાખવા કાજે થયલા આ બાબમાં વણ્ણવેલા
મોજેજઓની સારી અસર.

બાબ ૭ મો.

આ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૩) ઝરયુક્તના હજારાની નવમી તથા દસમી સદીઓ દરમિયાન ધરાની
દીન અને દેશની ખીગડી ગયલી હાલત.
- (§§ ૪-૬) એ સદીઓમાં ધરાનમાંથી સદયુજોતું દુર થવું અને તેઓની જગ-
યાએ દુરયુજોતું આવવું.
- (§§ ૭-૧૦) સઘલા કાયદાઓ તથા કાનુનોનો ભંગ, અને સંસારની એક્યતાનું
છુટું પડવું.
- (§§ ૧૧-૧૨) લોખંડી જમાનાની સર્વથી નીચલી હાલત.
- (§§ ૧૩-૧૮) દીનીક સત્તાનું રાજ્ય કારોબારથી છુટું પડી જવું, અને દીનની
હલકી હાલત.
- (§§ ૧૯-૨૧) શારીરિક તથા નૈતિક આફતોનું વરસવું.
- (§§ ૨૨-૨૩) ભલી દીનનું લોકોમાં પંથરાવાનું અટકવું.
- (§§ ૨૪-૨૭) બદબખ્ત હલકા લોકોનું ઉંચ હાલતે થોડો વાર પુગલું અને ગરીબ
અશો મદનું હસીમાં તથા ધીકારમાં આવી પડવું.

- (§§ ૨૮-૩૧) એવા સીહા જમાનામાં પણ પવિત્ર પુરુશો થશે જેવાની હસ્તી હોશેદરના આવવાની આગમચેતી દાખલ ગણાશે.
- (§§ ૩૨-૩૭) ઠાંગ તથા ડગાઇનો જમાનો જે અધર્મી રહી પોતાને દીન પાલતો લેખે છે, દુરાચરણને સદગુણ તરીકે ગણે છે, અને પોતાને હાથેજ પોતાની ખરાબી કરે છે.
- (§§ ૩૮-૪૩) સવાલ કીધો છે કે એક વારની પડતીએ આવેલા લોકો ફરીને ઉંચ તબક્કે પુગશે કે, અને નબલા પડી ગયલા રાજકરતાઓ ફરી પોતાની અસલી યુલંદી મેલવશે કે ?
- (§§ ૪૪-૪૭) અશો ચીથ્રો મયાનની તેના ૧૫૦ ચેલાઓ સહીત દુનીઆને બદીથી ટાલવાને માટે આવી પુગવાની અગમચેતી.
- (§§ ૪૮-૫૦) ચીથ્રો મયાનના શીક્ષણોની ભલી અસર આખે.
- (§§ ૫૧-૫૪) ઝરયુક્તના હળરાની એક એક પછી આવતી સદીઓનો છેડો અને શરૂઆત દેખાડવા ખોરશેદતુ' આકાશમાં છુપાઇ રહેવું.
- (§§ ૫૫-૫૮) હોશેદરનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§§ ૫૯-૬૧) હોશેદર જ્યારે ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે દુનીઆનું શાંત થવું અને સુધરવું.

બાબ ૮ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§ ૧) શારીરીક આકારમાં જનમ લીધો તે વેલાએ કીધેલા હોશેદરના મોજેબઓ.
- (§§ ૨- ૭) મહરકુશ બદુગરના સાત શીયાલાઓની સખતાઇ, અને ત્યાર કેડે આલમતું ફરીને નવું થવું.
- (§§ ૮-૧૨) દોરોને જખે નહી કરવાનું અરદીખેડેસ્ત અમશારૂપ'દતુ' આદમીઓને ફરમાન.
- (§ ૧૩) એ જમાનામાં કેટલાં માણસોને મુકિત મલશે અને કેટલાંનો નાશ થશે તેનો અડસટો.
- (§§ ૧૪-૧૭) હોશેદર માહના હળરાની એક એક પછી આવતી સદીઓનો છેડો તથા શરૂઆત દેખાડવા ખોરશેદતુ' આકાશમાં છુપાઇ જવું.
- (§§ ૧૮-૨૧) હોશેદર માહનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§§ ૨૧-૨૩) હોશેદર માહ જ્યારે ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે દુનીઆના કાયદા કાજે તેનાં કીધેલા મોજેબ.

બાબ ૯ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) શારીરિક આકારમાં જનમ લીધો તે વેલાએ કીધેલા હોશેદરના મોજેબઓ.
- (§§ ૩-૬) હોશેદર માહના હબ્બરના પહેલાં દસ સાલમાં માણસ જાતનાં વધારાના દેખાઈતા ચીનહો.
- (§§ ૭-૯) કવખતનાં મોતનું દુર થવું, અને માણસોની હલવે હલવે ખોરાક તથા પીણા વગર રહેવાની શક્તિનું આવવું.
- (§ ૧૦) ઝોહાકનું અંદમાંથી છુટવું, અને તેને મારવા કાળે કેરસારપનું બાબમાંથી ઉડવું.
- (§§ ૧૧-૧૪) હોશેદર માહના હબ્બરની એક એક પછીની આવતી સદીઓનેા છેડો તથા શરૂઆત દેખાડવા કાળે ખોરશેદનું છુપાઈ જવું.
- (§§ ૧૫-૧૮) સોશીઓસનો ચમતકારીક અને કુમારીકાને પેટનો જનમ.
- (§ ૧૯) સોશીઓસ ત્રીસ વર્ષની ઉમરે પુગે છે ત્યારે ખોરશેદનું થંભ ઉભું રહેવું.

બાબ ૧૦ મો.

એ બાબની શરૂઆતમાં આવેલું મથાલું.

- (§§ ૧-૨) સોશીઓસની ચમતકારીક શક્તિઓ તથા સીદ્ધિઓ, અને કયાની ખોરેહનું તેનામાં ઉતરવું.
- (§§ ૩-૫) સોશીઓસના ૫૭ વર્ષમાં આદમ જાતનું જલદી સંપુર્ણ થવું.
- (§§ ૬-૧૧) માણસ જાતનું સંપુર્ણ રૂપોગર્દ થવું.

દીનકર્દ,

પુસ્તક સાતમું (ચાલુ)

પહેલવી ઝરથોસ્ત-નામું, ભાગ બીજો.

બાબ ૩ જો.

પહેલી ગોફતેગોથી તે સાતમી ગોફતેગોના છેડા લગન (જે ઝરથુસ્ત્ર સાહેબને અહુરમઝદ સાથે) દસ વર્ષના લાંબા અરસામાં થઈ હતી^૧ (તે અરસામાં) જાહેર થયલા મોજેજો વીષે; અને (તે પેગમબર સાહેબની) દુન્યામાં દેખાડેલી અગમચેતી કરવાની (અદભુત) શક્તીથી તેઓ વખાણને પાત્ર^૨ થયા હતા તે વીષે; અને તે દસ વર્ષનો અરસો કે જેમાં આ (સાત) ગોફતેગો થઈ ગઈ હતી^૩ (તે અરસા) પછીના બે વર્ષમાં આશીરવાદને લાયક^૪ (શાહ) કંઈે શુસ્તાસ્પ તરફથી દીન કબુલ રાખવા (વીષે).

(૧) એક મોજેજો આ (હતો) કે જે^૫ તે (પેગમબર સાહેબ) પહેલી ગોફતેગોમાંથી પાછા ફરીઆ^૬ ત્યારે જાહેર થયો હતો;^૫ ત્યારે તેઓએ દાદાર અહુરમઝદના પહેલાં પ્રથમ ફરમાનથી, જ્યારે તેઓ કીકો અને કરપનોના ટોલાંની વચમાં માત્ર (એખલાજ વીંતલઈ ગયા) હતા ત્યારે, તેઓએ

૧. ચેહુવૂન્ત. લખનાર કહેવા માંગે છે કે એ ૭ ગોફતેગોને ૧૦ વર્ષ લાગ્યાં હતાં કે જે અરસામાં, આ બાબમાં જણાવેલા, ઝરથુસ્ત્રના મોજેજો જાહેર થયા હતા.

૨. અવં ફ્રિ, “વખાણ કરવાં.” એ શબ્દનો અર્થ આશીરવાદ પણ થઈ શકે. જો એને આગલા શબ્દ સાથે જોડીને વાવરીગાન વાંચીએ તો અવસતા વેરે “માનવું” ઉપરથી એનો અર્થ “વિશ્વાસની લાયકાત” (trustworthiness) યા “ચકીન” થાય.

૩. ચીગુન આખર મીન ૧૦ શનત ઇ અએન હુમ પૂરસગીહુ પવન ર શનત. બોલેબોલ તરબુમો:—“બે વર્ષમાં, જેમ તે ૧૦ વર્ષ પછી (અન્યું) તેમ.....”

૪. જુવો અવં બરેજ, “આશીશ દેવા” (to bless) અથવા “બુલંદ કરવું.”

૫-૫. પએદાક અઈધ અમત.

૬. લખવાર ચેહુવૂન્ત, જુવો ચાલુ ફારસી શબ્દો, બાઝ-શુદન, બાઝ-આમદન; બોલેબોલ તરબુમો આ પ્રમાણે છે: “ત્યારે તે (ઝરથુસ્ત્ર) પહેલી ગોફતેગોમાંથી પાછો (ફર્યો) હતો ત્યારે.”

(પોતાનો) પેગામબરી દાવો આશકારા કર્યો,^૧ કે જે તેઓના વીચાર પ્રમાણે અહુરમઝદ પરસ્તી દીન અને અહુરમઝદની શાંતી હતાં; જેવી (આ ચીજ)^૨ તેઓએ મોટે અવાજે સરોહ સાથે બહોર કીધી, તેવાં તુરતજ અહુરમઝદની દીન તરફ માણસ જાતને તેઓએ ખેંચ્યાં.^૩ (૨) સખળ કે આ પ્રમાણે દીન જણાવે છે: “ત્યારે તેઓ કે જેઓ મુકામે^૪ કરી ઠરીઠામ થઈ ગયા હતા અને ગાય ઠોરોની માલેકી ભોગવતા હતા,^૫ જેઓ (આ) ખાકી દુન્યામાં (સુહરે) કુસ્તીના^૬ (પવીત્ર પહેરણુ) સાથે હતા, (અને) જેઓ શારીરીક હસ્તી ધરાવતાં હતાં તેઓ માટે ઝરથુશ્ત્ર સાહેબે તદન નકી કયું^૭ હતું^૮ જે તેઓ ઉપર પુખ્ત ધ્યાન આપવું.^૯” (૩) અને જ્યારે તેનાં વચનો^{૧૦} સાંભલવાને માટે તેઓ તરફથી (તેને) એલતેમાસ કરવામાં આવી,^{૧૧} ત્યારે ઝરથુશ્ત્ર સાહેબે અષોઈ શું^{૧૨} હતી^{૧૩} તે (પોતાનાં) ખુલ્લું જ્ઞાનથી^{૧૪} શારીરીક હસ્તીવાલી દુન્યાને^{૧૫} મોટે અવાજે બહોર કયું. (૪) “અષોઈની વખાણુ કરવી તથા દેવોને ધીકારવા અને (અષો) ઝરથુશ્ત્ર સાહેબની માઠહયસ્ની દીનને નમસકાર કરવો^{૧૬} તથા અમધાસપંદોની યઝસ્ન^{૧૭} તથા વખાણુ (કરવી), એ હું તમો (આદમીઓ) માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ તરીકે બહોર કરું છું^{૧૮} અને વળી (તેઓને) જણાવું^{૧૯} જે દેવોને

૧. કરીતૂનત; બોલેબોલ અર્થ “બોલાવ્યાં.”

૨. એટલે, દીન.

૩-૩. માનિશન-આઓમંદ વ ગઓરપેન્દ-આઓમંદ.

૪. ઝક ઇ પવન અધવ્યાનગહાન, જુવો અવં અધવ્યાઓંધહુન (ધાતુ યાઓંધહુ “પેહરવું”) એટલે “કુસ્તી,” જે દીનની નીશાની છે.

૫. હુમ-આરાસ્ત.

૬. ધરા-નિગીરિશનીહુ; ખરું જોતાં ધરા-નિગીરિશન (શકયાર્થ) જોષ્યો.

૭. ઓલ ન્યોકશિશન ગુબિશનીહુ ધરા મત, બોલેબોલ તરબુમો: “(જ્યારે) (તેની) વાઓત્રો સાંભલવાને માટે (તેઓનું) આમંત્રણુ તેને) પહોંચ્યું.”

૮. નિવીદિશન; જુવો અવં નિ-વિદ, સૌં નિ-વિદ, “આમંત્રણુ કરવું,” “સોહબત ઇચ્છવી” (યસ્ન હા. ૧-૬૦ ૧-૧૯).

૯. ઇ યશારઓંધહુ, અસલ અર્થ “અષોઈની (હાડમંદ દુન્યાને),” યા “અષોઈ શું છે?”

૧૦. પવન મદમ રસિશનીહુ.

૧૧. અથવા “ખાકી દુન્યાને.”

૧૨. અવં ક્ર અને નમ “માનપૂર્વક નમન કરવું”, “નમવું.”

૧૩. આ-યઝિશન ૧૪. ઓલ લકૂમ પાહુહુમ થેમલેલૂનમ ૧૫. આગાસ દહિશનીહુ.

માટેનો તીરસકાર,^૨ તથા જાતી ભાગ^૨ (તેઓ સાફ) ઉત્તમ (છે);” જેથી કરીને તે બુધ્ધિબળ જે (અરથુસ્ત સાહેબે) દેખાડ્યું તેથી તે લાયક કાર્ય (જે) મોટું (છે તે) ઉપર તેઓની આસ્થા બેસશે, કે જે કાર્ય ઉપર તેઓની દીલસોજી^૩ સર્વથી વધુ હતી—પીતાનો, બેટીનો, બેટાનો તથા જે (માવતરે) તેઓને જનમ આપ્યો તેનો, તથા ભાઈનો અને બેહુનનો (સ્વભાગ).^૪

(૫) એવું જાહેર થયલું છે કે તે વાએઝ (સાંભલીઆ) પછી, અગણીત કીકો અને કરપનો, (જેઓ) દેવોને પુજનાર (હતા), તેઓ અરથુસ્ત ઉપર ધસારો લઈ ગયા,^૫ અને તેને મારી નાખવાની કોશેશ કીધી; જે પ્રમાણે દીનમાં જણાવેલું છે કે:—“ત્યાર^૬ પછી તે કૂર (કરપનો,) જેઓ તેની નજદીક બેઠા હતા, (અને) તુરના નજદીકના બેશીઓ,^૭ જેઓ (તેના) તાબેદારો^૮ હતા, તથા તેઓ સાથે તુરનો ભાઈ (હતો), તેઓ નાસી ગયા, જાણે કે તેઓ શરમાલ પુરૂષો હોય^૯” [યાને, તેને (અરથુસ્ત સાહેબે) “ખેતવદથ”ને લગતું^૧ શીક્ષણ તેઓને આપ્યું કે તે પ્રમાણે તેઓ વરતે (તે શીક્ષણ સાંભલીને) તેઓ શરમીંદગા થઈ ગયા હતા.]

૧. આ-ગઝિસ્ત.

૨. ખવએતુકદસ. એ શબ્દની સમજણ માટે જુવો “The Alleged Practice of Next-of-kin Marriages in Old Iran” જે વીપય મેં ઇ. સ. ૧૮૮૮ માં પ્રગટ કીધો હતો.

૩. ઉ-દદ-તમની વતી ઉ-દરદમ છે.

૪. યાને આપનો પોતાની મોહરદાર તથા અચ્ચાને માટેનો જાતી ભાગ અને અચ્ચાંઓને તથા મોહરદારને તે પીતા તરફનો; તથા ભાઈઓને તેઓની બેહુનો તરફનો જાતી ભાગ અને બેહુનેને પોતાના ભાઈઓ તરફનો.

૫. જુવો અવ૦ સર, “દૂખ દેવું,” “ટુકડા કરી નાખવા.”

૬. પહલવી, હવાત અદીન.

૭. બોલેબોલ તરજુમો: “જેવોએ એકજ કુટુંબની એારતોનું દુધ પીધું હતું.”

૮. વિજર-દાર, “જે કોઈ તેના હુકમ યા ફરમાન મુજબ ચાલે તે,” “મલ તીઓ,” “શાગીદ.”

૯ મુન શર્મ યહેવુન્ત; અવ૦ ફશરેમ.

૧ આ તથા ૭ મા ફકરા ઉપરથી દીસે છે જે અસલી તુરાનીઓ, અને ખસુસ કરીને જે કીક અને કરપનો અરથુસ્તના દીન દુશમનો હતા તેઓ, ખવતુકદથ શબ્દને ખરાબ અર્થે વાપડતા હતા. એ કારણસર પેગામબર સાહેબનું શીક્ષણ તેઓમાં ખોટી રીતે સમજવામાં આવતું હતું અને તેનો ખોટો ભાવાર્થ હાથે કરીને ઉડાડવામાં આવતો હતો. “જાતી ભાગ” અને “આત્મ સ્મરણ”ના અવસ્થાના ખ્યાલને ધણાજ નજદીકના સગાંબહેલાંઓના લગન કરવાના શીક્ષણમાં ફેરવી નાંખવામાં આવ્યો હતો. આ ઉપરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ કે ન્યારે અરથુસ્ત સાહેબ પોતાની વાએઝ આપતા હતા ત્યારે સામી પક્ષનાઓ સાંભલનારોઓમાંથી કો નાસી ગયા હતા.

(૬) આ તુર તે પેલો તુર (હતો) કે જેનું નામ અર્વાઈઘતા-દેંગ હતું, અને જે ઉસીક્ષાની^૨ આલાદનો નખીરો હતો; (તેને એ નામ આપવાનું) કારણ એ જે તે જગયાનો એ એક મોટો રાજકરતા હતો, અને તેની પાસે બહુ સેપાહ તથા સત્તા હતાં.

(૭) તે કૂર (કરપનો) એ તેને આ પ્રમાણે કહ્યું: “અરે તુર ઉરવાઈઘતા-દેંગ, ઉસીક્ષાના નજદીકના ખેશી! જે (માણસ) પાસે થોડું (જ્ઞાન) છે તેની પાસેથી શું તેઓએ મોટાઈની આશા રાખવી જોઈએ? કયાં આપણે એ મોટા (માણસ) ને તે સખખસર થાર કરીએ કે જે (આપણા ધર્મના) નેક વચનોને પોતાના (બુરાં શીક્ષણો)^૪ સાથ લેલી નાખે છે; (જેવા આપણે) ખેતવદ્ધને માટે (ચોકસ છીએ) તેવા આપણે તેમાં^૫ (ખીજી) કંઈ ચીજ માટે એટલા નક્કી છીએ કે તે નહીં કરવી? તે (અરથુશ્ત્ર) આપણામાં શક ઉત્તપન કરે છે^૬ (એમ કહીને) કે આપણે તે કરવી જોઈએ.”

(૮) તે ઉપરથી ઉસીક્ષાના નખીરા તુર ઉરવાઈઘતા-દેંગે આ પ્રમાણે કહ્યું: “તે પુરૂષ કે જે મારા મત (આઈન) પ્રમાણે^૭ હાડમંદ દુન્યાના સઘલા (માણસો)માં સર્વથી અજાયબ જેવી ઇચ્છાઓ^૮ ધરાવતો જણાય છે, જે તમામ હાડમંદ દુનીઆમાં (એખલોજ) સત્તા મેલવશે, તેને તું ના માર, કારણ કે એમ મને લાગતું નથી કે જો તું એને આ (સખખ) સર મારે તો આ જેહાંનમાં ડાહપણુ ઘણો લાંબો^૯ વખત રહે, [એટલે જે, ડાહપણુનો

૨. એ ગાથા હા. ૪૪-૩૦ ૨૦ માં જણાવેલો તુરાની ઉશિક્ષ ઠોલો છે કે જે કરીઓ અને કરપનોની પેઠે અરથુશ્ત્રની સામે હતો. એ ફકરામાં જણાવે છે: યાઈશ ગાંમ કરપા ઉસીક્ષ્યા અએષેમાઈ દાતા યાયા કવા આંનખેને ઉરૂદાયતા.

૩. અજશ મસ યનસેયુનાં મુન કસ દાસ્ત (કસ-દાસ્તને ખરે રીતે તો કસ-દાસ્ત વાંચવો જોઈએ; ખીજી રીતે એ કરસીહસ્તખી વાંચી શકાય).

૪. યાને તેના ધાર્મિક વીચારોમાં.

૫. યાને તે દેવ-પરસ્તોનાં ધર્મમાં.

૬. પહલવી હુમાએ વખીદૂનાં.

૭. મુન—અમ આઈન.

૮. કામક-દોઈશ્તૂમ (બુલો અવ૦ દોઈશ્તૂ, “આખ”); ખોલે ખોલ તરબુમો: “વીકારો જેની ઉપર ઘણીજ નજર રાખવામાં આવે છે (તપાસ રાખવામાં યા ધયાંનમાં રાખવામાં આવે છે).”

૯. લા, હુના રાએ, દેર જિમાન દાનાગીહુ યહેવ્નતન, લી મેદમ-મૂલસ્ત.

સરદાર (આહુક ઈ દાનાકીહ) કે જે આના જેવો સમજ શકતીવાલો^૧ છે, તે હસતી ધરાવતો બંધ પડી જશે], તે સખળ સર જે તેઓ આવી સરસ સમજ ધરાવનાર શખસને મારે તો ઘણો લાંબો વખત સુધી^૨ (હન્યામાં) ડાહપણ હસતી ધરાવતું બંધ પડશે.” (૯) ત્યાર પછી ઉસીક્ષોના નખીરા તુર ઉરવાઈતા-દેંગે (ઝરથુશ્ત્રને) આ પ્રમાણે કહ્યું; “મારા વીચાર^૩ પ્રમાણે, તું કે જે ખાલેસ સમજ શક્તિ ધરાવે છે^૪ તે પાક છે.”

(૧૦) તે ઉપરથી ઝરથુશ્ત્ર નીચે પ્રમાણે બોલ્યો: “તે શખસ કે જેને મારી સામે (આ ચીજ) બહાર કીધી તેના જેવો હું એક હલકો (અ-ક્રાજ) વકતા થઈશ નહી; તેને માટે (આ) (નીચે જણાવેલા) ગુણો^૫ સર્વથી વધુ લાલકારી^૬ છે:- ઈશ્વરી પ્રેરીત (inspired) વાચા,^૭ સ્વભાવ આભુષણ પામેલો સ્વભાગ, વડા દસતુરની^૮ નેમણુક અને (અહુરમઝદની) યજ્ઞન કરવી.

(૧૧) અને અત્રે એક મોટા મોજેબ સમાન, ઘણાઓને ઝરથુશ્ત્રની ખરી મીનોઈ સરદારી^૯ તથા કીર્તીવંત હીમત^{૧૦} નજર પડ્યાં કે જેની તૈયારીથી^{૧૧} તે સર્વોપરી સરદાર તથા દાદાર અહુરમઝદની શાંતી

૧. આ ક્રકરામાં હૂ-ચિમીગ શબ્દ યરોઅર લાગુ પડે છે. અસલ હસ્તલેખ એને ૯ માં ક્રકરામાં હૂ-જમનીગ વચ્ચે છે, જે નક્લ કરનારની ચુક દીસે છે. હૂ-ચિમીગનો અસલ અર્થ “સારી સમજ શક્તિ” અથવા “તર્ક શક્તિ” થાય છે. અત્રે ઝરથુશ્ત્રના દુશમનને તે પેગામઅરની ઉંડી અને સ્પષ્ટ શક્તિની ખાતી થઈ હોય એમ લાગે છે. એ એઓની વાએઝની જાણવાબેગ ખુબી હતી.

૨. વાચો: અરીક દાનાકીહ લા ચેહુવૂનેદ.

૩ બોલેબોલ અર્થ, “મારે માટે તો”, યાને “જ્યાં સુધી મને લાગતું વલગતું છે ત્યાં સુધી.” (લી રાઇ).

૪. હૂ-ચિમીગ.

૫. ઈયાવિશન.

૬. અવઝૂનિગતૂમ, અસલ અર્થ, “ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર,” “ઘણોજ મેહરઆન.”

૭. અંદગ ગુબિશનીહ, અસલ અર્થ, “જીગરનાં અંદરના ભાગમાંથી જાહેર કરવું” યા બોલવું” અથવા “અંદરની યા પ્રેરિત વાચા.”

૮. દસ્તોઅર કદ્દન; અત્રે એકે લાયક શખસની કામના વડા દસ્તુર તરીકે નેમણુક કરવી એ એક સવાખતું કામ ગણવામાં આવ્યું છે. એ ઉપરથી દેખાઈતું છે જે એક જરથોશ્તીએ પોતાની જાંદગીમાં પોતાને માટે એક દસ્તુર પસંદ કરવો જોઈએ.

૯. હૂ-અહૂકહ.

૧૦. ગદા-અમાવન્દીહ; જીવો અવ૦ અમવન્ત.

૧૧. પસિજગ, જીવો કા૦ પસીહહ, “તૈયાર થયલું.”

(પંથરાય); અને (વળી અન્ને) તે ઉંચ પંકતીના (મદમ) દુન્યાના પેગામબરની જે ઉમદા મોતેબરી (હતી) તે જોવામાં આવી, કે જે (પેગામબરના શીક્ષણ)થી જે કોઈ બેશરમી^૧ ખાધરો હોય,^૨ યા છુપી હીલચાલો કરતો હોય (hypocrite) યા ઘણી રીતે (ગઝોનક) લુચ્ચો હોય તેને સારા સ્વભાવ^૩ ઉપર તંથા સારી ચાલચલણ^૪ ઉપર રેહતુમાઈ કરવામાં^૫ આવતી હતી. (૧૨) ત્યાર પછી હરામખોરી^૬ (લેવો), કે જે ધાસતીના ગુણ પેઠે તથા નાસતીકપણાના ગુણ પેઠે, જુદી જુદી જાત (અથવા ધર્મ)ના અસંખ્ય લોકોને પોતા^૭ તરફ ખેંચનારી^૮ છે, કે જેમ કરતાં તે પુષકલ જુઠાઈ^૯ ને પોંહુચે છે; તે શખસ કે જે આલસુ છે તે અરથુશ્ત્રની રહેતુમાઈથી થોડો થોડો તે (હરામખોરી)ની સાંમે^{૧૦} થતો જાય છે, (તેનો) નાશ કરનાર (થાય છે); અને (તેથી કરીને તે) મોટાઈને માટે (અરથુશ્ત્રની રેહતુમાઈથી) કોશેશ કરનારો (થાય છે). (૧૩) (એવું) જાહેર થયલું છે કે (દીનના) એ મજબુત^{૧૧} ચોદાના આ બે (સદગુણો), તેનું અંતઃકરણ અને તેની શ્રેષ્ઠ (અવરતર) વીચાર શક્તિથી, અને તેની કીર્તિથી (આ દુન્યામાં) પુષકલ (કબદ) દોલત હતી કે જે પ્રકાશીત^{૧૨} હતી.

(૧૪) દેશનો રાજકતા તુર, જેનું (નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ (હતું) તે (પોતાના) ગુસ્સા, તથા (પોતાના) જુસ્સા^{૧૩} અને નાસીપાસી^{૧૪} વચ્ચે અરથુશ્ત્રનું

૧ નંગીહ; નંગીહાની વટી વપડાયો છે. ફાં નંગ, “શરમ.”

૨. જુવો રસ્પતગીહ, દીનકર્દ વોલ્યુમ ૧૨ મું, બાબ ૬ મો, સંક્રો ૫૭ મો સતર ૧ લી; ફાં રસ, “ખાધરો.”

૩. ખૂપ ખૂક, “સદાયરણ.”

૪. હૂ—પતગ; સરખાવો ફારસી પદ, “રખશક”, “મુરખી.”

૫. રાયીનિશન; રાયીનીત ને માટે વપડાયો છે.

૬. અખીશકારી, “સુસતી,” “આળસાઈ.”

૭. એટલે, હરામખોરી તરફ.

૮. ખાસ્તાર અથવા હાખતાર.

૯. કબદ ફૂગીહ.

૧૦. નિમૂતાર, જુવો હાલતી ફારસી જગ્યાનના એજ શબ્દનો અર્થ.

૧૧. જુવો અવં સ્તત્ર.

૧૨. ખનીત, અવં ખન, “પ્રકાશવું.”

૧૩. જુવો પહલવી સારીદન; જુવો વોલ્યુમ ૧૩, પુસ્તક ૭ મું, બાબ ૧ લો, ફકરો ૬ મો. સંક્રો ૨૩, સતર ૪ થી; એ શબ્દ એ વોલ્યુમના શબ્દ કોષમાં પણ છે.

૧૪. વાંચો: અવખસ, “નાસીપાસી.” જુવો વોલ્યુમ ૧૩, પુસ્તક ૬ થું, દીઆચો, ફકરો ૨૭ મો, સંક્રો ૧૨ મો, સતર ૧ લી, અને તેનો શબ્દ કોષ.

મરણ (નીપજવવા) માટે, અહુરમઝદની દીન (સાંભલવાને) માટે, ક્રીકો અને કર-પનોને આમંત્રણ કરયું; કે જે પ્રમાણે દીનમાં કહે છે: “અને ઝરથુશ્ત્ર આ પ્રમાણે બોલ્યા: ‘અએઉસીક્ષોના નખીરા, તુર, (જેનું નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ છે! આ દુનીઆમાં અષોઈ (જાહેર થાય) ! ઝરથુશ્ત્રની માઝદયસ્ની દીન સઘલી દેવપરસ્તીનો નાશ કરશે. ૧૫, ’” (૧૫) ઉસીક્ષોનો નખીરો, તુર જેનું (નામ) ઉરવાઈતા-દેંગ હતું તે આ પ્રમાણે બોલ્યો: “અએ સ્પીતમાન ખાનદાનના ઝરથુશ્ત્ર! તે ધાસ્તી કે જેની અંદર તું પોતે પણ છે તેમાં તું મને ખેંચી શકશે (આખેઝાએ) નહી. ”

(૧૬) અને તેને, ઝરથુશ્ત્રે, નીચે પ્રમાણે કહ્યું: “અહુરમઝદે મને આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘બ્યારે તું (હમારી) મીનોઈ દુનયામાં^૧ હમારી તરફ આવ્યો છે, ત્યારે (કહે કે) હાડમંદ દુનયામાં આદમીઓમાં તે લલા બેરેમંદ પુરષો^૨ કે જેઓ લડવઈઆઓ છે તેઓને ખંચાવનાર^૩ કોઈ છે? જે ક્ષાયદા માટે ઘણો ઈચ્છા રાખનાર છે, અને ગાય ઢોર માટે ઘણો ઈચ્છા રાખનાર છે, અને દુરના દેશોમાં ઘણો ક્રીતિવંત^૪ અને ઘણી જાતના ખોરાકનો પુષ્કળ ધરાવનાર^૫ [યાને, એ પુષ્કળ ચીજો આપી દીધે છે], તથા ઘણી રવેશે^૬ પુષ્કળ પરોણાગત કરનાર^૬ છે યાને, (એના) દરેક જાતના ખજાનોનું ખારણું ઉઘાડું છે] (૧૭) મેં તેને (અહુર-મઝદને) જવાબ વાલ્યો: ‘ઉરવાઈતા-દેંગ તુર, જે ઉસીક્ષોનો નખીરો છે.’”

(૧૮) “અને તેને મને આ પ્રમાણે જવાબમાં કહ્યું: ‘અએ ઝરથુશ્ત્ર! આ દીન તરફ તારે તેને લડવઈઆઓમાંથી^૭ પેહુલો ખેંચવો જોઈએ^{૧૦}, કે

૧૫. એટલે જે, “અષોઈ તથા જરથોશ્તી ધર્મ સઘલી ખુરાઈ અથવા દેવોનો નાશ કરશે.”

૧. અહુવાન, “મીનોઈ મકાનો.” જુવો અવં અંધહું.

૨. યને, શક્તિવાલા યા તવંગર લોકો જેઓ સવાબગાર છે.

૩. સરખાવો ક્ષ. પાસ, “ચોકીખાન,” “દરખાન.”

૪. વાંચો: “ર-નામીગતૂમ. એને દૂરજીમીગતૂમ ખી વાંચી શકાય, જેનો અર્થ: “જે દુરના મુલકોમાં મીલકત ધરાવતો હોય.”

૫. કબદ પિશન-તૂમ.

૬-૬. કબદ ખખાતૂમ, અસલ અર્થ, “જેને પરોણાગત માટે ઘણા દરવાજા મોટે ભાગે ઉઘાડા છે.”

૭. એને ખનજીવક વાંચવો, અવં ખન “પ્રકાશવું”; જુવો હાલનો કારસી શબ્દ “ખજાનહું.” એ કદાચ ખનજીવક “ખજાનો રાખવાની જગ્યા અથવા ભંડાર” હોય.

૮. ખદીતુન્ત, અસલ અર્થ, “દેખાય છે અથવા નજરે પડે છે.”

૯. જે અનશુતાઆન શબ્દને કાર્સી મરદાનને અર્થે લઈએ, તો એ શબ્દનો અર્થ “શરવીર યોદ્ધાઓ” થાય.

૧૦. એને આખેઝશ વાંચવો છે. હુખેઝશ વાંચવો વધુ દરોખસ્ત દીસે છે; જુવો અવં હુક્ષએશ; ધાતુ હુચ “રસ્તો દેખાડવો.”

(જે દીન) (આપણુ ખંને) જેઓ^૧ અહુરમજદ તથા જરથોસ્ત છીએ તેઓના ઉંચ વીચાર,^૨ ઉંચ વચન અને સર્વોપરી^૩ કામોની છે; અગરજો, અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! તે (શખસ આ દીન તરફ) ખેંચાય, તે કષુલ રાખે, અને આ (તારી) દીનને ફેલાવે, અને (તારી) સામને એક ચેલા દાખલ, જેવી રીતે^૪ એક (માણસ) પોતાને તારા ચેલા તરીકે કષુલ રાખે છે તેવી રીતે, ઘેસે અને તેવી રીતે વર્તે તથા દીન સાંભલે અને તેને આગલ વધારે, તો વહી તે શખસ હુમેશાં (તારી) પુકે (ચાલનાર) છે; અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! લડવધયાઓમાં તે પેહલો^૫ છે, (જે) કાયદા માટે સર્વથી વધુ ઈચ્છા રાખનાર, ગાય ઢોર માટે સર્વથી વધુ ઈચ્છા રાખનાર, અને દુરના મુલકમાં સર્વથી ઓહલી કીર્તિ ધરાવનાર, તથા ઘણી રવેશે પુકલ પરોણાગત કરનાર, તથા જેઓ હાલ જન્મયા છે અને હવે પછી જન્મશે તેઓમાં સર્વથી (ઉત્તમ) છે. (૧૯) અને અગરજો, અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! તે શખસ (આ દીન તરફ) નહી ખેંચાય, અને તે કષુલ નહી રાખે, અને (તારી) આ દીનને નહી ફેલાવે, અથવા (તે) નહી સાંભલે, અથવા તારી સામને નહીં ઘેસે^૬, તો (તારી) સામે (તારા ચેલા તરીકે) નહી ઘેસે તેથી મારો વીચાર^૭ તેને માટે એ (અમઘ) છે કે તે (તારી દીન તરફ) ખેંચાશે નહી; (ત્યારે) તું તેને જાહેર રીતે અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! આ પ્રમાણે વખોડી કાઢજે^૮, “તું કે જે અષોઘનો ઈચ્છનાર! તે દેવોના તાબામાં છે,^૯ અને તનાકૂર ગુનેહગારોની સખતાઈનો પેદા કરનાર છે, (જેઓ) (તારી) રવાન માટે દોજખને પાત્ર (છે)^{૧૦}; ખરેખર એજ પ્રમાણે છે, અને આ (સખખ) સર તેને શીક્ષા કરવામાં આવશે, કારણ કે દીનની હુસ્તી તેને ખખર છે,” (૨૦) (ત્યાર પછી ઝરથુશ્ત્ર આ પ્રમાણે ઓલીઓ:) “અચ્ચે ઉરવાઈતા-દેંગ તુર! તું કે જે ઉસીક્ષોથી ઉતરી આવેલો છે! તને હું

૧. લેના મૂન.....વાંચવું વધારે ઠીક લાગે છે.
૨. મદમ મીનિશનીહ.
૩. અવર વર્જિશનીહ.
૪. હના અમઘ.
૫. કદાય “લડવધયાઓમાં સૌથી અતિપ્રસિદ્ધ.”
૬. લા લક પતીરક ચેતીખૂનેત-આચ્ચે.
૭. દાનિશનીક;દાનિશનીહની વરી, “જ્ઞાન,” “અગમ બુદ્ધિ.”
૮. મદમ ઓલા ચેમલેલૂનેશ.
૯. જુવો ફારસી ઝદ બુદન, “આંગમાં આવવું” (સ્તાઈનગેસની ફારસી દીક્ષનરી).
૧૦. ખુસિશન-દાતાર ઓલ રૂખાન. જુવો પહલવી વંદીદાદ, ફરગરદ ૫, ફકરો ૪, ન્યાં અવં પ્રઓજદત ઉર્વનો પહલવીમાં ખુસિશન-દાત ઓલ રૂખાન તરજુમો કીધો છે; જુવો વંદીદાદ, ફરગરદ ૧૫, ફકરો ૫, પ્રઓસ્ચેઈતિ, અવં ધાતુ ખુસ, “ખરાડા મારવા;” ક્ષાં ખરૂસીદન.

કહું છું તે એ કે તું જે અષોઘનો ઇચ્છનાર ! તે દેવોના તાબામાં છે, અને તનાકૂર ગુનેહગારોની સખતાઈનો પેદા કરનાર છે, (જેઓ) (તારાં) સ્વાનને માટે દોષખને પાત્ર (છે).”

(૨૧) એક મોજેજો એક દેવને લગતો બહિર (થયો); તે વએ દવોઘશ્ત^૧ નામનો એક કરપનને લગતો હતો, જે હુરેક ક્રીસમના યજ્ઞોનો દુશ્મન અને અહુરમઝને નહી માનનારાઓ (અ-હખતાન^૨) માંનો એક (હતો). (૨૨) તેને માટે અહુરમઝ આ પ્રમાણે બોલ્યો : “માટે હું તે શખસ જે બીજી પેદાયશો ઉપર ચઢીયાતો છે તેને આ પ્રમાણે રસ્તો દેખાડું છું^૩, અએ ઝરથુશ્ત ! હું કે જે ભલું વીચારનાર અહુરમઝ છું, કારણ જે અષોઘને લીધે હું ભલી મનશનીવાલો^૪ છું [યાને, સીધે માર્ગે ચાલવાથી હું દવેશને દુ-ચાંથી દુર રાખું છું]; અમેશાસ્પ^૫દો પણ દવેશથી નીરાલા છે.^૬

(૨૩) તેટલા માટે (અદીન), અએ ઝરથુશ્ત ! આગલ ચાલ, તેની પાસથી^૭ મારે માટે માંગ [યાને, (તેને) મારો (અહુરમઝનો) પોતાનો હોય એમ ધારીને^૮ તેની પાસે(માંગ)], ૧૦૦ ઘણાંજ મજબુત^૯ આદમીઓ અને એરતો, તથા (ગાડીમાં) બેડેલા ૪ ઘોડા^{૧૦}; આ પ્રમાણે તેને કહે: ‘ અએ વએદવોઘશ્ત ! અહુરમઝ તારી પાસેથી ૧૦૦ ઘણાંજ મજબુત આદમીઓ

૧. ચાર બહુિતા કરપનો જેઓ ઝરથુશ્તના હમનબરદ હતા, અને જેઓ વીશ્તારપે દીન કબુલ રાખી તે અગાઉ થઇ ગયા હતા, તેઓમાંના એક કરપનતું આ નામ છે. જુવો વોલ્યુમ ૮, પુસ્તક ૭ મું, બાબ ૧, ક્રકરો ૯, નોટ ૫.

૨. જુવો અવ૦ હુચ, “પૂઠે ચાલવું,” “પછવાડે જવું.”

૩. હું એને ફાસી^૧ આદારમ વાંચું છું; દસતુર પેશોતનવાલી અસલ નકલમાં આશરમ મલે છે, જેનો અર્થ “હું માર” (જુવો ફા૦ આશુરદન) થાય છે, જે હયાં બંધખેસ્તો થઇ પડતો નથી. તેથી મેં હયાં ફેરફાર કર્યો છે. સરખાવો ફાસી^૨ બર આન દાશતન, “રસતો દેખાડવો,” અથવા, “ઉશ્કેરવું.”

૪. હૂ-અન્દીશ વાંચો; વેસ્ત એને ખવાનેશ વાંચી, “તારે બોલાવવો બેઘએ” અર્થ કરે છે.

૫. જવીત બીશ હવા-અન્દ.

૬. યાને વએદવોઘશ્ત પાસથી.

૭. યખસેનૂન.

૮. જુવો અવ૦ તેવિશી, “તાકાત,” “શક્તિ”.

૯. અચુઝિશન ૪ અસ્પા, જુવો અવ૦ ચથુ-ચુખ્ત,

અને ચોરતો, તથા (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડા માંગે છે;^૧ જો તું તેને તે (ગ્યાન) બખશે તો તે બખશેશથી પ્રખ્યાતી અને કીર્તિ તારાં થશે; પણ (૫) જો તું તેને તે નહી બખશે તો તે બખશેશ નહી અર્પણ કરવાથી તને લોકમાં નજોણું લાગશે.”

(૨૪) ત્યાર પછી તે યેવકાર (અ-હખતાન) વચ્ચેવોઈશ્ત તરફ ઝરથુશ્ત્ર ચાલ્યો, અને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું: “યેવકા વચ્ચેવોઈશ્ત! તારી પાસેથી અહુરમઝદ જે ઇચ્છે છે તે ૧૦૦ મજબુત આદમીઓ અને ચોરતો, અને (ગાડીમાં) જોડેલા ૪ ઘોડાઓ છે; અને જો તું તેને તે બખશે તો તે બખશેશથી પ્રખ્યાતી અને કીર્તિ તારાં થશે; પણ (૫) જો તું તેને તે નહી બખશે તો તે બખશેશ નહી અર્પણ કરવાથી^૩ તને લોકમાં નજોણું લાગશે.” (૨૫) અને તે કરપને ચીરડાઈને ઝરથુશ્ત્રને જવાબમાં કહ્યું (દ્રાપીદ): “મને તારેથી કાંઈ ઘણું (ખેશ) નથી [યાને, મારી સંપત્તિ તારાં કાર્યથી નથી], અથવા તો અહુરમઝદથી (નથી); (તારા કરતાં) હું એક વધુ ચઢયાતો ખોદાઈ છું, અહુરમઝદ કરતાં પણ મારી સંપત્તિ વધારે જસતી છે, મારી પાસ પુષકલ (માલમતા) છે, એક હજાર ડુઝરોના ટોલાં મેં મેલવ્યાં^૫ છે.”

(૨૬) અહુરમઝદ તથા અમશાસપંદો તરફ ઝરથુશ્ત્ર આગલ ચાલ્યો; અને તેને, ઝરથુશ્ત્રે, (તેઓને) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ અહુરમઝદ, વૃદ્ધિનાં મીનો, હાડમંડ હુન્યાના પેદા કરનાર, અષો! આ રીતે તે (વચ્ચે-વોઈશ્તે) મને જવાબમાં કહ્યું: ‘મારે માટે તારેથી અથવા અહુરમઝદથી કાંઈ પુષકલતા નથી; હું તારા તથા અહુરમઝદ કરતાં ખી વધુ ચઢયાતો ખોદાઈ છું^૬; મેં પુષકલ મેલવ્યું છે, એક હજાર ડુઝરોનાં ટોલાં (મેં મેલવ્યાં છે).’”

૧. આ માંગણી કાંઈ અહુરમઝદની આરાધનાને માટે એક ભેટ આપવા અથવા અર્પણ કરવા માટે કરવામાં આવી હોય તેમ નહી, પરંતુ પેગામબર સાહેબના દીનના કાર્યમાં સામેલ થનારાઓ તથા મદદગારોની સંખ્યામાં માલ વધારોજ કરવા માટે કરવામાં આવી હોય એમ લાગે છે. એક સો જોરેમંદ લડવઘયાઓ તેઓના કુટુંબ સહીત વચ્ચેવોઈશ્ત, જે કરપનો (શ્રુત પરસતો)નો સરદાર છે, તેનેથી માંગવામાં આવે છે કે તેઓ દેવચરની ધર્મ છોડી માઝદચરની દીનને પાળે.

૨. અહુરમઝદ તરફ યેવકા.

૩. લા દહિશનીહ.

૪. બગતર, અવ૦ બગ, અસલી ક્ષ૦ બગ.

૫. ઝક ઇ ૧૦૦૦ ખુગ રમીત વિન્દીત યેગવીસુનેત.

૬. હુવા-ઈમ શબ્દ બહુ વચનમાં છે કારણ જે રાજ ખોલે છે.

(૨૭-૨૮) “અને તે, અહુરમઝદ, આ પ્રમાણે ઘોષ્યો:-“અએ ઝરથુશ્ત્ર! તેઓ કે જે આપણા (પોતાના છે), તેઓ પાસથી આ તકોબરી-વાલા આદમીએ પ્રખયાતી અને કીર્તિ^૧ મેલવ્યાં છે [યાને, ગાય ઢાર આપણે પેદા કીધાં અને તે તકોબરી કરે છે કે તેની પાસ ઘણાં ગાય ઢાર^૨ છે (તે તો બુવો)!]; માટે તેના^૩ અવેજમાં તેને પણ આ (શીક્ષા થશે), કે જ્યારે (તેની શારીરિક) જીંદગીને છેડે ત્રીજી રાત્રે તે (આપણી તરફ) આવી પુગતો નથી,^૪ ત્યારે તે ત્રીજી રાત્રે તેઓ^૫ તેના રવાનથી બાબુએ થઈ જાય છે [યાને તેને મદદ કરવાથી પછાત રહે છે], તે સાત (લલા અમષાસપંદો), જેઓ રોશન તથા સફેદ ચશમવાલા છે; અને તેઓથી તેને એક ઉંચાઈએ દોડાવવામાં આવે છે, ત્યાં તે ઉંચાઈએ કે જ્યાં ઘણો પુગાયલો^૬ ખોરાક (લાલા પરનામ) મોટે ભાગે (અફ્રાજ) તેના ખાધામાં આવશે.”

(૨૯-૩૦) ઇંજયલા (પવીત્ર) હોમના પાણીની મદદથી એક મોટા (રખા) ઇલાજનો, તથા દાઈતી નદીમાંથી તેનાથી^૭ તે (પાણી) લાવવાનો મોજેજો, (જે) ઝરથુશ્ત્રે (કીધો હતો), તે જ્યારે બહુમન (અમષાસપંદ તેને અહુરમઝદ સાથની) ગોફતેગો (કરવા) લઈ જતો હતો, ત્યારે બહેર થયો હતો; એ અહુરમઝદે ઝરથુશ્ત્રને કહ્યું તે ઉપરથી ખુલ્લું દેખાય છે: “જે હોમતું પાણી તું લઈ જાય છે તે તેઓ^૮ માટે છે, અએ ઝરથુશ્ત્ર! નહી તે દેવપરસ્ત માણસો માટે કે જેઓ દેવોને ઇંજે છે, યાને (અયૂફ) એઓ ઉપરજ તેઓ^૯ છાંટે કે જેઓ (તારા) સખુનો ઉપર અમલ કરનારા

૧. ગદાઈહુને અર્થે ગદાઈ આવ્યો છે.

૨. એલા અવર-મોનિરનીહુ કબદ ગઓરપેન્દીહુ.

૩. તેના તોર અને દુરાચરણને લીધે.

૪. અથવા, “જ્યારે ત્રીજી રાત્રે છેડે, તે જીવતો નજદીક આવતો નથી (પણ તેને દોજખની શીક્ષા કરવામાં આવે છે),” એટલે જે, તે બહેસ્તને લાયકની અમર્ગ હાલતમાં (હમારી) નજદીક આવતો નથી.

૫. તેઓ, યાને, તે સાત લલા અમષાસપંદો.

૬. એટલે જે, તેને ચીનવદ પુલ ઉપરથી દોજખમાં ગબડાવી દેવામાં આવશે, કે જ્યાં તે ફૂગાયલો ખોરાક ખાશે. સરખાવો ફાં પનાં ન, “રોટલીની ફૂંગ.”

૭. ખોલેખોલ તરબુમો, “આ એક (શખસ)થી,” એટલે જે, ઝરથુશ્ત્રથી.

૮. તેઓ માટે, એટલે પાક મીનોઓ તથા પાક આદમીઓ માટે.

૯. એનો અર્થ એ જે એ પવિત્ર આખ જેઓ અહુરમઝદને આરાધતા નથી તેઓ માટે નથી.

૧૦. યાને, તારા ધર્મગુણો.

(સખુન ચાર)^૧ છે; (વળી) તે ગોષ્ઠી કે જે ચાર વર્ષની ઉમરનો, લાંગેલા શરીરનો (શકસ્તસાન^૨), કાળા વાળવાલો, અને ઉપ્યોગી (સુતાઓમંદ) છે, તેને માટે તારે તે (હોમનું) પાણી લઈ જવું જોઈએ; અને તે (હોમનું) પાણી પીતાં તે ગોષ્ઠી દરદથી સાજો થઈ જશે.”

(૩૧) ત્યાર પછી તુરતજ^૩ ઝરથુશ્ત્ર પેહલાં હાડમંદ દુન્યામાં ગયે કે જે ઉપર સજસ્તાનને^૪ છેડે તે વસ્તો હતો કે જેનું તેજ નામ પરશીદ-તોરા^૫ હતું. (૩૨) અને તે પરશીદ-તોરા આ પ્રમાણે બોલ્યો:—“અએ સ્પીતમના ખાનદાનના ઝરથુશ્ત્ર! મને આ પાણી આપ કે જે ઇજેલા હોમ (હોમીગાન)નું છે, (અને) જે તું તારા હાથમાં ધરાવે છે.” (૩૩) અને ઝરથુશ્ત્રે આ પ્રમાણે જવાબ દીધો: “અએ પરશીદ-તોરા! અષોઈની તું વખાણુ કર, અને દેવોને ધીક્કાર; યુરા બોકોમાં ઝરથુશ્ત્રની માઝદયસ્ની (દીન)ના આપીરવાદ જાહેર કર.” (૩૪) પરશીદ-તોરાએ (અષોઈની) સેતાયશ કીધી, અને તેને દેવોને ધીક્કારીઆ, પણ તેને યુરા (બોકો) માં પોતે માઝદયસ્ની જરથોસ્તી દીન કબુલ રાખી છે એમ જાહેર કીધું નહી. (૩૫) અષોઈની તેની સેતાયશ (જોઈને) ઝરથુશ્ત્ર સાહેબ તેની આગલ ગયા, તેને માટે ઝરથુશ્ત્ર ઇજેલા હોમનું પાણી લાવ્યા, પણ તે માણસો

૧. એને સખુન-ચાર વાંચવો, અવ૦ ચર, “ચાલવું;” “આગલ વધવું”.

૨. જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ સાન “પીદ.”

૩. યરા આખર.

૪. એને ઘણુંખરું સજસ્તાન નામ આપવામાં આવે છે; એ મુલક અફગાની-સ્તાનની સરહદ ઉપર આવેલો છે.

૫. પરશીદ-તોરાનો ઇસારો ફરવરદીન યસ્ત, ફકરા ૯૬ ને ૧૨૭, તથા યુનહદિશન, આખ ૩૯, ફકરા ૫ માં આવે છે. પવીત્ર અવસ્તા પ્રમાણે પરશદ-ગાઓ નામના એ પુરુષો થઈ ગયા હતા, જેમાંનો એક ક્રાતનો એટો હતો, અને બીજો અપક્ષિર દેશના રહેવાશી દાઝગર-ગાઓનો લાઈ થતો હતો, આ ફકરા ઉપરથી અનુમાન કરવું સહેલ છે કે અત્રે દીનકર્દમાં જણાવેલો પરશીદ-તોરા તે અવસ્તામાં નોંધાયલા એજ નામના એ પ્રખ્યાત પુરુષોમાંનો એક હોવો જોઈએ. યુનહદિશન પ્રમાણે, “પરશદગા ખેમ્બ્ય, પેશ્યાનસાઈના મેદાનમાં છે, તેને ખેમ્બ્ય કહેવાતું કારણ એ જે એશમ દેવની બીહીકને લીધે એને એક ખરણી (ખેમ્બ)માં ઉછેરવામાં આવ્યો હતો.” ફરવરદીન યસ્તના ૧૩૮ માં ફકરામાં ક્રધાક્ષિત ખુમ્બ્યને, અને પહલવી દાદિસ્તાન-ઇન્દીનિગ, પુરસેશ ૮૯-૧૪ ના જવાબમાં ક્રધાક્ષિત ખુમ્બિગાનને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૬. દેયુનાએ, અસલ અર્થ “તું લઈ જાય છે.”

૭. વેસ્ત એનો અર્થ “દુષ્ટ” કરે છે.

કે જેઓ દેવપરસ્ત હતા, અને દેવોને પુજતા હતા તેઓને માટે (તે પાણી) તેઓ લાંબા નહી; (વળી) ઝરથુશ્ત્ર તે (પાણી) પેલા ગોધાને માટે લાંબા કે જે ચાર વર્ષની ઉંમરનો (હતો), જેતું શરીર ભાગેલું હતું, (અને) જે કાળા વાળવાલો અને ઉખ્યોગી (હતો); તે પાણીનાં વાપડવાથી (ક્રાન્-ખરીશનીહ) તે ગોધા ખીમારીમાંથી તદ્દન તનદરોસ્ત થયો.^૧

(૩૬) એક (મોજેજો) ઝરથુશ્ત્રને મારી નાખવાને માટે (નાશકારક) ગનામીનોએ (તેઓ ઉપર) ધસારો કીધો હતો તેને માટે (જાહેર થયો હતો), જે પ્રમાણે દીનમાં કહ્યું છે:—“ઉત્તર તરફના ભાગમાંથી તે પુર મોતવાલો ગનામીનો દોડ્યો, તે કે જે યુરી દાનેશવાલો પુર મોતવાલો હારેમન છે, તેને આ પ્રમાણે યુમ પાડી: ‘અએ દુન્ને ! (તેની) ઉપર દોડો, અને પવીત્ર ઝરથુશ્ત્રને મારી નાખો.’ (૩૭-૩૮) દુન્ને તેની ઉપર ધસ્યા, યુત દેવ તથા (ખીજ) સઘલા દેવો, (જેઓ) છુપી હીલચાલ^૩ કરતા અને દગલખાજ હતા; અને ઝરથુશ્ત્ર મોટેથી અહુનવર ગાઈને લણીયા, (અને) જે દુન્ને તેમની નજદીક (હતા), (જેવા કે) યુત દેવ, અને (ખીજ) સઘલા (દેવો), જેઓ છુપી રીતે હીલચાલ કરતા અને દગલખાજ હતા, તેઓ તેથી ગભરાઈ જઈને નાસી ગયા. (૩૬) અને દુન્નેએ તેને આ પ્રમાણે યુમ પાડીને કહ્યું:— ‘અએ ગનામીનો! તું અંહકારની નજરે જીવે છે [યાને તું (કોઈ પણ) ચીજ સમજ શકિતથી મુદ્દલ જોતો નથી], અને (હમને) તું જે કરવા ફરમાવે છે તે બની શકે તેવું નથી; સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્રતું મોત (કેમ નીપજવવું) તે હમો આગમજથી જોઈ શકતાં નથી.’ (૪૦) પોતાના સંપૂર્ણ પ્રતાપથી, અશો ઝરથુશ્ત્રે ઉંચ પ્રકારની (મદમ) મન શકિતએ જોયું કે, ‘તે હુટ યુરી દાનાઈવાલા દેવો મારું મોત (નીપજવવાની) યુકિત રચે છે, અને (એમ ખ્યાલ કરી) ઝરથુશ્ત્ર બરપા થયા, અને તેઓ સાહેબે ચાલવા માંડ્યું.’

૧. ઝક તોરા મિન ઝક ખીમારીહ બરા દ્રવીસ્ત ચેહવૂન્ત.

૨. જીવો વંદીદાદ, ફરગદ ૧૯, ફકરા ૧-૪, તથા તેતું પહલવી. દાર્મસ્તેતે કહે છે: “યુધતિ દેવને મોટી યુનદહિસ્નમાં યુત નામની મુરતી જેને યુદાર્પ પુજતો હતો તેને મલતી જણાવી છે. એ યુદાર્પ તે યોધિસતવતું અપબ્હંશ છે. તેટલા માટે યુધતિ એ યુધ ધર્મની નીશાની છે કે જે ધર્મ પૂર્વ ધરાનમાં ધસ્વી સન પૂર્વ એ સદી અગાઉ અને ક્રાઈસ્તની એ સદી પછી પગભર હતો. ફરગદ ૧૧ માં યુધધિ નો ધસારો છે તે યોધી શબ્દનો ખીજો અને વધુ ખરો ઉચ્ચાર હોવો જોઈએ. (S. B. E. Vol. IV, p. 209.)

૩. નિહાન-રૂમિશન, “છુપી રીતે ચાલતો.” અસલ લખાણ આ રીતે પણ વાંચી શકાય:—યુત શએદા વ સીજ ઈ નિહાન-રૂમિશન ધ ફદાપ્તાર; “યુધતિ દેવ તથા ચોરી છુપીથી હાલતો સીજ (દેવ) (મરફી), જે લુચ્છો હતો.” જીવો અવ• ધચ્ચેજધંહ, જે નાશના દેવતું નામ છે.

(૪૧) હયાં ઘણાઓને એક મોજેજો તે (ફકરામો) નજરે પડ્યો કે જેમાં કહેવામાં આવ્યું^૧ છે કે: “તેને, અષો અરથુસ્ત્રે, એક પથર^૨ ઉંચકી-ઓ,^૩ (અને તેને પોતાના) હાથમાં પકડીઓ; તે એક દોઢી^૪ જેટલો (કુદુગ મસાએ) હતો, (અને) તેને તે દાદાર અહુરમઝદથી મેલવ્યો હતો, (યાને) યથા અહુ વઘર્યો જે ખુદાઈ^૫ (કલામ છે) તે.

(૪૨-૪૩) અને એક (મોજેજો) આ (હતો) જે માત્ર^૬ ધરાન શહેરમાં ધરાનીઓનેજ જાહેર થયો હતો (એટલુંજ) નહી, પણ દરેક દેશમાં ને દરેક જાતમાં (જાણીતો છે), (તે આ કે) અરથુસ્ત્રે દેવોના શરીરો લાંબામાં અને મોટે સરોદે^૭ અહુનવર લણ્યા; જે પ્રમાણે કહેલું છે કે: “કયાંની-ઓના ખોરેહની મદદ (ચાર)^૮ ને હું ઇન્દુ, જેની સાથે અશો અરથુસ્ત્ર (પોતાના) ઉંચ વીચાર, ઉંચ વાચા (અને) દીનને માટેના ઉંચ કામોથી જોડાયલો^૯ છે, જે હસ્તી ધરાવનાર સર્વ પેદાયશોમાં અષોઈમાં સર્વથી અષો, રાજ કરવામાં સર્વથી મોટો રાજકર્તા, પ્રકાશમાં સર્વથી પ્રકાશીત અને કીર્તિમાં સર્વથી વધુ કીર્તિવાલો છે. (૪૪) (અને તેનો) ઝલકાત (વીનાવદાગીહ)^{૧૦} નીહાલીને દેવો આગમજથી^{૧૧} તેની આગલ પડી ગયા છે, તેઓની ડસયલ (stinging) અને કરડતી (biting) ટેવો^{૧૨} (તેનો) ઝલકાત નીહાલતાં જતી રહી છે,^{૧૩} અને (તેનો) ઝલકાત

૧. પવન ઝક ઇ ચેમલેલુનેદ.

૨. કસ્પા; પાઝંદ શબ્દ સંગ અથવા “પથર”નો એ હુઝવારેશ રૂપ છે.

૩. વાચિ: ક્રાજયાત, એ ક્રાજદન “ઉચે કરવું” (To raise) એનો ભુત કર્મણિ કૃદંત છે (?) એના ખીન્ન વાંચણો: ક્રાજ-દાદ, “પાછું આપ્યું,” “આગલ મુક્યું;” ક્રાજસ્ત અથવા ક્રાજસ્ત “સર્વથી ઉચું.”

૪. દસતુર પેશાતનજની નકલ: કુદુગ-મસાએ, “એક ઝુપડાં જેટલો મોટો;” એને કુદુગ-મસાએ “એક દોઢી જેટલો મોટો” વાંચવો ઠીક થઈ પડશે.

૫. મઈનૂગ “મીનોઈ,” “ખુદાઈ,” “પ્રેરિત.”

૬. લા અએવગીચ. ૭ ક્રાજ-સાચિરનીહ. ૮. સરખાવો ફાસી^૯, ખી-ચારહ “ખીચારો.”

૯. મદમ લેવતા ચેહલૂનત.

૧૦ વીન, “દેખાવ,” આવ, “પ્રકાશ” અને દાગીહ “અખરોશ;” એટલે “પ્રકાશતું ખોરેહ જોવું.”

૧૧. પીશ મિન ઝક; અસલ અર્થ, “તે અગાઉ.”

૧૨. જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ માયહ, “એક ડાંખ મારતું” યા કરડતું જનવર.”

૧૩. સરખાવો, અવ૦ ધાતુ ફું, “જવું,” “પસાર થવું”; એને ફૂનીદન વાંચવો. એ નફૂનીત ખી હોય, પહલવી નફૂનસ્તન “પડી જવું.”

નીહાલતાં માણુસોમાંથી તેઓતું વ્યભિચારી છુટાપણુ^૨ દુર થઈ ગયું છે; અને તે માટે તે ઇબ્દ દેનારાઓએ^૨ વીલાપ કીધો, (અને) તેઓ કે જે દેવો છે તેઓએ બહુ સખત^૩ વીલાપ કીધો. (૪૫) તેઓ આગલ અષો ઝરથુસ્ત્રથી અહુનવર ગાઈને લણવામાં આવ્યો,^૪ (અને) સઘલા દેવો ધરતીમાં દટાઈ અને સંતાઈ^૫ ગયા [યાને, તેઓના શરીરો તદ્દન ભાંગી ગયાં]. (૪૬) અને કહેવામાં આવ્યું છે જે તેઓના શરીરન ભાંગી જવા પછી શારીરીક દેવો તરીકે દુન્યામાં બાહર આવવાને અને ખરાબી કરવાને તેઓ અશક્ય છે; તેઓનો છુપાયલો^૬ ખવાસ માણુસ જાતને બહર થઈ જવાથી માણુસો તેઓને પુખ્ત રીતે પીછાણુતા થયા, (અને બણુયું જે) તેઓ યજ્ઞો નથી પણ દેવો છે.

(૪૭) દીનના આ ફકરામાં એક સવાલ (ગુબિશ્નીહ)ના (આકાર) માટે (અહુરમઝદ) ઝરથુસ્ત્ર સાથ કેમ બોલ્યો તે ઝરથુસ્ત્રે અહુરમઝદના શબ્દોથી માણુસોને વાકેફ કીધાં^૭:—“માણુસો કેવી રીતે (આ) હાડમંદ દુન્યામાં એક દેવને ઉંચી પંકિત આપે છે, બણુ તે એક દસતુર^૮ (હોય); જેઓ એમ કહે છે જે તેઓએ તેમને દીનના દસતુર (યા વડા)ઓ તરીકે ગણુવા જોઈએ તેઓ કેવા હોવા જોઈએ ?” (૪૮) અને અહુરમઝદે ઝરથુસ્ત્રને

૧. જુવો અવ૦ જહુ., જહિ.

૨. સરખાવો અવસ્તાતું વિશેષ નામ સ્નાવિધક. એ એક દષ્ટ્યતું નામ છે કે જેને આ દુન્યામાં હલાકી અને નાશ પહોંચાડ્યો. અત્રે પહલવીમાં એને એક સામાન્ય નામ તરીકે વાપડ્યો છે અને એનો અર્થ “નાશ કરતો દેવ” કોઈકવાર થાય છે. વેસ્ત પ્રમાણે એ પહલવી શબ્દ સ્નાયાન, “સાંભળવું” ને માટે હોય, અથવા એ અવસ્તા સ્નેઓધેન્તિશ શબ્દનો નજદીક મલતો ઉતારો હોય. એમ લખએ તો સ્નેઠ્ઠીયાન વંચાય, “રડવું,” “વીલાપ કરવો.”

૩. સ્તહુમગીહાતર. અસલ અર્થ “વધુ સિતમ યા જુલમથી.”

૪. વેસ્ત: “અહુનવધિ^૯થી કે જેને અષો ઝરથુસ્ત્રે મોટેથી તેઓ સન-મુખ ગાયો.”

૫. પહલવી ખઝીદકની વડી અત્રે ખઝીદ વપડાયો છે; જુવો હાલનો ફારસી શબ્દ ખજીદહુ, “સંતાયલું,” “છાણું.” એને નિગાન વ અપઘતાક બી વાંચી શકાય.

૬. વાંચો નિહાન હુએમીહુ. વેસ્ત: યજ્ઞદાન હુએમીહુ, “યજ્ઞોના ખવાસતું.”

૭. વીશુક્રત વાંચવો વધુ ઠીક થઈ પડશે. હાલનો ફારસી શબ્દ ગુશ્ક્રત “ઉંધાડું,” “પ્રગટ થયલું.”

૮. યાને, ધારમીક બાબદોમાં તે એક મુખ્ય સત્તાધિકારી હોય.

(વધુ) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ ઝસ્થુસ્ત્ર! જેઓ લલાર પુરૂષો છે, તેઓ દેવો ને ઉચ્ચ પકિત કેવી રીતે આપે છે? અને તેઓ કેવા શખસો છે, કે જેઓ ગમે તે બોલે છે (યા માગે છે), તેઓને દેવો આ પ્રમાણે (જવાબ આપે છે): ‘હમો તમો માટે તે બબ લાવીશું;’ જેથી કાંઈ તેઓ માગે છે તેના (જવાબમાં) દેવો (કહે છે) ‘તે ચીજ તમને ફલશે’!

(૪૯) ત્યારે ઝસ્થુસ્ત્રે આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ અહુરમઝદ! માત્ર તેનેજ માટે^૧ માણુસબત તે (જગ્યાએ) દોડે છે કે જે વેરાન^૨ જંગલ^૩ છે, જ્યાં રોશનીનાં પસાર થઈ જવા પછીથી^૪ તે સુર્યના ઉદય^૫ લગી કોઈ પણ રહેતું નથી, જ્યારે રાતના બે હાસર^૬ (થઈ જાય છે) અને (તેની) પૂઠે^૭ [અથવા સૂર્યના અસ્ત થવાથી તે (ત્યાં) તેઓ પાછા ફરીને સાથે એકઠા મલે^{૧૦} ત્યાં સુધી, (યાને) જ્યારે રાતના બે હાસર પસાર થઈ ગયા હોય]; જ્યાં તેઓ કામકાજની, અથવા માણુસો અને કુતરાઓની કાંઈબી ગડબડ સાંભલતા નથી.^{૧૧} (૫૦) ત્યાર પછી તે માટે^{૧૨} તેઓ (પોતાને દેશ) પાછાં ફરતાં, આમ

૨. આ ઠેકાણે એવા માણુસોને ઠેકડી કરી “લકાં” કહેલાં છે. ખર જોતાં તો તેઓ હવસી ને લોબી પુરૂષો છે, જેઓ દેવોની પરસ્તેશી જાય છે, સખખ કે તે દેવો તેઓના પુંઝરીઓ જે કાંઈ સવાલ પુછે છે અથવા પ્રમાણીકે યા અપ્રમાણીકે માગણી કરે છે તેઓને હા-કારમાં જવાબ આપી પોતા તરફ ખેંચે છે.

૩. બરા પવન ઝંક.

૪. અમાનિશન, “રહેવાના મકાનો વગરનું;” “વેરાન” અથવા “એકાંત.”

૫. વિશગર દરત. વિશગર શબ્દના વપડાશ માટે જુવો પુસ્તકે ૬ થું, દીબાઓ, આખ ૩૦, § ૧૧, સંક્રે ૧૮, સતર ૩; “જંગલ.” વંદીદાદ ફરગર્દ ૮, ફકરા ૯૫ માં આવતા અવં સ્કંધય^૬ “શીકારગાહ”નો એ પહલવી તરજુમો છે.

૬. ક્રનામિશન, અવં ક્ર-નમ, “નીચે જવું;” “વાંકુ વલી (ચાલી જવું).”

૭. હૂ-વક્ષ; સરખાવો અવં હુચ હૂ વક્ષાત આ હૂ ક્રાશમોદાતોઇત, “સૂર્યો-દયથી તે સૂર્યાસ્ત લગી.”

૮. “પહલવી પાઝંદ ફરહાંગ” પ્રમાણે એ એક વખતનું માપ છે. એક હાસર ૧૧ કલાક જેટલો લાંબો થાય છે. અવસ્તામાં હાથ શબ્દ જગ્યાના માપને માટે વપડાયો, જે માપ રોમન માઇલિની લંબાઇ જેટલો હતો. અત્રે પહલવી લખાણ ઉપરથી સમજ પડે છે જે દેવોની પરસ્તેશ કરનારાઓ આવી એકાંત જગ્યાએ દેવોની શોધમાં રાત્રે ૧૦ યા ૧૧ વાગ્યે અથવા ત્યાર પછી જાય છે.

૯. પહલવી, લખવાર એટલે “પછી.”

૧૦. વૂદ ઓલ હુમ-વરદિશનીહ.

૧૧. યાને, તેઓ એક ધણીજ શાંત જગ્યાએ, મધ્ય રાત્રે, જાય છે.

૧૨. દેવ પરસ્તીથી નીપજતા કાયદા વીધે.

કહે છે: ‘ત્યાં^૧ આપણે દેવો સાથ જોક્તેગો કીધી છે^૨; જ્યારે આપણે તેઓ પાસથી બાદશાહી અને પેશવાગીરી (સરદારી) માંગીએ^૩, ત્યારે તેઓ તે આપણને આપે છે; જ્યારે તેઓ પાસેથી ગાય ઢારોનાં ટોલાં^૪ અને સંપત્તી માંગીએ, ત્યારે તેઓ તે આપણને આપે છે.’ ”

(૫૧) (તે ઉપરથી અહુરમજદે આ પ્રમાણે કહ્યું): “તેમને માટે તેઓ આવી ચીજ કેમ કરી શકે? યાને, એ લેટો તેઓને વારે ઘડીએ કેમ પોંહચે છે (ચેહબુનત ચેહબુનત)^૫ જેથી તેઓ કહે છે કે: ‘તે (લેટ) હમને પોંહચી છે’ ”!

(૫૨) એ ઉપરથી ઝરથુશ્ત્ર આ પ્રમાણે બોલ્યો: “અએ અહુરમજદ ! તે આબાહી માટે^૬ તેઓ જુદી રીતે કહે છે;^૭ કોઈક આમ કહે છે: ‘એમ કીધા પછી હું વધુ માણસો અને ગાય ઢારો ધરાઉં છું’^૮ (અને) જ્યાં સુધી દેવોના સમાગમમાં છું ત્યાં સુધી, (એમ ચાહુ રહેશે)’; કોઈક (વળી) આ પ્રમાણે કહે છે: ‘એમ કીધા પછી હું બદતર, અને વધુ અપજશ^૯ વાલો થતો રહ્યો છું’, અને જ્યાં સુધી હું દેવો સાથે સમાગમ રાખું છું ત્યાં સુધી (એમ ચાહુ રહેશે),’ કારણ કે તેઓ પોતાનું સઘળું જીવતદાન પોતા માટે દેવોથી ધરાવે છે,^{૧૦} [એટલે કે, જ્યારે તેઓની જુદી જુદી બતની જાહેગીઓ, જેની કાંઈ તેઓ માગે તે દેવોથી^{૧૧} છે]” (૫૩) અને તે, ઝરથુશ્ત્ર, આ

૧. યાને, ફલાની ફલાની જગયાએ.

૨. હમ-પૂરસીદ.

૩. જદયીમ; સરખાવો અવં જદ, “આગ્રહ કરવો.” જદધ્યેમિ. આ ફકરામાં દીનકદ્ એને પેહલે ઝદયીમ લખે છે, અને પાછલથી જદયીમ લખ્યો છે. આ છેલ્લો આકાર ખરો છે.

૪. પાહુ—આઓમંદી, “ગાય ઢારોનો કબજો.”

૫. યાને, દેવો વારેઘડીએ જેની કાંઈ તેઓના પુનરીઓ માંગે તે કેમ આપી શકે ?

૬. એને આવાહીહુ વાંચ્યો છે. ખીજું વાંચણ: આઝાહીહુ (અવં આઝાત.)

“ઉદારતા,” “બુન્યાદિ.”

૭. જવીત ચેમલેલૂનદ.

૮. એટલે, દેવો સાથની મારી જોક્તેગો (સમાગમ) પછી.

૯. રમગ—આઓમંદતર.

૧૦. દૂશ-ગદાઆઓમંદ.

૧૧. બરા ચેહુવનિરનીહુ યખસેનૂનદ; વસ્ત: “તેઓ પોતા માટે પૂણું ગુજરે ધરાવે છે.”

૩. બોલેબોલ તરજુમો: “જ્યારે તેઓ દેવોથી (યાને દેવોને લીધે) જુદી રીતે રહે છે, જેની તેઓ બોલે તે માટે.”

પ્રમાણે (વધુ) ઘોડયો: “અએ અહુરમઝદ! તે માટે તેઓ કહે છે: હુમારા (દેવપરસ્તો) માનો કોઈ ક્યાં (અઈધ) ગુમરાહ^૨ થઈ જાય છે તે ઘણી સંભાલથી તપાસો^૩, યાતો તે એ કારણુસર^૪ વીલાપ કરે છે [એટલે, તે (પોતાનું) માથું પોતાની છાતી (ઓલ કુનાર) ઉપર રાખે છે], યા તેને માટે તે પસતાવો કરે છે [એટલે, તે માત્ર એકજ બાજુ જુવે છે], અથવા દુખથી^૫ તે પડી જાય છે, અને તે (હાલત)માં દેવો તે મદદ^૬ કે જે (ભલા યઝદોથી) માણુસોને (આપવામાં) આવે છે, (તે મેલવવાથી તેને) દુર^૬ ઘસડી જાય છે!”

(પ૪) ત્યાર પછી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ ઝરથુશ્ત્ર! જે પ્રમાણે તું ઈચ્છા રાખે છે, તે પ્રમાણે તું તારી જીંદગી સંપુર્ણ રીતે, ઉપર માંધાંથી તે નીચે જોડા^૭ સુધી તપાસ, અને તારી બનને બાજુએ^૮ નેગાહ કર^૯, અને (તેનું ફલ) તને આગલ અને પાછલ, અને સઘલી ધોરડુએ જડશે^{૧૦}; કારણુ કે જેમ દેવો માણુસોથી (માંગે છે), તેમ હુમો તારી પાસથી હરેક ચીજ છુપીજ રીતે^{૧૧} માંગતા (જદયીમ) નથી.

૧. ઓલેબોલ તરજુમો: “માટે તેઓ તે વીશે આ પ્રમાણે ઓલે છે.”

૨. લખવાર વરદેત, જુવો ચાલુ ફારસી શબ્દ ગરતન, “જતું રેહવું,” “ફેરવઈ જવું” યા “ગુમરાહ થઈ જવું.”

૩. પડન બરા નિગીરીદ, સરખાવો અવં પરેનંઘહ, પઉર, “પૂષકલ,” “ધણુ”. વેસ્ત: “આગલ.”

૪. ઓલ હમ મૂશેત, જુવો મૂશેદનો અર્થ વોદ્યુમ ૧૩, પૂસ્તક ૬, દીબાઓ, આખ ૪૫, § ૨૧, સફો ૩૫, સતર ૧૦; હાલનો ફાં શબ્દ મુશ, “દલગીરી,” “વીલાપ.”

૫. બરા ધીરમા અઉક્ટેદ, જુવો સૌં ત્રિષમ, “દુખ દાયક,” “ધારતી ભરેલું;” વેસ્ત: “માત્ર ખુશ લાગે એવી રીતે પડી ગયલું.”

૬. મિન અવાગીહ...પએદા બરા નસહૂદ.

૭. પહલવી વાંચન ઝીરીહ રેગલા (દસ્તુર પેશોતનજીવાલી નકલમાં લેલીઆ વ રેગલા છે તે સુધારયો છે); જુવો ફારસી ઝીર-પા, “જોડો;” વેસ્ત: “પગની પાતલી.”

૮. હઈતી(હ) ઈ લક બરા નિગીર.

૯. વેસ્ત: અરિક કુસ્તગ વ કુસ્તગ, “જુદી જુદી બાજુએ દુર.”

૧૦. વાંચો: ઝાયાએ, જુવો અવં જન્, ફાં ઝાચીદન, “જણવું,” “પેદા કરવું,” “આગળ આવવું.” એને ઝદયેઆએબી વાંચી શકાય, સરખાવો અવં જદ “આગ્રહ કરવો,” “ફરમાસ કરવી;” એ ઉપરથી વેસ્ત: “તારે આગ્રહ કરવો જોઈએ.”

૧૧. અસલ અર્થ, “છાનીમાની રીતે” (પવન અવીનાવદાગીહ). હયાં દેવો પોતાના પૂંજરીઓને સમજવતા દીસે છે કે તેઓએ પોતાની પૂરી નેમો ધણુ કરી રાત્રે અધકારમાં છુપી રીતે પૂરી પાડવી અને ઓલલી રીતે નહીં.

(૫૫) વળી, જ્યારે દેવો મજબુત સંપ^૧ કરીને ધસારો લઈ આવે છે, ત્યારે (માણુસોને) છાનામાનાજ ઘસડી જાય છે.૨ (૫૬) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તારી તરફ પણુ તે (દુજ), એક સોનેરી બદનની^૩, ખીલેલી છાતીવાલી^૪ ઝોરતના (આકારમાં), ધસી આવશે [યાને તેને એક છાતીનું બખતર^૫ પેહરયું છે], અને તે સોનેરી બદનવાલી ખીલેલી છાતીવાલી ઝોરત તારી સંગાત^૬ શોધતી^૭, તારી સાથે જોડતેગો ચાહતી, (અને) તારી હમ મદદ^૮ માંગતી ધસી આવશે; (પણુ) તારે તેને તારી પાડોશમાં (રાખવી) નહી, તેની સાથ વાતચીતનો વહેવાર (રાખવો) નહી, અથવા, હરકોઈ કાર્ય તેને (કરવાને) ફરમાવવું નહી; (એથી ઉલટું) તારે યથા અહુ વધર્યોની ક્તેહમંદ (પવિત્ર) બંદગી ઓચરવી, કે જેથી તે (બદકાર ઝોરત) ઉઘી વળે ને (તેનો) છેડો (આવે).”^૯

(૫૭) વસ્તીવાલી અને મિત્રોથી ભરેલી દુન્યા તરફ ઝરથુશ્ત્ર આગલ ચાલ્યો,^{૧૦} કે જેથી ખુદ પોતાની^{૧૧} હાદમંદ દુન્યાને અચ્છી રીતે તપાસી શકે; ત્યાર પછી દુજ આગલ તે આવી પોહુચ્યો કે જે એક પોષાક નજદીક

૧. પવન ક્રાજ બન્દિશનીહ, “મજબુત ગાંઠથી,” “મજબુત રીતે જોડાયલું.”

૨. ઘરા નસહૂદ.

૩. કેર્પ ઝરીન.

૪. જુવો ફારસી પુર-સીનહ. એને વકદ કર્પ, ઝરીન-પુસીન, “સોનેરી તાજવાલી નારનું શરીર,” પણ વાંચી શકાય, સરખાવો અવં ઝરન્યો-પુસ. પણ આ છેલ્લા શબ્દનો અર્થ હયાં લાગુ પડતો નથી.

૫. એટલે, “ખોડીસ,” યાને, છાતી તડી રાખવાને સ્ત્રીઓ પેહેરે છે તે વાસકુટ; અવં ક્ષતાન-પાન, ફારસી પેસ્તાન, “છાતી,” અને પાન, ખાન, “રક્ષણ કર્તા.”

૬. હમ-હુખગીહ, અવં હુખ, “મીત્ર;” ફારસી હમ-ખાહ, “હમ શહેરી.”

૭. જુવો ફારસી જુસ્તાન, અનીયમીત કાલ, જાય; અવં જદ, “માંગવું.”

૮. હમ-કેરદારીહ.

૯. ઝોલા ઝોલ આખરીહ ક્રૂદ વશતન; સરખાવો હાલનો ફારસી શબ્દ ક્રૂ-ગશતન.

૧૦. અહુરમઝદ સાથની પહેલી જોડતેગો પુરી થવા પછી ઝરથુશ્ત્ર સાહેબ આ દુન્યામાં પાછા ફર્યા ત્યાર પછી.

૧૧. પહલવી ઝક આપિશન, “જે તેની પોતાની હતી;” સરખાવો અવં આપ-ઇથ્ય અથવા હુવાપઇથ્ય; પઠ્ઠિશ ન્માનેમ યિમ હુવાપઇથીમ (યં પ, § ૬૨) વસ્ત: આપિશનો, “લોકોએ પગે ચાલીને પાડેલો રસ્તો.”

ઝેડી હુતી^૧, કે જે પોષાક જ્યારે (અહુરમઝદ સાથ) ગોફતેગો માટે તેને અહમન અમષાસપંદ લઈ ગયા હતા ત્યારે તેને^૨ (ત્યાં) મેલ્યો હતો; (તે દુજ) નારી આકારમાં, સોનેરી આભુષણમાં સજ થયલી, ખીલેલી છાતી-વાલી, ઝેડી હુતી; અને તેનેથી સોહબત તથા વાતચીત અને હુમ મદદ તે આહતી હતી; તે આ પ્રમાણે બબડી^૩: “હું સ્પેન્દારમદ (ફરેશતો)છું”^૪

(૫૮) અને અરથુશ્ત્રે તેને કહ્યું કે: “પણ મેં સ્પેન્દારમદને, એક રોશનીવાલા વાદળાં વગરના દીવસે^૫ જોઈ છે; અને તે સ્પેન્દારમદ મને પછવાડેથી^૬, આગલથી^૭ અને આરપાર^૮ [એટલે કે, બધી બાબુથી] સુંદર નજરે પડી હતી; (ત્યારે જોઉં) તું ફરીને પીઠ દેખડાવ કે જેથી^૯ હું જાણું જે તું (ખરેજ) સ્પેન્દારમદ છે.”

(૫૯) ત્યારે દુજે આ પ્રમાણે જવાબ દીધો: “અએ સ્પીતમ ખાનદાનના અરથુશ્ત્ર! હમો તે નારીઓમાંની છીએ, કે જે આગલી બાબુથી સુંદર છીએ, અને પછવાડેથી બદસુરત અને બિહામણા છીએ; (માટે) (મારી) પીઠ ફેરવવાને મને તું ફરમાવ ના.” (૬૦) (આ પ્રમાણે) ત્રણ વેળા તેની સંગાત તેણીએ ખટપટ કીધી (પતકારીદ), પછી દુજે પોતાની પીઠ ફેરવી^{૧૦}, તે ઉપરથી^{૧૧} અરથુશ્ત્રે તેને પછવાડેથી (ખાતર)^{૧૨} જોઈ, જ્યારે (તેને દીકું

૧. અદીન ઓલ દુજ કાજ મત, અમત (મુનની વટી) પવન નઝ-દાગીહુ ઇ જામગ ચેતાબુનસ્ત.

૨. અરથુશ્ત્રે.

૩. સરખાવો અવસતા, દન્તન, “દાંત”; ફારસી દનદીદન, “ગુસ્સાથી મનમાં અડઅડવું,” “ધુરકવું.” એતું ખીજું વાંચન: દબ્બીદ, અવં દવત એ પહલવી શબ્દ ગનદીદબી વાંચી શકાય, ફારસી ગનદીદન, “ગંદ મારવી.” “કાહવું,” “ખોટા વચન ઓચરવા.” જુવો અવં ગઈન્તિ, ગન.

૪. અવં સ્પેન્ત-આમઈતિ, પવીત્રાઇ, ખાનુઓતું નમાનાપણું, વીગેરે ઉપર મવક્લ અમશારપંદ.

૫. બએન ઝક ઇ રઓશન ચોમ ઇ અન-અવર; એ છેલ્લા શબ્દ સાથે સરખાવો: અવં અવ્ર, ફાં અઅર; એ ઉપરથી અન-અઅર, બી-અઅર, “વાદલાં વગરનું.”

૬. જુવો પહલવી હૂ-અવારન, જેનો અત્રે વપડાયલો ખીજો રૂપ હૂ-અવૂન છે.

૭. વાંચો: હૂ-પર્શન; જુવો અવસ્તા પઈરિ-ચિથીત, “આગલ.”

૮. જુવો અવસ્તા તરસ્ચા, તરો.

૯. મેં હાં અઈધિ ઉમેરીઓ છે.

૧૦. આખરીહુ ફૂત વસ્ત.

૧૧. અઝશ.

૧૨. ખાતર, ખાલદી બાષામાં એનો અર્થ “પછી,” “પછવાડે” થાય છે.

કે) ઝહેરી સર્પો (ગઝ)¹ તથા જળો² અને ગીલોરીઓ (કલબુગ)³, અને કાનકચુરો (પઝગુગ)⁴ અને દેડકા (વઝગ)⁵થી ભરપુર તેના પછવાડેના છિંદ્રની⁶ હેઠલ સખત⁷ વસ્તુ (નસો) હતી⁸.

(૬૧-૬૨) ત્યાર પછી ઝરથુશ્ત્રે યથા અહુ વધર્યોના કીરોભ ભરીઓ કલામ મોટે સરોહે ગાયો, અને તે દુજ દેહશત પાખી,⁹ તથા ચેશમગ (નામનો) કરપન ધસી આવ્યો, અને જ્યારે તે એક સડી જતી હાલતમાં¹⁰ હતો ત્યારે ખડખડયો કે: “હયાંથી¹¹ ઇબ એટલી તો છે કે તેને મને ગાલેખ કીધો છે¹²; (પણ તું) ઝરથુશ્ત્ર એમ કાંચ (મા) ધારે છે કે ખીભ કેઈ કીસમના (મા)નરો, કે જેઓ (તારા) કટકાથી દોજખમાં ભય છે, તેઓની દુન્યાં કરતાં તારી દુન્યાં વધારે ખુશાલ છે? હું (પણ) મારી તનહોમંદ ઇંદગીમાં¹³ મારી દુન્યામાં વધારે (મદમ) ખુશાલીથી જાઉં છું; જેથી તું તારી (દુન્યા)ને માટે (લક રાએ) તારી તનહોમંદ ઇંદગીમાં¹⁴ મારા ફરેખોથી છેતરાય છે.¹⁵”

(૬૩) અને ઝરથુશ્ત્રે આ ભેદ માણસોને ખોલ્લો કીધો¹⁶, (કે) તેઓની અજમાયશ અને તેથી દેવો વીધેતું જ્ઞાન તેજ જાતના¹⁷ એક મોટા

૧. અવં અજિ, ફાસી⁹ ગઝ, “સપ.”
 ૨. વાંચો: ખૂન-જલાગ, જુવો હાલનો ફાં શબ્દ ઝલુક અથવા ઝલુ “જલો,” અસલ અર્થ “લોહી ચુસનાર ઝહેરી જાનવરો.”
 ૩. જુવો અવં કલબુ, ફાસી⁹ કલબગ.
 ૪. ફાં પઝગ, “કાનકચુરો.”
 ૫. અવં વઝગ, ઝરથુશ્ત્રને દુષ્ટ અને પાપી ઝોરતોએ કેવી રીતે લલચાવ્યા હતા, તેઓ કેવી નીતીભ્રષ્ટ અને નાપાક હતી, અને પેગામખર સાહેબ દીનની મદદથી તે લાલચોની સામેને કેમ ધયા તે આ ફકરામાં આલંકાર રૂપે દરશાવવામાં આવ્યું છે.
 ૬. પહલવી અન્દગ ગરત.
 ૭-૭. અમત હિંચ સુક્રત ચેગવીમૂનાદ; સરખાવો અવં હિંચ અને ફાં સુક્રત, “સખત”.
 ૮. વાંચો: નસીદ; જુવો અવં ધાતુ નસ, “સડી જવું”, “કાહવું”.
 ૯. નસિશનીહ, એ આગલી નોટમાં કહેલા ધાતુ ઉપરથી આવ્યો છે.
 ૧૦. યાને, આ દુન્યામાંથી.
 ૧૧. વનહીદ, અવં ધાતુ વન, “જાતવું.”
 ૧૨. મદમ પવન તતૂ ખયા.
 ૧૩. અઘધ-અત પવન તનૂ ખયા; ખોલેખોલ અર્થ, “તારી ખાકી ઇંદગીમાં.”
 ૧૪. ખરા ક્રહીત મિન અક્રમ.
 ૧૫. પેગામખર સાહેબે આદમજાતને દુનીયામાંની દુષ્ટ લાલચોના ભય, તથા એવી લાલચોની અંદર લલા આદમીઓની કસોતી શું છે તે, તથા માઝદયસ્ની દીનની જરૂરી અગમચેતીઓ અને હુકમોથી એ લાલચો સામેનો બંચાવ, એ સધલું ખુલ્લું કીધું. આ દીન હાલ સુધી ચાલુ રહી છે તેનું કારણ માત્ર તેની પરહેજગારી અને સચાઈ છે.
 ૧૬. મિન-ઇચ હુમ-ખખા.

મોજેબથી માણસોને બહાર થયાં—(જેવાં કે) અરથુશ્ત્ર અગાઉ દેવોની આ દુ-યામાં બહાર દોડધામ, અવસ્તા કે જે શાહુ વીશ્તારૂપ અને તેના જમાનાના ઢોકાએ સચ્ચાઈ તરીકે કબુલ કીધી હતી તેમાં બહાર થયેલી દીનના અરથુશ્ત્રથી માટે સરોદે (પઠાયલા) કલામોની (મદદ)થી તે (દેવો)નાં શરીરોતું ભંબવવું—અને જે તે પ્રમાણે બન્યું ન હોત તો વીશ્તારૂપ અને તેના જમાનાના ઢોકાએ, અવસ્તા જેનો આટલી બધી (સચ્ચાઈનો) ખવાસ (આપણને) બહાર છે, તે^૧ ખોટા લેખીને તેઓએ કબુલ રાખ્યા ન હોતે, અને તે (યાને અવસ્તાની દીન)નો સીલસીલો આપણુ લગી ચાલ્યો ન હોતે.^૨

(૬૪) અને એક (મોજેબે આ હતો) કે જેનો પણ સંબંધ (લેવતા) અરથુશ્ત્રની, પુર મહોતવાલા^૩ ઝાકના^૪ તેમજ વીશ્તારૂપના કરપનોના તથા ખીબ ઘણાક કીકો^૫ અને કર્પનો જેઓ વીશ્તારૂપની દરબારમાં હતા^૬ તેઓના ગુમરાહ ધર્મની^૭ બદી વીષેની દીનમાંથી (મેલવેલી) માહીતી^૮ સાથે રાખવામાં આવ્યો હતો; અરથુશ્ત્રતું મરણુ નીપબવવાની તેઓની એકયતા (હમી) વીશે, તેને માટે ભારે નાલેસીઓ^૯ જે વીશ્તારૂપને કહેવામાં આવી હતી તેઓને ઉભી કરવા વીશે, અને તેતું મરણુ નીપબવવાને વીશ્તારૂપને ઉશ્કેરવા^{૧૦} વીશે, (અને) વીશ્તારૂપના હુકમથી તેને સખત બંદીખાને^{૧૧} નાખવા વીશે^{૧૨} તથા તેને શિક્ષા કરવા વીશે (દીનની મદદથી વાકેફ થયા

૧. તે, યાને, અવસ્તાની દીન.

૨. ઓલ લેના લા પતવસ્ત હુવા—આએ; ખોલેખોલ તરજુમો: “તે (અવસ્તા) હાલ આપણી સાથે જોડાયલા હોતે નહીં”.

૩. પૂર-મર્ગ, “પૂર મોહત યા નાશવાલો.”

૪. અત્રે ઝાગ શબ્દ એક દેવના નામ તરીકે વપડાયો છે. યુન્દહિશન, બાબ ૩૩, ક. ૫ માં, તે એક નેક પુરૂષતું નામ છે.

૫. સરખાવો અવ૦ કવિ યા કવન, તેઓ કે જેઓ જરથોસ્તી દીનની સચ્ચાઈઓ જોઈ શકતા નથી.

૬. મદમ બખા ઇ વીશ્તારૂપ.

૭. વસ્તગ દએનીહુ, ૮. આગાસ ચેહુવૂનતન.

૮. વધરાસ્તન ઇ મદમ અશ ગીરાન અ-રાસ્ત (જુહાઇ). વસ્ત: “સખત, ગાલ ગલોચની તૈયારી.”

૧૦. સારીનીતન શબ્દ, જે વોલ્યુમ ૧૩, બાબ ૧, ફકરા ૯ માં આવેલો છે તે કેમ વપડાયલો છે તે જુવો.

૧૧. શકેકત બન્દ, અસલ અર્થ “મજશુત ખેડી.”

૧૨. ચેહુમતુનેત, અસલ અર્થ “તે (નજદીક) આવે છે.”

હતા) (૬૫) ત્યાર પછી, વળી, તેમાંથી^૧ પોતાના મોટા (મદમ) છુટકારા વીશે, પોતાને લગતા એક મોજેબના બહર થવા વીશે, અને (પોતાને) ઉંચ પેગામબરી શકિત મલવાની ગવાહીની બહુવાજેગ સાબેતીના બહર થવા વીષે; (અને અહુરમઝદ સાથની પોતાની) ગોક્તેગોમાં દસ વર્ષના અરસામાં (સચિશન), તેને (ખુદાને જે) છેલ્લો સવાલ (પુછ્યો) તે પછી, વીશ્તારુપની દરબારે (બખા), તથા (દીનને માટેની) પેલી ભયંકર લડાઈની કસોટી (વર) તરફ, અહુરમઝદની સલાહ અને હુકમથી (પોતાનાં) એકાંત વીદાય થવા^૨ વીષે (ઝરથુશ્ત્રને દીનથી) વાકેફગારી (થઈ હતી). (૬૬) વીશ્તારુપના શરતના મેદાન^૩ ઉપર, તથા અહુરમઝદની મીત્રાચારી,^૪ અને તેની સત્તા તથા ક્તેહ (ઉપર)ના તેના પોતાના ઉત્તમ કલામ વીશે; અહુરમઝદની દીન તરફ વીશ્તારુપને આમંત્રણ (દેવા વિશે); અને તે ઉપ્રાંત,^૫ (પોતાની) પેગામબરી^૬ સ્થાપવા માટે તેને^૭ શું ઇચ્છવું જોઈએ, તે માટેના કલામોને વીશ્તારુપે, પોતાના ડાહુપણ, ભક્તિભાવ, અને મીનાઈ એતેકાદે કરી ધ્યાનથી સાંભલીઆ (તે વીષે).

(૬૭) (અને) ત્યાર પછી, વલી-(પણ) ઝરથુશ્ત્રના શબ્દો તેનેથી (વીશ્તારુપથી) (તમામ) સંભલાયા, તથા ઝરથુશ્ત્રની ચાલચલણ (તે) સમજી શકીઓ તે અગાઉ—પુર મોહુતવાલા^૮ ઝાકે, અને ખીબ કીગો તથા કરપનોએ, નાલેશી^૯ તથા બદ્ગારીના કામોંએ, ઝરથુશ્ત્ર સામે^{૧૦} વીશ્તારુપનાં કાન

-
૧. એટલે, તેનાં સખત અંદીખાનાં તથા શીક્ષામાંથી.
 ૨. અએવતાગ ક્રવક્રતન, “ભપકામાં એકલું ચાલવું.”
 ૩. અસ્પાનવાર, “શરતનું મેદાન ;” જુવો ફાસી, અસ્પાનવર.
 ૪. અસલ નકલ પ્રમાણે આશ્તીહુ; અવ૦, આક્રિત. “સુલેહ,” “શાંતી,” “દોસ્તી;” એને અયાદીહુ પણ વાંચી શકાય જેનો અર્થ “યાદ દાસ્ત” થાય.
 ૫. લેવતા ઝક.
 ૬. વક્ષવરી અંદાખતન રાએ. ૭. યાને, વીશ્તારુપે.
 ૮. પૂર-મર્ગ, અસલ અર્થ, “મોત યા નાશથી ભરપુર.”
 ૯. સ્પઝગીશનઇહુ, અવ. સ્પઝગ, “નાલેશી.”
 ૧૦. મદમ; અસલ અર્થ, “આસપાસ.”

ભંભેરવાને લીધે,^૧ તેનેથી (વીશ્વારૂપથી) બંદીખાનેની^૨ શીક્ષા કરમાવવામાં આવી,^૩ જેમ અરથુશ્ત્રના (પોતાનાજ) શબ્દોમાં બહાર કરવામાં આવ્યું છે કે :—“મેં તેઓના ૩૩ સવાલોના^૪ પુખ્ત રીતે જવાબ વાલીયા છે, અને તેઓમાંના ૩૩ નાં (મોઢાંઓ) બંધ કરીયાં છે, (તથા) તે કૂર (આદમીઓ), જેઓ દૂષ્ટ અને દેવપરસ્ત હતા તેઓને ૩૩ સાંકલોએ મેં (બાંધીયા છે). (૬૮) (પણ) મારે માટે તો તે દૂષ્ટ ક્રીનાખોર (શખસો)ના^૫ ઓળએ^૬ મારા પગોનું તાકાત નકામું^૭ કરી નાંખીયું છે; મારે માટે તો તે દૂષ્ટ ક્રીનાખોર (શખસો)ના ઓળએ (મારી) બાબુઓનું કૌવત નકામું કરી નાંખ્યું છે; મારે માટે તો તે દૂષ્ટ ક્રીનાખોર (શખસો)ના ઓળએ (મારા) કાનોની સાંભલવાની શક્તિ નકામી કરી નાંખી છે; મારે માટે તો તે દૂષ્ટ ક્રીનાખોર (શખસો)ના ઓળએ (મારી) આંખોની દ્રષ્ટિ નકામી કરી નાંખી છે; તે પુર મોહતવાલા (શખસો)ના જ્યુન દ્રેષના (દૂષ વધલ) ઓળથી પેદા થયલાં સખત સકંટને લીધે^૮ મારી છાતી પીઠ^૯ લગી અંદર દબાઈ ગઈ હતી [યાને, હું પીઠ તરફ પાછલ હતીઓ^{૧૦}].

૧. સીજનીદન ઇ વીશ્વારૂપ મદમ અરથુશ્ત્ર. સરખાવો અવ૦ ઇશ્વેજંઘલું, “નાશ;” પહલવી સીજ “મકી,” “રોગ.” એને દીપીનીદન યા દીવીનીદન, “દેવોમાં ફેરવી નાંખવું” બી વાંચી શકાય; અવ૦ ધાતુ દબ યા દિવ, “હગવું.”

૨. બંદ-પાતકરાસ.

૩. અવિસ્પાદની.

૪. ઓલેઓલ તરબુમો, “મેં તેઓની ૩૩ પુરસેશોના બહુજ અચ્છી રીતે (મદમ) જવાબ આપયા છે.” તે તેત્રીસ ક્રીકો તથા કરપનોના ધાર્મિક સવાલોને તે આપેલા જવાબો એટલા તો નીશ્ચિત અને કારગર હતા, કે તેઓનાં મોઢાંને ગોયા તેનેથી કરીને સાંકલ પડી હોય યા તાલુ મરાયું હોય તેમ થયું.

૫. દુશ-વધલગ-કશ; ભુવો હાલનું ફારસી વધલ-કશ, “એક ક્રીનાખોર શખસ;” વેસ્ત પ્રમાણે, ગુશન-ગીરાઈલું, “માણસ જાતની વલાણ.” કદાચ એ દૂશ વીરાઈલું, “ખરાબ ખોરાક” હોય; તેને બંદીખાનામાં ભુખે મરી જવા દેવામાં આવ્યો હતો.

૬. એને સંગ વાંચીઓ છે, અવ૦ અસંગ; કાં સંગ, “પથર,” “ઓળ.” વેસ્ત એને સૂદ વાંચી, “ભુખ” અર્થ કરે છે.

૭. એને અનકાદન વાંચીઓ છે; અસલ અર્થ, “(શરીરના કોષથી ભાગને) નીરઉપયોગી કરી નાંખવો.”

૮. એને અવર-ખસ્તિશનીહ વાંચીઓ છે; સરખાવો પહલવી ફારસી ખસ્તન, “ધાયલ કરવું”; વેસ્ત એને પદગશ્તીહ વાંચી “સ્વરૂપાંતર,” “એક આકારમાંથી ખીળમાં બદલાવું” અર્થ કરે છે.

૯. પહલવી, અક્રમ ખરા સીનગ ઓલ પરિત મદમ અવગૂંદીત. અર્થ એ જે ક્રીકો અને કરપનોથી તેની ઉપર જે સંકટ લાવવામાં આવ્યું હતું, તેથી અરથુશ્ત્રને ભુખમરો સેહવવો પડ્યો, જેને લીધે તેનું શરીર એટલું તો તાવદાન થઈ ગયું કે તેનાં છાતીના હાડકાં લગલગ અરડાની કરોડે લાગ્યાં, જેમ કોષ તદન ફૂકાલથી ભુખે મરતાંને થાય છે તેમ.

૧૦. અઘલ-અમ લખવાર યેગવીમૂનાદ.

(૬૯) અને અત્રે ઝરથુશ્ત્રની બાહદુર સહનશક્તિને^૧ લીધે, તે બદીની^૨ સામેની લયંકર લડતમાં એકલે હાથે^૩ ટકર જીલવા ગયો;^૪ ત્યાં (ઉપર) લખ્યું છે તે પ્રમાણે, તેની જીંદગીની, ભુખ^૫ અને તરસની,^૬ તથા ભારી ખેડી (અને) ખીજાં દુઃખો, કે જેની સામે આદમી જાતની કુદરતી તાકાતમાં (ગોયા) એક રક્ષક^૬ (છે), (અને) જે (દુઃખો) પુઠાના નીરમાન^૭ કીધેલાં નથી, તે (દુખોની) આટલી બધી શીક્ષામાં^૮ પડવું^૯ જાહેર થયું; (ત્યાર પછી) જ્યારે તેનું (ઝરથુશ્ત્રનું) તન, વળપેચમાં (શકરતીહ) અને બંદમાં, તથા ચાલુ ભુખમરાની^{૧૦} જીંદગીના તેનાં ખીજાં સંકટોની વચમાં, તેના પુર બહારમાં તેઓથી જોવામાં આવ્યું,^{૧૧} ત્યારે શાહ વીશ્વાસ્થ અને તેનાં પેહલવાનોને^{૧૨} એક મોટો મોજેજો જાહેર થયો.

(૭૦) એક (મોજેજો) આ (હતો), કે જે ભલા ચઝદોથી તેને (ઝરથુશ્ત્રને) પેલાં લયંકર સંકટમાંથી^{૧૩} છોડવવા કાજે^{૧૪} યોજવામાં^{૧૫}

૧. તકીગીહ; સરખાવો અવ. તનજીશ્ત. હાલતું ફાસી તગ, “બાહાદુર,” “કાવતમંદ.”

૨. ઝોલ અગીહ; સરખાવો અવં અલ, અથવા અક, “ભુકું”, “દુષ્ટ”.

૩. પવન અએવતાગ. “રક્ષણ વગરનું”, “એકલી હાલતમાં”, “પોતાના પગ ઉપરજ ઝોસતવાર”.

૪. સાતૂન્ત, “આગલ ચાલીઓ અથવા આગલ વધીઓ”.

૫-૫. એને સૂદ વ તશન વાંચીઓ છે. એ સંગ ઇ વદગાન ખી વાંચી શકાય, “શુશઓનો ભાર”.

૬. એટલે સહનશક્તિનો ગુણ. સરખાવો ફાસી પદ, “એક રક્ષક”, અને પહેલવી પતાઇદન.

૭. ખગ-દાત ની વીતી ખગ-દત આવ્યો છે; જુવો દીના ઈ મઇતૂગ-ઇ-ખૂ, આખ ૨૪, આગૂક-ખખત.

૮. અવં પઇતિ-ક્રપ, યા પઇતિ-ક્રપ.

૯. પતૂદન; અવં પન, “પડવું”.

૧૦. દેર અખૂરદારીહ જીવન્દગ.

૧૧. વિન્દાત, અવં વિન્દ, “મેલવવું”. જો દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે અમત-શાન દાદ વાંચીએ તો, “તેઓને આપવામાં આવ્યો હતો”.

૧૨ વાંચો: યલેગાન, ફાસી યલ, “એક પહેલવાન”.

૧૩. મિન રકકતીહ, અસલ અર્થ, “ગુચવાડા ભરેલી હાલત”.

૧૪. પહેલવી ઝોલ વહાન ઇ ખૂજિતશન ઇ ઝોલા. એ વહાન શબ્દને ફા બહાનહ સાથ સરખાવો.

૧૫. અન્દાખત; એનો અર્થ “કલખ્યું”, “ગોર કીધો” ખી થાય.

આવ્યો હતો, (બચારે) એક ખસી નહી કીધેલા^૧ ગોધાતું જીવ ધરાવનાર શરીર^૨ તેઓથી અદ્રબ્ય^૩ રીતે જીવ વીનાતું (બનાવી દેવામાં) આવ્યું^૪; (અને) ત્યાર બાદ, વીસ્તારપત્ની મોટી બેઠકમાં^૫ અને દુન્યાનાં મંડલમાં^૬ અરથુસ્ત્રે (પોતાના) કૌવત અને (પુદ્ગનો) જે સાચો સખુન^૭ છે તેનાં ઇતખારથી^૮ કરીને, જે પ્રમાણે વીસ્તારપત્ની પ્રકાશીત ઘોડા^૯ વીધેનો મોજેજો (છે) જેને વીધે પવિત્ર લખાણોમાં^{૧૦} ઇશારો મલે છે, (તે) માફક, તેજ શરીરને સજીવન કરીયું^{૧૧}.

(૭૧) એક (મોજેજો) શાહુ વીસ્તારપત્ની, તથા (તેનાં) દેશનાં લોકોના મનમાં^{૧૨} શું હતું, તે (અરથુસ્ત્રથી પોતાની) મીનોઈ મનશક્તિથી^{૧૩} આગ-મજથી બહાર કરવાનો^{૧૪} અને ખુલ્લું^{૧૫} કરવાનો (હતો), અને વળી (તેને) કેટલીક ખીજી કીમતી અમુદ્ય (ચખુન)ખાનગી ચીજો^{૧૬} (ખુલ્લી કીધી).

૧-૧. એને જાન-આઓમંદ તત્તૂ ખીખેદ્ર વાંચો; જીવો અવં બિખેદ્ર, પહલવી ખૂખેદ્રગ, “ખસી નહી કીધેલો”; વંદીદાદ, ફગદ^{૧૬} ૧૬, § ૨૧; મોખેદ સાહેબો ધર્મની ચોકસ કીયાઓમાં શુધ સફેદ રંગનો ગોધો વાપડે છે તેને માટે ઇસારો હશે.

૨-૨. એટલે, લલા મીનોઓથી. દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે, અ-ઝીવ-દગ વ અ-પએદાગ યહેવૂન્ત, “એજન અને અદ્રબ્ય થઇ ગયા.”

૩. સરખાવો ફાસી^{૧૭} નિશસ્ત.

૪. હુન્જમન.

૫. ઝક ઇ રાસ્ત મિલયા.

૬. વાવરીગાનીહુ, “એતેકાદ”, “ખ્યાર”; જીવો અવં વર, “ઇતખાર રાખ વો”, “માન આપવું”; અવં વાઉરયા, વાવર, વાઉર.

૭. વાંચો: અરુપ ઇ શએત, જીવો અવં ફિ, “પ્રકાશવું;” શએત, “તવાંગરી.” અત્રે વીસ્તારપત્ની ઘોડાને અરથુસ્ત્રે સારો કીધો તે આખે ઇસારો છે. ફાસી^{૧૮} અરથુસ્ત્ર નામામાં એ મોજેજો લખાણથી વર્ણવ્યો છે.

૮. સરખાવો અવં સ્વવંઘહુ, “પવિત્ર કલામ,” અને અવં દિસ, સૌં દિશ, “દેખાડવું.” એનો અર્થ “એક ચમતકારી ફકરામાં દેખાડવામાં આવ્યું છે” ખી થાય.

૯. હુમ તતૂ નવક લખ્યાર કદ^{૧૯}, બોલેબોલ તરજીમો, “તનને ફરીને જાન આપીઓ.”

૧૦. મીનિશન, “વીચારો.”

૧૧. મઇનૂ વીનિશન.

૧૨-૧૨. ગૂફતન વ આશકારીનીદન.

૧૩. નિહૂફતક ચખુન; ખીજો અર્થ, “(મીનોઇ)દોલતના કેટલાક ખીજા લેદો.”

(૭૨) એક (મોજેજ આ હતો કે) દુરાચણી^૧ મોહુની^૨ કેટલી વસ્તુઓ, કે જે ઉપર બેખીલોનમાં^૩ ઝોહાક તરફથી, - કે જેનાં લોભને^૪ લીધે માણસબત ખુતપરસ્તી ઉપર આવી ગયું હતું^૫ અને, તેથી કરીને^૬, દુન્યાનો નાશ (થતો) હતો, - (તે ઝોહાક તરફથી) અમલ કરવામાં આવતો હતો, (તે વસ્તુઓ) ઝરથુશ્ત્રના દીનના ક્રોધમંદ કલામોના બહર થવાથી^૭ સમુલગી નાશ પામી અને નકામી થઈ પડી,^૮ કે જે (કલામો) બહુગરીની^૯ સામને હતા.

(૭૩) એક (મોજેજ) આ (હતો) કે જે (ખનીરસ) કેશવરના પ્રખ્યાત વિદ્વાનો સાથની દીન માટેની તકરારમાં^{૧૦} જે મોજેજઓ ઝરથુશ્ત્રને^{૧૧}

૧-૧. એને વદ-જમાશ વાંચીઓ છે; સરખાવો ફાર્સી બદ-જમાશ, “દૂષ્ટ યા ધુરી ડગાઇ.”

૨. ખાવીર, સરખાવો અવ૦ બુદ્ધિ, “બાખીલોન,” યસ્ત ૫, § ૨૯, તથા યસ્ત ૧૫, § ૧૯. દાર્મસ્તેતે કહે છે, “ઈરાનની ગાદી છીનવી લેનાર અઝિ એ આર્યન ન હોવાથી, તેને ખાલદયનો, જેઓ ઈરાનીઓના બવેદાનના શત્રુઓ હતા, તેઓ સાથે બેળી નાખવામાં આવતો; તેની સાથે બેખીલોનનું નામ અસલી આસીરીયન જુલમાત, જે તે વેલાએ નીકલી જઇને ભુલધ ગયો હતો, તેની એક ઝાંખી ઇતિહાસીક યાદ આપતું, અને ખાલદીઆમાં પોતાના સેમેતીક પાડોશીઓ સામને ઈરાની પ્રબુનો અણુગમો બહર કરતું. મુસલમાનોએ ઈરાન જીતી લીધું તે પછી અઝિ આખરે એક અરબ તરીકે ઓલખાવા લાગ્યો. અઝિને લાગતી દંતકથાઓ અસલ કાર્પીઅન સમુદ્રના દક્ષિણ કીનારા ઉપર જનમ પામી હતી.” યસ્ત ૧૫, § ૧૯ પ્રમાણે ઝોહાકે કિવરિન્તનો પોતાનો મહેલ, કિવરિન્તેમ દુઝિતેમ, બાંધીઓ હતો, જેને હમઝા નામનો અરબ ગ્રંથકર્તા કુલેંગ દીશને નામે ઓળખાવે છે, અને શાહનામામાં શીરદુસી તેને દિઝુખતનું નામ આપે છે. બાખીલોનના આ “શ્રાપને પાત્ર” કીલ્લામાં અઝિ દહાક (ઝોહાક) વારંવાર આસરો લેતો હતો.

૩. પવન ઝક નીયાઝાનીહ.

૪. મદ યેગવીમ્નાદ.

૫. વાંચો: અઝશ, દસ્તુર પેશોતનજીની નકલ પ્રમાણે, વક્ષ, “વધારો;” વેસ્ત: “(અને એતું) વધવું દુન્યાનો નાશ હતો.”

૬. ફ્રાજ ગૂફતન.

૭. હુમાગ વિથૂપીહસ્ત વ અકારીહસ્ત.

૮-૮. ઝક પતીરગ ઝક યાતૂગીહ.

૯. કએધર; અવસ્તા, કર્ષવરે.

૧૦. પતકાર, અસલ અર્થ “ઝગડો”; અન્ને લાગુ પડતો અર્થ “બહર તકરાર,” “વાદવીવાદ.”

૧૧-૧૧. પહલવી ઇ મિન ઝરતૂહસ્ત.

લાગુ પાડવામાં આવ્યા છે^૧, તેઓની સાથે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, કે જે વિદ્વાનો (પોતાની) વિદ્વાને માટે સૃષ્ટિમાં સારી પેઠે જણાયલા હતા,^૨ (અને) જેઓ પવિત્ર^૩ શાસ્ત્રોમાં ઉમેરો કરનારા (હતા),^૪ (જેઓ) અતી ભુલાવો ખવાડનાર શીક્ષણના^૫ બહુ લયંકર શતરૂઓમાંના^૬ (હતા), (અને) જેઓની ઇચ્છા પોતાનો (પેલો) અતી ભુલાવો ખવાડનાર ધર્મ^૭ (જે તેઓ પાલતા હતા) તેમાંથી છુટા થવાની હતી; તેઓને (ત્યાર પછી અરથુસ્ત્રથી) સચ્ચાઈનું સમજ પડી શકે તેવી રીતે^૮ જાહેર થવું, અને શાહુ ગુસ્તાસ્પ અને પેલા સઘલા વિદ્વાનોનું^૯ દીનની બાબે જોશુમાન^{૧૦} થવાનું હતું. (૭૪) (ત્યાર પછી) અરથુસ્ત્રની ખરી અગમચેતી બાબે, તથા વીસ્તાસ્પથી માઝહયસ્ની દીન કબુલ થવા માટે, અહુરમઝદની ઇચ્છા બાબે અને દુનીઆમાં (તેનો) ફેલાવો થવા બાબે, વીસ્તાસ્પનું મન શાંત કરવા થકી અહુરમઝદે થોડા “(અમશાસ્પંદો આ દુનીઆ તરફ) રવાના કીધા^{૧૦} (જેવા કે), બહમન, અરદીબેહસ્ત, તથા વૃધિ કરનાર આતશ (ખૂર્જીન મીહર).^{૧૧}

૧. સરખાવો ફાસી આશના.

૨-૨. વાંચો: સૂબ બાજ ગિરાયગાન; સૂબ, સરખાવો અવં સ્વંગ, પવિત્ર કલામ અને બાજ, સરખાવો અસલ ફાસી શબ્દ બાજ, “ખંડની” (જુવો બહીસ્તાનના શિલાલેખો, કોલમ ૧, § ૧૯); અવં ધાતુ બજ, સૌં મજ, “લાગ પાડવો”; ફાસી અખતન. એ ઉપરથી બાજ ગિરાયગાન નો અસલ અર્થ, “તેઓ કે જેઓ સાહિત્યને મદદ આપવા ચાહતા હોય.”

૩. ઝક દીબઝગતર ગૂબિરન; બોલેબોલ તરબુમો, “ધણાજ દગલબાજ શબ્દો,” યાને, તે જમાનાના દેવપરસ્તો તથા બુતપરસ્તોનાં શીક્ષણો. સરખાવો અવં દીવઝા, “લુચ્યાઈ,” ધાતુ દીવઝ, “હગવુ”; જુવો વંદીદાદ પરગર્દ ૧૮, શરૂઆતના ફકરાઓમાં આવતો દિવઝત હય.

૪. શક્રુત પતકારતર.

૫. દાનિશનીક.

૬. જેઓ વીશે ઉપર ઇસારો છે તેઓ.

૭. એટલે, એકસ.

૮. પવન આશતીહ, યાને, વીસ્તાસ્પની “વધારે મુસ્તકીમ ખાતરી કરવા માટે,” અને અરથુસ્ત્રની પેગામખરીની સચ્ચાઈમાં મનાવવાને, તેને (વીસ્તાસ્પને) તથા તેના દાનાવોનાં મંડલને મદદ કરવા માટે, અને એ સચ્ચાઈઓ દુનીઆમાં સઘલે ઠેકાણે ફેલાવવા માટે.

૯. અમેશાસ્પંદોમાંના કેટલાક (ચંદ).

૧૦. શેદુનીદન, “મોકલવું”, “એલચી ખાતું.”

૧૧. જુવો આદસ્પર્મનાં ચુંટી કાઢેલાં લખાણો, બાબ ૨૩ મો, ફકરો ૭ મો.

(૭૫) તે જોજો જે વીસ્તારપ અને (તેનાં) કેશવરના લોકોને બહાર થયો—અને રીતે, (એક તો) પેલા અમશારપ^૨દોના આસમાન તરફથી જમીન ઉપર નીચે ઉડી આવવામાં, અને (બીજો) વીસ્તારપના રેહઠાણમાં તેઓના દાખલ થવામાં—તે આ રીતે (હતો) કે જેને માટે દીન આ પ્રમાણે કહે છે:— “ત્યારે તે, કે જે દાદાર અહુરમઝદ છે, તેને તેઓને, (યાને) બહુમન, અરદીબેહુસ્ત અને અહુરમઝદના વૃદ્ધિ કરનાર આતશને, નીચે પ્રમાણે કહ્યું: તમો કે જેઓ અમશારપ^૩દો^૩ છેવો તેઓ વીસ્તારપ, જેની પાસે ગાય ઠોરનાં સાંધણો^૪ (છે), (અને) જે દુરનાં દેશોમાં^૫ આ દીન તરફ મીનોઈ રાહનુમાઈ^૬ માટે પુષકલ (ક્રાજ) બાણીતો છે [યાને, તે દીનને માટે ઉસ્તવા-રીથી (ખરા) ઉભો રહે ત્યાં સુધી], તમો તેનાં રેહઠાણ ઉપર આગલ વધો; અને અષો સ્પીતમાન ઝરથુશ્ત્રને (તેઓ તરફથી^૭ પુછવામાં આવેલા સવાલોના) જવાબો ઉચરવામાં (અને) અને તે સખુનો તેઓ^૮ પાસથી કબુલ (કરાવવા) માટે (તમો મદદ કરો). ” (૭૬) તે અમશારપ^૨દો વીસ્તારપના મકાન તરફ આગલ વધીયા, કે જેની પાસે ગાય ઠોરોનાં સાંધનો (હતાં), (અને) જે દુરનાં દેશોમાં આ દીન તરફ મીનોઈ રાહનુમાઈ માટે પુષકલ બાણીતો (હતો); અને ખુલંદ હુવેલીમાં તેઓનાં (તે અમશારપદોનાં) શરીરોનાં^૯ તેજ, તેઓના ખુલંદ કાવત તથા

૨. વાઝીતન, અવ૦ વઝ, “હીલયાલ કરવી,” “ઉડવું,” “ગાડીમાં હંકારવું.”

૩. અમેસુસ્પેન્દ-ઇત; અમેસુસ્પંદ હુવા-ઇતની વીતી.

૪. અક્રઝાર. એનો અર્થ “સાંધણો” થાય છે; વળી “એકસ પ્રકારનું કાર્ય કરવા માટેની શક્તિ” એવોથી અર્થ થાય છે. દસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણે “જેને ગાય ઠોરોના સાંધણો છે,” એટલે કે તેની પાસે પુષકલ જરતું જોર હતું. યાદ રાખવું જે અસલ ઇરાનમાં પૈસાની આપ લે સીકામાં નહી પણ ગાય ઠોરમાં થતી હતી.

૫. એને ઇ દૂર ક્રાજ નામીગ વાંચો.

૬. અવર-આસ્તિશનીહ; સરખાવો ફાસી^૯ ખર-આસ્તા, “એક હોશીઆર ભોમીઓ.” એને અવર-હસ્તિશનીહની ખી વાંચી શકાય, “એતેકાદ,” “ટેકાવ,” “ઉંચ જાંદગી.”

૭. માઝદયસ્ની દીન આખેની એ તકરાર દરમ્યાન તેને વીસ્તારપ અને તેનાં રાન્યના વિદ્વાનોને આપેલા જવાબો.

૮. વેસ્ત વાંચે છે: ઝગ શાન. ઇ ઝક ઇ ગૂખિશન, “તે શબ્દોનો ભાવાર્થ.”

૯. ઝીઅશાન, “તેઓથી,” યાને, વીસ્તારપ અને તેનાં રાન્યના લોકોથી. અનવાજોગ છે કે એ સર્વનામ રાજ માટે ખોલતી વખત માત્ર માનને ખાતર બહુ વચનમાં વાપડીઓ હોય.

૧. તે અમશારપદોના શરીરો. સરખાવો ફાસી^૯ દેહુ, “માણસનું શરીર.”

ફતેહને લીધે, તે વીસ્તારુપને મીનોઈ^૨ પ્રકાશ તરીકે જાહેર થયાં; (ત્યાર પછી) આ (પ્રમાણે બનીયું) કે, જ્યારે તે ઉપર તેની આવી રીતે નજર હતી ત્યારે, તે મહાન શાહ વીસ્તારુપ ધુલુઓ;^૩ તેનો જે પેશવા^૪ (હતો) તે ધુલુઓ; તે કે જે સઘલાઓ ઉપર સરદાર (હતો)^૫ તે બેલાન^૬ થઈ ગયો; (અને) જે એક ઉમરાવ હતો^૭ તે એક રથના ઘોડાના હાંકનાર પેઠે (થઈ ગયો હતો).^૮

(૭૭) “અને તેને, અહુરમઝદના આતશે, (તેઓને) મરદાનગી ભરેલા શબ્દોમાં^૯ આ પ્રમાણે કહ્યું : ‘ખીહ ના, અએ બુલંદ શાહ વીસ્તારુપ! કારણુ જે તને કાંઈપણુ ચીજ માટે અંદેશો કરવા જેવું નથી;^{૧૦} તેઓ (કે જે અમશારુપંદો છે તે) તારાં મકાનમાં તને ભય પેદા કરવા માટે^{૧૧} આવ્યા નથી, યાતો અરબરુપના^{૧૨} કાયદેસરના^{૧૩} અથવા ચતુર^{૧૪} એલચીઓ તરીકે^{૧૫} તારા મકાનમાં તને ભય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી, યાતો

૨. મધનૂ, “મીનોઈ.”

૩. સરખાવો ફાસી^૧ લરઝીદન, “ધુલુવું.”

૪. પીશક, અસલ અર્થ, “જે આગલ યા હારોલમાં પેહલો (હતો) તે.”

૫. ઓલા હુરવીરુપ પત, બોલેબોલ તરબુમો, “જે સર્વોપરી, યા સઘળાઓનો વડો (હતો) તે.”

૬. ગદીહુત, અસલ અર્થ, “ગળડી પડીઓ હતો.” સરખાવો ફાસી^૧ ગદીંદહુ, “ગોલ ફરેલું.”

૭. ઓલ મિન અવરતર નએમગ, બોલેબોલ તરબુમો, “તે કે જે સૌથી ઉંચી જગ્યામાંથી (હતો).”

૮. જાણુ તે એક રથના ઘોડાનો સાધારણ હાંકનાર હોય તે પ્રમાણુ તે દંગ થઈ ગયો હતો. પહલવી શબ્દ રસને અવં રથ સાથે સરખાવો. અમશારુપંદોનાં ભયાનક તેજથી, વીસ્તારુપ અને તેના સઘલા દરબારીઓ દંગ થઈ ગયા, અને ધાસ્તીથી ધુલુવા લાગીઆ.

૯. ઝક ઇ વીરાન ગુમિશન, સરખાવો અવ. વીર, “મરદાનગીવાલો પુરુષ.”

૧૦. મા-અત લા મદમ તરસિશન.

૧૧. એને તરસાનીદન વાંચવો વધુ દરોઅસ્ત દીસે છે. અવસ્તા, તેરેસ, “ખીહલું.”

૧૨. એ અવસતાનો અરેજત-અરુપ, ખ્યઓનોનો રાજકર્તા છે, કે જેનો ઇસારો યસ્ત પ, § ૧૦૯, ૧૧૩ અને ૧૧૬ માં, તથા યસ્ત ૧૭, § ૫૦ માં, અને યસ્ત ૧૯, § ૮૭માં મલે છે. વીસ્તારુપ પાસથી નવો જરથોસ્તી માઝદયસ્તની દીન છોડવાને માટે વીસ્તારુપની દરબારમાં અરબરુપે વીદ્રકશ તથા નામખવાસ્ત નામના એ એલચીઓ મોકલીઆ હતા તેઓ વિશે હયાં ઇસારો છે. વીસ્તારુપ અને તેના ભાઈ ઝઇરિવઝરિ (ઝરીરે) અરબરુપતું કેહણુ કબુલ નહી કરયું. તે ઉપરથી વીસ્તારુપ અને અરબરુપ વચ્ચેની પ્રખ્યાત લડાઈ જાગી અને તેતું પરીણામ એ આવ્યું જે ખ્યઓનો ઉપર વીસ્તારુપના લશકરે જીત મેળવી. યાદગાર-ઇ-ઝરીરાન નામની પહલવી કેતાબમાં આ દીનની લડાઈતું ખ્યાન આપવામાં આવ્યું છે.

૧૩. આ-દાતગ, “નેસેલો,” “કાયદેસરનો;” વેસ્ત પ્રમાણુ: અયાતગ, “યાદ આપનાર;” દસતુર પેશોતનજવાલી નકલ પ્રમાણુ અયરતગ, “મીત્રાચારીભરીઆ,” “સુલેહવાલા.”

૧૪. અવરકાર, ૧૫. પએતામઅર.

અરબ્હરૂપના એ બચેન પેઠે, (તારી પાસથી) ભેટો અને ખંડની માગતા, તારા મકાનમાં તને ભય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી; યાતો તે નુકસાનકારક ચોર^૨, જે તમામ હુટારો^૩ છે, અથવા તો એક બાહારવટિઆનો^૪ કુતરો, તારા મકાનમાં તને ભય પેદા કરવા માટે આવ્યા નથી. (૭૮-૭૯) એ હુમો^૫ ત્રણ, બહમન, અરદીબેહસ્ત અને વૃદ્ધિ કરનાર ઈશ્વરનો^૬ આદર (યજ્ઞ) છીએ, જેઓ (આકાશની) બહાર^૭ (તારા) મકાનમાં તારી નજદીક આવ્યા છીએ; એઓને માટેનું તારું જ્ઞાન^૮ ઘણીજ ડાહપણુ-ભરી રીતે વગર તરફદારીવાહુ^૯ છે; જે તું તારી મીનોઈ દ્રષ્ટિને^{૧૦} મદદ કરે^{૧૧} [યાને, (જો) મીનોઈ ડાહપણુ તારામાં હોય તે], (તું) જોશે કે) આ હુનીઆને ભલી માઝદયસ્ની દીનની જરૂર છે^{૧૨}, જે તે સ્પીતમ (ખાનદાન)નો

૧. સરખાવો ફાસી^૧ બાજુ વ સાવ, જે શબ્દો શીરદુસી વારે ધડીએ શાહનામામાં વાપડે છે.

૨. વાંચો: ફૂજ-ઈ-ખૂસ્તાર; સરખાવો પહલવી ખૂસ્તન, “ધાયલ કરવું.” દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે સગ છે, જે ૬૦ નાં આકા માટે પણુ વાંચી શકાય. એ પછી જે આંકડો આવે છે તે ધયાનમાં લેતાં એને સૈ “૩” થી વાંચી શકાય. વેસ્ત આ પ્રમાણે તરબુમો કરે છે; “તે જખરદસ્ત ચોર જે (સધલાંને) ધજન કરે છે તે, (અથવા) તે ગોયા હુટારા જેવો કુતરો, તારાં ઘરમાં ભય જગાડવા માટે આવ્યો નથી.”

૩. દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે તરીનીદાર; એને તરવીનીદાર વાંચવો વધુ દરોખસ્ત થઈ શકશે, જે સિરૂઝહુ યસ્ત, ફકરા ૨ માં આવતા અવં હાંમ-વધનતયાઓ શબ્દોનો પહલવી તરબુમો છે. (વળી જીવો રપીથ્વીનની આફરીન, ફકરો ૩ જો). અવં હાંમ વધનતયાઓ શબ્દનો અર્થ “ફતેહમંદ,” “જખરદસ્ત” છે; ધાતુ વન, “જીતવું.”

૪. એને રારદાર વાંચીઓ છે, જીવો ફાસી^૧ રાહુદાર, “હુટારો,” “પીડારો.”

૫. સૈ હુવા-ધમ મૂન-અત મદ.

૬. અહુરમઝદ.

૭. એને તરશચ વાંચીઓ છે, સરખાવો અવં તરો, તરસ્ચ, “આરપાર,” “ઉપરથી,” “પેલી પાર.” વેસ્ત: “તારા મકાન તુલીક ઉપર.”

૮. ઝરથુશ્ત્ર તરફથી અમશારપંદો વીશે જે જ્ઞાન વીસ્તારૂપને મલીયું હતું તે વીશે અત્રે ધસારો છે.

૯. પહલવી, રસ્તકતૂમ, જીવો ફાસી^૧ રસ્તહુ, “હુટું,” “ઉદાર.”

૧૦. વીનાગીહુ, “દેખાવ,” ધાતુ દી, વીન, બીન, “જોવું.”

૧૧. સરખાવો અવં અવંધહુ, સૈ૦ અવસ “મદદ,” અવસતા ધાતુ અથ, “મદદ કરવી.”

૧૨. ગઅતા આવાયદ.

અરથુશ્ત્ર છે તેના સમર્થ કરવાથી^૧ (તેની) પાકીજગીમાં આગલ વધે છે. (૮૦) અહુનવધય^૨ ગાઇને લણ^૩, અષોઇ જે સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે^૪ તેની વખાણુ કર, અને દેવોને મા આરાધ^૫; કારણકે તારે વીધે અહુરમઝદની મરણ (તારી મદદથી) આ દીનની ખુલંદી^૬ છે, તે અમશારુપ^૭દોની ઇચ્છા (પણુ એજ છે), અને ખીબ યઝદો, જેઓ નેકીના અખશનાર^૮ અને અષો છે, તેઓની ઇચ્છા (પણુ) તારે વીધે (એજ છે). (૮૧) અને જો તું અશો સ્પીતમાન અરથુશ્ત્રની નેક અને ખાલેસ દીનની વખાણુ કરે, તો (તે માટે) ભેટ^૯ અને અદલા તરીકે હુમો તને લાંબા વખતનું રાજ અને પાદશાહી, તથા એક^{૧૦} લાંબી જીંદગી જે ૧૫૦ વર્ષની જીંદગી^{૧૧} (છે) તે આપશું; હુમો તને પવિત્ર વાચા^{૧૨} તથા લાંબા વખતની કીર્તીવંત હૈયાતી આપશું, (હુમો) તારી મકસદમાં^{૧૩} હુમોશની મદદ, અને (તે) હુમોશ મદદ કરવામાં લલી ઉચી^{૧૪} ચારી તથા ખુલંદ વધારો^{૧૫} (આપશું); અને હુમો તને એક ઘેટો આપશું;

૧. પવન અઉશમૂરિશન.

૨. મુન અવીઝગીહુ સાતુનેદ, ખોલેખોલ તરજુમો, “જે સ્વચ્છ રીતે આગળ વધે છે.”

૩. યથા. અહુવધયોની પવિત્ર જીંદગી.

૪. અનીયમીત આજાર્થ, સ્લામ, અવં સુ “ગાવું.”

૫. એટલે, અષેમ વોહુતી પવિત્ર જીંદગી સરોદ સાથે ગા.

૬. અ-આયઝીશનીહુ, ગઝિશન, “શ્રાપ”ને અર્થે. ખીબ ખોલોમાં ખોલીએ તો “દેવોની સામે શીટકાર નાખ.”

૭. સરખાવો પહલવી અક્રાજદન, અવં ક્રાજ; ફાસી ક્રાખતન, “ઉચ્ચે કરવું.”

૮. શપીર-દહુક, અસલ અર્થે “લણુ-આપનાર.” અવસ્તા હુ-ધાએંઘહુ, “સારી અક્ષલ ધરાવતું.”

૯. સરખાવો અવં યાન, “ભેટ,” “આશીરવાદ.” વેસ્ત એને જાન “જીંદગી” વાંચે છે, અને તરજુમો કરે છે: “અને આ જીંદગીમાં અદલા સમાન.”

૧૦-૧૧. વેસ્ત તરજુમો કરે છે, “અને ૧૫૦ વર્ષની લાંબી જીંદગીનો અરસો.”

૧૨. વાંચો: અશર-સખૂનીહુ વ રયા હસ્તિશનીહુ ઇ દેર; સરખાવો ફાસી અશર-ગુખિશનીહુ, વેસ્ત અહુરીશવંગ અને રાએ-અસ્તિશનીહુ વાંચે છે, જે અવસ્તા અશિશ-વગુહી અને રસાંસ્તાતને મલતા છે, કે જેઓ પ્રમાણીકપણુ અને સચ્ચાઇના સખુનો, જેને વીશે અત્રે ઇસારો છે, તેઓના મીનોઇ સ્વરૂપો છે.

૧૩. કામગા.

૧૪. મદમ.

૧૫. અક્રાજ-સખિશનીહુ

(તેનું) નામ પેશોતન થશે,^૭ (જે) અમર્ગ (નીવડશે, જે) આમ બુઢાપા^૧ વગર, બુખ^૨ વગર તથા તરસ^૩ વગર (થશે); (જે) ખાકી તથા મીનોઇ હસ્તીવાલી^૪ બન્ને જીંદગીઓમાં જીવતો તથા જોરેમંદપ (નીવડશે.) (૮૨) જો તું અષો સ્પીતમાન ઝરથુશ્વરની લક્ષી અને ખાલેસ દીનની વખાણુ નહી કરે, તો (તેની) ભેટો (તથા) બદલા તરીકે તને હુમો (બેહસ્તના મકાન તરફ) ઉંચે લઈ જઈશું નહી, (પણુ તારી જીંદગી)ને છેડે તારે માટે ફરમાવશું (કે) કાઢી ખાનારાં પક્ષીઓ^૬, જેઓ કોહતા શરીરોની વાટ બુએ

૭. એ વીશ્તારૂપનો ખેટો હતો, અને આ આગમ્યેની કરવા પછી લાંબે વખતે જનમીઓ હતો (જુવો આખ ૫ મો, ક્રકરો ૧૨). વીશ્તારૂપ યશ્ત, ક્રકરો ૪ માં એને પેશોતનનું નામ આપવામાં આવ્યું છે. યુન્દહિશન, આખ ૨૬, ક્રકરો ૫ માં, તથા બહુમન યશ્ત, આખ ૩, ક્રકરો ૨૫-૩૨, ૩૬-૪૨ તથા ૫૧-૫૨ માં પણુ એને માટે ઇસારાઓ છે. બહુમન યશ્ત, ક્રકરો ૨૬, ૩૭ અને ૩૮ માં કહેવામાં આવ્યું છે જે:-સાતૂનેદ નઇથોસંઘ યેજત વ સ્વઓષ-યશરૂથ મિન શપીર ચકાદ-ઇ-દાઇતીગ ઝોલ કંગ-દએજ ઇ સીયાવક્ષ ઇ આમીગ કર્દ, અક્રશ કાલા વમીદ્નત અઇઘ:- “ક્રાજ સાતૂન પેષોતનૂ આમીગ! ચીત્રોમીયાન ઇ વીશ્તારૂપાન, કયાન ગદા, ઇ દએન રાસ વએરાસ્તારાં ક્રાજ સાતૂન ઝોલ દેના અઇરાન મતાઆન ઇ લિ અઉહુરમઝદ દાત, લખ્વાર વએરાએ ગાસ વ દએન ખૂદાએઇહુ”..... (૩૭) વ મદમ યેહુમતૂનેદ પેષોતનૂ આમીગ, વ આતરો ક્રોખાગ, વ અતરો ઈ ગએશનરૂપ, આતરો ઇ ખૂર-ઝીન-મિત્રો ઇ પીરૂજગર, ખરા મખીતૂનેદ ઝકે દૂજ ઇ કબદ-અઓજ, ખરા ખકૂનેદ ઝકે અઓજદીસચાર, અઇઘ નિશીમગ ઇ શએદાઆન; વ યહિશન ક્રાજ સાજેન્દ, ખરસૂમ ક્રાજ વસ્તરેન્દ, વ યજબખૂન્દ દવાઝદહુ-હોમાસ્ત, વ સ્તાયેન્દ લિ અઉહુરમઝદ લેવતા અમેસૂરૂપંદાન, દેના ઝકે લેવીન યમલલૂનમ. (૩૮) ક્રાજ સાતૂનેદ પેષોતનૂ ઇ આમીગ ઝોલ દેના અઇરાન મતાઆન, ઇ લિ અઉહુરમઝદ દાત ઝોલ અર્વેન્દ વ વેહુ-રૂદ, અમત દ્રવન્દાન ઝોલા ખદીતૂનત ખરા દાગીનાન્દ, ઝોલા-શાન તૂમતૂમીગાન, વ લા અજનીગાન.

૧. સરખાવો અવં ઝઉવ, ધાતુ ઝર, “કોહવું.”
૨. અવં શુધ, સૌ. જુષ, “બુખ.”
૩. સરખાવો અવં તર્પન, “તરસ,” ક્રાસીં તિશનગી.
૪. મિન અસ્તાઓમન્દાન મીન-ચ મઇનૂગાન.
૫. પહલવી શરીતા, જેનો ખીજે શબ્દ પાતખશા છે.
૬. અવં કહુરકાસ, ક્રાસીં કરગાસ, “ગીડ,” જે હમેશાં પોતાના ખોરાક માટે મુરદાંઓ શોધી કાઢવાને તતપર હોય છે.

(છે), તેઓ તને નીહાલશે અને આ તારાં (શરીર)નો લક્ષ કરશે, (જ્યારે) તારૂં લોહી જમીનને પોંહવશે, અને તારાં શરીરને (તે વેલાએ) પાણીઆ પુગશે નહીં.૧૧”

(૮૩) એક (મોજેજો) એ હતો કે જેનો સંબંધ^૨ અમશારૂપ^૩દોના (આ જેહાનમાં) દાખલ થવાથી તેમજ તેઓના બોલવાથી વીસ્તારૂપના દીન ઉપરના એતેકાદ સાથ^૨ હતો, અને, તે પછી, તેનો^૩ દુઃખદાયક^૪ અંદે-શો,^૫ (જે) ખયઓન (તાયફા)ના અરબરૂપને લીધે (ઉતપન થયલી) કાપાકાપીથી જીંદગીઓની^૬ ભારે ખુવારીને^૬ લીધે, તથા ખયઓનોની તેજ (સરજમીનની) બાહેર^૭ તેની^૮ પાછલી હારને^૯ લીધે (હતો); (વીસ્તારૂપથી) દીન કબુલ થવાને લીધે, અને (તેની સાથે) તે સમજ પડી શકે તેવા સ્વપનાનું ચાલુ રહેવાને લીધે (યઓનમીગ),^{૧૦} કે જેથી વીસ્તારૂપ અરબરૂપ અને ખયઓનો ઉપરની (પોતાની) ફતેહો જોઈ શકતો હતો.^{૧૧}

૧. નાસ્તીકો માટે એ એક જાતનો શ્રાપ છે, કે જ્યારે તેઓ મરણ પામે ત્યારે તેઓને સાફ કરવા માટે પાણી નહીં મલશે, અને તેઓનું લોહી મટી સાથ ભેલઈ જશે; એટલે જ, તેઓ પછવાડે કોઈખી ખેટાને મુઠી જ્યા વીના મરણ પામશે.

૨-૨. લેવતા વાવરીહસ્તન.

૩. યાને, વીસ્તારૂપનો.

૪. પતીસાએ, સરખાવો અવ. પછતિ અને સા “દુઃખ દેવું.” એ શબ્દનો અર્થ પહલવીમાં “શરૂઆત” પણ થાય છે; એમ લખએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થઈ શકે : “અને ત્યાર પછી તેની મુશકેલીની શરૂઆત.” વેસ્ત એને પત્યસાઈ વાંચી “તાખેદારી” અર્થ કરે છે.

૫. હન્દીશિશન; જુવો ફાસ્તી અન્દીશાહ.

૬-૬. વાંચો: ગરાન (“ભારી”), અને અજાન (“એ જાન”). દસ્તુર પેશોતનજીની નકલ પ્રમાણે: ગરાનીગિશન, “ભાર,” “માથાપરનો બોજો.”

૭. હુઝવરેશ શબ્દ : લેચદોન “પેલીપાર,” “આરપાર.”

૮. યાને, અરબરૂપની.

૯. વાંચો : પસ દરિશન, પહલવી દરીદન, “ફાડી ખાવું;” “હરાવવું.” અવ. ધાતુ દેરે, “ફાડી ખાવું.” વેસ્ત એને પસ-ગુદાન વાંચે છે, “ખીદમતગાર પેહલવાનો.”

૧૦. સરખાવો અવ૦ ક્રીયા વીશેષણ અવ્યય યઓનેમ, “ચાલુ,” “હંમેશતું.” વેસ્ત એને યોમીગ, “રોજનું” વાંચે છે; એમ લખએ તો તરજુમો આ પ્રમાણે થાય: “હરરોજ સમજ પડી શકે એવા સ્વપનાએ.....”

૧૧. પહલવી નીમૂદન. એ વાક્ય આ પ્રમાણે ખુલાસેથી સમજાવી શકાય : “એક (મોજેજો) આ (હતો), જે તે સમજમાં ઉતરી શકે એવા સ્વપના સાથ જોડાયલો હતો, જેથી વીસ્તારૂપને અરબરૂપ અને તેનાં (ગોડીઆ) ખયઓનો ઉપરની ભવીષ્યની ફતેહ (મીનોઈ રીતે) દેખઈ (આવી).”

(૮૪) બહુ અત્યંત ઉંચ સ્થિતિ અને નહી ઇબ્બ પામે^૧ એવી પાદશાહી તથા પ્રકાશ અને કીર્તિ જે તે^૨ ધરાવતો હતો,^૩ તેને લીધે તે શેશન પીણું (ખૂરિશન), જે (પીધા)થી વીસ્તારપે (બેહસ્તની) અખંડ કીર્તિ અને પ્રકાશ^૪ નીહાલીઆં, તે જીંદગીનાં ચશમામાં,^૫ લલા^૬ મીનોઓનાં મકાનોમાં ઉંચ (મદમ) નજર નાખવાને કાળે^૭, વીસ્તારપને (પીણું) પાવાને માટે, દાદાર અહુરમઝદ તરફથી, વીસ્તારપના મકાન તરફ, નેરીઓસંગ યજ્ઞદનું,^૮ અરદીબેહસ્ત (અમશારપંદ) સાથે એક સાથી^૯ તરીકે, સાથે મોકલવું (થયું).^{૧૦} (૮૫) જેમ દીન બહર કરે છે તેમ, તે જે દાદાર અહુરમઝદ (છે), તેને નેરીઓસંગ યજ્ઞને કહ્યું કે:—“અએ નેરીઓસંગ! અનબુમનોના^{૧૧} વડા! તે વીસ્તારપના મકાન તરફ જલદી આગલ વધ^{૧૨}, જે (વીસ્તારપ પાસ) ઢોરોનાં સાંધનો (છે), (અને જે) દુરના

૧. એને આસીજીશનીગ વાંચીઓ છે, “ઇબ્બ વગર,” “દુઃખ વગર.” વેસ્ત એને આ-સચિશનીગ વાંચે છે, “ચાલુ.” વેસ્ત પ્રમાણે વાંચતાં “આગલ વધતી (પાદશાહી)” એવો અર્થ પણ થઇ શકે.

૨-૨. બનકુશા-ચ.

૩. સરખાવો અવ૦ રાઝ, “પ્રકાશવું.”

૪. ખયા આઈન; સરખાવો હુઝવારેશ શબ્દ અઇન, ફાર્સી-અરબી, અઇન, “ઝરો.”

૫-૫ જેથી કરીને તેનો આતમા યુલંદ થાય, અને સ્વર્ગમાંના આતમાઓનાં યુલંદ મકાનમાં જોવાને તે શક્તિવાન થાય.

૬. અવ૦ નઇર્યોસંઘહુ, અહુરમઝદના પેગામ લાવનાર ફરેસ્તાવું નામ. એ એક આતશવું પણ નામ છે જે આતશ પાદશાહોના જીવનમાં વાસો કરે છે. અને તેઓને પોતાનાં પાદશાહી કામકાજમાં મદદ કરે છે.

૭. સરખાવો અવ૦ આક્તિ, અથવા અક્તિ, “દોસ્તી.”

૮. શેદ્રનીદન ઇ બએન હુમ ઝિમાન.

૯. સરખાવો અવસ્તા વ્યાખન જેનો તદન બંધએસ્તો પહલવી શબ્દ હુંગમનીગ છે. વેસ્ત “એકઠાં કરનાર” અર્થ કરે છે.

૧૦. વાઝ, સરખાવો અવ૦ વાઝ, “તાકાત,” અને વાઝિશત “સર્વેથી ચાલાક,” “સર્વથી ઝડપવાલું.” અત્રે વાઝને વાઝીદનનો અનીયમીત આજ્ઞાથ લઇ શકાય; વાઝીદન એટલે “હંકારવું,” “ઉતાવલ કરવી.” અવ૦ ધાતુ વઝ, જુવો વંદીદાદ, બાબ ૨૨, ફકરો ૭ મો:—નઇર્યોસંઘહો અઓચયત યો દધવાઓ અહુરો મઝદાઓ: “નઇર્યોસંઘહુ! વ્યાખન પર-આઇધિ ઉપ-વઝંધુહુ અવિન્માનેમ અઇ-ર્યમઇને, ઇમત સંઘહોઇશિ.—“તે કે જે દાદાર અહુરમઝદ છે તેને નઇર્યોસંઘહુ ઉપર એક પેગામ મોકલીઓ: ‘અએ નઇર્યોસંઘહુ, અનબુમનોના વડા! તું જી, અઇર્યમનના મકાન તરફ હંકાર, અને તેને આ પ્રમાણે કહે.’” એ ઉપરથી જોતાં આ પહલવી લખાણુ, ખરા સાતૂન વાઝનો ભાવાર્થ એમ થાય કે: “અએ નઇર્યોસંઘહુ! જી, અને વીસ્તારપના મકાન તરફ જલદીથી હંકાર.”

દેશોમાં ઘણા પ્રખ્યાત છે); અને તારે અરહીએહસ્ત (અમશાસ્પંદ) ને આ પ્રમાણે કહેવું જોઈએ, કે: ‘અએ અરહીએહસ્ત, મવકકોલ^૧ (અમશાસ્પંદ)! આ સુંદર જામ, જે ખીજા જામો બનાવ્યાં છે તેનાં કરતાં વધારે સુંદર^૨ છે [યાને, એક જામ જે એવું ખુબીવાલું છે કે રાજાએને લાયકતુ^૩ બનાવ્યું હોય (તેવું છે)] તે તું લે, અને (એની અંદર) તારે આપણા શ્રેષ્ઠ (મદમ) હોમ તથા ઉંઘ લાવનાર પાલો^૪ (મંગ) વીસ્તારપ હુજુર લઈ જવો જોઈએ, અને તેને છલાછલ ભરીને^૫ પાવો જોઈએ—શાહ વીસ્તારપને, કે જેનેથી (મીનોઈ) શબ્દ^૬ કબુલ રાખવામાં આવ્યો છે.” (૮૬) અરહીએહસ્ત, તે મવકકોલ (અમશાસ્પંદે), તેની^૭ પાસથી તે સુંદર જામ લઈને, તે આશીરવાદને લાયક શાહ, કએ વીસ્તારપને, તેની અંદર જે હુતુ^૮ તે તમામ પાચું. (૮૭) અને તે દેશનો શાહ, આશીરવાદને લાયક કએ વીસ્તારપ, જ્યારે તેને પોતાનો પોશાક ફરેગ કીધોલ, ત્યારે ખીછાણે ગયો^{૧૦}, અને

૧. પાતખશાએ “જેને સતા આપવામાં આવેલી તે,” “વાજખી.”

૨. મદમ ન્યોગતર.

૩. પવન ખૂદાએહલુ શાયદ કંઠ.

૪. એને મંગ વાંચીએ છે. ફાસી^૧ મંગ; જુવો પહલવી અદા^૨—વીરાકુ નામહુ, બાબ ૧, ફકરો ૩૮ મો, તથા બાબ ૨ જે, ફકરા ૨૨ વીગેરે. વેસ્ત એને મુઇ, “વાળ” વાંચે છે, અને પવિત્ર યજ્ઞશતેમાં જે વરેસ (ગોઢાનો બાલ) મુકવામાં આવે છે તેને વીશેનો ઇસારો હોય એમ ધારે છે.

૫. પવન ઝક મદમ ક્રાજ, એલેએલ તરજુમો, “તેનેથી છલાછલ ભરપુર.”

૬. ઝીઅશ ઇ એલા ગૂબિશન પદીરકૂતગ. એ શબ્દ તે દીન છે.

૭. યાને, નઈયોસંઘલ પાસેથી.

૮. પવન ઝક, “તેમાં જે હુતું તે.”

૯. અમત મિન વસ્તર ક્રાજ ચેહુવૂત, “જ્યારે તેને (પોતાના) કંપડાં કાઢી નાંખીઆ હતાં ત્યારે.”

૧૦. શકબહોનસ્ત. સેમેતીક ભાપાઓમાં એ શબ્દનો અર્થ “મેસવવું,” “એકહું કરવું,” “મેહનત કરવી” થાય છે; પણ અવસ્તા વંદીદાદના પહલવી તરજુમામાં અવ૦ સએતે, “તે સુતેલો છે,” એ શબ્દનો અર્થ શકબહોનેદથી કરવામાં આવ્યો છે, જે અર્થ અંત્ર લાગુ પડતો હોવાથી હયાં કરવામાં આવ્યો છે.

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોસ્ત-નામનો બાબ ૩ જો, ક્ર. ૮૬-૮૮. ૩૭

હુતઓસને^૧ આ પ્રમાણે સખુનો કહયા:—“અએ હુતઓસ! તું (તે) છે કે જેને, આ (દીન) ઉપરાંત^૨, સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્રનો ચાલાક હુનર^૩ ખંતથી^૪ (મેલવવામાં) સ્પીતમાન ઝરથુસ્ત્રનો ચાલાક હુનર પુગશે, જેથી કરીને (અએ) તું અહુરમઝદની તથા ઝરથુસ્ત્રની દીન શીખવશે.”^૫”

(૮૮) એક (મોજેજો) આ હુતો) જે આ પ્રમાણે બહાર થયલો છે:—
“જ્યારે વીશ્વારૂપે, દીન કબુલ કરીને, અશોઇને વખાણી, ત્યારે દેવો દોજખની અંદર જડ થઇ ગયા હતા, અને એશમ(દેવ) ખ્યઓનોનાં દેશ તરફ ધસીઓ અને ખ્યઓનના કુર રાજકર્તા^૬ અરબરૂપ તરફ (ગયો), કારણ કે તે જમાનાના બુલમગારોમાંના^૭ સર્વથી જખરદસ્તોમાં તે એક હુતો, (અને) તેઓ સઘલાઓને ઘણાજ ભયંકર ગગડાતે કરીલ લડાઇ કરવાને^૮ તેને ઉશ્કેર્યા.”^૯

૧. અવં હુતઓસ, વીશ્વારૂપની બાયડી, કે જેને ગોશ યશત, ક્રકરા ૨૬ માં, રામ યશત, ક્રકરા ૩૫ અને ૩૬ માં, તથા અશી યશત, ક્રકરા ૪૬ માં યાદ કરવામાં આવી છે. નઓદરોના લડાયક કુટુંબની તે નથીરી હતી. ગોશ અને અશી યશતમાં અશો ઝરથુસ્ત્ર નીચે પ્રમાણે દુવા ગુબરે છે; દઝદિ મે વંધુહિ સેવિશતે દ્રવાસ્પ તત વ્યાયપ્તેમ, યથ અએમ હુચયેની વંધુહીમ વ્યાઝાતાંમ હુતઓસાંમ, અનુમતેએ દએનયાઓ, અનુખતેએ દએનયાઓ, અનવશતેએ દએનયાઓ, યા એ દએનાંમ માઝદયનીમ ઝરસ્ત્ય દાત અપએય અઓતાત, યા મે વરેઝાનાઇ વંધુહીમ દાત ક્રસસ્તીમ.

૨. ખરા હુના.

૩. તીજ હુનર, ઝરથુસ્ત્રની, એક પેગામ્બર, ભવીખ્ય કહેનાર, શીલસુક, વૈદ વીગેરે તરીકે “ચાલાકી, અખરાકી યા ચતુરાઇ.” સરખાવો અવં શ્વા હુનરા, યસ્ન હા ૪૩, ક્રકરો ૫.

૪. પવન તૂખશાકીહ.

૫. નિકીઝેદ.

૬. સરખાવો અવં મહર્થ.

૭. અવં સાસ્તર સૌં. જ્ઞામ્તર્, “બુલમગાર”.

૮. મઝવન્તૂમ, બુવો અવં મસ-વનઇતિ.

૯. ઝેશત-તૂમ વાંગ વાંચીઓ છે, સરખાવો અવસ્તા અંચિશત. દસતુર પેશોતનજીવાલી નકલ પ્રમાણે ઝેશતતૂમ વ હુંદ.

૧૦. કૃશિરન.

૧૧. સારીનીદ (બુવો પુસ્તક ૧૩ મું, બાબ ૨ જો, ક્રકરો ૫૦ મો). અવં સાર, અને સારેમ્નો; ફાર્સી સાર, “ઉશકેરણી,” “દુ:ખ.”

(૮૯) અને હયાં વહી તે ધરિની એલચીખાતુ^૧ જે જ્યઓનોના (સરખાર) અરબ્દરૂપની દરખારે આવેલું હતું^૨ તેને એક મોજેજો બહિર થયો હતો; જેમ દીનનો આ (ફકરો) જણાવે છે, (કે): “ત્યારપછી તુરતજ,^૩ તેને^૪ એક અનબુમન ખોલાવી,^૫ (અને) નહી માફ^૬ કરી શકાય એવો એશમ (દેવ) બહિર થયો^૭; બાણે કે તેની પાસે એક ફેજ^૮ નહી હોય તેમ તેને^૯ વીલાપ કીધો,^{૧૦} અને તે મોટે સાદે આ પ્રમાણે બોલીઓ: ‘અએ તમો કે જેઓ જ્યઓન (લોકો) છે! તેઓ ઉપર (લડાઈમાં) રોકાયા પછીની (તમારી) હારથી સંકટ પડશે; તે પુરૂષ, સ્પીતમાન અરથુસ્ત્ર, જે સઘળાંઓ જનમી ગયાં છે તેના કરતાં વધારે મજબુત છે^{૧૧}, તેનો વીસ્તારૂપના મકાનમાં સમાગમ^{૧૨} થવાથી, ધરિનીઓ ઉપર, ધરાનની બાહિરની^{૧૩} પ્રબ્દઓ-માંથી, જ્યઓની પ્રબ્દને ક્રતેહ મલશે નહી.’ ” (૯૦) જ્યારે (એમ બનીયું કે) કુર જ્યઓની (રાજકર્તા) અરબ્દરૂપનું સર્વથી બુરૂ^{૧૪} રાજ, જેની વિજ્યાતી^{૧૫} (અસલ) બહોલી (મદમ) હતી, તેમાં ભયંકર ફીસાહ ઉભો થયો,^{૧૬} યાને, તેમાં એકમેક સામેની ભારે (ફેજ) મારામારીએ, તથા એકમેક

૧. રમ, “લોકોતું ટોલું,” “રસાલો;” સરખાવો અવં હુવાંથવ, “એક સારો રસાલો” જેને માટે પહલવી શબ્દ હૂ-રમ વાપડવામાં આવે છે.

૨. મતાર, અસલ અર્થ, “આવનાર,” જેઓ આવનારાઓ હતા.

૩. મદમ પવન જિમાન, “તે વખતે તુરતજ.”

૪. અરબ્દરૂપે.

૫. દુષ્ટ માણસો માટે ખોલવાનો અવસતા શબ્દ દવત આવે છે તે સાથ આ શબ્દને સરખાવો. લલા માણસો માટે અવસ્તમાં અઓખત આવે છે.

૬. તનાપૂહરગાન.

૭. નિમૂદકં.

૮. ફાં ગુરોહ, “ફેજ,” “લડવધઆઓતું લશકર.”

૯. એશમ દેવે.

૧૦. જીવો અવં ગરેઝ, “મોટે જીમો પાડવી,” “વીલાપ કરવો;” ફાસી^{૧૧} ગઝીદન.

૧૧. ઝક ઇ તગીગતર ગથ્યા મિન ઝેરખૂનતગ.

૧૨. હમ-હખગીહ; જીવો અવં હખ.

૧૩. સરખાવો અવં તંરસ્ચ.

૧૪. સરખાવો અવં અચિશત, જે અક નો ઉતકંપ વાયક છે. ઝેશત શબ્દ ધણુખરૂ “બદસીકલ,” “કદરૂપ” એવે અર્થે આવે છે.

૧૫. મદમ વશમમૂનત. વેસ્ત એને મદમ વસ્તમૂનત વાંચે છે.

૧૬. મર-ગઓન ક્ષૂંત (યા આશૂંત); અવં ક્ષુપ, “કાહવું.”

સામેના ઝગડાએ^૧ અને એકમેકની કાપાકાપીએ^૨, તે (રાજ) તદ્દન દબાઈ ગયું;^૩ અને વસી (જ્યારે) તેના જ્યઓનીઓ કડવાસથી^૪ ઘણાજ બ્રષ્ઠ થઈ ગયા (હતા)^૫ [યાને, તેઓ ઘણા નબલા પડી ગયા હતા ત્યારે], તે ઘાતકી (પુરુષ), જે લોહી રેડવા માટે^૬ બોલીદરાજ^૭ હતો, તે અતીથ્ય ગુંચવાડામાં પડીઓ,^૮ અને (પોતાની) દૂષ્ટ પાદશાહીને માટે આ પ્રમાણે કકલાત કીધો:—“જ્યારે તે જ્યઓની (સત્તાને) પોંહચીઓ તેજ વેલાએ ચાલાક હુનર (એક વાર મને) પુગે છે, ત્યાર પછી^૯ તુરતજ જ્યારે તે ધરાની (સત્તાને) પોંહચીઓ તેજ વેલાએ ચાલાક હુનર (તેને) પુગે છે.”^{૧૦}

બાબ ૪ થો.

વીશ્વાસ્પ (પાદશાહે) દીન કબુલ રાખી ત્યારથી^{૧૧}, તે પુંજ્ય ફરોહર-વાલા અરથુશ્તના બેહસ્ત તરફ ગુજરવા^{૧૨} સુધી, કે જ્યારે (તેના) જન્મથી ૭૭ વર્ષ^{૧૩}, (તથા અહુરમઝદ સાથની) ગોફતેગો (થયા) પછી ૪૭ (વર્ષ), અને વીશ્વાસ્પથી દીન કબુલ રાખવા પછી ૩૭ (વર્ષ), પસાર થઈ ગયાં હતાં,^{૧૪} (તે અરસામાં) જે મોજેજઓ દેખાયા હતા તે બાબે (આ બાબમાં ખ્યાન આવેલું છે).

૧. હુમ-રાન, સરખાવા અવ૦ રાન, “લડવઇઓ,” સૌં રણ, “લડાઇતું મેદન,” ધાતુ રન “લડવું,” ઉશ્કેરવું.”

૨. દસતુર પેશોતનજ વાલી નકલમાં હુમ-ખૂરિશનીહ છે તેની વીતી મેં એને હુમ-ખૂન-રીજરનીહ વાંચીઓ છે.

૩. હુમ-વશતમૂત, અસલ અર્થ, “તદ્દન ખવાઈ ગયું હતું.”

૪. વાંચો તાબલ; જુવો ચાલુ ફા૦ તદખ, “કડવું.”

૫. ખૂપ-ગશ્ત, “ઘણો ફેરવાયલો.”

૬. ખૂન-રાન; ફા૦ ખૂન-રીઝ અથવા ખૂન-ચકાન.

૭. સખુન-વીન, જુવો ફા૦ સખુન-વર, સખુન-રાન.

૮. મદમ ક્ષૂત .

૯. અદીન, “ત્યાર પછી,” “તુરતજ.”

૧૦. એનો અર્થ એ જે ચાલાક ચાતુરાઈ એ એકવાર જ્યારે તે સર્વોપરી હતો ત્યારે ખ્યઓ અરખરપની ખુબી હતી, પણ હવે ધરાની જરથોસ્તીઓએ તે મેલવી છે.

૧૧. ફાજ.

૧૨. વીખીઝ. (જુવો પુસ્તક ૭ મું, દીબાઓ, ફ. ૪ થો, સફા ૧૮, સતર ૫ તથા શબ્દ કોષ). એ આખીઝ, “ઉકવું,” “ઉપર જવું” શબ્દનો અપભ્રંશ છે.

૧૩. અસલ નકલમાં એ આંકડો ૫૭ છે જે દેખાઈતી રીતે ૭૭ ની વીતી ભુલથી લખાયલો છે; બાબ ૨, ફ. ૫૧ ઉપરથી જણાય છે જે અરથુશ્તના જન્મ પછી અને અહુરમઝદ સાથની પહેલી ગોફતેગો વચ્ચે ૩૦ વર્ષ પસાર થયાં હતાં; પહેલી ગોફતેગો પછી અત્રે ૪૭ વર્ષ પસાર થયાં જણાવ્યાં છે; તેમાં ૩૦ વર્ષ ઉમેરતાં ૭૭ થાય છે, માટે અરથુશ્તના જન્મ તથા મરણ વચ્ચે ૭૭ વર્ષ પસાર થવાં જોઈએ અને નહીં કે ૫૭.

૧૪. આવઝીદ, અવ૦ વઝ સૌં. વહ, અસલ અર્થ “પુકવું,” “જલદીથી ઘસાડાઈ જવું.”

(૧) એક (મોજાએ) જે બહાર થયો તે આ હતો કે: “જ્યારે ઝરથુસ્ત્રે (શાહ) વીશ્વાસ્પના મકાનમાં^૨ દીનના (ગાથા) ગાયા,^૩ ત્યારે નજરે^૪ દેખી શકાતું હતું કે બનવરો (અને) ઢોરો, તથા મીનોઈ આતશો વટીક, જે તે મહેલમાં હતાં, તેઓ ખરાં જીગરની ખુશાલીથી કુદવા લાગ્યાં.”^૫

(૨) એમાંજ,^૬ વત્રી, તે માફક મોટો મોજાએ બહાર થયેલો છે જેને માટે દીન આ પ્રમાણે વર્ણન આપે છે: “સઘલાં બનવરો, અને ઢોરો તથા પવિત્ર જગ્યાઓ ઉપરના આતશોએ ખુશાલી બહાર કીધી; અને સઘલા સણુગારથી ભરેલા^૭ મીનોઓએ, તથા તેઓના દરજ્જાના (ખીબ યાદો)એ,^૮ (પોતાની) શકિત બહાર પાડી, (પોતાના મનમાં) આ પ્રમાણે (વમાસીને કે); ‘હવેથી આપણે દીન પાલવાએ કરીને મજબુત થઈશું;’ જ્યારે તે શબ્દો જે સ્પીતમાન જરથુસ્ત્રથી ઓચરવામાં આવશે, તે તેઓથી સાંભલવામાં આવશે ત્યારે.

(૩) અને એક (મોજાએ) ઝરથુસ્ત્રે, ન્યાયનું તોલ કરવામાં તથા ચુકાદો આપવામાં, (આતશની) વર નીરંગનું મહાન પ્રાકમ્ (ખતાવવામાં) કીધો હતો, કે જે (ચુનાહથી) મુકત^{૧૦} અને પાપ તરફ નહીં દોરવાયલી^{૧૧}

૨. માન, અસત્ર અર્થ “ધર.” અવં નમાન યા દમાન.

૩. સ્ફૂદ.

૪. યાને કે, એ બાબદમાં કાંઈ પણ શક સુમેહ રહી શકે નહી.

૫. આખુરખીહસ્ત.....હૂ-રવાખમનીહ, બોલેબોલ તરબુમો: “ખુશાલી કુડ-વામાં આવી હતી.” આખુરખીહસ્ત, ફાં ખુરખ, “રણુસીંગકું;” “તુરાઈ;” વેસ્ત, “નાયવું.” હૂ-રવાખમનીહ, અવં ઉવાંએમન, “ખુશાલી,” “દોસ્તી.”

૬. મિન.

૭. ખૂપ-નીવાદ્.

૮. માના-શાન, અસત્ર અર્થ “તેઓના જેવા,” ફાં માના, “માફક,” “જેવા.” વેસ્ત એને માન-હિશાનો વાંચે છે, “ધર છોડી જતા;” હિશતન, “છોડી જવું,” “ટકું કરવું.”

૯. વર પસાખતન.

૧૦. ખુખત.

૧૧. અગિરાયીદ, એટલે, “પાપ તરફ નહીં ખેંચાયલું;” ફાં ગિરાયીદન, “લપેટવું;” “વીટાલવું;” “ઠાંકવું.” અવસ્તાની સચ્ચાઇએ સાખેત કરવાને માટે પેગામયર સાહેબ અને તેઓના શાગીદો વર નીરંગ અથવા બળતી ચેહમાંથી બહારમાં પસાર થઈ ગયા હતા તેનો આ ધસારો છે.

(આતમાની હાલત) દેખાડનાર હતો, કે જેને દીનમાં ખચ્ચીતજ ભેદો તરીકે વર્ણુવામાં આવી છે, અને એવા (ભેદો) ૩૩ તરેહના છે. (૪) (તે) આ રસમ (હતી) જે તે (વખતથી), તે ઇરાની રાજ્યની પડતી^૧ લગી પણ, ઝરથુશ્ત્રના શીષ્યો પાળતા હતા; (એ વર નીરંગ પાળવાની) એક રીત^૨ આ હતી કે કોઈ શખસના (શરીર) ઉપર તાવેલું પીતલ રેડવામાં આવતું હતું, જેમ મારસપંદના ભલા ફરોહરવાળા^૩ પુત્ર આદરખાદના (ખાખમાં ખન્યું હતું), કે જેને દીનના (સવાલો) માટે (એ અખતરો) કરવાથી અને તેમાંથી ફતેહમંદી^૪ સાથે પસાર થઈ જવાથી,^૫ પૃથ્વી ઉપર જ્ઞાનનો ફેલાવો^૫ (થયો હતો); અને એ જાહેર દેખાવ જે આ મહાન મોજેજથી ઘરપા થયો હતો, તે વીષે ભલી દીનમાં એ ખાખ ઉપર (મોલતાં) આમ પણ જણાવવામાં આવેલું છે, કે:- “જ્યારે ઘણા (લોકો) તે (મોજેજ) જોશે, ત્યારે તેઓ, તે દરવંદો, તે આતશની વર નીરંગમાં વીશ્વાસ લાવશે.”^૬

(૫-૬) એક મોજેજે ઝરથુશ્ત્રના આગલાં^૭ કેદ પકડાવા અને વીશ્તારુપ તથા લોકોને દીન જાહેર કરવા^૮ પછી પ્રસિધ થયો હતો, તે એ કે જેવી^૯ (દુન્યામાં) ઝરથુશ્ત્રની દીન જાહેર^{૧૦} થઈ કે તુરતજ વીશ્તારુપે તે કબુલ રાખી; (જ્યારે) તેને (ઝરથુશ્ત્રે) એક પાદશાહથી દીન જાહેર કરવા^{૧૧} વીષે તેને (વીશ્તારુપને) આ પ્રમાણે કહ્યું: “અએ તું (કે જે) કએ વીશ્તારુપ (છે)! તે આ

૧. હન-અપતન, અવ૦ ધાતુ, સ્વયંપ યા અપ “લાંછ નાખવું”.

૨. આહંગ, જુવો કા. આહંગ, “કાયદો,” “રસમ.”

૩. ફવદં; જુવો અવ. ફવતિ, ફવષિ, “રક્ષક ફરેસ્તો,” ધાતુ વરેત, “અંચાવવું;” અથવા કા. પરવદંન, “શીખવવું,” “કેલવવું;” પરવરીશ—આમુઝ, “શીક્ષક,” “પવીત્રાઈ માટે લડનાર.”

૪-૪. યુખ્તન.

૫. સરખાવો અવ. સ્તેરે, “પાંથરવું” (strew).

૬. હએમનુનેદ, અસલ અર્થ, “એતેકાદ રાખવો.”

૭. પીશ.

૮. અવર-ગુખિશનીહ.

૯. અસલ અર્થ, “મુળ” (યુન).

૧૦. અસલ અર્થ, “આવવું.” જેવી દીન દુન્યામાં જાહેર થઈ કે તુરતજ વીશ્તારુપ શાહે તે કબુલી એજ એક મોટો મોજેજે હતો.

૧૧. પએદાગીહ, અસલ અર્થ, “જાહેરાત.”

મહજબ (હુએમ) અને આ દીન કે જે (તમામ) સંશયથી^૧ નીરાળી છે તેનો ખબનો આ વખતે સંઘર,^૨ યાને કે, આ મહજબ અને આ દીન જે છે, તે તું કબુલ રાખ, કે જે હુનરોનો હુનર છે, (અને) જે તારે, અએ શાહ! કબુલ રાખવી જોઈએ, કે જેથી^૩ તું આ ધર્મ ફેલાવવાથી આ મહજબને મજબુતાઈથી વલગી રહે,^૪ જે પ્રમાણે^૫ એક નવો સ્તંભ^૬ એક ચક્કીને મજબુતાઈથી^૭ ટેકવી રાખે છે, તે પ્રમાણે^૫ તું આ ધર્મનો ટેકો આપનાર^૮ થા.” (૭) અને તે ભયંકર લડાઈમાં ખ્યોનોના (સરદાર) અરબરૂપ તથા ઇરાનની બાહેરના ખીબ લોકો ઉપરની વીસ્તારૂપની ઘણી જીતો દીનમાં બાહેર થયલી છે, જેવી રીતે અરથુસ્ત્રે વીસ્તારૂપને મીનોઈ નજરની^૯ (મદદથી) આગાહી^{૧૦} કરી હતી.

(૮) અને એક (મોજેએ), અરથુસ્ત્રની સંપૂર્ણ ભલાઈ તથા તખીબી શકિત તથા માણસોના ગુણદોષ પીછાણવાની શકિત, તથા ખીબ ધંધાઓનો મર્મ,^{૧૧} કે જે કાયદાના જ્ઞાનમાં અને મીનોઈ નજરથી (જોવાની શકિત)માં અવગ્યનાં (શાયદ) છે, ભેદી રીતે અને તમામ, મેલવવામાં કુશળતા,^{૧૨}

૧. આરૂઘ-ઇગ, અસલ અર્થ, “ શક વગરતું;” જુવો ફાં રૂઘ, “ શક. ” વેસ્ત એને ખોસકો, “ ધંધો, ” “ પેશો, ” વાંચે છે.

૨. હુમ-વખીદુનાય.

૩. અમ્મ.

૪. મદમ યખસેતુનાએ.

૫-૫. ચીગુન... ચીગુન, હયાં આ એ શબ્દો વાક્યને કેવી રીતે જોડે છે તે ખ્યાન આપવા જોગ છે.

૬. સ્તૂનગ, અવં સ્તૂન, “ થાંભલા ”, ધાતુ સ્તા, “ ઉભું રહેવું; ” ફાં સીતુન, “ થાંભલો. ”

૭. મદમ યખસેતુનિશન મદમ યખસેતુનેદ, આ અવસ્તાની ઢપ ઉપર છે અને દેખાડે છે કે ખોવાયલા કોઈ અવસ્તાના એક ભાગનો આ પહલવી તરજુમો છે.

૮. અસલ અર્થ, “ ટેકો રાખનાર. ”

૯. માણસને “ અહુ, ” “ દએન, ” “ ખોદ ” અને “ રવાન ” નામની ચાર શક્તિઓ જણાવેલી છે તેમાંની દએન એક છે. એનો ધાતુ અવં દી જેવું છે. એ મીનોઈ નજર, જે નીચલા વાક્યમાં મધનૂગ વીનિશનીહુ તરીકે બાહેર થઈ છે, તેના જેવી કંઈ શકિત છે.

૧૦. ચાશીદ, “ શીખવું ”, અવં ચશ.

૧૧. સરખાવો ફાં કીર, “ યાદદાશ્ત શક્તિ, ” “ કોઈ ભેદતું જ્ઞાન મેલવવું; ” વેસ્ત ગીરકીહુ, “ યાદદાશ્ત શક્તિ. ”

૧૨. વેસ્ત એ શબ્દનો ગુષુક્ટીહુ, વાંચી “ ખુલ્લું કરવું ” અર્થ કરે છે. એને અહુ-પતાહુ વાંચવો દરોખસ્ત દીસે છે. અવં અહુ, એટલે “ દુન્યવી સરદાર અથવા ગુર. ”

અને મોહિતાને દુર રાખવા^૧ માટે, તથા દેવો અને પરીઓને મારવા માટે, તથા જાહુ અને ધંતરમંતરનો નાશ^૨ કરવા માટેના નીરંગોતુ^૩ દીનમાંથી ખુદલું થવાનો; (૯) અને વહી ચમતકારીક નીરંગોમાં^૪, દહોને સાબં કરવા માટે ખોર-દાદ તથા અમરદાદ (અમશાસપંદો)ની (મદદ) માગવા^૫ માટે, અને વરૂઓ તથા (ખીબં) પ્રક્રસ્ત્રો સામે લડવા માટે, અને વર્ષાદનો છુટકો^૬ કરવા માટે, અને કરાને બંધ કરવા માટે, તથા કરોલીઓ,^૭ તીડો^૮ અને અનાજ, ઝાડપાન અને ગોસપંદો સામેના^૯ ખીબ ત્રાસો (સહમ) અટકાવવા માટે; અને ખીલ ક્રેટલીક નીરંગોમાં જે ઈરાનના રાજ્યની પડતી સુધી વપડાશમાં હતી; અને હલ સુધી પણ (ક્રેટલીક) નીરંગો છે જે આતશોની મદદથી (કરવામાં આવતા) થોડા મોજેબ સહીત હાલ બાકી રહી ગઈ છે; (૧૦) અને ચમતકારી (વેદક) અરકોમાંથી^{૧૦} (નીપજતાં) ઘણુંક અસરકારક પ્રવાહીઓ,^{૧૦} અને દહોના ઉપાયો, કે જે સારા અનુભવી^{૧૧} વેદોથી (બનેલા) નુસખાઓ^{૧૨} છે, તેઓનું માણુસોમાં જાહેર અને આશકારા

૧. મદમ સ્પૂખતન.

૨. અકારીનીદન.

૩. અફદ-નિરંગ.

૪. જસ્તન, અવં જદ, “ માંગવું,” “ પ્રાર્થના કરવી.”

૫. વર્ષાદને અપઓપ દેવ પડતો અટકાવે છે માટે તીસ્તર તેની સામને લડાઈ કરી તેને છોડવે છે. તીસ્તરને તે કામમાં મદદ કરવા માંથ્રવાણી પઢવાની માણુસની ફરજ છે.

૬. વૂન; જુવો ફાં તનન્દુ, “ કરોલીઓ,” અવં સૂન, સરખાવો અવં સુનો મધખયાઓસચ, જુવો વંદીદાદ ફગદ^૧ ૧, ફં ૧૫ મો. આ ઠેકાણે દરશાવેલી ક્રેટલીક આફતોનો વંદીદાદ ફગદ^૧ ૧ લી માં ઇસારો કીધો છે.

૭. મગસ, “મચ્છર.”

૮. પધતીયારગ; અસલ અર્થ “ સામે થવું.”

૯. વેદો જે “ અર્કો ” બનાવે છે તેઓ માટે અત્રે ઇસારો કીધો છે. વેસ્ત: “ ચમતકારી ઝરાઓમાંનાં (અરદાયા) ઘણાં વેહતાં પાણીનું.” ઝરથુશ્ત્ર સાહેબ હરેક ચીજમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ હતા; ટુંકમાં ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે, આયોરનાન, રથએસ્તાર તથા વાસ્ત્રોશમાં, તેમજ સર્વ માણુસ જાતમાં, તેવણુ સર્વથી ચઢયાતા હતા.

૧૦. અસલ અર્થ, “ પાણીઓ.”

૧૧. હૂસકાર, સરખાવો ફાં સીગાલીદન, “ વીચારવું.” અસલ અર્થ “ વીચારવંત.”

૧૨. સરખાવો, ફાં ફરગદ^૧ હુ, “ ભેલ.” પહલવી, અ-ફગદ^૧, “ ભેલથી નીરાણું,” જુવો દીનકદ^૧, પુસ્તક ૪ થું, આખ ૧૨ તથા પુસ્તક ૫ મું, વોલમ ૧૦ મું, સફે ૨૭ મો.

થવામાં, અને (તે સાથે એવા) ઘણા મીનોઇ અને આકાશી અને હવાઈ અને ખનીજ તથા ખીજા દુ-યાને કાયદો કરનારા ભેદો^૧, કે જેનું (જ્ઞાન) માત્ર યજ્ઞદી દાનેશથીજ^૨ કોઈથી મેલવી શકાય, (તેઓનું જાહેર અને આશકારા થવામાં હતો.)

(૧૧) અને એક મોજેજો (તો) અવસ્તા પોતેજ (હતો), કે જે દુ-યાની સર્વથી શ્રેષ્ઠ વખાણુને લીધે^૩ તમામ દાનાઈના ભંડારો (હન-ગદીંગીહ)માં સર્વથી ચઢયાતા શબ્દો છે.

(૧૨) અને એક (મોજેજો), વીસ્તારપ (પાદશાહ) તરફ, તેને દીન કબુલ રાખી તથા પ્રસાર કીધો^૪ તેના બદલા^૫ તરીકે, અમશારપ^૬ દો તરફથી પેશોતન જેવા એક^૭ (પુરુષ)નું આવવું, અને તે બખતાવર^૮ શાહથી તે (કે જે) અમર્ગ, સદા જવાન^૯, ખોરાક વીના (જાંદગી) ભોગવતો, મહાન શરીરવાલો,^{૧૦} અને પુર કાવતવાલો તથા સંપુર્ણ ખોરેહવાલો, જોરેમંદ તથા ફતેહમંદ, અને યજ્ઞદોને મલતા આવતા^{૧૧} ખેટાનુ^{૧૨} જેવું (હતું). (૧૩) કંગદેજના મુલક ઉપર પેશોતનનો અભયબ પ્રકાશ, જેવી રીતે દાહાર અહુરમઝદે તેને ત્યાં બખશીઓ હતો, ઘણાઓને તે અદ્ભુત મોજેજથીજ જાહેર થયો હતો.^{૧૨}

૧. વાંચો: રાઝ; વેસ્ત: લાફો, “વખાણુ.”

૨. અસલ અર્થ, “દાનાઈ.”

૩. ફાં અએવાઝ અથવા અએવાઝહુ, એટલે “વખાણુ,” “તારીફ.”

૪. અવં નિવએધય, ધાતુ વિદ, “જાણવું”; ફાં નવીદ, “સારા સમાચાર.”

૫. પાતદહિશન, અવં પદ્યતિ અને દા.

૬. પહલવી હુના-ઇચ, “વલી, એવો એક.”

૭. ફાં ફરૂખ, “ભાગ્યશાલી.”

૮. અસલ અર્થ, “બુધાપા વીનાનો.”

૯. રખા તનૂ.

૧૦. યજ્ઞદાન હુમતાગ ખરા.

૧૧. યસ્ત ૨૪ માં તથા અત્રે અને ખુનદહિશનમાં પેશોતનને વીસ્તારપનો ખેટો ગણીઓ છે. એનું ખીજું નામ ચિત્રો-મયાનક હતું, કે જે કંગ-દેઝના મુલકમાં ન્યાં પેશોતન રાજ્ય કરતો હતો ત્યાંની સર્વથી જાણીતી ચિત્રો-મયાન નામની નદી ઉપરથી પડ્યું હતું.

૧૨. આ બાબ સાથે અરથુસ્ત્રે જે મોજેજ પોતાની જાંદગીમાં કીધા હતા તેનું બ્યાંન પુરૂં થાય છે. હવે પછીના બાબમાં અરથુસ્ત્રે પોતાના યુજર પામવા પછી જે અમતકારો દુન્યામાં પ્રગટ કીધા હતા તેઓનું બ્યાંન આવે છે. પાછલી કથાઓ પ્રમાણે અરથુસ્ત્રના યુજર પામવા સાથે પણ એક મોજેજો જોડાયલો છે. ન્યારે આરૂંગ-રએશ નામના એક તુરે તેઓનું ખુન કર્યું, ત્યારે તેઓએ પોતાની હારડી તેની ઉપર ફેંકી જેથી તે ખુનીનું મરણ નીપજાઈ. એ પણ અરથુસ્ત્રની મીનોઇ શક્તિઓમાંની એક હતી.

બાબ ૫ મો.

પુન્ય ક્ષેત્રોહરવાલા ઝરથુશ્ત્રના વીસ્તારપ (પાદશાહ)ની જીંદગીમાં(જ) બહિષ્ત તરફ ગુજર પામવા પછી જે મોજેબાએ બહિર થયા હતા (તેનું) ખ્યાન આ બાબમાં છે).

(૧) અને એક (મોજેબા) આ (હતો) કે જે વએસપોના (ખાનદાન)ના સ્વએતને માટે, ઝરથુશ્ત્રના એક બાણીતા ચમતકારથી, એક રથ તૈયાર કરવાનો હતો, જે દીનથી બહિર કરવામાં આવ્યો છે, અને તે રથના સંબંધમાં તે મહાન ચમતકારની કીર્તિનું વીસ્તારપને (કાને) પડવું, અને વીસ્તારપથી તે રથનું સ્વએત પાસે માંગવું,^૧ અને (શાહ) વીસ્તારપને સ્વએતથી આ પ્રમાણે જવાબ (મલવો કે):-“તે રથ એક અષો માણસની (છે) કે જેનું રવાન, સ્વએતની જીંદગીમાં સ્વએતનું (હતું), અને (જેનું) તન, (જે) તે શરીરની જીંદગીમાં તે (અષો) માણસનું (હતું), (તેઓ અને) આ દુન્યામાં દેખાઈતી રીતે સાથે આવ્યાં.”

૧. વએરાસ્તન, અસલ અર્થ “સણુગારવું.”

૨. સ્વએત જેને માટે અત્રે ઇસારો કીધો છે તે ધણુખરૂં વંદીદાદ પરગર્દ ૨૦, ક્રાં ૨ બની શરેહમાં જણાવેલો સ્વએત હોવો જોઈએ. હયાં એનું ખાનદાની નામ વએસપાન આપેલું છે. પહલવી વંદીદાદમાં એને ઇસ્રાહાન અથવા ઇસ્રપાન લખેલું મલે છે. આજ બાબના ૬ ઠા ફકરામાં એ નામ અસલ નકલમાં ઇસપાન તરીકે લખાયલું મલે છે. દીનકર્દના ૭ માં પુષ્ટકમાં જણાવેલો સ્વએત તે અવસ્તાનો પ્રિત નથી, કે જે સાયુઝદ્રિતો એટો થતો હતો અને જેના દ્રવણીને ફરવરદીન ચસ્તના ક્રાં ૧૧૩ માં ઇજવામાં આવી છે. સ્વએતનું રવાન આ મોજેબામાં તેના મરણ પછી આ દુન્યામાં પાછું આવે છે. તે ઉપરથી વેસ્ત ધારે છે કે કાઉસ પાદશાહના વખતમાં એટલે વીસ્તારપની ૩૫૦ વર્ષ પૂર્વે, થઈ ગયલો એ એક ગોઘો હોવો જોઈએ કે જેને ઇરાનની શીમા નક્કી કરી હતી. આ કથા દીનકર્દ સીવાય કેથે આવતી નથી અને એ સ્વએતની રથવાલો મોજેબા ખુલ્લી રીતે સમજી શકતો નથી.

૩. પસખૂન. સરખાવો અવં સાખેની, સંઘહ, “બોલવું.”

૪. આ મોજેબાનું ખ્યાન વીચિત્ર લાગે છે, પણ યાદ રાખવું જોઈએ કે પેગામબર સાહેબ એ મોજેબા પેલી દુન્યામાંથી કરે છે; તે કારણસર એઓને કોઈ ગુજરેલા પુરુષના આતમાની મદદ લેવી પડે છે, પરંતુ શરીર તે જીવતાંનું જ કામમાં લઈ શકાય. હાલના એલમાઓએ “સ્પીરીયુએલીઝમ”ની વીધ્યામાં જે શોધખોળ કરી છે જેના નીચમો આ મોજેબા ઉપર કેટલુંક અજવાળું નાખે છે.

(૨) સ્મૃતનો આત્મા, તે પવિત્ર^૧ નજરવાલા મરદ તરફ તે સ્મૃતના પેલી રથના હંકારવાથી^૨, તેની દ્રષ્ટિએ તેથી કરીને બહાર થયો હતો^૩; કહેવામાં આવ્યું છે જે, તે (આ પ્રમાણે તેનેથી) દેખી શકાતો હતો, અને ખીણ કોઈ પણ (ચીજ) કરવાથી (એમ દેખી શકાતો) નહિં.

(૩) તે બુલંદ શાહ વીસ્તારપ, જ્યારે દીનને^૪ (તાબેદારીથી) સાંભલવાએ કરીને^૫ તે વખતે તે મોજેબથી વાકેફ થયો, ત્યારે (એ વીચારથી કે) આ અમતકાર પણ આખી દુન્યાને સ્વચ્છ^૬ આકારમાં અચ્છી રીતે બહાર થાય, અને મહદયસ્ની દીનનું સર્વોપરીપણું (બોકોમાં) વધારે સારી રીતે બહીતુ^૭ થાય, (તેથી) તેને ઇચ્છીઉં કે તે (મોજેબ) કેશવરના બોકોને દેખાડવામાં આવે. (૪) તેજ વખતે એક મોટો મોજેબે વીસ્તારપ અને તેની પ્રજને બહાર થયો, કે (જેને માટે) દીનમાં આ પ્રમાણે જણાવવામાં આવ્યું છે:—“ત્યાર પછી અમપાસપંદોએ તે (સ્મૃત)ના રવાનને પ્રકાષિત ગરોથમાન (બહેસ્ત) તરફથી અહુરમહદની પેદા કીધેલી જમીન તરફ મોકલીયું; તે રોશની તરફથી^૮ વીસ્તારપના રવાન તરફ તે આગલ આલ્યું અને તે, વીસ્તારપ, તેને પોંહચવા રોશનીમાં, વૃદ્ધિ કરનાર દક્ષિણ દીશા તરફ, આગલ વધીઓ.”

(૫) તે (વીસ્તારપ) બહુ બોલનારાઓમાં વધુ બોલનારો^૯ (હતો), તથા

૧. યશરૂખીહુ; યશરૂખીકની વટી.

૨. વેસ્ત પણ રાદીનીદન, “હાંકવુ.”

૩. અસલ અર્થ “છે” (ચેહુવૂનેદ)

૪. અસલ મિત, “માંધી.”

૫. સરખાવો ફા. રનવીદન, “સાંભલવું.” અવ૦ સુ, “સાંભલવું.”

૬. દગીઆ; વેસ્ત એને આગલા શબ્દ સાથે ગેહાનીગીહુ વાંચી એનો તરબુમો “દુન્યવી હસ્તી” કરે છે.

૭. કરીતુનાગતર; હુઝવરેશ, કરીતૂનતન, ધાતુ કર, “બોલાવવું.”

૮. હુમ-ખૂદ-દીદ અથવા હુમ-ખૂદ-અસ્ત, સરખાવો ફાર્સી, હુમ-ખૂદહુ અસ્ત.

૯. ફા૦ યાવગી, “બહુ બોલનાર.” ખાસ કરીને હાલની ફારસી ભાષામાં “વગર અર્થે બોલનાર” માટે એ વપડાય છે. હયાં લખનાર દેખાડવા માગે છે કે વીસ્તારપ શાહ પોતાની રૈયત સાથ કેટલો ભેલાતો હતો. વેસ્ત અયાદગીહુ શબ્દને ફા૦ યાફૂતન ઉપરથી લઈ “(ફાયદો) મેલવનારોમાં બહુ (ફાયદો) મેલવનાર” અર્થ કરે છે.

સવાલ પુછનારાઓમાં વધુ સવાલ પુછનાર (હતો); અને દરેક જણ કે જેની ઉપર તેની નજર પડતી તેની સાથે તે વાતચીત કરતો અને, તેજ પ્રમાણે^૧, જે કોઈ તેની સાથ વાત કરતું તેને તે ધ્યાનથી^૨ સાંભળતો; જ્યારે તેઓની નજર તે (શાહ)ની ઉપર પડતી, ત્યારે તેઓ ઉભા રહી જતા, અને વીસ્તારપના રવાન તથા તનને તેઓ નમન કરતા.^૩

(૬) આ પછી તુરતજ, (પણ તે) પછી લાંબો વખત વહી ગયો નહી કે, તે^૪ આકૃતપ જનક (દેવ)^૫, વચ્ચેસૂપો (ખાનદાન)ના સચ્ચેતના રવાન સાથે, ઉત્તર તરફના પાયમાલી^૬ કરનાર ભાગોમાંથી, ઝડપથી ધસી આવ્યો; (એટલે કે), તે દેવોમાંનો સર્વથી નાશકારક^૭ (દેવ) પોતે સીહા હતો અને તેનાં કરતુકો પણ અતીષયક કાલાં^૮ (હતાં). (૭) અને તે (દેવે) પોતે એટલો દુખી થઈ જઈને સચ્ચેતના રવાનને આ પ્રમાણે કહ્યું:— “જે તારી (રથનો) હાંકનાર (છે), (અને) જે તારો (છે), તેને (યાને) વીસ્તારપને તું સંકટમાં નાખ^૯, ખરાં દીલની દોસ્તીને માટે^{૧૦} તે ઘણો ગુમરાહ^{૧૧} થઈ ગયો છે; અને એમ કરવાથી તું ખુલંદ પવિત્ર અષોઘને લાયક થશે, (અને) નહીં કે આ ખાકી

૧. અએદુન.

૨. મદમ.

૩. અસલ અર્થ, “દેખાડ્યું.”

૪. અમત નો અસલ અર્થ “જ્યારે” થાય છે.

૫. વાંચો: ઇ આદ્રંગ ઝદાર, “જે સંકટનો લાવનાર છે.”

૬. એટલે, અહરેમન.

૭. મિન અપાખતર નએમગ ઈ આદ્રંગ; સરખાવો ફાં આદ્રંગ, “ગમગીની,” “નાશ,” “મોટી આકૃત.” વેસ્ત એ શબ્દને આઝંદ વાંચી એનો અર્થ “ભયંકર” કરે છે. એ શબ્દ અધરવદ બી વંચાય; ફાં અધર “ઉત્તર તરફનો પવન.”

૮. આદ્રંગ—તૂમ મિન શચ્ચેદાન.

૯-૯. સિહા સિહા, એટલે “બહુજ કાણું.”

૧૦. સરખાવો ફાં ખારી, “સંકટ,” “દુઃખ;” દૂશ-ખારી એજ શબ્દનો મજબુત થયલો આકાર છે. વેસ્ત ખુદ આયદ, “પોતે આવે છે.”

૧૧. વાંચો “ખૂપ હુમ-હુખગી.” વેસ્તબી એને ખુપ હુમ-હુખગીહ વાંચી, એનો અર્થ “સારી સૌખ્ય અથવા સંગત” કરે છે; એ શબ્દો ખુપ હુમીશગીહ બી વાંચી શકાય, યાને “હુમેશ લગી.”

૧૨. વાર્નિગનીવટી વાર્નીહ લખાયલો છે. ફાં વાર્ન, “ઉધું,” “કમનસીબ.” વેસ્તવું વાંચણ: ખ્યારગ, “પોષણ.”

દુન્યાની (માયાવીક) ચીજોથી; યાને (તેર) બધી હુયાત ચીજોમાં^૩ (કાંઈ) પણ (દુન્યવી) ફાયદા^૪ કાજે નહી, પણ અષોધના (પિતાના) પયારને માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે^૫.

(૮-૯) જ્યારે તેને તે શબ્દો ધયાંનથી^૬ સાંભલીઆ, ત્યારે વચ્ચેસપ (કુટુંબ)નેા સચેત તે ગાડી^૭ નઝદીક^૮ ઉભો રહ્યો, અને તે આ શબ્દોમાં^૯ બોલીઓ કે:—“અએ બલવાન શાહુ વીસ્તારપ! (તારી) અષોધને લીધે હું આ વગર હાંકનારે (હંકરાતી)^૯ રથ તને ભેટ આપું છું; અષોધના (તારા) પયારને^{૧૦} ખાતર, જે હસતી ધરાવનાર ચીજોમાં^{૧૧} સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે; આટલું હું તને અષોધને લીધે (આપું છું) કે જે અષોધને માટે શ્રેષ્ઠ (છે), અને આટલું હું તને રવાનને માટે (આપું છું) જે રવાનને માટે શ્રેષ્ઠ (છે).” (૧૦) સામતી રીતે હેતાં,^{૧૨} તેને તે ભેટ લીધી કે જેનેા (અધધ) અંગિકાર તેને ત્રણ વાર બહાર કીધા^{૧૩}.

(૧૧) ત્યાર પછી તે રથ એ રથ થઈ ગઈ (ચેહવૂનત), એક^{૧૪} મીનોઈ અને બીજી^{૧૪} દુન્યવી; અને તે દુન્યવી (રથ) માં ખુલ્લું કચ્ચે-વીસ્તારપ

૧. સાધગ-આઓમંદ, યાને, “માયાવીક” અથવા “ક્ષણુભંચુર,” “દુન્યવી;” વેસ્ત, “બંચાવનાર.”

૨. યાને, અષોધ.

૩. હુઇતાન પાહલૂમ.

૪. નીરમદ ઈ ગએતા. નીરમદ શબ્દ પહલવી ભાષામાં અવારનવાર એક આથોરનાનને આપવામાં આવતી આશોદાદ, યા એક પંથકમાં તેના ભાગને માટે વાપડવામાં આવે છે.

૫. અષોધ પ્રમાણે ચાલવું એ કાંઈ દુન્યવી ફાયદો મેલવાય છે તે માટે નથી પણ અષોધના માત્ર પયારને માટેજ છે; સદગુણનો બદલો માત્ર સદગુણ પોતે છે.

૬. મદમ.

૭-૭. પહલવી, વાશ, અવ૦ વાશ, સૌ૦, વાહ, લેતીન, વેહિકુલૂમ, Waggon, “ગાડું;” અવ૦ ધાતુ વઝ, “લઈ જવું” ઉપરથી એ શબ્દ નીકલીઓ છે. વેસ્ત એને લેવીન-વક્ષ વાંચી “પેહલો અખશનાર” અર્થ કરે છે.

૮. અએદૂન પવન ચૂબિશન.

૯. બોલેબોલ અર્થ; “હાંકનાર વીનાની (બરા) રથ;” દેખઈતી રીતે આ રથ અષોધનું કાંઈક અલકકારી બયાન છે.

૧૦. અએવાય.

૧૧. એટલે કે, સદગુણોમાં.

૧૨. હુમીહ. ૧૩. ધણું ખડું તો અત્રે વીસ્તારપ ત્રણ મરતબે “અપેમ વોહુ”નેા પાક કલામ ભણીઆ હોય એમ દીસે છે.

૧૪-૧૪. “ઝકાય.....ઝકાય,” “એક.....બીજી” એવા અર્થ થાય છે.

ખરાં જીગરની ખુશાલી^૨ (અને) લકતી ભાવથી નોદરોનાં^૨ ગામ તરફ (હંકારી) ગયો; અને તે મીનોઈ (રથ)માં વચ્ચેસપના (ખાનદાનના) સચ્ચેતનું^૨ રવાન બેહસ્તના મુકામ તરફ (હંકારી ગયું).

(૧૨) એક (મોબેજે) આ (હતો) કે જે ઝરથુશ્ત્રથી દીન કબુલ રાખવા પછી ૫૭ મે વર્ષે, અને (હુનીઆના) સાતે કેશવરોમાં દીનના આવવાને વખતે જાહેર થયો (હતો); (અને) તે (મોબેજે) વીસ્તારપની જીંદગીમાં દીનની સોધમાં (બુદા બુદા) કેશવરોમાંથી હુબુખ^૩ (ખાનદાન)ના ક્રષચોશ્ત્ર તરફ (લોકોના) આવવાથી આ પ્રમાણે^૪ જાહેર થયો હતો; કે જે પ્રમાણે દીન કહે છે:—“તે બે (મોટા આગેવાનો), કે જેઓના નામો આ પ્રમાણે છે—સ્પી-તુઈશ અને એરેઝુરારસ્પ—તેઓ અક્ષલની સોધમાં હુબુખ (ખાનદાન)ના ક્રષચોશ્ત્ર આગલ હોડતા આવ્યા.” (૧૩) અને અવસ્તા ઉપરથી માલમ પડે છે કે જ્યારેથી કોઈ આટલો પ્રતાપ અને ચમત્કાર કે જે ઝરથુશ્ત્રે^૫ વીસ્તારપને અને (તેના) લોકોને (દેખાડયાં), અને (આટલો તેજ અને પ્રતાપ) કે જે ઝરથુશ્ત્રની ખરી પેગામખરીની ગવાહીમાં^૬ અમશાર્પદોનાં આસમાન ઉપરથી વીસ્તારપ (શાહ) તરફ જમીન ઉપર ઉતરી આવવામાં (દેખાડવામાં આવ્યાં હતાં), અને પેશોતન અને સચ્ચેતની રથ તથા બીજી બાબદોમાં થયલા (ચમત્કારો), કે જે ઉપર દરશાવેલા છે, (તે સઘલા) કોઈ જાતુ^૭, તે વારે અહુરમઝદની આફરીનમાં ઝરથુશ્ત્ર તરફથી (જાહેર થયલા) સખુનો સંપૂર્ણ^૮ કબુલ

૧. હૂ-રવાખમનીહ.

૨. ખૂનદહીશનના લખનાર પ્રમાણે નોદર, એ માનુશચીહરનો ખેટો થતો હતો, અને વીસ્તારપની પેટે એ પણ કયાન્યાન વંશનો હતો. વીસ્તારપની બાઈડી હતોશ પણ નોદરનાં કુટુંબની નખીરી હતી.

૩. એ હુબુખ ખાનદાનના ક્રષચોશ્ત્રને વોહુ ક્ષત્ર ગાથાના ૧૭ માં ફકરામાં યાદ કરવામાં આવ્યો છે. એ દે જમાસ્પ (જમાસ્પ હકીમ)નો ભાઈ થતો હતો અને એની ખેટી હવોવી સાથે ઝરથુશ્ત્ર પરણ્યા હતા. ઝરથુશ્ત્રના પેહલા ચેલાઓમાં એ એક હતો.

૪. અઈફૂનીહ; વસ્ત એનો અર્થ “એક હાલત” કરે છે.

૫. ખૂનદહીશન પ્રમાણે એ બે મોટા સાહેબો ક્રદધક્રશ અને વીદધક્રશ નામના કેશવરોના વડા દસતુરો હતા. એઓ બંને ભાઈઓ હતા અને ઉસપાંસનીના ખેટાઓ હતા. ફરવરદીન ચશ્તના ૧૨૧ માં ફકરામાં એઓની ક્રવશીઓને આરાધવામાં આવી છે.

૬. અસલ અર્થ, “ઉપર,” મદમ.

૭. ગઓકાસીહ, અસલ, ગઓ--આગાસીહ.

રાખતું.^{૧૪} અને, જેમ અવસ્તામાં જાહેર છે તેમ, (જુદા જુદા) કેશવ-રોના દાનેશમંદ પુરૂષોને, તે પ્રકાશ અને તેજનો ચમતકાર, કે જે ઉપર જણાવવા પ્રમાણે દેખાડવામાં આવ્યો હતો, તે જો જાહેર થયો ન હતો; અને આટલો બધો પ્રતાપ અને ચમતકાર, જે તેઓને (તેનેથી) જાહેર થયો તેની સાથે જો શાહ વીસ્તારૂપ અને પેલા કેશવરોના દાનેશમંદ પુરૂષોએ આ અવસ્તા જોયા ન હતો, તો (તે જોડાએ તે અવસ્તા) તજ દીધાથી અને તેને^{૧૦} નહીં માનવાથી^{૧૧} એ (લણુતરો) આપણા^{૧૨} વખત સુધી જરી ન રહ્યાં હોતે.^{૧૨}

બાબ ૬ થો.

મોજેબઓ કે જે વીસ્તારૂપના (જુજરવા) પછી તે ઈરાનના રાજ્યની પડતી^{૧૩} (આવી તે અરસામાં) જાહેર થયા હતા (તેનું બયાન આ બાબમાં આવેલું છે).

(૧) વર (નીરંગ) ના એતેકાદમાંથી^{૧૪}, તથા બીજી અવસ્તાની નીરંગોનાં સંપાદન થવામાં, અને ઉંચા આતશ જેહરામોની મોટી શક્તિ અને દીનને લગતાં બીજાં ઘણા કીર્તિમંદ^{૧૫} કાર્યો, જેનો સીલસીલો^{૧૬} જરથોસ્તના ચેલાઓ સાથે છે, તે ઉપરાંત (જવિત) વીસ્તારૂપ (ના મરણ) પછીથી તે ઈરાનના રાજ્યની પડતીના વખત સુધીમાં બીજાં (ઘણાં) મોજેબઓ જાહેર થયા હતા.

૮. યાને કે, દીન કણુલ રાખી અને મઝદની આરાધના કીધી. આ ફકરો એ મોજેબ શા સમયસર કરવામાં આવ્યા હતા તે દેખાડે છે. એ ચમતકારોની મતલબ કાંઈ નામના મેલવવાની યાતો ભોલા લોકોને આંજી નાખવાની ન હતી, પરંતુ એકજ ખોદાની માન્યતા અને તેની આરાધના તરફ પ્રજનું મન દોડાવવા માટે એ ચમતકારો દેખાડવામાં આવ્યા હતા.

૯. એલ એલા-શાન અઝશ પએદાગ.

૧૦. એટલે, અવસ્તાને.

૧૧. ફારસીમાં ખાવર દાશતન એટલે “ધમાન લાવવું,” “માનવું,” “એતેકાદ લાવવો” આવે છે. અવી-ખાખર દાશતન એનેથી ઉલટું “શક લઈ જવો” થવો જોઈએ.

૧૨-૧૨. મોલેબોલ તરજુમો “આપણા વખત સુધી (હયાત) ચાલુ રહ્યા ન હોતે.”

૧૩. હન-ચપતન. ૧૪. વાવરીગાનીહ.

૧૫. વેસ્ત વરીચ-ગારીહ, “દીનીક કીયાઓ”.

૧૬. અસલ અર્થ, “સાથે જોડાયલું”.

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોસ્ત-નામાંના બાબ પ મો, ફ. ૧૪; બાબ ૬ થો, ફ. ૩. ૫૧

(૨) સીકંદરથી થયેલી પાયમાલી (જે ધરાન દેશને) પુગી હતી, તે પછીથી ઘણી (ચીજો) તેઓની પરાગદેહ હાલતમાંથી ત્યાર પછીના^૧ રાજકર્તાઓએ^૨ ફરીને એકઠી કરી હતી; તેઓમાંના એક (રાજકર્તાએ એક સંબંધને) શપીગાનની તેજેરી (ગંજે શપીગાન)માં^૩ અનામત મુકવાનો હોકમ કીધો હતો.

(૩) (એ અમતકારોમાં એક આ) પણુ (હતો), (કે જેથી) મોટા^૪ રાજકર્તાઓ અને (વડા) દસતુરો, જેઓ જુદે જુદે હીંગામે અને જુદે જુદે ઠેકાણે દીન અને દુ-યાના સુધારાને^૫ ખાતર અકેકની પુઠે^૬ આવીયા, તેઓની કીર્તિ^૭ અને નામો, તેમજ (તે યુરા) આશમોગ જુલમગારો, કે જેઓ નજરે^૮ પડીઆ છે અને જેઓતું^૯ દીન અને રાજ્ય તથા દુનીઆના નાશને માટે^{૧૦} જુદે જુદે વખતે આવવું જાહેર અને જાણીતું હતું (તેઓનાં નામોની નોંધણી^{૧૦} જણાયેલી છે).

૧. યાને, યુનાની શાહનશાહ સીકંદર.

૨. એ એસારો અશકાનીઅન રાજ વલખસ પેહલો, તથા સાસાનીઅન વંશના રાજ અરદશીર અને શાહપુર નામના રાજાઓ માટે છે.

૩. એ એક તીજેરીતું નામ છે જ્યાં કયાનીઆન શાહ વીસ્તારપના હુકમથી ગાયના ચામડાં ઉપર સોનેરી હરફે લખેલી અવસ્તા અને ઝંદની એક ભરોસેદાર નકલ તામાશે અનામત મેલી હતી. એ નામનાં ખીજાં વાંચણો ગંજ-ઇ-શપીગાન, ગંજ-ઇ-શસ્પીગાન, તથા ગંજ-ઇ-સ્પાન છે; વલી દીનકર્દ, પુસ્તક ૫, બાબ ૮ માં ગંજ-ઇ-ખૂદાયાનખી લખેલો મલે છે. પહલવીમાં પારસી જરથોસ્તીઓના પવીત્ર પેહરણુ સુદરેહ માટે શપીગ શબ્દ વાપડવામાં આવે છે. એ કારણથી ગંજ-ઇ-શપીગાનનો અર્થ અસલી ધરાનના “ જરથોસ્તી બસ્તેકુસ્તીઆન (ના ધાર્મિક જ્ઞાન)ની તીજેરી ” થાય.

૪. મદમ.

૫. અસલ અર્થ “સણુગારવું”, “તૈયાર કરવું.”

૬. આખર આખર.

૭. આક્રીહસ્તન.

૮. જુલો ફાસી પદીદ, “દેખધતું.” વેસ્ત એને પતીત વાંચી, “પશ્ચાતાપ” અર્થ કરે છે. પદીદ શબ્દ ખાસ એ અર્થે વપડાયલો હોય તેમ લાગે છે, જોકે અનવાજોગ છે કે નકલ કરનારે ભુલથી એ એ વાર લખી દીધો હોય.

૯. યાને દીન, રાજ્ય તથા ખીજા દરેક ચીજની પાયમાલી માટે.

૧૦. યાને, અપકીર્તિ તથા નામોની ટીપ.

(૪) એ પ્રમાણે રાજકર્તાઓમાં અસપંદ્યારનો એટો બહુમન^૧ (હતો) કે જેને માટે અવસ્તામાં આ પણુ લખાણુ મલે છે:—“બહુમન રાસ્ત અને માઝદયસ્નોની અનબુમનનો^૨ સર્વથી શ્રેષ્ઠ સમારનાર^૩ (હતો).”

(૫) અને (વડા) દસતુરોમાં શએનવ^૪ (હતો), જે પ્રમાણે તેને માટે પણુ તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“દીન (બહિર થયા) પછી ૧૦૦ વર્ષ થશે કે જ્યારે શએનવ અવતરશે, અને (તેની શરૂઆત પછી) ૨૦૦ વર્ષ થશે જ્યારે તે ગુજર પામશે; તેજ પહેલો મઝદયસ્નાન થશે કે જેની જીંદગી ૧૦૦ વષ સુધી લંબાશે, અને જે આ ધરતી ઉપર ૧૦૦ ચેલાઓ સહીત ચાલશે.”^૫

(૬) પાયમાલી કરનારા (રાજ)ઓમાં સીકનદર (હતો), જેને માટે પણુ દીનમાં આ પ્રમાણે બહિર છે:—“બણુવું કે (અએ) તે જે એશમ દેવ^૬ (છે), તે અનદીથપણુ^૭ એકે એક પ્રાણી ઉપર તદન ઉજજડ^૮ કરનારા શ્યાલાઓ (તું દુખ) પાડશે, તે કે જે ખુરી કીર્તિવાલો દુષ્ટ^૯ સીકનદર છે.”

૧. બહુમન તે અસપંદ્યારનો એટો હતો અને વીસ્તારપનો પૌત્ર હતો. અસલ ધરાનના કયાનીયાન વંશના પાદશાહોમાં એ છેલ્લો હતો. એતું નામ અવસ્તામાં આવ્યું નથી. અસપંદ્યાર તે શાહનામાનો બણીતો પેહલવાન છે. એની પછી અવસ્તાના કયાનીયાન વંશનો છેડો આવે છે.

૨. અવ૦ હુન્જમન.

૩. કેરદારતૂમ.

૪. એ ક્રવદીન યસ્તમાં જણાવેલો સએન છે.

૫. આ ફકરો ક્રવદીન યસ્ત, § ૯૭ માંથી લીધો છે. સએનહે અહૂમ સ્તૂતો અપઓનો ક્રવધીમ યઝમહદે, યો પઓધર્યો સતો-અએથર્યો ક્રક્તત પઠતિ આય ઝેમા, “હમો અહૂમ સ્તૂતના એટા પવીત્ર સએનના ક્રવધીને આરાધીએ છીએ જે આ જમીન ઉપર ૧૦૦ ચેલાઓ સહીત પહેલો નજરે પડીઓ”.

૬. એ અએશમ તે નાશકારક ગુસ્સાનો દેવ છે, જેને ખ્રાસ્તીઓની બાધ-બલમાં એસમોદીઉસના નામથી એલખવામાં આવ્યો છે.

૭. નીહાનીહા; વંદીદાદ, પરગદ^૬ ૧૯-૧ માં મર્ધઓનેમ શબ્દ આવે છે, જેનો પહેલવીમાં નીહાન રૂબિરનીહુ તરબુમો કીધો છે, યાને “છુપી રીતે ચાલતો;” તે દેકાણે એ શબ્દ સીજ યાને મોતના દેવને લાયુ પાડ્યો છે. વેસ્ત એને અપશીમાન ગેહાનીહા વાંચી, “પશ્ચાતાંપ નહી કરતી દુન્યાં” એવો અર્થ કરે છે.

૮. વાંચો: હુમ-અયાવગ, બુવો ફારસી યાવગી, “ખેટ”, “નાશ.” ફારસીમાં યાએહુ શબ્દ છે જે ઉપરથી એને હુમ-અયાઝગ વાંચી એનો અર્થ “ધુજવુ” થઈ શકે. વેસ્ત એને હુમ-અયાઝકો વાંચી એનો અર્થ, “તેજ મતલખવું” કરે છે.

૯. મર; અવસ્તા મધ્ય.

(૭) વડા ધર્મગુરુઓમાં (નીચલા ચાર હતા):—અરેઝવાઓ,^૧ કે જેના નામનો અર્થ^૫ “સ્વચ્છ વાચા” (છે), તથા સુતો સ્પાદાઓ^૨ કે જેના નામનો અર્થ “વૃદ્ધિ કરનાર સુરભેદ (છે),” તથા જ્યંઘહાઓ^૩, કે જેના નામનો અર્થ “સમુદ્ર ઉપરનો (મવક્રોલ) સરદાર^૪” (છે), તથા સ્પેન્તો પ્રત્વાઓ^૪, કે જેના નામનો અર્થ “વૃદ્ધિ કરનાર દાહપણુ” (છે).

(૮) જે પ્રમાણે તેઓને માટે, પણ, તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“હું (યાને અહુરમઝદ) તારૂં જાહેર થવું,^૭ તથા તે (ચાર વડા ધર્મગુરુઓની) કીર્તિની નીશાનો^૬ જાહેર કરૂં છું:—‘જ્યારે આ તારી મઝદયસ્ની દીનની (સ્થાપણા) પછી ૪૦૦ વર્ષ વીતી જશે, કે જે અરસામાં (ખએન) અધર્મીપણાને છેડો આવશે^૮, અને હાડમંદ હુન્યાના લોકો સંખ્યાબંધ^{૧૦} ગ્રહો તેમજ સેતારાઓનો તથા જેઓ એક સદી લગી મારા છે^{૧૧}—એક મધ્યમ કલ્પના^{૧૨} પ્રમાણે માણસ જાતમાં ત્રીસ વર્ષ સુધી^{૧૩} થઈ ગયા છે—

૧—૪. ક્રવરદીન યશ્ત, ફકરા ૧૧૫ માં જણાવેલા આ ચાર વડા ધર્મગુરુઓ છે:—અરેઝવાઓ સ્પેન્તો સ્પાદાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યઝમઘદે, જ્યંઘહાઓ સ્પેન્તો પ્રત્વાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યઝમઘદે, છેલ્લાં એ નામો અવસ્તા જ્યાનનાં મુળાક્ષરોમાં લખ્યાં છે અને તેઓ ૬ થી એક વચનમાં છે.

૫. વિજરીશન, “સમજણુ.”

૬. એ શબ્દ અત્રે અહૂ, “સરદાર” વાંચીઓ છે; વેસ્ત એનો તરણુ મો “દરયાઈ હસ્તી” કરે છે.

૭. પએદાગીહુ ઇ લક “તારો દેખાવ.”

૮. વ ઓલા-શાન આશકારગીહુ દક્ષગીચ.

૯. લેલીઆ યેહુવૂતન, સરખાવો ફાસ્તી શબ્દ શબ્દ શુદ્ધન, “છેડો આવવો.”

૧૦. પવન મર પએદાગીહુ, મરનો અત્રે અર્થ “સંખ્યા” થાય છે; અવ૦ મર “ગણવું.”

૧૧. વેસ્ત આ ફકરા ઉપર ટીકા કરે છે: “જો યુનદહિશન, બાબ ૩૪, ફા૦ ૭-૮ માં જણાવેલી તારીઓ ખરી હોય તો દીનના પેહલાં જાહેર થવા અને સીકનદરના મરણુ વચ્ચે ૨૭૨ વર્ષ પસાર થવા જોઈએ અને એમ લેતાં દીન પછીનું ૪૦૦ મું વર્ષ ઇસ્વી સન પૂર્વે ૧૬૫ મે સાલે પડવું જોઈએ. એક એક પછી આવતા એ ચાર વડા દસતુરો એક સદીથી વધુ વખત સુધી દીનને જારી રાખે છે અથવા તો ૧૦ માં ફકરામાં કહ્યું છે તેમ દીનની લગભગ ૬ ઠી સદી સુધી.”

૧૨. મયાન મીનિશન; અસલ અર્થ, “મધ્યમ વીચારવું.”

૧૩. અસલ અર્થ, “૩૦ શયાલા”. વર્ષને માટે જ્યાં એ પહેલવી શબ્દો વાપડ્યા છે, સાલગ તથા ઝિમિસ્તાન; એઓના અર્થમાં કાંઈક ફરક હોવો જોઈએ જે અત્રે ખુદલો સમજ પડતો નથી.

(એક તો) પવિત્ર અરેઝવાક છે અને પેલા બીજા તેઓમાંના ત્રણ જના, જેઓ (માણસાઈ) હુસ્તીઓમાં^૧ સર્વથી પવીત્ર છે, જેઓ તે જમાનાના સર્વથી બુલંદ (મદમ) સરદારો^૨ અને શ્રેષ્ઠ દસ્તુરો^૩ છે તેઓનો દેખાવ જોશે,” (૯) અને વધુ આ (જણાવ્યું) છે, જે:—“પાંચમી અને છઠ્ઠી સદીઓમાં મહદયસ્ની દીનને તેઓ કીર્તિવંત કરશે; આ ચાર જનના આઠ્યા સીવાય કોઈ પણ^૪ (માણસ પોતાનું) રવાન બચાવી શકશે નહીં;” [(એની) સમજણ (આ કે), દરેક જન^૫ આ ચાર-અરેઝવાઓ તથા સ્ત્રુતો સ્પાદાઓ તથા જય-ધહાઓ તથા સ્પે-તો ખત્વાઓની—મીનોઈ બાહિધરીથી ઉભા રહેશે, કે જેઓ પવિત્ર માંત્રવાણી પ્રમાણે આ સઘલા ચારોની^૬ મનશ્ની, ગવશ્ની તથા કુનશ્ની શોધશે^૭.]

(૧૦) અને રશન રએષ^૮ (રાસ્તીને જખમી કરનાર) તે જમાનાનો આશમોગ^૯ (હતો), કે જેમાં^{૧૦} ઇનસાફને બહુ ઇજા પોંડ્યતી; અને આ પણ (અવસ્તામાં) જણાવેલું છે કે:—“તેઓ કે જે બધા તે લલા મીનોની પેદાયશને લગતા છે અને તે (ચાર મોટા) પુરૂષો, (જેઓ) અરેઝવાક અને પેલા બીજા ત્રણ છે, તેઓ ઉપર પુર^{૧૧} લડસો રાખે છે તેઓને તેને^{૧૨} (હાથે) મુસીબતો પહોંચશે.

(૧૧) અને તે જમાનાને^{૧૩} સમારનારાઓમાં પાપક ખાનદાનનો અરદેશીર^{૧૪} હતો કારણકે એને માટે પણ (અવસ્તામાં) આ પ્રમાણે જણાવ્યું છે:—“તે કયો બલવંત શાહ અરદેશીર છે, જે જબરદસ્ત

૧. હુઈતાન.

૨. મદમ રદતૂમ.

૩. દસ્તોઅરતૂમ.

૪. ઓલા-શાન લા અધશ.

૫. અધશ.

૬. ઓલા-શાન કોલા.

૭. અસલ અર્થ, “ઇચ્છુ.” બવીહૂન્દ.

૮. દીનકંઠ, પુસ્તક ૩ જી, દસતુરજી પેશોતનજીની આવૃત્તિ, વોલમ ૫, ફકરા ૧૯૮ માં એનો ઇસારો મલે છે, કે જે ફકરામાં ઉપર કહેલા શએનવ સામિની તેની દસ નસીહતો દરશાવી છે.

૯. અવં અષેમઓગ.

૧૦. એટલે, જે જમાનામાં.

૧૧. મદમ.

૧૨. એટલે રશન રએષથી; પહલવી, મિન ઝક બએશીદારીહુ બીશત હુવા-અન્દ.

૧૩. અવં અષવિગામની વટી અવબામ; અસલ અર્થ “જમાનો,” “વખત”.

૧૪. ઇરાનના સાસાનીઅન વંશનો જાણીતો સ્થાપક; જુલો પ્રસ્તાવના, પહલવી “કારનામગ ઇ અત ક્ષત્ર ઇ પાપગાન”નો મારો તરજુમો. એને કએ-અરેતક્ષત્ર કહેલો છે કારણ જે એ કયાનીઆનોના ખાનદાનથી ઉતરી આવેલો હતો.

(છે), જે ફરમાન આપનાર (છે), જે દબદબા ભરેલા હથયારવાળો^૧ (છે), જે તે સરદાર કે જેના મકાનમાં ભલી^૨ અને તેજવંત^૩ અશિશવંગ (યજ્ઞ) એક કન્યાના રૂપમાં^૪ ચાલે છે, જે સદગુણી (છે), જે ઘણી (કબદ) બહાદુર (હુ-રઝોસ્ત) કદવાલી (છે), જે ખુબસુરત (લડાયક) પોષાકમાં સારી રીતે સજ થયલી (છે), જે સાચી (છે), કીર્તિવંત^૫ અને ઉમદા ખવાસવાલી (આઝાદ) (છે)? (૧૨) તે કયો (સરદાર) છે કે જે લડાઈ (અતીક) શરૂ થતાં પોતાની બાબુઓના (કૌવતથી) પોતા માટે ફીરોજ ચાહે છે; તે કયો (સરદાર) છે કે જે લડાઈ શરૂ થતાં પોતાની બાબુઓના (કૌવતથી) પોતાના શતરૂઓની સામે થાય છે?”^૫

(૧૩) તનૂસર^૬ તેના મદદનીશ જેવો (થશે) કે જેઓને માટે પણ તે (દીન) કહે છે:—“ ઝરથુસ્ત્રે તેને^૬ ફરીને આ પ્રમાણે પુછ્યું:

૧. શક્રત ઝએન. ૨. અવ૦ વંધુહિ, એ અશીનો જાણીતો વીશેષણ છે.

૩. આ વીશેષણો મોટે ભાગે અશીશવંગ યજ્ઞને ક્રવરદીન યશ્ત, ફકરા ૧૦૭ માં લાગુ પાડવામાં આવ્યા છે જે વહુ નમાને અપિશ વંધહુધ સીર ક્ષોધ-દિન ક્રવરએત, કધનીનો કેહુર્પ, સીરયાઓ, અપમયાઓ. હુરઝોધયાઓ ઉસ્કાત યાસ્તયાઓ એરેઝવધથે રએવત-ચિત્રમ આઝાતયાઓ.

૪. કનીગ કેર્પ. ૪. અસલમાં ક્રાખૂઈહ, “સંપત્તિ” શબ્દ છે. કદાય એ ફીરજહ “ફતેહ” હોય.

૫. આ ફકરો પણ ક્રવરદીન યશ્ત, ફકરા ૧૦૭ ના પહેલવી તરજુમા ઉપરથી લીધો હોય એમ દીસે છે:—યો અઝગતો અરેઝયયાઓ હુવએઈબ્ય આઝુબ્ય, તનુચે રવો અએપિશ્તો; યો અઝગતો અરેઝયયાઓ હુવએઈબ્ય આઝુબ્ય, હુમેરેથેમ પધતિ યૂધિશ્તો; એ ઇસારો ઝબઉર્વન્તના ખેટા કરેસ્ત પેહલવાન માટે છે.

૫. ધણુઅર^૬ એ નામ તનૂ-સર (અસલ અર્થ, શારીરીક હસ્તીનું માથું) અથવા તનૂ-ગીર (અસલ અર્થ, વાળવાળું શરીર), અથવા તોસર યા તનસર હોય એમ લખવામાં આવ્યું છે. એ તનૂ-સર પહેલા સાસાની શાહનશાહ અરદશીર આખેગા-નનો વડો વજર તથા દસતુરાન દસતુર હતો. તેને મોટે ભાગે દીન સુધારી અને ખોવાયલા અવસતાના પુષ્ટકા પાછા ભેગાં કરી, તેને હાલ જેવી રીતે આપણે જાણીએ છીએ તેવા આકારમાં મુકી તેનો પહેલવી જખાનમાં તરજુમો કરાવવામાં તેનો મોટો હાથ હતો એ આ ફકરા ઉપરથી માલમ પડે છે. તનૂ-સરે પદશખારગર અને તખરીસ્તાનના પાદશાહ ગુશનસ્પશાહ ઉપર એક ધર્મ સંબંધી પત્ર લખીઓ હતો જે હાલ સુધી આપણને જલવધ રહ્યો છે. એ પહેલવી પત્રનો ઇખન અલ મુકાફા નામના આરખ લખનારે અરખી ભાષામાં તરજુમો કીધો હતો જે હાલ મોજુદ છે. (જુવો એ આખદ ઉપર દારમસ્તેતેતું લખાન જુરનાલ આઝીઆતીક, ૧૮૯૪, સફા ૧૮૫-૨૫૦ અને ૫૦૨-૫૫૫, તથા “ તખરી-સતાનના શાહ ઉપર તનૂ-સરતું લખેલું કહેવામાં આવતું પહેલવી પત્ર ” એ આખદ ઉપરના મારા વીષયો જે મેં રોયલ એશીઆતીક સોસાયટીની મુબઈની સાખા આગલ વાંચીઆ હતા). આ કાગળ ઉપરથી જણાય છે જે તનૂ-સરતું શરીર (તતુ) વાળ (વરેસ) થી ભરાઈ ગયું હતું, જે ઉપરથી ખનવાજેગ દીસે છે જે એતું નામ તતુ-વરેસ હશે જેનો અપભ્રંશ તનૂ-સર થયો હોય.

૬. અહુરમઝદને.

‘જે દેશને દેવો (સઘલી) લલી વસ્તુઓથી દુર રાખે છે તેને માટે સર્વથી વધુ તનદરોસ્તી બક્ષનાર કોણ છે? ખુરાઓ તથા બુઠાઓને કેળવણી આપવાને દસ્તુરની ગાડી કોણને આપવામાં આવી છે?’ (૧૪) અહુર-મઝદે તેને (ઝરથુશ્ત્રને) આ પ્રમાણે જવાબ વાલીઓ: ‘તે મહાન પુરૂષ^૧ દેશને સમારેલું રાખવા (માર્ગે છે), જે પોતાની (સત્તાની હદ) ઓલંગી ગયો નથી^૨ [યાને કે, તે લલાઓને ઇબ પહોંચાડતો નથી], જે લલાં ફરમાનવાલો છે [યાને, તે (માત્ર) સારા ફરમાનો(જ) બાહિર પાડે છે], જે^૩ એક ઉમરાવી કુટુંબથી ઉતરી આવેલો^૪ છે અને એક દસ્તુર છે, જે લડાઈ કેમ કરવી તેથી (સારી પેઠે) માહીતગાર (પતકાર) છે, અને દેશમાં કીર્તિવંત તથા અશો (મરદ છે); તે^૫ દેશનો મોટો સુધારક (સજ્ય કર્તા) છે.^૬, (૧૫) અને હું તને બહિર કરૂં છું કે પાયમાલીની આશમોગી એક ચોપગાં વડૂ મીસાલ છે, કે જે^૭ દુન્યાને અવ્યવસ્થામાં મેલે છે^૮ [યાને, તે પોતાની હીલચાલથી તે (દુન્યાના લોકોને) આડે માર્ગે લઈ બચ છે,] અને એ તે છે જે તાલેવંતોને ત્રાસ આપે છે^૯ [યાને], એક ખુની હાથે^{૧૦} [તેની દોલત હુટી લીએ છે], ને ઉંચ રહેઠાણો^{૧૧}, દુન્યાના (લોકોના રહેવાના) મકાનોને, ઘોંટાલામાં મેલે છે. (૧૬) પણ ખુરી^{૧૨} દેવપરસ્તી (અને) અપ્રમાણીક નાલેશી ઉપરાંત ભયંકર ઝગડો^{૧૩} ખચીત તે દેશમાં વ્યાપી રહે છે; અને જ્યાં સુધી તેઓ (લોકો) તે દસ્તુર જે મીનોઇ-રાહુતુમા છે. જે

૧. અવિરુપાદ^૧.

૨. દેખ્યૂત.

૩. અવ૦ સાસ્તર સૌ૦ પાસ્તર, “રાજ કર્તા.” ઓલેઓલ અર્થ, “એક દેશનો રાજકર્તા તેને તનદરોસ્ત રાખવા માટે છે.”

૪. અરકૂતગ, અસલ અર્થ, “(હદની બાહિર) નહી ગયલું.”

૫-૫. આઝાદ તઓખમગ.

૬-૬. એટલે જે, તે (પુરૂષો) દેશના સર્વથી સરસ સમારનારા યા સુધારકો છે.

૭. મૂન ઝક ગેહાન ક્રાજ ચેહુખૂનેદ ઓલ વર્તગ તાશિશનીહ.

૮. વીમારીનેદ; ફા૦ ખીમાર પણ કોષક વેલા “દુખ,” “સંકટ” એવે અર્થે વપડાય છે.

૯. ખુનિશન દસ્ત; દો૦ વેસ્ત એને ખુનીઆન દસ્ત વાંચે છે, યાને “ખુનીને હાથે.” કદાય એ ખૂનીગાન દસ્ત હોય, યા ખૂન ચેહુખૂન દસ્ત “લોહીનો ગગરતો હાથ.”

૧૦. મહમ કતરૂનિશનીહ.

૧૧. વાઓ: દએવ-નીયઈશન.

૧૨. અવારૂન અનારતીહ; “અપ્રમાણીક ઝગડો,” “દુષ્ટ મારામારી,”

સુભાષીત^૧ વકતા, જે સાચો ઉપદેશક છે, જે ઝશો તનૂ-સર (છે), તેને કબુલ^૨ નહી રાખે ત્યાં સુધી તે ભયંકર ઝગડો, ખુરી દેવપરસ્તી અને અપ્રમાણીક નાક્રેશી (તે દેશમાંથી) દુર થતાં નથી.^૩ (૧૭) અને જ્યારે ઝશો તનૂ-સર, તે સુભાષીત વકતા અને સાચા ઉપદેશકને, તેઓ (પોતાના) ધર્મના વડા તરીકે કબુલ રાખશે, ત્યારે દેશના તે (લોકો) જેવો છુટકારો^૪ ઇચ્છે છે તેવોજ તેઓને તે મલે છે, અને ઝરથુશ્ત્રી દીનથી (મિન) માણુસોને ગેરકાયદે આડે માર્ગે લઇ જવાથી^૫ (તે છુટકારો તેઓને મલતો) નથી.”

(૧૮) અને દીન સમારનાર આદરબાદ, માહરેસપંદનો ખેટો, ક્ર્યાંનની^૬ (ઓલાદ)નો એક નખીરો હતો, (અને તેના) કુટુંબ સાથ ઇરાની ખોરેહના ઉંચ જોડાણના ખવાસ^૭ માટે દીનમાં (આ પ્રમાણે) પણ જાહેર છે:— “જ્યારે તુરાનીઓના નખીરાઓ અને ઓલાદવાલાઓથી^૮ અષોઈ ખુલંદ થશે,^૯ જ્યારે ક્ર્યાન લોકોથી (તે) ઉંચે થયલી જાહેર થશે^{૧૦} [યાને, જ્યારે

૧. પૂર ગૂફતાર; પૂર એટલે “સંપૂર્ણ,” “પૂરેપૂરું,” “તમામ.”

૨. ચેહુખૂન્દ પદીરિશન, “તેઓ કબુલાત આપે છે.”

૩. અવીસાઇહેદ, અસલ અર્થ, “નાશ પામે છે.”

૪. ખએશાઝીનિશનીહ.

૫. લા આઇનીનગ.

૬. ક્ર્યાન નાક્રે. એ ક્ર્યાનો ઇરાની શીમા ઉપર વસતો એક તાયફો હતો જે જાતે તુરાની હતો. તેઓ ઇરાનીઓ સાથ મીત્રાચારી ધરાવતા હોવા જોઇએ અને તેઓએ જરથોશ્તી ધર્મ અખત્યાર કીધો હતો એમ અષો ઝરથુશ્ત્રના લખાણ ઉપરથી દીસે છે. દીનકર્દના આ લખાણ ઉપરથી માલમ પડે છે જે આદરબાદ માહરસપંદન એ ક્ર્યાન ટોલાંમાંથી ઉતરી આવેલો હોવો જોઇએ. ઇરાનીઓને શક ઉત્તપન થતો હશે કે ક્ર્યાન જેવા તુરાની લોકોથી ઉતરી આવેલો એક નખીરો આદરબાદ માહરેસપંદન આટલી બધી પરજોગારી અને દીનની દાઝ કેમ દેખાડી શકે; તેથી દીનકરદનો લખનાર પોતાના ટેકામાં આ ફકરામાં આવેલો ગાથાનો વાક્ય ટાંકે છે. એ વાક્ય હા ૪૬-૧૨ નો પહલવી તરજુમો છે (જુવો વેસ્ત, સફે ૨૬૨.) દા૦ વેસ્ત એ શબ્દોને ક્ર્યાન નાક્રે નહી વાંચતાં પુરસીશ્ત વ વાચ વાંચી, “સવાલો અને વચનો” અર્થ કરે છે.

૭. ચીગૂનીહ.

૮. નક્રેતગાન; ગાથાનો પહલવી તરજુમો આપતાં ડો૦ મીલસ એને નક્રેતેશો વાંચે છે. નાક્રેત અને નક્રેતગાન એ અવસ્તા નસ્તયએશ્ત નક્રેશુચાનો પહલવી તરજુમો છે, એ બન્ને શબ્દો સૌ૦ નામ શબ્દ સાથ સંબંધ રાખે છે જેનો અર્થ “નસલ” થાય છે.

૯. લાલા ચેહુમતૂનેદ.

૧૦. ગૂફત; અવસ્તા અઓબ્યએશૂનો પહલવી તરજુમો હોય.

તે ત્યાં તેઓથી^૧ કબુલ રખાયલી છે], ત્યારે અષોઘની હાડમંદ દુન્યાને સંપુણ્ણ^૨ મનસ્નીથી^૩ તેઓ આગલ વધારે છે, અને દુજને (તેઓ) તંગીમાં^૪ લાવે છે^૫; અને, અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! તેઓ (યાને તે તુરો તથા ક્રયાંન લોકો), પણ (હમ), બહુમન (અમશાસ્પંદ) ઉપર આધાર રાખે છે^૬; (અહુરમઝદના^૭) કલામોમાં તેઓની ખુશાલી છે). (૧૯) ઝરથુશ્ત્રનો જન્મ હમો જેઓ અમશાસ્પંદો છીએ તેઓથી છે; હમો જેઓ અમશાસ્પંદો છીએ તેઓ તને આ પ્રમાણે બક્ષેશના કરનારા છીએ.”

૧. એટલે, ક્રયાંનોથી.

૨-૨. એ અવસ્તા આરમ્ભતિનો પહલવી તરબુમો છે, જેનો અર્થ “નમ્રતા”, “લક્ષિ” થાય છે.

૩-૩. અવસ્તા શ્વક્ષંધહુ શબ્દનો એ તરબુમો હોય એમ લાગે છે. હાલના મોબુદ પહલવી તરબુમામાં એ શબ્દનો અર્થ ‘પવન તૂક્ષાગીહુ, યાને “કાશેશથી” આપયો છે.

૪. અવ૦ અઘ્થિ મોઘસ્ત.

૫. આ શબ્દ ગાથામાં મલે છે, હયાં જતો રહયો છે. આ આખો વાક્ય જે ગાથામાંથી ટાંકીઓ છે તે એટલા માટે અગત્યનો છે કે તે દેખાડે છે કે જે શાહદતોને પૂરાણા અવસ્તામાંથી દીનકર્દના લખનારે ટાંકી છે તેઓ સીદ કરે છે કે તે જમાનામાં અવસ્તાની જુદી જુદી આવૃત્તિઓ હતી અને તેઓના પહલવી તરબુમાઓ પણ અનેક હતા. આપણી પાસ જે અવસ્તા અને પહલવી રહી ગયાં છે તે માત્ર તેઓમાંની એક આવૃત્તિ છે. વળી કોઈ વેળા લખનાર પોતાનો તરબુમો પણ આપતો હોવો જોઈએ. આ અવસ્તા વાક્ય અને તેનો પહલવી તરબુમો આપણી પાસે નીચે પ્રમાણે જલવાઈ રહયાં છે:—

અવસ્તા.

હુયત ઉસ અપા નપતએષૂ નશ્પુયા તૂરહુયા ઉજ્જેન ક્રયાનહુયા અઓ-જ્યએષૂ આમતોઘષૂ ગએથાઓ ક્રાદો શ્વક્ષંધહુ અત ઈશ વોહુ હેમ્ અઘ્થી મોઘસ્ત મનંધહુ અએઘ્થયો રક્રેઘાઈ મઝદાઓ સસ્તે અહુરો.

પહલવી.

અમત લાલા યશરાએઈહુ મિન નાક્રાન વા નક્રતગાન ઈ તૂરાન અઓજેદ પવન ક્રયાનાન ઝક ગૂક્રત [અઘ્થ તમા પદીરિશન ચેહુવૂનેદ], પનવ યૂનદગ મીનિશીહુ ગેહાન ક્રાજ ચેહુયૂનદ પવન તૂક્ષાગીહુ; અએદૂન ઓલા-શાન હમ પવન વહૂમન ક્રૂનદ [પવન ક્રારનીહુ]. ઓલા-શાન ઝક ઈ અઉહુરમઝદ રામીનીદારીહુ ચેમલેવૂનદ [ઝક મનદવમ ચેમલેવૂનદ ઝીઅશાન રામીનીદારીહુ અઝશ ચેહુવૂનેદ].

(૨૦) આદરબાદ^૧, ક્રૂષ વક્ષનો^૨ નખીરો હતો (અને) નેક અખત (હતો); એને માટે પણ કહેવામાં આંચું છે કે:—“તે લોખંડી જમાનો^૩ કે જેની અંદર તે (મહાણુ) પુરૂષ અવરેશ્યાઓ^૪, સંપત્તિનો સમારનાર, પવી-ત્રાઈને વધારનાર, સંસારમાં^૫ એક ચઠતો દરજ્જો લોગવનાર, માહરેસ્પંદનો પુત્ર આદરબાદ (છે તે) જનમશે:—“હું દીનના સુધારક આ (અએ) કે જે પવિત્ર ફરોહરવાલો અવરેશ્યાઓ હતો તેને પણ યાદ કરું છું ?”

(૨૧) અને મીનોચેહરના^૭ નખીરા, અને આદરબાદના ન્યાગાન, નેક અખત વકએદ્રગ-દહુ^૮ને (માટે)આમ કહેવામાં આંચું છે:—“અવરેશ્યાઓ તે (વકએ

૧. આદરબાદ, શાહપૂર ખીજના રાજ્યમાં જાણીતો થયો હતો જેને ઇ. સ. ૩૦૭-૩૭૯ માં રાજ કીધું.

૨. એ નામ ક્રૂવરદીન યશત, ફકરા ૧૦૯ માં આવે છે: ક્રૂષવક્ષહે અષઓનો ક્રૂવધીમ યજમદે. એ આદરબાદનો ન્યાગાન હોય એમ લાગે છે. શબ્દોને છેડે આવતો પહલવી તૂમ પ્રત્ય કોઈક વાર અવ૦ તેઓખના ખીજાં રૂપ તરીકે વપડાય છે. એમ લેતા એ શબ્દોનો અર્થ “ક્રૂષવક્ષનાં કુટુંબનો” થાય.

૩. સરખાવો ફાર્સી ફૂલાદ, “પોલાદ”. પહલવી લખનારાઓ પ્રમાણે દુન્યાં ત્રણ તબક્કામાંથી પસાર થઈ ગઈ છે. (૧) સોનેરી, (૨) રૂપાનો અને (૩) ત્રાંખાનો; હાલ આપણે ચોથા યાને લોખંડી જમાનામાં છીએ જે છેલ્લો તબક્કો છે.

૪. આ નામ અવસ્તા હરકે લખેલું મલે છે. આ અને ઉપલા ફકરાઓ ઉપરથી દીસે છે જે આ અવરેશ્યાઓ તેજ પુરૂષ છે જે આદરબાદ માહરેસ્પંદના ખેટા અરથુશત તરીકે જણાયલો છે. “અદોર્જે આદરબાદ” નામની પંદનામાની કેતાબ આદરબાદ પોતાના આ ખેટા અરથુશતને કેળવણી આપવા માટે લખી હતી. સાસાની પાદશાહ શાહપુર ખીજો, જે ઇસ્વી સન ૩૦૯-૩૭૯ માં રાજ કરી ગયો, તેનો દસતુરાન દસ્તુર તથા વડો વજીર આદરબાદ હતો. અવસ્તામાં, ક્રૂવદીન યશત હા ૧૦૬ માં, રાસ્તરે વંધહંતના ખેટા અવરેશ્યાઓને યાદ કરવામાં આવે છે. દો. વસ્તે એ અવરેશ્યાઓને આદરબાદ માહરેસ્પંદના ખેટા અરથુશત જેનું નામ પણ અવરેશ્યાઓ હતું તેની સાથે ભેલી નાખે છે. આ અનુમાન કચુલ નહી રાખવાને માટે સુખ્ય ખે કારણો છે. (૧) ક્રૂવદીન યશતમાં આપેલાં નામોની ટીપ, જ્યાં સુધી એ નામો આપણે એલખી શકીએ છીએ ત્યાં સુધી, તે શખસોના જમાનાને અનુક્રમે આપી હોય એમ લાગે છે. એ સખખને લીધે રાસ્તરે વંધહંતનો ખેટો અવરેશ્યાઓ પેગામખર પછીના નજદીકના વખતમાં કોઈ ખોટો પુરૂષ થઈ ગયલો હોવો જોઈએ. (૨) ક્રૂવદીન યશતમાં આવતાં નામોમાં કોઈપણ સાસાનીયન જમાનાને લગતું હોય એમ દીસ્તું નથી. જે આદરબાદના ખેટા અરથુશતને એ યશતમાં યાદ કરીઓ હોતે તો અરદશીર બાબગાન અને તનૂ-સર જેવા ધર્મના સમારનારાઓને જરૂર યાદ કીધા હોતે.

૫. હુનજમનીગ.

૬. એ ક્રૂવરદીન યશતમાંથી ટાંકેલું છે.

૭. હુનદહિશન, બાબ ૩૩ માં, આદરબાદ, તેમજ ખીજ દસતુરોની, વંશાવલી આ માનુશચીહરથી ઉતરી આવેલી જણાવેલી છે. એ માનુશચીહરને કોઈક વેલા કયાનીયાન શાહ માનુશચીહર સાથ ભેલી નાખવામાં આવે છે પણ એ ખે શખસો જુદાજ છે.

૮. આ નામ કેમ વાંચવું તે સમજ પડતું નથી. કદાચ એ વકએદ્રગ-દા હોય, અવ૦ વખેદ્રો-દા. એ નામ ખીજે કેડે મલતું નથી અને એ શખસ કોણ હતો તે કહેવું મુશકેલ છે. જમીઆદ યશત, ફકરા ૪ થામાં વખેદ્રકએ નામ એક પહાડને માટે આવે છે.

દ્રુગ,—દહ)થી (અવતરેલો) હતો” ; અને એ (વક્રએદ્રુગ—દહ)થી દીનના શત્રુઓ અને મોટા નાસતિકો, જેઓને મઝદગીળી^૨ કહેલા છે, (તેઓ) પણ (અવતરશે). (૨૨) તેઓને માટે પણ એમ કહેવામાં આવ્યું છે જે:—“અએ ઝરથુશ્ત્ર! મારી આ દીન ઉપર સાવચેત^૨ નેગાહ રાખજે [(યાને), તેની ઉપર અતી (કબલ) લક્ષ આપજે] તે વખતે કે જ્યારે ઘણા (લોકો), અધર્મીઓની શીખવણી ઉપરથી, આશ્રવનના અષોષ અને પેશાને ગુનાહથી નીરાલો (મોઢેથી) બોલીને બહાર કરશે (ખરા), પણ^૩ (ખરેખર તો) તેઓ (એ ચીજેથી) અજ્ઞાન છે અને તેઓને ઝાઝી પાલતા નથી.” (૨૩) મઝદયસ્ની દીનમાં આ (બહાર છે) કે:—“દીનને પુખ્ત રીતે પાલજે અને તેઓ, આ (વ) તેઓમાંનો કોઈથી, જેઓ^૪ તમામ હાહમંદ દુન્યાને ખરાબ કરનારા છે^૪, અને અષોષ જે હસ્તી ધરાવનાર પ્રાણીઓના સર્વથી સ્ત્રેસ્તને માટે છે તેના નેમેલા કાયદાઓ^૫ પાલતા નથી^૬, તેઓને માટે મુકતી ધરજે; અને મઝદયસ્નોની દીન એવી છે; (પણ) તેઓ પોતાની બતને છુટાપણું આપે છે, તેઓ પોતાને માટે કામોને બહાર કરે છે, અને પોતાનાઓને (તેનો) હીસસો

૧. મઝદગ નામના નાસ્તીકના ચેત્રાઓ; માની કે જેને ઇ. સ. ૨૭૬-૭૭ માં મારી નાખવામાં આવ્યો હતો તેનો એ શીખ્ય થાય એમ માનવામાં આવે છે. મઝદગને ઇ. સ. ૫૨૮ માં મારી નાખવામાં આવ્યો હતો. આ ફકરા ઉપરથી દીસે છે જે માની તથા મઝદગ ઉપરાંત તેઓની બે સદી અગાઉ એક ત્રીજે મોટો નાસ્તીક શીલસુફ ધરાનમાં થઇ ગયો જે આદરઆદ માંડરસ્પંદના વખતમાં જણાયલો હતો. એ માનીનો કોઇ શાગેરદ હોય.

“મઝદક કહેતો હતો કે, ખુદાની મેહરયાનીથી સઘલા માણસો સરખી પંકતીએ જન્મ લીએ છે, કોઇ પણ પોતા સાથે માલમતા, ખીબઓ કરતાં બસતી ધરાવનારો ખુદરતી હક લાવતું નથી. માલમતાની માલેકી તથા લગન એ ખુદાની મરજી ઉપરાંત માણસોએ હસતીમાં આણેલી અવસ્થાઓ છે. ખુદાની મરજી તમામ લક્ષી વસતુઓને બધાં માણસોમાં સરખી રીતે વહેંચવાની છે તથા અમુક માણસને અમુક બાયડી આપવાની વીરૂ છે. જે કામોમાં માલમતાની માલેકી તથા લગનનો રેવાજ છે તેમાં માણસો પોતાના બત ભાઇઓ પાસ ખોટી રીતે રહેલી તમામ વસતુઓમાં ભાગ લઇ પોતાના ખુદરતી હકો ભોગવી શકે. વ્યભિચાર, અનીતી, ચોરી, એ કાંઇ ગુનાહો નથી, પણ એ સંસારમાં ખુદરતના કાયદાઓ ફરીને સ્થાપવાના પગલાંઓ છે. તે દુધ, પનીર તથા ઇંડાં સીવાયના બીજી બતના માશના ખોરાકથી પરહેજ રહેવા તથ. પોષાકની સાદાઈનું શીક્ષણ આપતો.” (બુવો રોલીનસન, સફે ૩૪૩).

૨. હૂમીનિશન, અસલ અર્થ “ખરાં દીલથી.”

૩. વ.

૪-૪. ખોલેખોલ તરજુમો, નાસ્તીકો “જેઓ હાહમંદ દુનીઆમાં સામે થનારા થય છે તેઓ.”

૫. આઇન-આઓમંદ, ખોલેખોલ અર્થ “નીયમસરના.”

૬. અગિરિક્તાર, “પકડાયા વગરના.”

બક્ષે છે. (૨૪) બાધ ખોરાકીના (સવાલ) વીશે તેઓ સંભાલ રાખે છે, જેથી તેઓ એમ કહે છે કે ખોરાક (માણુસની) ભુખના પ્રમાણમાં જ લોકોને આપવો; પ્રભ ઉતપતિ માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે વંશનું ઉતરવું તેઓ માતા તરફથી બહાર કરે છે; અને વડના જેવા^૧ હવસ વીશે તેઓ બહાર કરે છે કે, જેથી કાંઈ વડઓ મીસાલ તેઓ કરે (તે) પોતાની ઇચ્છાઓને રસતો આપવા સારૂ તેઓએ કરવું બંધાયે; તેઓનું બચ્ચું વડનાં બચ્ચાં પેઠે, માતા પ્રમાણે છે. (૨૫) કુટુંબનો સીલસીલો તેઓ માતાથી ગણે છે; ઢારોની પેઠે તેઓ એક બાઈડીને ખરીદે; જે બચ્ચાં (તેઓને પેટે) પુત્ર-લાઈઓ તરીકે (અવતરે છે) તેઓને તેઓ જવાન અબળાઓ^૨ પાસે લઈ બચ છે, (અને કહે છે જે):—‘તમને આ (બચ્ચાંઓ) માતા તરીકે (એલ અમીહ)^૩ હુમોએ અર્પણ કરીયાં છીએ, તમારે માતા સીવાય બીજી કોઈ પણ રીતે એઓ સાથ સંબંધ રાખવો એ બનવાબેગ નથી!’ વર(નીરંગ)ની કીયા જ્યારે કોઈ તેને બહાર રીતે શરણુ થાય છે [જેમાં તે પોતાને (ચુનાહથી) છોડવે છે] ત્યારે પણ તેઓ તેમાં ઇતબાર રાખતા નથી; તેઓ પોતાના બચ્ચાંના બાબમાં ખોટા સોગંદ ખાય છે^૪, જેથી મીથ્રોદૂજ^૫ (યાને કોલ તોડવાનો ચુનાહ) તેઓથી ઘણો (મદમ) પેદા થાય છે, અને વળી તેઓ પોતાના બાબમાં પણ (ખોટા સોગંદ ખાય છે).”

૧. અસલ એખારતમાં ગૂર્ગી^૬ હુ ખુનેન્દ, “તેઓ દુષ્ટપણે વડની પેઠે વરતે છે.”

૨. આવી જાતના માતા તથા ખેટી સાથના જોડાણથી જે બાલક અવતરે તેને માટે આ “ખેટો-લાઈ” શબ્દ ખુદરતી રીતે વાપડી શકાય.

૩. ખર, ક્રાં ખર, “એક જવાન અબલા”, ઘણું ખરૂં અવસ્તા ખરેશિ ઉપરથી નીકલેલો એ શબ્દ છે. ખરનો અર્થ “સોડ” અથવા “ગોડ” પણ થાય છે જે અવસ્તા વરને મલતો છે. કોઈ પારકા દેશની શીલસુરી, જેમાંથી લગનની મોતેખરી નીકળી ગઈ હોય, તેવી શીલસુરીનો પ્રસાર આ જમાનામાં ઇરાનમાં થયો હોય એમ દીસે છે.

૪. પહલવી અમ, “માતા”.

૫. ખોલેખોલ તરબુમો, “પોતાના છોકરાંઓ બાબે તેઓ ખીબ્બઓને ઠગે છે”. આ ક્રકરા માટે વેસ્ત કહે છે:—અવસ્તાના પહલવી તરબુમામાંનો આ ઇસારો એથી અને પાંચમી સદી, જ્યારે નાસતીક વીચારો લોકોમાં જાયજ હતા અને ખરો જરથોશ્તી ધર્મ પડી લાંગો હતો, તે વેળાના ઇરાની લોકોની હાલતને ઘણો લાચુ પડતો છે. એ બદી હમેશા ચુલામગીરીને લાચુ પડે છે.

૬. મીથ્રોદુજનો ચુનાહ એટલે કોલ તોડવાનો ચુનાહ તેમાં ખોટા સોગંદ ખાવાનો ચુનાહ પણ સમાઈ જાય છે.

(૨૬) કોળાદના બેટા અમર્ગ રવાનવાલા ખુસરોએ^૧ દીન સુધારી (આરાસ્તારીહ) તેને માટે તે^૨ અત્રે જણાવે છે જે:—“જ્યારે તેઓ (દુન્યાના લોકો અષોઈમાં) પછાત પડે છે, ત્યારે એક (મહાણુ) પુરૂષ જન્મશે જે અષો, અમર્ગ રવાનવાલો (થશે), જે એક જેબદાર જબાનવાલો^૩ (અને) વીદાન પુરૂષ (નીકળશે), કે જેના વચનો સાંભળવાને લોકો એકઠા (થશે), યાને કે, જેથી કાંઈ તે બોલશે તે સત્તાથી બોલશે, (અને) જ્યારે તે ધનસાક્ષ આપે છે ત્યારે તે એવી રીતે આપે છે કે શુનેહગારોને(જ) તે શીક્ષા કરે. (૨૭) ખચીત^૪ તે દબાણુ^૫ કરે છે; તે અંબુમનમાંથી તે યોદ્ધાને નીહાલનારાઓ, જ્યારે એતેફકે (તેઓની) સનમુખ તે પોતાને મેલે છે, ત્યારે તેઓ તુરતજ ખુશી થઈ જાય છે^૬; જે પ્રમાણુ હાલ જેઓએ દીનને લગતું ડાહપણુ ફેલાવી નાખ્યું છે તેઓ સંકટના છોડવનારા સ્પીતમોના (ઝરથુશ્ત્ર)ને

૧. ખુસરો ૧ લો જેને ધરાન ઉપર ધં સં પ૩૧ થી પ૭૮ સુધી રાજ કીધું. એના આપ કોળાદના રાજ્યમાં મઝદગનામનો મોટો દીન દુશમન ઉભો થયો જેનું ચલન દરખારમાં બહુ હતું. પરંતુ મઝદગના છુટા વીચારો જેમાં તે પૈસો તથા મીલકત, ખોરાકો તેમજ કુટુંબ કબીલો સરખે ભાગે દરેકને વહેંચી આપવા શીખવતો હતો તે ધરાન જેવા ધારમીક દેશને માફક આવ્યા નહીં. પરીણામે દરખારના ઉમરાવો તથા મોટા દાનેશમંદ મોએદો મઝદગની સામે થયા અને તેને મારી નખાવ્યો. ખુસરો તે વેળા ગાદીવારેસ શાહજદો હતો અને મઝદગની શીલસુધી તોડવાને તેને મોટો ભાગ લીધો. મઝદગે જે સવાલ ઉભા કીધા હતા તેનો નીરણુય આણુવાને તેને દાનેશમંદોની અનબુમન બોલાવી. મઝદગ અને તેના અધર્મી શીલસુદ્દેનો એ અનબુમને તકરાર ચરી છેડો લાવ્યો (ધં સં ૫૨૮-૯). આજ વખતે અવસ્તાના ૨૧ તુસકોના પહલવી તરબુમા અને શરેહની છેલ્લી આવૃત્તિ થઈ હોય એમ માનવામાં આવે છે.

૨. દીન.

૩. હૂઝવાન-ખીનીદાર; સરખાવો અસલી ફાં ખીનીદન “સનગારવુ” અવં ખન, “પ્રકાશવુ.” ડોં વેસ્ત એનો તરબુમો “સખુનને કબુલ રાખનાર” કરે છે.

૪. વાચો: આસ્તાન, સરખાવો અવં ખાઈધિસ્ત, “ધણુજ ખચીત;” અને ફાસી આસ્તાન, “અસલના વખતમાં.”

૫. પ-ફપારેદ, પવન ફપારેદની વટી, સરખાવો ફાસી ફપારેદન, “દાખવુ;” “દબાણુ કરવો.” ડોં વેસ્તનો તરબુમો:—“(દીનને) શુચવાડામાં નાખનારાઓ હમેશાં શુચવાડો કરે છે (પેચ શારીદન) તેની તે વીરલાને ધાસ્તી છે.” આ ફકરો શુચવાડા-ભરીઓ છે.

૬. બોલેબોલ તરબુમો, તુરતજ તેઓ પોતાની બેઠક લીએ છે.

લીધે સંકટના છોડવનારા (સ્ત્રીજ-દાગ) છે, તે પ્રમાણે તે માણસો જેઓ અશોને મારનાર હતા તેઓથી સખી (દાતાર), (તથા) દુખના ભંગ કરનાર તેનેથી થાય છે.”

(૨૮) નવશીરવાનને^૧ માટે પણ, આશમોગોના સરદાર ઉપર જીત મેલવવાને વીશે, તે (દીન) આ પ્રમાણે જાહેર કરે છે:—“અએ સ્પીતમના (ખાન-દાનના) ઝરથુશ્ત્ર! સામતી રીતે લેતાં હું તને કહું છું કે તેઓના જમાનામાં તે (શખસ) જે એક જાણીતો મીત્ર છે તે એક નાસ્તીક (થશે) અને તે અષોનો^૨ તેમજ વ્રવંદોનો સર્વથી મોટો ઠગ^૩ (નીવડશે); નવશીરવાન લશકરોનો સરદાર^૪ (અને) પ્રાણીઓ, તે પ્રાણીઓ જેઓ અષો છે, તેઓને ઉંચ પંકતી ઉપર મુકનાર (અદ્રાજ) થશે, જેથી તેઓ^૫ પોતાના રવાનને અમર્ગ^૬ બનાવવાને કાજે પોતાના ખરે કામે જશે; કારણ કે સઘલાં સાચાં કાર્યોનો મદાર,^૬ અને રાસ્ત જવાઓ ઓચરનાર નવશીરવાન (પાદશાહ) છે.”

૨૯. અને ઈરાન સરજમીનની પાદશાહીના અને દીનના તારાજ કરનારાઓના આવવાની ઇધાની માટે એક નારીઓ મોજેજે થયો હતો, (જે વીશે) તે આ પણ કહે છે:—“ત્યારે, અએ ઝરથુશ્ત્ર! જ્યારે દેશને ખરાબ કરનારના (આવવાની) પહેલી નીસાની જાહેર થાય છે, ત્યારે દેશમાં જીલમ-ગારો વધુ કીનાથી મારનારા અને અક્ષમાવાન^૭ થાય છે; અને તે સખખને

૧. કેસરા નવશીરવાન યાને નવશીરવાન આદેલને માટે અતરે ઇસારો લાગે છે. એ પાદશાહેથી દીનની ઉન્નતિ માટે ધણું કરીઉં હતું.

૨-૨. યશરૂખ-ગન.

૩. હુએનાદાર; અવ૦ હુએના, સૌ૦ સૈના, “લશકર.” એ શબ્દ ખએનાદાર, “સીનગારનાર”, “સુધારક”, “પ્રકાશ લાવનાર” ખી વાંચી શકાય. અવ૦ ખન “પ્રકાશવું.” ડો૦ વેસ્ત એને અયુખ્તાર, “કાણુ રાખનાર” વચ્ચે છે.

૪. યાને, દુનીઆના લોકો.

૫. અનઓષગ-રૂખાંન (અમર્ગ^૬ રવાનવાલો); એ નવશીરવાન નામનું પહેલવી રૂપ છે; એ શબ્દ એ અર્થ દેખાડે છે.

૬. પતવસ્તાર, “સાથે જોડનાર”, “સંબંધમાં લાવનાર.”

૭. આપણા વીચાર પ્રમાણે યુનાહની મારી બખશવી એ એક ખરો પાદશાહી ગુણુ છે.

લીધે જેઓ દેશને ખરાબ કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શેહરને તથા દેશને અને હુરકોઈ જગ્યા જેમાં દેશના ખરાબ કરનારને કાંઈ પણ શીક્ષણ મલે, તેને ઇબ્ન પોંહુચાહે છે; અને તેથી તે શખસ જે દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાલો^૧ અને હોશચાર (છે), તે તેની દેશની ઉપર તપાસ રાખે છે, જેથી કરીને તેના બુદ્ધિબળથી દેશને જ્ઞાન મલે.

(૩૦) ત્યાર પછી જ્યારે દેશના ખરાબ કરનારના (આવવાની) ખીલ નીસાની બહાર થાય છે.....^૨.

(૩૧) ત્યાર પછી જ્યારે દેશના ખરાબ કરનારના (આવવાની) ત્રીલ નીસાની બહાર થાય છે, ત્યારે આયોરનાન વર્ગ^૩ વગર સમજે^૪ તાહેલું કરે છે [યાને કે, તેઓ કાંઈ પણ ચીજ અકલથી બોલતા નથી]; તે સખખ-સર^૫ તેઓ (લોકો) તે (આયોરનાનોને) કબુલ રાખતા નથી, અને, તે પણ, જ્યારે તેઓ સાચું બોલતા નથી ત્યારે; (પણ) દેશના ખરાબી કરનારાઓ તેઓ ઉપર એતેકાહ રાખે છે; અને એ કારણસર જેઓ દેશને ખરાબ કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શેહરને તથા દેશને, અને હુરકોઈ જગ્યા જ્યાંથી તે દેશના ખરાબ કરનારને, કાંઈ પણ શીક્ષણ મલે, તેને ઇબ્ન પોંહુચાહે છે; અને તેથી તે શખસ જે દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાલો અને હોશીઆર (છે), તે તેની ઉપર તપાસ રાખે છે, જેથી કરીને તેના બુદ્ધિબળથી દેશને જ્ઞાન મલે.

(૩૨) ત્યાર પછી જ્યારે દેશની ખરાબી કરનારનાં આવવાની ચોથી નીસાની બહાર થાય છે, ત્યારે ઇંજેલા આતશો^૬ અનદીથ થઈ બાય છે^૭ અને પરહેજગાર પુરૂષો પણ (તેમજ) થાય છે, જેથી તેઓ તે આતશો ઉપર, ચોકી રાખતા નથી; તેઓ રહ^૮ આગલ પવીત્ર આખ^૯ લઈ જતા નથી; તેઓ (કે જેઓ) દેશની ખરાબી કરનારા (છે), તેઓ (જેર) પકડવા

૧. વીનાગ, “જેવું”; અવ૦ વિન, ફારસી ખીનીદન, “જેવું.”

૨. અસલ નકલમાંથી એ ફકરો જતો રહ્યો છે. એ ફકરામાં નાશ કરનારના આવનારની ખીલ નીસાનીનો અહેવાલ આપેલો હશે. દો. વેસ્ત ધારે છે જે એ નીસાની રથએસ્તાર યાને લડવધયાઓની ખરાબીની હોવી જોઈએ.

૩. અ-વિચીદાર, “અવીવકી.”

૪. હુના રાએ મા, બોલેબોલ અર્થ “આ કારણથી કે

૫. અવખરીશનીહુ; અસલ ફારસી, અવખાર, “લશમ કરી નાખતો આતશ.”

૬. અવસ્તા ધાતુ વઝ, “ઉડવું.”

૭. યાને, દીનનો ધર્મગુર, પૃથ્વિ ઉપર બોદાનો પ્રતિનીધી.

૮. ઝએાસ; અવ૦ ઝએાથ, “પાણી, દુધ વીગેરે જે યઝદોની કીયામાં મુકી તેઓને અર્પણ કરવામાં આવે છે.”

થકી^૧ રહોને આશોદાહ આપતા નથી; અને તે સખખસર વલી તેઓ કે જેઓ દેશના ખરાબી કરનારા (છે) તેઓ ઘરને, ગામડાંને, શહેરને તથા દેશને, અને હરકોઈ જગ્યા જેમાંથી તે દેશના ખરાબ કરનારને કાંઈપણ શીક્ષણ મલે તેને, ઈજા પહોંચાડે છે; અને તે શખસ જે દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાલો અને હોશીઆર (છે) તે તેની ઉપર તપાસ રાખે છે, કે જેથી કરીને (તેના) ખુધ્ધીખળની મહદ વટે દેશને જ્ઞાન મલે.

(૩૩) ઈરાની રાજ્યની પડતીને^૨ માટે પણ તે આ પ્રમાણે કહે છે કે:—“અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે બદીનો કરનાર^૩ પોતે તે દેશના લોકોને શુભરાહીની^૪ હાલતમાં મેલશે, જેથી કરીને તે મજથુત પાદશાહતની હસ્તીથી (હઠત) જેઓ જીવે છે તેને તે તદન ટુકડા કરી નાખશે; અને ત્યારે^૫ તે પરજગાર પુરૂષોનો સંપુર્ણ મારનારો છે, ત્યારે^૬ તેઓનો તે પોતાની મરજી પ્રમાણે પાયમાલ કરનાર છે. (૩૪) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે બદીનો કરનાર વલી ત્યાર પછી લાંબો વખત જીવશે નહીં^૭; તે ઉપરાંત, તેના વંશવેલાનો પણ અંત આવે છે^૮ [એટલે, તેઓ પાયમાલ થાય છે]; વલી, અંધારી દુનીઆ જે લયાનક^૯ હોજખ છે, તેમાં તે રવાન પડે છે; અને ખુદ તેઓના^{૧૦} (બદ) કમોને લીધે, (અને) સમુલગુ^{૧૦} પોતાનેજ લીધે, જ્યારે તેઓ તે આશ્રવન^{૧૧} જે મીનોઈ સરદાર (છે), જે લપકાદાર વકતા^{૧૨} (છે), જે સાચા સખુન ઓચરનાર (છે), જે અશો (છે), તેને કખુલ રાખતા નથી, ત્યારે તેઓના શરીરને નહી વર્ણવી શકાય તેવું^{૧૩} દુઃખ ખમવું પડે છે.

૧. ખરા વખીદુન, “જોર પકડવાને માટે;” “આખ જોરની ક્રીયા કરવાને માટે.”

૨. હુનચપિરન. ૩. મર.

૪. ઓલ વદંગ; અવ૦, વરેત “ઉલટું કરવું.” ૫-૫. “અદીન...અદીન.”

૬. લા દેર આખર દેર-ઝીવેદ, “ત્યાર પછી લાંબો વખત, તે લાંબો વખત જીવતો નથી.”

૭. નસેન્દ, અવ૦ નસ, “કાહવું.”

૮. આદ્રંગ; જીવો આખ ૫ મો, ફકરો ૭ મો, નોત ૭ મી.

૯. એટલે, જેઓ ખુરાઓ છે તેઓના. ૧૦. હુરવિસપીન.

૧૧. આસ્રવન; અવ૦ આશ્રવન. વેસ્ત એને અસ્રૂન, “બંદીખાતું” વાંચે છે. પહલવી અસ્રૂનતન, “બાંધવું.” ૧૨. પૂર-ગૂફતાર.

૧૩. અદાદ, અસલ અર્થ “આગળ નહી અપાયલું” યા જાહેર થયલું”. વેસ્ત એનો અર્થ “કહજો દેખાવનો” કરે છે. અસલ નકલમાં અશત જેવો આકાર છે; એની પછી અપાદીહુ શબ્દ આવે છે તે લખવામાં લખનારે ઠાપ ખાધી હોય અને પછી તે શબ્દ પાસે ખરો લખીઓ હોય અને એ ખોટો આકાર છેકી નાખતાં ભુલી ગયો હોય એમ બનવા જોગ છે. એ શબ્દ વગર પણ અર્થ એસે છે.

(૩૫) તે બદ્દીનેા કરનાર, અએ ઝરથુસ્ત્ર! આ તમામ હાહમંદ દુનીઆની દુન્યવી અને મીનોઈ સરદારી, જેને માટે હું આટલો સરસ રીતે લાયક છું^૧, તેની તરફેણુમા^૨ તે^૩ હીમતથી (ફ્રાજ) સામને થાય છે; (વળી) દુષ્ટ (અને) ખોટા ઉભા કીધેલા ધર્મોને પસંદ^૪ કરવા યા કબુલ રાખવાની સામે તે થાય છે; તથા (સઘળા) દાદખાહો^૫ જેઓ દોષીત હોય યા નીરદોષ હોય^૬, જેઓ ગામડાંઓમા^૭ (પોતાના) અસલ સગાંવહાલાંઓને દુર વસવા દઈને તેઓને ઘણાં ગરબઉ^૮ અને કંગાળ બનાવે છે, તેઓના છુટકારાની^૯ સામને (તે છે.)

(૩૬) અને જે દેશ ઉપર વલી અહુરેમન ભટકે છે, તે દેશના લોકોને તે દરદ અને ખીજી મુસીબતોથી નાશ કરે છે; અને વળી (બરા) તે દેશ નઝદીક કંગાળ ઝગડો, વળી, ગુનાહુલરી ખુત પરસ્તી, (અને) વળી, દુષ્ટ નાલેશી ઉત્પન થાય છે. (૩૭) અને ન્યાં સુધી^{૧૦} તે (દેશના લોકો) તે કે જે (તેઓને) મીનોઈ સરદાર, વક્તા, સાચો ઉપદેશક તથા અશો છે, તેને પોતાના આથોરનાન તરીકે (ઓલ) કબુલ રાખે^{૧૧} નહી, ત્યાં સુધી તે દેશમાંથી તે કંગાળ ઝગડો, અથવા ગુનાહુલરી ખુત પરસ્તી અથવા દુષ્ટ નાલેસી નાખુદ^{૧૨} થતાં નથી; અને ન્યારે તેને (એમ) કબુલ રાખે છે, ત્યારે તે દેશો ન્યારે તેઓ માગે ત્યારે છુટકારો મેળવે છે, અને, અએ ઝરથુસ્ત્ર! ખીજી તેઓ તરફની કોઈ ગેર^{૧૩} રીતે (તેઓને એ છુટકારો મલતો) નથી.”

(૩૮) અને (ઉપર) કહેલું છે તે એક વર્ણન છે^{૧૪} કે જેમાં ઘણી ચીજો (છે) જે ખેદકારક^{૧૫} (છે), (અને) જે વીશતાસ્પના (જમાના) પછીથી તે ઈરાની રાજ્યની

૧. અધઘ લિ શપીર શાધીમ. જુવો ફાસી શાધીદન, “અધએસતુ થવુ;” “લાયક થવુ.”

૨. પવન, અસલ અર્થ, “માટે.” ૩. એટલે કે, ઉપર કહેલો મીનોઈ સરદાર.

૪. દએના-તાશીરનીહુ વિચીર કંઠન વદ, ખોલેખોલ તરજુમો, “જે દીન દુષ્ટ છે તેની બનાવતની પસંદગી.” હયાં તાશીરનીગની વટી તાશીરનીહુ જુલથી આઘ્યો છે; અવ૦ તશ, “આકાર આપવો,” “બનાવવુ.”

૫. પતકારદારાન, “દાદખાહ.” ૬. દ્રવ-દાનીચ યશરખાનીચ.

૭. દુર-હસ્તીશન વિસ, પોતાનાં કુટુંબથી દુર રહેતા તાલેવંત લોકોને આ શબ્દ લાય પાડીઓ છે. જેઓ પોતાના સગાવાહલાંથી દુર રહી, તેઓ સાથ સંબંધ રાખતા નથી, અથવા તેઓને મદદ કરતા નથી.

૮. દૂ-નીયાઝાનિચ વખીદૂનાન્દ. ૯. બરા-દહિશનીહુ.

૧૦. પીશ મિન ઝક વદ અમત. ૧૧. ચેહુબ્નદ પદીરિશન.

૧૨. અવિસાઇહેદ, અસલ અર્થ, “નાશ પામે છે.”

૧૩. આધનીનગી મિન ઝક. ૧૪. નિસંગ-ધ.

૧૫. નિક્રીહેત; ફાસી નક્રી, “શ્રાપ.”

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોશ્ટ-નામાંનો બાબ ૬ થો, ૬, ૩૫-૩૯; બાબ ૭ મો. ૬૭

ધરાન સરજમીન ઉપર પડતી તુલીકના અરસામાં, અવસ્તા પ્રમાણે (બનતી) આવી છે;^૧ દેખઈતું છે કે જે ક'ંઈ તેમાં લખવામાં આવ્યું છે તે દુનીઆના લોકોની જાણમાં આવ્યું છે. (૩૬) અને ઉપર (કહ્યું) તેની આ પણ ઉંચ ગવાહી^૨ છે:—“ અને વીશતાસ્પના (જમાના) પછીથી તે ધરાની રાજ્યના છેડા લગી જે બનાવો બનીઆ, કે જે અવસ્તામાં જાહેર કીધા છે, તે જે ન બનીઆ હોત, તો અવસ્તા ઉપરનો એતેકાદ, જે પણ વળી હાલના વખત સુધી આવો એક બબનો (ચાખુન) હતો, અને (હવે પછી) બી બચીત (એમજ) રહેશે, (અને) જેમાંથી વીશતાસ્પના (વખતથી) આગળ ચાલતાં પાદશાહો અને દસ્તુરોમાં પાયમાલી અને નાશ વીશે તેને ઘટતે કેકાણે જાહેરાત છે, તેનો (હાલ) સુધી આપણ સાથ સીલાસીલો રહ્યો હતો નહી.^૩

બાબ ૭ મો.

ધરાની સલતનતની ધરાન દેશમાં પડતી પછીથી તે ઝરથુશ્ટ્ર સુધીના હજારના અંત, અને ઝરથુશ્ટ્રના^૪ નખીરા હોશેદરના^૫ પેદા થવા લગી જે મોજેબઓ ખુલ્લી રીતે (પએદાગ) જાહેર થયા હતા, તેઓની અબાયબીનું (બયાન આ બાબમાં આપીયું છે).

૧. પવન ચેહૂવૂનેદ ચેહૂમતૂનિશન.

૨. ગએાકાસ, ગએા-આકાસની વટી; અવ૦ ગૂપ અને કસ; ફાસી^૬ ગવાહી

૩. એ વાક્યની મતલબ આ કે ઝરથુશ્ટ્રના મરણ પછીથી તે લખનારના જમાના સુધી એક પછી એક થઈ ગયલા મહાન પુરુષોને લગતી અગમચેતીઓ ખરી પડી છે, અને તેથી ખાતરી થાય છે કે હવે પછીના બનાવો બાબે ઝરથુશ્ટ્રે જે ભવીશ્ય દરશાવ્યું છે તે પણ ખરૂં પડવું જોઈએ.

૪. ઝરતૂહરતાન (જમ સ્પીતમનો સ્પીતમાન થયો છે), એટલે ઝરથુશ્ટ્રના ખાનદાનનો, તેમ આ શબ્દ બનીઓ છે, માતા તરફથી તો હોશેદર ઝરથુશ્ટ્રથી ઉતરી આવેલો કહેવાય એ નીચલાં લખાણ ઉપરથી સીદ્ધ થાય છે.

૫. પેગમઅર સાહેબને તેઓની જીંદગી દરમયાન ૩ એટાઓ હતા અને તેઓ પાછલ તેઓ બીજ મેલી ગયા છે તેમાંથી ૩ એટાઓ હવે પછી અવતરશે. એ છેલ્લા ત્રણમાંનો પેહલો હોશેદર છે.

(૧) એક તો જ્ઞાન માટેના એતેકાદનો^૧ ચમતકાર હતો જે અવસ્તામાં અરબોથી (ધરાનને) તાબે કરવાની અગાઉના (હજારાની) નવમી અને દસમી સદીથી જે બનાવ બન્યા હતા તે વીશે જાહેર (છે.) (૨) તે હાલનો દેખાવ (છે) જે (ધરાનની ચાલુ) હાલતનો દેખાડનાર છે; જેવો કે, ધરાન દેશમાંથી ધરાની સલતતનતની નાબુદી, અને છુટા વાલવાલી (પ્રબ્) ^૨ ના તથા ઉંચ હુનરવાલા ક્રીસ્તીઓના^૩ રાજ્યથી ધરાનીઓના સઘલા કાયદા^૪, કાનુનો અને રીતી-ઓતું નાશ પામવું. (૩) અને વલી (જેવી કે) (તે) સાથ કાયદાઓની ભેલમ-ભેલ^૫, અને તે માન્યતાવાલા ધર્મો^૬ જેઓ બળવાન^૭ છે તેઓનો એકમેક સાથનો સમાગમ^૮; અને તેઓની સાથ દુરાચરણીઓ ^૯ તથા હલકા ^{૧૦} તથા સીહા^{૧૦} અને તે વખતના જખમી થયલા^{૧૧} આદમીઓતું આવવું; અને તે વખ-તમાં સારાં કુટુંબનાં^{૧૨} તથા પ્રખ્યાત^{૧૩} લોકોતું નાશ પામવું અને પાયમાલ થવું.

(૪) હહાપણુની ખસલત, જે દીનની સાચાઈ તથા શરમાલપણું, અને નીમકહુલાલી તથા શાંતપણું; અને સખાવત એ વતરોગેના બીજા સદગુણો દેખાડે

૧. વાપ્રીગાનીહુ, “આસથા,” “વીશવાસ.”

૨. વિબર્દ વર્સ; આ બાબના ૪૭ માં ફકરામાં એઓને તુકી^૧ યા અરબ દેવો કહયા છે. તેઓ પૂર્વ દીશા તરફથી ધરાનમાં આવ્યા હતા. બહમન યસ્ત, બાબ ૨ જે, ફકરા ૨૨, ૨૪ અને ૨૮, અને બાબ ૩ જે, ફકરા ૧, ૬ અને ૧૩ માં જણાવ્યું છે જે દીનના પહેલા હજારમાં તેઓ ધરાન ઉપર ચઢાઈ લઈ આવશે.

૩. રોમની પૂર્વની શહેનશાહતનાં ક્રીસ્તીઓની હયાં વાત છે.

૪. રસ્તગ; ફાર્સી, રસ્તહ, “રસ્તો”, “કાયદો”.

૫-૫. અગવીન હુમદાદગીહુ વ પતવનદીહિચ, ૬. વાવરીહુસ્તન.

૭. ઓલ અવરતર પાઇગ, આ ચાર દીન દોઠ વેસ્તના ધારવા પ્રમાણે જર-થોસ્તી, ખસલામી, ખ્રીસ્તી અને ચાહુદી યાતો છુતપરસ્તી હોવા જોઇએ. હાલ ધરાનમાં ખીહાઇ ટોલો છે તેવો કોઇ ટોલો અસલ થઇ ગયલો હોવો જોઇએ કે જેમાં જુદા જુદા ધર્મ પાલનારાઓનો લાઇચારો કરવામાં આવતો અને જુદા જુદા ધર્મોના સીધા-તોની ભેલસેલ કરવામાં આવતી.

૮. જુવો ફાર્સી કવન યા કુવન, “કુકર્મ કરનારો”. ૯. ખૂર્દગાન.

૧૦. જુવો ફાર્સી તીરેહુ, “અધારો”, “અનજાણો”, “ગહલો”, “સંકટમાં સપડાયલો”.

૧૧. આઝીદગાન; જુવો ફાર્સી આઝીદન, “ઇબ્ન કરવી”, “લોકવુ”.

૧૨. ખૂનીગ, “ઉંચ કુટુંબ યા તોખમના”. ૧૩. પખેદાગ, “જાણીતું”.

(છ)¹, કે જે લોગવવાએ ઉંચ દહાપણુની ખસલતને સણુગાર છે, તેનું ધરાન દેશ તરફથી ખીબ પારકા મુલકો તરફ જવું². (પ) અને અધર્મી³પણું અને બુઠાઇ, અને ઠગાઇ, અને નાલેશી, અને ઝગડો,⁴ અને હોંગાઇ, અને નીમકહરામી, અને અશાંતી, અને કંબુસાઈ અને એ વતરોગેના ખીબ દુરગુણો, જેના બેડાણુથી માણુસની ખસલત⁵ હલકી પડે છે⁶, અને આતશ, પાણી અને જમીનના અમશાસપ⁷હોની સંભાલ મુકી દેવામાં⁸ છે તેઓનો વધારો અને ભર⁹. (૬) અને અધર્મીⁱપણું તથા યુતપરસ્તીનો બુલમ, અને છુટાપણુનું ઝોછું થવું¹¹, અને માણુસના તનમાં લોભનું પુશકલ¹² વધવું, અને બહુના બાબમાં નાસ્તીક વીચારોનો¹³ ફેલાવો,¹⁴ અને ખુદાની¹⁵ દીનને દાખી દેવાની¹⁶ લોકોની પુશકલ મરજી¹⁷.

(૭) માણુસોની એક ખીબ ઉપરની¹⁸ સત્તાનો નાશ, શેહરોતું¹⁹ ભારે સંકટથી²⁰ પાયમાલ થવું, અને પારકા મુલકોના દુષ્ટ રાજકરતાઓ, જેઓ એક ખીબની સામને છે, અને (તેઓનું) ભારે જખમી કરવું²¹; ગાયઢોરોતું મારીઆ જવું (અનિશન); અને ધરાની દેશોમાંથી ખુશી ખુરમીના મીનોતું હઠી જવું,²² અને તે સરજમીન ઉપર શોક અને રૂદન (શીવન વ મુઈ) તથા વીલાપ (સ્તઓદીયાન) અને ધીંગાણુનો ફેલાવો; અને અનહદ²³ અજ્ઞાનપણું²⁴

૧. નિમૂદન. ૨. ક્રૂદ વશતન.

૩. સરખાવો ફાસી સિતુર્ગ, “તોછર,” “મારામારીખ્પાર,” “મોદું;” “બુરસાવાણું.”

૪-૪. ખવારદન ઇ હુએમ. ૫. શેદકૂના પાહરીજીહ.

૬. કબદીહ વ ચીરીહ, “પુષકલતા અને સખતાઇ.” વસ્ત એને કબદી (ઇ) વિચીરીહ વાંચે છે, “પુષકલ ચુકાદાઓ.” ૭. અક-દએનીહ.

૮. વાંચો: કમીહ ઇ આઝાદગીહ. ૯. વેશ પાતક્ષાએઇહ.

૧૦. જવીત દાદિસ્તાનીહ. ૧૧. પૂરીહ.

૧૨. યઝદાન, “ખુદાઇ હસ્તી.” ૧૩. મદમ સ્તૂખીહ: ફાસી સ્તૂહ.

૧૪. કબદ ગિરાયિશનીહ. ૧૫. અએવગ મદમ તનિદ.

૧૬. જીવાગાન રસ્તાગાન, “વસ્તીવાલી જગ્યાઓ.” ૧૭. મૂસ્તી-અઈ ગિરાન.

૧૮. ગિરાન રએષ.

૧૯. પઝદીગીહ, સરખાવો અવ૦ પઝદુ, ફાસી પઝદિ, “કાડો.” એ ઉપરથી, “ખવઇ જવું;” “નાશ.”

૨૦-૨૦. અવન્દિશન કઉદનીહ; સરખાવો ફાસી કઉદની, “ખુરખાઇ;” વસ્ત એને અવન્દિશન કદીહ “નહી મલે એવું કદ,” વાંચે છે.

અને શારીરીક નબલાઈ^૧ અને કમનસીબી^૨ અને માણસોની જીંદગીનું ટુંકું થવું. (૮) અને (વલી) એકમેકથી ઉલતી કીસમના કાયદાઓનો^૩ વધારો,^૪ અને જલેમગારોથી^૫ નાસતીકોની પસંદગી, અને (તે જલેમોથી) ઊંચી ખસલતના અને દાનેશમંદ પુરૂષોનું રદ થવું, અને ગરીબાઈ^૬ તથા મરકી તથા ખીબાં સંકટોનું જલદીથી અને ઘણું આવવું,^૬ અને ભાગતુટ^૭ તથા ગુચવાડાભરી હાલત^૮ જે ધરાની રાજ્યના અંદરના પરગણાં અને (તેને) લગતા ભાગોમાં ફાવી નીકલે છે. (૯) અને ખુદાની દીન તરફ નાસ્તીકપણું રાખવું;^૯ લલી દીન પાલનારાઓની નાકાવતી^{૧૦} અને દુખ^{૧૧} અને નાલેશી, અને દીનના ફેલાવો કરનાર લોકનું રડવું^{૧૨} અને જખમ થવું,^{૧૩} અને ધરાન દેશના મોટા ભાગમાંથી લલાંકામોનું મોટે ભાગે ખીગડી જવું તથા નાશ પામવું. (૧૦) ખીબું ઘણું દુખ જે આ બે સદીઓના અરસામાં પડેલું^{૧૪} અવસ્તામાં વર્ણુવામાં આવ્યું છે, જેમાંનું (કેટલુંક) પસાર થઈ ગયું છે, (કેટલુંક હાલ) નજરે પડે છે, અને જેમાંનું (કેટલુંક), જેમ દેખઈતું (પએદાગ) છે, તેમ આવે છે.

(૧૧) અને આ પણ તેઓ માટે વર્ણુન (છે), જેને માટે દીન આ પ્રમાણે કહે છે:—“ એ જમાનો છે જે લોખંડ સાથે ઘણો મીશ્રીત છે [યાને, હુરકોઈ તરફથી નજર કરીએ^{૧૫} તો એ લોખંડનો છે], કે જેમાં જેરેમંદ^{૧૬}

૧. નસીત ઝૂરીહુ; વેસ્ત: “હસ્તી ન ધરાવતું જેર.”

૨. અસલ અર્થ “નસીબ કે જેને ફટકો પડીઓ હોય;” વેસ્ત: “કરમાયલું નસીબ.”

૩. આઘન ઇસરાહગ સરાહગ; અસલ અર્થ, “જુદી જુદી ભતના;” આઘનની વીતી ખીબુ વાંચન વેસ્ત સુચવે છે, હુએન “લશકર.”

૪. કખદીહુ, ૫. અસલ અર્થ, “વચમાં,” “માહિ.”

૬-૬. ઝૂદ ઝૂદ રસિશનીહુ ઇ નીયાજ (ભુખમરો); વેસ્ત ઝૂદની વીતી ઝએાત વાંચી “જેતીનું તંગીમાં આવી પડવું” કરે છે.

૭. સરખાવો અવં શકપ યા ચપ, “ભાંજવું.” ૮. વદગ તારિશનીહુ.

૯. આઝદીહુ દાશતગી; સરખાવો અવં ઝૂદ, “અવસ્તાનો ખોટો ખુલ્લો સો કરનાર,” “નાસ્તીક.”

૧૦. અવં નિ-ઝધરિન, ફાસી નિઝાર, “દુખલું થઈ ગયલું.”

૧૧. સરખાવો, ફાસી ગદી, “કમનસીબી.”

૧૨. ખુસગીહુ; અવં ખુસ, “ખુમ પાડવી.”

૧૩. ખૂસ્તૂગીહુ; અવં ખદ, “ખોડવું;” સરખાવો ફાસી, ખૂસ્તન, “નાશ કરવો.”

૧૪. મખીતૂનત યેગવીમૂનેદ. ૧૫. કૂસ્તગ, અસલ અર્થ, “ખાબુ,” “ખોરદુ.”

૧૬. સૌં સુરા “સ્થુલ.” સરખાવો ફાસી, સેતુગ, “જાડું,” “મજબુત શરીરવાલું.” વેસ્ત એનો અર્થ “મજબ” કરે છે.

આરબુમંદ^૧ નાસતીકો તેઓમાં^૨ જનમલેશે. (૧૨) તેઓતું જોર આ છે કે બન્ને શીક્ષણ તરફ તેઓની કબુલાત^૩ આંધલી છે;^૪ તેઓની આરબુમંદી આ કે જ્યારે પણ તેઓને ક્ષવે ત્યારે તેઓ કોઈ પણ બીજા (માણસ) ને ઈબ્લ કરે છે; જ્યારે જવાન^૫ માણસોની સંક્રમાં^૬ કોઈ જઈક મરદ દેખાવ દીએ છે, ત્યારે તે (જવાનીઆઓ), તે દુષ્ટ જમાનો, કે જેમાં તે (જઈક) આદમી જે એક દાનેશમંદ પુરૂષ^૭ છે તેને જનમ લીધો છે, તેની ખુરાઈને લીધે, તેની સાથે દુશમનાઈ રાખે^૮ છે [યાને કે, એક (જરથોશ્તી) ધાર્મીક મંડલના^૯ વડા દસતુરો તરફ તેઓ મીત્રાચારી રાખતા નથી].

(૧૩) “તેઓ (લોકો) ખુશામદીભરીઆ સખુનો બોલે છે^{૧૦} [યાને, મીઠા શબ્દો વાપડે છે], તેઓ ખુરા છે^{૧૧} અને ગુંચવાડાભરી^{૧૨} ભાષા વાપડે છે, જેમ કરી તેઓ મોબેદો અને દસતુરોના શીક્ષણ (ઉપર શંકા ઉત્પન્ન કરી) તેઓને રદ કરે છે; અને તેઓ દુન્યવી સત્તાને ધાર્મીક સત્તાથી છુટી પાડી નાખે છે^{૧૩}, અને પાદશાહી તથા મોબેદીના (પેશાઓ)ને તેઓ દુષ્ટ હોય એમ કલંક લગાડે છે, પણ (જ્યારે તેઓ બંને) છુટા હોય ત્યારે તેઓને સારે નામે^{૧૪} ઝાળખે છે. (૧૪) જે કાંઈ તેઓ બોલે તે હુમેશ^{૧૫} ખુરૂ^{૧૬} છે; અને તે દેશ

૧. ખવાસ્તાર. ૨. અશ બએન. ૩. પસંદ.

૪. અવીનિશન કોલા ૨ આઈનનગ; વેસ્ત, “એવોતું કબુલ કરવું એ બન્ને શીક્ષણો (આઈનગ) ઉપર આધાર રાખતું નથી”.

૫. સરખાવો અવં વશિન.

૬. વાંચો: કંકુ, બુવો અવં કંકુ, “ટોલું,” “સભા; અથવા ફાસ્તી ગુરોહ, “ટોલું.” વેસ્ત ગલગ “ટોલું”.

૭. ક્રંડાનગ અવં ક્ર અને ઝન, “બણવું.”

૮. અ-ફસ્ત; અવં હુશ, “ચાહવું.”

૯. વાંચો અએર્પતિસ્તાન દસ્તોબરાન; અત્રે અએર્પતિસ્તાન શબ્દને દખી-રિસ્તાન, “જ્ઞાન મેળવવાતું ખાતું” એનેથી ખાસ છુટો પાડીએ છે.

૧૦. આઝાદ ગુબિશનીહ; આઝાદીહ, “વખાણ,” “છુટાપણું.”

૧૧. સરખાવો ફાસ્તી અર્થ ઝખાની.

૧૨. પૂરદગીનીદાર; સરખાવો ફાસ્તી પરદક, “ગુંચવાડાભરેલા સખુનો.” એ પૂર્તગીનીદાર ખી વાંચી શકાય, અવં પોઉર અને તક “બેહવું,” જે ઉપરથી “શુભાખીત.”

૧૩. સિગૃન્દ, હુઝવરેશ ધાતુ સિગ, “કાપવું.”

૧૪. હૂ-નામ; વેસ્ત અવો હુમ વચ્ચે છે, “(જેવો) છુટા (હોય), તેઓને સાથે (અવો હુમ) લાવે છે.”

૧૫. સરખાવો અસલ ફાં હુકરમચીય. ૧૬. અગીહ; વેસ્ત, “ખરાખી.”

કે જ્યાં એક ઇનસાફનો કરનાર હુતો^૧ તેને તેઓ નાશકારક^૨ ચેહ^૩, (એટલે) હોજખ, તેમાં ફેંકી દે છે, અને તેમાં જેથી તેઓ કરે છે તે તેઓ^૪ સઘલાઓ માટે એક ઇબ્ત છે; જ્યાંસુધી તેઓ પોતાની (ખુરી) ^૫ દીનના સ્મરણથી પોતા ઉપર અત્યંત (ખરા) ખુરાઈ આણે છે ત્યાંસુધી, તે (ખન્ને), એક તો તે કે જે નાસ્તીકની ખુરાઈથી પેદા થયલી ^૬ દુષ્ટ પ્રબ છે, (અને) બીજી તે કે જે સર્વથી બદ વફ, સંકટ ^૭ તથા નાશથી ભરપુર છે. (૧૫) તેઓ જ્યાં (આ દુનીઆમાં) એક બીજાને મારશે, એક મીત્ર બીજાને (મારશે) જે તેનો મીત્ર છે); તેઓ તે (તે મીત્રની) પાસથી તેના કામો (બદલો) લુચાઈથી ખુચવી લીએ છે^૮ [એટલે કે, જ્યારે તેઓથી અને ત્યારે તેની માલમતા લુટી લીએ છે], અને જે કોઈ તેના બદલામાં તેને પુષ્કળ આપે^૯ તેને તે (માલમતા) અર્પણ કરે છે; અને જ્યારે (તેઓ તેમ કરતા) નથી, ત્યારે કોઈ ચોરીમાં હુમશરીક^{૧૦} થાય તેને બોલાવે છે અને તેની પાસે (ઝકે ઝકાય) તે દરવીશ માણસને લુટાવે છે, જેથી તેઓ તેની માલમતા (ખવાસ્તગ) ઉપર ત્રાપ મારે, અને જ્યારે તે ફરીઆદ કરે ત્યારે તેને હાંકી^{૧૧} કાઢે છે.” (૧૬) (અને વળી લખવામાં આવ્યું છે કે):—“તારે માટે હું (અહુરમઝદ) હયાં (આ દુનીઆમાં) એક મીત્ર છે તેને માટે (આવો) મીત્ર, એક ભાઈ છે તેને માટે ભાઈ, એક પીતા છે તેને માટે બેટો, અને બેટો છે તેને માટે પીતા

૧. દાદોખર. ૨. ગનરાગની વટી, અવં અંગ્ર, ધાતુ, અંગ, “દુઃખ દેવું”

૩. વર, અવં વરંઘલુ, “વર નીરંગ.”

૪. વાંચો: હુમ-અશાન. વેસ્ત અમીયાન, “અચકીઆ વગર.”

૫. પવન અઉશમૂરિશન મદમ યેગવીમૂન્દ; બોલેબોલ તરજુમો, “ધાર્મિક બંદગીઓ (યા મંત્રો) જે ઉપર તેઓ ભરસો મુકે છે તેઓની મદદથી” એટલે જે તેઓના દુષ્ટ ધર્મોના ફરમાનો મુજબ ચાલીને.

૬. દૂષવિકૃત; વિકૃતન, “બી નાખવું.”

૭. વોઇઘેન, અવસ્તા હરફે આ શબ્દ લખીઓ છે: અસલ અર્થ “આકૃત.”

૮. વાંચો: ઝખ્નેન્દ; આગલ દસ્તુરો ઝફ્નેન્દ વાંચતા હતા. ખાલદી ભાષામાં ઝખ, “ખરીદવું,” “લુટવું.” અસલ નકલમાં ઝીવેન્દ છે, અવં દિબ, ફાસી, ઝીવ, “ક્રોધ,” “ક્રોધ.”

૯. પતિશન, “પુષકલ ખોરાક,” તેની ઉપરથી એ નામસાધીત ક્રીયાપદ થયો છે.

૧૦. નિશીન-જન યા નિશીન-જૂન; વેસ્ત નિશીન-જૂન વાંચે છે. નિશીન-જન, “એટલે મારવામાં સામેલ” ફાસી નિશીન.

૧૧. રીવીનેન્દ; અવં ધાતુ રિચ “નાખી દેવું,” “છાડી દેવું” એને રીજીનેન્દ બી વાંચી શકાય; જુવો અસલ ફાસી, રીઝીદન, “છુડાવું,” “ભાગીને ટુકડા થઈ જવા,” “કાઢવું.”

પણ પેદા કરીશ નહીં;^૧ મારી સલાહ લઈ અને મારામાં એતેકાદ રાખી તેઓ ઈચ્છવા લાયક જગ્યાઓમાં રહે^૨ [યાને, જ્યાં તેઓને (રહેવું) જોઈએ ત્યાં તેઓ રહેશે], અને જે પોષાકમાં^૩ તેઓએ ચાલવું જવું જોઈએ તેમાં તેઓ ચાલશે; અને પોતાનો માર્ગ છોડી^૪ તેઓ એતેકાદનો રસ્તો પકડશે, અને મારી ઓલખમાંથી નીકળેલાં વૃદ્ધિ કરનાર (અવજૂન) જ્ઞાનને તેઓ જાહેરાત આપશે.

(૧૭) આ^૫ જે આપણું વૃદ્ધિ કરનાર જ્ઞાન છે તે આપણે હલકા માણસ (કસ)ની સરસાઈ અને મોટાઓના પડવાને લીધે તે હસ્તી ધરાવતું પીછા-ણીએ છીએ; મોટો કેળવણીને લીધે ગરીબો^૬ કરતાં વધારે મોટો છે, જેથી તે (ગરીબ માણસ), તેટલાં માટે, હરેક વાટે^૭ જીલમગારોના હાથ હેઠલ દબાયલો^૮ રહે છે. (૧૮) મીનોઓને માટે વીચારવાએ કરીને^૯, એક માણસ મીનો થાય છે, જીલમગારની માફક (વરતવાએ) તે કવી^{૧૦} થાય છે, દેવોની ખસલત તરફ ઠલવાએ માણસ દેવ થાય છે, અને કવીના ગુણો ધરાવવાએ તે યુરાઈની પુઠે ચાલનાર થાય છે^{૧૧}.”

(૧૬) ત્યાર પછી, જ્યારે નેક ખસલત અને ડહાપણ ઈરાન દેશમાંથી દુર થાય છે [યાને, તેઓ નાબુદ થાય છે], ત્યારે પાયમાલી^{૧૨} અને વલી શીઆલો, જે દેવોની પેદાયશ છે, જે દેવોને પુજનારાઓ છે, તે ઈરાન સરજ-મીન ઉપર મુસીબતો (વોઈઘન)ની નઝદીકીમાંથી એકદમ ધસી આવે છે, અને તેથી વરસાદ થોડો પડશે, તથા છુપી રીતે આગલ ચાલતું અને છાનુમાતું હલલો લાવતું દરદ, એટલે જે, મરકી વધશે; એ પ્રમાણે ગુમરાહ બુદ્ધીવાલા

૧. વ લા. ૨. માનિશન ચેહુવૂદ.

૩. ઘરહામગ; સરખાવો ફાસી ઘર હમ કદન, “સાથે મુકવું.” “પેહેરવું.”

૪. સરખાવો ફાસી, ‘ગૂસારદન’, “છોડી દેવું.”

૫. ફકરા ૧૭ અને ૧૮ માં આવેલું લખાન અહુરમઝદનાં શબ્દો હોય એમ લાગતું નથી. ૬. કસ.

૭-૮. પવન ફોલા મન્દવમ-ઇ પવન પાએ ઈઓલા સારતાર ચેહુવૂનેદ. ખેદેઓલ તરબુમો, “દરેક ચીજમાં તે જીલમગારના પગ આગલ (ખડો) રહેશે.”

૯. મઈનૂગ માનાગ.

૧૦. અસલ એ એક પાદશાહી ખેતાબ હતો; કયાનીઆન પાદશાહો એ નામથી ઓલખાતા હતા; પાછલથી જોએને મીનોઇ અંધાપો હોય તેઓને એ નામથી ઓલખવામાં આવ્યા.

૧૧. ઓલ દૂબન હુખતેદ. ૧૨. લેવીત-મન્દવમાહ, “પાયમાલી.”

આદમીઓ જેઓ પાપી છે, તેમજ દુરાચરણી નાસ્તીકો, સાથીઓ તરીકે^૧ ધસી આવે છે. (૨૦) (દેવોના) ભસવાની પેઠે તેઓ આ પ્રમાણે ખરાડા મારે છે:—“અએ રાબા!^૨ ભશમ કર અને નાશ કર, કારણ જે ભશમ અને નાશ કરવું એ તારું (કામ છે); (પવીત્ર) આતશનો^૩ નાશ કર અને સ્ત્રીઓ-વરેઝને^૪ જેઓ ખચાવે છે, તથા અષો પરહેજગાર દરવીશ આદમીને રસતો દેખાડે છે, તેઓનો તું ખોરાક મીસાલ ભશમ કર.” (૨૧) એટલે જે, તેઓ તેઓને (ખીબાંઓથી) સમુલગા છુટા પાડે^૫ છે, અને તેઓને ખરાબ કરે છે; તેઓનું જ્ઞાન જે તેઓની દોલત તે તેઓ લઈ જાય છે; જાણવું જે જ્યારે તેઓની દોલત તેઓ પાસથી લુટી લીએ છે, ત્યારે તેઓનું જ્ઞાન જતું રહે છે.^૬

(૨૨) “અને, અએ સ્પીતમ ખાનદાનના સાચા^૭ અશો નર! તે જમાનામાં મારી ઇચ્છા તારા આવવાને માટે^૮, યા રવાનના (પેલી દુન્યામાં) જવાને માટેની માન્યતા પંથરાવા માટે નથી; એટલે જે, એક સાચા વકતાને^૯ લાવવાની અને તેને રસ્તો દેખાડવાની (તે વેલા) જરૂર નથી; તે હલકા ખવાસના^{૧૦} નાસ્તીકો (તે જમાનામાં) આ તારો શબ્દ, જે અવસ્તા અને ઝંદ છે, તેનો નાશ કરશે [યાને કે, તે (શબ્દો) ને અશકત કરી નાખશે;^{૧૧}] તે હલકા ખવાસના નાસ્તીકો દુન્યવી ભંડાર જે તેઓએ પેદા કીધો તેના પુચારને માટે તે પોતાના આતમાને ઈબ્દ દેશે.”

૧. પવન હુમ-હુખીહુ, અવ૦ હુખ, “મીત્ર.” સરખાવો ફાસી^૧ હુમ-ખાહ, “હમ શહેરી.” ૨. યાને, દેવોનો શાહ.

૩. એ પવીત્ર પાક કીધેલો આતશ છે કે જે આતશ કદેહોમાં રાખવામાં આવે છે.

૪. પતેત કરાવનાર યા તાખેદારી લાવનાર આથોરનાનને એ એલકાખ લાગુ પાડ્યો છે, અથવા તો “તેઓ જેઓને અહુરમઝદ તરફની તાખેદારી (સ્ત્રીઓ-વરેઝ) એક રક્ષક સમાન છે.”

૫. હૂશગાફતન; જીવો અવ૦ શકપ યા અપ; ફાસી^૧ શિકાફતન, “ભાંજવું,” “ફાડી નાંખવું.”

૬. અશાન ખૂતૂ ખોદ^૧ ચેહૂવૂનેદ, અસલ અર્થ “તેનું ડાહપણ લઈ જવામાં આવે છે.”

૭. સરખાવો ફાસી^૧ ફૂસ્ત-ઇ-વીઝહુ, “એક સાચો મીત્ર.”

૮. યાતૂનિશન, “આવવું.” ૯. મિત્રોગૂ, “ખ્યાર તથા મીત્રચારીનો વકતા.”

૧૦. ફૂદગ; જીવો ફાસી^૧, ફૂતાહુ, “હલકું.” વેસ્ત એને કુદંગ વાંચી “સપુણુ” અર્થ કરે છે. અવસ્તાનો ખરો ભાવાર્થ ઉંઘો વાલનારા, ખીબા ધર્મના હલકા ખવાસના શીક્ષકોને માટે અત્રે એ ઇસારો છે.

૧૧. નિઝાર, “પાતલું,” “દુખલું.”

(૨૩) અને નવમી અને દસમી સદીઓ માટે તે આ પ્રમાણે બહિર કરે છે:—“અએ સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! જ્યારે તે જમાનો ચાલુ રહેશે, ત્યારે એમ બન્ને ક્રે^૨ ઘણા થોડા નાસ્તીકો રહો અને દસતુરોની અશોધ વીશે, અને થોડા (દેવોની) બુરાઈ વીશે, ઉપદેશ કરશે^૩, અને (એવું ખોટું ડોલ ઘાલી) તેઓ પાણીઓ સુકવી^૪ નાખશે, અને અડપાન કરમાવી નાખશે^૫ અને તમામ સંપત્તી જેતું બહિર થવું અશોધથી છે તેનો નાશ કરશે.^૬”

(૨૪) તેને, ઝરથુશ્ત્રે, ત્યાર પછી ફરીને તેને આ પ્રમાણે પુછીઉં:— “અએ ઝરથુશ્ત્ર ! જ્યારે તેઓ પાણી સુકવી નાખે છે, અને અડપાન કરમાવી નાખે છે, અને તમામ સંપત્તી જેતું બહિર થવું અશોધથી છે તેનો નાશ કરે છે, ત્યારે તેમ (કરવા)થી^૭ તેઓને તેઓ શું આપે છે?” (૨૫) અહુર-મઝ્દે તે ઉપરથી (તેને) જવાબ આપીઓ:—“અએ ઝરથુશ્ત્ર ! આ (ચીજો) તેઓને તેઓ આ પ્રમાણે આપે છે, જ્યારે તેઓ (પોતાના) છોકરાં બચ્યાં માટે તથા સગાંઓ માટે કાંઈ ચીજ વધારે મોટી બહિર કરે છે^૮, જેવી (તેઓ) પોતાના આતમા માટે (ધરંજી, જેથી તેઓ પોતા માટે, [એટલે, તેઓના પોતાના આતમા માટે] પુષકલ બદલાની તરફેણમાં બોલે છે^૯. (૨૬) તે ઉપરાંત, તેઓ કવીઓ^{૧૦} અને કરપનો^{૧૧}, (તેમજ) ખેડુત જે જીઆરત કરનાર (છે)^{૧૨}, તથા તેજ ઘોડા ઉપર સવાર થયેલો પુરૂષ જે (તેઓમાં) એક લડવધયા તરીકે બાણીતો^{૧૩} (છે) તેને તે બદલો આપે છે. જેવી^{૧૪} રીતે કે આપણે આ દુનિઆમાં જે

૧. કદં, અસલ અર્થ, “જ તેઓએ કીધું.”

૨. બોલેબોલ તરબુમો, દીન “આ પ્રમાણે કહે છે.” પહેલવી ફકરો આ પ્રમાણે વંચાવો જોઈએ: અમત ઝક અવીબામ સાતૂનેદ, હુના ચેહમતૂનેદ, સ્પીતામાન ઝરતહુશ્ત્ર! અધઘ કબદ અહુરમોગ રદીહુ વ દસ્તોખરીહુ યશઝ્પીહુ ચેમલેલૂનેદ.

૩. ચેમલેલૂનેદ, “બોલશે.”

૪. સરખાવો ફાસી, નાસીદન, “દુબલું થવું,” “કોહી જવું.”

૫. જુઓ ફાસી, ખૂસીદન, “સુકવી નાંખવું,” “સોસઈ જવું,” અથવા ખૂસીદન, “કરમાઈ જવું;” અવં હુરક, “સુકકું.”

૬. અવં નસ, “કોહી જવું.” ૭. પવન ઝક.

૮. નકુશાઆન, એ શબ્દ ખવીશાનને અર્થે વપડાયલો છે.

૯. તેઓ, યાને ખોટા મીનોઇ લોમીઆઓ અને દસ્તુરો, તેઓની ખુશામદ કરે છે, અને એવી રીતે તેઓના જજમાનો પાસથી પોતાની આશોદાદ કઢાવી લીએ છે. મોખેદી ટોળાંની પડતી માટે આ ધસારો હોય એમ લાગે છે.

૧૦. મોખેદો પોતાનું લવાજમ કઢાવી લેવા સધલું બોલે છે અને નહીં કે પોતાના ખેહદીનોના રવાનના ફાયદા કાજે.

૧૧-૧૨. એઓ મીનોઇ રીતે “આંધલાં” અને “ખેહરાં” છે.

૧૩. અનશૂતા-પાહ; પસુ, કૃષુ; અવં કૃષુયંત, “કરકસરીયું;” કૃષુ, “વધારો કરવો.”

૧૪. અએવાજહુ ની વટી અએવાજ-અએ. ૧૫. ચીગૂન,

(આપણા કરતાં) મોટો છે તેને ગોસ્તનો કડકો વેંહુચીએ છીએ (એવા વીચારથી) કે તેઓ આપણને સત્તા (શરીતાઇહ) બદ્દે; જેમ આપણે તેને અત્રે (આ દુનીઆમાં) ગોસ્ત (ભેટ) આપીએ છીએ કે જેને આપણે બહુ ચાહીએ છીએ.”^૧

(૨૭) અએ અરથુશ્ત્ર! બીનશીખેલા^૨ લોકોમાં, વલી એક પાપી પુરૂષની હોલત, અત્રે (આ દુનીઆમાં) ઘરમાં^૩ એક બુલંદ સણુગાર^૪ છે, [(બણુવું જોઈએ) કે, આપણે સુસ્તકીમ મતો ધરાવ્યે છીએ^૫, કે જેનો અંગીકાર ઘણોજ બહાર કરવામાં આવે છે^૬, જે પ્રમાણે એક બીનહોલતવાલો પરેહજગાર સખશ, એક લાયક અશો પુરૂષ, જેની બહાર પવિત્રાઈ ફરજે અને શુભ કર્મોને માન આપવાની છે^૭, તેને તોલ કરે છે (તે પ્રમાણે)].”

(૨૮) તેને (અરથુશ્ત્રે) ફરીને મને આ પ્રમાણે પુછીઉં:—(“અએ અહુરમઝદ !) શું અત્રે (આ દુન્યામાં) તે જમાનામાં અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મનું શ્રેષ્ઠ રીતે બહાર થવું કેટલે પણ થશે [એટલે કે, શું કોઈ પણ શખસ ખરેખર અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મ પાલશે^૮]?”

(૨૯) અહુરમઝદે જવાબમાં આ ઉપરથી કહ્યું:—(હા) થશે, અએ અરથુશ્ત્ર! એવાં ઉચ્ચ તખેહુના^૯ (માણુસોખી) તે આદમીઓમાં હયાં થશે જેવા કે બોલીદરાજ દીન ચાશીદારો, અને તેઓ વલી આ હાડમંદ દુનીઆમાં ખરેખર કમ (ખરૂસ) હોલતવાલા^{૧૦} આદમીઓ થઈ ગયા છે; અને હુ^{૧૧}ટ ને

૧. એ આખા ફકરાઓનો અર્થ સમજવો કઠણ છે. અરથુશ્ત્રે પુછેલા સવાલનો જવાબ જે અહુરમઝદ અત્રે આપે છે તે બંધાયેસતો નથી. મતલબ એમ લાગે છે કે ભેટો ઘણી ખરી એવા પુરૂષોને આપણે આપીએ છીએ કે જેઓને આપણે ચાહીએ છીએ અથવા જેઓનું ધ્યાન આપણી તરફ ખેંચવા માંગીએ છીએ. આ ખેં સદીઓ જ્યો માટે હાં લખાણુ છે તેમાં લોકો બીજાઓની ખુશામદ કરી ભેટો મેલવશે. આવા ગુનાહલરીઆં કામથી પાણીનું સુકાઈ જવું, ઝાડપાનનું કરમાઈ જવું અને આતશનુ બુગ્ધ જવું થશે.

૨. અન-આરાસ્તન, અસલ અર્થ, “ અસ્વચ્છ ”; સરખાવો, પહલવી આરાસ્તન, ફાસી પએરાસ્તન, “સણુગારવું.”

૩. વાંચો : પવન મીયાન માનિશનીહ. જે આપણે એને પવન મીયાન મીનિશનીહ વાંચીએ તો એનો અર્થ, “મધ્યમ વીચાર પ્રમાણે” થાય.

૪. બુલંદ વએરાઇશનીહ.

૫. દીના ઈસ્તમવ ખદૂનીમ. ૬. ઇ પતીરિશિન ચૂબિશનતર.

૭. ફનામિશન; અવ૦ ફ-નમ, “ વાંકુ વલવું.” ૮. હુઇત.

૯. અસલ અર્થ, “ અહુરમઝદ પરસ્ત દીનનું શું કોઈનામાં રેહવું થશે.”

૧૦. મદમ. ૧૧. મે અનદગોગ ખવાસ્તગ “ થોડી હોલત ” વાંચીયું છે.

બલેમગાર શખસો તેઓને પણ મરકી લાવનાર અને મોત ફેલાવનાર, ઇબ અને બહુગરીથી (ભરપુર તરીકે), કહે છે; અએ ઝરથુશ્ત્ર ! તારા સીવાય; તેઓ અષોધને, સર્વથી વધુ, સર્વથી ચીવત રીતે, અને સર્વથી મકમપણે^૧ જેબ આપે છે. (૩૦) તારી સાથે જે દરૂને સમાગમમાં છે, અને જેઓ બલેમગારોથી અનબણા છે, તેઓ આંધલાં છે; અને જે દરૂને તેઓ સાથ સમાગમમાં^૨ છે, અને સમજણથી વીચાર કરે છે, તેઓ દેખતા છે; અજ્ઞાન તે નાસ્તીકો છે, જેઓ નઝદીક રહીને, તેઓની સામે દુશમનાઇ ઉભી કરે છે, જેથી તેઓ આમ કહે છે: ‘તું જે બહર કરે છે તે હમને દેખઇતું છે કે, તું તે બહર કરે છે તેમ નથી;’ તેને વીશે તેઓ આ પ્રમાણે કહે છે કે: ‘તાડું જે કામ છે તે માડું નથી [એટલે, મારેથી તે થવું જોઈએ નહીં], ને વલી એ તાડું પણ (કામ ખરેખરું જોતાં તે) નથી [એટલે જે, તારે પણ તે કરવું જોઈએ નહીં], કારણ કે તે અષોધ નથી [યાને, તે ભલું કામ નથી].’ (૩૧) કારણ કે, અએ સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! તે (શખસ) કે જેને માટે તુંને પણ ખબર છે, તે આ તારા સખુને અને વીચારો માટે પેદા કરવામાં આવ્યો છે, હયાં જેળી કાંઈ હોય તેનો વીચાર કરનાર હોશેદરવું તે ચીત્ર, છે સખબ કે પોતાના આત્માના (ખાકી) મલી જવાએ કરીને તે પુરૂષ જે અષો છે યા તે કે જે એમ નથી તે બહરમાં આવે છે.”

(૩૨) અને એમ પણ તે કહે છે કે:—“અએ સ્પીતમ ઝરથુશ્ત્ર ! હું તને બહર કરું છું કે તેઓ કે જેઓ નવમી અને દસમી સદીઓમાં જનમ^૩ લીએ છે,^૪ તેઓ લોભના દરૂને થશે, (અને) તે (દેવી)ના ગર્ભસ્થાનમાં તેઓ આકાર હોશે, તેઓ કે જેઓ દુરાચણીઓને પોતાની મોટાઈથી સર-હારીમાં અથવા તેઓના ચેલા (પસોપાએઇહ) થવામાં પોતાની કીર્તિથી મદદ કરશે.”

(૩૩) તેઓને માટે એમ પણ તે જણાવે છે જે:—“તે માણસો મારવાને માટે વધારે લાયક છે; અહુરમઝદે તેને^૫ આ પ્રમાણે કહ્યું:—‘તે (દેખઇતા) અશો આદમીઓ, જેઓ મારાં દરેક (પ્રાણીને તેઓમાં રોગ ફેલાવી) મારી

૧. અર્વન્દાગ-આઓમન્દીહાતર; સરખાવો અવન્અઉવન્ત, “લડવઇઓ.”
 ૨. યોલેયોલ તરબુમો, “જેઓ સાથ તેઓ વહેવારમાં છે તેઓનો જ્ઞાનથી વીચાર કરે છે.”

૩-૩. અસલ અર્થ, “આવવું.” ૪. ઝરથુશ્ત્રને.

નાખવા કાળે^૧ દુનીઆમાં^૨ નસો લઈ જાય છે, તેઓ ઇબ્નકારક (છે); તેઓ આતશો અને ઉંડાં વેહતાં^૩ પાણીઓનો નાશ કરે છે; તેઓના શરીરો પણ પાણીના ખાઓચીઆં^૪ (છે), જેઓ કમકમાત ભરીઆ દેખાવના (છે, અને) દશ દેનારાઓને તેઓ વધારે મદદગાર થઈ પડે છે; તેઓ કે જેઓ નસો પકડનારા ગુનેહગાર પુરૂષો (દ્રવંદ) છે.' (૩૪) તેઓને માટે હું તને, અચ્ચે સ્પીતમ અરથુસ્ત્ર ! કહું છું કે એ પેલી નવમી અને દસમી સદીઓમાં તેઓ જનમશે^૫ કે જેઓ દુબની ઓલાદ છે, અને ગનામીનોના ધુરા સાથીઓ^૬ છે; દસ દેવયસ્નો કરતાં તેઓમાંના એકનેખી મારવો એ વધારે સજવાર છે;^૭ અને તેઓ પણ મારી (પોતાની પેદાયશ)ના, મારા પોતાના દીનનાઓને મારી નાખે છે, કે જેઓના નાશ ખાએ તેઓ આ પ્રમાણે કહે છે:—'જે તેઓ માટે જીવવું અવશ્યનું હોય, તો (તેઓએ) હુમારી રીત પ્રમાણે (જીવવું), પણ (વ) તેઓ દુષ્ટ છે, અને મોટાઈમાં ઓછા થતા જાય છે.'^૮ (૩૫) વધુ ખરાબ (ચીજ)^૯ તો વલી એ (છે) કે, મોટા અને નાનાઓને (લેલી નાખવાનો) તેઓ ગુનાહ કરે છે; જેઓ તને ગના (મીનો) જેવો^{૧૦} (ધુરો) ચીતારે છે, અચ્ચે અશો અરથુ-

૧. વાંચો: પવન કોલા નસ્તન (અવ૦ નસ) ઈ લિ. વેસ્ત: પવન કોલા દસ્તૂર, "દરેક વડા દસ્તૂર પ્રમાણે."

૨. નસા અથવા સુરડાંને ખરોખર ક્રીયા વગર લઈ ન જવું એ અસલી ધરાનીઓમાં મોટા ગુનાહ સમાન લેખાતું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે એવા ગુનેહગારને ઠાર મારવામાં આવતો. ૩. ગીરાન તચિશન.

૪. દો. વેસ્ત પણ એને મયા-વખદૂન વાંચે છે, ફાસી આખ-ગીર "પાણીના ખડદાં".

૫. ચેહમતૂન્દ, અસલ અર્થ, (આ દુનીઆમાં) "આવે", "પોહ્યે."

૬. રિશગાર, "મારી નાખનારા"; અસલ અર્થ, "જખમ કરનારા"; સરખાવો ફાસી રેશગાર, રેશ, "દુષ્ટ"; એટલે, "ધુરાં કામ કરનારા". દો. વેસ્ત એને રેશગાર, "જખમ ઉત્તપન કરતા" વાંચે છે. ૭. ઝનિશનતર.

૮. ઝનિશનાઓમન્દીહ, અસલ અર્થ, "નાશ". ૯. કાહેન્દ.

૧૦. વદતરીહની વટી વતરીહ. જેમ આગલ ચાલતાં સમજાવવામાં આવ્યું છે તેમ એ પેશુપાએઇહ અને પસુપાએઇહના ગુનાહ તે મોટાઓ તરફ તોછડાઈ અને હાથ હેંડલનાઓ તરફ ખરાબ વર્તણૂક હોવાં જોઈએ.

૧૧. ગત્રાગ-વારગ; વારગ, સરખાવો ફાસી, વારેહ, "મલતું આવતું", "માફક"; એટલે, અહરેમનને મલતું આવતું. જનાગ હુલગ, "મારતો (અને) નાશ કરતો" ખી વાંચી શકાય; હુલગ, સરખાવો ફાસી, હુલક, "નાશ કરતું", "પાયમાલ કરતું" દો. વેસ્ત એને ખલકો, "એક નીરજીવ ચીજ" વાંચે છે અને તરજુ મો કરે છે: "તે ગુનાહ જે તુંને મારે છે, તેને તેઓ નીરજીવ (ખલકો) કહે છે".

શ્ત્ર! તારા અહુરમઝદ પરસ્ત ધર્મ પાલનારાઓને જેઓ મારી નાખે છે તેમને તેઓ મરદાનગીવાલા^૧ તરીકે પીછાણે છે. (૩૬) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તને (નામથી યાદ કરીઆ) વગર^૨ તેઓ મારી યસ્ન અને નીયાયશની ક્રીયાઓથી કરે છે^૩ અને (વલી), અએ ઝરથુશ્ત્ર! તારી આ યસ્નને સર્વથી ખુરી અને તારી આ નીયાયશને સર્વથી દુષ્ટ ગણે છે; તારા આ બે આશીરવાદ, અવસ્તા અને અંદ, જે હું મીનોઓમાં સર્વથી વધુ વૃદ્ધિ કરનાર છું તેને તને બહોર ક્રીધા, તેને પણ સર્વથી બદ તરીકે ગણે છે. (૩૭) સર્વથી ખુરી કાપાકાપી, (યાને) હદ વગરની^૪ ખુનામ-રકી,^૫ માણસોને માટે સર્વથી શ્રેષ્ઠ કાર્ય હોય એમ તેઓ ઉત્તેજન આપે છે^૬, જેઓ એવાં કમકમાતલરીઆં કામથી ખુશાલીનું (ઉત્પન થવું છે) એમ બહોર કરે છે;^૭ મીનોઈ મકાનોના (સુખનો) પણ (પોતા માટે) તેઓ નાશ કરે છે;^૮ પોતાના રવાનને પણ તેઓ પાયમાલ કરે છે;^૯ આ દુનીઆંની શારીરીક હુસતીઓનો તેઓ નાશ કરાવે છે; પોતાના આતમાને માટે તેઓ વીલાપ^{૧૦} પેદા કરે છે; અને વલી દીન, જેની ઉપર^{૧૧} ભલી દીન પાલનારાઓ, જેઓ તેજ જમાનાના સર્વથી દુષ્ટ ઢોકા સાથે લેલાયલા છે, તેઓને રસતો દેખાડવાની^{૧૨} રીતી^{૧૩} રચાયલી છે, (તેનો તેઓ નાશ કરે છે).”

૧. નીવાગ; નેવ, “પેહલવાન”, “હિમાયતી”. વસ્ત એને વ જનાગ, “અને તે મારનાર”, વાંચે છે.

૨-૨. ખરા મિત લક ઝક-ઘચ ઈ લિ યઝિશન વ નીયાયશન આક્રીનેન્દ. અસલ લખાણ વાક્યને અંધખેસ્તું કરવા મેં સુધાર્યું છે. વસ્ત એને ખરા મીન લક ઝક-ઘચ ઈ લગાન વનદિશન આઝારીનેન્દ, વાંચી અર્થ કરે છે: “તેઓ તે (કરજો)નેથી હરકત કરે છે, જે તારા ઢોકાએ (લગાન) અબવવી જોઇએ”.

૩. સરી-તર. ૪. અવ૦ રએશ, ૫. સરાયેન્દ, અવ૦ ડ્રા, “પોષણ કરવું”.

૬. અમતની વટી મૂન. ૭. એન્ચીનેન્દ.

૮. એટલે, દોજખમાં શીક્ષાને તે પોતે આધીન થઇ એહસ્તમાં પોતાના રવાનના સુખનો તેઓ નાશ કરે છે.

૯. ખૂસિશન, અવ૦ ખૂધ, યા ખૂસ, “રડવું”.

૧૦. મદમ મા, અસલ અર્થ, “જેની ઉપર (છે).”

૧૧. રાયીનીદન, ૧૨. આઇનીનગ.

(૩૮) અને આમ પણ તે કહે છે કે:— “ઝરથુસ્ત્રે અહુરમઝદને આ પ્રમાણે પુછીઉં:— ‘જેઓ લશકરી તાલીમને^૨ લાયક ન હોય તેઓને માટે હમારે શી ચીજ ફરમાવવી જોઈએ, યાને કે, તેઓ પાસે લડાઈના હુથીઆર^૩, સીપાહો, અને કોઈ અંગ્રાવ કરનારા નથી, અને તેઓને દુઃખ દેનારાઓ પુષકલ છે (તેઓને શું કરવું જોઈએ)?’ (૩૯) અહુરમઝદે આ પ્રમાણે જવાબ આપીઓ:— ‘તે મજબુત મનશક્તીવાલા^૪ પુરૂષો જેઓની અંદર યુદ્ધિબલ વગરનું થવાની^૫ ખાસીઅત^૬ છે, જેઓ લશકરમાં જોડાઈ શકે તેવા છે^૭, જેઓના દુઃખ દેનારાઓ પુષકલ^૮ છે, તેઓનું તાકાત તારે ખીલવવું જોઈએ.’”

(૪૦) અને તે વખતના ધુરા માણસો પાસથી સતના ચાલી જવા વીશેખી આ પ્રમાણે તે જાહેર કરે છે, કે:— “ઝરથુસ્ત્રે આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘અએ અહુરમઝદ! તે કએ યા કરપન, જે સર્વથી ખરાબ રાજકરતા છે, તે શું ફરીથી લલાઓ સાથે મલી જાય છે^૯?’ (૪૧) અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ: ‘(હા), અએ ઝરથુસ્ત્ર! તે પણ (મલી જાય છે).’ (૪૨) ઝરથુસ્ત્રે તેને આ પ્રમાણે પુછ્યું: ‘અએ અહુરમઝદ! તે (શખસ) કે જે લલી પાદ-શાહીનો છે તે શું ફરીથી કએસર^{૧૦} અને ખાકાન^{૧૧} જેવા લલા (શાહ-

૧. દીન.

૨. યોલેયોલ તરજુમો, “હથીઆર ફેરવવામાં”, પવન દાર-સ્નેશ (સ્નેશ દારીહુની વતી); પવન કાર ઈ દએનીહુ ખી વાંચી શકાય, “ધાર્મિક પ્રાક્રમો માટે;” અથવા દાર ગદ્દઈહુ, સરખાવો ફાસ્તી દાર કદ્દ, “એક થાંબલો જેની ઉપર કાંઈ સોના રૂપાની નીશાનો લટકાવી તીર અંદાજીને ટાંકવા કેહતા અને પછી જો તીર લાગે તો ધનામ દાખલ તે આપતા.” એ ઉપરથી દાર ગદ્દઈહુ એટલે “લશકરી કસરતો યા પ્રાક્રમો” થઈ શકે. વેસ્ત : પવન દિગૂશ, “ગરીબ હોવાને લીધે.”

૩. અવઝાર. ૪. તોશત મીનિશન; સરખાવો અવ૦ તેવિધિ; તોશીન મીનિશન વાંચવું વધુ ઠીક ઠીસે છે.

૫. પવન હૂશ મૂન લા હુકત. ૬. દક્ષગ, અસલ અર્થ, “ધ્યાની.”

૭. પવન સપાહુ તૂખાનીગ હુવા-અન્દ, યુદ્ધિબલ ન હોય તો પોતાથી અનતું કરી શારીરીક અલતો વધારો કરવો. ૮. અફશાન કબદ ખીશીદાર.

૯. એટલે, “શું તે આખરે સુધરી સારા રાજકર્તાઓની સંક્રમાં આવે છે.”

૧૦. એ પૂર્વ રોમની શાહનશાહતનો “કેસા” યા “સીઝર” નો મહાન એલકાબ ધરાવનાર રાજ માટે ઇસારો છે.

૧૧. એ અસલની મોટી ચીનાઈ શાહનશાહતના રાજનું નામ છે. મતલબ એ કે ખરાબ રાજકરતાઓ પાછા સુધરશે કે, અને ધરાવના સાધારણુ નાના રાજકરતાઓ છે તે પાછા “કએસર” તથા “ખાકાન” મીસાલ મોટા થશે કે ?

નશાહો) સાથે મલી જાય છે?' (૪૩) અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ '(હા) અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે પણ (મલી જાય) છે'".

(૪૪) તેજ ખુરાઓને? માટે એમ પણ તે કહે છે:—“જ્યારે તેઓ સુધ્ધીમાં હોય છે અને (જ્યારે) તેઓ સમજે છે, ત્યારે તેઓ અષોઈના (સખુનો) કરતાં ગુચવાડો ઉત્પન્ન કરનારા વચનોને^૨ વધુ પસંદ કરે છે, એટલે કે, ભલું કામ અને પરહેજગારી કરતાં (તે કામ યા સદગુણુનો) બદલો^૩ તેઓને વધુ ઠીક ઠીસે છે; રોશની કરતાં અ'ધારૂં તેઓને બહુ ગમે છે,^૪ અને (બેહુશ્તની) ઉંચી જેહાન કરતાં (હોજખનો) ઉંડો ગાર તેઓને (વધુ ગમે છે); તેઓ મુશકેલી ઉભી કરે છે. (૪૫) તેઓને માટે, પણ, હું તુને કહું છું કે: 'ઉછલતો' સર્પ^૬ જે વરૂ અને સીહુની પેઠે (છે) તેનાં કરતાં તેઓ વધુ મારવા લાયક છે; જ્યાં સુધી^૭ તે શખસ, જે અષો ચીત્રો-મયાન^૮ (છે), તે (પોતાની) ક્ષેત્રમંદ ગુરૂ^૯ સહીત આવે નહી ત્યાં સુધી, તેઓ ક્રીના અને કપતમાં ચાલુ આગળ વધશે. (૪૬) તે (ચીત્રો-મયાન) ત્રણ (ગણા) પચાસ^{૧૦} માણસો સહીત કુચ કરી આવે છે, જેઓ (તેના) શાગેરદો (છે), જેઓ મજબુત,

૧. જુલો ફકરા ૩૭ થી ૩૯.

૨. ગોમર્ગ; સરખાવો ફાર્સી કોમર્ક, “ઉખાણુ,” “ગુચવાડા ભરીઉ લખાણુ.” વેસ્ત એને ગલીમગ, વાંચી “કહેવતો” અર્થ કરે છે. આ માણસો કાયદો જાણુ છે, પણ બદ નિશ્ઠાથી તેનો ખોટો અર્થ કરે છે.

૩. પારગ; સરખાવો ફાર્સી ખારેહુ યા પારેહુ, “લાંચ,” “બદલો.”

૪. અવાગીનેન્દ, “મદદ કરવી.” ૫. શરૂપ, જુલો ફાર્સી શરૂપ, “કુદતુ.”

૬. ગઝ; સરખાવો ફાર્સી ગઝા, “કરડતો સર્પ.” ૭. અમત.

૮. એ નામ જુદી જુદી રીતે લખવામાં આવે છે. દૌં વેસ્ત સુચવે છે કે અસલ રૂપ ચીત્રો-મેહાન છે, અવં, ચિત્રો-મએથનેમ, “પ્રજ્ઞના ધરવાલો,” એ એલકાબ કંગદેઝમાં વેહતી એક નદીને તથા તે દેશના વડા ધર્મગુરૂને લાગુ પાડવામાં આવ્યો છે. પેશોતન, તે વીશતારૂપના એક ખેટાનો, એ એલકાબ છે. એમ માનવામાં આવે છે કે એ અમર્ગ છે અને કયામતને દીવસે પાછો આવશે તથા ધરાન દેશમાં તેનો દીન ફરીથી જારી કરશે.

૯. વઝર, સરખાવો અવં વઝર.

૧૦. એટલે જે, ૧૫૦. આ આંકડો બહુમન યશ્ત, બાબ ૩, ફકરા ૨૭, ૨૯ અને ૪૨ માં આપવામાં આવ્યો છે. વ ક્રાજ સાતૂનેદ પેંધો-તનૂ ઇ બામીક લેવતા ૧૫૦ ગાબ્રા ઇ યશરાએ મૂન હાવિશ્ત ઇ પેંધો-તનૂ હુવા-અન્દ, પવન સિહા સમૂર જામક પવન મઈનૂગ શપીર યખસેનન્દ. વેસ્ત તરજુમો કરે છે: “પચાસ ત્રગડીઓ.” અસલ અર્થ, “પચાસ ત્રગડીઓ.”

બુલંદ, પોતાની ફરજો^૧ અને ધાર્મિક મતો ઉપર ચોકાસી રાખનારા (છે), જેઓ પોહલાં ખલાં^૨, મજબુત બાબુવાલા અને ઘણા લોકપ્રીય (છે),^૩ જેથી કરીને કાલા^૪ (રૂવાંતાવાલાં પોષાકમાં સજ થયલું) તેઓનું બહુ કદ (છે)^૫, જેને લીધે (અઘિ) તે દેવો અને ગુનેહગારો તેઓથી બીહ છે. (૪૭) અને તે પેલા ખુરા ગનામીનોને, તેની ઓલાદ^૬ કે જેનો તે પીતા^૭ છે તેની સહીત, તે લોભનો દેવ, કે જેને, જેમ દેખઈતું છે તેમ, તે દુબ સ'પૂણું પરસ્તેશથી પુજે છે^૮, તેને તે (ચીત્રો-મયાન) મારે છે; અને (તેના ચેલાઓ) માંના તેઓ, જેઓ ઘોડેસ્વાર થઈને પોતાની ઉમદા નોકરી^૯ ઉપર આગળ વધે છે, તેઓ છુટા વાલવાલા તુરકી દેવને^{૧૦}, આરખોને તથા કીસ્તી રૂમીઓના શેદાસ્પનેથી^{૧૧} મારે છે.

(૪૮) “અને મોટે ભાગે માણસોને તે (તેઓની) ફરજ બાબે શીક્ષણ^{૧૨} આપે છે, સંતોશી અને અસંતોશી (એ બંનેને); તે જે વીચાર બહાર

૧. અસલ અર્થ, “કામ,” “ધર્મો.”

૨. ક્રાખૂ-સૂપત; અવ૦ સુપ્તિ; સૌ૦ શુપ્તિ; સરખાવો ફાસી સૌક્રત, “ખાંધ.”

૩. કબ્દ મિલીઆ; સૈમીતીક શબ્દનો અર્થ, “લોકપ્રીય,” “પ્રજાકીય.”

૪. સિહાકગૂનીહુની વડી સિહાકગીનીહુ છે; અસલ અર્થ “કાલા રંગમાં.” દો. વેસ્ત એને કબ્દ મિલીહુ વાંચી, “ધણાં વાલવાલા” અર્થ કરે છે. પણ વાતનું વર્ણન થોડા ઘોલ પછી બુદ્ધું આવે છે.

૫. સ્તમ્બ; એ અવસ્તા શબ્દ છે; વેસ્ત: “ખરભચહું.” ૬. દામાન, “પ્રાણીઓ;”

૭. અખ; “પીતા” પહલવીમાં સાધારણ રૂપ અખ છે. દો. વેસ્ત એને ૩ અખ, “ત્રણ દાંખલીઓ” વાંચે છે. એ ત્રણ તે, “તુરકી દેવો,” “અરખો” અને “શેદાસ્પ”; ફાસી અખગ, “દાંખલી”.

૮. યએદ પવન અગવીન યઝિશન. ૯. બુલંદ પીશગીહુ.

૧૦. તુરકીઓને એ પ્રમાણે કહેવામાં આવતા હતા; એઓ અસલ તાતાર દેશના રહીશ હતા જેઓ પછવાડેથી યુરોપ જઈ વસીઆ. હાલના “ઓતોમન” તુરકીઓ હજી હસ્તીમાં આવ્યા હતા નહી.

૧૧. બહુમન યશત, આખ ૩, ફકરા ૩, ૫, ૮, ૨૧ માં એ નામ શેદાસ્પીહુ તરીકે લખવામાં આવ્યું છે. એમ ધારવામાં આવે છે કે કોઈ બાઇ-ઝેનતાઇન શેહેનશાહ યા સરદાર જેને ધરાનીઓને હરાવ્યા તેના નામનો આ ખોટો ઉચ્ચાર છે. એ શેહેનશાહ થીઓદોઝીઅસ હોય એમ સુચવવામાં આવ્યું છે. પુર્વ ભણીના રોમનોને ધરાનીઓ ફિરાસીયાકીગ નામથી ઓલખતા હતા.

૧૨. આખિઝિશન, અવ૦ હુચ, “રસ્તો દેખાડવો;” અસલ આહુચીદન “શીખવવું.”

કરે છે તે વીચાર સાથ જે શખસ એકમત થતો નથી તેનેથી તે^૧ ખુશી થતો નથી; (પણ) જે શખસને, અએ ઝરથુશ્ત્ર! તે દીન (ઉપર એતેકાદ) આપી શકે છે તે સંતોષથી જીવે છે.^૨ (૪૬) તેજ (પુરૂષ)ને (દીનની) ગુરૂજથી તે ખુલંદ^૩ કરે છે, તે તેજ^૪ (શખસ) છે જે (પોતાનાં) હાથોએ સુખી થાય છે,^૫ (જેનું) સુખ તેને પોતાની મજબુત બાબુઓ વડે તથા પોતાના જવાનીનાં બેરે^૬ કરીને રાખવાનું છે. (૫૦) અહુરમઝદની દીનને લીધેજ (ખરા) કૌવત અને ફતેહ હોય એમ તે બહર કરે છે, અને તે કૌવત અને ફતેહને લીધે સઘલા (લોકો) તેને માન આપે છે^૭; જ્યારે તે (માહન પુરૂષો) આવશે જેઓ ઝરથુશ્ત્રના (હવે પછી જનમનારા) ઘેટાઓ^૮ છે, જેઓ દુનીઆને ફરીને સજીવન કરશે, (જેઓ) મોત વગરના તથા અમર્ગ આદમીઓ પેદા કરશે, જેઓ હંમેશે હમેશના (વખત) લગી ભુખ અને પચાસ વગરના થશે.”

(૫૧) અને ઝરથુશ્ત્રના એક હઝારામાં દસ સદીઓનું ભવીખ્ય^૯ તથા ઝરથુશ્ત્રના ઘેટા હોશેદરના (આવવાની) ખબર વીશે એમ પણ તે બહર કરે છે, કે:—“જ્યારે તે સદી કે જે અહુરમઝદ પરસ્ત દીનની પેહલી છે, (અને જે) જ્યારથી ઝરથુશ્ત્ર (અહુરમઝદ) સાથની ગોફતેગો માટે આગલ (ફાજ) વધીઓ ત્યારથી શરૂ થાય છે તે પુરી થાય છે, ત્યારે (તે પેહલી સદીને માટે) શું સરજેલુ^{૧૦} છે? (પર) ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો: ‘સુય’ (થોડો વાર) ઉભો રહે છે.’^{૧૧} (૫૩) એ પછી આવતી ખીજી, ત્રીજી,

૧. એટલે, તે ગુરૂ. ૨. બોલેબોલ અર્થ, “સંતોષથી ચાલે છે.”

૩. મસીનેદ; સરખાવો અવં મસુ, ફાસી^૬ મહુ; જે ઉપરથી, “મોટું કરવું.”

૪. હના-હમ.

૫. ખવારીહેદ ખવાર દારતન; સરખાવો, અવસ્તા ખાથ્ર, “આસાયશ.”

૬. જીવો અવં તેવિષિ, “તાકાત.”

૭. ફ-નામેદ, “નમે છે,” “માન આપે છે.” અવં નમ.

૮. એ ત્રણ છોકરા તે હોશેદર, હોશેદર માહ અને સોધીઓસ, જેઓ દુનીઆને સજીવન કરવા ઝરથુશ્ત્ર પછી દર એક હજાર વર્ષને અંતરે આવે છે.

૯. ખરીનગ; સરખાવો ફાસી^૬ ખરીન ફરહાંગ, “ફાલ,” “એક ભવીખ્યા પોથીનું નામ જે તેહમુરસ્પે લખી હોય એમ ધારવામાં આવે છે.”; ખરીન દાયર, “આકાશ,” “પૃથ્વિનો ગોલો.” દો. વસ્ત એનો અર્થ ખૂરીનગ, “જીદા પડવું” કરે છે.

૧૦. ખરીન; જીઓ ઉપલી નોટ.

૧૧. ખીજો અર્થ, “સૂય પોતાને છુપાવી દીએ છે.” સરખાવો ફાસી^૬ શબ્દ નીહુમખીદન, અર્થ “ઉભું રહેવું,” “ઢાંકી દેવું,” “સંતાડવું.”

ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી, સાતમી, આઠમી, નવમી તથા દશમી^૨ સદીઓને માટે શું સરજેલું છે? (૫૪) ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ: ‘સુર્ય ઉભો રહે છે.’

(૫૫) “ત્યાર પછી, જ્યારે દસમી સદીના (આખેરનાં) ૩૦ વર્ષ પૂરાં નહીં થાય^૨ [યાને કે, જ્યારે ત્રીસ વર્ષ અધુરાં રહે (લાખવાર) છે], ત્યારે એક કન્યા જેતું (નામ) શેમીગ-અબુ^૩ છે તે પાણી તરફ^૪ આગલ વધે છે; તેણી, જે તે પ્રખ્યાત હોશ્તેદર^૫ની માતા છે; ઉર્વીજ^૬ને પેટે અવતરેલા, અરથુશ્ત્રના એટા ઇસદવાસ્ત્રના કુટુંબ સાથે સગપણ ધરાવનાર ક્રાન્યના (એટા) વોહુરઓચથી^૭ તે ઉતરી આવેલી છે. (૫૬) ત્યાર પછી તે પાણીમાં એસે છે અને તે પીએ છે; અને તેણી પેલાં ઉંચ પ્રકારનાં (મદમ) ધીજ પોતાના

૧. દસમી સદીની નીસાનીઓ તો હવે પછી વર્ણવામાં આવી છે.

૨. અ-રાનદગની વટી અ-રાનગ; અર્થ, “પસાર નહી થયલું.”

૩. શેમીગ-અબુ યાને “જાણીતા બાપ વાલી છે;” એટલે જે ઝવારિશ નામના પ્રખ્યાત બાપથી ઉતરી આવેલી. અવ૦ સૂતદ-ફેદિતું એ પહલવી રૂપ છે.

૪. કાંસુ સરોવર તરફ.

૫. ક્રવરદીન યશત, ફકરા ૧૨૯ માં એને ઉખશ્યત એરેત “(ચુજરેલાંની) હાડકાંને પાછા ઉભાં કરનાર,” “સજીવન કરનાર” કહેલો છે; જે કન્યાને પેટે એ અવતરે છે, તેતું નામ સુતદ-ફેદિ, યાને “જાણીતા બાપ વાલી” છે. સદદર બૂનદહિરનમાં એતું નામ બદ આપેલું છે. એમ કહેવામાં આવ્યું છે જે કાંસવ સરોવરમાં સ્નાન કરતાં અરથુશ્ત્રતું બુન, જે ત્યાં સચવાઈ રહેલું છે, તેથી તેને ગર્ભ રહે છે અને તે એક એટાનો જનમ આપે છે.

૬. દેખઈતી રીતે અરથુશ્ત્રની ત્રણ બાયડીઓમાંની એક એ છે. અરથુશ્ત્રની બાયડી હવેલી તે ક્રપઓશ્ત્રની એટી હતી. તેતું નામ ક્રવરદીન યશત, ફકરા ૧૩૯ માં આવે છે. એ સીવાય અવસ્તામાં પેગામબર સાહેબની બીજી કોષએ બાયડીતું નામ આવતું નથી. વિજરગદ-ઇ-દએનઇગ નામની કેતાબમાં બીજી એ બાયડીઓના નામે ઉર્વીજ અને અનીજબરેદા આપીયાં છે. બ્રહ્મ ખરૂં તો અત્રે દીનકર્દમાં અઉર્વીજ નામ છે તે એ એમાંની પહેલી બાયડીતું હોવું જોઈએ અને તે ઇસદવાસ્ત્રની માતા હતી. ઇસદવાસ્ત્રને એક એટા હતો જેતું નામ અરનિજ-ઇ-બીરાદાન હતું.

૭. અરથુશ્ત્રની જીંદગીમાં તેને જે ત્રણ પુત્રો અવતરીયા હતા તેમાંના સર્વથી વડાતું નામ ઇસદવાસ્ત્ર. તે આથોરનાતોનો વડો હતો અને મોખેદાન મોખેદ થયો હતો. જ્યારે દીન ૧૦૦ વર્ષ તુલીક પૃથ્વી ઉપર ચાલી ત્યારે તે મરણ પામીઓ. અરથુશ્ત્રના બીજા એ એટાઓમાં અઉર્વતદનર, શુરજીગર અને પુરશીદચીહર, લડવઇઓ હતા.

૮. ક્રવરદીન યશતમાં જણાવેલા ક્રાન્યના ત્રણ એટાઓ માનો તે એક છે. તે ઇસદવાસ્ત્રના ખાનદાનનો છે.

શરીરમાં ગ્રહણ કરે છે^૧, (તે બીજ) કે જે અષો ઝરથુશ્ત્રે નાંખીયાં તેનાં છેલ્લાંનો ત્રીજો ભાગ હતો; અને તે છોકરો પેટમાં રહ્યો કે જેનું નામ વક્ષીનીદાર ઇં યશરાએઈહુ, “અષોઈનો વધારો કરનાર”^૨ છે. (૫૭) જોકે તે માત્ર ૧૫ વર્ષની છે^૩, તો પણ તે કન્યા મરદના સમાગમમાં આવી નથી^૪, અને ગર્ભ રહ્યો ત્યાંથી તે પેલો (હોશોદર) જનમીઓ ત્યાં સુધી પણ (મરદના સમાગમમાં આવી નથી).

(૫૮) જ્યારે તે (માહન) પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પોંહચે છે, ત્યારે સૂર્ય આસમાનની વચમાં ૧૦ દીવસ અને ૧૦ રાત્ર લગી સ્થીર ઉભો રહે છે,^૫ અને અસલ (ક્રાજ) પેદાયશના (વખતમાં) જે જગ્યા ઉપર તેને પેદા કરવામાં આવ્યો હતો^૬ તે જગ્યા ઉપર પાછો ફરીને આવે છે, જેથી કરીને ચાર સ્થળોમાંથી^૭ એક સ્થળમાં તે રહે છે, અને સાતે કેશવરો ઉપર (પોતાની) બલતી રોશની ફેંકે છે.^૮ (૫૯) અચ્ચે ઝરથુશ્ત્ર! તેઓને માટે, પણ, એમજ છે; એવી હાલતોમાંથી^૯ તેઓનું જાહેર થવું છે, જેથી કરીને તેઓ (લોકો) જાણે કે આ તે હજારો છે જે તેઓને માટે ઠેડવવામાં^{૧૦} આવ્યો છે જેઓ આ ઉંચ (મદમ) દીન સાંલલવાએ કરીને જાણીતા થયલા^{૧૧} છે; આમ તેઓ પણ છે જેઓને માટે તે વેળાએ લોકો જાણતા નથી^{૧૨} કે તે એક અજાણ જેવી ચીજ છે^{૧૩}.

(૬૦) ત્યાર પછી, જ્યારે તે (માહન) પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે પુગે છે, ત્યારે લલી પાદશાહીવાલા અને ખરી ઉદારતાવાલા^{૧૪} અમષાસપંદો

૧. ફ્રેદ; બુવો, ક્રૂખ્તન યા અક્રૂખ્તન, “સલગાવવું.”

૨. વક્ષીદાર-ઇં-યશરાએઈહુ; અવસ્તામાં આવવું ઉશ્યત-એરેત નામનો એ બીગડેલો આકાર છે.

૩. એ “ઉંમરે પુગવાનો વખત” તે વાર ધારતા હતા. પંદર વર્ષની ઉંમરે એક માણસ પુર ખીલેલો આદમી તરીકે ગણાતો.

૪. લેવતા ગબરાઆન ખરા વિક્ચીદ પ. ખરા યેગવીમૂનેદ.

૬. ક્રૂતમ ક્રાજ ખરહીનીદ,

૭. બોલેબોલ તરબુમો, “ચાર આંગલમાંની એક આંગલ.”

૮. તાપેદ. ૯. મિન અએદુન. ૧૦. ખરીન.

૧૧. પવન વશમમૂનિશન વશમમૂનત.

૧૨. જ્યારે આ નીશાનીઓ ન દેખાય, ત્યારે લોકોએ જાણવું જે એ ક્રષોર્ગદ કરનારના આવવાનો ખરો વખત હજી આવ્યો નથી.

૧૩. મ-દવમ-ઈ ઇં જવીતર હુઈત.

૧૪. હૂ-દહુગાન; અવ૦ હૂ-દાઓ; સરખાવો અસલ શાસી હૂદેહુ.

સાથે તે ગોફતેગો કરે છે; તે બીજે દીવસે^૧, જે એક પ્રકાષિત દીવસ છે, ત્યારે આ બહાર થાય છે કે બહુ, શારીરિક દુન્યાં (અહીં) સંકટથી રહીત^૨ અને કવી તથા કરપનોથી છુટી છે [યાને કે, યજ્ઞદાનને લગતી બાબદોમાં એહરી યા આંધલી નથી], અને સંકટ વગરની^૩ (છે) [એટલે જે, યજ્ઞદાનને લગતી ચીજોથી તેને પોતાને છુટી કીધી નથી], અને તે જીંદગીથી ભરપૂર થાય^૪ છે [એટલે જે, તે વરષાદવાલી થાઇ છે], અને ભલી દાઇતિ નદી^૫ ઉપર આવેલાં ધરાનવેજમાં જુદે જુદે સ્થળે પાણી^૬ ફરીને દેખાવ દીએ છે^૭.

(૬૧) નવમી અને દસમી એ બન્ને મોટી સદીઓની આ ખાસીઓ છે; જે બનાવો બનવાના છે તે વીષેની ભવીષ્ય વાનીઓનું ખરાંપણું, જે બનાવો (દેના) બની ગયા છે તે ઉપરથી નક્કી થાય છે; અને એ બે મોટી (સદીઓ)માં બનવાના બનાવો જે નજદીક આવી પુગા છે તે ઉપર વર્ણવામાં આવ્યા છે તેઓ વીષેની (ભવીષ્ય વાનીઓની,) શામેતીઓ (આપણી પોતાની) આંખે નજરે પડે છે.

બાબ ૮ મો.

મોજેબ કે જે ઝરથુસ્ત્રના હજારના ખતમ થવા, અને હુશેદરના આવવા પછીથી, તે હુશેદરના હજારના ખતમ થવા તુલીક (થયા હતા), તે વીશેનું (બયાન) તે વખતના^૧ જ્ઞાનમાંથી (આ બાબમાં આપવામાં આવ્યું છે.)

૧. ક્રદાગ; એટલે જે, તેની ૩૧ મી સાલગરેહના દીવસ ઉપર; “ક્યામતના દીવસની સહવાર.”

૨. અમૂસ્ત. ૩. અ-નસહોનિરન.

૪. પૂર ખયાદાદીગ યેગવીમૂનેદ; દો. વેસ્ત એને પૂર ખયા દાદીગ વાંચે છે, “જીંદગીથી ભરપૂર પેદા થયેલા.”

૫. ધરાનવેજની એક નદીનું એ નામ છે; અવસ્તામાં એને વંધહુ દાઇતિ, એટલે “ભલી પેદા કીધેલી” કહી છે.

૬. મયા. ૭. યેગવીમૂનેદ. ૮. ગઓકાસ; ફાસી^૧ ગવાહુ, “શક્ષી.”

૯. ત્રિમ આગાસીહ ઇ હુમ ઊમાનગ.

પુસ્તક ૭ મું, ઝરથોશ્ત-નામાંનો આખ ૭ મો, ક્ર. ૬૧, આખ ૮ મો, ક્ર. ૧. ૮૭

(૧) હુશેદરના અમતકારો શારીરીક આકારમાં (તેના) જનમ વેલાએ, (તેનો) પ્રકાશ અને વચનો અને કાર્યો;^૧ દસ દીવસ સુધી આકાશના મધ્યમાં ખોરશેદતું રેહવું;^૨ ચાર ભયંકર^૩ જાતોના દરજ્જેતું નાશ પામવું; ઝાડપાન માટે વાદલ વીનાનાં^૪ ત્રણ ઝરાઓતું ઉત્તપન થવું; બદકેલી અને ખામી^૫ તરફના શોખતું નબલું થવું^૬; જોડાનના^૭ અંદોતું મજબુત થવું; પારકા મુલકોની ભલી મીત્રાચારી ભોગવવી^૮; દીનની ફીલસુફીમાં પુષકલ વધારો થવો^૯; અને માઝદયસ્ની દીનની સંપત્તિની મોટાઈની ખુલાઈ પામવી,^{૧૦} (જે દરવંદીને) હોશેદરથી મારવા કાજે કેટલીક જાતના શીક્ષા કરવાના કોરડાઓ.^{૧૧} (છે.)

૧. વેસ્ત: “જનમ માટે, તનનો પ્રકાશ, વચનો તથા કાર્ય”.

૨. વેસ્ત: “ખડો રેહતો”.

૩. સરખાવો ફાસી^૧ ઝન્દહુ, “ભયંકર”, “હૂણ”; વેસ્ત એને ઝંગ વાંચે છે, અવસ્તા ઝંગ્ર, “પગ”; અસલ નકલમાં ઝ-ઝંગ છે, “ચોપગ”.

૪. વાંચો: અન-અવર-ગીરીહુ, અવ૦ અવ્ર અને ગધર્થ; સરખાવો ફાસી^૧ અ અથ્ર ગિરિકૃત, “વાદલાંવાલું”; એ ઉપરથી આખા શબ્દનો અર્થ “વાદલાં વગરનું”.

૫. ફેહી-ખૂત વ અધખી-ખૂત, સરખાવો અવ૦ છુધતિ, “મુતિ”; અસલ અર્થ “અતીખ્યતાની મુતિ અને બદીની મુતિ.” વેસ્ત: “પુષકલતા અને તંગી”.

૬. નિઝારીહુસ્તન, સરખાવો અવ૦ ઝર, “ખુદું થવું”; ફાસી^૧ નિઝાર, “ફૂલું”, “ફૂકાલીયું”.

૭. પતમાન, ફાસી^૧ પએમાન; એટલે, “શાંતીનો વધારો.”

૮. રામીહુસ્તન, “મોજ લેવી”; કદાચ “અન-આર્થ દેશોને ભલી મીત્રાચારીને મોજ”.

૯. મેહુ-વક્ષિશ્નીહુ, અસલ અર્થ, “(વીઘામાં) પુષકલ વધ”.

૧૦. મઝૂનીહુ ધ ચારાન, જુવો અવ૦ મઝેન (મઝ, “ખુલાઈ”) “મોટાઈ”, અને ફાસી^૧ ચાર જે લા-ચારમાં આવે છે.

૧૧. માર-જન, સરખાવો અવ૦ અશ્ત્રાંમ-મધરીમ, “ગુનેહગારોને શીક્ષા કરવાનું હથીયાર”. હોશેદરે પોતાનાં દીનીક હથીયારોથી ગુનાહ અને બદીને ફૂનીઆં-માંથી મારી કાઢીયાં.

(૨-૩) તેજ હજારની પાંચમી સદીમાં સાત સાલના મહરકૂષ (નામના) જાદુગરનું^૧ જાહેર થવું (હતું); તે જાણવાજોગ^૨ સાલમાં આ સઘલાં કેશવરો જે સાત છે તેમાં મહરકૂષના શયાલાતું આવવું અને નઝદીક

૧. અવ૦ મહરકૂષ (જુલો વેસ્તરગાદનાં છુટાં મલેલાં અવસ્તાના લખાણોનો સંગ્રહ. ૮, ફકરો ૨). પહલવી મરકૂસ શબ્દ નીચલાં લખાણોમાં મળે છે:-વંદીદાદનો પહલવી તરજુમો, ફગર્દ ૨, ફકરા ૨૨ વગેરે; મીનો ખેરદ, ખાખ ૨૭, ફકરા ૨૪ થી ૩૩; દાદીસ્તાન-ઇ-દીની, ખાખ ૩૭, ફકરા ૯૪ થી ૯૬; અને એ ઉપરાંત અવાર-નવાર દીનકર્દમાં મળે છે. મોટી ખુનદહિસ્તમાં તેને માટેનું લખાણ આ પ્રમાણે છે:-

અમત હુઝારગ ઇ અઉષીદર રોએષા ચેહુવૂનેદ, મરકૂસ સીજ-ચીહરીહ મિન તઓખમગ ઇ તુર-ઇ-આતુગરએષ, ઇ ખુનીહ ઇ ઝરતુહશ્ચ ચેહુવૂનેત, ઝોલ પએદાગીહ ચેહુમતૂનેદ; પવન યાતુગ દએન-ઇહુ વ પરીગ-કામગીહ સહમગૂન મત્રા, ઇ મરકૂસાન કરીતૂનેદ, વખીદુનેદ; ઝ-શનત પવન ઝિમિસ્તાન ઝક ઈ સદ, વ પવન હુમીન ઝક ઈ ગમ, લેવતા અમર વકૂ વ તકર્ગ દહિશનીહ અવસા-ઈનીદાર; આનગુન હુમાગ મફ્માન અચારગ આતાશ અવિસાએનેદ; વ આખર લખચાર આરાયિસ્નીહ ઇ મફ્મ વ ગએરુષેનેદ મીન વર-ઇ-યિમ-કર્દ ચેહુવૂનેદ, દેના કારરાએ પવન નીહુફતગીહ કર્દ યેગવિમૂનેદ. અર્થ:-“જ્યારે હોશદરના હજારનો છેડો આવે છે, ત્યારે ઝરતુક્ષત્રના ખુની તુર બરાદરગ-રએષનાં કુટુંબનો (નખીરો), મરકૂના દેખાવવાજો (નાશકરી) મરકૂસ દેખાવ દેશે; જાદુગરોની દીનથી અને ખુતપરસ્તીથી તે સખત વરસાદ વરસાવશે, જેને તેઓ મહરકૂસાનના નામથી ઝોલખે છે; ત્રણ સાલ લગી બરફ અને અંધાયલા વરસાદના ચાલુ પડવા સાથના થંડા શયાલાઓ તથા તપતા ઉનાલાઓથી તે પાયમાલી કરનારો થશે; આ પ્રમાણે તમામ માણસો ગરમીના તપોટાથી લાઇલાજ મરણ પામશે, અને આખરે માણસજાત તથા ગાય ઠોરનું ફરીને સમારવું વરે જમ કરદ થી થશે; આ સખખ સર તેને એક છુપી (જમીનની સપાટી હેઠલની) જગયાએ બાંધવામાં આવ્યો છે.”

પહલવી મરકૂસાનને ખાલદી મલકોસ, “પાનખર રતુનો વરસાદ” ઉપરથી નામ સાધીત વીશેષણ તરીકે આવેલો ધારવામાં આવ્યો છે, અને સેમીતીક લોકોની જગરેલની દંતકથા સાથ ઇરાની લોકોની શીયાલાથી દુનીઆ નાશ પામવાની કથાની સરખામણી કરવાની કોશેશ કરવામાં આવી છે. આ વીચાર સામને મોસીઓ હાલેવી તરફથી એ વાંધા ઉઠાડવામાં આવ્યા છે: એક આ કે, “મલકોસ” એ મૂલેજ હીચુ શબ્દ છે, અને એરેમેક નથી; અને ખીજે આ જે, “મલકોસ” નામથી જણાયલો વરસાદ ફાયદાકારીક છે અને તે રતુની પછવાડે પડે છે; જે દિયામાં એ વરસાદ આવતો જાહેર કીધો છે તેમાં કીરતારનો આભાર માનવામાં આવ્યો છે કે તેને એ વરસાદ પેદા કીધો. એ વરસાદને જગરેલ સાથ સીધો યા આડકતરો સંબંધ નથી. વલી સર્વથી મોટો વાંધો તો આ છે કે ઇરાની કથામાંતો મહરકૂસ એક આદમી યા જાદુગરનું નામ છે જે ત્રાસદાયક શયાલાઓમાં કરાં તથા બરફ વરસાવે છે.

૨. અએન શનત ઝક ઇ સૂખ (સૂખ એટલે “જાણીતું”, અવ૦ સૂ, “સાંભલવું”)

પોહ્યવું, ત્રણ શયાલામાં અને તે ચોથામાં, મહરકૂષ જાદુગરના^૧ પેલા શયાલાઓની સખતીથી^૨, માણસ જાત તથા ગાય ઢોરોનું^૩ મોટે ભાગે મારીઆ જવું^૪; અને લલા યજ્ઞોની^૫ ધરક્રતથી તે ચોથા શયાલામાં મહરકૂષની મરદ^૬ ઓલાદનું^૭ મરણ પામવું^૮ (હતું.) (૪) જમશેદના વરનું^૯ ઉંઘડવું^{૧૦}, તેમાંથી^{૧૧} માણસ જાત તથા ગાય ઢોર (જાનવરો)નું ખાહર આવવું^{૧૨}, અને (એથી કરીને) માણસ જાત તથા ગોસપંદોનું^{૧૩} ઘણીજ સરસ રીતે^{૧૪} તેઓ-માંથી^{૧૫} તમામ^{૧૬} સજીવન^{૧૭} થવું.

૧. અત્રે યાતૂગ-ઈની વટી યાતૂગીહુ વપડાયો છે. અસલ નકલ પ્રમાણે વાંચીએ તો તરજીમો આ પ્રમાણે થાય: “મહરકૂસની જાદુગરી (માંથી નીપજતાંપરીણામ)નું.”

૨. શક્રક્રતીહુ. ૩. અવિસાધશન.

૪. દહુમાન આક્રીનનો એ ઓલેઓલ તરજીમો છે. “દહુમાન આક્રીન વલી એક ક્ષયદેમંદ લણુતરનું” નામ છે, જે ખીજી રીતે આક્રીને અમશારપંદને નામેખી ઓલખાય છે.”

૫. એને ગૂશન ખી લખવામાં આવે છે, અવં વશન^૧ (“નર પ્રાણી”), ધાતુ વરેશનો એ ઘણો ખરો પહલવી તરજીમો છે.

૬. વાંચો: ઝાગાન, સરખાવો ફાસી^૧, ઝાગ ઉ ઝીક, “છોકરાં બચ્યાં” અસલ નકલ પ્રમાણે એને ઝાધશન, “જનમ” ખી વાચી શકાય; પહલવી ઝાદન; અવં જન, “જનમ” આપવો.

૭. અવસ્તા વંદોદાદ ફરગદ^૧ ખીજી, ફકરા ૨૫ થી ૪૨ માં એ વરને માટે લખાનથી બ્યાન આપીઉં છે તે વાંચો. એ લખાનમાં અહુરમઝદ યિમ (જમશેદ) ને એક “વર” બતાવવા કાળે નીચે મુજબ હુકમ કરે છે:—“આઅત તેમ વરેમ કેરેનવ, ચરેતુ-દ્રાજો કેમ-ચિત પઘતિ ચથુશનાંમ, હુથ તઓખમ ઉપ-ખર પસ્વાંમચ, સ્તઓરનાંચ, મપ્યાનાંમચ, સૂનાંમચ, વયાંમચ, આથાંમચ સુપ્રાંમ સઓચેનતાંમ. આઅત તેમ વરેમ કેરેનવ ચરેતુ-દ્રાજો કેમ-ચિત પઘતિ ચથુષનાંમ, નરાંમ અઘવિ-ક્ષોઘથને; ચરેતુ-દ્રાજો કેમ-ચિત પઘતિ ચથુષનાંમ, ગવાંમ ગાવયનાંમ.....” અહુરમઝદ જમશેદને એક સાવંત્રી જગતની મુસીબત જે લવીખ્યમાં બનવાની છે તેને માટે સાવચેત કરે છે, કે જે મુસીબત માણસોના પછાત ભાગને આ દુનીઆમાંથી સાફ કરી નાખશે. એટલા માટે માણસો, જાનવરો, ઉરવરો વગેરે જેઓ સખત શયાલાઓથી નાશ પામશે તેઓની જગ્યા રાખવા લલી પેદાયશના ચુટી કાઢેલા નમુનાઓ રાખવા કાળે આસરા તરીકે એક વર આંધવાને જમશેદને હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.

૮. અખૂમખિશન; પહલવી ખૂમખિશન, “એક ધરણીમાં (ખૂમખ) ભરવું અથવા સંતાડવું.”

૯. એટલે જે, તે વરમાંથી. ૧૦. અવીરતર.

૧૧. મિન ઓલા-શાન ચેહુવૂન્તન. ૧૨. પૂરી, પૂરીગની વટી.

૧૩. રૂખિશનીહુ, “પંથરાવવું,” “ફેલાવવું,” “આગલ વધવું.”

(૫) એ શયાલાઓ પછી ગોસપંદોના દુધ આળે^૧ પુપકલ અને પુરતો વધારો^૨, અને (તે) દુધમાંથી માણસને મોટા જથ્થામાં ખોરાકનું પોંડવવું^૩, અને ગોસપંદોના તનમાં દરદતું^૪ નહી થવું^૫, દુનીઆનું ભરપુર થવું અને ફરાખી^૬, અને એક થઈ ગયલી^૭ માણસ જાતની કીતી^૮, તથા સખાવતનું બુલંદ (રખા) વધવું (હતું). (૬) અને માણસ જાતમાં તંગીનું ઘટવું (નિઝારીહ) (હતું), જે પ્રમાણે દીન જાહેર કરે છે, કે:—આ પ્રમાણે, વહી, અએ ઝર-થુશ્ર! તે (માણસ), જે પોતાની ભેટોને કબુલ રાખનાર^૯ (છે) તેના કરતાં બેકે (અમત) વધારે કમનસીબ^{૧૦} હોય, તોપણ તે બખશીશના કરનાર જેવો છે કે જે, હાદમંદ દુનીઆમાં, પોતાની ભેટોથી (ખરા) સખાવતમાં આટલો આગલ (છે); તે (પુરૂષ)ને યાદ કરવામાં આવે છે.”^{૧૧}

(૭) અને આ પણ, તે (દીન) જાહેર કરે છે, કે:—“જ્યારે તે શયાલો ખતમ થશે,^{૧૨} જેને માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે તે ભારે ઝાંકલથી ભરપુર^{૧૩} થશે અને નાશકારક^{૧૪} (નીવડશે), ત્યારે આમતેમ ભટકતાં^{૧૫} અને કાળા રંગના વેહશી જાનવરો^{૧૬} માઝદયસ્નો તરફ આગલ વધશે, અને તેઓ એમ ખયાલ

૧. મદમ ઝક ઇ.

૨. કબહ વ રખા અવજૂન; વેસ્ત: “પુપકલ અને મોટો વધારો.”

૩. જુવો અવ૦ શ્રા, સૌં ત્રા “ઉછરવું,” “પોષણ કરવું.”

૪. ખૂબિનગીહ, સરખાવો ફાસીં ખૂચીદન, “વીલાપ કરવો.”

૫. કમ; “થોડું,” “ઓછું.”

૬. ફાખૂઇહ, જુવો ફાસીં ફરાખ, “ખોહલું,” “પુપકલ.”

૭. હમખાજહગ, સરખાવો ફાસીં હમ-ખાજ, “સાથી;” અસલ અર્થ “માણસ જાતનો જોથીઓ.”

૮. ખનીદીહ, અવ૦ ખન. “પ્રકાશવું.” ૯. પતીરફતારતર.

૧૦. ફશત વખત-તરની વટી ફશ-વખતર, ફાસીં ખદ-ખખત-તર.

૧૧. ઝક પયન મીનિશન કતૂનેદ, અસલ અર્થ, “તે મન યા વીચારમાં રહે છે.”

અસલ નકલ પ્રમાણે ઝક પયન માનિશન કતૂનેદ, “તે મકાનમાં રહે છે.”

૧૨. સચેદ, અવ૦ સચ, “જવું,” “ગુજર પામવું.”

૧૩. વસ-તકર્ગ, “ઘણાં ઝાંકલવાલું,” “ટીપાતાં ખરફથી ભરપૂર;” સરખાવો વંદીદાદ, ફગદ^૨, ફકરા ૨૨ તો પહલવી તરજુમો: મદમ ઝોલ અહૂ ઈ અસ્તાઓમંદ ઝક ઈ સરીતર ઝિમિસ્તાન ચેહમતૂનેદ, મૂન મિન ઝક સ્તહમગીહ ઝીઅશ વસ-તકર્ગ મૂતગ ઝિમિસ્તાન, એનો અસલ અવસ્તા વાકય આ પ્રમાણે છે:—આવ અહૂમ અસ્તવન્તેમ અધેમ એમો જંઘહેન્તુ, યહમત હય સ્તઓ ઝૂરો ઝયાઓ.

૧૪. મરેચ્ચીનીદાર, “નાશ કરનાર,” અવ૦ ઝૂરો. ૧૫. ફાખૂ-રફતાર.

૧૬. દહાન વાંચવો વધુ દરોઅસત દીસે છે; સરખાવો ફાસીં દદ.

કરશે કે હવે પછીથી માઝદયસ્નો હમને વધુ વાર ધીકકારશે નહી, (પણ) એક કે જે તેઓનું પોતાનું ફરજદ^૧ (છે) તેની માફક, એક બેટા માફક, માઝદયસ્નો આ પ્રમાણે ગોસપ^૨ હોને ઉછરશે^૩ કે જેઓ ઘણા (ખોરાક) આપનાર અથવા ઉપયોગી, (તથા) ધીકારથી રહીત પચાર સહીત^૪ છે.

(૮) “તે પછી, (બેહેસ્તના) સર્વથી ખુલદ ભાગમાંથી, અરદીબેહસ્ત (અમશાસ્પદ) માઝદયસ્નોને મોટે સાદે ઓલાવશે^૫ અને (તેઓને) આ પ્રમાણે કહેશે^૬ :—‘તમો માઝદયસ્નો (અહુરમઝદને પુજનારા) છો^૭; (તમારામાંનો) કોઈ જેમ ગોસપ^૮ હોને અગાઉ જબે કરતો હતો તેમ હવે કરશે નહી. (૯) થઝદોને સારી ભેટો અરપન કરવા તમારે સલાહ આપવી જોઈએ^૯, તે પુરૂષને માટે તમારે કીર્તિની સલાહ આપવી જોઈ; ‘ તમો માઝદયસ્નો થઈ^{૧૦} ગોસપ^{૧૧} હોને જબે કરો છો? (અને) જેઓથી તમને ફાયદો થાય છે^{૧૨} તેઓને તમો કાપો છો? (અને) તે^{૧૩} તમને આ પ્રમાણે કહેશે [યાને કે, તમારી મદદને લીધે તે તમને આ પ્રમાણે કહેશે]:—‘તમો માઝદયસ્નો છો, તમારા (તનની) સુખાકારી માટે મને તમો (માત્ર) તેજ (વખત) અગાઉ ખાશો, કે જ્યારે^{૧૪} મને દેહકાઓ અને લોહીઆર ગીલોરીઓ^{૧૫} ખાશે.’^{૧૬} (૧૦)

૧. ઝાક, જુવો ફાસી ઝાક. ૨. મદમ દેથૂનદ.

૩. હૂ-દાગ, એટલે દુધ વીગેરે જેવી દુનીઆને ફાયદો આપનારી ચીજને પુષકલ પેદા કરનાર.

૪. અક્રીનીહુ ઝંશારમ, “કીનાના સેજ પણ અંશ વીનાનો પ્યાર,” સરખાવો અવ૦ કએના અને ઝએાશ.

૫-૫. મદમ ખરા કરીતૂનેદ વ અએફૂન ચેમલેલૂનેદ.

૬. વેસ્ત: “તમો અહુરમઝદની પરસ્તેશ માટે છો.”

૭. વાંચો: વહુ-દહિરન પવન ચેઝત. અસલ નકલ પ્રમાણે વદિરન પવન ચેઝત, “થઝદો માટે વધારો.” વેસ્ત: વદિરન પવન દાત, “ભેટોમાં વધારો.”

૮. સરખાવો અવ૦ અહુમાઈ તન્વો વઝદવરે, “તેનાં તનને માટે કિર્તિ યા પ્રકાશ;” અવ૦ ધાતુ વંઘહ, સૌં વસ, “પ્રકાશવું.”

૯. માઝદયસ્ન હવા-ઇતની વટી માઝદયસ્ન-ઇત.

૧૦. ઝક, મિન ઓલા-શાન ઓલ લકૂમ અધયચારીનીદ.

૧૧. એટલે જે, સધલાં ઢોરોની જાત.

૧૨. યાને કે, જેહરી સર્પો મને ખાવાનું શરૂ કરે તે અગાઉ.

૧૩. ગઝ વ ખૂન-કખા, “વીછુ તથા લોહીયાર ગીલોરીઓ;” સરખાવો. અવ૦ વઝગ, અને કહુપુ, ફાસી ગઝ અને કખૂ.

૧૪. જુવો અવ૦ ગંઘ, સૌં ઘસ, “ખાવું;” પોતાના હજારની પાંચમી સદી પછી હોશેદર દુનીઆને નવી કરવાને શરૂ કરશે, જ્યારે ઢોરોનું માણસોથી જબે થવું અટકશે, તથા ઢોરો પોતાને ખુદરતી મોતે મરશે, અને તેઓના મુરદાં માણસો ખાશે નહી, પણ પૃથ્વી ઉપરના જેહરી સર્પો તેઓનો ભક્ષ કરશે.

તમે (માઝહ્યસ્નો તરીકે) ભક્તી ભેટો આપવાની સલાહ આપો છે, (તનને માટે) સુખાકારીની સલાહ આપો છે અને માઝહ્યસ્નોનો તો ગોસપંદોને જબે કરે છે, અને તેઓમાંના જેઓથી તમને ક્ષયદો હાંસલ થાય છે તેઓને પણ તેઓ કાપે છે; તમે માઝહ્યસ્નો છે, (તમારા તનની) સુખાકારી માટે મને તમે (માત્ર) તેજ (વખત અગાઉ) ખાશો કે જ્યારે મને દેડકાઓ અને લોહીઆર ગીલોરીઓ ખાશે.”

(૧૧) માઝહ્યસ્નો ખુશીથી^૧ ઢારોને કાપે છે, અને માઝહ્યસ્નો ખુશીથી ઢારોને જબે કરાવે છે^૨, અને જ્યારે તેઓ^૩ (તેમને) જબે કરે છે ત્યારે તે ઢારો (પોતાની હાલત ઉપર) સંતોશથી (રહે છે)^૪; અને માઝહ્યસ્નો વગર આંચકીએ ગોસપંદોને ભક્ષ કરે છે, અને જ્યારે તેઓ તેમને ભક્ષ કરે છે ત્યારે ઢારો સંતોશથી (રહે છે.) (૧૨) અને ત્યાર પછી જ્યારે ભલા યઝદો (ઇનસાફ માટે) ઉભા રહે છે^૫, ત્યારે, જબે કરનારા અને જેથી કાંઈ તેઓએ જબે કરીયું હોય તે, તથા ખાતકીઓ અને જેથી કાંઈ તેઓએ કાપીયું હોય તે, તથા ભક્ષ કરનારા અને જેથી કાંઈનો^૬ તેઓએ ભક્ષ કરીઓ હોય તે સઘલાંનો (તેઓથી) સામતો ઇનસાફ^૭ કરવામાં આવે છે.”

(૧૩) અને આ પણ તે જાહેર કરે છે, કે:—“તે સદી જે પાંચમી (છ) તેનો છેડો આવશે, ત્યારે માઝહ્યસ્નોના ધર્મને માટે, ખીજા હબરામાં, જેઓ ધરતી ઉપર તે વેલા જીવતા^૮ હશે તેઓમાંના સઘલા, દુબ્દ^૯ તેમજ અશો બનેમાંથી, ઇરાન દેશના બે ત્રતીઆંશ લાગ^{૧૦} જેટલા અષો થશે, અને એક ત્રતીઆંશ લાગ જેટલા દુબ્દ રહેશે, અને તે પ્રમાણે તુરાનીઓ પણ જેઓ ઇરાનની આસપાસ (છે), અને ઇરાનની આસપાસના જે લોકો ઇરાનનીઓ નથી તેઓ પણ રહેશે^{૧૧}; (જેઓ) હાદમંદ દુનીઆમાં

૧. ખૂસંદીહા.

૨. ખૂરીનેન્દ, અવ૦ ખર “કાપવું,” “નાકું પાડવું;” ફાસી ખૂરીદન.

૩. એટલે, મઝહ્યસ્નીઓ. ૪. ખૂસંદ.

૫. ચેહુવંદ. ૬. મૂન-ચેશ, “કંઈપણ ચીજ.”

૭. પાર્થીદ, જુલો ફાસી પાર્થીદન, “તપાસવું,” અથવા પાય, “પદવી,” “પગથીઉ.” વસ્ત: “(તેઓથી) તપાસવામાં આવે છે.” ૮. ખરા સચેદ.

૯. વાંચો: અહૂઇગ; અહૂઇ જે અસલ નકલમાં છે તે કદાચ અહૂ ઇ અસ્તાઓમન્દની વડી હોય.

૧૦. એને દ્રવન્દાંનીચ વાંચવો વધુ દરોખસ્ત દીસે છે.

૧૧. સરખાવો અવ૦ દ્ર-શિથ. ૧૨. એટલે જે, તેઓ હાલ છે તેમ તેઓ રહેશે.

(હસ્તી લોગવશે) તેઓના રેહઠાણોમાં અત્રે^૧ જે વધારે^૨ (છે તે) હાલનીજ પેઠેજ એક સરખો રેહશે.”

(૧૪) અને આ પણ તે^૩ જાહેર કરે છે, કે:—“તે હજારો કે જે માઝદયસ્નોની દીનને માટે પેહલો છે તેનો છેડો આ છે, ત્યારે (તેની) પહેલી સદીની અખેરીએ^૪ શું સરજેલું છે^૫ ? (૧૫) તે ઉપરથી અહુરમઝદે કહ્યું કે:—‘ખોરશેદ ઠંકાઈ જશે^૬, (૧૬) અને ખીજ અને ત્રીજ અને ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી, સાતમી અને આંધમી, નવમી તથા દસમી સદીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૭) તે ઉપરથી અહુરમઝદે જવાબ આપીઓ કે:—‘ખોરશેદ ઠંકાઈ જશે.’

(૧૮) જે વેલા દસમી સદીના (છેલ્લાં) ત્રીસ સાલ^૭ બાકી રહે છે, ત્યારે એક કુમારીકા^૮ જેનું (નામ) શપીરઅબુ (છે), યાને કે, તે (કે જે) લલા હુશેદર માહુની માતા (છે), તં પાણી તરફ આગલ ચાલે છે વોહુ-ક્ર્યાનનો ખેટો વોહુ-રઓચ,^૯ જેનો ઇસદવાસતરનાં કુટુંબ^{૧૦} સાથે સંબંધ

૧. આ દુનીઆમાં. ૨. મસ-અવજૂનીગીહ.

૩. દીન. ૪. આખર, એટલે જે, “(પહેલી સદી) પછી.”

૫. જીવો દીના-ઇ-મઇતુગ-ઇ-ખત્ર, આખ ૨૭, ક્રકરો ૧૦:— પવન ખરીહ વ ઝિમાનગ વ વચેર ઇ ખરીન સાતૂનેદ. પહેલવીમાં ખરીન નો અર્થ “ખુદા,” “નસીબ,” “સરજત,” “ખુલંદ,” થાય છે.

૬. મદમ નિહૂરખેદ, આ અસલના દસતુર સાહેબોતું વાંચન છે; જખાં-સનાશીને આધારે હાલ એને નિ-ખૂમ્ખીત વાંચવામાં આવે છે, અવ૦ ખૂમ્ખ, “અરણી.” પોલ હોર્ન એને નિહોરખીદન અથવા નૂહૂરખીદન વાંચી, નિહૂકતનમાંથી નીકલેલો ધારે છે.

૭. અસલ અર્થ “ત્રીસ શીયાલા.”

૮. અ-રાન્દગ, “રહ્યું હશે” ની વટી અ-રાનગ આવેલો છે; વેસ્ત “પસાર નહી થઇ ગયલાં”. સરખાવો ફાસી રોઝ રાન્દન, “દીવસ પસાર કરવા.”

૯. એ કુમારીકા અત્રે જણાવેલી અવસ્તામાં જણાવેલી વંઘહુ-ક્રેદ્રી છે, જેનાં નામનો પહેલવીમાં શપીર-અબુ તરજીમો કીધો છે, ફાસીમાં તેણીને વેહુ-પદ અથવા વેહુ-ખદ નામ આપવામાં આવ્યું છે. એ અવસતા નામનો અસલ અર્થ “સારાં માખાપની” થાય છે. એમાં ક્રેદ્રી શબ્દ પતર, પિતર, “પીતા”ની નારી જતી છે. શપીર-અબુનો અસલ અર્થ “એક લલા પીતાવાલી”. વંઘહુ-ક્રેદ્રી તે ઉદ્યત-નેમઘહ (પહેલવી અઉશીદર-માહુ)ની માતાનું નામ છે, જે લવીખ્યનો ત્રણ પેગમખરો જેઓ દુનીઆને નવી કરવા જનમશે તેઓમાંનો એક છે. (જીવો ક્રવરદીન યસ્ત, § ૧૪૨.)

૧૦. વોહુ-રઓચો ઇ ક્રહાનીઆન, જેને ક્રવરદીન યસ્ત, ક્રકરા ૯૭ માં ક્ર્યાનના ખેટો વોહુ-રઓચહુ તરીકે જણાવવામાં આવ્યો છે. ક્ર્યાનને જે ખીજ ખેટો પણ હતા, જેઓના નામો અશો-રઓચ તથા વરેરમો-રઓચ છે. ચોઇશ્ત (ગોશ્ત ક્ર્યાન) પણ તેજ કુટુંબનો હતો. એઓ દીનના પેહલા શીખવનારાઓમાંન. હોય એમ લાગે છે. ૧૧. વાંચો: ઇ ખએન દદગ.

છે, જે (ઇસદવાસતર) અરથુસ્ત્રનો એટો (છે), અને જે (પેગામખર સાહેબની ખાયડી) અઉર્વિજથી^૧ ઉતરી આવેલો છે તેનેથી તેણીની ઝોલાહ ઉતરી આવી છે^૨ (૧૯) ત્યાર પછી તે પાણીમાં તેણી બેસે છે અને તે^૩ પીએ છે; તેણી (પાતાના) તનમાં^૪ પેલું ઉંચ (મદમ) ખીજ સારી પેઠે ગ્રહણ કરે છે જે હુવોવીને^૫ માટેના તેના છેલ્લાં ખીજ, જે પવીત્ર અરથુસ્ત્ર બાહર કાઢી નાખે તેમાતું ખીજું છે^૬; અને તે (ખીજ તેના)માં^૭ તે એટો પેદા કરે છે જેનું નામ વક્ષીનીદાર ધનિયા-યિસ્ન (અહુરમઝદની “આરાધનાનો ખીલવનાર”) છે, [યાને કે, (ખોદા માટે) ભેટો^૮ (ત્યારે) વધે છે]. (૨૦) જે કે તે ૧૫ વર્ષની ઉમરની છે,

૧. અરથુસ્ત્રને તણુ ખાયડીઓ હતી, જેઓના નામો, ઉર્વિજ, અર્નિજ અને હુવોવિ હતાં; એમાંની પેહલી તથા છેલ્લી પાદશાહુ ઝન હતી, અને ખીજ ચકર ઝન હતી. ઉર્વિજ, જે એક પાદશાહુ ઝન હતી તેનેથી ઇસદ વાસતર જનમીઓ હતો. એ તણુ ભવીખ્યનાં પેગામખરનાં ચમતકારીક જનમો વીશે પહલવી ખૂન્દહિસ્ન મોટી આવૃત્તિ)માં ખાખ ડર, ફકરા ૮ માં નીચલું લખાણ મલે છે:—અદીન ૩ ખરા (ખેટાઓ) અરતૂહશ્ત્ર, ચીગૂન અઉશીદર, અઉશીદર-માહુ વ સઓગશા-નસ, મિન હુવોવી ચેહુવૂન્ત; ચીગૂન ચેમલેલૂનેદ અધઘ: “અરતૂહશ્ત્ર ૩ યાવર ઝોલ નઝદીગીહુ હુવાવી નીશા હુમાધ વઝલૂન્ત, કોલા યાવર ઝક તઓખમ ઝોલ ઝિમીગ વઝલૂન્ત; નધર્યોસિંગ ચેઝત રૂશનીહુ વ ઝૂર ઇ ઝક તઓખમ મેકખલૂન્ત, વ પવન નિગાસ દારિશનીહુ ઝોલ અનાહીત ચેઝત અવિસ્પાદ્; અવગામ નકૂશા ઝોલ માતર ગુમીજેન્દ; ડલ્ડલ્ડલ્ડ ક્રવાહુર ઇ યશરોખાન પવન પાનગીહુ ગૂમાદ્ ચેગવીમૂન્દ (જુવો ઈ. B. E., પુસતક પ મું, સફે ૧૪૪), સરખાવો દીનકર્દ, પુસતક આહમું, ખાખ ૧૪ મો, ફકરો ૧૩ વીગેરે).

૨. ક્રાજ-તઓખમગ, “આગલ થઈ ગયલું વંશ”.

૩. એટલે જે, કાંસવ સરોવરના પાણીને.

૪. મદમ લાલા પર-તણુ મૂન ચેહુવૂન્ત; સરખાવો અવ૦ પર, “ભરપૂર” તથા તણુ; પર-તન, “હમેલદાર”. અથવા ઝક શુસ્ત્ર (જુવો અવ૦ હુદ્ર) મદમ લાલા ક્રવદ્, “(અરથુસ્ત્રના) જીલંદ ફરોહરને લગતાં પેલાં ઉંચ ખીજો તેણી પીએ છે.” વેસ્ત પ્રમાણે: ઝોલા ઝક શુસ્ત્ર મદમ લાલા ક્રૂખત. “તેણી તે તોખમો બહુજ પ્રકાશાવે છે.”

૫. અશ ઝોલ હુવાવ ખૂન; અત્રે હુવોવી એ અરથુસ્ત્રની પાદશાહુ-ઝન (હકદાર ખાયડી)નું નામ છે. વેસ્ત: અશ ઝોલ અવો ખૂન ઝક ક્રાજ શેદગૂનાં, “(તે) અસલ નાંખતો હતો.”

૬. અત્રે ક્રાજ શેદકૂનેદની વટી ક્રાજ શેદકૂનાં આવ્યો છે.

૭. ખએન ચેહુખૂનેદ, અત્રે આ સઘલાં દીનને લગતાં લખાણો તથા આગાહી-ઓમાં ભવીખ્ય કાલની વટી ઈતિહાસીક વર્તમાન વાપડીઓ છે.

૮. રાદીહુ; એની સાથે અવસ્તા રાધતિ શબ્દનો અર્થ સરખાવો.

તોપણ આદમી જાત સાથ તે કન્યાએ તે વખત અગાઉ સોળત કીધી નથી^૧; તે વખત પછી પણ, જ્યારે તેણીને હમેલ રહે છે^૨ ત્યારથી તે તેણી જન્મ આપે છે ત્યાર પછી પણ^૩ (તેણી તેમ કરતી નથી).

(૨૧) “જ્યારે તે પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો થાય છે, ત્યારે વીસ દીવસ તથા રાતની દરાજી સુધી ગગનનાં^૪ મધ્ય ભાગમાં ખોરશેદ સઘલાં કેશવરો (ખંડો) જે સાત છે તે ઉપર પોતાની બલતી રોશની નાખતો સ્તંભ ખડો રહે છે.^૫”

(૨૨) આજ^૬ પ્રમાણે વલી જેઓ આ ઉંચી દીન ઉપર ધ્યાન પુગા-ડવાએ કરી જાણીતા થયલા છે તેઓનું જાહેર થવું છે^૭ [યાને કે, (હોકોએ) જાણવું જોઈએ કે (તેઓ માટે) એક હબરો સરજેલો છે^૮]; આજ પ્રમાણે, વલી, તેઓ^૯ જેઓને માટે (છે), ત્યારે (હોકોએ) જાણવું જોઈએ કે એ એક જુદી ચીજ છે^{૧૦}.

(૨૩) “જ્યારે^{૧૧} તે પુરૂષ ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો થાય છે, ત્યારે અમ-શાસ્પંદે સાથે^{૧૨} મીજલસમાં ખેસે છે, જે ભલી પાદશાહીવાલા ખરા ઉદાર^{૧૩} છે; ખીજો દીવસ^{૧૪}, જે એક પ્રકાશીત દાહડો છે, તેમાં જાહેર છે કે જાણે^{૧૫} તેનોમંદ દુનીઆ ગુચવાડાથી રહીત^{૧૬} અને કીક તથા કરપનની^{૧૭} (હાજરી) વીનાની છે [યાને કે, યજ્ઞદાનને^{૧૮} લગતી ચીજો તરફ આંધલા તથા

૧. વાંચો : લેવતા ગબરાઆન ખરા વિપયીદ; સરખાવો અવ૦ ધાતુ વિપ.

૨. આપૂસ્તન; સરખાવો અવ૦ આપુશ્ર, અપુશ્રો-જન; ફાસી^૧ આખસ્તન “હમેલદાર.” ૩. પીશ મિન ઝક વદ અમત ઝક લાલા ઝરખૂનેદ.

૪. પવન ખાલેસ્ત ઇ ઝક આસીમાન, ખાલેખોલ તરજુમો, “આસમાનના સર્વથી ઉંચાં ભાગમાં;” અવ૦ ખરેઝીશત, તથા આસમાન. ૫. ખરા પેગામખરોતું જાહેર

૬. દીનમાં આગમજથી જાહેર થયલા ભવીખ્યના ત્રણ પેગામખરોતું જાહેર થવું અને જન્મમવું.

૭. અત્રે, ફકરા ૨૨ માં, વેસ્તનો તરજુમો તદન જુદોજ છે.

૮. હુઝનઝોગ-ઝિમ ખરીન. ૯. ભવીખ્યના પેગામખરો.

૧૦. એટલે કે, તેઓનો જન્મ જે એક જુદીજ ચીજ છે, (યાને ખીજ શબ્દોમાં) જે એક ચમતકારીક ખનાવ છે.

૧૧. અત્રે “આ પણ તે (દીન) કહે છે કે :-” લખવામાં આવ્યું નથી.

૧૨. હમ પૂર્સેદ. ૧૩. હૂ-દાગાન. ૧૪. ફદાગ ખએન યોમ.

૧૫. પએદાગ ખરા અમતની વડી ખરા પએદાગ અમત.

૧૬. અ-મૂસ્ત, એ કદાય અ-મસ્ત હોય; સરખાવો અવ૦ મરેદ, “દાખવું,” અથવા ફાસી^૧ મૂસ્ત “કંગાલ.”

૧૭. એટલે જે, હમનખરદો, દુશમનો. ૧૮. મનદવમ ઈ યજ્ઞદાન.

બેહરા^૧ (માણસો વીનાની છે), અને સંકટ વીનાની^૨ [યાને કે, યજ્ઞદાનને લગતી ચીજોથી તેને^૩ ચોતાને છુટી કીધી નથી], અને જાંઘગીથી ભરપુર થાય છે^૪ [યાને કે, તે ઉપર વરસાદ વરસતો થાય છે]^૫, અને ધરિાન-વેજ, જ્યાં ભલી દાઘતી નદી (છે), તેમાં ફરીને જુદી જુદી જગ્યાએ પાણી (આવે છે)^૬.

બાબ ૯ મો.

જે મોજેબચ્ચો હોશેદરના હબારાના ખતમ થવા અને હોશેદર માહના આવવા પછીથી, તે હોશદર માહના હબારાના ખતમ થવા તથા સોશીઓ-સના આવવા તુલીક બનીયા હતા (તેનું બયાન) તે જમાનાના જ્ઞાનમાંથી (આ બાબમાં આપવામાં આવ્યું છે.)

(૧) હોશેદર માહના શારીરીક આકારમાં (તેના) જનમ ^૭ વેળાના ચમત-કારો, (તેની) કીર્તિ તથા શબ્દો તથા કાર્યો, વીસ દીવસની દરાજી સુધી આકાશના મધયમાં ખોરશેદનું રેહવું; ^૮ અને ઢોરોમાં સર્વથી મોટા પ્રમાણમાં^૯ દુધનું^{૧૦} આવવું^{૧૦}, જે પ્રમાણે તે (ફકરો)^{૧૧} કહે છે કે એક હબાર આદ મીઓ માટે માત્ર એકજ નાની ગાયને^{૧૨} દોહવામાં આવશે [યાને કે, એક હબાર આસામીઓને (પુરૂં પહે) એટલું દુધ તે આપશે]; અને ભુખ અને તરસની તંગી માટે તે કહે છે કે માત્ર એક પીણામાં^{૧૩} ત્રણ રાત સુધી એક

૧. લા ફૂર વ લા ફૂર, સરખાવો ફાસી^૧ ફૂર તથા ફૂર; અવં કું, કેવીતા અને ફરેન. ૨. અ-નસહોનિશન. ૩. હાદમંદ દુનીયાં યા તનહોમંદ હરતી.

૪. વ પૂર ખયા દાદ યેગવીમૂનેદ; ખોલેખોલ તરજુમો, “અને જાંઘગીઓ મોટી સખીઓમાં યેદા કરવામાં આવે છે.”

૫. વેસ્તનો તરજુમો આ પ્રમાણે છે: “કે તે ખોહલુ થયું છે, અને ધરિાનવેજ જ્યાં ભલી દાઘતિ નદી છે તેમાં જુદી જુદી જગ્યાએ ફરીને મોટું થયું છે.”

૬. જુવો પુસ્તક ૧૩ મું, સફે ૫૮, નોટ ૨.

૭-૭. જુવો બાબ ૮ મો, ફકરો ૨ જે, ફૂતનોટો. ૮. ઓલ અવરતૂમ અવજૂન.

૯. સરખાવો અવં પએમન, પયઘંહ; ફાસી^૧ પીમ.

૧૦. યેહુમતૂનીદન. ૧૧. દીનનો.

૧૨. અએ, સરખાવો અવં અએ (વંદીદાદ, ફરગદ^૧ ૯, ફકરો ૩૭, અએયાઓ), ધાતુ અએ, “અરવુ”; પહલવી શરેહ મુજબ એનો અર્થ “ત્રણ વર્ષની ઉમરની ગાય” થાય છે.

૧૩. વંચો: પયન, અવસતા પિ, “પીવું;” “પોષણુ કરવું”; અથવા પિશન, “ખાણું”, અવં પિથવ.

(શખસ) સંતોશ પામે છે^૧; (અને) જેથી કોઈ એક સીના (છાતી)ના^૨ કદનો માંસનો કડકો ખાય તો તેને માટે તે ત્રણ દીવસ અને રાત્ર સુધી બેઠાએ તે કરતાં પુરતો છે. (૨) યુઠાપાની^૩ નબળાઈનું ઝોછું થવું, અને જીંદગીની લાંબાઈ યા વધારો^૪, ઉમરાવી ખવાસ (અધરીહ) અને શાંતીનું વધવું, તથા દુનીઆમાં સખાવત અને ખુશાલીની સ્થિતિ^૫. (૩) જે પ્રમાણે દીનનો આ (ફકરો) કહે છે, કે: “ તારા છેલ્લા હબરામાં પેહલાં દસ સાલ^૬ ગુજરશે^૭, ત્યારે અહુરમઝદની ભક્તિ કરનારા એક ખીબને^૮ આ પ્રમાણે પુછવાને લલ-આશૈ; ‘ગોસપ’દો કે જેઓ સારી રીતે પેહાયથ આપે છે તેઓને લીધે આપણે આગલ હતા^૯ તેનાં કરતાં શું (હાલ) આપણને આપણે વધારે લાંબો વખત સુધી ટેકવી રાખીએ છીએ^{૧૦}, જેથી આપણને થોડા ખોરાક અને વધારે ઝોછા (કમ) લુગડાંની અગત પડે છે? આ ઠારોને લીધે, આપણે આગલ ખ્યાર (અહુણ કીધો) હતો તેનાં કરતાં શું (હાલ) વધારે સંપૂર્ણતાથી^{૧૧} મેલવ્યો છે? યુઠાપાને લીધે (વાળ જે) આગલ ઉગી ગયા હતા (તેમાંના) કરતાં વાળ જે (હાલ) ઉગ્યા છે તેમાં શું આપણે વધુ ઉદાર (છીએ)? શું આપણી આંધડીઓ તથા છોકરાંઓના વીચાર અને વચનો અને કાર્યો આગલ હતાં તેના કરતાં હાલ વધારે નીરમલ^{૧૨} (છે)? (૪) અને શું એવી પણ એક ચીજ હતી કે જે કોઈ સ્વચ્છ કાર્યોને માટે તૈયાર છે તે (પોતાનાં) બાલકની કેળવણીમાં પછાત

૧. સીર ચેહુવૂનેદ. ૨. સીનગ મસાએ; ફાર્સી સીનહ, “છાતી”.
૩. વાંચો: કમીગીહ ઝરમાનીહ, યોલેબોલ તરબુમો, “યુઠાપાનું ઝોછું થવું”.
૪. વેશીપ, ૫. બુવો અવ૦ વહિશત, “સર્વથી શ્રેષ્ઠ.”
૬. અસલ અર્થ “શયાલા”. ૭. ખરા સચેદ, અવ૦ સચ, “આગલ વધવું”.
૮. અવો હુમપૂસીનેદ, યોલેબોલ તરબુમો, “તેઓને એકમેકને પુછાવવામાં આવશે”. ૧૪ ચીગૂન પાશ ચેહુવૂનેત.
૯. દેર-વરેસ્પતતરની વટી દેર-વરેસ્પતર લખીઓ હોય તેમ વાંચો; સરખાવો અવસ્તા દરેધો-વારેથમન; વારેથમન એટલે “દાલ” યા “બંચાવતું સાંધન”, ધાતુ વર, “બંચાવવું”; એ ઉપરથી એ શબ્દનો અર્થ “લાંબો વખત બંચાવ આપતું” થાય છે; પહલવી વરેસ્પત એટલે “બંચાવનો ધણી.” એ વાક્યનો યોલેબોલ અર્થ આ જે: “આપણે આગલ હતા તેનાં કરતાં જીંદગીને લાંબા વખત સુધી બંચાવના શું વધારે સારા ધણીઓ છીએ”. વેસ્તતું વાંચણ: સર-વસિ ચતર, “વધારે વાળવાળા માથાંના”.
૧૦. ખૂનદગતર, “વધારે સંપૂર્ણ રીતે”.
૧૧. ફરહીહાતરની વટી, અસલ અર્થ, “વીચાર શક્તિ તથા મોટાઈથી ભરપૂર”.
૧૨. અવીઝ-કાર (અવીઝગ-કારની વટી) આરાહહેદ.

પડી ગયો છે^૧, અને (તે માટે તેની) શીક્ષા ઠેડવવામાં આવી છે? શુ' (હાલ) કોઈ (શખસ) એક કરપનને દ્રુજની^૨ પેઠે ગણે છે; (તે કે જે) અષોઈ વગર, અષોઈના કાંઈ પણ પ્યાર વગર (છે), તેને તેની સર્વથી ખુરી મનશકિતને લીધે શુ' કોઈ મારી નાખે છે? (૫) જેમ સાચા સખુન બોલનારા^૩ અસલી અહુરમઝદ પરસ્તો તરફથી સાંભલવામાં આવ્યું હતું^૪ તેમ, શુ' અત્રે આ જગતમાં નઝદીકમાંથી (નઝદ) મરકી દફે^૫ થશે? (૬) અને હવે જ્યારે આપણામાંનો મોટો ભાગ^૬ પણ આ શીક્ષણના^૭ આટલા બધા ટેકો આપનારા^૮ છીએ, ત્યારે શુ' આપણે અષોઈને^૯ સર્વથી વધુ દ્રઢતાથી^{૧૦} તથા સર્વથી વધુ ઉતકથાથી^{૧૧} પવિત્ર રાખીએ છીએ [યાને કે, શુ' આપણે ધાર્મીક અને ખુબીવંત કાર્યો કરીએ છીએ]?

(૭) તે^{૧૨} આ પણ બહુર કરે છે કે જેઓને તેઓ માંચડા^{૧૩} ઉપર ફાંસી ચઢાવી મારી નાખશે તેઓ સીવાય^{૧૪}, તથા જેઓ ખુઢાપાને લીધે મરી જશે તેઓ^{૧૫} સીવાય કોઈ પણ (મા) તે છેલ્લા હબરામાં (આ દુનીઆમાંથી) ગુજર પામશે નહીં (હા). (૮) જ્યારે તેનાં હબરાના ત્રેપણુ વર્ષ ખાકી રહી છે, ત્યારે દુધ અને તરકારીમાં મીઠાશ અને ચરબી એટલાં સંપૂર્ણ^{૧૬} છે કે માણસોને માંશની^{૧૭} કાંઈ પણ જરૂર ન પડવાને લીધે, માંશ ખાવાનું છોડી^{૧૮} દેશે, અને દુધ અને તરકારી તેઓનો ખોરાક થશે. (૯) જ્યારે ત્રણ

૧. સરખાવો અવસ્તા ઉરઝંદ, “ગંદીલાઈ”.

૨. દ્રુજ-આઈનીનગ; અથવા દ્રુજના વર્ગનો.

૩. રાસ્ત ક્રાજ ગુફતારાન. ૪. પવન વસ્તમૂનિશન વસ્તમૂનત.

૫. અ-સીજગીહુ યેહુમતૂનેદ, બોલેબોલ તરજુમે, “મરકી વીનાની હાલત આવી પોંહ્યે છે”.

૬. મરક, “સખીઆમાં”, અવ૦ મેરે, “ગણુવું”; ફાર્સી મર.

૭. દાદિસ્તાન.

૮. મસ-દાસ્તાર, “જેઓએ દીન ટેકવી રાખવાને સર્વથી વધુ મેહનત કીધી હોય તેઓ”. ૯. યશરાએઇહુ યશરાયીનમ.

૧૦. વાંચો: અરૂશગ-આઓમંદીહુતર; જુવો હુઝવરેશ શબ્દ અરૂજ અથવા અરૂશ, “દ્રઢ,” “મક્કમ.” વેસ્ત એને ખરૂશગ-આઓમંદીહુતર વાંચી “વધારે ગણુડયાં” અર્થ કરે છે.

૧૧. ત્વક્ષાકીહુતર, સરખાઓ અવ. શ્વક્ષ, “મેહનત કરવી.” ૧૨. દીન.

૧૩. દાર-સ્નેશ, સરખાવો અવ૦ દાઉરૂ તથા સ્નઇથિશ, એનો અર્થ “લોક-વાના હથીઆરથી” અથવા “ભાલાઓથી (અવ૦ દાઉરૂ, ‘ભાલો’) લોકોને.”

૧૪. ઝકાએ મિન ઝક. ૧૫. મૂન મિન ઝરમાનીહુ ખરા વદીરેન્દ.

૧૬. સ્પૂરીગીહુદ. ૧૭. ખસયા “ગોસ્ત,” “માંસનો ખોરાક.”

૧૮. શેદગૂનાંદ.

વર્ષ બાકી રહે છે, ત્યારે દુધનો ખોરાક પણ તેઓ તણ દેશે, અને તેઓનો ખોરાક અને પીણું પાણી અને તરકારી થશે.

(૧૦) અને તેના તે હજારના અરસામાં ઝોહાકતું^૧ અંદીખાનામાંથી છુટવું^૨, ઝોહાકને ઠાર મારવાને માટે કેરસાર્પતું ઉઠવું,^૩ (જગતને) નવી કરવાના કાર્યમા^૪ સોશીઓસને મદદ કરવા સાડું કએખુસરો તથા તેના સાથીઓતું આવવું, અને ગાથામા^૫ બહાર કીધેલા ખવાસ અને કાયદાથી માણસ બતતું મોટે ભાગે સુધરવું^૬; અને બીબ કેટલાક ચમતકારો અને અભયબીઓ કે જેતું તેના તે હજારમાં પ્રગટ થવું બહાર કરવામાં આવ્યું છે^૭ (તે સઘલું થશે).

(૧૧) અને આ પણ તે બહાર કરે છે, કે: “જ્યારે તે હજારો, કે જે માઝદયસ્ની દીનને માટે^૮ બીબે છે, તેનો છેડો આવે છે, ત્યારે તેની પેહલી સદીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૨) તે ઉપરથી અહુરમઝદે આ પ્રમાણે કહ્યું કે: ‘ખોરશેદ ઠંકઈ જશે.’ (૧૩) અને બીજી અને ત્રીજી અને ચોથી અને પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી અને આઠમી, નવમી તથા દસમી સદીને છેડે શું સરજેલું છે? (૧૪) તે ઉપરથી અહુરમઝદે કહ્યું કે: ‘ખોરશેદ ઠંકઈ જશે.’

(૧૫) અને જ્યારે તેની દસમી સદીના ત્રીસ સાલ બાકી રહે છે ત્યારે તે કુમારીકા જેતું (નામ) શૂબાક-અખુ^{૧૦} છે, જે (દીનનો) ગવાહી આપનાર^{૧૧} સોશીઓસ છે તેની માતા છે, એટલે જે (તે) રસ્તાનો દેખાડનાર

૧-૧. રાનગ બંદી ઇ દહાગ, સરખાવો ફાસી રાન, “હાંકતું,” “બાહર કાહતું.” જુવો અંદ ઇ વહૂમન યશ્ત, આખ ૩ બે, ફકરા ૫૫ થી ૬૧; ખૂન્દ-હિશ્ન, આખ ૨૯ મો, ફકરા ૭ થી ૯; દાદિસ્તાન ઇ દીનીગ, પુર્સેશ ૩૬ મી, ફકરા ૯૭ મો; એ ફકરાઓમાં ઝોહાક, કેરસાર્પ વીગેરેને લગતું લખાનથી બયાન આપ્યું છે.

૨. સરખાવો અસલ ફાસી ઉહપતતા; અવ૦ ઉઝ તથા પત.

૩. પવન ક્રૂષ-કેરદીહુ કેરદારીહુ; અવ૦ ક્રૂષા-કેરેતિ, “સજીવન કરવું.”

૪. ગાસાનીગ, “ગાથામાં આવેલું” યા ગાથાને લગતું.”

૫. નીવારિશન, “શણુગારવું”; અવ૦ નિ-વર, “સોભાયમાન કરવું.”

૬. પએદાગ. ૭. પવન દએન મઝદયસ્નાન.

૮. ખરા સએદ, “સપુણું રીતે પસાર થઈ જાય છે.”

૯. અ-રાનગ, “નહી પસાર થયલું,” “રહી ગયલું.”

૧૦. અવ૦ અરેદત-કેદિ, “ગવાહી આપનાર પીતાવાહી”નો આ પહલવી તરજુમો છે. જુવો વેસ્તનો તરજુમો, સફે ૧૧૫, નોટ ૧. ૧૧. શૂબાર.

છે ^૧ જેથી તે એબના બખશનારનું સામે થવું ^૨ તદન દૂર થાય છે ^૩, તે પાણી તરફ આગલ ચાલે છે; તેની ઓલાદ ^૪ ક્ર્યાનોથી ઉતરી આવેલા વોહૂરઓચથી (છે), જે અરથુસ્ત્રનો (બેટો ઇસહવાસ્ત્ર) જે (પેગામબર સાહેબની બાયડી) અઉવીજથી પેદા થયેલો છે તેની સાથ સંબંધ રાખે છે. (૧૬) તે કુમારીકા, જેનું નામ જબરહસ્ત ^૫ છે, તે એટલી તો જબરહસ્ત છે કે એક પ્રસવથી ^૬ તેણી તેને જનમ આપે છે કે જે સઘલી ચીજોને જેરહસ્ત કરે છે, (જેવી કે) માણુસ જાત તેમજ ^૭ દેવે તરફની ઇબ. (૧૭) ત્યાર પછી જ્યારે તે કુમારીકા પંદર વર્ષની (ઉમરની) થાય છે ત્યારે તે પાણીમાં તેણી બેસે છે, અને તે ^૮ તેણીને તે આપે છે ^૯ કે જેનું નામ ^{૧૦} ફ્તોહમંદ ક્રાયહો કરનાર (છે), વલી (તેનું) નામ શરીર બનાવનાર પણ (છે) ^{૧૦}; એવો ક્રાયહો કરનાર કે જે તેમામ તનહોમંદ જીવોનું ભલું કરે છે, અને એવો શરીર બનાવનાર કે જે તેનહોમંદ આહમીઓને માટે, શરીર ધરાવતાં અને જીવવાલાઓને, એકસરખી

૧. નિમૂદાર, “એક કામ કેમ કરવું તે “દેખાડનાર;” યા “બતાવનાર.”

૨. અઇબ-હત પઇત્યારગ.

૩. બરા પૂર્દન, “તદન યા સંપૂર્ણ રીતે લઇ જવું”.

૪. અફશ ક્રાજ તઓખમગ, બોલેબોલ તરબુમો, “તેણીની આગલી વંશાવલી.” જુઓ બાબ ૮ મો, ફકરા ૧૮-૧૯, ફૂટનોટો.

૫. હુર્વિસ્પ તરવીનીદાર, સરખાવો અવ૦ વીસ્પ તઉર્વઘરિ, “તમામ નાશ કરનાર,” જુવો અવસતા ક્રવરદીન યસ્ત, ફકરો ૧૪૨:—કન્યાઓ અરેદત ફૂઘયો અખઓન્યાઓ ક્રવપીમ યજમઇદે, યા વીસ્પ તઉર્વઘરિય નામ; અવથ વીસ્પ તઉર્વઘરિ યથ હા તેમ ઝીઝનાત, યા વીસ્પ તઉર્વયાત દએવા-અતય તખએશાઓ મપયાઅતય, પઇતિશતાતએ જએ-કર્ષતહે તખએશંઘહો. દીનકર્દમાં જે પહલવી લખાન આ ફકરામાં મલે છે તેમાં અવસતાના છેલ્લા ત્રણ શબ્દોનો અર્થ કીધો નથી.

૬. પવન એરખૂનિશન, અસલ અર્થ, “જનમ આપવાએ કરીને.”

૭. ઝક-ઇચિ..... વ ઝક-ઇચ. ૮. પાણી.

૯. ઝક બએન દહેદ, “તે (કન્યા)માં દાખલ કરે છે.”

૧૦-૧૦. સરખાવો અવસતા ક્રવરદીન યસ્ત, ફકરો ૧૨૯: યા અંઘહુત સઓ-બ્યાંસ વેરેઇજ નામ, અસ્તવત-એરેતસચ નામ, અવથ સઓબ્યાંસ યથ વીસ્પેમ અહૂમ અસ્તવતેમ સાવયાત; અવથ અસ્તવત-એરેતો યથ અસ્તવાઓ હા ઉશતનવાઓ અસ્તવત-ઇથએજંઘહેમ પઇતિશતાત.....વલી જુઓ વંદીદાદ; ફરગર્દ ૧૯, ફકરો ૫ મો. તનૂ-કેરદાર, એ અવસતા અસ્તવત-એરેતો તે માટે છે

પુ૦૭મું, ઝરથોસ્ત-નામાંનો બાબ ૯ મો, ક્ર. ૧૬-૧૮ અને બાબ ૧૦ મો, ક્ર. ૧. ૧૦૧ રીતે^૧ મોટી^૨ કુરાખી^૩ ધરૂં છે^૪. (૧૮) તે વખત અગાઉ^૫ અથવા તે ગર્ભ રહ્યા પછી, અથવા તે તેણી જનમ આપે છે તે અગાઉ, તેણીએ માણસો સાથે સંબંધ રાખીએ હતા નહી.^૬

(૧૯) જ્યારે તે પુરૂષ (સોશીઓશ) ૩૦ વર્ષની (ઉમરનો) થાય છે, ત્યારે ખોરશેહ આસમાનની સર્વથી ઉંચી ટોચ ઉપર ત્રીસ દીવસ અને રાત સુધી સ્તંભ થઈ ઉભો રહે છે, અને તે જગ્યા જે તેને માટે સરજેલી છે ત્યાં તે પાછો આવે છે.^૭

બાબ ૧૦ મો.

હોશેદર માહના હજારના છેડા અને તે કાયદેમંદ ફતેહ મેલવનારના^૮ આવવા પછીથી, તે સોશીઓસનાં^૯ ૫૭ સાલ સુધી, અને દુનીઆમાં ક્રષો-ગર્દની^{૧૦} બખશેશ (થઈ ત્યાં) સુધી, જે મોજેબઓ થયા હતા (તેઓનું બયાંન આ બાબમાં આવેલું છે.)

(૧) સોશીઓસના મોજેબઓ તેનાં તન, પ્રકાશ અને કીર્તિ બાબે તે^{૧૧} આ પ્રમાણે કહે છે:—“ જ્યારે હોશેદર માહના જમાના (સાલો)ની ગર-દેશોમાંથી છેલ્લી ગરદેશનું^{૧૨} બનવું (મોબુદ થાય છે), તે વેળાએ તે શખસ સોશીઓસ જનમશે^{૧૩}, જેનો ખોરાક મીનોઈ થશે, જેનું તન ખોરશેદના

૧. ચીગૂન હુમ. ૨. મદમ.

૩. અ-સિજહ, અસલ અર્થ, “ ખલલ વીનાતું; ” “ ઇબ્ન વીનાતું; ” એટલે સેહલાઈ યા સુખ.

૪. ઉપર જે અવસતાનો ફકરો ટાંકીઓ છે તે પ્રમાણે એ તમામ શારીરિક પ્રાણીઓના નાશની સામે થશે, અને તેઓની ખાકી તેમજ મીનોઈ સંપત્તિ આગલ વધારશે. ૫. તેણી કાંસવ નદીના પાણીમાં ખેડી તે અગાઉ.

૬. જુઓ બાબ ૮ મો, ફકરો ૨૦, ફૂતનોટો.

૭. અસલ અર્થ, “ જે સરજતથી નકકી થયું હોય તે. ”

૮. સૂતાઓમંદ પીરૂજગર.

૯. દુનીઆની કેઆમત તથા ક્રષોગર્દ કરનારા ત્રણ ખેગામખરેતો છેલ્લો.

૧૦. અવ૦ ક્રષો-કેરેઈતિ જેને વીશે ક્રવરદીન યસ્ત, ફકરા ૫૮ અને યશન હા ફર, ફકરા ૩ માં ઇસારો છે. ૧૧. દીન. ૧૨. વર્દિશનીહ.

૧૩. એટલે કે, બાબ ૯, ફકરા ૧૫ થી ૧૯ માં સુચવેલી તારીખ કરતાં ૨૮ સાલ પછી.

જેવું (થશે) [યાને કે, તેનું શરીર જેટલો ખોરશેઠ પ્રકાશીત છે તેટલું પ્રકાશીત થશે]; આ પણ, કે “તે સઘલી બાબુએથી છ આંખોથી^૧ જીવે છે, (અને) દુબથી (ઉત્પન્ન થયલાં) સંકટોનો ચારો તે આબાહ પામી જાય છે.”

(૨) અને આ પણ, કે^૨ “તે કયાની ખોરેહ ધરાવશે^૩, જે ફતેહમંદ (છે), અને જે બાહદુર ફરેહુન^૪ જ્યારે તેને ઝોહાકને^૫ મારીઓ ત્યારે ધરાવતો હતો;” અને ક્રંચસ્યાન તુર^૬ (અફરાસીઆબ)ને જ્યારે તેને મારીઓ ત્યારે કચ્ચે ખોસરો^૭ તે ધરાવતો હતો; અને ધ્રુવે ઝઆનાગાગને^૮ ક્રંચસ્યાને મારીઓ ત્યારે તે (ક્રંચસ્યાન) તે (ખોરેહ) ધરાવતો હતો; (અને) અશોઈ કે જેની મદદથી અશોઈની દુનીઆમાંથી દુબને કચ્ચે વીશ્તારપ^૯ હાંકી કાઢશે તે (અશોઈ)ને તે સંપૂર્ણ રીતે વલગી રહેશે^{૧૦} ત્યારે તે (કચ્ચે વીશ્તારપ) તે ધરાવશે.^{૧૧}

(૩) અને આ પણ, કે “તેના ૫૭ સાલમાં જે પગવાલી જાત^{૧૨} તથા ખીજઓની આહરેમંદીનો^{૧૩} નાશ થશે, અને માંદગી તથા ખુઠાપો, મોહુત તથા દુખ^{૧૪}, અને જીલમાત, નાસ્તીકપણું તથા ખુરાઈના ખીજ સઘળાં સંકટોનો નાશ^{૧૫} (થશે); તાજી તરકારી^{૧૬}, (અને) તમામ જગતમાં ખુશાલીનો ચાલુ વધારો થશે; સત્તર વર્ષ સુધી તરકારીનો ખોરાક, ત્રીસ વર્ષ સુધી પ્રવાહીનો ખોરાક તથા દસ વર્ષ સુધી મીનોઈ ખોરાક ખાધામાં આવશે.”

૧. એટલે કે, સાધારણ માણુસજાત કરી શકે તેનાં કરતાં ત્રણ ગણું વધારે પૂરતી રીતે તે જોઈ શકે છે.

૨. આ, પણ, દીન જાહેર કરે છે.

૩. લેવતા ચેહુવૂનેદ, ખોલેખોલ અર્થ, “ સાથે થશે.”

૪. જીવો દીખાઓ, ફકરો ૨૫. ૫. જીવો દીખાઓ, ફકરો ૨૬.

૬. જીવો દીખાઓ, ફકરો ૩૧ અને ૩૯. ૭. જીવો દીખાઓ, ફકરો ૩૯.

૮. મોટી યુન્દહિશન, બાબ ૪૧ ના દાર્મસ્તેતેના તરજુમા પ્રમાણે “ તે એક અરબ સરદારનું નામ છે કે જેને અસલના વખતમાં ઈરાન ઉપર ચઢાઈ કીધી, અને જ્યાં સુધી ધરાનીઓએ તેનો નાશ કરવા અફરાસીઆબને ખોલાવ્યો નહી ત્યાં સુધી તેને ધણુઓને દુષ્ટ નજરથી મારી નાખીઆ.” (જીવો વેસ્ત, સફા ૧૧૫-૧૧૭).

૯. જીવો દીખાઓ, ફકરો ૪૧. ૧૦. હુખતેત.

૧૧. જીવો ઝમયાદ યશત ફકરો ૯૨-૯૩.

૧૨-૧૨. દોઝગાન તઓખમગ દ્રુજીહ.

૧૩. અન-આવિશન, અસલ અર્થ, “ પ્રકાશ વીનાનું;” અથવા “ અશક્ત થયલું.” સરખાવો ફાસી^{૧૪} બાબ, “ અલકાટ, ” હીરાનું “પાણી.”

૧૪. અવ૦ ત્પિશ, “દુખ દેવું.” ૧૫. હુમીશગ અઉધર અરીન વાક્ષિશન.

(૪) અને જેઓ વીખ્યાત, કીર્તિવંત તથા શક્તિવાલા હતા તે સઘલાઓની મોટાઈ, કીર્તિ તથા શક્તિ તેમાં લેગી મલશે કે જે તેઓ કરતાં^૧ ઉંચે દરજ્જેનો થશે, અને તેઓમાં કે જેઓ તેના (થશે); જ્યારે ઘણાં ઇનસાફી^૨ અને કુશળ (પુરૂશો)ને આગલ મદદ કરવામાં આવશે^૩ અને (તેઓને) ઝલકતા તથા શક્તિમંદ (બનાવવામાં આવશે); અને તેઓની શક્તિ તથા કીર્તિથી તમામ ધુજે અને (તેઓનાં) પેહલવાનોને^૪ હુરાવવામાં આવશે.^૫ (૫) દાદારની મરજી પ્રમાણે, તેના^૬ (સોશીઓસના) ફરમાન મુજબ અને તેના હુમશરીફોની મદદથી^૭ સઘલી આદમ બત એક્યતાના એખલા પાયા ઉપર^૮ ઉભી રહશે.

(૬) (તે) ૫૭ સાલને છેડે, નાપાક અહુરેમનનો નાશ થશે, અને ભવીખ્યની તનહોમંદ હસ્તીનો ક્રષોગર્દ થશે.^૯ (૭) તમામ ભલી પેદાયશો અશોઈ અને પૂરતાં સુખથી^{૧૦} ભરપુર થશે.^{૧૧} (૮) જે પ્રમાણે દીન બહોર કરે છે, કે, જ્યારે તે હુબરો પુરો થશે કે જે અહુરમઝદ પરસ્તોના દીનનો ત્રીજો છે, ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્ત, જેનું નામ ફતેહમંદ છે, તે શ્રેષ્ઠ ખસલત,^{૧૨} સદગુણી હાલત^{૧૩} (તથા) ભલી

૧. ઇ મદમ આન, ૨. સરખાવો કંઈ, “ ન્યાયી,” “ નીરદોષ,” “ ઉમદા.”

૩. હૂ-સોચીહસ્ત, અવં સચ, “ આગલ વધવું.”

૪. ગૂર્દ-અશ, સરખાવો ફાસી ગૂર્દ, “ પેહલવાન.”

૫. વાનીહુદ, અવં વન, “ જીતવું.”

૬. ઓલાની વટી અત્રે ઓલ વપડાયલો છે. ૭. અવઝારીહ.

૮. મદમ અએવગ હુમીહ યેગવીમૂન્દ. અએવગ હુમીહ, “ એક્યતા.”

૯. ક્રષકેરેત તતુ-ઈ-પસીન ચેહૂનેદ. ૧૦. અવં પોઉરૂષએત.

૧૧. નિવારી-હેન્દ, “ સણુગારથી યા આભૂષણથી ભરેલું થશે.”

૧૨. પવન વંદ હુએમની વટી પ વન્દ હુએમ વાંચીઓ છે; ઓલેઓલ તર-જુમો, “ ફતેહમંદ ખસલતવાલું.”

૧૩. વાંચો: નોગ વરિચ, સરખાવો ફાસી ઈર, “ દેખાવ.”

ચાલચલનવાલા^૧ એક હબર હમશરીકો તથા કુમારીકા^૨ સહીત કાંસુ (નદી) ^૩ માંથી આગલ ચાલશે; જે ખુરા માણસો તેઓ ઉપર બસ્તી ગુબરે છે અને તેઓને પાયમાલ કરે છે તેઓને તેઓ મારશે.

(૯) “ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્તો મારશે, અને તેઓનો કોઈ મારનારો નહીં (થશે). (૧૦) ત્યારે તે અહુરમઝદ પરસ્તો હુનીઆમાં ક્રષોગર્દના (થવા) માટે તતપર થશે^૪, હમૈશ લગી જીવતા (થશે), અને હમૈશ વૃદ્ધિ કરનારા (થશે). અને તે સાહેબ^૫ માટે હમૈશાં આતુર (રહેશે). (૧૧) ત્યારે હું જે અહુરમઝદ છું તે (મારી) મરજી મુજબ હુનીઆમાં, અમર્ગ, હમૈશ વૃદ્ધ કરનાર અને દાદારને માટે આતુર ક્રષોગર્દ કરીશ.

પુસ્તક ૭ મું પુરું.

-
૧. હૂરાસ, અસલ અર્થ, “લત્તા રસ્તાનો.”
 ૨. વાંચો: ઘેગર, સરખાવો અરબી ખિગર યા બાગરહ, “એક કુમારીકા.”
 ૩. એક દરીઆતું નામ છે જેને સીસ્તાનમાં આવેલા હામૂન દરીઆ સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે. જુવો પૂનહલિશન, બાબ ૧૩, ફકરો ૧૬; બાબ ૨૦, ફકરો ૩૪; બાબ ૨૧, ફકરો ૬-૭. ૪. કામગે ચેહુપૂનહ. ૫. અહુરમઝદ.

Glossary of Select Words.



- 𑀓𑀲𑀸** (*ainâ*) Bk. VII, Chap. III, § 84, p. 32, l. 4; *n.*, “spring,” “*ଅରୈ* ;” comp. Pers.—Ar. *عين* (*ain*) “A spring.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓** (*aêvâchih*), Bk. VII, Chap. IV, § 11, p. 40, l. 9; *n.*, “praise,” “*ଏଆୟ* ;” Pers. *ايواز* (*aêvâz*) “praise,” “fame;” Av. *𑀓𑀲𑀸* “to speak.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲** (*agirâyîd*), Bk. VII, Chap. IV, § 3, p. 37, l. 7; *v.*, “free,” “uninvolved,” “*ନଢ଼ି ସପ୍ତାଧିକା*,” “*ପୁଟା*” comp. Pers. *گيراییدن* (*girâyîdan*). “to involve;” “to wrap round.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸** (*a-gurûh*), Bk. VII, Chap. III, § 89, p. 34, l. 7; *n.*, “a retinue of followers,” “crowd,” “*ଘନିତମତୀରନେ ରସାଦି*,” “*ଡୋଳୁ* ;” Pers. *گروه* (*gurûh*) “a squadron.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓** (*andarg-gasht*), Bk. VII, Chap. III, § 60, p. 21, l. 8; *n.*, “interior opening;” “*ଅନ୍ତରସ୍ତ* ଛିଦ୍ର.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲** (*ayâvagân*), Bk. VII, Chap. V, § 5, p. 43, l. 7; *adj.*, “talkative,” “*ଡାଢ଼ିକା ଯୋର*,” Pers. *پاوهگي* (*yâvagî*) “talkativeness.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸** (*ayivyâsta*), Bk. VII, Chap. VI, § 11, p. 51, l. 10; *n.*, “high-girt,” “*ଢ଼ିକି କପଟା ଘାସିକା*,” “*କଟାଧିନେ ମାଟି*
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓** (*argîhâ*), Bk. VII, Chap. IV, § 10, p. 40, l. 4; *n.*, “(medicinal) essences,” “extracts,” “*ଅକ୍ଷି* ;” comp. Pers. *عرق* (*ark*), a technical expression for a certain class of medicinal essences.
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸** (*avbars*), Bk. VII, Chap. III, § 14, p. 6, l. 1; *n.*, “distraction,” “*ଘନିତମତୀ* ;” see Vol. XIII, Bk. VI., E, Chap. XXVII., p. 12, l. 1; and the glossary, s. v.
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲** (*avar-âstishnih*), Bk. VII, Chap. III, § 75; *n.*, “divine guidance,” “*ମାନୋର୍ଥ ରେକ୍ତମାର୍ଗ* ;” comp. Pers. *باراستا* (*bar-âstâ*) “a skilful guide.”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸** (*avarḥastishnih*), Bk. VII, Chap. III, § 68, p. 25, l. 5; *n.*, “heavy affliction,” “*ସାଧତ ସଂକଟ* ;” Av. rt. *𑀓𑀲𑀸* “to beat,” “to extirpate,” Pahl.—Persian *خاستن* (*khastan*) “to wound”
- 𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸𑀓𑀲𑀸** (*aspânvar*), Bk. VII, Chap. III, § 66, p. 24, l. 1; *n.*, “*ଶରତସ୍ତ* ନୈକାତ ;” “race-course,” comp. Pers. *اسپانور* (*aspânvar*); Av. *𑀓𑀲𑀸* “horse.”

ਅਕ਼ੇਜ਼ੇਸ਼ (âkhezêsh), Bk. VII, Chap. III, § 18, p. 7, l. 4; *v.*, "attract," "ਐਕ਼ੇਜ਼ੇਸ਼;" "ਘਾਨ ਐਕ਼ੇਜ਼ੇਸ਼;" better *hakhzêsh*; comp. Av. *ਅਕ਼ੇਜ਼ੇਸ਼*, *rt.* *ਯੇਸ਼*, "to guide."

ਅਕ਼ਹੰਬਿਹਾਸ਼ (âkhûmbihast), Bk. VII, Chap. IV., § 1, l. 7, *v.*, "were made to leap," *ਖੁਸ਼ਯੀ*, "ਘੁਸ਼ੀਲੀ ਟੇਘੀਲੀ;" Pers. *خوب* (*khamb*) "a trumpet," hence lit., "were summoned to good rejoicing."

ਅਊਸ਼ਿਸ਼ਨਾ (aûspishna), Bk. VII, Chap. IX, § 10, p. 94, l. 12; *n.*, "the rising," "ਊਸ਼ਿਸ਼;" Av. *ਅਊਸ਼* and *ਅਊਸ਼* "to fall."

ਅਗ਼ਿਸ਼ਨਿਹ (â-gazishnih), Bk. VII, Chap. III, § 4, p. 2, l. 11; *n.*, "denouncement," "ਗ਼ਿਸ਼ਕਾਰ ਗ਼ਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰਵੇਲੀ;" comp. Pahl. *ਗ਼ਿਸ਼ਨ* (*gaziðan*), Pers. *گازیدن* (*gazîdan*.)

ਅਦਰਾਂਗ (âdrang), Bk. VII, Chap. V, § 6, p. 44, l. 2; *n.*, "calamity," "ਘੁਸ਼ੀਘਨ;" Pers. *آذرنگ* (*âdrang*) "grief."

ਅਜ਼ (az), Bk. VII, Chap. IX., § 1, p. 92, l. 4; *n.*, "young cow," "ਗ਼ੀਨੀ ਗ਼ਾਯ;" Av. *ਅਜ਼*, *rt.* *ਅਜ਼* "to graze."

ਅਰਾਂਗ (a-rânag), Bk. VII, Chap. VII, § 55, p. 81, l. 7; *v.*, "not passed," "ਪਸਾਰ ਨਹਿ ਖਯਲੀ," for *ਅਰਾਂਗ* (a-rândag), "un-elapsed;" Pers. *راندان* (*randan*), "to drive."

ਅਜ਼ਾਂਦਿਹ (âzandih), Bk. VII, Chap. VII,

§ 8, p. 66, l. 7; *n.*, "passing away," "ਘੁਜਰ ਪਾਮਦੁ," "ਗ਼ੀਸ਼ ਪਾਮਦੁ;" Av. *ਅਜ਼ਾਂਦ*, Pers. *پزدی* (*paздi*) "a worm;" hence, "consumption, or destruction"

ਅਰੁੰਗਿਹ (arû-îg), Bk. VII, Chap. IV, § 6, p. 38, l. 8; *n.*, "beyond (all) doubts," comp. Pers. *روى* *rûî*, "doubt."

ਅਕ਼ਦੁਗ਼ਮਾਸ਼ੈ (kađûgmasâê), Bk. VII, Chap. III, § 41, p. 14, l. 11; *n.*, "as big as a gourd," "ਕੈਲੀ ਕੈਲੀ;" Pers. *کدوگ* (*kadûg*) "gourd."

ਅਕ਼ਕੁ (karkû), Bk. VII, Chap. VII, § 12, p. 67, l. 7; *n.*, "meeting," "ਕੁਲੀ," "ਕੰਸਲੀ;" Av. *ਅਕ਼ਕੁ* "a thick crowd;" Pers. *گروه* (*gurôh*) "a crowd."

ਅਕ਼ਗ਼ਾਸ਼ (kargâs), Bk. VII, Chap. III, § 82, p. 31, l. 5; *n.*, "vultures," "ਕਾਨਿਸ;" Av. *ਅਕ਼ਗ਼ਾਸ਼*, Pers. *کَرگَس* (*kargas*) "a vulture."

ਅਕ਼ਕਿਰੁੰਗਿਹ (kirûgih), Bk. VII, Chap. III, § 8, p. 39, l. 5; *n.*, "secrets," "ਕੈਲੀ," "ਕੰਸਲੀ;" comp. Pers. *کيرو* (*kirû*) "memory."

ਅਕ਼ਖ਼ਜ਼ਿਨਾਗ਼ (khanjîmag), Bk. VII, Chap. III, § 16, p. 7, l. 1; *n.*, "treasure" "ਘਨੀਨੀ;" comp. Av. *ਖ਼ਸ਼*, to shine;" mod. Pers. *خزانة* (*khazânah*); perhaps *khanjivak*, "a place or depository of riches."

ਅਕ਼ਖ਼ਿਸ਼ਨਾ (âkhpishna), Bk. VII, Chap. III, § 57, p. 20, l. 5; *adj.*, "belong-

ed to himself," " *ਐ ਖੋ ਖੋ ਖੋ ਖੋ*;"
 comp. Av. *𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎* or *𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎*
𐬀𐬎𐬌 (see Yasht V, § 62.)

𐬀𐬎𐬌 (*khûnishna*), Bk. VII, Chap.
 VI, § 15, p. 53, l. 2; *adj.*, "murderous," " *ਖੂਨੀ*;" Pers. *خون* (*khûn*)
 "blood."

𐬀𐬎𐬌𐬎 (*khun-karbâ*), Bk. VII, Chap.
 VIII, § 9, p. 87, l. 7; *n.*, "bloody-
 lizards," " *ਖੋ ਖੋ ਖੋ ਖੋ ਖੋ ਖੋ*;"
 Av. *𐬀𐬎𐬌𐬎* Pers. *کربا* (*karba*).

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 (*khûshînênd*), Bk. VII,
 Chap. VII, § 23, p. 71, l. 9; *v.*,
 "wither," " *ਖਰਮਾਠੀ ਨੀਐ ਖੋ*;" Pers.
خوشیدن (*khûshîdan*), "to wither;"
 comp. Av. *𐬀𐬎𐬌𐬎* "dry."

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎 (*khûn-nûshag*), Bk. VII,
 Chap. III, § 5, p. 3, l. 6; *n.*, "rela-
 tions," " *ਖਗੀ ਵਸਠੀ*;" lit., "those
 who had sucked the breasts of
 of women of the same family."
 Pers. *خون* (*khûn*) "blood and
نوش (*nûsh*), "to drink"

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎 (*khûp-gasht*) Bk. VII,
 Chap. III, § 90, p. 35, l. 2; *v.*, "much
 perverted," " *ਖਭੋ ਖੁਰ-ਸਮੀ ਖਾਠੀ*
ਗਠੋ;" comp. Pers. *خوب* (*khûb*)
 "much" and Av. rt. *𐬀𐬎𐬌𐬎* "to
 turn."

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 (*khshûft*), Bk. VII, Chap.
 III, § 90, p. 35, l. 1; *v.*, "disturbed"
 " *ਖਮਸਭਮੀ ਪਤੀਐ*;" Av. *𐬀𐬎𐬌𐬎*
 "to decay."

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬎 (*gaôkâsîh*), Bk. VII, Chap. V,

§ 13, p. 46, l. 4; *n.*, "evidence,"
 "witness," " *ਗਠੀ*;" originally
gaô-âkâsîh, Pers. *گواہی* (*gavdhi*)

𐬀𐬎𐬌𐬎 (*gardîhêd*), Bk. VII, Chap.
 III, § 76, p. 29, l. 2; *v.*, "tumbl-
 ed down," "became dizzy,"
 " *ਗਠੀ ਪਤੀਐ*," " *ਘੋ ਘੋ ਘੋ ਘੋ*;"
 comp. Pers. *گردیدہ* (*gardîdah*),
 "revolved;" Av. rt. *𐬀𐬎𐬌𐬎* "to
 turn."

𐬀𐬎𐬌 (*zađ*), Bk. VII, Chap. III,
 § 19, p. 8, l. 4; *adv.*, "possessed
 of the devil," " *ਅਗਮੀ ਅਠੋ*;"
 comp. mod. Pers. *زادبودن* (*zadâ-
 būdan*) "to be possessed of the
 devil."

𐬀𐬎𐬌𐬎 (*zîrîh regalâ*), Bk. VII,
 Chap. III, § 54, p. 19, l. 4; *n.*,
 "shoe," " *ਠੋ*;" comp. mod. Pers.
زیرپا (*zîr-pâ*), "a shoe," Av. *𐬀𐬎𐬌*
 and *𐬀𐬎𐬌*

𐬀𐬎𐬌𐬎 (*zâyâê*) Bk. VII, Chap. 3,
 § 54, p. 19, l. 5; *v.*, "thou shouldst
 produce," " *ਠੋ ਠੋ ਠੋ ਠੋ ਠੋ*;"
 comp. Av. *𐬀𐬎𐬌* "to produce,"
 Pers. *زاییدن* (*zâyîdan*), "to bring
 forth."

𐬀𐬎𐬌 (*jadyîm*), Bk. VII, Chap. III,
 § 50, p. 17, l. 10; *v.*, "solicit," " *ਮਗ-
 ਠੋ*;" comp. Av. *𐬀𐬎𐬌* "to request";
 Pers. *جستن* (*justan*) "to seek."

𐬀𐬎𐬌 (*tâkhal*), Bk. VII, Chap. III,
 § 90, p. 35, l. 2; *adv.*, "bitter"
 " *ਖੜਕ*," " *ਖੜਕ*;" comp. mod.

- Pers. **تالکھ** (*talkh*) "bitter"; probably from Av. **تالکھ** "sharp."
- تویشتار** (*tvishtar*), Bk. VII, Chap. III, § 23, p. 9, l. 7; *n.*, "vigorous," "दासिद दासुः" comp. Av. **तवष्टार** "strength," "vigour;" *rt.* **तव**, "to be strong."
- दर-वारेस्पतर** (*dêr-varespatar*), Bk. VII, Chap. IX, § 3, p. 92, l. 11; *adv.*, "longer-preserving," "वधारे दासि वयत रडेजु;" Av. **दर-वारेस्पतर**, in which **दर-वारेस्पतर** means "a shield."
- दुशविफ** (*dûshvift*), Bk. VII, Chap. VII, § 14, p. 68, l. 6; *v.*, "disseminated," "दासि दासिदासि;" Av. **दुश** "to emit seed."
- दिबजगतर** (*dibzagtar*), Bk. VII, Chap. III, § 73, p. 27, l. 6; *adj.*, "more deceitful," "वधारे दासि रडेजु;" comp. Av. **दुश** "fraud," *rt.* **दुश**, "to deceive."
- दुश-वैलगकश** (*dûsh-vailagkash*), Bk. VII, Chap. III, § 68, p. 25, l. 1; *adj.*, "evil-vindictive," "दुश दासिदासि;" comp. *mod. Pers.* **دشگلکش** (*vail-kash*) "a vindictive person."
- नाफगान** (*naftagân*), Bk. VII, Chap. VI, § 18, p. 54, l. 2; *n.*, "offspring," "दासिदासि दासिदासि," "दासिदासि;" Av. **तवष्टार** "descendants;" **तवष्टार** "origin;" Sans. नाम.
- नाफान** (*nâfân*), Bk. VII, Chap. VI, § 18, p. 54, l. 2, *n.*, "descendants;" "दासिदासि" "दासिदासिदासिदासि;" Av. **तवष्टार** "descendants;" **तवष्टार** "origin;" Sans. नाम.
- निशिन-गुन** (*nishîn-gûn*), Bk. VII, Chap. VII, § 15, p. 68, l. 10; *n.*, "an associate," "दासिदासि;" Pers. **نشین** (*nishîn*) "to sit."
- निवग** (*nivâg*), Bk. VII, Chap. VII, § 35, p. 76, l. 6; *n.*, "champions," "मददगार पडेवदाने;" Pers. **نیو** (*nêv*) "a hero."
- निविदिशना** (*nivîdishna*), Bk. VII, Chap. VII, § 3, p. 2, l. 6; *n.*, "request," "दासिदासिदासि;" comp. Av. **दुश** Skr. **निविद**, "to invite," "to request the company of" (see Yasna I §§ 1-19).
- पातै** (*patâê*), Bk. VII, Chap. III, § 69, p. 25, l. 11; *n.*, "a guardian," "दासिदासि;" comp. Pers. **پاد** (*pad*) "a guardian," Pahl. **पतैयि-दान** (*patâyî-dân*), "to protect." Av. **पतै** "to protect."
- पातुदान** (*patûdan*), Bk. VII, Chap. III, § 69, p. 25, l. 9; *v.*, "to fall," "पडजु;" Av. **पतै** "to fall," comp. Pers. **افتادن** (*ôftâdan*) or **فتادن** (*fatâdan*) "to fall."
- पा-फशारद** (*pa-fshâred*), Bk. VII, Chap. VI, § 27, p. 57, l. 4; *n.*, "applies pressure," "दासिदासिदासि," "दासिदासिदासि;" Pers. **فشاردان** (*fashârdân*) "to press."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (parnân), Bk. VII, Chap. III, § 28, p. 11, l. 8; *adj.* "mouldy," "𐬨𐬀𐬎𐬌-𐬨𐬀𐬎𐬌;" comp. Pers. 𐬎𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 (parnân) "mouldiness of bread".

𐬨𐬀𐬎𐬌 (mârjan), Bk. VII, Chap. VIII, § 1, p. 84, l. 9; *n.*, "scourges," "𐬨𐬀𐬎𐬌," 𐬨𐬀𐬎𐬌;" Av. 𐬨𐬀𐬎𐬌 "an instrument for punishing criminals."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (parân), Bk. VII, Chap. III, § 53, p. 18, l. 10; *adv.*, "closely," "𐬨𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌," "𐬨𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌;" comp. Av. 𐬨𐬀𐬎𐬌, 𐬨𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌 "abundant," "much." Pers. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (pur) "full."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (pas-darishna), Bk. VII, Chap. III, § 83, p. 31, l. 11; *n.*, "defeat," "𐬨𐬀𐬎𐬌;" Pahl. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (daritan) "to tear;" Pers. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (daridan), Av. rt. 𐬨𐬀𐬎𐬌 "to tear."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (pistân-pân), Bk. VII, Chap. III, § 56, p. 19, l. 10; *n.*, "a bosom protector," "𐬨𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌." Av. 𐬨𐬀𐬎𐬌-𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌, mod. Pers. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (pêstân) "the breast," and 𐬨𐬀𐬎𐬌 (pân), 𐬨𐬀𐬎𐬌 (bân) "protector."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (fragardag), Bk. VII, Chap. III, § 10, p. 40, l. 5; *n.*, "mixtures," "𐬨𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌;" comp. Pers. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (fragardah) "mixture;" Pahl. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (a-fragart) "unmixed" (used in the Dinkard, Bk. IV, § 12).

𐬨𐬀𐬎𐬌 (frâjyâd), Bk. VII, Chap. III, § 41, p. 14, l. 11; *v.*, "lifted up," "𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌;" from Pahl. 𐬨𐬀𐬎𐬌 (frâjitan), 𐬨𐬀𐬎𐬌 (frâj-dât) "gave back," "put forth."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (mazûnîha), Bk. VII, Chap. VIII, § 1, p. 84, l. 10; *n.*, "greatness," "𐬨𐬀𐬎𐬌;" Av. 𐬨𐬀𐬎𐬌 exalted.

𐬨𐬀𐬎𐬌 (frânîd), Bk. VII, Chap. III, p. 15, § 44, l. 9; *v.* "passed away," "𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌," "𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌;" comp. Av. rt. 𐬨𐬀𐬎𐬌 "to go or pass away."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (bagatar), Bk. VII, Chap. III, § 25, p. 10, l. 5; *adj.* "a better God," "𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌;" Av. 𐬨𐬀𐬎𐬌, old Persian *bagā*; Av. rt. 𐬨𐬀𐬎𐬌, "to divide," Sans. 𐬨𐬀𐬎𐬌.

𐬨𐬀𐬎𐬌 (bâj), Bk. VII, Chap. III, § 77, p. 29, l. 8; *n.*, "tribute," "𐬨𐬀𐬎𐬌," "𐬨𐬀𐬎𐬌;" comp. Pers. 𐬨𐬀𐬎𐬌 𐬨𐬀𐬎𐬌 (baj va sâv); probably from Av. rt. 𐬨𐬀𐬎𐬌 "to divide."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (bâtar), Bk. VII, Chap. III, § 60, p. 21, l. 8; *adv.* "behind," "𐬨𐬀𐬎𐬌;" Chaldaic, *bâtîl*, "behind," Arabic *bâtin*, "interior."

𐬨𐬀𐬎𐬌 (Bâvir), Bk. VII, Chap. III, § 72, p. 26, l. 11; *n.*, "Babylon," "𐬨𐬀𐬎𐬌;" comp. Av. 𐬨𐬀𐬎𐬌 "Babylon," Yasht V § 29, and Yasht XV § 19.

- بَاسْتَان (bâstân), Bk. VII, Chap. VI, § 27, p. 57, l. 4; *adv.*, "certainly," "ਅਸੀਰ;" comp. Av. 𐬨𐬀𐬎𐬎𐬀𐬎𐬀 "most assuredly," Pers. باستان (*bâstân*) "in olden times."
- بِيكْهَدْرَا (bikhedra), Bk. VII, Chap. III, § 70, p. 26, l. 3; *n.*, "an ungelded bull," "ਅਸੀ ਨਰਿ ਫੀਧੇਠੇ ਗੋਬਿ;" comp. Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 Pahl. 𐭇𐭅𐭆𐭇𐭆𐭇 (*bâkhedrak*) "not castrated."
- پُر تَغْنِيدَار (pûr-tagînîdâr), Bk. VII, Chap. VII, § 13, p. 67, l. 11; *adj.*, "enigmatical," "ਪੁਰਤਾਗਿ ਭਰੀਆ," Pers. پردک (*pardak*) "an enigma," or comp. Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 "full," and 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 "flowing," *i.e.*, fully flowing," or "very eloquent."
- بَار (bar), Bk. VII, Chap. VI, § 25, p. 56, l. 6; *n.*, "young woman," "ਜਵਾਨ ਅਯਠਾ;" Pers. بار (*bar*) "a young woman," probably, from Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀
- بَارْهَامَاغ (barhâmag), Bk. VII, Chap. VII, § 16, p. 69, l. 4; *n.*, "garment," "ਬੋਯਾਝ;" Pers. بار هم کردن (*bar-ham kardan*) "to put on together," "to wear."
- بِغَار (bigar), Bk. VII, Chap. X, § 8, p. 100, l. 4; *n.*, "maidens," "ਝੁਮੀ-ਰਿਝੀਆ;" Arabic, *bigar* "a maid"
- پَرْتَانُو (parû-tanu), Bk. VII, Chap. VIII, § 19, p. 89, l. 12; *n.*, "conceives in her body," "ਬੋਯਾਨੀ ਸ਼ਰੀ-
- ਰਮੀ ਖੁਫ਼ ਝਰੇ ਝੇ." Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 "full of."
- ਮੰਗ (mang), Bk. VII, Chap. III, § 85, p. 32, l. 12; *n.*, "narcotic," "ਝੋਝੀ ਵਸਤੁ" "ਭੀਝ;" comp. Pers. مَنگ (*mang*), Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀
- ਮਾਯਾ ਵਾਖ਼ਦੁਨ (mayâ-vakhdûn), Bk. VII, Chap. VII, § 33, p. 75, l. 9; *n.*, "cesspools of water," "ਪਾਠੀਨੀ ਆਠੀਯੀਯੀ;" comp. Pers. آبگیر (*âbgîr*).
- مُشْهَد (mûshêd), Bk. VII, Chap. III, § 53, p. 18, l. 19; *v.*, "laments," "ਸ਼ੋਠਾਪ ਝਰੇਝੇ;" see Vol. XIII., Bk. VI., E., Chap. XLV, § 21, p. 35, l. 10; mod. Pers. موش (*mûsh*) "grief," "lamentation."
- ਯਾਨਮਿਗ (yaonamig), Bk. VII, Chap. III, § 83, p. 31, l. 11; *adv.*, "continuously," "ਆਝੁ," "ਝੋਝੇਰੀਝੁ;" comp. Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 "constantly" from rt. 𐬵𐬀 "to last."
- يَانَا (yâna), Bk. VII, Chap. III, § 80, p. 30, l. 7; *n.*, "gift," "offering" "ਭੇਝ;" comp. Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 "a blessing."
- سُط (sûpt), Bk. VII, Chap. VII, § 46, p. 79, l. 5; *n.*, "shoulders," "ਯਠੀ," Av. 𐬵𐬀𐬎𐬎𐬀 Pers. سفت (*sdf*) "shoulder."
- رَاسْتَاغْتَام (rastagtâm) Bk. VII, Chap. III, § 78, p. 29, l. 12; *adj.*, "most liberal," "most unpreju-

- diced," " *सुखी वीचारजं*," *अधिक तरफ़ी*
नहि तेजं;" comp. Pers. *رستاه* (*rastah*)
 "liberal;" Av. rt. *𐬀𐬎𐬎𐬎* "to give."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*raspatag-âômand*), Bk.
 VII, Chap. III, § 11, p. 5, l. 6; *n.*,
 "glutton;" comp. *𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* used in
 Vol. XII., C., Chap. IX, p. 57;
 Pers. *رس* "a glutton."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎* (*vaḍ-jamâs*), Bk. VII, Chap.
 III, § 72, p. 26, l. 10; *n.*, "vicious
 delusion," " *सुरा अथातो*;" comp.
 Pers. *بد جاماش* (*bad-jamâsh*) "evil,"
 "wicked."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*vajîr-dâr*), Bk. VII, Chap.
 III, § 5, p. 3, l. 6; *n.*, "obedient
 ones," " *दायैतरे*;" lit., those who
 abide by decisions or orders; in
 other words, "staunch followers."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*vashgar-dasht-i*), Bk.
 VII, Chap. III, § 49, p. 17, l. 4; *n.*
 "desert-plain," " *वेरान जंगल*;" *𐬎𐬎𐬎𐬎*
 (*vishkar*) "a jungle," see Bk. VI,
 E, Chap. XXX, § 11, p. 18, l. 3;
 Vendîdâd, Frag. VIII, § 95.
- 𐬎𐬎* (*vâz*), Bk. VII, Chap. III, § 85,
 p. 32, l. 8; *adv.*, "quickly," " *जलदी*;"
 comp. Av. *𐬎𐬎𐬎𐬎* "strength"
 "quickness," from rt. *𐬎𐬎𐬎* "to
 carry" Sans. *वह*, L. *veho*.
- 𐬎𐬎𐬎𐬎* (*virakht*). Bk. VII, Chap. III,
 § 5, p. 3, l. 5; *v.*, "fled away."
 " *नासि गया*;" comp. Pers. *گراخت*
 (*gurâkht*) "fled."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*sakhun-châr*), Bk. VII, Chap.
 III, § 30, p. 12, l. 1; *n.*, "those who
 follow one's words," " *डोडना सयुन*
अभाथे चालनार;" Av. *𐬎𐬎𐬎* "to
 pass," "to proceed on;" Pers.
ساختن (*sakhûn*) "word."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎* (*hû-dahagan*), Bk. VII, Chap.
 VII, § 60, p. 83, l. 4; *adj.*, "sincere-
 ly liberal," " *अरि दिलने*," " *देवार*;"
 Av. *𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* old Pers. *hûdah*.
- 𐬎𐬎𐬎* (*sâk*), Bk. VII, Chap. III, § 77,
 p. 29, l. 8; *n.*, "offerings," " *लोका*
आपवे," comp. Persian *باج و ساد*
 (*bâj va sâv*).
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*sârîhêd*), Bk. VII, Chap.
 III, § 5, p. 3, l. 4; *v.*, "fell upon;"
 " *उपर जुडी पडीआ*;" comp. Av.
𐬎𐬎𐬎 "to torment," "to break into
 pieces."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*sârḍag*), Bk. VII, Chap. III,
 § 14, p. 6, l. 1; *n.*, "excitement,"
 " *उसके राजं*;" comp. Pahl. *𐬎𐬎𐬎𐬎*;
 see Vol. XII, Bk. VII, Chap. I,
 § 9, p. 23, l. 4; and the glossary
 s. v.
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*srûb-disig*), Bk. VII, Chap.
 III, § 70, p. 26, l. 7; *n.*, "sacred
 text," " *पवित्र कलाम*;" comp. Av.
𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 "sacred text," and *𐬎𐬎𐬎*,
 Sans. *दीक्ष*, "to show."
- 𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (*shakbahônast*), Bk. VII,
 Chap. III, § 87, p. 33, l. 4; *v.*, "lay
 down," " *सुई जेज*," " *पसज*," Semitic

shakbah "to acquire," Av. 𐬯𐬀𐬢𐬀𐬎𐬎𐬎
 "he lies down," rt. 𐬀𐬎 "to lie down."

𐬯𐬀𐬢𐬀𐬎𐬎𐬎 (*shkast-sân*), Bk. VII, Chap. III, § 30, p. 12, l. 3; *adj.*, "broken," "𐬯𐬀𐬢𐬀𐬎𐬎𐬎;" comp. mod. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*shikast*), "broken," and 𐬀𐬎𐬎 (*sân*), "back."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*haênigdâr*), Bk. VII, Chap. VI, § 28, p. 57, l. 12; *n.*, "leader of armies," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" Av. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎, Sans. 𐬀𐬎𐬎𐬎 "army."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎 (*han-chaptan*), Bk. VII, Chap. IV, § 4, p. 37, l. 9; *n.*, "the fall," Av. rt. 𐬀𐬎𐬎𐬎 or 𐬀𐬎𐬎 "to break down."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*hikhrasuft*), Bk. VII, Chap. III, § 60, p. 21, l. 8; *n.*, "hard *nasâ* matter," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" comp. Av. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 and Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬎 (*suft*) "hard."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎 (*hû-padag*), Bk. VII, Chap. III, § 11, p. 5, l. 7; *v.*, "guided to-

wards," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" comp. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬎 (*pad*) "a guardian."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*hû-pargûn*), Bk. VII, Chap. III, § 58, p. 21, l. 1; *n.*, "front," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" comp. Av. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎,
 "before," "in front of."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*ham-akhagih*), Bk. VII, Chap. V, § 7, p. 44, l. 6; *n.*, "companionship," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" Pahl. 𐬀𐬎 (*akh*) "brother;" Pers. 𐬀𐬎𐬎 (*ham*) and 𐬀𐬎𐬎 (*akh*).

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*ham-bûd-dîd*), Bk. VII, Chap. V, § 4, p. 43, l. 2; *adv.*, "simultaneously," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" comp. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*ham-bûdeh ast*) "has come together."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*ham-ayâvag*), Bk. VII, Chap. VI, § 6, p. 49, l. 5; *adj.*, "all desolating," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" comp. Pers. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (*yâvagi*) "loss."

𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎 (*hu-vakhsh*), Bk. VII, Chap. III, § 49, p. 17, l. 5; *n.* "sunrise," "𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎;" comp. Av. 𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎-



1000

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 891.53/200 - 34166.

Author— *Smith, D.F.L.*

Title— *Diploma, Vol. 1A.*

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return
--------------	---------------	----------------

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

S. B., 148, N. DELHI.

